

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ, ΕΛΕΓΚΤΙΚΩ, ΣΥΝΕΔΡΙΩ,

ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

Α.Δ.Ε. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΙΣΤΕΥΣΕ	1459
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	

ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ	ΠΕΙΡΑΙΩΣ
7392	
ΑΡ	
ΙΑΕ	
Η Κ Η	

00173942

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΑΡΣΑΚΗ 6 - ΑΘΗΝΑΙ
1934

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ἐκδότου.

Π. Μωυσιάδου

Γραφεῖο

ΣΤΑΘΕΡΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919, ἀφ' ἧς ἐκκυκλοφόρησεν ἡ συγγραφή ἡμῶν ἡ περιέχουσα τὰς διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ παρήλθε δωδεκαετία καὶ πλέον. Ἐκτοτε πλείσται νέαι διατάξεις ἀντικείμενον ἔχουσαι τὸ δημοσίον λογιστικὸν ἴσχυσαν, καταστήσασα ἀναγκαίαν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Κώδικος περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἣτις ἀπὸ πολλοῦ ἔδει νὰ εἶχε συντελεσθῆ. Αἱ πολλαπλαῖ ὁμως ἀσχολίαι παρημπόδισαν ἡμᾶς νὰ πράξωμεν τοῦτο ἄχρι τοῦδε. Εὐτυχῶς ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔλλειπεν ἡ φιλότιμος προσπάθεια τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐξελίξεως τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἣτις καὶ ἐπέτυχεν νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰς ὄψεις τοῦ κοινοῦ ἄκρως ἐπιμεμημένον ἔργον, οἷον ἡ ἐξαντληθεῖσα ἤδη ἐρμηνεία τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Μιλτιάδους Ἀθ. Οἰκονομίδου, οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ἡ ἐργασία ἡμῶν θ' ἀκολουθήσῃ οἷον καὶ ἡ προηγουμένη ἡμῶν ἔκδοσις τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεων σύστημα. Ἐχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν σκοπόν, ὃν διὰ τῆς ἐργασίας ἡμῶν ταύτης προτιθέμεθα—νὰ τεθῶσιν εἰς κοινὴν χρῆσιν αἱ ἰσχύουσαι τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς νομοθεσίας διατάξεις—παρουσιάζομεν ταύτας ἐν συνεχεῖ ἐνότητι, καθ' ἣν σειρὰν ἔταξε ταύτας ὁ νομοθέτης, ὑποβοηθοῦντες τὴν χρῆσιν καὶ μελέτην διὰ τῆς ἱστορίας ἐκάστης διατάξεως, τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς, τῆς νομολογίας δικαστικῆς τε καὶ διοικητικῆς καὶ διὰ τῶν σχετικῶν παραπομπῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐν πάσῃ δυνατῇ συντομίᾳ ὥστε εὐχρηστότερος νὰ καταστῆ ὁ Κώδιξ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1933.

Β. Δ. Γ.

Ι. ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ⁽¹⁾

Α΄ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΣΙΒ΄

ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ

ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ⁽²⁾

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ διοίκησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καὶ τὸ λογιστικὸν ἐν γένει τοῦ Κράτους κανονίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὡς ἔφεξις.

Αἱ πρῶται περὶ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεις ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας ἀπαντῶνται εἰς τὸ θέσπισμα τοῦ Βουλευτικοῦ τῆς 14 Ἰουλίου 1924 (Φίλος Νόμου ἀριθ. 63 τῆς 20 Ἰουλίου 1924) διαλαμβάνον περὶ **Γενικοῦ Ταμείου**. Νεώτεραι διατάξεις κανονίζουσαι τὸν τρόπον τῆς συγκροτήσεως τῆς τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς, τὰ τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων τῶν ταμείων, τῆς παραλαβῆς χρημάτων καὶ τῆς πληρωμῆς εὐρίσκονται εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 133 τῆς 3 Φεβρουα-

(¹) Περὶ τῆς ἐννοίας, τοῦ ὁρισμοῦ καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ τῶν συστημάτων τοῦ λογιστικοῦ καὶ περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἱστορίας τῆς νομοθεσίας τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, τὰ *Δημόσια Οἰκονομικά* καὶ ἡ *Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 14, 15 καὶ 16 (τόμ. I σ. 21—27).

(²) Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 18 Νοεμβρίου 1852 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. (Γενικῆς Κωδικοποιήσεως Θέμιδος τόμος Δ΄. σελ. 677 ἔπομ.).

ρίου 1828 διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰω. Καποδιστρίου (Γεν. Ἐφημερὶς ἀριθ. 10 τῆς 8 Φεβρουαρίου 1828). Ἔτεραι διατάξεις περιελήφθησαν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ Κυβερνήτου ὑπ' ἀριθ. 279 τῆς 13 Φεβρουαρίου 1828 (Γεν. Ἐφημ. ἀριθ. 12 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1828). Ἐγκαθιδρυθεῖσας τῆς Βασιλείας Ὁθωνος διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τὸ Δημόσιον Λογιστικὸν περιελήφθησαν εἰς τὰ νομοθετήματα: τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1833, περὶ συστάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τῆς 6]18 Μαρτίου 1834, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο νομοθέτημα εἰσήγαγε νέον λογιστικὸν σύστημα τοῦ Κράτους, ὅπερ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1834 καὶ ὅπερ ἴσχυσε μὲ διαφόρους τροποποιήσεις, ἃς ὑπέστη διὰ νεωτέρων διατάξεων, μέχρι τοῦ 1852, ὅποτε ἐψηφίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ὁ νῦν ἰσχύων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμος ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852. (Γενικῆς Κωδικοποιήσεως Θέμιδος τόμος Δ'. σελ. 677 ἐπομ.) Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου παρελήφθησαν ἐκ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας, ἐκ τοῦ διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1838 περὶ γενικοῦ κανονισμοῦ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ τῆς Γαλλίας μετὰ τινων τροποποιήσεων, προσθηκῶν καὶ ἀφαιρέσεων. Μεταγενέστεροι νόμοι ρητῶς τροποποίησαντες ἢ συμπληρώσαντες διατάξεις τοῦ λογ. νόμου ἐξεδόθησαν οἱ ἑξῆς: ΡΠΑ' τοῦ 1867, τροποποιήσας τὸ ἄρθρον 145, ΒΣΛΗ' τοῦ 1894, τροποποιήσας τὸ ἄρθρον 24, ΒΤΝΖ' τοῦ 1896, τροποποιήσας τὸ ἄρθρον 196, ΓΤΝΗ' τοῦ 1896, τροποποιήσας τὰ ἄρθρα 85 καὶ 145, ΒΦΑ' τοῦ 1897, τροποποιήσας τὰ ἄρθρα, 84 καὶ 146, ΓΞΔ' τοῦ 1905, τροποποιήσας τὸ ἄρθρον 31, ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, περιλαβὼν διατάξεις περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ΣΙΒ' ν., ΓΧΚΑ' τοῦ 1910, συμπληρώσας τὸ ἄρθρον 34 τοῦ ν. ΣΙΒ', ΓΧΟΑ' τοῦ 1910, τροποποιήσας καὶ συμπληρώσας τὸν ν. ΓΤΟΔ', ΓΨΛΗ' τοῦ 1910, συμπληρώσας τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 126 καὶ 127 τοῦ ΣΙΒ' ν., ΓΨΞΓ' τοῦ 1911, τροποποιήσας τὴν § 5 τοῦ ἄρθρ. 31 τοῦ ν. ΓΤΟΔ', ΓϞΗ' τοῦ 1911, συμπληρώσας τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. ΒΡΞΔ', ΓϞΖ' τοῦ 1912, δι' οὗ ἀντικατέστη ἡ § 5 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ν. ΓΤΟΔ', 211 τοῦ 1914, δι' οὗ προσετέθησαν διατάξεις εἰς τὸ ἄρθρον 47 τοῦ ν. ΣΙΒ', 498 τοῦ 1914, δι' οὗ ἀντικατέστη τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν. ΒΣΛΗ', 905 τοῦ 1917, ἐπεκτείνας καὶ εἰς ἑτέρας περιπτώσεις τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. ΒΡΞΔ', 1187 τοῦ 1918, δι' οὗ ἀντικατέστη τὸ ἄρθρον 31 τοῦ ν. ΣΙΒ' καὶ 1555 τοῦ 1918, μεταρρυθμίσας τὸν νόμ. ΣΙΒ'.

Μεταξὺ τῶν νόμων τούτων ὁ σπουδαιότερας μεταρρυθμίσεις ἐπενεγκὼν εἶνε ὁ ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 233 τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1909 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τευχ. Α') καὶ ἀρξάμενος ἰσχύων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1910 καὶ ὁ 1555 τοῦ 1918, δη.

μοσιευθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 256 τῆς 21 Δεκεμβρίου 1918 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰσχύσας ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας (ὄρα νόμον τοῦτον παρατιθέμενον κατωτέρω μετὰ τοὺς ν. ΣΙΒ', ΓΤΟΔ' καὶ ΓΧΟΑ' καὶ ἐν Γενικῇ Κωδικοποιήσει Θέμιδος τόμος Δ'. σελ. 677 ἐπόμε.)

Διὰ τοῦ νόμου ΓΤΟΔ' ἐνεφυτεύθησαν εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους σύστημα ἀρχαὶ ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν ἀσφαλεστέραν καὶ ὁμαλωτέραν διεξαγωγὴν τῆς λογιστικῆς τοῦ δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ τὴν εὐρυθμοτέραν διαρρυθμίσειν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους διὰ τῆς συντάξεως προϋπολογισμοῦ παρέχοντας ἐγγυήσεις προβλέψεων σταθερωτέρας, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν καλῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους. Τὰ κυριώτερα σημεῖα τῶν διατάξεων, τοῦ νόμου, τούτου εἶνε τὰ ἑξῆς: 1) μεταβολὴ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους· 2) συντόμευσις τῆς διάρκειας τῆς χρήσεως· 3) καθορισμὸς τῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων· 4) κατάργησις τῶν ἑδαφίων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· 5) περιορισμοὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν δημοσίων εἰδῶν, τῆς παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν μισθῶσεων οἰκημάτων διὰ δημοσίας ἀνάγκας· 6) περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῶν κυρίων διατακτῶν ἐπὶ τῆς θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος· 7) περιορισμὸς τῆς μεταβιβάσεως πιστώσεων εἰς δευτερεύοντας διατάκτας· 8) αὐστηρότερος ἔλεγχος ἐπὶ τῆς λογοδοσίας τῶν δημοσίων ὑπολόγων· 9) συστηματοποιήσεις τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως καὶ 10) ἐπέκτασις τῶν διατάξεων τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἐπὶ καθιδρυμάτων. Ὁ νόμος ὅμως οὗτος ὑπέστη ἐν τισὶ μεταβολὰς διὰ τοῦ μεταγενεστέρου νόμου ΓΧΟΑ' (ὑπ' ἀριθ. 3672) τῆς 27 Μαρτίου 1910, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ΓΤΟΔ' τοῦ ἔτους 1909, ἀφορῶντος εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 124 τῆς 30 Μαρτίου 1910 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχ. Α'). Διὰ τοῦ νόμου τούτου κυρίως καθρηγῆθησαν διατάξεις τινὲς τοῦ προγενεστέρου ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 νόμου καὶ ἐπανήχθησαν ἐν ἰσχύϊ αἱ τοῦ ΣΙΒ', περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, σχετικαὶ διατάξεις.

Ὁ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπανῆλθεν ἐν τισιν εἰς τὸν ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἐπ' ἄλλων δὲ διατάξεων τοῦ λογ. νόμου ἐπήνεγκεν ριζικωτέρας μεταρρυθμίσεις ἀπσκοπούσας τὴν κανονικωτέραν ρύθμισιν τοῦ λογιστικοῦ ἡμῶν συστήματος, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐρυθμοτέρας λειτουργίας τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν.

Ἐπῆλθε δ' ὁ νόμος οὗτος μετὰ προηγηθεῖσαν σύντονον ἐργασίαν ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ὑπὸ τοῦ κληθέντος ὄργανωτοῦ Ἰταλοῦ Fed. Zappeloni, βάσει τοῦ νόμου ΓΩΞΑ' τοῦ 1911, οὗτινος ὄργανωτοῦ τὰ πορίσμα-

τα ἐπὶ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν ὑπεβλήθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1915 ἐκθέσεώς του, συνοδευομένης μετὰ σχεδίου ἐνιαίου κειμένου νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, μετ' αἰτιολογητικῆς ἐκθέσεως καὶ σημειώσεων ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ νομοσχεδίου, ὡς καὶ μετὰ σχεδίου διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νέου λογιστικοῦ νόμου καὶ πολλῶν ἄλλων συμπληρωτικῶν στοιχείων.

Ἰδιαιτέραν σημασίαν ἔν τῇ ἐξελίξει τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἔχει ὁ νόμος 879 τοῦ 1917 ρυθμίσας τὰ περὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν, θεσπισθείσης δι' αὐτοῦ τῆς παρακολουθήσεως τῆς ἐξελέγγεως τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βάρος πάντων τῶν ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποχρεώσεων διὰ τῆς βεβαιώσεως ὅτι ὑπάρχει πίστωσης καὶ ὅτι κατεχωρήθη ἡ δαπάνη εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀνειλειμμένων ὑποχρεώσεων.

Ἔτεροι νόμοι, περιλαμβάνοντες διατάξεις δημοσίου λογιστικοῦ, ἐξεδόθησαν οἱ ἑξῆς: ΧΚΓ' τοῦ 1861, ΤηΓ' τοῦ 1861, ΧΚΑ' τοῦ 1877, ϞΞΕ' τοῦ 1882, ϞΝΕ' τοῦ 1882, ΑΡ' τοῦ 1883, ΑΡΜΑ' τοῦ 1883, ΑΡΜΒ' τοῦ 1883, ΑΡΝΒ' τοῦ 1884, ΑΥΝΓ' τοῦ 1887, ΑΥΟΖ' τοῦ 1887, ΑϞΗΖ' τοῦ 1892, ΒΡΞΔ' τοῦ 1893, ΒΤΞ' τοῦ 1896, ΒΦΓ' τοῦ 1897, ΒΦΕ' τοῦ 1897, ΒΨΤ' τοῦ 1900, ΒϞΜΒ' τοῦ 1903, ΓΟΖ' τοῦ 1905, ΓΧΕ' τοῦ 1910, ΓΧΝΘ' τοῦ 1910, ΓΨΗΖ' τοῦ 1911, ΓϞΚΘ' τοῦ 1911, ΔΟΖ' τοῦ 1911, ΔΡΘ' τοῦ 1912, 119 τοῦ 1913, 307 τοῦ 1914, 467 τοῦ 1914, 626 τοῦ 1915, τοῦ 1917 οἱ ἑξῆς: 796, 834, 838, 830, 862, 874, 875, 876, 914, 898, 900, 902, 903, 948, 992, 1010, 1101, Ν. Δ. 2 Νοεμβρίου 1917, νόμοι τοῦ 1918: 1164, 1168, 1159, 1177, 1255, 1284, 1279, 1490, 1573, νόμοι τοῦ 1920: 1913, 1920, 1924, 1931, 1937, 1940, 1949, 2240, 2549, νόμος 2628 τοῦ 1921. Τὰ Ν. Δ. τοῦ ἔτους 1923: τῆς 4 Ἀπριλίου, περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἄρθρ. 2, τῆς 4 Ἀπρ., περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 879 καὶ 1913, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν καὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, τῆς 25 Ἰουλίου, περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, τῆς 8 Σεπτεμβρίου, περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ εὐθύνης τῶν προϊσταμένων ταμείων τῆς διαχείρισεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπολόγων, τῆς 22 Σεπτεμβρίου, περὶ προπληρωμῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται τὰ περὶ προπληρωμῆς, καταργηθείσης πάσης προγενεστέρας διατάξεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ὅπερ νομοθέτημα ἰσχύει ἄχρι σήμερον, τῆς 9 Ἰουλίου, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1555, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852. ν. 3212 τοῦ 1924, δι' οὗ συνεστήθη ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους

διὰ τῶν ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὸ πάσης φύσεως ὑλικῶν, ἀναιρεθεῖς διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925, περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθείας ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν, τροποποιηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4010 τοῦ 1929, ὑποστάντος δὲ τροποποιήσεις διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010 κτλ., Ν. 4796 τοῦ 1930, Ν. 5127 τοῦ 1931, τὰ Ν. Δ. τοῦ 1925 : τῆς 27 Ἀπριλίου, 30 Μαΐου, 20 Σεπτεμ., 29 Δεκεμβρίου, τὰ Ν. Δ. τοῦ 1926 : τῆς 16 Ἰανουαρίου, τῆς 17 Σεπτεμβρίου, τὸ Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927, οἱ νόμοι τοῦ 1929 : 3779, 4233, 4609, ν. 4796 τοῦ 1930, ὁ ν. 5127 τοῦ 1931, οἱ νόμοι τοῦ 1932 : 5415, 5561 καὶ 5560, ὁ ν. 5830 τοῦ 1933.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐξεδόθησαν τρία διατάγματα : 1) τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων· 2) τῆς ἰδίας χρονολογίας, περὶ προκαταβολῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ταμεῖα καὶ 3) τῆς ἰδίας χρονολογίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις (1).

Ἡ ἰσχὺς τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπεξετάθη εἰς τὰς Νέας Χώρας Μακεδονίαν, Ἡπειρον, Κρήτην καὶ Νήσους Αἰγαίου Πελάγους διὰ τοῦ **Β. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1925**, ἔχοντος ὡς ἑξῆς :

«Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἐπεκτείνεται εἰς ἀπάσας τὰς νέας χώρας ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852 περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων, καὶ πάντων τῶν σχετικῶν Β. διαταγμάτων».

Διὰ δὲ τοῦ Β. Δ. τῆς 11 Ἀπριλίου 1916 ἐπεξετάθη ἡ ἰσχὺς τοῦ λογ. ν. εἰς τὴν Β. Ἡπειρον, ἄρθρον 2: «Ἡ ἰσχὺς πασῶν τῶν κειμένων διατάξεων περὶ οἰκονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν περὶ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἡπειρον».

Αἱ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους διατάξεις τοῦ ΣΙΒ' νόμου εἶνε γενικαὶ διὰ τὴν διαχείρησιν καὶ τὸ λογιστικὸν πάσης φύσεως χρηματικῆς, ἐφ' ὅσον περὶ ὄρισμένου ἀντικειμένου αὐτῆς εἰδικαὶ διατάξεις δὲν ἀναγράφουσιν ἄλλους κανόνας, ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει. Τοιαῦται διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐν μέρει εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ Στρατοῦ καὶ εἰς τὸ λογιστικὸν τοῦ Ναυτικοῦ, εἰς τὸ λογιστικὸν τῆς πολ. Ἀεροπορίας, καὶ τὸ λογιστικὸν τῆς Χωροφυλακῆς. Τελείως δὲ μερικαὶ διατάξεις ὑφίστανται δι' εἰδικὰς τινὰς δημοσίας ὑπηρεσίας: δημόσια ἔργα, ταχυδρομεῖα, τηλεγραφεῖα, τηλεφωναῖα.

(1) Κατωτέρω παρατίθενται καὶ τὰ τρία Διατάγματα.

Ὁ νόμος 1555 συνεπλήρωσε τὴν ἔννοιαν τοῦ πρώτου ἄρθρου καθορίσας τὸ κρατικὸν ὄργανον εἰς ὃ ἀνήκει ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ τὰ κεντρικὰ ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως πρὸς τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, ἔχει τὴν ἐπιβλεψὴν τῆς γενικῆς διαχειρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ φροντίζει, ὅπως οὗτος ἐκτελεῖται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς διαγεγραμμένων ὁρίων καὶ τρόπων, ἄνευ μειώσεως τοῦ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπὸ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ νόμων ἀνατεθειμένου ἐλέγχου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐπιβλέπει πάσας τὰς πράξεις, αἵτινες περιλαμβάνουσι τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τὴν διοίκησιν καὶ συναφῆ διαχειρίσιν τῆς περιουσίας ἐν γένει τοῦ Κράτους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θεωρεῖται ὁ ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ οἰασδήποτε διαχειριστικῆς πράξεως παντὸς δημοσίου ὄργανου ἐπὶ πάσης φύσεως περιουσίας τοῦ Κράτους, τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ν. 879 ἀνέθεσεν αὐτῷ τὸν προέλεγχον ἐπὶ τῶν δαπανῶν πάντων τῶν Ὑπουργείων (1). Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἀποτελοῦν ἀνεξάρτητον δικαστικὴν ἀρχήν, ἐκ τοῦ Συντάγματος ἔλκουσαν τὴν ὑπόστασίν της, δρᾷ κατὰ τοὺς νόμους καὶ οὐχὶ κατ' ἐπιταγὴν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν τῇ ἀρμοδιότητί του, τὴν ἐνέργειαν δὲ ταύτην τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναγνωρίζει καὶ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. 1555.

Κατὰ συνταγματικὴν διάταξιν, **ἄρθρον 29 Συντάγματος 1927:**

«Πᾶσα πρότασις νόμου, ὑποβαλλομένη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καὶ συνεπαγομένη δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἔκθεσιν περὶ τοῦ τρόπου τῆς καλύψεώς των, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Ὑπουργὸν καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν».

Κατὰ τὴν ἐρμηνευτικὴν δὲ δήλωσιν τῆς διατάξεως ταύτης: «Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 29 εἶναι ὅτι καὶ πρότασις νόμου ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ οἰοῦσδήποτε ἄλλου ὑπουργοῦ, θίγουσα δὲ τὰς ὑπὸ ἄλλου Ὑπουργείου διαχειριζομένας ὑποθέσεις, πρέπει νὰ ὑπογράφεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ἄλλους ὑπουργούς».

Ἄρθρον 2.(2) Κεντρικὸν ὄργανον τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ εἶναι ἡ Γενικὴ

(1) Ὅρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, τὰ Δημόσια Οἰκονομικά κλπ. § § 59 καὶ 60.
Ὅρα κατωτ. ἄρθρ. 136 ν. καὶ ἐπ. 210 καὶ ἐπ.

(2) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4796 τοῦ 1930, ἄρθρ. 2. Ἀρχικῶς εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Κεντρικὰ ὄργανα τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ εἶναι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους καὶ τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγόμενα παρ' ἐκάστω Ὑπουργείῳ Εἰδικὰ Λογιστήρια».

«Τὸ τε Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἀμέσον ἐξάρτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

Διευθύνσεις Δημοσίου Λογιστικοῦ, τελοῦσα ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν.

Αἱ παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ καὶ δευτερεύοντι διατάκτῃ ὑπηρεσίαι τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ δημοσίου ὡς καὶ τὰ εἰδικὰ λογιστήρια, ἀποτελοῦσι τμήματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἄσχοοσι δὲ τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ κανονισμοὺς καθήκοντα αὐτῶν διὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 3. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀποστολὴν ἔχει·

α') Νὰ συντάσῃ τοὺς Προϋπολογισμοὺς, τὰ διὰ τὴν χρησίαν πιστώσεων νομοσχέδια καὶ τοὺς Ἀπολογισμοὺς τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν χορηγουμένων στοιχείων (1).

β') Νὰ ἐξετάξῃ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν προτεινόμενα σχέδια νόμων ἢ διαταγμάτων τὰ χερίζοντα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἔχοντα σχέσιον πρὸς τὸν Προϋπολογισμόν ἢ τὴν περιουσίαν καὶ τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους, πρὸς ἐκτίμησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῆς συστάσεως καὶ διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς Κρατικῆς περιουσίας καὶ εἰσηγῆται περὶ τούτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Νὰ ἐξελέγῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ διαβιβάζῃ κατόπιν αὐτοὺς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συγέδριον (2).

δ') Νὰ ἀνακεφαλαιῶσι καὶ παρουσιάξῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ταμιακῶν πράξεων, ὡς καὶ τὰς μεταβολὰς αἰτινες πραγματοποιιοῦνται εἰς τὴν κινήτην καὶ ἀκίνητην περιουσίαν τοῦ Κράτους. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τούτον θέλει καθορισθῆ διὰ Β. διατάγματος ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ διαβιβάζωνται παρὰ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν σύστασιν καὶ κίνησιν τῆς περιουσίας περιοδικαὶ καταστάσεις.

ε') Νὰ προκαλῆ καὶ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου ἐφ' ὅλης τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους.

ς') Νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν περὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν αἰτινες εἰσὶν ἀνατεθειμέναι ἢ ἤθελον ἀνατεθῆ αὐτῷ δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 4. Τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια ἔχουσι τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου καὶ ἄσχοοσι τὸν λογιστικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς παρ' ἡ ἐδρεύουσιν ἀρχῆς, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔξοδα εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύστασιν τῆς περιουσίας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς μεταβολὰς καὶ παρουσιάζουσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις δι' ἐγγραφῶν ὁμοιομόρφων πρὸς τὰς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου (3).

Ἄρθρον 5. Ὁ εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἀνατεθειμένος ἔλεγχος συνίσταται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομίμου αἰτίας ἐκάστης πράξεως, ἥτις ἤθελον ἐπιφέρει ἔξοδον ἢ μεταβολὴν τινὰ τῆς περιουσίας, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐξελιζέως τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βᾶρος πάντων τῶν ἄρθρων τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑποχρεώσεων ἐν γένει καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ κανονικοῦ τῆς σχετικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ καταλογισμοῦ αὐτῶν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ.

(1) Ὅρα κατ. ἄρθρ. 5. λ. ν. καὶ Β. Α. Γεωργαντᾶ. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά κτλ. § § 32. 33 (τόμ. I σ. 92—103).

(2) Ὅρα κατωτέρω ἄρθρ. 210 λ. ν.

(3) Ὅρα κατωτέρω ἄρθρ. 136 καὶ ἐπ. λ. ν.

Ἄρθρον 6. Ὅσακις, κατὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐλέγχου, τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἀνακαλύπτουσι ἀτελείας ἢ παραβάσεις τῶν νόμων ἢ διαταγμάτων ἢ ἀταξίας οἰασδήποτε ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει ἢ τῷ καταλογισμῷ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ, οἱ ἀρμόδιοι προϊστάμενοι ὑποδεικνύουσι ταύτας πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας ὑπηρεσίας, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας, ἀναφέρουσι πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ εἰσηγείται περὶ τούτων εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς λήψιν ἀποφάσεων.

Αἱ τυχόν προκύπτουσαι μεταξὺ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφοραὶ εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ἐπιθεωρητικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων ἐκάστοτε ζητημάτων.

Ἄρθρον 7. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀσκεῖ τὴν ἐφ' ὅλων τῶν λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους κεντρικῶν τε καὶ ἐπαρχιακῶν ἐποπτείαν δι' ἐπιθεωρήσεων ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ ἐπιθεωρητῶν.

Αἱ τοιαῦται ἐπιθεωρήσεις, ἐν ἀνάγκῃ, δύναται νὰ ἐνεργῶνται ἢ διευθύνονται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἐνὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου (').

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἠκολούθησαν τὴν ὁρθὴν ἀντίληψιν τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν εἰς τὸ ἀρμοδιώτερον ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἥτοι εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τύπους πρέπει ν' ἀσκῇ πᾶσαν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐδεμία δαπάνη βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἐνεργῆται, οὐδεμία μεταβολὴ εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ πρέπει νὰ ἐπιτρέπηται, οὐδεμία ὑπηρεσία πρέπει νὰ δημιουργεῖται ἢ νὰ μεταρρυθμίζηται. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει νὰ εἶνε ἡ κατευθύνουσα δύναμις τῆς ὅλης διοικητικῆς ἀρχῆς. Πᾶσα δὲ ἐγειρομένη ἀντίρρησης πρέπει νὰ φέρεται ἐνώπιον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Συμβουλίου, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνον νὰ δύναται νὰ λυθῇ. Τότε μόνον στερεοῦνται καλὰ δημόσια οἰκονομικά. Ἄπὸ τοιαύτης ἀπόψεως ἡ γνώμη καὶ ἔγκρισις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε ἀναγκαία εἰς ἐκάστην διοικητικὴν ἐνέργειαν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπουργῶν καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους ἐν γένει.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐν προκειμένῳ δρᾷ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, μετονομασθείσης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 εἰς *Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ*. Ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ προϋπολογισμοῦ ἡ ἐποπτεία ἀσκεῖται καὶ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀλλ' ὡς ὑπηρεσίας ἀντιλόουσης τὸ κῆρὸς τῆς ἐκ τοῦ Συντάγματος καὶ ἀποσκοπούσης τοῦτο μὲν τὸν καταλογισμὸν διὰ κακὴν καὶ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν, τοῦτο δὲ τὴν ἐνώπιον τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Λαοῦ ἐκθεσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ.

(') Κατωτ. ἀρθρ. 198 λ. ν.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ⁽¹⁾

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ⁽²⁾

Ἄρθρον 2. Τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστης χρήσεως προσδιορίζονται διὰ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων καὶ ἀποτελοῦν τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

Κατ' ἀναμφισβήτητον θεωρητικὴν ἀρχὴν ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ περιέχῃ ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους. Τοῦτο ἀνεγνώρισεν καὶ ὁ καταστατικὸς τῆς Ἑλλάδος χάριτος ὁρίσας ἐν ἄρθρῳ 59: « . . .

(¹) Ὁ λογιστικὸς νόμος περιλαμβάνει τρία μέρη : 1) *λογιστικὸν νομοθετικόν*, κανονίζον τὰς σχέσεις τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας (ἄρθρ. 2—135) 2) *λογιστικὸν διοικητικόν*, καθορίζον τὸν τρόπον, καθ' ὃν οἱ διάφοροι ὑπόλογοι διαχειρίζονται τὸν δημόσιον πλοῦτον καὶ τὴν εὐθύνην τῶν ὑπολόγων τούτων (ἄρθρ. 136—210) καὶ 3) *λογιστικὸν δικαστικόν*, καθορίζον τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν διαχειρίσεων (ἄρθρ. 211—223). Ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἡ διαίρεσις αὕτη ἔχει σημασίαν, ἢ κατανομή ὅμως τῆς ὕλης ἐν τῷ δημοσίῳ ἡμῶν λογιστικῷ νόμῳ δὲν γίνεται προσηκόντως δεδομένου ὅτι διατάξεις ἀνήκουσαι εἰς τὸ διοικητικὸν λογιστικὸν περιελήφθησαν εἰς τὸ νομοθετικόν, αἱ δὲ περὶ τοῦ λογιστικοῦ δικαστικοῦ διατάξεις περιελήφθησαν σχεδὸν ἐν ὅλῳ εἰς τὸ λογιστικὸν διοικητικόν. Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐπιγράφεται Γενικαὶ Διατάξεις (ἄρθρ. 224), ἐν αἷς διαλαμβάνεται ὅτι πᾶσαι αἱ εἰς τὸν νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

(²) Κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ν. 1555 τὰ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ νομοθετήματα εἶναι : α) Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, β) ὁ ἀπολογισμὸς, γ) ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τῆς διαχείρισεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους».

Περὶ τῆς φύσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῆς ἱστορίας αὐτοῦ, τοῦ νομικοῦ καὶ πολιτικοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς διαδικασίας αὐτοῦ, ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 18—31, 42—48 (τόμ. I σ. 29—92, 183—243).

Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν. . .», διάταξις παραληφθεῖσα ἐκ τῶν προηγουμένων Συνταγμάτων. Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911 ἀνέγραφεν ἐν ἄρθρῳ 60: «. . . Ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν. . .». Συνέπεια τῆς ἀρχῆς ταύτης εἶνε ὅτι οὐδὲν ἔσοδον βεβαιῶνται καὶ εἰσπράττεται, ὡς ἐπίσης οὐδὲν ἔξοδον ἐντέλλεται καὶ πληρῶνεται ἔαν δὲν φέρεται τοῦτο ἀναγεγραμμένον εἰς τὸν ἐνιαύσιον προϋπολογισμὸν. Κατὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐνδεχομένως καταβληθέντα καὶ μὴ ἀναγεγραμμένα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἀποδίδονται ὡς ἀχρεωστήτως πληρωθέντα εἴτε πρόκειται περὶ ἐσόδου εἴτε περὶ ἐξόδου.

Τὴν ἔννοιαν τὴν διατυπωμένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ λογιστικοῦ νόμου διετύπωσεν σαφέστερον τὸ **ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 1555** καθ' ὃ:

«Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων συνίσταται ἐκ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων, δι' ὧν προσδιορίζονται τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ὀρίζονται τὰ ὅρια τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐξόδων».

Οὕτω, προϋπόθεσις τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ὀρίων τῶν ἐξόδων εἶνε ἡ ὑπαρξίς νόμου προβλέποντος περὶ ἐσόδου τινὸς ἢ ἐξόδου.

Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους περιλαμβάνει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, προτασσόμενον, καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, κατανεμόμενον εἰς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς ἐξόδων καθ' ὅσον ὕπουργεῖα, ταξινομημένους εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα κατὰ κατηγορίας καὶ εἶδη ἐσόδων καὶ ἀντικείμενον δαπάνης, προκειμένου περὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἐξόδων.

Ἡ μορφή τοῦ προϋπολογισμοῦ παρίσταται, κατὰ μὲν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τύπον τοῦ **ἀκαθάριστου προϋπολογισμοῦ**, κατὰ δὲ τὸ ἔξωτερικόν, ὑπὸ τὸν τύπον τῆς **ἐνότητος καὶ τοῦ ἐνιαίου** τεύχους. Ὁ τύπος τοῦ προϋπολογισμοῦ διερρυθμίσθη διὰ τοῦ νόμου 625 τοῦ 1915, ἄρθρου 1, ἔχοντος ὡς ἑξῆς: «**Ἄρθρ. 1.** Ἀπὸ τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1914, οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, διακρίνονται εἰς τὰς ἐπομένους κατηγορίας:— Κατηγ. I Πραγματικά ἔσοδα καὶ ἔξοδα.— Κατηγ. II Κίνησις κεφαλαίων.— Κατηγ. III Πράξεις διὰ λογαριασμὸν τρίτων. α') Ἐν τῇ I κατηγορίᾳ θέλουσιν ἐγγράφεισθαι τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τὰ ἔχοντα ὡς ἀποτέλεσμα τὴν σχετικὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους· διακρίνονται δὲ ταῦτα εἰς τακτικά καὶ ἔκτακτα, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ διηνεκῶν ἢ μὴ τοιούτων αἰτιῶν. β) Ἐν τῇ II κατηγορίᾳ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, ἅτινα, ἐνῶ ἂν ἐνός προκαλοῦσιν εἰσπραξίαν ἢ πληρωμὴν χρημάτων, προκαλοῦσι συγχρόνως ἂν ἐτέρου ἴσιν ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν ἐν τῷ λοιπῷ ἐνεργητικῷ ἢ παθητικῷ τῆς περιουσίας. γ') Ἐν τῇ III κατηγορίᾳ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα, ἅτινα ἀφορῶσι τὰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας, τὰς ἰδιαιτέραν ἀπὸ τὸ Κράτος νομικὴν

καὶ οἰκονομικὴν προσωπικότητα ἐχούσας καὶ ὧν οἱ προϋπολογισμοὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς.—Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν εἰδικῶν Ταμείων καὶ λοιπῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, οἱ μέχρι τοῦδε ὑποβαλλόμενοι ὡς παραρτήματα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναγραφομένων τῶν μὲν σχετικῶν ἐσόδων ἐν τῇ III κατηγορίᾳ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐσόδων, τῶν δὲ ἐξόδων ἐν τῇ III κατηγορίᾳ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν σχετικῶν Ὑπουργείων. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν εἰρημένων εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν, ἡ διὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων εἰς ταύτας ἀνατεθειμένη, παραμένει ἀναλλοίωτος. «**Ἄρθρ. 2.** Διὰ Β. Διατάγματος καθορισθῆσονται αἱ παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν εἰδικῶν ταμείων πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κοινοποιητέα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως περιοδικαὶ γνωστοποιήσεις, πρὸς συγκεφαλαίωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς γενικῆς διαχείρισεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ αἱ ἀναγκαῖαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου διατάξεις». Διὰ τῆς μεταγενεστέρας διατάξεως τοῦ ν. 1101 τοῦ 1927 μετερρυθμίσθη ὁ τύπος ἐν τισιν, ὡς ἑξῆς: «**Ἄρθρ. 1.** Ἀπὸ τῆς χρήσεως 1916 οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ λοιπῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν παύουσιν ἀποτελοῦντες, ὡς μέχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ νόμου 626 τοῦ ἔτους 1915, τὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Πράξεις διὰ λογαριασμὸν τρίτων» III κατηγορίαν τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ὅστις οὕτω περιορίζεται εἰς τὰς δύο μόνον κατηγορίας αὐτοῦ.—Οἱ ἀποσπώμενοι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους προϋπολογισμοὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν παρατίθενται αὐθύπαρκτοι μὲν, ἀλλ' ἐν συγκεντρώσει ὑπὸ ἓνα ἀκέραιον προϋπολογισμὸν, ἀποτελοῦντα παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους».

Ὁ νόμος 4427 τοῦ 1929 μεριμνήσας περὶ διαθέσεως τοῦ πλεονάσματος τῆς χρήσεως 1927—1928, ἐν **ἄρθρῳ 2** ὥρισεν: «Ἡ διάθεσις τῶν ἀνωτέρω ποσῶν θὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἐγγραφῆς πιστώσεων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου τῆς χρήσεως 1929—30 ὑπὸ ἰδίαν κατηγορίαν. «Διάθεσις πλεονάσματος τῆς χρήσεως 1927—28, ἡ.....», δημιουργήσας οὕτω νέαν τρίτην κατηγορίαν (δρα καὶ **ἄρθρ. 3** ν. 4585), ὑπὸ τὸν τίτλον «**Διάθεσις πλεονασμάτων**».

Ἄρθρον 3. [Εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἀνήκουσιν αἱ γενόμεναι ὑπηρεσίαι, καὶ τὰ παρὰ τοῦ Κράτους καὶ τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ ἀποκτηθέντα δικαιώματα ἐντὸς τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις].

Ἄρθρον 4. [Ἡ διάρκεια ἐκάστης χρήσεως παρατείνεται

μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ πληρωμὴν ὄλων τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς].

Τῶ ἀρθρα 3 καὶ 4 τοῦ λογιστικοῦ νόμου διαλαμβάνοντα περὶ τῆς χρήσεως κατηργήθησαν ρητῶς διὰ τοῦ νόμου 1555, ὅστις ὑπὸ κεφάλαιον Γ' ἐπιγραφόμενον *οἰκονομικὸν ἔτος—ισχύς καὶ ἀντικείμενον* αὐτοῦ —*χρῆσις* περιέλαβε τὰς ἐξῆς διατάξεις:

***Ἀρθρον 8.** Οἰκονομικὸν ἔτος εἶνε ἡ χρονικὴ περίοδος, ἣτις περιλαμβάνει τὰς διοικητικὰς πράξεις καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα ὁπωσδήποτε σχετίζονται πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τὴν κίνησιν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους. Ἄρχεται δὲ τοῦτο τὴν 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἡ αὕτη περίοδος ὀρίζεται καὶ διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν νομικῶν προσώπων ἢ τῶν αὐτοτελῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ διοίκησις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸ Κράτος.

***Ἀρθρον 9.** Ἀντικείμενον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἶναι:

α') Τὸ Ταμιακὸν Λογιστικόν.

β') Τὸ Λογιστικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

***Ἀρθρον 10.** Ἀντικείμενον τῆς χρήσεως εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἡ χρῆσις ἀρχεται ἀφ' ἧς καὶ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, παρατείνεται δὲ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ τὴν εἴσπραξιν πάντων τῶν ἐσόδων, ὅσα ἐββαιωθήσαν κατὰ τὸ διάστημα καὶ διὰ λογαριασμόν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὔτινος τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις καὶ τὴν πληρωμὴν πάντων τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐντὸς καὶ διὰ λογαριασμόν τῆς αὐτῆς περιόδου. Ὡς ἐγκριθέντα ἔσοδα νοοῦνται, ὅσα ἀνέλαβε τὸ Κράτος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ λόγῳ παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἢ προμηθειῶν συντελεσθειῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, ἢ λόγῳ ἄλλων ὑποχρεώσεων ληξιπροθέσμων ἐντὸς τῆς περιόδου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐπίσης ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν.

α') Τὰ ἔργα καὶ αἱ προμήθειαι, αἵτινες ἐξετελέσθησαν μὲν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, παρελήφθησαν ὅμως ἔνεκα οἰουδήποτε λόγου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

β') Αἱ προμήθειαι ὑλικοῦ, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀρξαμένη ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν χορηγηθειῶν πιστώσεων δὲν ἠδύνατο νὰ περατωθῇ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας ἢ δημοσίου συμφέροντος ἐκτεθειμένους ἐν πράξει τοῦ Διατάκτου ἐπισυναπτομένη εἰς τὸ ἔνταλμα. Πάντως ὅμως ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐπερατώθῃ καὶ συντελέσθῃ ἢ παραλαβῇ τῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους πραγματοποιούμενα ὁπωσδήποτε ἔσοδα ἀκολουθοῦσι τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθησαν.

***Ἀρθρον 11.** Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, ὅσα δὲν ἐφθασαν νὰ εἰσπραχθῶσιν μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως, συγκροτοῦσι τὰ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως, ἅτινα ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ Ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐγκριθέντα ἔξοδά, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 10, ὅσα δὲν ἐφθασαν νὰ πληρωθῶσι μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως, συγκροτοῦσι τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ Παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Διὰ τοῦ **N.A. τῆς 9 Ἰουλίου 1923**, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1555 κτλ., εἰς τὸ τέλος τῆς ὑπὸ στοιχείου α' περιπτώσεως τοῦ ἔδαφ. 3 τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρ. 10 ν. 1555 προστετέθησαν τὰ ἑξῆς:

«Τὰ ἔργα ὁμως, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ ἀναγραφή εἰδικῆς πιστώσεως, ὡς καὶ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα, τὰ ἐγκρινόμενα εἰδικῶς διὰ νόμων, ὀριζόντων ἅμα τὸ σύνολον τῆς δι' αὐτὰ δαπάνης, ἀκολουθοῦσι τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἀνεγράφησαν αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις, αἵτινες θεωροῦνται ἀναληφθεῖσαι ὀλοκληροί, καὶ ἂν τὸ ἔργον ἢ τὸ ἔκτακτον ἔξοδον δὲν ἐξετελέσθησαν καθ' ὀλοκληρίαν, ἐγένετο δὲ μόνον ἔναρξις ἐκτελέσεως τούτων ἐντὸς τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀνεγράφησαν αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις».

Ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ νομοθετήματος εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστετέθησαν τὰ ἑξῆς:

«Πᾶσαι αἱ ἐξ ἐσόδων, οἰουδήποτε οἰκονομικοῦ ἔτους, ὑπὲρ τρίτων ἀποδόσεις καὶ ἐπιστροφαι ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα». — «Αἱ δεδουλευμένοι συντάξεις, περιθάλψεις καὶ βοηθήματα εἰς οἰανδήποτε καὶ ἂν ἀνάγονται χρονικὴν περίοδον, ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ αὐτῶν».

Τὸ νομοθέτημα τοῦτο συνωδεύθη διὰ τῆς ἑξῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, διασαφηνιζούσης τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τῶν προκειμένων διατάξεων:

«Ὁ νόμος 1555 (ἄρθρ. 10) ἀπέναντι τῆς ἀρχῆς περὶ ἀπολύτου προσωπικότητος τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐκάστη χρῆσις δέον νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὸ παθητικὸν τῆς ἢ τὸ ἐνεργητικὸν τῆς τὸ σύνολον τῶν οἰκονομικῶν γεγονότων, ἅτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁμωνύμου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐγεννήθησαν, προέβη ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα εἰς ἑλαφροτάτας συγκαταβάσεις. Ἐπέτρεψε δηλ. νὰ καταλογίζωνται εἰς τὴν χρῆσιν καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα μὲν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀλλὰ παραδοθέντα ἐντὸς τῶν δύο ἐπομένων μηνῶν ἔργα καὶ αἱ ἐξ ἀνωτέρας βίας μὴ ἐκτελεσθεῖσαι ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀλλ' ἐκτελεσθεῖσαι καὶ παραληφθεῖσαι ἐντὸς τῶν δύο ἐπομένων μηνῶν προμήθειαι, ὧν ὁμως ἡ ἐκτέλεσις ἐντὸς τῶς ὁρίων τῶν πιστώσεων ἤρξατο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως (περὶ προμηθειῶν) ἐπιδιώκεται διὰ τοῦ ἐν σχεδίῳ Ν. Διατάγματος ἡ ἐπέκτασις ἐπὶ ἔργων καὶ ἄλλων τινῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἐν μέτρῳ ἑλευθεριωτέρῳ, ἐκ τῶν ἑξῆς λόγων.

«Τό γε νῦν ἔχον, συμβαίνει ὥστε ἔργα, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἐνεργεῖται ἐξ εἰδικῆς πιστώσεως, νὰ μὴ προφθάσῃ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, πολλὰ δὲ μεγάλα ἔργα ἐκτελοῦνται κατὰ τμήματα διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ περισσοτέρων τῆς μιᾶς χρήσεων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας οἱ ἐπόμενοι προϋπολογισμοὶ δέον νὰ περιλάβωσιν ὡς πίστωσιν τὸ μὴ δια

τεθὲν κατὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν μέρος τῆς πιστώσεως. Δοθέντος δὲ ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐπόμενος προϋπολογισμὸς καταρτίζεται ἢ πρέπει νὰ καταρτίζεται καὶ ὑποβάλληται (Ἰοκτώβριον προηγουμένου ἔτους), εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον νὰ γίνῃ γνωστὸν πόσον μέρος τῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ προηγουμένου ἔτους δὲν θὰ ἐξοδευθῆ διὰ νὰ ἀχθῆ ὡς ὑπόλοιπον διὰ τὸν ἐπόμενον, καταντᾷ ὁ ἐπόμενος προϋπολογισμὸς νὰ περιλαμβάνῃ πίστωσιν ὀλιγωτέραν ἢ καὶ καθόλου. Τὸ αὐτὸ σχεδὸν συμβαίνει καὶ διὰ ἔκτακτά τινα ἔξοδα, εἰδικῶς διὰ νόμων ἐγκρινόμενα καὶ εἰδικὰς πιστώσεις. Διὰ τῆς ἐπιφερομένης συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1555 τὸ κέρδος ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας εἶναι μέγα, ἐνῶ ἡ ἀρχὴ τῆς προσωπικότητος τῆς χρήσεως δὲν θίγεται οὐσιωδῶς. Ἐκ τῶν αὐτῶν περιῶπων λόγων ἐνεπνεύσθησαν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἑδαφίου περὶ τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιστροφῶν καὶ ἀποδόσεων, ἐπιτυγχανομένης οὕτω τῆς ἐγκαίρου πληρωμῆς αὐτῶν».

Ἐπεξηγήθησαν δ' αἱ διατάξεις αὗται καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60901] 35 τοῦ 1924 ἐγγλ. διατ. Γ. Δ. Δ. Α., ὡς ἑξῆς :

«Ἐπειδὴ παρά τισιν ἐξ ὑμῶν ἠγέρθησαν ἀμφιβολίαι ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς διατάξεως τοῦ 1ου ἐδ. τοῦ ἄρθρ. 1ου, τῆς ἀφορώσης τὸν καταλογισμὸν εἰς τὴν χρῆσιν ὀλοκλήρου τῆς εἰδικῶς διὰ νόμου ἐγκριθείσης πιστώσεως δι' ἔργον ἢ ἔκτακτον ἔξοδον, ἂν ἐγένετο ἕναρξίς ἐκτελέσεως κατὰ τὴν χρῆσιν, εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐνεγράφη ἢ πίστωσις, ἀμφιβολίαι δικαιολογούμεναι πῶς ἐκ τῆς συντομίας τῶν διασαφήσεων τῆς ἐγκυκλίου, σπεύδομεν νὰ παράσχωμεν ὑμῖν συμπληρωματικὰς τοιαύτας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐκθέτοντες καὶ τοὺς λόγους, ἐξ ὧν ὑπηγορευθῆ ἡ εἰσαγωγὴ τῆς διατάξεως, πρὸς πληρεστέραν κατανοήσιν. Οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1555, περὶ τοῦ περιεχομένου τῆς χρήσεως ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα, ὅτι δηλαδή, προκειμένου περὶ ἔργων ἢ προμηθειῶν, εἰς τὴν χρῆσιν ἀνήκουν τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἴκ, ἔτους συντελεσθέντα (ἐκτελεσθέντα καὶ παραληφθέντα) ἔργα, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ καὶ τὰ ἐκτελεσθέντα μὲν ἐντὸς τοῦ οἴκον. ἔτους, παραληφθέντα ὅμως ἐντὸς τῶν ἐπομένων δύο μηνῶν, ἐπέβαλλον, ὡσάκις ἀνεγράφετο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσις τις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, τοῦ ἔργου δ' ἐκείνου ἢ περᾶτως δὲν κατωρθοῦτο ἐντὸς τοῦ οἴκον. ἔτους, ἐπέβαλεν ἡ ἐννοία τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 1555, ὅπως ὁ ἐπόμενος προϋπολογισμὸς ἀναγράφῃ τὸ μέρος τῆς πιστώσεως τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ μὴ ἐκτελεσθὲν ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἴκ. ἔτους μέρος τοῦ ἔργου. Ἡ ἀδυναμία ὅμως τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, ἀκόμη δὲ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐποπτεύοντος μηχανικοῦ, προκειμένου περὶ ἔργου ὅπως γνωρίζῃ ἐγκαίρως, καὶ δὴ τὸν Σεπτέμβριον ἐκάστου ἔτους, πόσον μέρος τοῦ ἔργου θὰ μείνῃ κατὰ τὴν 31 Μαρτίου ἀνεκτέλεστον, ἔσχεν ἐν τῷ παρελθόντι τὴν συνέπειαν, ὅπως μὴ γίνηται ἐν τῷ ἐπιόντι (Πρ)σμῷ καμμία πρόβλεψις διὰ τὴν

συνέχισιν τοῦ ἔργου ἢ νὰ γίνηται μὲν ἄλλ' οὐχὶ διὰ τὸ ἀκριβὲς ποσόν, μὲ ἀποτέλεσμα καὶ ἄμφοτέρως τὰς περιπτώσεις τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἂν τοῦτο ἐξετελεῖτο δι' αὐτεπιστασίας ἢ τὴν ἀφόρητον καθυστέρησιν τῶν πληρωμῶν τοῦ ἐργολάβου. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀτόπων τούτων ἐνομοθετήθη ἡ ἐρμηνευομένη διάταξις τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰουλ. 1923. Κατὰ ταύτην, αἱ εἰδικαὶ πιστώσεις δι' ἔργα ἢ δι' ἔκτακτα ἔξοδα ὀρισθέντα ἐν τῷ συνόλῳ των εἰδικῶς διὰ νόμου, θεωροῦνται ἀναληφθεῖσαι εἰς ὀλόκληρον καὶ βαρύνουν τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἐνεγράφη ἡ πίστωσις. Σύνεπεια τῆς διατάξεως εἶνε, ὅτι ἂν κατὰ τὸ οἰκ. ἔτος, εἰς ὃ ἐνεγράφη ἡ τοιαύτη πίστωσις, ἔγινεν ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως, θὰ συνεχισθῇ ἡ *ἐκτέλεσις* καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἴκον. ἔτους εἰς βάρος τῆς αὐτῆς πιστώσεως τῆς αὐτῆς χρήσεως. Ἄλλαις λέξεσι, καὶ ἂν τὰ δικαιολογητικά (ἐπιμετρήσεις καὶ πιστοποιήσεις τῶν μηχανικῶν διὰ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐργολάβου ἢ αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἡμερομισθίων ἢ ἄλλων ἐξόδων) φέρουν χρονολογίαν Ἀπριλίου, Μαΐου, Ἰουν., τὰ ἔξοδα θὰ καταλογίζονται εἰς τὴν ἀνοικτὴν ἔτι χρῆσιν, εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐνεγράφη *ἀρχικῶς* ἡ πίστωσις, ἡ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. εἰς ὀλόκληρον, ὡς προεῖρηται, ἀναληφθεῖσα. Μετὰ τὴν τοιαύτην δὲ *ἐκτέλεσιν καὶ τὸν καταλογισμόν τῶν ἐξόδων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως*, θὰ ἀχθῇ διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ἢ διὰ τῶν προσωρινῶν πινάκων, εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, ὅ,τι ἀπομείνῃ ἀδιάθετον. Οὐχὶ δὲ μόνον διὰ τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων δύναται κατὰ τ' ἀνωτέρω νὰ γίνωνται καταλογισμοὶ ὡς ἐξεθέσαμεν, ἀλλὰ καὶ ἐντάλματα προπληρωμῆς εἰς βάρος τῶν τοιούτων πιστώσεων καὶ τῆς ἔτι ἀνοικτῆς χρήσεως δύναται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου καὶ Μαΐου τῆς Βασ διαχειρίσεως οὐχὶ ὅμως, ὡς ἐννοεῖται, καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον, διότι ἐντὸς τοῦ Μαΐου πρέπει, κατὰ τὸ Ν. Δ. περὶ προπληρωμῶν, νὰ λήγουν πᾶσαι αἱ προθεσμίαι τῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τοιούτων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Καὶ ναὶ μὲν, ἀποβλέποντες εἰς τὸν σκοπὸν τῆς προθεσμίας τοῦ Ν. Δ. περὶ προπληρωμῶν καὶ συνδυάζοντες τοῦτον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ προκειμένου Ν. Δ., νομίζομεν, ὅτι καὶ κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον θὰ ἠδύνασθε νὰ ἐκδώσῃτε ἐντάλματα προπληρωμῆς ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ πιστώσεων, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζομεν νὰ ἐξουσιοδοτήσωμεν ὑμᾶς πρὸς τοῦτο, διότι δὲν ἔχει πολλὴν πρακτικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ προβῶμεν εἰς τοῦτο πρὶν ἀκούσωμεν τὴν γνώμην τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

Αἱ τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλέψεις ἀφορῶσιν ὄρισμένην χρονικὴν περίοδον ἑνὸς ἔτους, ἀποτελοῦσαν τὸ *οικονομικὸν ἔτος*, περιλαμβάνον πάσας τὰς διαχειριστικὰς πράξεις, διοικητικὰς τε καὶ λογιστικὰς, τοῦ Κράτους. Ἡ δ' ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποτελεῖ τὴν *χρῆσιν*, ἣτις περιλαμβάνει τὸ λογιστικὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἔναρξις τοῦ οἰκονο-

μικοῦ ἔτους προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ θετικοῦ δικαίου, τῆς λήξεως συμπίπτουσης τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ δωδεκάτου μηνός. Τὸν χρόνον τῆς ἐναρξέως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἔχει καὶ ἡ χρῆσις, ἢ λῆξις τῆς ὁποίας ὅμως δὲν συμπίπτει πάντοτε πρὸς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀλλὰ, κατὰ τὴν νομοθεσίαν, ἐνδέχεται νὰ ὀρίζηται καὶ μείζων τοῦ χρονικοῦ τούτου σημείου, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως διαρκούσης τῆς παρατάσεως ἐπιτευχθῆ ἢ συντέλειαι τῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δημιουργηθεισῶν πράξεων. Κατονομάζεται δ' ἡ χρῆσις μὲ τὸ ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ὁ προϋπολογισμός, ὅστις φέρει τ' ὄνομα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Αἱ ἀνωτέρω παρατεθεῖσαι διατάξεις περιλαμβάνουσι τοὺς περὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ τῆς χρήσεως ὁρισμούς. Οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι ἀπεδέχθησαν τὴν ἐναρξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους, τὴν λῆξιν δ' αὐτοῦ τὴν 31ην Μαρτίου τοῦ ἐπομένου, παρὰ ταςιν δὲ τῆς χρήσεως ἐπὶ τετράμηνον, ἧτοι μὲχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, εἰς ὃ ἀνήκει ὁ προϋπολογισμός. Ἐντὸς δὲ τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος εἰσπράττονται πάντα τὰ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καὶ διὰ λογαρισμὸν αὐτοῦ βεβαιωθέντα ἔσοδα καὶ πληρώνονται πάντα τὰ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐγκριθέντα ἔξοδα, ὧν τὸ Κράτος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ λόγῳ παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἢ προμηθειῶν συντελεσθεισῶν διαρκούντος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ ληξιπροθέσμων ὑποχρεώσεων ἐντὸς τῆς περιόδου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Οὕτως ἡ χρῆσις περιλαμβάνει εἷς τε τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν αὐτῆς τὸ σύνολον τῶν οἰκονομικῶν γεγονότων, αἵτινα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐγεννήθησαν καὶ συνετελέσθησαν. Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως τῆς ἀρχῆς ταύτης ὑπῆχθησαν εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν: Α' Προκειμένου περὶ ἐξόδων: 1) ἔργα καὶ προμήθειαι αἵτινες ἐξετελέσθησαν μὲν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, παρελήφθησαν δ' ἔνεκα οἰουδήποτε λόγου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, προκειμένου ὅμως περὶ ἔργων ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἐνεργεῖται βάσει ἐιδικῆς πιστώσεως ἢ προκειμένου περὶ ἐκτάκτων ἐξόδων ἐγκρινόμενων ἐιδικῶς διὰ νόμων ὀρίζοντων τὸ σύνολον τῆς δι' αὐτὰ δαπάνης, ταῦτα ἀκολουθοῦσι τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἀνεγράφησαν αἱ ἐιδικαὶ πιστώσεις, αἵτινες θεωροῦνται ἀναληφθεῖσαι ὀλόκληροι καὶ ἐὰν τὸ ἔργον ἢ τὸ ἔξοδον δὲν συνετελέσθησαν καθ' ὀλοκληρίαν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐγένετο ἐναρξίς ἐκτελέσεως ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἐιδικῶν πιστώσεων 2) προμήθειαι ὑλικοῦ, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀρξάμενη ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν πιστώσεων δὲν ἠδύνατο νὰ περατωθῆ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας ἢ δημοσίου συμπερόντος, ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν πρέπει νὰ περατωθῆ καὶ ἡ παραλαβὴ νὰ συντελεσθῆ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως

τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Εἰδικῶς περὶ δεδουλευμένων συντάξεων, περιθάλψεων καὶ βοηθημάτων ὁ νόμος ὑπῆγαγε ταύτας εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ διατάσσεται ἢ πληρωμὴ αὐτῶν εἰς οἰκονομικὴν περίοδον καὶ ἂν ἀνάγονται αὐταί. Ὡς ἐπίσης ὑπῆχθησαν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς ἐκδόσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων :

α) πᾶσαι αἱ ἐξ ἐσόδων οἰκονομικοῦ ἔτους ὑπὲρ τρίτων ἀποδόσεις καὶ β') αἱ ἐπιστροφαὶ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων. Β') προκειμένου περὶ ἐσόδων : τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα πραγματοποιούμενά ὁπωσδήποτε ἔσοδα, δι' ἃ ὠρίσθη ὅτι ταῦτα ἀκολουθοῦσι τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθησαν, ἤτοι ἐν προκειμένῳ ἢ πραγματοποίησις τοῦ ἐσόδου καθορίζει καὶ τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν τὸ ἔσοδον τοῦτο ἀνήκει.

Ὁ νομοθέτης προβλέψας περὶ τῆς χρήσεως καὶ τῶν εἰς ἑκάστην χρῆσιν ἀνηκόντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἔλαβε μέρος περὶ τῶν ἐνδεχομένων ἀπομενόντων ὑπολοίπων πρὸς εἴσπραξιν ἢ πρὸς πληρωμὴν. Περὶ αὐτῶν ὥρισεν ὅτι τὰ μὲν ἔσοδα συγκροτοῦσι τὰ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως, περιλαμβανόμενα οὕτω εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, τὰ δ' ἔσοδα, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐγκριθῆ] συγκροτοῦσι τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως, περιλαμβανόμενα οὕτω εἰς τὸ παθητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους. Δι' εἰδικῶν δὲ διατάξεων, περὶ ὧν γενήσεται λόγος κατωτέρω, ἐμερίμνησε περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν τούτων ὑπολοίπων (ἄρθρ. 31—37).

Διακρίνεται δ' ἡ χρῆσις εἰς: α') *τρέχουσαν*, ἧς ἡ διάρκεια ἐξακολουθεῖ β') *κεκλεισμένην*, ἧς ἡ διάρκεια ἔληξε καὶ γ') *διαγεγραμμένην*, ἧς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς παρῆλθον πέντε ἔτη. Ἡ διάκρισις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων.

Ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ τῆς χρήσεως ἐχορηγήθησαν αἱ ἐξῆς ὁδηγίαι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 90564]111 τοῦ 1918 ἐγκ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Γενικοῦ Λογιστηρίου).

«Τὸ οἰκονομικὸν (διαχειριστικὸν) ἔτος θ' ἀρχεται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους καὶ θὰ λήγῃ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἤρχιζε τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ ἔληγε τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας (1 Ἀπριλίου) θ' ἀρχεται ἐπίσης καὶ ἡ χρῆσις ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐπειδὴ ὁμως δὲν εἶναι δυνατὸν, ὅπως ἐντὸς τῆς δωδεκαμήνου διάρκειας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσπραχθῶσιν ὅλαι αἱ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, παρατείνεται ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐπὶ τέσσαρας εἰσέτι μῆνας μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, ἤτοι μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, ἐνῶ μέχρι τοῦδε ἡ χρῆσις παρετείνεται ἐπὶ 10 μῆνας μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰ-

κonomicοῦ ἔτους, ἤρχιζε δηλαδὴ ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ ἔληγε τὴν 31 Ὀκτωβρίου τοῦ ἐπομένου. Κατὰ ταῦτα τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ θὰ λήξῃ τὴν 31 Μαρτίου τοῦ 1920, ἡ χρῆσις δὲ αὐτοῦ θ' ἀρχίσῃ ἐπίσης τὴν 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ θὰ λήξῃ τὴν 31 Ἰουλίου 1920. Ἡ αὐτὴ περίοδος ὀρίζεται ἐπίσης καὶ διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν νομικῶν προσώπων ἢ τῶν αὐτοτελῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ διοίκησις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸ Κράτος ἢ ἡ διαχειρίσις τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται ἐν τῇ λησφοδοσίᾳ τοῦ δημοσίου ταμείου, ὅπως εἶναι τὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα: Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐθνικοῦ Στόλου, Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ, Λαχείου Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ Ἀρχαιοτήτων, Ἀντιφυλλοξερικῆς Ἀμύνης, Ἀρχαιολογικοῦ, Ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας, Κληροδοτημάτων καὶ Κατασκευῆς διδασκῆριῶν ὡς καὶ λοιπὰ τινὰ νομικὰ πρόσωπα ἢ εἰδικαί τινες ὑπηρεσίαι (Ἐπηρεσία τῆς συντηρήσεως κλπ. τοῦ πορθμοῦ Εὐρύπου, κατασκευῆς ἔργων ἐν τῇ κοιλάδι Παμίσου, Χειμάρου Νέδοντος τῶν ἐν γένει λιμενικῶν ταμείων κλπ.). Ἡ ἐπὶ τέσσαρας ὡς ἄνω μῆνας παράτασις τῆς χρήσεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους σκοπὸν μόνον ἔχει διὰ τὰ εἰσπραχθῶσιν ὅσα ἔσοδα ἐβειβαιώθησαν κατὰ τὴν δωδεκάμηνον διάρκειαν αὐτοῦ, ἥτοι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἔτους, καὶ διὰ τὰ πληρωθῶσιν ὅσαι ὑποχρεώσεις ἀναλήφθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Δηλαδὴ, ὡς ἔσοδα τῆς χρήσεως οἰκονομικοῦ τινος ἔτους θεωροῦνται μόνον ὅσα ἐβειβαιώθησαν ἐντὸς τῆς διαρκείας αὐτοῦ, ἥτοι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τῆς 31 Μαρτίου, ὡς ἔσοδα δὲ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ἀναληφθεῖσαι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρον. διαστήματος. Ἐπὶ τούτου ἐφιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν σας, διότι ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ νέου νόμου (ἄρθρον 10) θέτει ἐντελῶς διαφορετικὰς βάσεις ἐπὶ τοῦ «τί ἀνήκει εἰς ἐκάστην χρῆσιν» ἀπὸ τὰς τοῦ παλαιοῦ νόμου. Ἡ ὡς ἄνω παράτασις τῆς χρήσεως πέραν τῆς λήξεως τοῦ ὁμωνύμου οἰκονομικοῦ ἔτους δὲν χρησιμεύει, ὡς μέχρι τοῦδε, ὅπως ἐνεργηθῶσι τυχὸν καὶ νέαι ἢ συμπληρωτικαὶ βειβαιώσεις ἐσόδων εἰς ὄφελος τοῦ ὁμωνύμου καὶ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους ἢ τὰ ἀναληφθῶσι καὶ νέαι ὑποχρεώσεις εἰς βάρος αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον, ἵνα περιλάβῃ τὰς πραγματοποιηθησομένας εἰσπράξεις ἐξ ἐσόδων βειβαιωθέντων ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὡς καὶ τὰς ἐνεργηθησομένας πληρωμὰς πρὸς ἐξόφλησιν ὑποχρεώσεων ἀναληφθεισῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος. Ἐξαίρεσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα, ἀποτελοῦσι πᾶσαι αἱ εἰσπράξεις αἱ ἐνεργούμεναι ὅπωςδὴποτε εἰς τὰ τελωνεῖα, αἱ ὁποῖαι κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου καταλογίζονται ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσπραχθῆσαν. Δηλαδὴ ἔσοδα τελωνειακὰ τῆς χρήσεως τοῦ οἴκον. ἔτους 1919—1920 θὰ εἶναι ὅσα θὰ εἰσπραχθῶσιν εἰς τὰ ταμεῖα τῶν τελωνείων

ἀπὸ 1 Ἀπριλ. 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1920. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπομέ-
 νως, ἀφοῦ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919—1920 θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς πρώτης
 Ἀπριλίου 1919 καὶ θὰ λήξῃ τὴν 31 Μαρτίου 1920, ἡ δὲ χρῆσις αὐτοῦ
 θ' ἀρχίσῃ ἐπίσης τὴν 1 Ἀπριλίου 1919 καὶ θὰ λήξῃ τὴν 31 Ἰουλίου
 1920, πᾶσα εἰσπραξις ἐνεργηθησομένη κατὰ τὸν Ἀπρίλιον, Μάϊον, Ἰού-
 νιον καὶ Ἰούλιον τοῦ 1920 ἐξ ἑσόδου βεβαιωθέντος ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ
 ἔτους 1919—1920 (1 Ἀπριλίου 1919—31 Μαρτίου 1920) θὰ καταλο-
 γισθῇ ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως 1919. Δυνατὸν ὅμως, ἐντὸς τοῦ οἰκονομι-
 κοῦ ἔτους 1919—1920 νὰ μὴ ἐβεβαιώθησαν ἐπακριβῶς ἔσοδά τινα τοῦ
 ἔτους τούτου καὶ νὰ συμβῇ ὥστε μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, ἦτοι ἀπὸ τῆς 1
 Ἀπριλίου 1920 καὶ ἐφεξῆς νὰ παρουσιασθῇ συμπληρωτικῶς πρὸς βε-
 βαίωσιν ἔσοδόν τι προερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἔτους. Ἐν τοιαύτῃ
 περιπτώσει τὸ ἔσοδον, καίτοι προέρχεται ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—
 1920, δὲν θὰ βεβαιωθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλὰ θὰ βεβαιωθῇ ὡς ἔσοδον τῆς
 χρήσεως τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ἦτοι τοῦ 1920—1921 ἢ 1921—
 1922 κλπ. ἀναλόγως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐγένετο ἡ βεβαίωσις, ὑπὸ τὸ
 κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ «ἔσοδα παρελθόντων ἐτῶν.
 Ἐπίσης ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα» κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλ., Μάϊον, Ἰού-
 νιον καὶ Ἰούλιον τοῦ 1920 ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῶσι διὰ χρηματικῶν
 ἐνταλμάτων τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—1920 ὑποχρεώ-
 σεις ἀναληφθεῖσαι μόνον ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ τούτου ἔτους (1 Ἀπρι-
 λίου 1919—31 Μαρτίου 1920), οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἀναληφθησόμεναι τυχόν
 νέαι ὑποχρεώσεις κατὰ τοὺς ἀνωτέρω μῆνας, αἵτινες δέον νὰ βαρύνωσι
 τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1920—1921 ἀφοῦ ἀνελήφθησαν ἐντὸς
 αὐτοῦ. Συμπληρωτικαὶ ὁδηγίαι ἐδόθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13 τῆς 13
 Μαΐου 1919 ἐγκυκλίου διαταγῆς. Κατὰ ταύτην 1) τὰ ἐντὸς τοῦ οἰκονο-
 μικοῦ ἔτους βεβαιούμενα ἔσοδα καταλογίζονται εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους
 τούτου ἀδιαφόρως τοῦ ἔτους ἐξ οὗ προέρχονται, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ
 ἐκ παρελθουσῶν χρήσεων προερχόμενα καταλογίζονται ὑπὸ ἐνιαῖον κεφά-
 λαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἔσοδα ἐκ παρελθουσῶν οἰκονο-
 μικῶν ἐτῶν βεβαιωθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς
 τρεχούσης χρήσεως 2) τὰ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰσπραττόμενα
 ἔσοδα τὰ βεβαιωμένα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους εἰς ὃ
 ἀνήκον ἀποτελοῦσιν εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν
 ὁποίων ἀναγράφονται, τὰ δὲ βεβαιούμενα ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους
 καταλογίζονται εἰς τὰ ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, 3) τὰ
 ἐκ προσθέτων τελῶν καὶ τόκων εἰσπραττόμενα ἀνήκουσιν εἰς τὴν τρέ-
 χουσαν χρῆσιν ἀδιαφόρως τοῦ ἔτους ἐξ οὗ προέρχεται τὸ ἔσοδον».

Κατὰ ἐγκ. 3547]30 τοῦ 1921 τῆς Γεν. Διευθ. Δ. Λογιστικοῦ : Τὰ εἰς
 τὴν χρῆσιν 1920—1921 ἀφορῶντα ἔσοδα εἶναι τὰ μέχρι 31 Μαρτίου

ιδίου ἔτους βεβαιωθέντα. Δεδομένου ὅθεν ὅτι διὰ τὰ παρὰ Στρατ. Ταμείων εἰσπραττόμενα δὲν προηγῆται βεβαιώσεις, ἅπαντα καταλογίζονται ἔσοδα τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου πραγματοποιεῖται ἡ εἰσαγωγή, τοῦτέστιν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἕ. ἕ. ἅπαντα τὰ εἰς τὰ ταμεῖα ὑμῶν εἰσαχθησόμενα ἔσοδα τοῦ Κράτους ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν 1921—1922.

Ἄρθρον 5. Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ψηφίζεται καὶ κυροῦται ἐντὸς τῆς Συνόδου τῆς ληγούσης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ὄνομα ὁ προϋπολογισμὸς (1).

Περὶ τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ διαλαμβάνει **καὶ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ν. 1555**, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς συνόδου ἧτις προηγῆται τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δι' ὃν ὑποβάλλεται ὁ προϋπολογισμὸς».

Εἰς δὲ τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τοῦ ἔτους 1927 ἀναγράφονται περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ οἱ ἑξῆς ὁρισμοί:

Ἄρθρον 34. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται πρῶτον εἰς τὴν Βουλὴν. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν αὐτοῦ παραπέμπεται εἰς τὴν Γερουσίαν, ἡ ὁποία ὀφείλει ν' ἀποφανθῆ ἐντὸς μηνός. Ἐάν ἐντὸς μηνός ἡ Γερουσία δὲν λάβῃ ἀπόφασιν τεκμαίρεται συμφωνία πρὸς τὴν Βουλὴν. Ἐν διαφωνίᾳ ὁ προϋπολογισμὸς ἐπαναφέρεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἧτις ἀποφασίζει ὀριστικῶς διὰ τῆς συνήθους πλειοψηφίας...».

Ἄρθρον 50. Ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους ψηφίζονται πάντοτε ὁ μὲν προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 52, αἱ δὲ >. **Ἄρθρον 52.** Κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Σύνοδον ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ. Ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἀφ' οὗ δὲ ἔξετασθῆ ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν ψηφίζεται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα εἰς τμήματα ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς καὶ εἰς τέσσαρας διαφόρους ἡμέρας.

Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς:

Ἄρθρον 10. «Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ἀφ' οὗ ὑποβληθῆ, τυποῦται διανέμεται εἰς τοὺς Βουλευτὰς καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, χωρὶς νὰ προηγῆται συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ». **Ἄρθρον 68.** «Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων συζητεῖται καὶ ψηφίζεται ἐφάπαξ κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα κατὰ τὰ ἑξῆς τέσσαρα τμήματα: Α') Συζήτησις τῶν ἐσόδων. Β') Συζήτησις τῶν εἰδικῶν προϋπο-

(1) Περὶ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως αὐτοῦ, ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ, τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομικὴ Νομοθεσία** § § 40, 48 (τόμ. I σ. 168—174, 225—233).

λογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τοῦ ἔθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν. Γ') Συζήτησις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ὑγεινῆς, Συγκοινωνίας, Γεωργίας καὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου. Δ') Συζήτησις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Προνοίας, τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων, ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας, Ἀρχαιολογικοῦ ταμείου καὶ τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων. Ἐν τῇ συζήτησει τῶν ἐσόδων περιλαμβάνεται καὶ ἡ γενικὴ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένων κληροδοτημάτων, τοῦ ταμείου τῆς ἔθνικῆς Ἀμύνης, τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, τοῦ λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν, τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ ταμείου καὶ τοῦ ταμείου τῆς ἐπαρχιακῆς καὶ δημοτικῆς ὁδοποιίας ἔπεται πάντοτε τῆς ψηφίσεως τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων».

Οὕτω, κατὰ συνταγματικὴν διάταξιν, ὁ προϋπολογισμὸς εἰσάγεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν ἐκάστης συνόδου, ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος, ἦτοι δεδομένου ὅτι, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἡ Βουλὴ συνέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τακτικὴν σύνοδον τὴν 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου οἰκονομικοῦ ἔτους πρέπει νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν Βουλὴν μέχρι τῆς 14 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου (εἰς Βουλὴν συνερχομένην εἰς σύνοδον τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1933, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1934—1935 πρέπει νὰ ὑποβληθῆι μέχρι τῆς 14 Δεκεμβρίου 1933). Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ἡ Βουλὴ ἤθελε κληθῆι εἰς σύνοδον παρὰ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 15 Ὀκτωβρίου, ἢ δίμηνος πρὸς ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ προθεσμίᾳ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀρισθείσης διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς συνόδου χρονολογίας. Ἐρωτᾶται, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, καθ' ὃ δικαίωμα ἔχει ἐκ τοῦ ἀρθρ. 80 τοῦ Συντάγματος ν' ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου ἀναβάλλων τὴν ἐναρξιν αὐτῆς, ἤθελεν ἀναστέλλῃ τὴν ἐναρξιν τῆς Συνόδου, ἐὰν ἡ δίμηνος προθεσμίᾳ διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄρχεται

ἀπὸ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν αὐτοδικαίως συνέρχεται ἡ Βουλὴ ἢ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας χορηγηθεῖσαν ἀναβολήν. Φρονῶ ὅτι ἡ συνταγματικὴ προνομία ἢ χορηγουμένη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ν' ἀναστέλλῃ τὰς ἐργασίας τῆς Συνόδου, ἀναβάλλων τὴν ἔναρξιν αὐτῆς, συνεπάγεται καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς πρὸς ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τασσομένης ὑπὸ τοῦ Συντάγματος διμήνου προθεσμίας, τῶν δύο πρώτων μηνῶν ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς λήξεως τῆς δοθείσης ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου.

Τὸ Σύνταγμα καθορίζον χρόνον ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ δὲν ἀνέγραψε περιοριστικὴν τινα διάταξιν χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ ψηφίζηται. Κατ' ἀκολουθίαν, εἰς τὴν Βουλὴν ἀπόκειται νὰ ψηφίσῃ ὅποτεδῆποτε θελήσῃ τὸν προϋπολογισμὸν.

Ἐντεῦθεν δημιουργεῖται τὸ ζήτημα τί γενήσεται εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀρξαμένου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Βουλὴ δὲν ἤθελεν ἔχει ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἔτους. Περὶ τούτου διαλαμβάνει τὸ **ἄρθρον 20** τοῦ νόμου 1555 ἔχοντος ὡς ἑξῆς :

«Ὅσακις, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως, δὲν ἔχει ἐκδοθῆ ὁ ἐπικυρῶν τὸν Προϋπολογισμὸν νόμος, ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ προσωρινῆ διοικήσεως τῶν ἑσόδων καὶ ἑξόδων ἐντὸς περιόδου καὶ ὁρίων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριστέων. — Ἐάν, ἐνεκεν ἀπουσίας τῆς Βουλῆς ἢ οἰασθῆποτε τυχαίας ἀναστολῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, δὲν ἐξεδόθῃ ὁ νόμος διὰ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐπιτρέπεται τῇ Κυβερνήσει διὰ Β. Διατάγματος νὰ εἰσπράττῃ τὰ ἔσοδα συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων τεθειμένας διατάξεις καὶ νὰ πληρῶνῃ τὰ ἔξοδα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως τῶν ληξιπροθέσμων ὑποχρεώσεων καὶ ἀνολόγως τῶν διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐγκειμένων διὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν πιστώσεων λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπελθασῶν μεταβολῶν διαρκούσης τῆς χρήσεως ταύτης, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπηται αἱ κατὰ μῆνα καὶ ἐν συνόλῳ καθ' ἑξῆς ἔτη ἔσοδα νὰ ὑπερβῶσι τὸ δωδεκατημόριον τῶν χορηγουμένων διὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, προσωρινὴ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῆ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν. Οὐδεμία δαπάνη ὀφειλομένη εἰς νέας ὑπηρεσίας ἢ εἰς ἐπέκτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν τοιούτων δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ νὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως. Εἰς τὰς καταστάσεις προβλέψεως δὲν δύναται νὰ ἀναγραφῶσιν, εἰμὴ κατόπιν διατάξεως εἰδικοῦ νόμου, ἔξοδα ἅτινα θέλουσιν ὑποχρεοῦν τὸ Κράτος καὶ εἰς βάρος τῶν ἐπομένων χρήσεων».

Διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δημιουργεῖται περίοδος προσωρινῆς διαχειρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.—Ἡ προσωρινὴ αὕτη διαχείρισις προϋπόθεσιν ἔχει ὁσαύκις, ἀρχομένης τῆς χρήσεως, δὲν ἔχει δημοσιευθῆ ὁ οἰκονομικὸς νόμος ὁ ἐπικυρῶν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀρξαμένου οἰκονομικοῦ ἔτους. Τοῦτο δύναται νὰ συμβῇ ὅταν ἡ Βουλὴ δὲν ἐπρόλαβε μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου ἐκάστου ἔτους νὰ ψηφίσῃ δι' οἰονδη-

ποτε λόγον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἀκολουθοῦντος οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀνάγκη θεραπεύεται διὰ τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν εἰδικοῦ νόμου ἐπιτρέποντος τὴν εἴσπραξιν ἐσόδων καὶ ἐνέργειαν δαπανῶν διὰ μίαν ὄρισμένην χρονικὴν περιόδον καὶ ἐντὸς ὄρισμένων ὁρίων ὑπὸ τοῦ ἰδίου νόμου καθοριζομένων. Καὶ τοῦτο μὲν γίνεται ὁσάκις ἡ Βουλὴ εὐρίσκειται συγκεκλιμένη εἰς Σύνοδον. Ἐνδέχεται ὅμως ν' ἀπουσιάζῃ ἡ Βουλὴ καὶ νὰ μὴ δύναται δι' οἰονδήποτε λόγον νὰ συνεδριάξῃ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ νόμος προβλέψας ὥρισεν ὅπως δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκδίδῃ Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου νὰ ἐπιτρέπηται εἰς αὐτὴν νὰ εἰσπράττῃ τὰ ἔσοδα καὶ πληρῶν τὰ ἔξοδα, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅμως περιορισμούς: α') ἡ εἴσπραξις νὰ συντελῆται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων δι' ἕκαστον ἔσοδον διατάξεων· β') ἡ πληρωμὴ νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων πιστώσεων διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν ἢ μετεβλήθησαν διαρκούσης τῆς χρήσεως τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους· γ') νὰ ἐξοφλῶνται μόναι ληξιπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις· δ') αἱ κατὰ μῆνα καὶ ἐν συνόλῳ καθ' ὕπουργεῖον δαπάναι νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ δωδεκατημόριον τῶν χορηγουμένων πιστώσεων διὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν, ἐφ' ᾧ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπαιτεῖται ἡ ἀνανέωσις τοῦ Διατάγματος διὰ τὸ δωδεκατημόριον καὶ ε') ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τούτους προσωρινὴ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπεται διὰ τρεῖς μόνον μῆνας. Ἐπομένως, ἀπομένει κενὸν τι γενήσεται εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν μετὰ παρέλευσιν τοῦ τριμήνου ἤθελε συνεχίζεται ἡ ἀπουσία τῆς Βουλῆς. Δεδομένου ὅτι ἡ διοίκησις δὲν δύναται νὰ σταματήσῃ ἐκ τῆς ἑλλείψεως προϋπολογισμοῦ, ἀναμφισβητήτως ἡ προσωρινὴ καὶ ἔκτακτος αὕτη ἀνάγκη θὰ θεραπευθῇ δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἐκδιδομένου Προεδρικοῦ διατάγματος τῇ εὐθύνῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Διαρκούσης τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως κατὰ ρητὴν καὶ σαφῆ διάταξιν τοῦ νόμου οὐδεμίαν δαπάνην ὀφειλομένην εἰς νέας ὑπηρεσίας ἢ εἰς ἐπέκτασιν ὑπαρχούσης δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ ν' ἀρχίσῃ, ἐφ' ᾧ εἰς καταστάσεις προβλέψας ἀναγράφονται μόνον ἔξοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως, οὐχὶ δὲ καὶ τοιαῦτα δυνάμενα νὰ ὑποχρεῶσι τὸ Κράτος καὶ εἰς βάρος τῶν ἐπομένων χρήσεων, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ ἀντίθετος διάταξις εἰδικοῦ νόμου.

Προκειμένου περὶ τῆς ἑλλείψεως προϋπολογισμοῦ, ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις τοῦ νόμου 1555, ἣτις παρατεθῆσεται κατωτέρω μετὰ τοῦ κειμένου τοῦ νόμου 1555, εὐθρῶς ἀναπτύσσει τὰ τῆς ἑλλείψεως.

Περὶ τοῦ σχεδίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ὁμιλοῦσι τὰ *ἄρθρα 16* τοῦ ν. 1555: «Τὸ σχέδιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν προβλεπομένων ἐσόδων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, διακρινομένων τῶν τελευταίων τούτων καθ' ὕπουργεῖα καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἀνακαφαλαιωτικοῦ πίνακος, περιέχοντος τὰ ὀλίκα ἀποτελέσματα αὐτῶν καὶ προσαρτωμένου εἰς τὴν κατά-

στασιν τῶν προβλεπομένων ἐσόδων». **Ἄρθρον 17.** «Ἡ κατάστασις τῶν προβλεπομένων ἐσόδων διαιρεῖται εἰς ἄρθρα, συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐσόδων». Καὶ **ἄρθρον 18.** «Τὰ εἰς τὰς καταστάσεις προβλέψεως ἀναγραφόμενα ἔξοδα κατανέμονται εἰς Κεφάλαια, συμφώνως πρὸς ὑπηρεσίας ἢ ἀφορῶσι, καὶ εἰς ἄρθρα συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν αὐτῶν ἀντικείμενον». «Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγράφονται ἔξοδα ὑλικῆς καὶ παροχαὶ λόγῳ προσωπικῆς ἐργασίας (1)». «Εἰς εἰδικούς πίνακας προσαρτωμένους εἰς τὸν νόμον περὶ κερῶσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καταρτιζομένους δὲ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σημειοῦνται τὰ ἄρθρα, εἰς βᾶρος τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται τῇ Διοικήσει νὰ ἐκδίδῃ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ (2)».

Οὕτως, ἡ μὲν κατάστασις τῶν ἐσόδων ἀπαιτίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων, αἱ δὲ καταστάσεις τῶν ἐξόδων, τοὺς εἰδικούς καθ' ὕπουργεῖα προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων. Ἐκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἀνταποκρίνεται εἰς εἰδικὸν πόρον τοῦ δημοσίου ταμείου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς συγχωρεύσεως πλειόνων τοῦ ἐνὸς πόρου, ἵνα διὰ τούτου καθίσταται εὐκόλος ἡ παρακολούθησις ἐκάστου ἐσόδου ἰδιαιτέρως ἀπὸ τε ἀπόψεως ἐφαρμογῆς καὶ στατιστικῆς. Τὸ δὲ περιεχόμενον τῶν καταστάσεων ἐξόδων κατανέμεται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα, ἀναλόγως τῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἀντικειμένου ἐκάστης ὑπηρεσίας.

Ἡ κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήκει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Περὶ τούτου διαλαμβάνουσι κανονιστικῶς τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ἰσχύοντα ἄτε μὴ καταργηθειῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων διὰ τῶν μεταγενεστέρων Δ. περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: «**Ἄρθρο. 5.** Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συντάσσει τὸν γενικὸν ἐνιαύσιον προϋπολογισμὸν ἐκάστης χρήσεως, καὶ ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα μὲν, ἔχει βᾶσιν τοὺς εἰδικούς ἐκάστου ὕπουργείου προϋπολογισμοὺς, τοὺς συντασσομένους ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστηρίων, ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα δὲ ὀδηγεῖται ἐκ σημειώσεων λεπτομερῶν ἐγκεκριμένων παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, καὶ χορηγουμένων αὐτῷ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου τῆς χρήσεως ἔτους παρὰ τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ ὕπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ λεπτομερεῖς σημειώσεις τῶν ἐσόδων πρέπει νὰ συνοδεύωνται μὲ ἐκθέσεις αἰτιολογούσας τὴν ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ τῶν ἐσόδων πρὸς τὴν τῆς παρελθούσης χρήσεως προκύπτουσαν ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ πλεόν διαφορὰν. **Ἄρθρο. 6.** Ἄμα κυρωθῆ παρὰ τῶν Βουλῶν ὁ προϋπολογισμὸς, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐγγράφει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ αὐτοῦ ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ εἰς περιλη-

(1) Ὅρα κατωτέρω ἄρθρο. 21 καὶ ἐπ. λ. ν.

(2) Ὅρα κατωτέρω ἄρθρο. 36 καὶ ἐπόμε. καὶ 47 καὶ ἐπ. λ. ν.

πτικὸν λογαριασμοῦς, ἀναλυομένους ἔπειτα κατ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων» (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ε Σ Ο Δ Α (2)

Ἄρθρον 6. Ἡ εἰσπραξις τῶν δημοσίων χρημάτων ἀνατίθεται ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζομένους ταμίας, εἰδικοὺς ταμίας καὶ εἰσπράκτορας, καὶ ἐνεργεῖται δυνάμει νομίμου τίτλου.

Πᾶσα εἰσπραξις δημοσίων χρημάτων θεωρεῖται ὡς μηδόλως γενομένη, ἂν δὲν γείνη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἢ εἰσπράκτορος, ἐπὶ ἀποδείξει αὐτοῦ κατὰ τοὺς κανονισμένους τύπους ἐκδεδομένη. Συγχωρεῖται μολοντοῦτο ἢ εἰς ὅποιονδήποτε ἐπαρχιακὸν ταμεῖον παράδοσις χρημάτων ἐκ μέρους δημοσίων ὀφειλετῶν, διὰ τὰ συμψηφισθῶσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον μὲ τὸ χρέος αὐτῶν.

Ταμίας ἢ εἰσπράκτωρ, ἐκδοὺς ἀπόδειξιν χειρόγραφον ἢ καὶ ἔντυπον παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, καταδιώκεται ποινικῶς ὡς ἔνοχος ὑπεξαίρεσεως.

Περὶ τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων, τοῦ λογιστικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς πληρωμῆς διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα τοῦ λογ. νόμου 84, 85, 140, 144 146, 153-156, 163-167, 175 178 181-191. Αἱ νόμιμοι ἀποδείξεις καταβολῆς χρημάτων εἰς δημόσιον ταμεῖον εἶνε τὰ *γραμμᾶτια παραλαβῆς*, παρὰ ταμιῶν ἐκδιδόμενα, διακρινόμενα δὲ εἰς *γραμμᾶτια παραλαβῆς τακτικά*, ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ἐπὶ συμψηφισμῶν, τὰ *χρηματικά γραμμᾶτια*, παρὰ ταμιῶν ἐπίσης ἐκδιδόμενα καὶ τὰ *διπλότυπα εἰσπράξεως*, ἐκδιδόμενα παρὰ δημοσίων εἰσπρακτόρων.

Περὶ ὑπεξαίρεσεως διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 385—395 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Κατὰ τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 πᾶσα εἰσπραξις ἐνεργεῖται δυνάμει νομίμου τίτλου, ἥτοι δυνάμει ἐγγράφου ἐπιδικτικοῦ διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τοὺς ὕφισταμένους νόμους, ἄνευ δὲ νομίμου τίτλου οὐδε-

(1) Ὅρα καὶ κατωτ. εἰς σχετικὸν ἐκτελεστικὸν διάταγμα λ. ν. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἄρθρ. 2 περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐξόδων.

(2) Περὶ ἐσόδων, ὄρα **Β. Α. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 57. 71 - 75 (τόμ. I σ. 279-294, 368-403).

μία βεβαίωσις δημοσίου ἐσόδου δύναται νὰ ἐνεργηθῆ, ἐνεργουμένη δὲ εἶνε ἄκυρος καὶ δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς τὸν ταμίαν, ὅπως προβῆ εἰς τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἐσόδου, εἰς δὲ τὸν ὀφειλέτην χορηγεῖ τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν. Κατὰ τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νομίμου τίτλου ὁ ταμίας ἐνεργεῖ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου εἰς τὸ ταμεῖόν του, μεθ' ὃ προέρχεται εἰς τὴν εἴσπραξιν αὐτοῦ. Ἐγγραφα ἀποτελοῦντα νομίμους τίτλους εἶνε: 1) αἱ ὀριστικαὶ καὶ τελεσίδικοι ἀποφάσεις τῶν πολιτικῶν, ποινικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων, β) αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, γ) αἱ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι πάσης φύσεως ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, δ') οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι οἱ κατὰ τοὺς οἰκείους φορολογικοὺς νόμους καταρτιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ε') τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου κηρυσσόμενα διοικητικῶς ἐκτελεστὰ πρωτόκολλα, ς') αἱ ὑπουργικαὶ διαταγαί, αἱ ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τοῦ ὑπουργοῦ ἐκδιδόμεναι.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἐκανονίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 12558 τῆς 19 Νοεμβρίου 1859 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ἐνικοῦ Λογιστηρίου, ἐχούσης ὡς ἑξῆς: «**Ἀρθρ. 1.** Ἡ ἐπιτετραμμένη τὴν βεβαίωσιν τοῦ δημοσίου ἐσόδου ἀρχὴ ὀφείλει νὰ πέμπῃ εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν τοὺς μὲν χρηματικὰς τίτλους εἰς διπλοῦν, καθ' ὃ ὑπάρχει κεκανονισμένον, τὴν δὲ συνοδούσαν περιληπτικὴν κατάστασιν εἰς τριπλοῦν. Καὶ εἰς μόνος τίτλος ἂν παραπέμπηται πρὸς τὸ ταμεῖον, οἷον ἀπόφασις, πίναξ, ἀπόσπασμα κλπ. πρέπει ἀπολύτως νὰ συνοδευθῆται μετὰ τῆς τριπλῆς περιληπτικῆς καταστάσεως, συντασσομένης κατὰ τύπους, διδομένους ὑπὸ τῶν σχετικῶν κλάδων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ, δι' οὗ παραπέμπονται πρὸς τὸν ταμίαν οἱ χρηματικοὶ τίτλοι, πρέπει ἀπολύτως ν' ἀναφέρηται ὀλογράφως καὶ δι' ἀριθμητικῶν χαρακτηριστῶν ἡ ὀλικὴ ποσότης τοῦ βεβαιωθησομένου ἐσόδου, ἣτις περιέχεται εἰς τοὺς τίτλους αὐτοῦς.» **Ἀρθρ. 2.** Διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου βεβαιουμένους φόρους παραπέμπεται πρὸς τὸ ταμεῖον διπλοῦς ἔντυπος χρηματικὸς κατάλογος, συνοδευόμενος πάντοτε μετὰ τῆς τριπλῆς περιληπτικῆς καταστάσεως, κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον. [Τοῦ χρηματικοῦ τούτου καταλόγου ὑπάρχουσι δύο τύποι, τὰ κατὰ τὰ παρὰ πόδας τῆς παρούσης ἐκτυπούμενα δείγματα. Τούτων ὁ μὲν ὑπὸ στοιχ. Α. χρησιμεύει δι' ὅλους ἐν γένει τοὺς λοιποὺς δημοσίους φόρους, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. Β. διὰ μόνους ἀποκλειστικῶς τοὺς φόρους ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καὶ τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἡ χρῆσις χρηματικοῦ καταλόγου τοῦ τύπου Α. διὰ τοὺς φόρους τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν, ὡς καὶ τὰνάπαλιν τοῦ Β. διὰ τοὺς λοιποὺς φόρους, πλὴν ἐκείνων ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ τῶν οἰκοδομῶν] (1). **Ἀρθρον 3.** Ὁ τα-

(1) Οἱ τύποι οὗτοι ἤδη εἶναι ἐν ἀχρησίᾳ, ἄλλως καθοριζομένων τῶν περι αὐτῶν.

μίας ἅμα παραλαβῶν τοὺς χρηματικούς τίτλους ἐξελέγχει αὐτοὺς μετ' αὐστηρᾶς προσοχῆς, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, καὶ ἀμέσως μετὰ τοῦτο ἐκδίδει τὸ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς αὐτῶν (¹). Πᾶσα διαφορὰ, εἴτ' ἐπὶ πλεόν εἴτε ἔλαττον, ἣτις ἤθελε προκύψῃ ἐκ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ, πρέπει ἀναποφύκτως νὰ ἐκτίθῃται ὀπισθεν τοῦ παραρτήματος ἐν πλήρει λεπτομερείᾳ καὶ σαφηνείᾳ. Τὰ ἀθροίσματα τῶν διαφορῶν αὐτῶν μεταφέρονται εἰς τὴν ὄψιν τοῦ παραρτήματος, καί, ἀφ' οὗ τὸ μικρότερον ἀθροίσμα ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὸ μεγαλύτερον, τὸ ὑπόλοιπον, εἰ μὲν εἶνε ἐπὶ πλεόν προστίθεται εἰς τὴν ἀρχικὴν ποσότητα τοῦ βεβαιουμένου ἐσόδου, εἰ δὲ εἶνε ἐπὶ ἔλαττον, ἀφαιρεῖται ἀπ' αὐτῆς καὶ οὕτω παρουσιάζεται ἡ καθαρὰ εἰσπρακτέα ποσότης. Εἰς τὸ στέλεχος καὶ εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀποδεικτικοῦ, καθὼς καὶ εἰς τὸν ἐν ὄψει τοῦ παραρτήματος πίνακα, σημειοῦται πάντοτε ἡ κατόπιν τοῦ ἐλέγχου προκύπτουσα καθαρὰ εἰσπρακτέα ποσότης. **Ἄρθρον 4.** Τὰ ἀπὸ τοῦ στελέχους ἐκκοπτόμενα δύο μέρη τοῦ ἀποδεικτικοῦ, τὸ μεσαῖον δηλονότι, τὸ φέρον κεφαλίδα «ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς» καὶ τὸ ἄκρον, τὸ ὑπὸ τὴν κεφαλίδα «παραρτήμα ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς» παραπέμπονται ἀμέσως ἄνευ ἐγγράφου πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ὅπως θεωρηθῶσιν ὑπ' αὐτῆς καθ' ὃν τρόπον θεωροῦνται καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ταμιῶν τριπλότυπα γραμματῖα παραλαβῆς. Τῆς θεωρήσεως αὐτῆς σκοπὸς εἶνε νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐπίσημος βεβαίωσις τῆς πλήρους καὶ καθ' ὅλα συμφωνίας πρὸς ἄλληλα τῶν δύο τούτων μερῶν ἀποδεικτικοῦ, ἐπομένως καὶ διὰ τὴν θεώρησιν τῶν προκειμένων ἀποδεικτικῶν ὀφείλει ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ τηρῆ σημείωσιν, καθ' ὃν τρόπον τηρεῖ τοιαύτην διὰ τὰ θεωρούμενα γραμματῖα παραλαβῆς· ἐν τέλει δ' ἐκάστου μηνὸς νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον ὁμοῦ μ' ἐκείνων τῶν θεωρηθέντων γραμματίων καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν (²). **Ἄρθρον 5.** Ἄμα κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τὰ δύο μέρη τοῦ ἀποδεικτικοῦ, ἐπιστρέφονται ἀμφοτέρω πρὸς τὸν ταμίαν, ὅστις ἐκκόπτει ἀπ' αὐτῶν τὸ παράρτημα καὶ πέμπει αὐτὸ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὴν ἐνεργήσασαν τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχήν. Εἰς τὸ παράρτημα πρέπει ἀφεύκτως νὰ ὑπάρχῃ προσηρητέα ἢ μία τῶν κατὰ τὸν § 1 περιληπτικῶν καταστάσεων, φέρουσα πάντοτε τὴν διατεταγμένην θεώρησιν, χρονολογίαν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ ταμίου. **Ἄρθρον 6.** Ἡ ἐνεργήσασα τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχὴ, ἅμα λάβῃ τὸ παράρτημα τοῦ ἀποδεικτικοῦ, κατὰ τὸν προηγούμενον παράγραφον, ὀφείλει ἀμελλητὶ νὰ ἐρευνήσῃ αὐστηρῶς ἐπὶ τῶν παρ' ἑαυτῇ στοιχείων βεβαιώσεως τοῦ ἐσόδου, ἂν αἱ ὀπισθεν τοῦ παραρτήματος ἐκτεθει-

(¹) Ὅρα κατωτέρω ἐγκ. 11277 τοῦ 1857 περὶ θεωρήσεως.

(²) Ἐν τῇ πρακτικῇ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 4 δὲν ἐφαρμόζονται.

μέναι διαφοραί, αἵτινες ἀπηντήθησαν εἰς τοὺς χρηματικούς τίτλους κατὰ τὸν γενόμενον ὑπὸ τοῦ ταμίου ἔλεγχον, εἶνε ἀκριβεῖς. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἡ ἀρχὴ αὐτὴ ὀφείλει νὰ φέρῃ τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις εἰς τὰ παρ' ἑαυτῇ βιβλία δημοσίων ἐσόδων καὶ τὰ πρωτόγραφα τῶν χρηματικῶν τίτλων, καταστάσεων κλπ. Ἄλλως συνεννοεῖται παραχορῆμα μετὰ τοῦ ταμίου πρὸς ἀμοιβαίαν καὶ ὀριστικὴν τακτοποίησιν τοῦ ἐσόδου. Ἄφ' οὗ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταστῆ ὀριστικὴ ἢ ποσότης τοῦ ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς, ἢ ἐνεργήσασα τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχὴ ὑποβάλλει ἀμέσως τὸ παράρτημα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διὰ συνοπτικῆς ἀναφορᾶς τῆς. **Ἄρθρον 7.** Τὸ μεσαῖον μέρος τοῦ ἀποδεικτικοῦ, τὸ φέρον κεφαλίδα «ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς» μένει προσωρινῶς παρὰ τῷ ταμίᾳ φέρον προσηρητημένα καὶ συνερραμένα τὸ ἐν τῶν χρηματικῶν τίτλων, τὴν συνοδεύουσαν αὐτοὺς ἀνακεφαλαιωτικὴν ἢ περιληπτικὴν κατάστασιν, καὶ πρωτόγραφον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀρχῆς, δι' οὗ οἱ χρηματικοὶ τίτλοι παρεπέμφθησαν πρὸς τὸ ταμεῖον. Ἐν τέλει δ' ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλονται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον μετὰ τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων ὅλα τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνὸς ἐκδοθέντα ἀποδεικτικά, συνωδευμένα πάντοτε μετὰ τῆς διατεταγμένης καταστάσεως τῶν κατὰ τὸν μῆνα ἐκδοθέντων τοιούτων. Τ' ἀποδεικτικά ταῦτα πρέπει νὰ τίθηνται κατὰ σειρὰν τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ των, ὅπως σημειῶνται ἐν τῇ συνοδευούσῃ αὐτὰ καταστάσει, νὰ φέρωσι δὲ ἀνελλιπῶς πλήρη τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος παραγράφου κατονομαζόμενα ἔγγραφα, ἥτοι τοὺς χρηματικούς τίτλους, τὴν συνοδεύουσαν αὐτοὺς περιληπτικὴν κατάστασιν, καὶ τὸ ἔγγραφον τῆς παραπεμψίσεως τοὺς τίτλους ἀρχῆς. Ὅλα τὰ ἔγγραφα ταῦτα δεόν νὰ φέρωσι τὴν διατεταγμένην θεώρησιν καὶ ὑπογραφήν τοῦ ταμίου. **Ἄρθρον 8.** Ἐὰν μετὰ τῆς καταστάσεως τῶν κατὰ μῆνα ἐκδιδομένων ἀποδεικτικῶν εἰσπρακτέων, δὲν συνυποβληθῆ τι ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, ἢ ὑποβληθὲν δὲν φέρῃ προσηρητημένα ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου παραγράφου ἀπαιτούμενα ἔγγραφα, ὁ ταμίας τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ἐν πρώτοις μὲν δι' ἐπιπλήξεως, ἀκολούθως δὲ διὰ προστίμου. Ἐπίσης μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν προστίμου τιμωρεῖται ὁ ταμίας, ἐὰν βραδύνη πέραν τῶν τριῶν ἡμερῶν τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπρακτέων, ἢ ἐκδώσῃ μὲν τοιοῦτο, παραλείψῃ δ' ὀπωσδήποτε τὴν παραχορῆμα θεώρησιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ παραρτήματος πρὸς τὴν ἐνεργήσασαν τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχὴν, κατὰ τὰς § 4 καὶ 5⁽¹⁾. **Ἄρθρον 9.** Ἐὰν οἱ παραπεμφθέντες πρὸς τὸ ταμεῖον χρηματικοὶ τίτλοι φέρωσι τосαῦτα λογιστικὰ λάθη, ὥστε τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ παραρτήματος δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τὴν λεπτομερῆ κατάταξιν αὐτῶν, ὁ ταμίας

(1) Ὅρα καὶ κατ' ἄρθρον 9 ν. ΑΡΝΔ' τοῦ 1884.

ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὸν ἔλεγχον νὰ ἐπιστρέψῃ παραχορῆμα τοὺς χρηματικούς τίτλους πρὸς τὴν πέμψασαν αὐτοὺς ἀρχήν, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν διόρθωσιν τῶν λαθῶν, ὑποδεικνύων ἐν πρὸς ἐν αὐτά. Συνάμα δὲ ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῶν τίτλων, ὅπως λαμβάνονται κατὰ τῆς ἀρχῆς ἀνάλογα ἐπανορθωτικὰ μέτρα. Τ' αὐτὰ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον νὰ πράττῃ ὁ ταμίας, ὡσάκις οἱ παραπεμπόμενοι πρὸς αὐτὸν τίτλοι φέρωσι σβύσματα ἢ ἀτελῆ σημείωσιν τῶν ὀνομάτων καὶ ἐπωνύμων τῶν ὀφειλετῶν ἢ ὀπωσδήποτε ἄλλως δυσδιάκριτοι καθίστανται ὁ ὀφειλέτης, ἡ διαμονὴ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ χρέους αὐτῶν. Αἱ ἐπιτετραμμένα τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀρχαὶ πρέπει κατὰ ταῦτα νὰ ἐπιστῶσιν αὐστηρὰν τὴν προσοχὴν των, ἔχουσαι πάντοτε κατὰ νοῦν, ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐσόδου ἀποβαίνει ἀνυπόστατος ὡσάκις οἱ τίτλοι αὐτοῦ δὲν καταρτίζονται προσηκόντως, ὅτι διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου καθίστανται ἀκροσφαλεῖς, καὶ ὅτι ἐπομένως αἱ ἀρχαὶ αὗται ἀναλαμβάνουσιν εἰς ἑαυτὰς βαρεῖαν ἠθικὴν τε καὶ ὕλικήν εὐθύνην διὰ τὴν ἀτελῆ ἢ πλημμελῆ βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Περὶ τῆς θεωρήσεως καὶ ἀπογραφῆς τῶν παραστατικῶν ἐσόδων στοιχείων ὑπὸ τῶν ταμιῶν κλπ., ἡ ὑπ' ἀριθ. 11276 τῆς 14 Μαρτίου 1856 ἐγκύκλιος διαταγὴ διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς:

«Τινὲς τῶν ταμιῶν δὲν προσυπογράφουσι τοὺς προσαρτωμένους εἰς τὰ διπλότυπα εἰσπρακτῶν χρηματικούς πίνακας ἢ φορολογικούς καταλόγους παντὸς εἶδους, τῶν ὁποίων πρωτότυπα λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἐφόρων, περιοριζόμενοι νὰ θέτωσι τὸ «ἐθεωρήθη» καὶ τὴν ὑπογραφὴν των εἰς τὰς ἀνακεφαλαιωτικὰς καταστάσεις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοιαῦτα παραστατικὰ ἐσόδων (οἶον φορολογικοὶ κατάλογοι οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ.) ἐσφαλμένα. Ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶνε οὐσιώδης, διότι, ἀπαντωμένων κατὰ τὴν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ἐπεξεργασίαν διαφορῶν εἰς τὰ ἐν τοῖς ἀποδεικτικοῖς ἐσόδων ποσά, γεννᾶται ἰκανὴ καὶ ματαίᾳ ἀλληλογραφίᾳ ἀπορροφῶσα οὐκ ὀλίγον χρόνον σπουδαιοτέρων ἀσχολιῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον μὴ ἐπιθυμοῦν τὴν ὑπαρξίν τοιούτων ἐλαττωμάτων, διατάττει τοὺς μὲν ταμίας νὰ θέτωσι τὸ «ἐθεωρήθη» καὶ τὴν ὑπογραφὴν των ἐπὶ παντὸς ὁποιοῦδήποτε ἐσόδου πίνακος, καταλόγου καὶ καταστάσεως, προσηρητημένου εἰς τὸ διπλότυπον εἰσπρακτῶν, τοὺς δὲ οικονομικούς ἐφόρους νὰ μὴ δεχθῶσιν αὐτά, χωρὶς τακτικῆς θεωρήσεως καὶ προσυπογραφῆς καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπειλῇ προστίμου δρχ. 25, ἐπιβληθησομένου εἰς ἑκάτερον αὐτῶν.

Διατάξεις ἔχουσαι καὶ νῦν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς βεβαίωσεως τῶν ἐσόδων εἶνε καὶ αἱ κάτωθι, τῆς ὑπ' ἀριθ. 15719 τῆς 15 Ἰουλίου 1840 ἐγκ. διατ. Ὑπουργ. Οἶκον. «**Ἀρθρ. 4.** Διὰ πολλὰ ἔγγραφα διὰ μιᾶς λαμβανόμενα ἐκδίδεται ἐν ἀποδεικτικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται δι' ἐνὸς κονδυλίου τὸ ἄθροισμα τῶν εἰσπρακτῶν χρημάτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀφειλετῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγράφων. **Ἀρθρον 7.** Εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διπλότυπον ἀποδεικτικόν δὲν συμπεριλαμβάνονται ποτε εἰσπρακτέα διαφόρου φύσεως ἢ τῆς αὐτῆς μὲν φύσεως, ἀνήκοντα δὲ εἰς διαφόρους χρήσεις.

Ὅσακις ἐκ παραδρομῆς τῆς ἀρχῆς, ἣτις παραπέμπει τὰ ἔγγραφα γενῆ τοιαύτη σύγχυσις ἐπὶ τῆς συνοδευούσης αὐτὰ καταστάσεως, ὁ ταμίαις ὀφείλει νὰ τὰ διακρίνη κατὰ τὰ διάφορα ἄρθρα καὶ τὴν χρῆσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνάγονται, καὶ νὰ ἐκδώσῃ χωριστὸν ἀποδεικτικὸν δι' ἕκαστον ἄρθρον, δι' ἐκάστην χρῆσιν. **Ἄρθρον 10.** Τὸ βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων διαιρεῖται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. — Δι' ἕκαστον ἄρθρον ἀφίνονται τὰ ἀναγκαῖα φύλλα διὰ νὰ ἔγγραφῶσιν εἰς αὐτὰ ἔν πρὸς ἓν τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. Πᾶς δὲ χρεώστης καταγράφεται εἰς *οἰκίσκον* χωριστὸν μὲ τὰς ἀπαιτούμενας διασαφήσεις ἀφορώσας τὴν λῆξιν, τὰ ποσὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀκριβῶς φαίνονται εἰς τὸν τύπον. Μόνον τὰ διὰ φορολογικῶν πινάκων εἰσπρακτέα συγχωρεῖται νὰ καταγράφωνται μὲ ἓν κοινὸν ὡς γίνεται ἐπὶ τοῦ διπλοτύπου μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν τοῦ πίνακος. Εἰς τὸν ταμίαν μένει νὰ προσδιορίσῃ κατὰ τὴν χρεῖαν δι' ἕκαστον ἀριθμὸν τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν φύλλων καὶ δι' ἕκαστον οἰκίσκον τὸ ἀπαιτούμενον διάστημα· θέλει ἀφήσῃ χρεῖας τυχούσης καὶ ὀλόκληρον σελίδα ἢ δύο σελίδας, ὅταν τὸ χρέος ἀπαρτίξῃ τόσον σημαντικὴν ποσότητα, ὥστε νὰ ἀπαιτῆται πολὺς τόπος διὰ τὰς ἀπέναντι αὐτῆς σημειωθησομένης εἰσπράξεως, περὶ τῶν ὁποίων ὀρίζει τὸ ἐφεξῆς ἄρθρον. **Ἄρθρον 11.** Πᾶσα εἰς λογαριασμὸν ἢ εἰς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους εἰσπραξις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐκδίδεται τριπλότυπον γραμματίον παραλαβῆς, ἔγγραφεται ἔν περιλήψει εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀρμοδίου οἰκίσκου. Εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ τριπλότυπον γραμματίον παραλαβῆς δὲν συγχέονται ποτε εἰσπράξεις διαφόρων πινάκων φορολογικῶν ἂν καὶ ἀνάγονται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τῶν ἐσόδων. **Ἄρθρον 12.** Οἱ ταμίαι ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτοὺς εὐθύνην ἀπὸ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ περὶ ταμιῶν διατάγματος, ὀφείλουν νὰ σημειῶνουν εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέραν σελίδα τοῦ βιβλίου τῶν εἰσπρακτέων ὅλας τὰς πράξεις, δι' ὧν ἐνεργοῦνται τὰ κατὰ τῶν ὑπερημέρων ὀφειλετῶν μέτρα, καὶ ὅσακις δίδονται προθεσμία ἢ ἀναστέλλεται ἢ καταδίωξις δυνάμει διαταγῶν τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς ἢ ἄλλων ἐπισήμων ἔγγραφων, νὰ μνημονεύσι τὰς διατάγας ταύτας καὶ τὰ ἔγγραφα διὰ νὰ ἔχῃσι πρόχειρον τὴν ἀπόδειξιν ὅτι δὲν εἶναι αὐτοὶ οἱ αἴτιοι τῆς καθυστερήσεως τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων καὶ οὕτω ν' ἀπαλλάσσωνται τῆς εὐθύνης».

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 18 τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰαν. 1932, περὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων τοῦ Κράτους: «Προκειμένου περὶ ἔγγραφων περιεχόντων χρηματικὸς καταλόγους ἢ οἰουσδήποτε χρηματικὸς τίτλους εἰσπρακτέων ἐσόδων ἀποστελλομένους ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ὁ προϋστάμενος τοῦ Γραφείου ἐσόδων ἐπιμελεῖται εἴτε ὁ ἴδιος αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τῶν παρ' αὐτῷ γραμματέων, τῆς ἐμπρο-

θέσμου ἐξελέγξεως τῶν χρηματικῶν καταλόγων ἢ τίτλων, τῆς ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσιμῶν ἐκδόσεως τοῦ προσήκοντος ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ παραρτήματος εἰς τὴν ἐντεταλμένην τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχὴν μετὰ μιᾶς τῶν εἰς τριπλοῦν καταστάσεων δεόντως θεωρημένων παρ' αὐτοῦ.—2. Τριπλότυπα ἀποδεικτικά παραλαβῆς εἰσπρακτέων ἐκδίδονται ἐπίσης καὶ διὰ τὰ οἰκοθεν παρὰ τῶν ταμείων ἐπὶ τῇ εἰσπράξει βεβαιούμενα κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις ἔσοδα.—3. Τὰ ἀποδεικτικά βεβαίωσεως ὑπογράφονται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γραφείου ἐσόδων καὶ θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ».

Δεδομένου ὅτι ἐνδέχεται ἡ βεβαίωσις ἐσόδου τινὸς νὰ γίνῃ δυνάμει τίτλου ἀκέρου ἢ ἐσφαλμένου κατὰ ποσόν, ἐνεργεῖται ἡ διαγραφή τοῦ βεβαιωθέντος ἐσόδου ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ νὰ παρασταθῇ ἀνάγκη μεταβολῆς τινος οἰασδήποτε τῆς γενομένης βεβαίωσεως, ἔνεκα νομίμου τινὸς λόγου, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸν τρόπον τῆς διαγραφῆς ἢ μεταβολῆς ταύτης πραγματεύονται αἱ κάτωθι ὁδηγίαι, αἱ παρεχόμεναι διὰ τῶν ἐκδοθεισῶν ἔγκυκλιῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν :

1) Ἡ ὑπ' ἀριθ.187 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1858 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ὁ ἐλαττωματικὸς τρόπος, καθ' ὃν ἐνεργοῦνται μέχρι τοῦδε αἱ διαφοροὶ εἰς τὰ βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα μεταβολαί, μᾶς ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ λάβωμεν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ νὰ κανονίσωμεν τὸν τρόπον διεξαγωγῆς τοῦ μέρους τούτου τῆς ὑπηρεσίας, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς ἀκριβείας καὶ τοῦ συμφέροντος τόσῳ τῶν ὑπολόγων, ὅσῳ καὶ τοῦ Δημοσίου. — Κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ σύστημα αἱ εἰς τὰ εἰσπρακτέα μεταβολαὶ ἐνεργοῦντο ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου. Ἄλλ' οἱ ὑπόλογοι εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε ἀπὸ ἄγνοιαν καθήκοντος καὶ οὐδόλως συναισθανόμενοι τὴν ἐπικειμένην αὐτοῖς εὐθύνην ἐκ τῆς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λογοδοσίας, ἐνήργουν διαφόρους μεταβολὰς εἰς τὰ εἰσπρακτέα, χωρὶς νὰ συνοδεύσιν τοὺς λογαριασμούς των καὶ μὲ τὰ ὑποστηρίζοντα ἐκάστην μεταβολὴν ἔγγραφα. Ἄλλοι δέ, καὶ τοὶ μεταβαλόντες ἐν τοῖς βιβλίοις των συνεπεῖα διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τὰ εἰσπρακτέα δὲν ἔκαμνον ὅμως παντελῶς μνεῖαν εἰς τοὺς λογαριασμούς των ὡς ἐκ τούτου τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν μὴ ἔχον ὑπ' ὄψιν ἔγγραφα, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν βλέπον ὅλως ἀδικαιολογήτους ἀλλοιώσεις τῶν βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων, φυσικῶς δὲν ἠδύνατο παρὰ νὰ θεωρήσῃ ὑπευθύνους ἀτομικῶς αὐτοὺς τοὺς ἐνεργήσαντας οὕτω τὰς μεταβολὰς διαχειριστὰς καὶ νὰ καταλογίσῃ εἰς βάρος αὐτῶν οὐκ ὀλίγα ποσὰ ἐκ τοιούτων περιπτώσεων. Ὑπ' ὄψιν βεβαίως τῶν ταμίων ὑπάρχουσιν ἄπειροι ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπικυροῦσαι τοὺς λόγους μας. Ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν νὰ θέσωμεν τὴν προκειμένην ἐργασίαν ἐπὶ μο-

νιμωτέρων βάσεων παρεχουσῶν κατὰ πᾶσαν περίστασιν ὅλην τὴν βεβαιότητα τῆς πλήρους ἀκριβείας, ἐξεδόσαμεν τὴν παραπόδας κοινοποιουμένην σημερινὴν καὶ ὁμοίριθμον διαταγὴν μας πρὸς τοὺς κ. κ. τμηματάρχας τοῦ καθ' ὑμᾶς Ὑπουργείου, ἣτις ἀμέσως βληθήσεται εἰς ἐνέργειαν. — Ἐξ αὐτῆς θέλετε πεισθῆ καὶ ὑμεῖς, κύριοι, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὠρμήθη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, διότι συγκεντρουμένης ἀπάσης τῆς ληψοδοσίας τοῦ Κράτους εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως τοῦτο εὐρίσκηται πάντοτε ἐνήμερον ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῶν ὑπολόγων. Τὸ μέτρον τοῦτο συντελεῖ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ κράτησιν τῶν βιβλίων τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τοῦ Κράτους. Πρὸς ἐκτέλεσιν ὅθεν τοῦ μέτρου τούτου θεωροῦμεν ἀναγκαῖον νὰ παράσχωμεν ὑμῖν τὰς ἐφεξῆς ὁδηγίας. «**Ἀρθρον 1.** Οἱ οικονομικοὶ ἔφοροι ὡς εἰσηγηταὶ ὀφείλουσιν ἀπαραιτήτως, ἵνα εἰς τὰ κατὰ τὸν § 3 τῆς πρὸς τοὺς κ. κ. τμηματάρχας διαταγῆς μας συνταττόμενα πρωτόκολλα μεταβολῶν, ἐκθέτουσιν ἐν μεγίστη σαφηνείᾳ τοὺς λόγους ἐκάστης εἰς τὰ βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα ἐπιγιγνομένης μεταβολῆς, ἐξ ὧν νὰ σχηματίζεται ἀνευδοίαστος ἡ πεποιθήσις περὶ τοῦ ὑφισταμένου λάθους, πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ ὁποίου προκαλεῖται ἡ μεταβολή. Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα πρέπει νὰ περιέχωσι πραγματικὰ γεγονότα, ὑποστηριζόμενα κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ δι' ἄλλων ἐπισήμων ἐγγράφων. **Ἀρθρον 2.** Οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ, ἵνα εἰς τὰ αὐτὰ πρωτόκολλα σημειῶσιν ἀλανθάστως. α') Τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνεργηθήσεται ἡ αὐξομείωσις τοῦ ἀρχικῶς βεβαιωθέντος ποσοῦ. β') Τὴν χρῆσιν καὶ χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ. γ') Τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἰς ᾧ κατελογίσθη, καὶ δ') Τὸ χρηματικὸν ποσὸν δι' ὅπερ ἀρχικῶς ἐξεδόθη. **Ἀρθρον 3.** Ὁ ταμίης ἅμα λαβὼν τὴν κατὰ τὸν § 5 τῆς ἀνω μνηθείσης διαταγῆς ἀδειαν τοῦ Ὑπουργείου περὶ μεταβολῆς τοῦ εἰσπρακτέου, ὀφείλει. α') Νὰ ἐνεργήσῃ ἀμέσως εἰς τὸ σχετικὸν βιβλίον τῶν εἰσπρακτέων τὴν ἀνήκουσαν ἐγγραφὴν διὰ πράξεως προσυπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Οὐδέποτε δὲ συγχωρεῖται ἵνα ἡ μεταβολὴ τοῦ ποσοῦ γένηται διὰ ξύσματος, ἀλλ' ὑπὸ τὸν πρῶτον ποσὸν πρέπει νὰ γίνηται ἀριθμητικὴ ἀφαιρέσις τοῦ μεταβλητέου ποσοῦ, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸ ἀρχικῶς ἐγγεγραμμένον χρέος νὰ φαίνεται, καὶ τὸ ἥδη ἐκπιπτόμενον ἢ προστιθέμενον ποσὸν νὰ εἶνε πάντοτε γνωστόν. Π. χ. ὁ Γ. Νικολάου ἐνεγράφη εἰς τὸ βιβλίον εἰσπρακτέων ὡς χρεώστης ἀπὸ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ φόρου τῶν κουκουλιῶν τοῦ 1850 διὰ δραχ. 3000, διατάσσεται δὲ ἤδη ἐκπτωσις ἢ προσθήκη εἰς τὸ χρέος αὐτὸ ἕνεκα λάθους δραχμῶν 100. Ἀντ' λοιπὸν νὰ διαγραφῇ ἡ ποσότης τῶν 3000 δραχμῶν καὶ νὰ σημειωθῇ ἄνευ τινὸς ἀφαιρέσεως τὸ ὑπόλοιπον δραχ. 2900, πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξῆς πράξις ἀμέσως ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ὀφειλέτου τῶν δραχμῶν 3000

«Ἐκπτώσις (ἢ προσθήκη) δυνάμει τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1858 ὑπ' ἀριθ. 175/17490 διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑπουργείου δραχ. 100
«χρέος καθαρὸν δραχ. 2900

Ἐν τῇ 1858.

Ὁ ταμίας Ν. Χ.

β') Ὅσακις μεταβάλλεται φόρος φορολογουμένου τινός, ἀπαιτεῖται, ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω πράξεως ἐν τῇ οἰκείᾳ μερίδι τοῦ βιβλίου τῶν εἰσπρακτέων, νὰ ἀναφέρηται καὶ τὸ ὄνομα τοῦ φορολογουμένου, οὗτινος ὁ φόρος μεταβάλλεται· συγχρόνως δὲ νὰ γίνηται ἀμέσως ἢ ἀνήκουσα ἀφαίρεσις ἢ προσθήκη καὶ εἰς τὸν σχετικὸν πρωτότυπον φορολογικὸν κατάλογον, εἰδοποιουμένου παρευθὺς καὶ τοῦ ἀρμοδίου εἰσπρακτορος, ὀφειλόντος νὰ φέρῃ ὁμοιοτρόπως τὴν αὐτὴν διόρθωσιν καὶ εἰς τὸν παρ' ἑαυτῷ κατάλογον. Τοῦτ' αὐτὸ δὲ πρέπει νὰ γίνηται καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου παραστατικοῦ ἐγγράφου, ὅπως εἰς ὅλα ὑπάρχῃ ἄκρα συμφωνία μετὰ τῶν δημοσίων βιβλίων.

γ') Ἐὰν τὸ στέλεχος τοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπρακτέων, εἰς τὸ ποσὸν τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ μεταβολή, ὑπάρχῃ εἰσέτι εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, μήπω ὑποβληθὲν μετὰ τῶν λογαριασμῶν του εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, πρέπει ἀπολύτως καὶ εἰς τὸ στέλεχος αὐτὸ νὰ γίνη ἢ ἀπὸ τὸν α' παράγραφον ἀπαιτουμένη πράξις.

Ἄρθρον 4. Συμβαίνει πολλάκις, ὥστε νὰ διατάσσηται μεταβολὴ εἰσπρακτέου τινός κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα, καθ' ὃν ἐξεδόθη τὸ τῆς παραλαβῆς διπλότυπον. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὀφείλει ὁ ταμίας καὶ τοι συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου μεταβάλλων τὸ εἰσπρακτέον, νὰ ἐγγράφῃ αὐτὸ εἰς τὴν πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πεμπομένην κατὰ μῆνα κατάστασιν τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων, ὅπως ἀρχικῶς ἐξεδόθη, τὴν δὲ λαβοῦσαν χώραν εἰς αὐτὸ μεταβολὴν πρέπει νὰ σημειοῖ εἰς τὸν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7774 ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1855 ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου πίνακα. Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων τὰ βεβαιωθέντα ποσὰ ἀπαιτεῖται νὰ ἐγγράφωνται ὅπως περιεχόντιο ἐν ἀρχῇ εἰς τὰ ἐκδοθέντα διπλότυπα **Ἄρθρον 5.** Τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν ἐξέλεξις τῶν πρὸς αὐτὸ ὑποβαλλομένων διπλοτύπων εἰσπρακτέων ἀνακαλύπτει πολλάκις ἐσφαλμένους καταλογισμοὺς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν, τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἄρθρον, εἰς ἃ ἀνήκει ἔσοδόν τι. Ἐπειδὴ δὲ συμβαίνει ὥστε καθ' ἣν ἐποχὴν ἐκδίδεται ἢ περὶ διορθώσεως τοῦ διπλοτύπου διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου νὰ εἶνε ἤδη εἰσπεπραγμένον τὸ ἔσοδον, εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ ταμίας ὀφείλει ἐκτὸς τῆς διορθώσεως τοῦ διπλοτύπου νὰ ἐνεργῇ συγχρόνως τὴν ἀναγκαίαν μεταφορὰν καὶ τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων εἰς τὰ οἰκεία βιβλία, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, καὶ διὰ μὲν τὴν διόρθωσιν

τοῦ διπλοτύπου νὰ συμμορφῶται μὲ τὴν μνησθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 7774 ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, διὰ δὲ τὴν μεταφορὰν τῶν γραμματίων παραδόσεως νὰ γνωστοποιῆ ἀμέσως δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ Λογιστήριον τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὸ ποσὸν τῶν μεταφερθέντων γραμματίων, τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεώς των καὶ τὴν ἐπενεχθεῖσαν μεταβολὴν ἀκριβῶς, ἥτοι ἀπὸ τίνα χοῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, καὶ εἰς ποίαν χοῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, μετηνέχθησαν τὰ τοιαῦτα γραμμάτια. **Ἄρθρον 6.** Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποχρεοῦνται οἱ ταμίαι, συγκεντρῶσαντες τὰς κατὰ τὸ διάστημα αὐτοῦ δοθείσας διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου περὶ μεταβολῆς εἰσπρακτέων νὰ παραβάλλωσι ταύτας μὲ τὰ βιβλία των πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἐγένοντο ἅπασαι αἱ ἀπαιτούμεναι εἰς τὰ βιβλία των ἐγγραφαὶ καὶ συντάσσοντες τὴν προσήκουσαν κατάστασιν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7774 ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, νὰ συνυποβάλλωσιν αὐτὴν μετὰ τῆς Γενικῆς καταστάσεως τοῦ ταμείου των καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς. Συνιστῶμεν στενωῶς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ τῆς παρούσης διατασσομένων, διότι ἡ ἐλαχίστη παράλειψις θέλει τιμωρεῖσθαι ἀσυνκαταβάτως.

Πρὸς τοὺς κ. κ. τμηματάρχας τοῦ Ὑπουργείου.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐκτεθείσας παρατηρήσεις περὶ τοῦ ἐλαττωματικοῦ τρόπου, καθ' ὃν μέχρι τοῦδε ἐνεργοῦνται αἱ ἔνεκα ἐσφαλμένων καταλογισμῶν, ἢ ἔξ ἄλλων αἰτιῶν διατασσομένη μεταβολαὶ τῶν εἰσπρακτέων, καὶ θεωροῦντες ὑφισταμένην τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁμοιόμορφόν τι μέτρον ἐπὶ τοῦ προκειμένου διὰ τε τὴν ἀκριβείαν καὶ τάξιν, καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν τῶν ὑπολόγων διαχειριστῶν, οἵτινες ὡς ἐκ τούτου ὑπέκυψαν μὲ ζημίαν των εἰς λάθη ἀνεπανόρθωτα. Διατάσσομεν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑξῆς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης. § 1. Ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ἐν γένει εἰς τὰ τμήματα νὰ συντάττωσι διαταγὰς πρὸς τοὺς ταμίαις ἀφορώσας οἰανδήποτε ἀξομείωσιν εἰσπρακτέου ποσοῦ, βεβαιωθέντος ἅπαξ διὰ τακτικοῦ διπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς. § 2. Ἀπὸ τοῦδε πᾶσα ἀξομείωσις εἰσπρακτέου ποσοῦ θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ θέλει κρατεῖσθαι διπλότυπον βιβλίον ἔντυπον κατὰ τὸ ἐγκλειόμενον σχέδιον, ἔξ οὗ θέλουσιν ἐκδίδεσθαι αἱ πρὸς τοὺς ταμίαις τοιαύτης φύσεως διαταγαί, τηρουμένων ἀκριβῶς τῶν ἐπομένων διατάξεων. § 3. Πᾶσα ὥριμος ὑπόθεσις ἀφορῶσα ἀξομείωσιν βεβαιουμένου ἐσόδου, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύηται μὲ ὅλα τὰ ἐγγραφα δι' ὧν βεβαιουῖται ἡ ὑπάρχουσα διαφορὰ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἢ ἀνάγκη τῆς μεταβολῆς τοῦ εἰσπρακτέου. Πρὸ πάντων δὲ ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι συνωδευμένη μὲ πρωτόκολλον ἀπὸ κοινοῦ συντεταγμένον ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ τοῦ ταμίου τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὴν ὑπά-

γεται τὸ μεταβληθισόμενον εἰσπρακτέον. Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο πρέπει νὰ ἐκτίθηνται μὲ λεπτομέρειαν οἱ λόγοι, δι' οὓς θεωρεῖται δικαία ἡ ἀΐτησις τοῦ προκαλοῦντος τὴν τοιαύτην μεταβολὴν ὀφειλέτου, ἢ τὰ αἷτια ἕξ ὧν προκύπτει τὸ λάθος, διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἡ ὀπωσδήποτε ἀξομειώσις, ὡσάκις αὕτη προκαλεῖται ἕξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Ἐν τῷ μνησθέντι δὲ πρωτοκόλλῳ πρέπει νὰ ἀναφέρηται μὲ ἀκριβείαν ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐκδεδομένου διπλοτύπου εἰσπρακτέων, ἢ χορηγῶν, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ἐνθα καταλογίσθη τὸ εἰσπρακτέον, καὶ τὸ ποσὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἀρχικῶς ἐξεδόθη. § 4. Τὸ ἀρμόδιον τμήμα, ἀφ' οὗ ἐπεξεργασθῆ τὴν ὑπόθεσιν, καὶ πεισθῆ περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ τοῦ δικαίου τῆς αἰτήσεως, παραπέμπει ἐπισημειωτικῶς τὸν φάκελλον αὐτῆς πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διὰ συντόμου ἐντολῆς, ὑπογεγραμμένης ἀπὸ τὸν Ὑπουργόν, πρὸς ἕκδοσιν τῆς προσηκούσης διαταγῆς. § 5. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐντολῆς τοῦ ὑπουργοῦ θέλει ἐκδίδη τὴν ἀνήκουσαν διαταγὴν πρὸς τὸν ταμίαν ἐκ τοῦ κατὰ τὸν § 2 βιβλίου, καὶ ὑποβάλλη αὐτὴν εἰς τὸν ὑπουργὸν πρὸς ὑπογραφὴν, ἀφ' οὗ προηγουμένως δι' ἐπεξεργασίας βεβαιωθῆ τὴν ἀκριβείαν τῆς μεταβολῆς, μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν μέρος, ὄντων ὑπευθύνων τῶν ἀρμοδίων τμηματάρχων, ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν. § 6. Μετὰ τὴν ἕκδοσιν καὶ ὑπογραφὴν τῆς διαταγῆς, αὕτη μὲν πέμπεται τῷ ταμίᾳ, τὰ δὲ σχετικὰ αὐτῆς ἔγγραφα διαβιβάζονται εἰς τὸ ἀρχεῖον. § 7. Παραγγέλλονται οἱ κ. κ. τμηματάρχαι ἵνα ἐπιστήσωσιν αὐστηρῶς τὴν προσοχὴν τῶν παρ' ἑαυτοῖς εἰσηγητῶν, ὅπως τὰς περὶ ἀξομειώσεως εἰσπρακτέων ὑποθέσεις διεξέρχωνται ἐν ἀκριβείᾳ, ἵνα μὴ συμβαίνωσιν ἐσφαλμένα μεταβολαί. § 8. Οἱ κ. κ. τμηματάρχαι παραγγέλλονται ἐπὶ τέλος νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τὴν παροῦσαν πρὸς ἅπαντας τοὺς παρ' ἑαυτοῖς εἰσηγητάς».

2) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 7774 τῆς 4 Ἰουνίου 1855. «Λαβόντες ἀφορμὴν ἀπὸ τοὺς ὑποβληθέντας ἀπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1853 καὶ τὰς συνεχείας τῶν προγενεστέρων χρήσεων παρατηρήσαμεν μὲ λύπην μας, ὅτι πλεῖστοι ἕξ ὑμῶν παρέλειψαν νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12795 ἀπὸ 29 Ἀπριλίου 1847 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου παραγγελθέντα ὡς πρὸς τὴν ἔγκαιρον ἐκ μέρους ὑμῶν εἰδοποίησιν τοῦ Λογιστηρίου διὰ τὰς ἐπιγιγνομένας ἐπὶ τῶν εἰσπρακτέων μεταβολάς, συνεπεῖα ὑπουργικῶν διαταγῶν ἢ ἐσφαλμένων καταλογισμῶν κλπ. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς πείρας ἀπεδείχθη ἀλυσιτελής ὁ μέχρι τοῦδε ἐν ἐνεργείᾳ τρόπος, καθ' ὃν ἐγνωστοποιοῦντο εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον αἱ μεταβολαί ἐπὶ τῶν εἰσπρακτέων καὶ πολλὰ λάθη ἔνεκα τούτου συνέβησαν, ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ τακτοποιηθῆ ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον ἡ ὑπηρεσία παραγγέλλομεν ὑμᾶς, ἵνα τοῦ λοιποῦ διαβιβάζητε εἰς αὐτὸ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς (ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸν μῆνα Ἰούνιον) μὲ τὴν γενικὴν κατάστασιν καὶ

διὰ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς σας πίνακα καταδεικνύοντα. α') Τὸν ἀριθμὸν τοῦ διπλοτύπου, εἰς ὃ ἔλαβε χώραν μεταβολή· β') Τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ· γ') Τὴν χρῆσιν εἰς ἣν ἀνήκει· δ') Τὸ ποσὸν ὕπερ ἐξεπέσθη ἢ ἄλλως πως μετεβλήθη, δηλ. μετηνέχθη ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο ἄρθρον, ἢ χρῆσιν, ἢ ὑδξήθη· ε') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς δι' ἧς ἐπετράπη πᾶσα τοιαύτη μεταβολὴ καὶ ς') Τὸν λόγον τῆς μεταβολῆς λεπτομερῶς ἐκτεθειμένον. Ὁ πίναξ οὗτος θεωρεῖται ἀναπόσπαστος ἐκ τῶν μηνιαίων λογιστικῶν ἐγγράφων παντὸς ταμείου καὶ ἐπομένως πᾶσα παράλειψις ἢ ἐσφαλμένη σύνταξις αὐτοῦ θέλει ἐπισύρῃ τὴν κατὰ τοῦ ἔλλειπου ταμίου τιμωρίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ μηνὸς δὲν ἐπῆλθε μεταβολὴ τις εἰς τὰ εἰσπρακτέα πρέπει τοῦτο ἀναποφεύκτως νὰ μνημονεύηται ἐν τέλει τῆς καταστάσεως τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων εἰσπρακτέων καὶ εἰς τὴν α' καὶ β' σελίδα τῆς γενικῆς καταστάσεως εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων. Ὁ πίναξ οὗτος ἀντικαθιστᾷ τὸν μέχρι τοῦδε τρόπον καθ' ὃν εἰδοποιεῖτο τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δι' εἰδικῶν ἀναφορῶν περὶ τῶν εἰς τὰ εἰσπρακτέα ἐπιγιγνομένων μεταβολῶν».

3) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 6296 τῆς 31 Μαΐου 1856. «Αἱ ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ αἱ ἀφορῶσαι ἔκπτωσιν ἢ ὀπωσθήποτε ἄλλην μεταβολὴν εἰσπρακτέου ἅπαξ βεβαιωθέντος εἰς τὸ ταμεῖον, κρατοῦνται πρωτοτύπως παρὰ τοῖς ταμίαις, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ τὰς συναποστέλλωσι μετὰ τῶν σχετικῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν τῆς διαχειρίσεώς των πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διότι ἀπλὴ μνεῖα τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου ἐν τοῖς ἔξηγητικοῖς καταλόγοις, χωρὶς νὰ συνοδεύωνται οὔτοι καὶ μὲ τὰς πρωτοτύπους διαταγάς, δὲν δικαιολογεῖ παντελῶς τὸν διαχειριστὴν».

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 118727/818 τῆς 11 Σεπτ. 1920 ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ Γεν. Λογιστηρίου ἄδεια διαγραφῆς ἐσόδου εἰσπραχθέντος καὶ εἰσαχθέντος κανονικῶς εἰς δημόσιον ταμεῖον ὡς ἐσόδου δὲν παρέχεται, καθ' ὅσον τὸ οὕτω πραγματοποιηθὲν ἔσοδον παραμένει τοιοῦτον, εἰς δὲ τὸν δικαιούμενον ἀναλήψεως ἐκ νομίμου αἰτίας ἀποδίδεται διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός.

Τὴν βεβαίωσι τοῦ δημοσίου ἐσόδου ἀκολουθεῖ ἡ εἴσπραξις. Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχύουσιν ἤδη αἱ διατάξεις τῶν νόμων 4845 τοῦ 1930 καὶ 5230 τοῦ 1931, κωδικοποιηθεῖσαι διὰ τοῦ διατάγματος τῆς 24 Αὐγούστου 1931 «περὶ κώδικος τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων». Κατὰ τὸ **ἄρθρον 2** τοῦ κώδικος:

«Ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν δημοσίων ταμείων, τοὺς εἰδικοὺς ταμίαις, τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὀριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου.—Τίτλος πρὸς εἴσπραξιν εἶναι :

α') ἢ κατα τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται. β') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή. γ') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 255 Πολ. Δικονομίας» (1).

Ἄρθρον 7. Πᾶσα εἰσπραξις φόρου καὶ δικαιώματος μὴ ἐπιτρεπομένη ὑπὸ τῶν νόμων, ὑφ' οἷονδήποτε τίτλον καὶ οἰανδήποτε ὀνομασίαν καὶ ἂν ἐνεργῆται, ἀπαγορεύεται ρητῶς· καταδιώκονται δ' ἐπὶ καταπίεσει, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, αἱ διατάξασαι τὴν εἰσπραξιν ἀρχαί, οἱ συντάξαντες τοὺς καταλόγους καὶ τὰς διατιμήσεις, καὶ οἱ ἐνεργήσαντες αὐτὴν ὑπάλληλοι, χωρὶς βλάβην τοῦ δικαιώματος τῆς ἐντὸς πενταετίας κατὰ παντὸς ἐνεργήσαντος τοιαύτην εἰσπραξιν πρὸς ἀποζημιώσιν ἀγωγῆς.

Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 τοῦ λογ. νόμου ἵνα συντρέξῃ νόμιμος εἰσπραξις ἀπαιτεῖται : 1) **νόμιμος τίτλος** βάσει τοῦ ὁποίου νὰ ἐνεργηθῇ ἢ βεβαίωσις τοῦ ἐσόδου εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, καθιστάμενον τοιοῦτον διὰ τῆς βεβαίωσεως, ἐνεργουμένης κατὰ γενικὴν ἀρχὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς ὁ νόμος ὀρίζει ἄλλως, 2) **ἀρμοδία ἀρχὴ εἰσπράξεως**, οἷα εἶνε τὸ ταμεῖον εἰς ὃ τὸ ἔσοδον ἐβεβαιώθη, ἐπιτρεπομένης τῆς εἰς ἀναρμόδιον ταμεῖον πληρωμῆς, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως ὅτι ἡ ἀνώμαλος αὕτη πληρωμὴ θέλει τακτοποιηθῆ, ἐπερχομένου συμψηφισμοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον. 3) **ἐκδοσις κανονικῆς ἀποδείξεως**, οἷα εἶνε τὸ γραμματίον παραλαβῆς ἢ τὸ διπλότυπον εἰσπράξεως, ὠρισμένου τύπου, ἢ δ' ἐκδοσις ἀποδείξεως παρὰ τοὺς κεκαμονισμένους τύπους καταδιώκεται ποινικῶς κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαίρεσεως διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου (ἄρθρ. 385—295) (1).

Ἡ παρὰ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις γενομένη πληρωμὴ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον συνεπάγεται καὶ ἀνάλογα ἀποτελέσματα. Ἡ ἔλλειψις νομίμου τίτλου καθιστᾷ τὴν πληρωμὴν ἄκυρον καὶ παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἐξῆς : «Ἐὰν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ μόνον βεβαίωσιν, ἀρκοῦν τοιαῦται ἀποδείξεις ἢ ἐνδείγματα διὰ τῶν ὁποίων ἡμπορεῖ νὰ σχηματισθῇ κατὰ [τὸ δοκοῦν τῷ δικαστηρίῳ] δικαστικὴν κρίσιν πιθανότης ὡς πρὸς τὰ προκείμενα [πράγματα] πραγματικὰ γεγονότα.

(1) Ὅρα καὶ κατωτ. ἄρθρ. 140 λ. ν. καὶ ἐπ.

καταβαλόντα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καταβληθέντος ὡς ἀχρεωστήτως πληρωθὲν (condictio sine causa). Ὁ νόμιμος τίτλος προϋποτίθησιν πρὸ παντὸς τὴν ὑπαρξίν νόμου ἐπιτρέποντος τὴν εἰσπραξίν, ἀπαγορευομένης ρητῶς διὰ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ λογ. νόμου τῆς εἰσπράξεως φόρου καὶ δικαιώματος ἄνευ νόμου προνοοῦντος περὶ τούτου. Ἰδίᾳ προκειμένου περὶ φόρου ὑφίσταται καὶ συνταγματικὴ διάταξις τοῦ **ἄρθρου 51**, ὁρίζοντος :

«Οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται οὐδὲ εἰσπράττεται ἄνευ νόμου. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ ἐπιβολῆς ἢ αὐξήσεως εἰσαγωγικοῦ ἢ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ ἢ εἰσπραξίς αὐτῶν ἐπιβάλλεται, ἂν μὴ ἄλλως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ἢ τὴν Γερουσίαν καταθέσεως τῆς περὶ αὐτοῦ προτάσεως νόμου. Οἱ τοιοῦτου περιεχομένου νόμοι δημοσιεύονται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεώς των».

Ἡ ἔννοια τῆς συνταγματικῆς ταύτης διατάξεως δὲν ἐνέχει καὶ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς διὰ τοῦ νόμου ἀναδρομικότητος τῆς φορολογίας, δυναμένου ν' ἀνατρέξῃ καὶ εἰς προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου χρόνον, ὡσάκις ὁ ἴδιος ὁ νόμος ἐπιτάσσει τοῦτο. Περὶ τούτου ἀπεφάνθη τὸ Συμβ. Ἐπικρ. 392 τοῦ 1931 καὶ τὸ Ἐλεγκτ. Συνέδριον.

Τὰς δὲ συνεπειὰς τῆς ἄνευ νόμου εἰσπράξεως φόρου καὶ δικαιώματος ὁρίζει ρητῶς τὸ ἄρθρον 7 ἐπιτάσσον τὴν καταδίωξιν ἐπὶ καταπίεσει παντὸς δημοσίου λειτουργοῦ ὅστις εἴτε διέταξε τὴν εἰσπραξίν εἴτε συνέταξε τοὺς καταλόγους καὶ τὰς διατιμήσεις εἴτε ἐνήργησε τὴν εἰσπραξίν. Ἡ ἐπὶ καταπίεσει καταδίωξις προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 461 καὶ 462 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἡ ποινικὴ δὲ καταδίωξις εἶνε ἄσχετος πρὸς τὸ δικαίωμα ἀγωγῆς ὅπερ ἔχει ὁ καταβαλὼν νὰ αἰτησῆται ἀποζημίωσιν κατὰ παντὸς ἐνεργήσαντος παρὰ νόμον εἰσπραξίν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἀγωγῆς παραγράφεται μετὰ πενταετίαν.

Ἡ παρ' ἀναρμοδία ἀρχῆ καταβολὴ ἐκ μέρους τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου τῆς ὀφειλῆς συνεπάγεται τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ τῆς ἐκ νέου καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, μὴ ἀποκλειομένης τῆς διὰ γραμματίου συμψηφισμοῦ τακτοποίησης τῆς ἀνωμάλου πληρωμῆς ἐφ' ὅσον τὸ καταβληθὲν ποσὸν δὲν εἰσῆχθη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον, ἄλλως ὁ ἐκ νέου καταβαλὼν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ καταβληθέντος, ἐφ' ὅσον τὸ Δημόσιον κατέστη πλουσιώτερον.

Ὅσάκις διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τὸ Δημόσιον χρηματικοῦ τινος ποσοῦ δὲν ἐξεδόθη ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένη ἀπόδειξις ἢ πληρωμὴ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ὁ δὲ καταβαλὼν ἔχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ εἰσπράξαντος, τοῦ Δημοσίου ὑποχρεουμένου εἰς τὴν ἀπόδοσιν ἐφ' ὅσον κατέστη πλουσιώτερον.

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 περιλαμβανομένη φράσις «ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς» οὐδεμίαν ἔννοιαν δύνανται νὰ ἔχῃ μετὰ τὸν

εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864 περιληφθέντα ὄρισμὸν ὅτι: «Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, ἐκτὸς τῶν περὶ ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων» (ἄρθρ. 19), διάταξιν ἣν περιέλαβε καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 ἐν ἄρθρῳ 26: «Οὐδεμία προηγουμένη ἄδεια τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἀπαιτεῖται πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν ἐκτὸς τῶν περὶ ὑπουργῶν εἰδικῶς διατεταγμένων».

Προκειμένης περιπτώσεως ἐπιστροφῆς ἀχρεωσότητος ὁπωσδήποτε καταβληθέντων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἰσχύουσιν οἱ ἐξῆς διοικητικοὶ ὄρισμοί:

1. «Διὰ τὰ ἀνοικείως εἰσπραττόμενα καὶ εἰσαγόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρήματα τινὲς τῶν κ. κ. ταμιῶν συντάσσουν κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ὑπ' ἀριθ. 187 τοῦ 1858 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου διοικητικὰ πρωτόκολλα, δι' ὧν ἐκθέτουσι τοὺς λόγους τῆς ἐπιστροφῆς τῶν χρημάτων καὶ ὑποβάλλουσι ταῦτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔκδοσιν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἄλλοι δὲ ὑποβάλλουσι κατάστασιν κατ' ἴδιον τρόπον καὶ ἀτελῶς πῶς συντασσομένην καὶ φέρουσαν μόνον ὡς δικαιολογητικὸν ἔγγραφον τὴν ἀναφορὰν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων.

«Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 27 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τοῦ Δημοσίου πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς ἐκκαθαρισμένους τίτλους, οἳ εἰσὶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ τὰ γραμμάτια παραλαβῆς, δι' ὧν εἰσῆχθησαν τὰ ἀνοικείως εἰσπραχθέντα χρήματα εἰς τὸ ταμεῖον καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἔκδοσις τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, παραγγέλλω ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς πρὸς ἀποφυγὴν ματαίας ἀλληλογραφίας συντάσσητε τὴν κατάστασιν περὶ ἐπιστροφῆς χρημάτων κατὰ τὸ ὀπισθεν τῆς παρούσης ὑποτυπούμενον δεῖγμα καὶ ὡς δικαιολογητικὰ συνάπτητε ἐν αὐτῇ α') τὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων, β') τὸ συνεπείᾳ ταύτης συντασσόμενον διοικητικὸν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ δεόν νὰ ἐκτίθηνται εὐκρινῶς οἱ λόγοι τῆς ἀνοικείως γενομένης εἰσπράξεως καὶ γ') τὰ διπλότυπα ἀποδεικτικῶν τοῦ εἰσπράκτορος ἢ τὰ γραμμάτια παραλαβῆς, ἀφ' οὗ προηγουμένως τίθεται ἐπ' αὐτῶν ὁ ἀνάλογος σφραγιστὸς χάρτης» (ἐγκ. Γεν. Λογ. 12480/54 τοῦ 1879).

2. «Ὅσακις ὑποβάλληται ἡμῖν αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντων ἐσόδων, συνηθίζετε, σχεδὸν ἄνευ ἐξαιρέσεως, νὰ ἀρκῆσθε εἰς τὴν ἀπλὴν ὑποβολὴν ἡμῖν ταύτης, χωρὶς νὰ παρέχητε οὐδεμίαν πληροφορίαν. Πρὸς δὲ τούτοις ὑποβάλλετε τὰς αἰτήσεις ταύτας χωρὶς νὰ μεριμνήσητε προηγουμένως νὰ ἐπισυνάπτονται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις καὶ ἄτινα παρέχουσι τὴν

ἀπόδειξιν ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα τοῦ αἰτοῦντος. Τοῦτο ἀναγκάζει τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν νὰ ἐπιστρέφῃ τὰς αἰτήσεις ταύτας, ἵνα παρὰ σχετικὰς πληροφορίας ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν στοιχείων ἢ νὰ μεριμνήσητε, ὅπως προσαχθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεία, προκαλουμένης πρὸς τοῦτο πολλάκις μακρᾶς ἀλληλογραφίας μετ' ἄλλων Ἀρχῶν. Παραγγέλλομεν ὅθεν, ὅπως ἐφεξῆς ἐπὶ ὑποβαλλομένων δι' ὑμῶν αἰτήσεων περὶ ἐπιστροφῆς καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς ἡμῖν τούτων, μεριμνᾶτε πρὸς προσαγωγήν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως καὶ ἄτινα κατωτέρω καθορίζονται, σὺν τῇ ὑποβολῇ δὲ ταύτης, παρέχητε ἡμῖν πάσας τὰς σχετικὰς πληροφορίας, ἀρνούμενοι ταύτας μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν στοιχείων, κατὰ τὰς ἐκδιδομένας διὰ τῆς παρουσίας κατωτέρω ὁδηγίας». **Δικαιολογητικὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν αἴτησιν περὶ ἐπιστροφῆς ἐσόδων.** «1) Ἀποδεικτικὰ πληρωμῆς τοῦ ἐσόδου, οὗ αἰτεῖται ἡ ἐπιστροφή, ὑποβαλλομένων τῶν διπλῶν τοιούτων ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῆς ἐπιστροφῆς δις εἰσπραχθέντων ἐσόδων. 2) Κεκυρωμένα ἀντίγραφα Δικαστικῶν ἢ Διοικητικῶν ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον εἰς τοιαῦτα στηρίζεται ἡ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς. 3) Τὰ τυχόν ὑπὸ νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικὰ ἢ ἄλλα ἔγγραφα ἐν ταῖς διαφόροις εὐεργετικαῖς διατάξεσιν ὑπὲρ ὠρισμένης τάξεως ἢ καταστάσεως ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου περιλαμβανόμενα. 4) Χαρτόσημον δραχμῆς μετὰ δικαστικοῦ ἐνσήμου λ. 25 διὰ τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἰσχυρίζεται ὁ αἰτῶν ὅτι ἀπώλεσε τὸ πρωτότυπον. (1)

«Ὡς εἶνε γνωστὸν ἡ κρίσις περὶ τοῦ δικσιώματος τοῦ αἰτοῦντος ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῶν παρεχομένων παρ' ὑμῶν πληροφοριῶν, καθόσον μόνον ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν στοιχείων εἶνε δυνατόν νὰ καταδειχθῇ κατὰ πόσον ὄντως ἡ πληρωμὴ ἐγένετο ἀχρεωστικῆς. Οὐχ ἦτιον, κατὰ τὸ πλεῖστον, παρέχετε ἡμῖν τὰς σχετικὰς πληροφορίας μετὰ μεγίστης φειδοῦς καὶ συντομίας, ἔνιοι δι' ὑμῶν καὶ μετὰ τοιαύτης ἀσαφείας, ὥστε οὐδὲν ἐκ τούτων νὰ συνάγηται. Τοῦτο ἀναμφιβόλως προέρχεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν σχετικῶν στοιχείων οὐχὶ μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας καὶ ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διπλογράφων τῶν εἰσπρακτορικῶν ἀποσπασμάτων. Δεδομένου δὲ ὅτι καὶ τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως ἑλλιπῶς καταρτίζονται, ἐπακολουθεῖ κατ' ἀνάγκην μακρὰ ἀλληλογραφία μέχρις οὗ συγκεντρωθῶσιν αἱ ἀπαραίτητοι πληροφορίες. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐν τῷ μέλλοντι μακρᾶς ἀλληλογραφίας θὰ διαστίξωμεν τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἐφ' ὧν κυρίως δεόν νὰ παρέχονται σαφεῖς πληροφορίες, ὑπομιμνήσκοντες ἐν ταῦτῳ ὑμῖν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς κανονικῆς τηρήσεως εἰσπρακτορικῶν ἀποσπασμάτων. Οὕτω, πρὸς τῇ ὑπευθύνῳ βεβαιώσῃ ὑμῶν ὅτι πρόκειται περὶ ἀχρεωστικῆς

(1) Ἡδη χαρτοσήμου δρχ. 10 (ν. 4755).

ἢ διπλῆς ἢ ἐπὶ πλέον πληρωμῆς, θὰ παρέχονται ἡμῖν καὶ αἱ ἐξῆς πληροφοροίαι: 1) Ὑπὸ ποῖον αὖξοντα ἀριθμὸν χρηματ. καταλόγου φέρεται χρεωμένος ὁ αἰτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ αὖξων ἀριθμὸς δὲν ἀναγράφεται εἰς τὰ διπλότυπα εἰσπράξεως. 2) Τὸ ποσὸν τοῦ Δημοσίου φόρου ἢ δικαιώματος μὲ τὸ ὁποῖον φέρεται χρεωμένος ὁ αἰτῶν. 3) Ἐὰν εἰσῆχθῃ τὸ διὰ τῶν σχετικῶν διπλοτύπων εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον ὡς ἔσοδον τοῦ Κράτους ἢ ἐπὶ Συμφηρισμῶ ἢ εἰσπεράχθῃ ἐπὶ παρακαταθήκῃ καὶ ποῖοι οἱ ἀριθμοὶ καὶ χρονολογία τῶν γραμμάτων παραλαβῆς. Ἐπειδὴ, ὡς εἶναι εὐνόητον, δὲν εἶναι ἐφικτὸν νὰ περιληφθῶσιν εἰς ὄρισμένους κανόνες αἱ ἐπὶ ἐκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως ἀπαιτούμεναι πληροφορίες πρὸς ταῖς ἄνω, θὰ παρέχητε καὶ *πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν* ἐξ ἧς νὰ ἀποδεικνύηται ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐπιστροφὴν».

«Ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ἐκτίθεται, εἰς τὰς καταστάσεις ἐπιστροφῆς δὲν ἐπισυνάπτονται τὰ κεκανονισμένα δικαιολογητικά. Ἰδίᾳ ἢ παρὰλειψις αὕτη παρατηρεῖται εἰς ἄς περιπτώσεις τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλων ἐπιστροφῆς προκαλεῖ ἄλλη Ἀρχή, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι συντρέχετε εἰς τὴν σύνταξιν τούτων χωρὶς νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν τοὺς τίτλους ἐκείνους, οἵτινες παρέχουσιν τὴν ἀπόδειξιν ὅτι τὸ Δημοσίον ὑποχρεοῦται εἰς ἐπιστροφὴν. — Ἐπιθυμοῦντες ὅπως περιορίσωμεν τὴν μακρὰν ἀλληλογραφίαν διὰ τῆς ὁποίας ἐπιδιώκεται ἡ συμπλήρωσις ἐκάστοτε τῶν ἑλλειπόντων δικαιολογητικῶν, καταστήσωμεν δὲ οὐσιαστικωτέραν τὴν σύμπραξιν ὑμῶν κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν διοικητικῶν πρωτοκόλλων ἐπιστροφῆς, καθορίζομεν κατωτέρω τὰ δικαιολογητικά, ἅτινα δέον νὰ ἐπισυνάπτονται εἰς τὰς καταστάσεις ἐπιστροφῆς, τοῦ καθορισμοῦ ὄντος ἐνδεικτικοῦ καὶ οὐχὶ περιοριστικοῦ, παραγγέλλομεν δὲ ὅπως μὴ υπογράφητε πρωτόκολλα ἐπιστροφῆς, προκαλούμενοι παρ' ἄλλων Ἀρχῶν, ἐὰν δὲ προσάγωνται ὑμῖν καὶ τὰ κατωτέρω δικαιολογητικά καὶ ἐὰν προηγουμένως ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν στοιχείων δὲν βεβαιωθῆτε ὅτι εἰσῆχθῃ ὡς δημόσιον ἔσοδον τὸ ἐπιστρεπτέον ποσόν, ἀναγράφητε δὲ τὰ συνημμένα δικαιολογητικά εἰς τὰς καταστάσεις ἐπιστροφῆς, αἵτινες δέον νὰ προσυπογράφωνται καὶ παρ' ὑμῶν.» *«Δικαιολογητικά ἐπιστροφῆς ἐσόδων ἐπισυναπτόμενα εἰς τὰς καταστάσεις ἐπιστροφῆς.* 1) Τὸ οἰκεῖον Διοικητικὸν Πρωτόκολλον ἐπιστροφῆς, ἐν ᾧ ἐκτίθενται σαφῶς οἱ δικαιολογοῦντες τὴν ἐπιστροφὴν λόγοι. 2) Ἡ διαταγὴ (πρὸς σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου ἐπιστροφῆς) τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ἐν πρωτοτύπῳ. 3) Ἡ αἴτησις περὶ ἐπιστροφῆς. 4) Τὰ ἀποδεικτικά ἐσπράξεως, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ πληρωμὴ τοῦ ἐσόδου, οὕτινος αἰτεῖται ἡ ἐπιστροφή· προκειμένου δὲ περὶ διπλῆς πληρωμῆς, ἀμφοτέρωτὰ σχετικὰ ἀποδεικτικά. 5) Τὰ ἀντίγραφα τῶν Δικαστικῶν ἢ Διοικητικῶν ἀποφάσεων ἢ ἄλλων ἐγγράφων, ὁσάκις στηρίζεται εἰς ταῦτα τὸ δικαίωμα τοῦ αἰτούντος ἢ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος. *Ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ ἐπιστροφή προκαλεῖται οἴκοθεν ὑπὸ Δημο-*

σίας Ἀρχῆς ὡς καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεως τοῦ ἐπιστρεπτέου ἐσόδου εὐρίσκονται εἰς χεῖρας οὐχὶ τοῦ δικαιουμένου εἰς ἐπιστροφήν, ἀλλὰ τοῦ καταβαλόντος τρίτου, μὴ ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν ἐπιστροφήν τότε οὔτε αἴτησις ἐπιστροφῆς οὔτε ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεως δύνανται νὰ ἐπισυναφθῶσιν, ἀλλ' ἐν τῇ καταστάσει ἐπιστροφῆς ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἡ χρονολογία (ἐν τῇ στήλῃ παρατηρήσεων) τῶν Γραμματίων Παραλαβῆς, δι' ὧν εἰσῆχθη ὡς δημόσιον ἔσοδον τὸ ἐπιστρεπτέον ποσόν».

«Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω διαταγῆς καθωρίσθη καὶ ὁ τύπος τῆς καταστάσεως ἐπιστροφῆς, ἡ πλήρης συμπλήρωσις τῆς ὁποίας παρέχει τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἢ τε βεβαίωσις, ἢ πληρωμὴ καὶ ἢ ὡς Δημόσιον Ἔσοδον εἰσαγωγή τοῦ ἐπιστρεπτέου ποσοῦ, ἀπαραίτητα δεδομένα διὰ νὰ διαταχθῇ ἢ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπιστροφή. Ἡ πλήρης ὄθεν συμπλήρωσις τῶν καταστάσεων ἐπιστροφῆς καὶ ἡ ἀναγραφή ἐν αὐταῖς ὅλων τῶν ἀποδεικτικῶν βεβαίωσεως καὶ εἰσπράξεως καὶ τῶν ἀντιστοίχων γραμματίων παραλαβῆς εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ἐπειδὴ, ὡς τυγχάνει ὑμῖν γνωστόν, ἐπιστρέφονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, μόνον τὰ εἰσαχθέντα ὡς Δημόσιον Ἔσοδον, ἔπεται ὅτι τὰ ὑπὲρ τρίτων (Νομικῶν προσώπων ἢ Εἰδικῶν Ταμείων) εἰσπραχθέντα ἔσοδα, εἰς ἃς περιπτώσεις συνεισπράττονται ταῦτα μετὰ τῶν Δημοσίων Ἔσόδων ὡς μὴ εἰσαχθέντα τακτικῶς εἰς τὸ Δημόσιον, Ταμεῖον δὲν ἐπιστρέφονται ἐκ τούτου. Κατὰ συνέπειαν εἰς τὰς καταστάσεις ἐπιστροφῆς δέον ν' ἀναγραφῆτε ὡς ἐπιστρεπτέον ποσὸν μόνον τὸ εἰσαχθὲν ὡς Δημόσιον ἔσοδον. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ Δημόσιον, κατὰ τοὺς σχετικoὺς νόμους διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ προβαίνει εἰς τε τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ συνεισπρατομένου ὑπὲρ τρίτου ἐσόδου, κατὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τοῦ ἀντιστοίχου Δημοσίου ἐσόδου, τοῦτο, ἀποφαινόμενον ὅτι ὁ αἰτῶν ἔχει κεκτημένον δικαίωμα κατὰ τοῦ Δημοσίου λόγῳ ἀχρεωστήτου καταβολῆς, εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφανθῇ περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν Εἰδικῶν Ταμείων ἢ Νομικῶν προσώπων, εἰς ἐπίστροφήν τοῦ συνεισπραχθέντος ὑπὲρ αὐτῶν ἀχρεωστήτως ἀντιστοίχου ἐσόδου. Συνεπῶς ἡ Διοικητικὴ πράξις (πρωτόκολλον ἐπιστροφῆς τῶν τεταγμένων πρὸς τοῦτο ἀρχῶν) δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τίτλος εἰς τὸν δικαιούχον διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ παρὰ τῶν τρίτων. Ἐπιβεβλημένον εἶναι ὅθεν ὅπως, ἀφοῦ τὸ Δημόσιον ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τὸ ὑπὲρ τρίτου συνεισπραχθὲν ἔσοδον, παρέχῃ τοῦλάχιστον τοιοῦτον τίτλον, δεδομένου ἄλλως ὅτι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξ ὑπατιότητος τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ὑπεχρεώθη καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τρίτων ἀχρεώστητον καταβολὴν ὁ φορολογούμενος.

Παραγγέλλομεν κατὰ ταῦτα, ὅπως, εἰς ἃς περιπτώσεις συνεισπραχθῆ μετὰ τοῦ ἐπιστρεφεμένου Δημοσίου Ἔσόδου τοιοῦτον καὶ ὑπὲρ

τρίτων, συντάσσετε τὸ πρωτόκολλον ἐπιστροφῆς εἰς τριπλοῦν, κοινοποιήτε δὲ τὸ ἐν τῶν τριπλογράφων εἰς τὸν δικαιοῦχον. Ἴνα ὅμως τοῦτο χρησιμεύσῃ διὰ τὸν προεκταθέντα σκοπόν, δέον ἐν αὐτῷ νὰ καθορίζηται σαφῶς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ἢ Νομικὸν πρόσωπον ὑπὲρ οὗ εἰσπραχθῆ καὶ εἰς ὃ ἀπεδόθη τὸ ἐπιστρεπτέον ποσόν. *Ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ, τῷ ὑποβαλλομένῳ εἰς τὴν διατάξασαν τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἀρχήν, θὰ βεβαιούται ἡ κοινοποίησις τούτου τῷ δικαιοῦχῳ.*

«Πλείσται περιπτώσεις ἐκ τῶν ἐνεργουμένων ἐπιστροφῶν κατεδείχθη ὅτι *προέρχονται ἐκ διπλῆς εἰσπράξεως τοῦ αὐτοῦ ἐσόδου, λόγω μὴ πιστώσεως τῶν ὀφειλετῶν.* Ἀποτέλεσμα τῆς παραλείψεως ταύτης εἶναι ἐκτὸς τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ὑμῶν καὶ τῆς ἀπασχολήσεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου διὰ διπλῆς πληρωμῆς ποσοῦ, τοῦ ὁποίου πολλάκις οὗτοι στεροῦνται, ἐφαρμοζομένων κατ' αὐτῶν τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ἐσόδων καταναγκαστικῶν μέτρων. Τοῦτο, ὡς δὲν διαφεύγει ὑμᾶς, οὐ μόνον δὲν εἶναι ἐποικοδομητικὸν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ φορολογουμένου πρὸς τὸ Κράτος, ἦν δέον τὰ ὄργανα αὐτοῦ νὰ ἐνισχύωσιν ἀντὶ νὰ κλωνίζωσι, προκαλεῖ ἐπὶ πλεόν καὶ τὴν δυσφορίαν τῶν πολιτῶν κατὰ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν. Εὐελπιστοῦμεν, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θέλετε ἐφεξῆς ἐξαντλήσει ἅπασαν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ *θέλετε ἐνεργεῖ μετ' ἐπιμελείας καὶ ἐγκαίρως τὴν πίστωσιν ὀφειλετῶν,* ὥστε νὰ ἐκλείψῃ παντελῶς περίπτωσις ἐπιστροφῆς ἐκ διπλῆς εἰσπράξεως, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θέλομεν τιμωρήσει ἀυστηρῶς τὸν ὑπεύθυνον Ταμίαν».

«Παρατηρήθη ὅτι πολλοὶ ἐξ ὑμῶν δὲν κατέχετε τὰς διατάξεις δι' ὧν κανονίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων ἀπολεσθέντων ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς, διότι ἐκδίδετε τοιαῦτα ἄνευ προηγουμένης πρὸς τοῦτο ἐγκρίσεως ἡμῶν ἢ χορηγεῖτε ἀπλᾶς βεβαιώσεις περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ χρέους ἢ ἀποδέχεσθε ὡς δικαιολογητικὰ ἀντίγραφα ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς ἐκδεδομένα ὑπὸ ἀναρμοδίας πρὸς τοῦτο ἀρχῆς ἢ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αἰτοῦντος. Κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1900 Β. Διάταγμα, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς ὑποβάλλεται αἴτησις εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ προκαλεῖ ἀπόφασιν ἡμῶν δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ ἐκδοσις ἀντιγράφου ἐκ τοῦ σχετικοῦ στελέχους ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὑπάλληλον παρ' ᾧ εὔρηται τὸ στέλεχος. Τὸ ἀντίγραφον θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Συμφώνως ὅθεν τοῖς ἀνωτέρω μόνον ἀντίγραφον τοῦ ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐκ τοῦ σχετικοῦ στελέχους καὶ τοῦτο κατόπιν ἐγκριτικῆς ἡμῶν ἀποφάσεως, ἐκδίδεται δὲ μόνον παρὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ὀριζομένου ὑπαλλήλου ἢ ἀρχῆς. Ἴνα καταδείκνυται, ὅτι διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου ἐτηρήθησαν αἱ ὡς ἄνω διατάξεις, παραγγέλλομεν, ὅπως ἐν αὐτῷ, ὡσάκις ὑμεῖς ἐκδίδετε τοιαῦτα, καταχωρεῖτε τὴν ἐξῆς ἐνυπόγραφον βεβαίωσιν:

«*Ἀντίγραφον ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. τοῦ (ἔτος) ἐγκρίσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐν. Ὁ Ταμίης*».

«Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ἐκδίδονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς (¹) μετὰ τοῦ κεκανονισμένου Δικ. Ἐνσήμου λεπτῶν 25, ἐκτὸς ἐὰν ἐκδίδονται πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ἐκδίδονται ἐφ' ἄλλοῦ χάρτου».

Δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς: «*Ὅσάκις ὀφειλέτης, καθ' οὗ ἔχει ἐκδοθῆ ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως, καταβάλλῃ τὸ χρέος του πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος, νὰ μὴν ἀμελήτῃ ν' ἀνακαλῆτῃ τὸ ἐνταλμα τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, διότι παρατηρήθησαν οὐκ ὀλίγαι περιπτώσεις, καθ' ἃς ὀφειλέται, πληρώσαντες τὸ χρέος αὐτῶν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ κατ' αὐτῶν ἐντάλματος προσωπικῆς κρατήσεως, συνελήφθησαν δυνάμει τοῦ προεκδοθέντος καὶ μὴ ἀνακληθέντος ἐντάλματος*». (Ἐγκ. Γεν. Λογ. 90810]69 τοῦ 1919).

3. «*Προτιθέμενοι νὰ ρυθμίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωσότητος εἰσπραττομένων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον χρημάτων οὕτως ὥστε ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ καταστῇ ταχύτερα ἢ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου, ὅπως ἐπιστρέφῃ τὰ παρ' αὐτοῦ ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ κατὰ τὸ ἐφικτὸν νὰ περιορισθῇ ἡ διεξαγομένη σχετικὴ ἀλληλογραφία, τροποποιουῦμεν τὸν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 12480/54 τοῦ 1879 καὶ 90810/69 τοῦ 1919 ἐγκυκλίων διαταγῶν ἡμῶν κανονισθέντα τρόπον τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωσότητος εἰσπραττομένων καὶ εἰσαγομένων εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον χρημάτων, καταργοῦντες συγκεκριμένως τὸ διὰ τῶν ἐγκυκλίων τούτων ἀπαιτούμενον διοικητικὸν πρωτόκολλον ἐπιστροφῆς ὡς δικαιολογητικὸν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, καθ' ὅσον ὡς παρατηρήσαμεν ἢ σύνταξις τῶν διοικητικῶν πρωτοκόλλων ἐπιστροφῆς ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ὄρισμένων ἀρχῶν οὐδένα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐκπληροῦ σκοπὸν, ὑποχρεομένων τῶν ἀρχῶν τούτων νὰ ὑπογράψωσι τοιαῦτα πρωτόκολλα ἀποφαινόμενοι περὶ τῆς ἐπιστροφῆς χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι παρ' αὐτοῖς στοιχεῖα ἕξ ὧν νὰ δικαιολογῆται ἡ ἀπόφασις αὐτῶν. Πολλάκις δὲ ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἐπιστρεφόμενων ἐσόδων καὶ εἰς ὑμᾶς ἔτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξακρίβωσις κατὰ πόσον ὄντως ἐγένετο ἡ καταβολὴ ἀχρεωσότητος, εἰς τρόπον ὥστε ἢ ὑπὸ τοιούτους ὄρους σύνταξις πρωτοκόλλων ἐπιστροφῆς νὰ καταντῇ ἄλλοῦς τύπος, προορισμὸν ἔχων τὴν ἐπιβάρυνσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν παρεμβολὴν νέων δυσχερειῶν εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν διαφόρων ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.* — Παραγγέλλομεν ὅθεν ὑμῖν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὁσάκις ὑποβάλλωνται

(¹) Ἡδὴ ἐκδίδονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχ. 10 (ν. 4755) ἄνευ δικαστ. ἐνσήμου.

ὑμῖν αἰτήσεις ἐπιστροφῆς ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντων ἐσόδων, μεριμνᾶτε διὰ τὴν προσαγωγὴν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τῶν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως καὶ ὑποβάλλητε ἡμῖν ταύτας οὕτω συμπληρωμένας, ἀναφέροντες σαφῶς περὶ τῆς διπλῆς ἢ ἀχρεωσότητος καταβολῆς καὶ ἐκθέτοντες τοὺς λόγους δι' οὓς τὸ ποσὸν τυγχάνει ἢ οὐ ἐπιστρεπτέον, συνεννοοῦμενοι ὁσάκις δεήσει καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὑμῶν θέλετε ἀναγράφει τὰ ἀποδεικτικὰ εἰσπραξέως, τὰ γραμματῖα τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον (ἀριθμὸν, χρονολογίαν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον) τὰ σχετικὰ τριπλότυπα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, τὸν αὐξήοντα ἀριθμὸν τοῦ χρηματικοῦ καταλόγου ὑφ' ὃν φέρεται χρεωμένος ὁ αἰτῶν, τὸ ποσὸν τῆς χρεώσεώς του καὶ τέλος τὸ ἐπιστρεπτέον ποσόν. — Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῶν συνημμένων ταύτη δικαιολογητικῶν θέλει ἐκδίδεσθαι παρ' ἡμῶν ἀπόφασις περὶ ἐπιστροφῆς, ἣτις μετὰ τῆς ἀναφορᾶς ὑμῶν, τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως καὶ λοιπῶν ἐγγράφων θὰ ἀποτελέσωσι τὰ δικαιολογητικὰ ἐκδόσεως τῆς [σχετικῆς ἐντολῆς πληρωμῆς. — Διὰ τὰ συνεισπρατιτόμενα ὑπὲρ τρίτων μετὰ τοῦ ὑπὸ ἐπιστροφὴν δημοσίου ἐσόδου θέλετε ποιεῖ ἰδιαιτέραν μνεΐαν, ἐπίσης λεπτομερῆ καὶ σαφῆ ἐν τῇ ἀναφορῇ σας, ἵνα μεριμνῶμεν διὰ τὴν ὑπὸ τῶν τρίτων ἀπόδοσιν εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν ἀχρεωσότητος παρ' αὐτῶν εἰσπραχθέντων. — Ἐπὶ τῶν ἐντολῶν πληρωμῆς καὶ τῶν βάσει τούτων ἐκδιδομένων χρημ. ἐνταλμάτων θέλουσι σημειοῦσθαι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως μετ' ἰδιαιτέρας μνεΐας ἐν ἣ περιπτώσει πρόκειται περὶ ἀντιγράφου αὐτῶν, οἱ ταμίαι δὲ ἐξοφλοῦντες ταῦτα θέλουσι σημειοῖ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων (καθημερινὸν βιβλίον ἀποσπασμάτων, βιβλία εἰσπρακτέα καὶ χρηματικούς καταλόγους) τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιστροφῆς, ἀναγράφοντες καὶ τοὺς ἀριθμούς τῶν ἐνταλμάτων».

«Ἐπίσης πρὸς ἀποφυγὴν διπλῆς ἐπιστροφῆς ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντων δυνάμει ἀντιγράφων ἀποδεικτικῶν εἰσπραξέως, ἂν καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς ἀρμοδία ὑπηρεσία τηρεῖ βιβλίον ἐκδόσεως τοιούτων, τὸ ὁποῖον συμβουλευεταί ἐκάστοτε, ἐν τούτοις δεόν καὶ ὑμεῖς, ὁσάκις διατάσσεσθε νὰ ἐκδίδητε ἀντίγραφον διπλοτύπου ἢ γραμματίου ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν οἰκείων στελεχῶν, νὰ ποιῆτε μνεΐαν ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ στελέχους περὶ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφου, σημειοῦντες τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς. Εἰς παρομοίαν ἐνέργειαν θέλει προβαίνει ἡ πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένη ὑπηρεσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Εὐνόητον τυγχάνει ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα λαμβάνονται πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου καὶ πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαφόρων ἰδιωτῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀχρεώστητος καταβολὴ ὀφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς πλημμελῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρε-

σίας τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο.—Ἡ καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσία ἔχει πάντα λόγον νὰ πιστεύη ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπηρεσία ἐνήργει κανονικῶς τὴν πίστωσιν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν καταβαλλόντων τὸ χρέος τῶν ἰδιωτῶν, ἐλάχισται θὰ ἦσαν αἱ περιπτώσεις ἐπιστροφῆς εἰσπραχθέντος ἐσόδου πρὸς μεγίστην ἀνακούφισιν τῶν φορολογουμένων καὶ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ ὄγκου τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἀσχέτως μὲ τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἣτις ἤθελε παραχθῆ ἐκ τοῦ εὐθύμου καὶ κανονικοῦ τῆς λειτουργίας τῆς Διοικητικῆς μηχανῆς.—Συνιστῶμεν ὅθεν ὑμῖν ὅπως μετὰ περισσοῦς προσοχῆς μελετῶντες τὰς διατάξεις τῆς παρούσης, ἐκδώσητε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τὰ ὑφ' ὑμᾶς εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ προσωπικῶς ἐποπτεύητε εἰς τὰ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν ἐν τῷ μέλλοντι τοιούτων ἀνωμαλιῶν, δι' ὧν ἐκτίθεται οὐκ ὀλίγον εἰς τὰ ὄμματα τῶν φορολογουμένων ἡ Δημοσία ὑπηρεσία». (Ἐγκ. Ὑπουργ. Θησ. 29462]11 τοῦ 1922).

Προκειμένῳ περὶ ἐπιστροφῆς ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντων τελωνιακῶν τελῶν καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων τὸ ἄρθρον 30 τελ. κώδικος ὀρίζει ὅτι ἡ ἐπιστροφή ἐνεργεῖται μετὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐὰν ὁ δικαιούχος ἤθελεν ἐπιδώσῃ σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πληρωμῆς. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἶνε ἕλαττον τῶν δρχ. 100 διὰ τὴν ἐπιστροφήν δὲν ἀπαιτεῖται διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' ἐνεργεῖται αὐτὴ παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς, μέχρι δὲ δρχ. 1000 ἡ ἐπιστροφή δύναται νὰ διαταχθῆ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ. Ἡ ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 13862 τοῦ 1925 ἀποφάσεως ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὠρίσθη ὅπως ὁ ἀχρεωσότητος εἰσπραττόμενος εἰσαγωγικὸς δασμὸς ἢ τέλη, εἰς ἃ τελωνεῖα αἱ εἰσπράξεις εἶνε ὑπεργνοὶ εἰς Δ. Ο. Ἐπιτροπὴν, ἐπιστρέφεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐπὶ μὲν ποσοῦ μέχρι δρχ. 100 ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου τῆς τελων. ἀρχῆς, ἐπὶ δ' ἀνωτέρου ποσοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει διαταγῆς Ὑπουργ. Οἰκονομ.

Κατὰ ἄρθρ. 16 ἐκτελεστικοῦ τοῦ λογ. νόμου διατάγματος 15 Ὀκτ. 1852 δὲν πληρῶνεται τόκος ἐπὶ ἐπιστροφῆς τοῦ ἀχρεωσότητος καταβληθέντος ποσοῦ.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1065 τοῦ 1928 ἀπόφασιν Ἀ. Πάγου ἡ εἴσπραξις φόρου πέραν τοῦ ὀφειλομένου ἢ μὴ ὀφειλομένου ἀποτελεῖ συνωδὰ ν. 16 § 4 πανδ. (39.4) δόλον τοῦ ὑπαλλήλου, ἕνεκα τοῦ ὁποίου εὐθύνεται τὸ Δημόσιον εἰς ἀπόδοσιν κατὰ τὰς περὶ προστήσεως ἀρχᾶς τοῦ δικαίου καὶ «διότι τὸ προῖον τοῦ δόλου εἰσῆλθεν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ δὲν ἀπαιτεῖται συνεπῶς καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς πλάνης τοῦ καταβαλόντος πρὸς θεμελίωσιν τῆς προκειμένης ἀγωγῆς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄

ΕΞΟΔΑ (¹)

1. Πιστώσεις τακτικάί.

Ἄρθρον 8. Ὁ οἰκονομικὸς νόμος χορηγεῖ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις διὰ τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα ἐκάστης χρήσεως, τὰ ὁποῖα πληρώνονται ἐκ τῶν χρηματικῶν πόρων τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων.

Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων παρέχεται ἡ ἐξουσία εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δαπανᾷ ἐκάστοτε διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαφόρων ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους. Διαιρεῖται δ' ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων καθ' ὕπουργεῖα, ἐκάστου δὲ ὕπουργείου ὁ προϋπολογισμὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς πιστώσεις, τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας ἐκάστου κλάδου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὕπουργείου, εἰς ὃ αὐταὶ ἀνήκουσιν. Οὕτω διὰ τῶν πιστώσεων τούτων, περιλαμβανουσῶν ὄρισμένον ποσὸν δαπάνης δι' ὄρισμένην αἰτίαν, ἡ Κυβέρνησις λαμβάνει τὴν ἄδειαν παρὰ τῆς Βουλῆς, ὅπως ἐνεργῇ τὰς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πολιτείας ἀπαιτουμένας δαπάνας. Αἱ πιστώσεις αὗται αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰς καταστάσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ, τοῦ κυρουμένου διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου, ἀποτελοῦσι τὰς *τακτικὰς* λεγομένας πιστώσεις. Αἱ λοιπαὶ κατηγορίαι εἶναι αἱ *ἀναπληρωματικάι*, αἱ *ἐκτακτοὶ*, αἱ *συμπληρωματικάι* καὶ αἱ *εἰδικαὶ πιστώσεις*. Ὁ οἰκονομικὸς νόμος ἀπλῶς κυροῦ τοὺς πίνακας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ προσθέτους διατάξεις, περὶ ὧν § 13 συγγραφῆς ἡμῶν. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά κλπ. τόμ. I σ. 89-92. Περὶ δὲ τῶν πιστώσεων ὅρα αὐτόθι § 40 σ. 152-167.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τὴν διατυπωμένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 λογ. ν., ἀναγνωρίζεται ἡ μὴ εἰδίκευσις τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν πιστώσεων διατιθεμένων, διὰ τὰς κρατικὰς δαπάνας ἀσχέτως τῆς πηγῆς ἐξ ἧς ἕκαστον ἔσοδον προέρχεται, πρὸς δὲ τίθεται ὁ ὄρισμὸς ὅτι τὰ δημόσια ἔξοδα καταβάλλονται ἐξ ἐκείνων τῶν χρηματικῶν πόρων οἱ ὁποῖοι περιλαμβάνονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 9. [Πᾶσα αἴτησις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεφθὲν ἐν τῷ οἰκονομικῷ νόμῳ, πρέπει νὰ καταδεικνύῃ καὶ τὸν χρηματικὸν πόρον ἐκ τοῦ ὁποίου θέλει πληρωθῆ].

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918, ὅστις ἐν

(¹) Περὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων, ὅρα **B. Δ. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 57—61, 136—151. (τόμ. I σ. 279—302, II σ. 1—51).

ἄρθρω 25 διέλαβε περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ λογ. ν. ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 25. «Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεων, οὐδεμία ἐπὶ πλεόν τούτων δαπάνη ἐπιτρέπεται νὰ διαταχθῇ ἢ καὶ νὰ ἀναληφθῇ ὑποχρέωσις εἰμὴ δι' εἰδικοῦ νόμου, διὰ δὲ τῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ὑποβαλλομένων προτάσεων περὶ νέων δαπανῶν, πρέπει νὰ ὑποδεικνύονται συγχρόνως καὶ καθορίζονται ρητῶς οἱ χρηματικοὶ πόροι, δι' ὧν καλυφθῆσονται αἱ δαπάναι αὗται».

Δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος (ἀνωτέρω σ.13) πάντα τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει ν' ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, οὐδεμία δὲ δαπάνη ἐνεργεῖται ἂν δὲν ἀναγραφῇ ἢ σχετικῆ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ λογ. ν. ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι πᾶσα μεταγενεστέρα τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους παρουσιαζομένη κρατικὴ ἀνάγκη, περὶ ἧς δὲν προέβλεψεν ὁ προϋπολογισμὸς, θεραπεύεται μόνον ἐφ' ὅσον ὑποδεικνύεται καὶ ὁ πόρος, ἐξ οὗ θὰ πληρωθῇ τὸ ἔξοδον. Κατὰ τοῦτο, σαφέστερον διευτύπωσε τὸν ὄρισμὸν τοῦτον τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ν. 1555 ἀπαγορευθείσης πάσης νέας δαπάνης μὴ περιλαμβανομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπιτρεπομένης δὲ τοιαύτης δι' εἰδικοῦ νόμου, τὸν ὅποιον ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ψηφίσῃ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ὑποβαλὼν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πρότασιν τῆς νέας δαπάνης ὑπουργὸς ἤθελεν ὑποδείξῃ καὶ καθορίσῃ σαφῶς τὸν χρηματικὸν πόρον, δι' οὗ ἡ δαπάνη θὰ καλυφθῇ. Ἐξαιρέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25 ἀποτελοῦσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ **ἄρθρου 26** τοῦ αὐτοῦ ν. 1555, ἔχοντος ὡς ἑξῆς :

«Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀπροόπτων ἀναγκῶν ἀφορῶσων τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται δέ, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγραφῶσιν ἔκτακτοι πιστώσεις».

«Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καταχωρίζει τὰ τοιαῦτα Διατάγματα ἀναφέρον ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν περὶ αὐτῶν».

«Ὅσακις ὑπάρχουσιν εἰδικοὶ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἤθελε κρίνει συμφέρον νὰ μὴ γίνῃ γνωστὸν τὸ ληφθὲν μέτρον, τὸ Διάταγμα ἐκτελεῖται ἄνευ δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ καταχωρίσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Εὐθύς δ' ὡς ἐκλίπωσιν οἱ ἄνω λόγοι, δημοσιεύεται τοῦτο καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον».

Ἄρθρον 10. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἐξοδεύσωσιν ἐπέκεινα τῶν χορηγηθεισῶν εἰς ἕκαστον αὐτῶν πιστώσεων.

Διὰ τοῦ **ἄρθρ. 13** τοῦ ν. ΓΤΟΔ', οὐτινος ἄρθρου ἡ ἰσχὺς ἀνεστάλη διὰ τοῦ ν. ΓΧΟΑ', τὸ ἄρθρον 10 τοῦ λογ. ν. συνεπληρώθη ὡς ἑξῆς : «Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνη νὰ ἐξοδεύσωσιν,

»οὐ μόνον ἐπέκεινα τῶν χορηγηθεισῶν ἐκάστῳ αὐτῶν πιστώσεων, ἀλλ' »οὐδὲ ν' ἀνεχθῶσι νέον τι ἔξοδον ἢ αὔξησιν προϋπάρχοντος, πρὶν ἢ χορηγηθῆ ἢ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἀπαιτουμένη ἀναπληρωματικὴ ἢ »ἔκτακτος πίστωσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου» ἢ διατάξεις αὕτη δὲν ἰσχύει ἤδη. Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ λογ. ν. συμπληρωμένην περιέλαβεν ὁ ν. 879 τοῦ 1917 (1). Ὁ νόμος οὗτος βάσιν ἔχων τὴν κύρωσιν τοῦ κανόνος τῆς μὴ ὑπερβάσεως τῶν πιστώσεων προνοεῖ περὶ τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων. Οὐχ ἦτιον ἐπέτρεψε, προκειμένου περὶ ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὴν ἀναδοχὴν ὑποχρεώσεων πέραν τῶν πιστώσεων, ὁ δὲ τροποποιητικὸς αὐτοῦ νόμος 1913 τοῦ 1920, ἐπεξέτεινε τοῦτο καὶ εἰς περιπτώσεις ἀναγκῶν τῆς ἐν γένει διοικήσεως ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς. Εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι παρακεκινδυνευμένοι εἶναι αἱ ἐπεκτάσεις αὗται.

Ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ δαπανᾷ πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναγραφομένου εἰς ἐκάστην χορηγουμένην αὐτῷ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου του πίστωσιν, ὑποχρεούμενος νὰ περιορίζεται εἰς μόνα τὰ ποσὰ αὐτῆς. Οἱ ὅρισμοι δὲ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀποτελοῦσι τὸν κανόνα τῆς *μὴ ὑπερβάσεως τῶν πιστώσεων*. Διὰ πᾶσαν δαπάνην πέραν τοῦ ποσοῦ ἐκάστης πιστώσεως εὐθύνεται προσωπικῶς· οὕτω δ' ἐὰν διὰ τοιαύτην παράβασιν ὁ ὑπουργὸς παραπεμφθῆ εἰς τὸ Εἰδικὸν δικαστήριον δύναται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου καταδίκην τοῦ ὑπουργοῦ νὰ εἰσαχθῆ πολιτικὴ ἀγωγή κατ' αὐτοῦ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ἐὰν ἐκ τῆς ὑπερβάσεως τῆς πιστώσεως ἐξημιώθη τὸ Δημόσιον (ν. ΦΠΣΤ' τοῦ 1877, περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν ἄρθρ. 1 § γ', 61).

Οἱ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ συναλλαχθέντες καθ' ὑπέρβασιν τῆς πιστώσεως ἀποκτῶσι δικαιώματα κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν συνολογηθεισῶν ὑποχρεώσεων, καθ' ὅσον ἢ ὑπέρβασις τῆς πιστώσεως εἶνε πρᾶξις τῆς διοικήσεως καὶ δὲν εἶνε ἐν γνώσει τῶν ἰδιωτῶν, μὴ δυναμένων νὰ γνωρίζωσιν ἐκάστοτε τὸ ποσὸν τῶν διαθέσιμων πιστώσεων, ὥστε ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν νὰ ἔρχονται εἰς συναλλαγὰς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Τοῦναντίον οἱ συναλλαχθέντες μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ περὶ δαπάνης, περὶ ἧς δὲν ὑπάρχει πίστωση οὐδὲν δικαίωμα ἀποκτῶσι κατὰ τοῦ Δημοσίου, καθ' ὅσον ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε νόμος καὶ ἔδει νὰ γνωρίζωσι τὸν νόμον, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ. Τὸ Δημόσιον μάλιστα ἔχει ἀγωγήν ἀναλήψεως κατὰ τοῦ λαβόντος, ἐὰν κατεβλήθη τοιαύτη τις δαπάνη (ἀπόφ. Α. Π. ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ 1895).

Ἄρθρον 11. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν δύνα-

(1) Ὅρα κατ. ἄρθρ. 26 καὶ ἐπ. λ. ν.

ται, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη, νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαίνουσας τὰς χορηγηθείσας εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν πιστώσεις.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὸ ἄρθρ. 25 τοῦ λογ. ν., ἐν ᾧ σχετική ἐρμηνεῖα δίδεται. Τὴν διάταξιν ταύτην ἐπανέλαβε τροποπεποιημένην ὁ ν. 879 τοῦ 1917 (1) ὅστις διέλαβε διατάξεις ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 12. Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται δι' ὁποιοῦδήποτε εἰδικοῦ πόρου ν' αὐξήσωσι τὸ ποσὸν τῶν προσδιορισθεισῶν διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας των πιστώσεων· ἐπομένως, ὅταν κινητόν τι ἢ ἀκίνητον εἰς τὴν διάθεσίν των εὐρισκόμενον πωληθῇ, τὸ τίμημα αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ καταλογίζεται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν. Εἰς τὰ ἔσοδα ἐπίσης καταλογίζονται τὰ ἐπιστροφόμενα εἰς τὸ δημόσιον χρήματα διὰ πληρωμὰς ἐνταλμάτων, ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος ἐκδοθέντων, ὅταν ἢ ἐπιστροφή αὐτῶν γίνηται μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ χρήματα, ὅσα δὲν προέρχονται ἀπὸ ψηφισθείσας πιστώσεις.

Ἡ διάταξις αὕτη εἶνε ἀπόρροια τῶν κανόνων τῆς μὴ υπερβάσεως τῶν πιστώσεων, τῆς καθολικότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς μὴ εἰδικεύσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων (2).

Σχετικὴν διάταξιν περιέλαβε τὸ **ἄρθρον 7** ν. 879, τὴν ἐξῆς:

«Οἱ ὑπουργοὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσιν ἔσοδα ἢ πόρους οἰασθήποτε προελεύσεως πρὸς αὐξήσιν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεων διὰ τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ κατονομαζομένων»

Ἄρθρον 8. «Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐγγράφῃ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικὰ ποσὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ ἐν ταῖς ἐπομέναις περιπτώσεσι πραγματοποιούμενα ἔσοδα.— 1) Διὰ τὰ ἐπιστροφόμενα εἰς τὸ Κράτος ὡς ἀχρεωσότητος πληρωθέντα χρηματικὰ ποσὰ, ἐφ' ὅσον ἢ χρῆσις εἰς τὴν κατελογισθῆσαν εἶναι ἀκόμη ἀνοικτή.— 2) Διὰ τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους ὡς τίμημα τῶν παρ' ἐνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον παραχωρηθέντων ἀντικειμένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των.— 3) Διὰ τὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἔσοδα διὰ ζητῆς διατάξεως τοῦ Νόμου προωρισμένα, ὅπως διατεθῶσι διὰ τὰ ἔξοδα ὠρισμένων ὑπηρεσιῶν, ἀσχέτως πρὸς πάντα περιορισμῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων οἰκείων πιστώσεων».

(1) Κατ. ἄρθρ. 26 καὶ ἐπ. λ. ν.

(2) Β. Δ. Γεωργαντᾶ, τὰ Δημόσια Οἰκονομικά κτλ. § § 36, 43 τόμ. I σ.115-131, 184-188.

Ἄρθρον 13. Ὅσα δὲ ἐκ τῶν πληρωθέντων χρημάτων ἐπιστρέφονται διαρκούσης τῆς χρήσεως, εἰς βάρος τῆς ὁποίας διατάχθη ἡ πληρωμή, δύνανται νὰ ἐπαναχθῶσιν εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαντος ταύτην ὑπουργοῦ, ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσῃ αὐτοῦ, στηριζομένη εἰς γραμματίον παραλαβῆς τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα ὑπαλλήλου, καὶ εἰς πίνακα ἐμφαίνοντα 1. τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος εἰς ὃ στηρίζεται ἡ ἐπιστροφή τῶν χρημάτων, 2. τὸν ταμίαν, ὅστις ἐπλήρωσε τὴν ἐπιστραφεῖσαν ποσότητα, καὶ 3. τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναγωγῆς τῆς ποσότητος ταύτης εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντείλαντος ὑπουργοῦ.

Ἐν προκειμένῳ, πρόκειται περὶ ἐπαναφορᾶς πιστώσεων. Συμβαίνει ἐνίοτε εἶτε τὸ ποσὸν τοῦ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐκδοθέντος χρηματικοῦ ἐντάλματος νὰ μὴ ἐδαπανήθῃ ὀλόκληρον, ὅποτε τὸ μὴ δαπανηθὲν ἐπιστρέφεται, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἐκδιδομένου γραμματίου παραλαβῆς καὶ εἰσαγομένου τοῦ ἐπιστραφέντος ποσοῦ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἐσόδου αὐτοῦ εἶτε ἡ ἀναγνωρισθεῖσα καὶ διαταχθεῖσα πληρωμὴ ὀφειλῆς τινος τοῦ Δημοσίου, διὰ χρηματικῆς ἢ ἐπιτροπικῆς ἐντάλματος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ εἶτε διότι ὁ δικαιούχος τοῦ ἐντάλματος δὲν παρουσιάζεται πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ εἶτε διότι ἐκ τῶν πολλῶν δικαιούχων ἐντάλματός τινος τινὲς μόνον προσῆλθον νὰ πληρωθῶσιν, εἰς δ' ἢ πλείονες ἀπειλείφθησαν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, αἱ ἀπραγματοποιήτοι παραμένουσαι πιστώσεις δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ εἰς ὃν ἀνήκον ὑπουργοῦ.

Ἴνα ὅμως συμβῇ τοῦτο, ἀπαιτεῖται: α') ἡ χρῆσις, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ ἀπραγματοποίητος ἀπομείνασα πίστισις, νὰ διαρκῇ καὶ β') νὰ ἀκυρωθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ἐκδεδομένον χρηματικὸν ἢ ἐπιτροπικὸν ἐντάλμα.

Τὸ εἰδικὸν λογιστήριον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, εἰς ὃ ἀνήκει ἡ μὴ πραγματοποιηθεῖσα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν, συντάσσει περὶ τῶν ἀπραγματοποιητῶν τούτων πληρωμῶν κατάλογον, ὃν ἀποστέλλει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, ἐνεργεῖ δὲ ταυτοχρόνως καὶ τὴν ἀκύρωσιν ἐκ τῶν βιβλίων του. Ἀποσπάσματα τοῦ καταλόγου τούτου ἀποστέλλονται εἰς τ' ἀρμοδία τμήματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας, εἰς οὓς ἀνήκεν ἡ διὰ τοῦ ἀκυρωθέντος ποσοῦ τοῦ ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος χορηγηθεῖσα πίστισις· συνεννοοῦνται δὲ τὰ εἰδικὰ λογιστήρια περὶ τῆς ἀκυρώσεως ταύτης καὶ μετὰ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

Ἴνα ἢ μὴ πραγματοποιηθεῖσα πίστισις ἐπανέλθῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ, ἀπαιτεῖται αἴτησις τοῦ ἐντείλαντος τὴν δαπάνην ὑπουργοῦ

πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἑπουργεῖων ἢ αἴτησις αὕτη πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς γραμματίον παραλαβῆς τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιστροφῆς χρημάτων ληφθέντων δι' ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐκδοθέντος, καὶ εἰς πίνακα ἐμφαίνοντα: α') τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος, εἰς ὃ στηρίζεται ἡ ἐπιστροφή τῶν χρημάτων· β') τὸ Ταμεῖον, ἐφ' οὗ τὸ ἐντάλμα ἦτο ἐκδεδωμένον καὶ γ') τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς ποσότητος εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἐντεῖλαντος τὴν μὴ πραγματοποιηθεῖσαν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει πληρωμῆν ὑπουργοῦ.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ ταύτῃ, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐνεργεῖ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὰ βιβλία αὐτοῦ, εἰδοποιεῖ δὲ ταυτοχρόνως καὶ τὸ ἀρμοδίον εἰδικὸν λογιστήριον, ἵνα καὶ αὐτὸ ἐνεργήσῃ τὴν ἀντίστοιχον ἐγγραφὴν εἰς τὰ παρ' αὐτῷ τηρούμενα βιβλία. Οὕτω τὸ ἐπαναφερόμενον ποσὸν προστίθεται εἰς τὰς ἐψηφισμένας πιστώσεις καὶ διατίθεται παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκουσιν αὐταὶ ὑπουργοῦ εἰς τὰς δι' αὐτὰς προωρισμένας ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Κανονιστικῶς, διαλαμβάνουσι περὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν πιστώσεων τὰ ἄρθρα 38, 40 καὶ 41 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ἑπουργεῖων (1) καὶ τὰ ἄρθρα 25, 28 καὶ 29 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1859, περὶ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γεν. Λογιστηρίου. Τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: **Ἄρθρο. 25.** Ὅταν πίστωσις μεταβιβασθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην μείνῃ ὀλοσχερῶς, ἢ ἐν μέρει ἀχρηστος ὡς πρὸς αὐτόν, ἢ ἐπαναγωγὴ αὐτῆς εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ γίνεται δι' ὀπλῆς ἀκυρώσεως τοῦ ποσοῦ αὐτῆς ἐπὶ μὲν τῶν βιβλίων τῶν ἐξόδων εἰς τὴν στήλην τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων, ἐπὶ δὲ τοῦ βιβλίου τῶν πιστώσεων τῶν δευτερευόντων διατακτικῶν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἀρμοδίου διατάκτου. **Ἄρθρο. 28.** Ἐάν, διαρκούσης τῆς χρήσεως, ἀκυρωθῇ χρηματικὸν ἐντάλμα ὑπουργοῦ ἢ δευτερεύοντος διατάκτου, ἐγγράφεται ἢ ἀκύρωσις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων κατὰ τὸ ἄρθρον 25, γίνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ καὶ τοῦ καθολικοῦ ἐγγραφῆ ἀνατρεπτικῆ, ἀντίστροφος τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 γενομένης περὶ τῆς ἐκδόσεώς του. **Ἄρθρο. 29.** Τὰ πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ἐπιστρεφόμενα χρήματα διὰ πληρωμᾶς ἐνταλμάτων ἀκαταλλήλως ἢ κατὰ λάθος πληρωθέντων, ἐπαναφέρονται εἰς τὰς πιστώσεις τῶν ὑπουργῶν δι' ἐγγραφῶν ἐπὶ τε τοῦ καθημερινοῦ τοῦ καθολικοῦ καὶ ἐπὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων».

Ἄρθρον 14. Οἱ ὑπουργοὶ ἐκδίδουν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ εἰς βᾶρος τῶν πιστώσεων τῶν ἐνταλμα πληρωμῆς διὰ

(1) Ὅρα διατάξεις ταύτας εἰς παρατιθέμενον κατωτέρω σχετικὸν Διάταγμα.

τὸ τίμημα τῶν ἐκ μέρους ἄλλων ὑπουργῶν παραχωρουμένων αὐτοῖς πραγμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν προκαταβολῶν, ὅσας κάμνουν οἱ ὑπουργοὶ διὰ λογαριασμὸν ὁ εἰς τοῦ ἄλλου, ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων χρηματικῶν, ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἔξοδον πρὸς ὄφελος τοῦ προκαταβαλόντος, ὅστις προσθέτει πάλιν εἰς τὰς πιστώσεις του τὴν ἀποδιδομένην αὐτῷ ποσότητα. Ὅταν ὁμως ἡ ἐπαναγωγή αὐτῆς εἰς τὰς πιστώσεις δὲν ἡμπορῇ νὰ λάβῃ χώραν, τότε τὸ ἐντάλμα ἐκδίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου καὶ καταλογίζεται ἡ ποσότης εἰς τὰ ἔσοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Ἐν προκειμένῳ, δημιουργεῖται μεταφορά πιστώσεως. Οἱ ὑπουργοὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας των δύνανται νὰ ζητήσωσι νὰ λάβωσι παρ' ἄλλων ὑπουργῶν ἀντικείμενα, δι' ὧν τίμημα ἐκδίδεται παρὰ τοῦ αἰτήσαντος τὴν παραχώρησιν ὑπουργοῦ εἰς βῆρος τῶν πιστώσεῶν του χρηματικὸν ἐντάλμα πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Ἐπίσης, οἱ ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἐνεργήσωσι μεταξύ των ὁ εἰς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἄλλου προκαταβολάς, ἐκδιδομένων πρὸς τοῦτο χρηματικῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει τὸ ἔξοδον ὑπουργοῦ πρὸς ὄφελος τοῦ προκαταβαλόντος, ὅστις προσθέτει ἐκ νέου τὸ ἀποδιδόμενον ποσὸν εἰς τὰς πιστώσεις του, ἐκτὸς ὅταν ἡ μεταφορά τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὰς πιστώσεις δὲν εἴνε δυνατή, κλεισθείσης τῆς χρήσεως, ὅπότε τὸ ἐντάλμα ἐκδίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ ποσότης τοῦ ἐντάλματος τούτου καταλογίζεται εἰς τὰ ἔσοδα τῆς τρεχούσης χρήσεως.

2. Πιστώσεις ἀναπληρωματικά (¹)

Ἄρθρον 15. [Ὅταν αἱ ψηφισθεῖσαι διὰ τοῦ οικονομικοῦ νόμου τακτικά πιστώσεις ἀποδειχθῶσιν ἀνεπάρκεις ἄνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας, χορηγοῦνται ἀναπληρωματικά πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως· ἀλλ' εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν ἀναπληρωματικά πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ μόνας τὰς δαπάνας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων προβλεφθείσας καὶ ρητῶς ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ νόμῳ τῶν ἐξόδων κατονομασθείσας ὡς ἐπιδεκτικὰς τοιαύτης αὐξήσεως].

Ἄρθρον 16. [Τὰ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἐκδιδόμενα Β. διατάγματα, δι' ὧν ἀνοίγονται εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις

(¹) Β. Δ. Γεωργανᾶ, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά κλπ.*, § 40 (τόμ. I σ. 152—167).

κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, τότε μόνον ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅταν ἐκδοθῶσιν ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου· προσυπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως].

Ἄρθρον 17. [Ὅλα τὰ τοιαῦτα τῶν πιστώσεων Β. διατάγματα, συγκεφαλαιούμενα εἰς ἓν καὶ μόνον νομοσχέδιον, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς ἐπικύρωσιν ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῶν Συνόδῳ καὶ πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ προϋπολογισμοῦ].

3 Πιστώσεις ἑκτακτοί.

Ἄρθρον 18. [Διὰ τὰς ἐκτάκτους καὶ κατεπειγούσας ὑπηρεσίας τὰς μὴ προβλεφθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, χορηγοῦνται ἑκτακτοί πιστώσεις ὑπὸ τῶν Βουλῶν, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς ὀρισθείσας εἰς τὸ ἄρθρον 16, ἡ δὲ ἐπικύρωσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 17].

Ἄρθρον 19. [Διὰ πᾶσαν ἑκτακτον πίστωσιν χορηγημένην εἰς ὑπουργὸν δι' ὑπηρεσίαν, μὴ προβλεφθεῖσαν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου του, προστίθεται κεφάλαιον ἰδιαίτερον εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει].

Ἐναντι τῶν συνταγματικῶν καὶ νομικῶν περιορισμῶν ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦσιν αἱ πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἔδει νὰ ληφθῇ πρόνοια ἵνα μὴ σταματήσῃ ἡ κίνησις τῆς διοικητικῆς μηχανῆς ἐν περιπτώσει ἐνδεχομένων ἐλλείψεων. Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐδημιουργήθησαν αἱ *ἀναπληρωτικαὶ* καὶ *ἑκτακτοὶ πιστώσεις*. Ἡ πρώτη κατηγορία ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀνεπαρκείας τῶν διὰ τῶν πιστώσεων παρεχομένων ποσῶν, ἧτοι εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ προβλέπεται ὀρισμένη τις δαπάνη, ἀλλὰ τὸ δι' αὐτὴν ποσὸν τῆς πιστώσεως δὲν ἐπῆρκεσεν, ἡ δὲ δευτέρα κατηγορία ἀφορᾷ τὴν περίπτωση, καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς δὲν ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τὴν ἀνάγκην λόγῳ τοῦ ἐκτάκτου αὐτῆς, ἡ δὲ θεραπεία αὐτῆς παρίσταται ἐπείγουσα.

Ὅπως ὁ λογ. νόμος προέβλεψε περὶ τῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, εἰς τὰ ἄρθρα 15—19 αὐτοῦ. Ὁ νόμος ὁμῶς, ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἵνα θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν λήψιν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἐπὶ ἀορίστων ποσοτήτων, ὅπως συνέβαιναν ὑπὸ τὸ κρατοῦν

σύστημα, καὶ ἀποτρέψῃ τὰ ἐκ τῶν τοιούτων πιστώσεων εὐκόλως δημιουργούμενα ἑλλείμματα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, καθώρισεν, ἵνα ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφονται ὑπὸ δύο ἴδια κεφάλαια δύο πιστώσεις, ἡ μία διὰ τὰς ἀναπληρωτικὰς, ἡ ἑτέρα διὰ τὰς ἐκτάκτους πάντων τῶν Ὑπουργείων, διατιθέμεναι καθ' ὅρισμένον ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζόμενον τρόπον. Αἱ σχετικαὶ ὁμως διατάξεις τοῦ ν. ,ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 ἀνεστάλησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. ,ΓΧΟΑ', ἐπανήλθον δ' ἐν ἰσχύϊ τὰ πρὸ τοῦ ν. ,ΓΤΟΔ' ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἰσχύοντα. Διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 κατηργήθησαν τὰ ἄρθρα 15—19 τοῦ λογ. ν. καὶ ἐτέθησαν ὁρισμοὶ παρεμφερεῖς πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ν. ,ΓΤΟΔ', οἱ ἑξῆς:

***Ἄρθρον 21.** «Πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης ἀνεπαρκείας τῶν διὰ τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ψηφιζομένων πιστώσεων ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας ἢ δι' ἀπροόπτους δαπάνας ἀναγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσης ὑπὸ δύο ἄρθρα καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦς τίτλους.— α') Ποσὸν διαθέσιμον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, αἵτινες ἤθελον εὑρεθῆ ἐν ἀνεπαρκείᾳ.—β') Ποσὸν διαθέσιμον δι' ἐκτάκτους καὶ ἐπείγουσας ἀνάγκας μὴ προβλεπομένας ἐν τοῖς εἰδικοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Ὑπουργείων».

***Ἄρθρον 22.** «Τὸ ὑπὸ τὸν α' τίτλον ποσὸν διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων ἐκείνων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, αἵτινες ἐν τῷ νόμῳ περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων οἱτως κατανομάζονται ὡς δεκτικαὶ τοιαύτης ἀναπληρώσεως· τὸ δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον β' ποσὸν διατίθεται πάντοτε δι' ἐκτάκτους ἐπείγουσας δαπάνας, περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ οικείου Ὑπουργείου».

***Ἄρθρον 23.** «Ἡ κατὰ μεταφορὰν διάθεσις τῶν κατὰ τὸ 21 ἄρθρον ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστώσεων πραγματοποιεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει α' τοῦ ἄρθρου 21 δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει β' διὰ Β. διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ πιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου».

***Ἄρθρον 24.** «Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ διατάγματα, δι' ὧν ἐπιτρέπονται αἱ λήψεις ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 δύο ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, δέον νὰ κατονομάζωσι τὰ ἄρθρα πρὸς αὔξησιν τῶν πιστώσεων τῶν ὁποίων θέλουσι μεταφερθῆ τὰ ἀναληφθέντα ποσὰ ἢ νὰ καθορίζωσι τὰ νέα ἄρθρα, ἅτινα δέον νὰ δημιουργηθῶσιν, ὅσακις πρόκειται περὶ νέας δαπάνης μὴ δυναμένης νὰ καταλοισθῆ εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἦδη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ἄρθρα».

«Αἱ ἀναλήψεις αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ διάστημα τῆς χρήσεως καταδεικνύονται καὶ αἰτιολογῶνται ἐν εἰδικῷ πινάκι, ὅστις προσαρτᾶται εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν (1)».

Τὸ σύστημα ὅπερ ἠκολούθησεν ὁ νομοθέτης τοῦ νόμου 1555 ἐπὶ τῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων συνίσταται ὅτι περιέλαβε τὰς πιστώσεις ταύτας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν περιορίσας τὴν ἀνθαιρεσίαν

(1) Εἰς τὸν ν. 1555 παρέπονται καὶ τ' ἄρθρα 25 καὶ 26, ὅρα ἀνωτ. σ. 52.

τῆς Διοικήσεως, ἣτις διὰ τοῦ ἄχρι τότε κρατοῦντος συστήματος, τῆς διὰ διαταγμάτων λήψεως ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων, μετέβαλλε τὴν μορφήν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διατάρασσε τὸ ἰσοζύγιον αὐτοῦ. Κατὰ τὰ νομοθετηθέντα, εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφονται δύο πιστώσεις, χρησιμοποιούμεναι, ἡ μὲν διὰ τὰς ἀναπληρωτικάς, ἡ δὲ διὰ τὰς ἐκτάκτους πιστώσεις. Εἰς τὸν ἑκάστοτε δὲ κυροῦντα τὸν προϋπολογισμόν νόμον κατονομάζονται αἱ δεκτικαὶ ἀναπληρωματικῆς πιστώσεως δαπάναι. Ἡ διάθεσις δ' αὐτῶν πραγματοποιεῖται δι' ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰς ἀναπληρωτικάς πιστώσεις, διὰ διαταγμάτων δὲ προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὰς ἐκτάκτους πιστώσεις. Εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰ διατάγματα πρέπει νὰ κατονομάζωνται τὰ ἄρθρα τῶν πιστώσεων εἰς ἃ γίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν ἀναπληρωτικῶν τοιούτων, νὰ καθορίζωνται δὲ τὰ νέα ἄρθρα ὅσάκις πρόκειται περὶ νέας δαπάνης μὴ δυναμένης νὰ καταλογισθῇ εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἡ ἐξάντλησις τῶν διαθέσιμων τούτων ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων συνεπάγεται τὴν ἀδυναμίαν τῆς Διοικήσεως νὰ δύναται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ν' ἀντλή ποσὰ διὰ τὰς δαπάνας τῆς. Οὐχ ἦττον ὁ νόμος 1555 διὰ τοῦ ἄρθρου 25 ἐπιτρέπει τὴν ἐπὶ πλεόν δαπάνην δι' εἰδικοῦ νόμου, ὑποδεικνυομένων ὅμως καὶ καθοριζομένων ρητῶς τῶν χρηματικῶν πόρων δι' ὧν θὰ καλυφθῶσι αἱ περὶ πλεόν αὐταὶ δαπάναι. Εἶνε μέσον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπανερχόμεθα εἰς τὴν παλαιότεραν κατάστασιν τῆς ἀνωμαλίας τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῆς μὴ ἐξασφαλίσεως τοῦ ἰσοζυγίου αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀκωλύτως καὶ εὐχερῶς εἰσάγωνται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ψηφίζονται νομοσχέδια ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων. Ἡ ἀπαίτησις τοῦ νομοθέτου ὅπως ὑποδεικνύονται οἱ χρηματικοὶ πόροι δι' ὧν καλυφθήσονται αἱ δαπάναι, ἥκιστα συντελεστικὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ διὰ τὸν περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, καθ' ὅσον δὲν ἔλλείπουσι καὶ ἀνάλογοι φαινομενικοὶ πόροι.

Ἡ νόσος δύναται τις νὰ εἴπη ὅτι εἶνε ἀνίατος. Μόνη ἡ βαθεῖα ἀντίληψις καὶ συναίσθησις τῆς σημασίας, ἣν ἔχει διὰ τὰ καλὰ δημόσια οἰκονομικὰ ἢ ἐντὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ἀσφάλων προβλέψεων κατὰ τε ἔσοδά του καὶ τὰ ἔξοδά του, λειτουργία τῆς ὅλης διοικητικῆς μηχανῆς δύναται νὰ περισώσῃ τὴν παραλύουσαν κατάστασιν διὰ προϋπολογισμοῦ καθισταμένου ἀγνωρίστου διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ, λόγῳ τῶν ἀναπληρωτικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων.

Ἡ ὀρθὴ εἶνε ἡ πρόνοια τοῦ νομοθέτου νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ τοῦ ἄρθρου 26 (ν. 1555) ὅπως ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου νὰ δύναται διὰ διαταγμάτων νὰ λαμβάνωνται ἔκτακτοί πιστώσεις, ἄνευ τοῦ περιορι-

σμοῦ τῆς *ὑποδείξεως* καὶ ἀναλόγων χρηματικῶν πόρων. Εὐρίσκω ὅμως ἐπισφαλῆ τὴν ἐπέκτασιν τῆς διατάξεως ταύτης ἣτις δημιουργεῖται ἐν τῷ νόμῳ καὶ εἰς περίπτωσιν ἀπροόπτων ἀναγκῶν ἀφορωσῶν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους. Ἡ εὐχέρεια μεθ' ἧς ἐθίζεται νὰ διευρύνωμεν τὰ πράγματα δύναται νὰ γεννήσῃ πολλοὺς φόβους διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης.

4. Πιστώσεις συμπληρωτικαί.

Ἄρθρον 20. Ἐὰν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἀποδειχθῶσιν ἀνεπαρκεῖς αἱ χορηγηθεῖσαι πιστώσεις δι' ὑπηρεσίας, κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 15, χορηγοῦνται, ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως προσωρινῶς αἱ ἀναγκαῖαι συμπληρωτικαὶ πιστώσεις διὰ διαταγμάτων, τῶν ὁποίων ἡ κύρωσις προτείνεται εἰς τὰς Βουλὰς διὰ τοῦ περι κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νομοσχεδίου· ἐὰν ὅμως αἱ Βουλαὶ εἰσὶ συνηγμέναι, ἢ αἱ ὑπερβάσεις δαπάνης τινὸς ἀφορῶσιν ὑπηρεσίας, μὴ κατονομασθείσας κατὰ τὸ ἄρθρον 15, πίστωσις δὲν χορηγεῖται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀλλ' ἢ περὶ ταύτης ζήτησις ὑποβάλλεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς Βουλὰς, καὶ ἡ πληρωμὴ τότε μόνον γίνεται, ὅταν αἱ ὑπερβάσεις αὗται συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ προσδιοριζόμενα διὰ τοῦ νόμου περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Πίστωσις *συμπληρωτικὴ* καλεῖται ἡ μετὰ τὴν κλείσιν τῆς χρήσεως καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ χορηγουμένη ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

Λόγῳ τοῦ ὑφισταμένου προληπτικοῦ ἐλέγχου, σπάνια εἶνε αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς γίνεται χρῆσις τῶν συμπληρωτικῶν πιστώσεων, χορηγούμεναι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ πρὸς τακτοποίησιν καθ' ὑπερβάσιν δαπανηθεισῶν πιστώσεων. Χορηγοῦνται δὲ παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ νόμου, ὅποτε ἡ πληρωμὴ ἐνεργεῖται ὅταν αἱ ὑπερβάσεις αὗται συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα, τὰ ὁποῖα προσδιορίζονται διὰ τοῦ νόμου τοῦ κυροῦντος τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως, εἰς ἣν ἀνήκουσιν αἱ ὑπερβάσεις αὗται, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, διὰ Π. διατάγματος, ἀλλὰ μόνον δι' ὑπηρεσίας ρητῶς προβλεφθείσας ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ὡς ἐπιδεκτικὰς συμπληρωτικῶν πιστώσεων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ Π. διατάγματα ὑποβάλλονται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ περι κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως, εἰς ἣν ἀνήκουσιν αἱ συμπληρωτικαὶ πιστώσεις νομοσχεδίου.

5. Ειδικότης τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον (1).

Ἄρθρον 21. Αἱ διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις δι' ἔξοδα μιᾶς χρήσεως δὲν συγχωροῦνται νὰ διατεθῶσιν εἰς ἔξοδα ἄλλης χρήσεως.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν πιστώσεων ἐνεργεῖται διὰ μόνην τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐκάστη τούτων προωρίσθη. Ἀνάγονται δ' αἱ πιστώσεις εἰς ὄρισμένην *χρῆσιν*, εἰς ὄρισμένον *κεφάλαιον* καὶ εἰς ὄρισμένον *ἄρθρον* καθ' ὕπουργεῖον. Ἡ χρῆσις τῶν πιστώσεων εἶναι τὸ ἔτος, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ προϋπολογισμός, ἐν ᾧ αἱ πιστώσεις αὗται ἀναγράφονται, ἀπαγορεύεται δ' αἱ πιστώσεις μιᾶς χρήσεως νὰ χρησιμοποιῶνται δι' ἄλλην χρῆσιν. Διαιρεῖται δ' ὁ προϋπολογισμός τῶν ἐξόδων ἐκάστου ὕπουργείου εἰς κεφάλαια ἐξ ὁμοειδῶν ὑπηρεσιῶν ἕκαστον, ὑποδιαιρούμενα εἰς ἄρθρα κατὰ διακρίσεις δαπανῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, ἀπαγορευομένης τῆς χρήσεως τῶν ἐν ἐκάστῳ ἄρθρῳ ποσῶν διὰ δαπάνας ἀνηκούσας εἰς ἄλλο ἄρθρον.

Ἄρθρον 22. [Ὁ προϋπολογισμός τῶν ἐξόδων ἐκάστου ὕπουργείου διαιρεῖται εἰς εἰδικὰ κεφάλαια· ἕκαστον κεφάλαιον περιέχει ὁμοφυεῖς ὑπηρεσίας καὶ διαιρεῖται εἰς ἄρθρα].

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατοργήθη διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἀναγράφαντος σχετικὰς διατάξεις ἐν ἄρθρῳ 18 αὐτοῦ (ᾧρα ἀμέσως κατωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 23).

Ἄρθρον 23. Τὰ προσδιωρισμένα διὰ τοῦ νόμου εἰς ἕκαστον τῶν ἄρθρων ποσὰ δὲν ἐπιτρέπεται τὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἄλλα ἄρθρα.

Ἡ ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου καθωρισμένη διὰ τῶν ἄρθρων 21-23 εἰδικότης τῶν πιστώσεων διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς χρήσεως τῶν ποσῶν ἄρθρου τινὸς δι' ἀνάγκας ἄλλου ἄρθρου ἀνηρεῖτο διὰ τῆς ὑποδιαίρεσεως τῶν ἄρθρων εἰς ἐδάφια, μὴ περιλαμβάνοντα ὁμοφυεῖς δαπάνας, ὅποτε, ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχεν εἰδικότης ἐπὶ τῶν ἐδαφίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ποσὰ ἐδαφίου τινὸς διετίθεντο εἰς ἀνάγκας ἄλλου ἐδαφίου, οὕτω δ' ἠυξάνετο ἡ πίστωσις ὑπηρεσίας τινὸς διὰ τῆς μεταθέσεως πιστώσεως ἄλλου ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀτόπου τούτου ὁ ν. ΓΤΟΔ' ἀπηγόρευσε: α) τὴν ὑποδιαίρεσιν τῶν πιστώσεων εἰς ἐδάφια, β) τὴν ἀναγραφὴν πιστώσεως δι' ὑλικά καὶ ἡμερομίσθια ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ, ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρας πιστώσεως δι' ὑλικά καὶ ἰδιαιτέρας δι' ἡμερομίσθια, διὰ τοῦ *ἄρθρ. 9* ἔχοντος ὡς ἐξῆς: «Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νό-

(1) Περὶ τῆς εἰδικότητος τῶν πιστώσεων, ᾧρα *Β. Α. Γεωργαντᾶ, Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § 39 (τόμ. I σ. 137—152).

μου ΣΙΒ' τοῦ 1852 περὶ Δημοσ. Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:—«Ἀπαγορεύεται δὲ ἡ ὑποδιαίρεσις τῶν πιστώσεων εἰς ἐδάφια, καθὼς καὶ ἡ εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀναγραφῆ τοιούτων διὰ ὕλικὰ καὶ ἡμερομίσθια ἓν συνόλω». Ἄλλὰ καὶ τοῦ ἁρθρου τούτου ἡ ἰσχὺς ἀνεστάλη διὰ τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ ν. ΓΧΟΑ'. Τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀναγραφῆς ἓν τῷ αὐτῷ ἁρθρῷ ἐξόδων ὕλικου καὶ παροχὴν λόγῳ προσωπικῆς ἐργασίας ἐπανέλαβεν εὐρύτερον ὁ ν. 1555 ἄρθρ. 18 § 2.

Τὸ *ἄρθρον 18* τοῦ ν. 1555 ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Τὰ εἰς τὰς καταστάσεις προβλέψεως ἀναγραφόμενα ἔξοδα κατανέμονται εἰς κεφάλαια, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ἃς ἀφορῶσι, καὶ εἰς ἄρθρα συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν αὐτῶν ἀντικείμενον.—Ἐν τῷ αὐτῷ ἁρθρῷ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγράφονται ἔξοδα ὕλικου καὶ παροχαὶ λόγῳ προσωπικῆς ἐργασίας.

«Εἰς εἰδικοὺς πίνακας προσαρτωμένους εἰς τὸν νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καταρτιζομένους δὲ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σημειοῦνται τὰ ἄρθρα, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται τῇ Διοικήσει νὰ ἐκδίδη ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ὡς καὶ ἐντάλματα ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ».

6. Ὑπηρεσίαι χρῆζουσαι εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 24. «Πρὸς κατασκευὴν δημοσίου ἔργου ἐπαγομένην εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου δαπάνην ὑπὲρ τὰς 150.000 δραχμῶν ἀπαιτεῖται α') εἰδικὸς νόμος ἐγκρίνων τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης τοῦ ἔργου, ὡς καὶ τοὺς τυχόν συμπληρωματικὸς τοιούτους, καὶ β') πίστωσις ἀναγεγραμμένη ἐν ἰδίῳ ἁρθρῷ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἢ κεχορηγημένη διὰ νόμου ὡς ἀναπληρωματικὴ ἢ ἔκτακτος ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκεκριμένων δι' εἰδικῶν νόμων προϋπολογισμῶν.

«Πρὸς κατασκευὴν δημοσίου ἔργου ἐπαγομένην εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου δαπάνην ἐλάσσονα μὲν τῶν δραχμῶν 150.000 ἀλλὰ μείζονα τῶν 80.000 ἀπαιτεῖται πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐν εἰδικῷ ἁρθρῷ ἀναγεγραμμένη ἢ πίστωσις ἀναπληρωματικὴ ἢ ἔκτακτος, στηριζομένη πάντοτε εἰς τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης τοῦ ἔργου δημοσιεύομενον μετὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ὡς παράρτημα αὐτοῦ, ἢ μετὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ Β. διατάγματος τοῦ χορηγοῦντος τὴν ἀναπληρωματικὴν ἢ ἔκτακτον πίστωσιν». — «Ἀπαγορεύεται ἢ κατὰ τμήματα ἐκτέλεισις τοῦ αὐτοῦ ἔργου δι' ὑποδιαίρεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης αὐτοῦ».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρατίθεται ὡς ἀντικατεστάθῃ καὶ συνεπληρώθῃ διὰ τοῦ *ἁρθρ. 1* τοῦ ν. 498 τῆς 15 Δεκεμβρίου 1914, διατυπουμένου ὡς

ἐξῆς: «Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΒΣΛΗ' τῆς 9 Μαρτίου 1894 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς»: (ὡς ἐτέθη ἀνωτέρω ἢ διάταξις), καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Αὐγούστου 1923 περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἔχοντος ὡς ἐξῆς: «**Ἄρθρον 15.** Τὸ ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 498 ποσὸν δραχμῶν 30.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ὑπὲρ τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖται νόμος, αὐξάνεται εἰς δραχμὰς 150.000, τὸ δὲ ἐν τῷ τρίτῳ ἐδαφίῳ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ποσὸν δραχμῶν 30.000 καὶ 10.000, αὐξάνεται ἀντιστοίχως εἰς 150.000 καὶ 80.000». Ἀρχικῶς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ λογ. νόμου εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Κατασκευὴ ὁδοῦ, διώρυγος, γεφύρας, λιμένος, δημοσίου Καταστήματος ἢ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε δημοσίου ἔργου ὑπερβαίνουσα τὸ ποσὸν δραχ. 3.000, δὲν ἐκτελεῖται δαπάνη τοῦ δημοσίου, εἰμὴ δυνάμει εἰδικοῦ νόμου, ἢ πιστώσεως χορηγηθείσης ἐπὶ εἰδικῷ κεφαλαίῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου. Ἡ αἴτησις περὶ τῆς πρώτης πιστώσεως δι' ἔξοδα τοιαύτης κατασκευῆς πρέπει νὰ συνοδεύηται μὲ τακτικὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης».

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ν. ΒΣΛΗ' τῆς 9 Μαρτίου 1894, ὡς ἐξῆς:

«Πρὸς κατασκευὴν ἐθνικῆς ὁδοῦ, σιδηροδρόμου, διώρυγος, γεφύρας λιμένος, δημοσίου καταστήματος, ἢ ἄλλου δημοσίου ἔργου, ἐπαγομένων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου δαπάνην ὑπὲρ τὰς 10.000 δραχ. ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος ἐγκρίνων τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης ἢ τὸν συμπληρωματικὸν προϋπολογισμὸν. Ἐκτέλεσις δὲ τῶν ἔργων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται ἢ μόνον ἐπὶ πιστώσει ἀναγεγραμμένη ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἢ κεχορηγημένη διὰ νόμου ὡς ἀναπληρωματικῇ ἢ ἐκτάκτῳ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκεκριμένων δι' εἰδικῷ νόμου προϋπολογισμῶν.

«Πρὸς κατασκευὴν ὁμοίων ἔργων ἐπαγομένων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου δαπάνην ἐλάσσονα μὲν τῶν δραχμῶν 10.000, ἀλλὰ μείζονα τῶν 2000, ἀπαιτεῖται ἐγγραφὴ πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐν εἰδικῷ ἄρθρῳ ἢ πίστωσις ἀναπληρωματικῇ ἢ ἐκτακτῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15—19. Πᾶσα δὲ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἔργων πίστωσις δεόν νὰ στηρίζηται εἰς τακτικὸν προϋπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς δαπάνης ἀπαγορευομένης τῆς ὑποδιαρέσεως τῆς εἰς τὸ ἔργον ἀφορώσης πιστώσεως.—Ὁ ὡς ἀνωτέρω τακτικὸς προϋπολογισμὸς ὀλικῆς δαπάνης δημοσιεύεται μετὰ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ὡς παράρτημα αὐτοῦ, ἢ μετὰ τοῦ νόμου ἢ τοῦ Β. διατάγμ. τοῦ χορηγοῦντος τὴν ἀναπληρωματικὴν ἢ ἐκτακτὸν πίστωσιν».

Εἶτα κατ' ἐξαίρεσιν ὁ ν. ΒΦΕ' τοῦ 1897 ὥρισεν τὰ ἐξῆς: ἄρθρον 1. «Πρὸς κατασκευὴν γεφύρας ἢ ὁδοῦ ἀγούσης εἰς τὴν μεθόριον γραμμὴν,

ἢ διακλαδώσεως αὐτῆς, ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν νομῶν Λαρίσης, Τρικάλων, Ἀρτης, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ νομοθετικὴ ἄδεια, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΒΣΛΗ' τοῦ 1894, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852 περὶ δημοσίου λογιστικοῦ». Ἡ διάταξις αὕτη κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ ν. ΓΤΟΔ'. Διὰ δὲ τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 αἱ διατυπώσεις αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργου ἐπεξετάθησαν καὶ ἐπὶ ἀνακαινίσεως γεφυρῶν ἢ ἐπισκευῆς ἢ προσθήκης εἰς δημόσια κτίρια ἢ καταστήματα. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἰσχύον καὶ μετὰ τὴν διὰ τοῦ ν. 498 ἀντικατάστασιν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ λογ. ν. ἔχει ὡς ἑξῆς: «**Ἄρθρ. 17.** Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΒΣΛΗ' τῆς 9 Μαρτίου 1894 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνακαινίσεως γεφυρῶν ἢ ἐπισκευῆς ἢ προσθήκης εἰς δημόσια κτίρια ἢ καταστήματα».

Ὁ ν. 498 περιέλαβε καὶ **ἄρθρ. 2**, ἔχον ὡς ἑξῆς: «Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δημοσίων ἔργων ὧν ἡ κατασκευὴ διέπεται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.—Εἰς τὰς νέας χώρας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1916.—Κατὰ τὸν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνον οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἔργων, ἐντὸς τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους συνολικῶν ἢ εἰδικῶν πιστώσεων, ποσοῦ μὲν ἐλάσσονος τῶν 10.000 δραχ. ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μείζονος τῶν 10.000 δραχ. καὶ μέχρι ποσοῦ 50.000 δρ. διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων, ἄνω δὲ τῶν 50.000 δραχ. διὰ Β. διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων».

Ἡ ἀρμοδιότης τῆς ἐκτελέσεως δημοσίου ἔργου κανονίζεται διὰ τοῦ ν. 276 τοῦ 1914 περὶ ἰδρύσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Τὸ **ἄρθρ. 4** τοῦ ν. τούτου ἔχει ὡς ἑξῆς: «Αἱ προτάσεις καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν ἐκτελεστέων συντηρήσεων, ἐπεκτάσεων καὶ νέων κατασκευῶν ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἄλλων Ὑπουργείων, ἐπιφυλάσσονται εἰς αὐτά, ὅπως ἐπίσης εἰς αὐτὰ ἡ ἀνήκει καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν σχετικῶν δαπανῶν, περιοριζομένης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὴν ἐκπόνησιν τῶν σχετικῶν μελετῶν, τὴν τεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς ἐκτελέσεως, τὴν πιστοποίησιν τῶν πληρωτέων ποσῶν, καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων.—Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας μελετᾷ καὶ ἐκτελεῖ τὰ ἔργα, ὧν ἡ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὧν ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, κατόπιν ἐντολῆς τῆς διοικήσεως τὸ ταμεῖον τοῦτο ἐπιτροπῆς καὶ συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διεπόντων τὸ Ταμεῖον Ἀμύνης

νόμων». «**Ἄρθρ. 32.** Αἱ ὑπηρεσίαι φάρων καὶ φανῶν τῶν Δημοσίων Ναυτικῶν κτιρίων, τῶν σχολικῶν κτιρίων, τῶν στρατιωτικῶν κτιρίων καὶ τῶν συναφῶν αὐτοῖς ἔργων, θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπαγόμεναι προσωρινῶς εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα τῶν Ναυτικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως καὶ Στρατιωτικῶν, διεξαγομένης πάσης τῆς σχετικῆς τούτων ὑπηρεσίας ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τούτων.—Ἡ μετάθεσις μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας γενήσεται διὰ Β. διαταγμάτων ἐπὶ προτάσει τῶν οἰκείων ὑπουργῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΜΗΝΙΑΙΑΙ Αἴτησεις

Ἄρθρον 25. [Καθ' ἕκαστον μῆνα ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν, προκαλεῖ Βασ. διάταγμα, προσδιορίζον τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἐφεξῆς μῆνα ἐπὶ τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ του, ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ δημοσίου ταμείου].

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηγορήθη διὰ τοῦ ν. 1555, ὅστις σχετικὴν διάταξιν διέλαβεν ἐν **ἄρθρῳ 28**, ἔχοντι ὡς ἑξῆς :

«Καθ' ἕκαστον μῆνα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν, προσδιορίζει ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος Ὑπουργὸς δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἐφεξῆς μῆνα πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν δύο ἐν ἐνεργείᾳ τυχόν χρήσεων».

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται διὰ τῆς διανομῆς τῶν πιστώσεων, ἣν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργεῖ κατὰ μῆνα διαθέτων εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον τὰ ποσὰ τῶν πιστώσεων, τὰ ὁποῖα ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δικαιούται νὰ χρησιμοποιῆ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας του κατὰ μῆνα, συμφώνως πρὸς τὰ κανονισθέντα διὰ τῶν ἄρθρων 3 ἄχρι 5 καὶ 39 Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων (1). Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρ. 4** τοῦ ν. ΑΥΟΖ' τοῦ 1887: «Τὰ πρωτότυπα τῶν διαταγμάτων, δι' ὧν χορηγοῦνται ἢ διανεμονται πιστώσεις παραπέμπονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον». Ἡ διάταξις αὕτη εἶνε συνέπεια τῆς θεωρήσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Μετὰ τὴν διὰ τοῦ ν. 1555 ἐπελθούσαν τροποποίησιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 25, ἀνάλογος ἐρμηνεία πρέπει νὰ δοθῇ καὶ εἰς τὰς διατάξεις ταύτας. Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρον 11** τοῦ λογ. νόμου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δύναται νὰ ἐ-

(1) Ὁρ. διατάξεις τούτων κατ. εἰς παρατιθέμενον διάταγμα.

πιτρέψη πληρωμὰς ὑπερβαινούσας χορηγηθείσας ἐκάστω ὑπουργῷ πιστώσεις, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη (1). Ἐν τῇ πρακτικῇ ἢ μὴ ὑπέρβασις τῶν κατὰ μῆνα διανεμομένων εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον πιστώσεων δὲν τηρεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ (2)

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 26. Κανὲν ἕξοδον δὲν ἐκκαθαρίζεται, οὔτε ἀναγνωρίζεται ὡς χρέος δημόσιον, εἰμὴ μόνον παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν.

Αἱ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἐκάστου Ἑπουργείου ἀναφερόμεναι διὰ τὴν χρῆσιν πιστώσεις διατίθενται παρὰ τῶν ὑπουργῶν, κυρίων διατακτῶν καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν δευτερευόντων διατακτῶν, ὑφ' ὠρισμένας προϋποθέσεις καὶ διατάσσεται παρ' αὐτῶν ἢ πληρωμὴ τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως τηρηθῶσιν αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων δι' ἐκάστην δαπάνην διατυπώσεις. Ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν προϋποθέσεων καὶ διατυπώσεων αὐτῶν ἀπότισις χρέους οἰουδήτινος τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ. Ἡ δ' ἐκπλήρωσις αὕτη τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου ἀπαιτεῖ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξῆς πράξεων: α') *πρόκλησιν ἐντολῆς*: β') *ἐκδοσιν ἐντάλματος* καὶ γ') *πληρωμὴν*. Διὰ τῶν τριῶν τούτων ὄρων ἀποτίεται πᾶν χρέος τοῦ Δημοσίου. Δευτερευόντες διατάχται εἶνε οἱ γενικοὶ διοικηταί, οἱ νομάρχαι, οἱ διευθυνταὶ τῶν ταμείων ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀνατεθῆ αὐτοῖς τοιαῦτα καθήκοντα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ στρατοῦ διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας.

Ἄρθρον 27. Οἱ τίτλοι τῆς ἐκκαθαρίσεως ἐκάστου ἕξόδου πρέπει νὰ παρέχῃσι τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς πιστωτὴν τοῦ Κράτους, καὶ νὰ εἶναι συντεταγμένοι κατὰ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὀριζομένας διὰ τῶν εἰδικῶν κανονισμῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας.

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διάθεσιν πιστώσεώς τινος ἀναλαμβάνεται ὑποχρέωσις ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦ ἀνήκει νὰ συμβάλλῃται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν ἰδιωτῶν. Τὸ δικαίωμα δὲ τοῦτο τοῦ ὑπουργοῦ ὁ νομοθέτης, προκειμένου περὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων εἰς βᾶρος τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἐζήτησε νὰ περιφρουρήσῃ καὶ προλάβῃ πᾶσαν κακὴν παρέκβασιν ἀπὸ τὴν βασικὴν ἀρχὴν

(1) Ὅρα ἄνωτ. σ. 53

(2) Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δημοσίων ἐξόδων ὄρα, *Β. Δ. Γεωργαντᾶ. Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 64, 65 (τόμ. I σ. 314-331).

τῶν πιστώσεων, τῆς μὴ ὑπερβάσεως αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ἐθεσπίσθη ὁ ν. 879 τῆς 6. Σεπτ. 1917, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν, τροποποιηθεὶς διὰ τοῦ νόμου 1913 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1920 καὶ τοῦ Ν. 4 τῆς 4 Ἀπριλίου 1923, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 879 καὶ 1913, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις αὗται ἀναλήψεως δαπανῶν ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως:

Ν. 879 τῆς 6 Σεπτ. 1917, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν.

Ἄρθρον 1. (¹) Οἱ ὑπουργοὶ ἀναλαμβάνοντες, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν ὑφισταμένων αὐτοῖς ὀργάνων, ὑποχρεώσῃς εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους δὲν δύναται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὄρια τῶν δι' ἕκαστον ἄρθρον ἐξόδων ἀναγραφόμενων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσῶν.

Ἄρθρον 2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν δύναται ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαινούσας τὰς ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν διαφορῶν Ὑπουργείων ἀναγεγραμμένας πιστώσεις.

Ἄρθρον 3. (²) 1) Τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν καθ' ἕκαστα Ὑπουργείων ὀφείλουσι νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βᾶρος πάντων τῶν ἄρθρων τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑποχρεώσεων, τηροῦντα μετ' ἀκριβείας τοὺς σχετικούς λογαριασμούς, 2) Πρὸς τοῦτο αἱ καθ' Ὑπουργεῖον ὑπηρεσίαι κοινοποι-

(¹) Τὸ ἄρθρον τοῦτο παρετέθη ἀνωτέρω ὡς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ Ν. 1913 ἄρθρ. 1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀρχικῶς εἶχε ὡς ἀκολούθως: «Οἱ Ὑπουργοὶ ἀναλαμβάνοντες εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου ὑποχρεώσῃς δὲν δύναται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ ὑπερβῶσι τὰ ὄρια τῶν δι' ἕκαστον ἄρθρον ἐξόδων ἀναγραφόμενων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ποσῶν».

(²) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ν. 1913, ἄρθρ. 2. Τὸ ἀρχικὸν τοῦ νόμ. 879 εἶχε ὡς ἐξῆς:

«Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν καθ' ἕκαστον Ὑπουργείων ὀφείλουσι νὰ παρακολουθῶσι τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βᾶρος πάντων τῶν ἄρθρων τοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑποχρεώσεων, τηροῦντα μετ' ἀκριβείας τοὺς σχετικούς λογαριασμούς.

2. Πρὸς τοῦτο αἱ καθ' Ὑπουργεῖον ὑπηρεσίαι κοινοποιοῦσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τὰς πράξεις, ἐξ ὧν πηγάζουσιν ὑποχρεώσεις ἐξόδων, οὐδεμίαν δὲ πράξις ὑποχρεούσα τὸ Κράτος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐὰν δὲν φέρῃ τὴν θεώρησιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

3. Κατ' ἐξαιρέσιν προκειμένων περὶ ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ δύναται νὰ ἀναληφθῶσιν ὑποχρεώσεις πέραν τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζουσαν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιτρεπομένης ὑπερβάσεως, ἥτις κοινοποιεῖται πρὸς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον.

4. Αἱ διατυπώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον νὰ τηρῶνται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβωσιν οἱ Ὑπουργοὶ ὑποχρεώσεις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, αἵτινες θὰ βαρύνωσι τμηματικῶς καὶ τὰς μελλούσας χρήσεις.

5. Προκειμένου περὶ ὑποχρεώσεων εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, αἵτινες δὲν ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τῶν Κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων, ἀλλὰ διὰ πράξεων τῶν

οὔσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τὰς πράξεις ἐξ ὧν πηγάζουσιν ὑποχρεώσεις ἐξόδων, οὐδεμίᾳ δὲ πράξις ὑποχρεοῦσα τὸ Κράτος ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐὰν δὲν φέρῃ τὴν θεώρησιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

α') Κατ' ἐξαιρέσειν, προκειμένου περὶ ἐπειγουσῶν δαπανῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ ἢ καὶ περὶ δαπανῶν τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, αἵτινες λόγφ τῆς φύσεως αὐτῶν κρίνονται ὡς ἀνεπίδεκτοι ἀναβολῆς καὶ ἀναποτρέπτου ἀνάγκης, δύνανται νὰ ἀναληφθῶσιν ὑποχρεώσεις καὶ πέραν τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένην πάντοτε τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀποφάσει ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῆς ἐπιτρεπομένης υπερβάσεως. δέον δὲ νὰ κοινοποιῆται αὕτη εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

β') Αἱ διατυπώσεις τοῦ προηγουμένου ἑδαφίου δέον νὰ τηρῶνται καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβωσιν οἱ Ὑπουργοὶ ὑποχρεώσεις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, αἵτινες θὰ βαρύνωσι τμηματικῶς καὶ τὰς μελλούσας χρήσεις.

γ') Οἱ Ἐπιτροποὶ τῶν Ὑπουργῶν δευτερευόντες διατάχται ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ ἀναλαμβάνωσιν εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, δὲν δύνανται ἐπὶ προσημασμένων αὐτοῖς ὀργάνων ὑποχρεώσεις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, δὲν δύνανται ἐπὶ προστατικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ υπερβῶσι τὰ ὄρια τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τεθεισῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν σχετικῶν πιστώσεων. Πᾶσα δὲ πράξις αὐτῶν ἐξ ἧς γεννᾶται ὑποχρέωσις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, δέον πρὸ πάσης παρ' αὐτῶν ὑπογραφῆς, νὰ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ λογιστικοῦ γραφείου, ὀφείλοντος νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπαρξίν πιστώσεως καὶ βεβαιούντος διὰ τῆς θεωρήσεως ταύτης τὴν τε ὑπαρξίν ἀναλόγου πιστώσεως, ὡς καὶ τὴν καταχώρισιν τῆς ὑποχρεώσεως ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ.

δ) Οἱ Διοικηταὶ μονάδων Στρατοῦ, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ν' ἀναλαμβάνωσιν εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ τῶν ὑφισταμένων αὐτοῖς ὀργάνων ὑποχρεώσεις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, δὲν δύνανται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ υπερβῶσι τὰ ὄρια τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν παρ' αὐτοῖς Ἐπιμελητῶν δευτερευόντων διατακτῶν τεθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν σχετικῶν πιστώσεων. Πᾶσα δὲ πράξις αὐτῶν ἐξ ἧς γεννᾶται ὑποχρέωσις εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, δέον πρὸ πάσης παρ' αὐτῶν ὑπογραφῆς νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτοῖς διευθυντοῦ τοῦ Ἐλέγχου ὀφείλοντος νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλεξιν τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπαρξίν πιστώσεως καὶ βεβαιούντος διὰ τῆς θεωρήσεως ταύτης τὴν τε ὑπαρξίν ἀναλόγου πιστώσεως ὡς καὶ τὴν καταχώρισιν τῆς ὑποχρεώσεως ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ.

ε) Εἰς πᾶσαν πράξιν τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῶν, δευτερευόντων διατακτῶν ἢ τῶν διοικητῶν μονάδων Στρατοῦ, δι' ἧς ἀναλαμβάνονται ὅποσδήποτε ὑποχρεώσεις ἐξόδων, δέον ν' ἀναφέρεται ρητῶς, ὅτι ἐτηρηθήσαν αἱ διατυπώσεις τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3, ὡς καὶ τῶν ἑδαφίων γ' καὶ δ' τοῦ παρόντος ἄρθρου,

ὑφισταμένων ἀρχῶν ἢ Ἐπιτρόπων τῶν Ὑπουργῶν, οἳ λαμβάνοντες τοιαύτας ὑποχρεώσεις δὲν δύνανται νὰ υπερβῶσι τὰς δι' ἐγγράφου διαταγῆς τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν μεταβιβαζομένης εἰς αὐτοὺς πιστώσεις.

6. Αἱ ἐγκριτικαὶ διαταγαί, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, θεωροῦνται ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων καὶ καταχωρίζονται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 λογαριασμούς.

προκειμένου δὲ περὶ ὑποχρεώσεων ἀναλαμβανομένων διὰ συμβάσεων, δέον νὰ γίνηται μνεῖα τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων καὶ ἐν τῷ σχετικῷ συμβολαίῳ.

ζ' Πᾶσα πράξις, ἐξ ἧς πηγάζει διὰ τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις ἐξόδων, ἐνεργηθεῖσα ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἑδαφίου εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος, οὐδεμιᾶς ἐξ αὐτῆς ἀπορροῦσης ὑποχρεώσεως διὰ τὸ Κράτος, ἀλλὰ μόνον προσωπικῆς τοιαύτης διὰ τὸν ἐνεργήσαντα Ὑπουργὸν ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ δευτερεύοντα διατάκτην ἢ τὸν Διοικητὴν μονάδος Στρατοῦ καθ' ὃν στρέφεται πᾶσα ἰδιωτικὴ ἀξίωσις ἀπορροῦσα ἐκ τῆς πράξεως ταύτης (1).

η) Προκειμένου περὶ ὑποχρεώσεων εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, αἵτινες δὲν ἀναλαμβάνονται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν Ἐπιτρόπων αὐτῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἢ τῶν Διοικητῶν μονάδων Στρατοῦ, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τούτων ὑπὸ ὑφισταμένων αὐτοῖς ὀργάνων, τὰ ὄργανα ταῦτα ἀναλαμβάνοντα τοιαύτας ὑποχρεώσεις, δὲν δύνανται ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνῃ νὰ υπερβῶσι τὰ ὄρια τῆς ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν ἢ τῶν Ἐπιτρόπων αὐτῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἢ τῶν Διοικητῶν μονάδων Στρατοῦ, ἐν τῇ πράξει δὲ δι' ἧς ἀναλαμβάνεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ὑποχρέωσις δέον ν' ἀναφέρηται ρητῶς ὅτι προηγήθη σχετικὴ ἐγκρίσις τηρηθεισῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου ε' τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὅτι τὸ ποσὸν ὅπερ ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀναλαμβανομένη ὑποχρέωσις εἶναι ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς ἐγκρίσεως τούτης.

Ἄρθρον 4. Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκάστου μηνὸς συντάσσουσι τὴν κατάστασιν τῶν καθ' ὅλον τὸν προηγούμενον μῆνα ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων ἐμφανίζοντα δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

α') Τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένην πίστωσιν

β') Τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις, διακρινομένας εἰς ποσὰ πληρωθέντα καὶ πληρωτέα.

γ') Τὰς δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν μεταβιβασθείσας πιστώσεις πρὸς ὑφισταμένας ἀρχὰς ἢ Ἐπιτρόπους τῶν Ὑπουργῶν.

δ') Τὴν διαθέσιμον εἰσέτι πίστωσιν πέραν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων.

Οἱ Ἐπίτροποι τῶν Ὑπουργῶν ἢ αἱ ὑφισταμένα ἀρχαί, αἵτινες ἀνέλαβον ὑποχρεώσεις εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 3 δέον νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὰ ἀρμόδια εἰδικὰ Λογιστήρια εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς κατάστασιν τῶν παρ' αὐτῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, διακρινομένων εἰς ποσὰ πληρωθέντα καὶ ποσὰ πληρωτέα.

Ἄρθρον 5. Παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργεῖῳ συνιστᾶται τριμελὴς ἐπιτροπή, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὀρισθησόμενα, εἰς ἣν ἀνατίθεται ὁ ἔλεγχος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὑποχρεώσεων ἐξόδων.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν ἡ πορεία τῶν ἐξόδων βαίνει ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεις, νὰ προτείνῃ δὲ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως μὴ υπερβῶσι τὰς πιστώσεις ταύτας αἰ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τῆς χρήσεως ἀναληφθησόμεναι ὑποχρεώσεις.

Ἀντίγραφον τῆς μηνιαίας καταστάσεως τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων ἐξόδων καὶ τοῦ πρακτικοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς, κοινοποιεῖται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ἐξετασθῇ καὶ καταχωρισθῇ εἰς εἰδικὸν βιβλίον παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ, κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματος ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 6. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἀναφέρει κατὰ μῆνα εἰς

(1) Ὅρα ὁμοῦς κατωτ. Ν. Δ. 4 Ἀπριλ. 1923.

τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καταστάσεων καὶ περὶ τῶν διοικητικῶν ἢ νομοθετικῶν μέτρων, ἅτινα ἤθελον ἀποβῆ ἀναγκαῖα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς διαχειρίσεως τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Ἄρθρον 7. Οἱ Ὑπουργοὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσιν ἔσοδα ἢ πόρους οἷα σδὴποτε προελεύσεως πρὸς αὔξησιν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πιστώσεων διὰ τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ὑπηρεσιῶν, πλὴν τῶν ἐν τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ κατονομαζομένων.

Ἄρθρον 8. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐγγράφῃ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων χρηματικά ποσὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ ἐν ταῖς ἐπομέναις περιπτώσεσι πραγματοποιούμενα ἔσοδα.

1) Διὰ τὰ ἐπιστροφόμενα εἰς τὸ Κράτος ὡς ἀχρεωστήτως πληρωθέντα χρηματικά ποσὰ, ἐφ' ὅσον ἢ χρῆσις εἰς τὴν κατελογίσθησαν εἶναι ἀκόμη ἀνοικτή.

2) Διὰ τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους ὡς τίμημα τῶν παρ' ἐνός Ὑπουργείου εἰς ἕτερον παραχωρηθέντων ἀντικειμένων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπασίας των.

3) Διὰ τὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἀπὸ ἔσοδα διὰ τῆς διατάξεως τοῦ Νόμου προωρισμένα, ὅπως διατεθῶσι διὰ τὰ ἔξοδα ὀρισμένων ὑπηρεσιῶν, ἀσέτως πρὸς πάντα περιορισμὸν τῶν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων οἰκείων πιστώσεων.

Ἄρθρον 9. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 10. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 11. Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ παρόντος ὀρισθῆσεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἐκτελεστικὸν τοῦ νόμου τούτου διάταγμα ἐξεδόθη τὸ τῆς **27 Μαρτίου 1919**, περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ νόμου 879 καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν :

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1919 τίθενται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ νόμου 879 «περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν».

Ἄρθρον 2. Οὐδεμίαν πρᾶξις γενῶσα ὑποχρέωσιν εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ὑπογράφεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐὰν δὲν θεωρηθῆ προηγουμένως ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου βεβαιουήσας διὰ τῆς θεωρήσεως τὴν ὑπαρξίν πιστώσεως καὶ τὴν καταχώρησιν τῆς δαπάνης εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 3. Παρ' ἐκάστῳ Εἰδικῷ Λογιστηρίῳ τηρεῖται ἴδιον βιβλίον (ὑπόδ. α') ἐν ᾧ καταχωρίζονται αἱ βαρύνουσαι τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ὑποχρεώσεις. Ὁ ἀριθμὸς ὑφ' ὃν καταχωρίζεται ἐκάστη ὑποχρέωσις, δέον νὰ ἀναγράφηται εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἐπιτιθεμένης εἰς τὸ καταχωριζόμενον ἔγγραφον σφραγίδος.

Ἄρθρον 4. Εἰς τὰς ἐντολὰς πληρωμῆς ἐξόδων δέον νὰ σημει-

ῶται ὁ αὐξων ἀριθμὸς, ὑφ' ὃν κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἢ σχετικῆ προᾶξις τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως. Προκειμένου περὶ ἀναλήψεως δαπάνης ἧς ἢ ὑποχρεώσεις ἀναλαμβάνεται συγχρόνως μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐντολῆς πληρωμῆς καὶ τούτου ἔνεκεν μὴ κοινοποιηθεῖσας προηγουμένως εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον, δύναται νὰ κοινοποιηθῆ αὐτῷ τὸ σχέδιον τῆς ἐντολῆς, πρὸ πάσης ὑπογραφῆς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία σφραγίζει τὸ σχέδιον τῆς ἐντολῆς διὰ σφραγίδος φερούσης τὰς λέξεις: «Δαπάνη μὴπω ἀνελημμένη».

Ἄρθρον 5. Οἱ προϊστάμενοι τῶν εἰδικῶν Λογιστηρίων, οἵτινες ἔκ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν στοιχείων ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἤθελον πεισθῆ ὅτι ἀνελήφθησαν ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄνευ θεωρήσεως παρ' αὐτῶν τῶν σχετικῶν πράξεων, ὑποχρεοῦνται ν' ἀναφέρωσι τοῦτο εἰς τε τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸν ἀρμοδίον ὑπουργὸν ὅστις διατάσσει τοὺς προϊσταμένους τῶν ἀρμοδιῶν ὑπηρεσιῶν νὰ συμπληρώσωσι τὰς ἀπαιτουμένας διατυπώσεις ἐφαρμοζομένων ἐν ἐναντία περιπτώσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1555.

Ἄρθρον 6. Ἐὰν ἡ κοινοποιηθεῖσα εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ καλυφθῆ διὰ τῆς διαθέσιμου πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν ἐπιστρέφων μετ' αἰτιολογικοῦ σημειώματος εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τὴν κοινοποιηθεῖσαν προᾶξιν.

Ἄρθρον 7. Ὅσάκις λόγῳ ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως ὑποχρεώσεις τις δέον νὰ ἀναληφθῆ, δὲν ὑπάρχη δὲ διαθέσιμος πίστωσις, ὁ ἐνδιαφερόμενος Ὑπουργὸς γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ληφθῶσι τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς χορηγίαν τῆς πιστώσεως καὶ δώση τὰς σχετικὰς διαταγὰς πρὸς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρον 8. Προκειμένου περὶ ἐπειγουσῶν καὶ μὴ ἐπιδεκτικῶν ἀναβολῆς ἀναγκῶν τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ναυτικοῦ, δύνανται νὰ ἀναληφθῶσιν ὑποχρεώσεις πέραν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζουσας τὸ ποσὸν τῆς ἐπιτροπομένης ὑπερβάσεως. Ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται πρὸς τὸ ἀρμοδίον Εἰδικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρον 9. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ Ὑπουργοὶ πρόκειται νὰ ἀναλάβωσιν ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τοῦ Κράτους, αἵτινες πρόκειται νὰ βαρύνωσι τυχὸν καὶ τὰς ἐπομένας χρήσεις, δέον νὰ προκαλῆται ἐπίσης ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Εἰς ἴδια βοηθητικὰ βιβλία καταχωροῦνται τὰ βαρύνοντα ἐκάστην χρῆσιν ποσά.

Ἄρθρον 10. Ἐφ' ὅσον ἕνεκα οἰουδήποτε λόγου ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις δαπάνης, κοινοποιηθεῖσα, ἤδη εἰς τὸ εἰδικὸν Λογιστήριον, δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῇ, ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία καθιστᾷ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ εἰδικὸν Λογιστήριον, ὅπως διαγραφῆ ταύτην ἐκ τοῦ σχετικοῦ βιβλίου τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 11. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων ὑποχρεοῦνται ὅπως, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν, καθιστῶσιν εἰς αὐτὰς γνωστὸν εἰς πᾶσαν στιγμήν τὸ ὑπόλοιπον τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταχωρημένων ἤδη ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 12. Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκάστου μηνὸς καταρτίζουσι κατάστασιν (ὑπόδ. β') ἐμφανίζουσαν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ

α') Τὴν χορηγηθεῖσαν πίστωσιν.

β') Τὰς ἀναληφθεῖσας ὑποχρεώσεις διακρινομένας εἰς ποσὰ ἐνταλθέντα καὶ ποσὰ ἀπομένοντα ὅπως ἐνταλθῶσιν.

γ') Τὴν διαθέσιμον ἔτι πίστωσιν (μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὀπωσδήποτε ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων).

Ἄρθρον 13. Παρ' ἐκάστω Ὑπουργείῳ συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισμένη τὴν ἐξέτασιν τῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν ἐξόδων, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀποτελεῖται δ' αὕτη ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῶν ὑπηρεσιῶν αἵτινες διαχειρίζονται τὰς πιστώσεις (ἢ ἐλλείπει τοιούτων ἐκ τῶν ἀρμοδίων τμηματαρχῶν), καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου καὶ διατελεῖ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἢ ἄλλου ἀνωτέρου ὑπαλλήλου ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἅμα τῇ καταρτίσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 καταστάσεων, ἂν ἡ πορεία τῶν ἐξόδων βαίῃ ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ προτείνῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἀποφυγὴν ὑπερβάσεως τῶν πιστώσεων δι' ἀναλήψεως νέων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 14. Οἱ προϊστάμενοι ἐκάστης ὑπηρεσίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζωσιν ἐὰν αἱ διαθέσιμοι πιστώσεις κατ' ἄρθρον εἶνε ἐπαρκεῖς διὰ νὰ καλύψωσι τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες προσδοκᾶται ὅτι θέλουσιν ἀναληφθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ νὰ ὑποδεικνύωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ ἄρθρα ἐφ' ὧν ἤθελον προῖδει ἔλλειψιν πιστώσεως.

Αἱ τοιαῦται ὑποδείξεις δέον νὰ σημειῶνται ἐν τῇ καταστάσει εἰς τὰ ἄρθρα εἰς ᾧ ἀναφέρονται.

Ἀντίγραφον τῆς μηνιαίας καταστάσεως τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων καὶ τοῦ πρακτικοῦ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται ἐντὸς τοῦ β' δεκαήμερου ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐξετασθῇ καὶ καταχωρισθῇ εἰς ἴδιον βιβλίον ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ.

Ἄρθρον 15. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει διατάσσει ἐπιθεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑποχρεώσεων ἐκάστου Ὑπουργείου ἵνα βεβαιουῦται ὅτι οὗτοι τηροῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας.

Ἄρθρον 16. Αἱ ὁδηγίαι, αἵτινες, τῇ ἐπιμελείᾳ ἐκάστης διοικήσεως, θέλουσιν ἐκδοθῆ ἢ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος διατάγματος καὶ τὰ ὑποδείγματα τῶν τηρητέων ἐγγραφῶν παρὰ τοῖς Διοικητικοῖς Γραφείοις, δέον προηγουμένως νὰ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικὸν Λογιστήριον).

Ἄρθρον 17. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τηρούμενον παρ' ἐκάστου Εἰδικῶ Λογιστηρίου βιβλίον περιέχει ἰδίαν μερίδα δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν αὐτῷ καταχωροῦνται ὑπὸ ἴδιον αὐξήοντα ἀριθμὸν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 πράξεις αἵτινες θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρον 18. Διὰ τὰς δαπάνας διαρκοῦς καὶ περιοδικοῦ χαρακτῆρος τὰς διεπομένας ὑπὸ ὀργανικῶν νόμων ἢ συμβάσεων (μισθοί, συντάξεις, ἐνοίκια, τόκοι δανείων) ἢ ὑποχρεώσεις καταχωρίζεται εἰς τὸ οἰκτεῖον βιβλίον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους, δι' ὀλόκληρον τὸ ἐτήσιον ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικῆς καταστάσεως κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἔτους ἐμφαινομένης ἐκ σχετικοῦ σημειώματος, ὅπερ ὑποχρεοῦνται αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι νὰ διαβιβάσωσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον.

Κατὰ τοὺς ἐπομένους μῆνας καταχωρίζονται αἱ προσήκουσαι μεταβολαὶ εἴτε εἰς αὐξήσιν εἴτε εἰς ἐλάττωσιν, ἐὰν τυχὸν προκύψῃ τοιαύτη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 ὀριζόμενα.

Παρὰ τοῖς Εἰδικοῖς Λογιστηρίοις τηρεῖται ἀριθμητικὸν μητρώον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν διαφόρων κλάδων (ὑπόδ. γ') περιέχον ἰδίαν μερίδα διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκάστης ὑπηρεσίας. Πᾶσα μεταβολὴ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἐπιφέρουσα μεταβολὴν εἰς τὸν ἀρχικῶς γενόμενον κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπολογισμὸν τῶν δαπανῶν δέον νὰ κοινοποιῆται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρον 19. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 βιβλίῳ ἐνεργοῦνται ὡς ἑξῆς:

α') Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπανῶν στεθερῶν (μισθοί, ἐνοίκια, συντάξεις, τόκοι δανείων κλπ.) καταχωρίζεται ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους, ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. Ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλμάτων καταχωρίζονται κατὰ μῆνα τὰ ἐνταλθέντα ὑπὸ τοῦ κυρίου διατάκτου ὡς καὶ αἱ δι' ἐπιτροπικῶν μεταβιβασθεῖσαι πιστώσεις ἐξαγόμεναι ἐκ τοῦ Καθολικοῦ τῶν ἐντελλομένων ἐξόδων. Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν καὶ ἅμα τῇ ἐπαναφορᾷ τῶν πιστώσεων γίνονται αἱ

σχετικαὶ ἐκπτώσεις ἐκ τῆς στήλης τῶν ἐνταλθέντων δι' ἐρυθρᾶς μελάνης.

β') Προκειμένου περὶ χορηγίας ἐγκρίσεως ἐκ μέρους Ὑπουργοῦ πρὸς ἐπίτροπον αὐτοῦ ἢ ὑφισταμένην ἀρχὴν ὅπως ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν εἰς βάρος τοῦ Κράτους, ἢ ἐγκριτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ καταχωρίζεται ὑπὸ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν εἰς τὴν στήλην τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων. Τὰ ἐκδιδόμενα ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρὸς μεταβίβασιν πιστώσεων εἰς τὸν δευτερεύοντα διατάκτην ἢ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ ἐκδιδόμενα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης καταχωρίζονται εἰς τὴν στήλην τῶν ἐνταλμάτων, ἀπέναντι τῆς ἀναληφθείσης σχετικῆς ὑποχρεώσεως. Ἐφ' ὅσον εἰς τὴν στήλην τῶν ἐνταλμάτων καταχωρίσθησαν ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, γίνονται αἱ σχετικαὶ ἐκπτώσεις κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου.

γ') Προκειμένου περὶ ὑποχρεώσεων ἀναλαμβανομένων ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ λόγον τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν αἱ σχετικαὶ πράξεις (συμβόλαια, συμφωνίαι, ἐγκρίσεις προϋπολογισμῶν κλπ.) καταχωρίζονται ὑπὸ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, τὰ δὲ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα καταχωροῦνται ἔναντι τῶν ἀναληφθεισῶν ἀντιστοίχων ὑποχρεώσεων.

δ') Ἐφ' ὅσον ἡ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως συνταυτίζεται ἀπολύτως μὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρηματικοῦ ἢ ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος (ἄρθρον 4 παρ. 2) ἢ μὲν ἐντολὴ καταχωρίζεται ὡς ἀνάληψις ὑποχρεώσεως καὶ ἀπέναντι αὐτῆς τὸ ἐκδοθὲν χρηματικὸν ἐντάλμα. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου ἐνεργοῦνται αἱ τυχὸν ἀναγκαῖα ἐκπτώσεις.

Ἄρθρον 20. Αἱ διαγραφαὶ καὶ οἱ περιορισμοὶ ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων καταχωρίζονται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ λαμβάνουσιν αὔξοντα ἀριθμὸν κατὰ συνέχειαν τῶν διὰ τὰς θεωρουμένας ὑποχρεώσεις.

Ἄθροίζονται χωριστὰ κατὰ τὸ μηνιαῖον κλείσιμον. Τὰ ἄθροίσματα ἀποτελοῦσιν ἀρνητικὸς ἀριθμὸς, οἵτινες ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν καταχωρισθεισῶν ὑποχρεώσεων. Ἀπέναντι τοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως γίνεται ἡ σχετικὴ σημείωσις εἰς τὰς παρατηρήσεις, μνημονευομένου καὶ τοῦ σχετικοῦ αὔξοντος ἀριθμοῦ τῆς ἀνατροπῆς.

Ἄρθρον 21. Προκειμένου περὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων, ὧν ἡ πληρωμὴ προβαίνει τμηματικῶς καὶ κατὰ δόσεις δι' ἐκδόσεως πλειοτέρων τοῦ ἐνὸς χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ πρώτου ἐντάλματος τοῦτο ἐγγράφεται ἀπέναντι τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, συγχρόνως γίνεται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης ἢ ἀνατροπῆ τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, μετὰ μνείας τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ἀναγράφεται ἐκ νέου ὡς νέα ὑποχρεώσις. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφαρμόζεται μέχρι τῆς ἐγγραφῆς καὶ τοῦ τελευταίου χρηματικοῦ

ἐντάλματος, ὅποτε τὸ τυχὸν ἀδιάρθετον ὑπόλοιπον ἀνατρέπεται ὀριστικῶς.

Ἔρθρον 22. Τὸ βιβλίον τῆς καταχωρήσεως τῶν ἀναλαμβάνομένων ὑποχρεώσεων κλείεται κατὰ μῆνα εἰς μόνην τὴν στήλην τῶν ποσῶν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων μετὰ μεταφορᾶς τῶν ποσῶν τῶν προηγουμένων μηνῶν. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον πρέπει ἐν τούτοις κατὰ τὴν καταχώρησιν ἐκάστης ὑποχρεώσεως νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει καὶ τὸ ποσὸν τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων.

Περὶ τοῦ ἐλέγχου ἀναλήψεως δαπανῶν ἐδόθησαν αἱ ἐξῆς ὁδηγίαι παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26039 τῆς 30 Μαρτίου 1919 διαταγῆς του πρὸς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια :

«Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Β. Δ. τῆς 27 τρέχοντος «περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ νόμου 879 καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν» πᾶσι πράξεις γενῶσα ὑποχρέωσιν δαπάνης εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, κοινοποιεῖται δὲ εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν ὀριστικὴν ἀνάληψιν τῆς δαπάνης, ἵνα καταχωρισθῇ εἰς τὸ βιβλίον ὑποχρεώσεων καὶ λάβῃ τὸν οἰκτεῖον ἀριθμὸν καταχωρήσεως. Αἱ δὲ ἐντολαὶ πληρωμῆς τῶν τοιούτων δαπανῶν δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρωσιν, ἐκτὸς τοῦ οἰκτείου ἀριθμοῦ αὐτῶν, καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καταχωρίσεως τῆς πράξεως ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποχρεώσεων.

«Ἐὰν ὅμως ἡ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως δαπάνης συγχρονίζεται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἐντολῆς (ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἐπὶ δαπανῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ διὰ πράξεως ἐγκριτικῆς ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῆς πληρωμῆς) τότε ἡ ἐντολὴ πληρωμῆς ἐπέχει θέσιν πράξεως ἀναλήψεως δαπάνης καὶ ὡς τοιαύτη θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅταν δὲ παραπέμπηται αὕτη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον πρὸς ἐκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος, καταχωρίζεται αὕτη εἰς τὸ βιβλίον ὑποχρεώσεων καὶ λαμβάνει τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καταχωρήσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐντολὴ δὲν φέρει αὔξοντα ἀριθμὸν ἀντιστοίχου πράξεως ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως, δέον πρὸς διάκρισιν ἐκ τῶν ἄλλων ἐντολῶν πληρωμῆς νὰ σφραγίζεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας διὰ σφραγίδος φερούσης τὰς λέξεις «Δαπάνη μὴπω ἀνειλημμένη».

«Προκειμένου περὶ χορηγίας ἐγκρίσεως ἐκ μέρους Ὑπουργοῦ πρὸς ἐπίτροπον αὐτοῦ, ἢ ὀφισταμένην ἀρχήν, ὅπως ἀναλάβῃ ὑποχρεώσεις δαπάνης εἰς βάρος τοῦ Κράτους ἡ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἀναλήψεως δαπάνης καὶ καταχωρίζεται ὑπὸ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποχρεώσεων.

«Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι τῶν ἐντολῶν δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφωνται καὶ ἐπὶ τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐντάλματων.

«Ἡ θεώρησις ἀπὸ μέρους τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τῶν πράξεων ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀποσκοπεῖ κυρίως νὰ διαφυλάξη τὴν εὐθύνην τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως δαπάνης, δι' ἣν δὲν ὑπάρχει πίστωσης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Διὰ τοῦτο τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἐν περιπτώσει ἑλλείψεως πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀναλαμβανομένης δαπάνης ἀρνοῦνται τὴν θεώρησιν τῆς σχετικῆς πράξεως καὶ ἐπιστρέφουσι ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν μετ' αἰτιολογικοῦ τῆς ἀρνήσεώς των σημειώματος.

«Ὅσάκις ὅμως λόγῳ ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς ἀναγκῶν τῆς διοικήσεως, ὑποχρεώσις τις δαπάνης δέον ν' ἀναληφθῆ, καὶ ἐὰν δὲν ὑπάρχη διαθέσιμος πίστωσης, ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἵνα ληφθῶσι τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ κοινοποιουμένου Β. Δ. ἐνδεικνύμενα μέτρα.

«Προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 9 ἡ πράξις τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἢ προκαλοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δέον νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς υπερβάσεως τῆς πιστώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κοινοποιεῖται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον, βάσει δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καὶ ἐντὸς τῶν περιορισμῶν τῆς δι' αὐτῆς ἐπιτρεπομένης υπερβάσεως τῶν πιστώσεων ἐκδίδουσι τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

«Ὅμοίως ἐν ταῖς περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 8 ἡ πράξις ἢ προκαλοῦσα τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, ἢ δὲ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζει τὸ ποσὸν τῆς ὑποχρεώσεως τὸ βαρῦνον ἐκάστην χρῆσιν καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον καταχωρίζει τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ βιβλίον ὑποχρεώσεων διὰ τὸ ποσὸν τὸ βαρῦνον τὴν τρέχουσαν χρῆσιν, τηρεῖ δὲ ἴδιον βοηθητικὸν βιβλίον κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ καταχωρίζει τὴν ἀπόφασιν κατὰ χρῆσιν καὶ κατὰ ποσὸν βαρῦνον ἐκάστην ἐπομένην χρῆσιν.

«Ἐφεξῆς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια προκειμένου ν' ἀνοίξωσι τὸ βιβλίον ὑποχρεώσεων ἐκάστης χρήσεως συμβουλευόνται τὸ ἐν λόγῳ βοηθητικὸν βιβλίον, καὶ μεταφέρουσι πρὸ πάσης ἄλλης ἐγγραφῆς τὸ βαρῦνον τὴν χρῆσιν ποσὸν ἐκ προαναειλημμένων ὑποχρεώσεων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

«Ὅταν ἀναληφθεῖσα ὑποχρεώσις δαπάνης κοινοποιηθεῖσα ἤδη καὶ καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποχρεώσεων δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῆ, ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία καθιστᾷ τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λο-

γιστήριον, ὅπως διαγραφῆ ταύτην ἐκ τοῦ σχετικοῦ βιβλίου τῶν ὑποχρεώσεων.

«Τὸ αὐτὸ ἐνεργεῖται καὶ ὅταν κατὰ τὰς προβλέψεις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιηθῆ ἕξ ὀλοκλήρου, διαγραφομένου ἐκ τοῦ βιβλίου ὑποχρεώσεων τοῦ μὴ πραγματοποιηθησομένου μέρους ταύτης.

«Εἶναι προφανὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας περὶ τῆς ἄνω γνωστοποιήσεως, προκειμένου νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν πίστωσιν τοῦ σχετικοῦ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ βάρους τῆς ἀνειλημμένης, καὶ μὴ πραγματοποιηθησομένης ὑποχρεώσεως, καὶ εὐρύνῃ οὕτω τὸ περιθώριον μεταξὺ τῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, ἀφοῦ βάσει τούτου μόνον τοῦ περιθωρίου δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀνάληψιν ἐτέρας ὑποχρεώσεως εἰς βάρος τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«Αἱ σταθεραὶ καὶ περιοδικαὶ χαρακτῆρος δαπάναι (οἶον μισθοί, συντάξεις, ἐνοίκια, τόκοι δανείων κλπ.) ὀρίζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης χρήσεως ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν. Κοινοποιοῦσι δηλαδὴ αὗται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον σημειώματα τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν δαπανῶν τούτων δι' ὀλόκληρον τὸ ἐτήσιον ἀλλὰ πραγματικὸν ποσὸν ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀναγραφομένην σχετικὴν πίστωσιν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων. Τὰ σημειώματα ταῦτα καταχωρίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποχρεώσεων καὶ λαμβάνουσι σχετικὸν αὐξοντα ἀριθμὸν, ἐπιστρέφονται δὲ εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ἵνα βάσει τοῦ ποσοῦ τῆς ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ καταχωρίσεως ταύτης κανονίζουσιν αὗται τὴν ἔκδοσιν ἐντολῶν.

«Πᾶσαν μεταβολὴν ἐν τῇ καταστάσει τῶν δαπανῶν τούτων κοινοποιοῦσιν αἱ ἁρμοδίαὶ ὑπηρεσίαι πρὸς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια δι' ἐτέρων αὐτῶν σημειωμάτων. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲν πρόκειται περὶ μεταβολῆς ἐπιφερούσης αὐξήσιν δαπάνης, τὸ νέον σημείωμα ἐγγράφεται ὡς πρᾶξις ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως καὶ ἐπὶ τῶν σημειωμάτων τούτων ἐνεργοῦνται τὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ μεταβολὴ συνεπάγεται μείωσιν τῆς δαπάνης, τότε ἐνεργεῖται ἔκπτωσις τῆς ἐπερχομένης μειώσεως ἐκ τῆς προηγουμένης σχετικῆς ἐγγραφῆς δι' ἀνατρεπτικῆς ἐρυθρᾶς ἐγγραφῆς.

«Εἰδικῶς ὅμως προκειμένου περὶ μισθῶν καὶ ἐπειδὴ αἱ σχετικαὶ δαπάναι συχνότερας ὑφίστανται μεταβολὰς ὀρίζεται ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ Β. Δ. ὅτι παρὰ τοῖς Εἰδικοῖς Λογιστηρίοις τηρεῖται ἀριθμητικὸν μητρώον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, οὗτινος ὑπόδειγμα ὑπὸ στοιχεῖον γ παρατίθεται κάτωθι τοῦ Β. Δ.

«Τὸ μητρώον τοῦτο τηρεῖται καθ' ὑπηρεσίαν καὶ εἶνε ἀριθμητικὸν τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐκάστης τούτων, καὶ περιλαμβάνει τὸ ἐτή-

σιον ποσὸν τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τούτων, διακρινομένων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ μητρώων καταρτισθῆσεται βάσει τοῦ πραγματικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀσχέτως πρὸς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, λαμβανόμενον ἐκ τῶν σχετικῶν σημειωμάτων τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, περὶ ὧν ἐρρέθη ἀνωτέρω.

«Τὰ ἀθροίσματα τοῦ μητρώου τούτου κατ' ἄρθρον ἀναγράφονται ὡς ἀνειλημμένη ὑποχρέωσις ἐν τῷ βιβλίῳ ὑποχρεώσεων.

«Τὸ βιβλίον ὑποχρεώσεων, οὗτινος ὑπόδειγμα ὑπὸ στοιχείον α, παρατίθεται κάτωθι τοῦ κοινοποιουμένου Β. Δ., περιέχει ἰδίαν μερίδα δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ ἐν αὐτῷ ἐνεργοῦνται ὡς ἑξῆς :

«Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ σταθερῶν καὶ περιοδικῶν χαρακτηῆρος δαπανῶν (οἷον μισθοί, ἐνοίκια, συντάξεις, τόκος δανείων κλπ.) καταχωρίζεται ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἀπ' ἀρχῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως, ἔξευρισκόμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα. Ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλθέντων καταχωρίζονται κατὰ μῆνα τὰ ἐνταλθέντα ἔξοδα καὶ αἱ μεταβιβασθεῖσαι εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας πιστώσεις, λαμβανόμενα ἐκ τοῦ καθολικοῦ τῶν ἐντελλομένων ἐξόδων. Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν λάβῃ χώραν ἐπαναφορὰ πιστώσεως, αὕτη ἐκπίπτει ἐκ τῆς στήλης τῶν ἐνταλθέντων δι' ἐρυθρᾶς ἐγγραφῆς. Ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς Ἐπίτροπον αὐτοῦ ἢ ὑφισταμένην Ἀρχὴν περὶ ἀναλήψεως ἀπὸ μέρους τούτων ὑποχρεώσεως εἰς βᾶρος τοῦ Κράτους, τοὺς ἐναντι τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς καὶ ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλθέντων, καταχωρίζονται τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, δι' ὧν μεταβιβάζονται πιστώσεις εἰς τὸν Δευτερεύοντα διατάκτην ἢ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ ἐκδιδόμενα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης.

«Ἐφ' ὅσον ὁμως πρόκειται περὶ τῶν λοιπῶν δαπανῶν τῶν ἀναλαμβανομένων διὰ πράξεως ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως τῶν Ὑπουργῶν, κατὰ λόγον τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν, τότε ἐφ' ὅσον μὲν αἱ δαπάναι πραγματοποιοῦνται ἐφ' ἅπαξ δι' ἐκδόσεως ἐνὸς μόνου χρηματικοῦ ἐντάλματος, τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα καταχωρίζεται ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλθέντων ἐναντι τῆς πράξεως, ἐφ' ὅσον ὁμως αἱ δαπάναι πραγματοποιοῦνται διὰ πλειοτέρων τοῦ ἐνὸς χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τότε ἐναντι τῆς πράξεως ἐγγράφεται ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλθέντων τὸ πρῶτον χρηματικὸν ἐντάλμα, γίνεται δὲ συγχρόνως ἀνατροπὴ τοῦ μὴ πραγματοποιηθέντος ποσοῦ τῆς δαπάνης ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων δι' ἐρυθρᾶς ἐγγραφῆς καὶ ἀναγράφεται διὰ μελανῆς ἐγγραφῆς ὡς νέα ὑποχρέωσις τὸ μὴ πραγ-

ματοποιηθὲν ὑπόλοιπον τῆς δαπάνης ὑπὸ νέον αὖξοντα ἀριθμὸν καταχωρήσεως.

«Αἱ διαγραφαὶ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων λόγῳ μὴ πραγματοποιήσεως τούτων, αἱ ἐκπτώσεις μὴ πραγματοποιηθησομένου μέρους ὑποχρεώσεως, αἱ ἐκπτώσεις ἐν τῇ στήλῃ τῶν ἐνταλθέντων ἐκ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων τῆς ἐπαναφερομένης πιστώσεως καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνατροπαὶ ἐνεργοῦνται ἅπασαι δι' ἐρυθρῶν ἐγγραφῶν, τὰ δὲ κατὰ μῆνα ἀθροίσματα τῶν ἐρυθρῶν ἐγγραφῶν θεωροῦνται καὶ εἶνε ἄρνητικά καὶ ἐκπίπτουν ἐκ τῶν ἀθροισμάτων τῶν μελανῶν ἐγγραφῶν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν κατὰ μῆνα ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελίξεως τῶν ὑποχρεώσεων.

«Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκάστου μηνὸς καταρτίζουσι διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα κατάστασιν τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, ἧς ὑπόδειγμα ὑπὸ στοιχείον β παρατίθεται κάτωθι τοῦ κοινοποιουμένου Β. Δ. Τὸ ὑπόδειγμα εἶνε σαφέστατον καὶ παρέχει ἀφ' ἑαυτοῦ τὸν τρόπον τῆς καταρτίσεως τῆς καταστάσεως ὥστε πᾶσα ἐξήγησις νὰ περιττεῦθαι ἐντελῶς. Ἡ κατάσταση αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Β. Δ. προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, ἀντίγραφον δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης καὶ τοῦ πρακτικοῦ συνεδριάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαήμερου τοῦ ἐπομένου μηνὸς εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διὰ τὴν ἐνεργίαν τῶν δεόντων...»

Ὁ νόμος 1913 ἀπέβλεπε νὰ κυρώσῃ τὰς οὐσιαστικὰς διατάξεις περὶ ἀναλήψεως, ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου. Τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐκθέτει εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσίν του ὁ ὑποβαλὼν τὸ νομοσχέδιον ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς :

«Ὁ νόμος 879 τοῦ 1917 περὶ ἐποπτείας ἐπὶ τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου ὑποχρεώσεων, ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ τοῦ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1919 Β. Διατάγματος, δι' οὗ ἐκανονίσθη καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

«Ὁ νόμος οὗτος ἐθεωρεῖτο ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τοῦ νόμου ΔΥΟΖ' ὅστις καθιέρωσε τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐκεῖνος ἠσφάλισε τὴν μὴ ὑπέρβασιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν ἐντολὴν τῶν ἐξόδων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, ἀλλὰ οὐδόλως ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑποβολὴν τοῦ Κράτους εἰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς αἱ ὑπηρεσίαι ἀδιαφοροῦσαι πρὸς τὰς πιστώσεις συνήθως ὑπέβαλλον τὸ Δημόσιον. Αἱ ὑπηρεσίαι ἐδέσμευον οὕτω τὸ Κράτος διὰ συμβάσεων, ἂν δὲ ἡ πίστισις εἶχεν ἐξαντληθῆ καὶ δὲν ἠῤῥάνετο διὰ χορηγίας ἀναπληρωματικῆς τοιαύτης ἢ δὲν ἐχορηγεῖτο εἰδικὴ πίστισις εἰς τὸ κεφάλαιον...»

λαιον τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, πάντως τὸ Δημόσιον ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐκτίσῃ τὸ χρέος του διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

«Ἡ κατάστασις ὅμως αὕτη ἀπετέλει κίνδυνον διὰ τὴν τάξιν τῶν δημοσίων οικονομικῶν καὶ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἣν ἀνέτρεπε σχεδὸν πάντοτε, ἠδύνατο δὲ νὰ συγκαλύπτῃ καὶ ἀνελικρινεῖς προϋπολογισμοὺς οὓς διάφοροι Κυβερνήσεις ἠδύνατο νὰ παρουσιάζουν ἡλατωμένους κατὰ τὰ ἔξοδα, ἀφοῦ ἠδύνατο νὰ πληρώνουν κατὰ τὸν προεκτεθέντα τρόπον ὅλα τὰ ἔξοδα καθ' ἃ ὑστέρον αἱ πιστώσεις.

«Τόσον χαλαρά, ἂν μὴ ἔκτροπος, ἐκτέλεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ κατεδικάζετο παρ' ὅλων καὶ ὁ νόμος ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 ἐπεδίωξε νὰ συμπληρώσῃ τὰς μέχρι τότε ἰσχυούσας διατάξεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

«Ἐως τότε σχετικαὶ διατάξεις ἔκειντο ἐν τῷ νόμῳ ΣΙΒ' ἐν ἄρθροις 10 καὶ 11. Τὸ μὲν ἀπηγόρευεν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐπὶ προσωπικῇ των εὐθύνῃ νὰ ἔξοδεύωσι πέραν τῶν πιστώσεων, τὸ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπιτρέψῃ πληρωμὰς ὑπερβαινούσας τὰς εἰς ἕκαστον Ὑπουργὸν πιστώσεις. Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἰδίου νόμου ἔδιδεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ μέσον ὅπως καλύψῃ τὴν εὐθύνην του ἐν τούτῳ, διότι πρὸ πάσης πληρωμῆς ἐντάλματος ἀπῆτει τὸν προσδιορισμὸν διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν χρηματικῶν ποσῶν ὅσα ἕκαστος Ὑπουργὸς ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ του. Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ἄρθρου 25 εἶχε καὶ ἄλλον σκοπὸν' ἐκύρου τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐσόδων διὰ τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῶν διαθεσίμων τοῦ Δημοσίου ταμείου μέτρον.

«Διὰ τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 ἐφρουροῦντο πλέον αὐθεντικῶς τὰ ὄρια τῶν πιστώσεων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἡ διάταξις δὲ τοῦ ἄρθρου 25 ἀπέμεινε περιορισμένης σκοπιμότητος, χρησιμεύουσα διὰ τὸν δεύτερον τῶν ἐκτεθέντων σκοπῶν, τῆς ἀναλόγου δηλονότι πρὸς τὰ μέσα τοῦ Δημοσίου ταμείου διαθέσεως τῶν ἐσόδων εἰς τὰ ἔξοδα καὶ πρὸς τοῦτο μόνον ἐφηρμόσθη, καίτοι κακῶς, διότι εἶχε καταντήσῃ εἰς τὴν ἀνευ οὐδεμιᾶς μελέτης οὐδὲ προσοχῆς κατὰ μῆνα διανομὴν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τοῦ $\frac{1}{12}$ τῶν πιστώσεων, δηλαδή χρηματικῶν ποσῶν ἴσων πρὸς τὸ $\frac{1}{12}$ τῶν πιστώσεων ἐνῷ ἐπρόκειτο περὶ προσδιορισμοῦ χρηματικῶν ποσῶν, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ἐπιτρέψῃ, ὡς προεῖρηται, πληρωμὰς πέραν τῶν πιστώσεων, χορηγήσῃ δὲ ὀλιγότερα καὶ τοῦ δωδεκατημορίου τῶν πιστώσεων χρηματικὰ ποσὰ ἂν τὰ μέσα τοῦ Δημοσίου ταμείου δὲν ὑπῆρχουν.

«Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω γίνεται φανερόν, ὅτι μέχρι τοῦ νόμου ΓΤΟΔ' αἱ διατάξεις ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, ὅπως ἐμποδίσωσι τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων πέραν τῶν πιστώσεων, μολονότι εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ ὑποστηρίξωμεν,

ὅτι τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ,ΣΙΒ' νόμου ἀπαγορεῦον εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς νὰ «ἐξοδεύωσι» πέραν τῶν πιστώσεων δὲν ἀπηγόρευε μόνον τὴν πληρωμὴν, ἀλλ' ἀπηγόρευε καὶ τὴν ἀναδοχὴν ὑποχρεώσεως πέραν τῶν ἐπιτροπείων αὐτοῖς πιστώσεων.

«Ὅπως ποτ' ἂν ἦ, ὁ νόμος ,ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 ἐξήτησε νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα καὶ ἀπηγόρευσε ρητῶς τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων πέραν τῶν πιστώσεων. Ἐματαιοπόνησεν ὁμοίως. Ὅχι διότι ἡ διάταξις ἀνεστάλη διὰ τοῦ νόμου ,ΓΧΟΑ' ἀλλὰ διότι τὴν τήρησίν του ἐνπιστεύθη εἰς χεῖρας τῆς Διοικήσεως, ἡ μόνη δὲ κύρωσις ἦν περιεῖχε κατὰ τῶν παραβιάσεων του συνίστατο εἰς προσωπικὴν εὐθύνην τῆς ἐνεργησάσης ὑπηρεσίας, ἣτις μὲ τὴν ὀλίγην προσοχὴν ἢ ὅποια ἐδίδοτο ἀτυχῶς εἰς ζητήματα τοιαύτης φύσεως, θὰ ἦτο, τολμῶ νὰ εἶπω, μᾶλλον ἀποτελεσματικὴ, ἂν δὲν ἐτίθετο.

«Αἱ συχναὶ ἄλλωστε περιπτώσεις ὑπερβάσεως πιστώσεων διὰ δαπάνας ὁμολογουμένης ἀληθῶς σκοπιμότητος κατεβίβαζαν τὴν ζήτησιν εὐθυνῶν εἰς ζήτημα ἄκρας τυπικότητος, ἀντίληψις σφαλῆρά, ἦν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ καταπολεμήσωμεν, διότι πῶς θὰ εἶνε σχολιαστικὴ ἢ ἐκζήτησις, ὅτι παρεβιάσθη ὁ νόμος, ἀφοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ ζητηθῶσι διὰ τὰς μελετωμένας δαπάνας ἀυξήσεις τῶν πιστώσεων, τὰς ὁποίας ἀυξήσεις, ἂν ἦ ἀντοχὴ τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπιτρέπετε. θὰ ἠδύνατο ἴσως ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτύχῃ εἴτε προτιμῶσα τὰς δαπάνας ἄλλων εἴτε καὶ κατ' ἄλλον τρόπον;

«Ὁ νόμος 876 τοῦ 1917 ἐθεράπευσε τὰς ἀτελείας τοῦ νόμου ,ΓΤΟΔ' διὰ τοῦ καὶ ἐν ἄλλοις Κράτεσι γενομένου δεκτοῦ συστήματος. Ἐπωφελοῦμενος τῆς διὰ τοῦ νόμου 914 ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸν νόμον 1555 ἐπιτευχθείσης ὑπαγωγῆς τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπολογίσας καλῶς, ὡς ἀπεδείχθη, ἐπὶ τῆς ἐπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων τούτων διὰ τῆς νέας συγκροτήσεώς των ἀνέθηκεν εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως τῶν δαπανῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς πιστώσεις, ὑπέβαλε δὲ εἰς τὴν θεώρησιν τῶν τμηματαρχῶν τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τὰς πράξεις περὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων πρὸ πάσης ὑπογραφῆς αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, ἀσφαλίσας οὕτω τὴν μὴ ἀναδοχὴν ὑποχρεώσεων πέραν τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

«Ἄλλὰ καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου κατεδείχθησαν, ὡς ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς των προκύπτει, ἀνίσχυροι ν' ἀνακόψωσι παλαιὰς συνθηρίας, εὐρέθημεν δὲ πρὸ πλείστων περιπτώσεων ἀναλήψεων ὑποχρεώσεων καὶ πέραν τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

«Καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αἵτινες παρέβησαν οὕτω τὸν νόμον ὑπέχουσι τὴν κατὰ νόμον εὐθύνην, ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι καὶ τὸ Δημόσιον δὲν ἐδεσμεύθη ἐκ μιᾶς τοιαύτης πράξεως τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ἐκ πράξεως δηλοῦσι δι' ἧς ἀνελήφθη ὑποχρεώσις εἴτε πέραν τῶν ὀρίων τῆς πι-

στώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἴτε καὶ μηδὲν ἀναγραφομένης ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεως.

«Ὁ νόμος ἄρα 879 καταντᾷ, ἐκ τῶν συχνῶν παραβιάσεων τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἀνίσχυρος νὰ ἐπιτύχη ἐκεῖνο ὅπερ δι' αὐτοῦ ἐσκοπεῖτο τὸν ἀπόλυτον δηλονότι σεβασμὸν πρὸς τὰς θελήσεις τῆς Βουλῆς ἧτις ὥρισε διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τὰ ὄρια δαπανῶν τοῦ Κράτους.

«Ἡ ἐπρεπε λοιπὸν ν' ἀφήσωμεν τὸν νόμον τοῦτον ν' ἀτονήσῃ ἢ τοῦναντίον ἐπρεπε νὰ σκεφθῶμεν πῶς θὰ τὸν ἐνισχύσωμεν διὰ νέων κυρώσεων.

«Μέτρον ριζικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐκρίναμεν τὴν κήρυξιν ἀκύρου πάσης κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ συμβάσεως ἀπορροεύσης ἀπαιτήσεως, ἂν μὴ ἔφερε τὴν βεβαίωσιν ὅτι κατεχωρίσθη μεταξὺ τῶν ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων. Καθ' ὃν τρόπον δαπαναί ἀναληφθεῖσαι, περὶ ὧν ὅμως οὐδὲν πρὸς βλεψεν ὁ προϋπολογισμὸς, ἐκηρύχθησαν πολλάκις ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ὡς μὴ ὑποχρεοῦσαι τὸ Κράτος, οὕτω καὶ δαπάνη μὴ καταχωρίσθη μεταξὺ τῶν ἀνελημμένων ὑποχρεώσεων καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων πρέπει νὰ κηρυχθῇ διὰ νόμου ἄκυρος καὶ μηδὲν εὐθύνουσα τὸ Κράτος.

«Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐγκολποῦται τὸ νομοσχέδιον, ἀσφαλίζει δὲ τὰ συμφέροντα τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου μελλόντων νὰ συναλλάσσονται διὰ διατάξεων, αἵτινες καθιστῶσι προσιτὴν ἀμέσως τὴν περὶ καταχωρίσεως ἀπόδειξιν.

«Συγχρόνως, δὲν παρορᾷ καὶ τὰ σπουδαῖα συμφέροντα τοῦ Κράτους ὁ νόμος 879 ἐπέτρεπε προκειμένου περὶ ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀναδοχὴν ὑποχρεώσεων πέραν τῶν πιστώσεων. Τὸ παρὸν νομοσχέδιον εἰσάγει καὶ τὴν περίπτωσιν ἀναγκῶν τῆς ἐν γένει διοικήσεως ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς, καθ' ἧς ἐπιτρέπεται ἀνάληψις ὑποχρεώσεως καθ' ὑπέρβασιν τῆς πιστώσεως, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων».

Διὰ τοῦ νόμου 1913 ἐθεωρήθη αὐτοδικαίως ἄκυρος πᾶσα πρᾶξις, ἐξ ἧς πηγάζει διὰ τὸ Κράτος ὑποχρεώσεις ἐξόδων, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐνεργήθη ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ ν. 879. Τὴν ἀπόλυτον ταύτην ἀκυρότητα περιώρισεν τὸ *Ν. Δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1923*, περὶ ταύτην ἀκυρότητα περιώρισεν τὸ *Ν. Δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1923*, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν καὶ 1555, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852. Τοῦ νομοθετήματος τούτου τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν ἀνάληψιν δαπανῶν ἀρθρα 1—6 ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρο. 1. Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 879 τοῦ 1917, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 1913 τοῦ 1920, ἀπαγγελλομένη ἀκυρῆ τῶν πράξεων ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου, περιορίζεται ἐπὶ

τῶν πράξεων δι' ὧν ἀναλαμβάνονται ὑποχρεώσεις δι' ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν ἐν γένει, καὶ μόνον εἰς ἣν περιπτώσιν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη δι' αὐτὰς πίστωσης κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν προσάγονται πρὸς ἀνάληψιν ἢ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος.

Ἡ ὑπαρξίς ἢ μὴ ἀναλόγου πιστώσεως κρίνεται ἐκ τοῦ βιβλίου ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρ. 2. Ἐὰν λόγῳ συναλλαγματικῆς διαφορᾶς ἢ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑποχρεώσεως ἀξηθῇ τὸ ποσὸν ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, ἐπιτρέπεται συμπληρωματικὴ ἀνάληψις διὰ τὴν ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς, ἢ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ προκύψασαν ἀΐξισιν, καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἔτι τῆς ἐκδόσεως τοῦ οἰκείου ἐντάλματος.

Ἄρθρ. 3. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν πρόκειται ν' ἀναληφθῶσιν ὑποχρεώσεις, αἵτινες προβλέπεται, ὅτι θὰ βαρύνωσιν εἴτε τμηματικῶς εἴτε ἐξ ὁλοκλήρου μελλούσας χρήσεις, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπουσα τοῦτο.

Ἄρθρ. 4. Προκειμένου περὶ δαπανῶν σταθερῶν καὶ διαρκῶν ἢ περιοδικῶν χαρακτῆρος διεπομένων ὑπὸ ὀργανικῶν νόμων ἢ συμβάσεων (μισθοί, ἐπιδόματα, ἐπιχορηγήσεις καὶ ποσοστά, συντάξεις καὶ βοηθήματα, ἐνοίκια, ὑπηρεσία Δημοσίου Χρέους κλπ.) ἢ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως γίνεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους δι' ὁλοκλήρον τὸ ἐτήσιον ποσὸν τῆς δαπάνης, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πραγματικῆς καταστάσεως κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους ἐμφαινομένης ἐκ σχετικοῦ σημειώματος, ὅπερ αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ διαβιβάσωσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον.

Ἄρθρ. 5. Προκειμένου περὶ δαπανῶν αἵτινες δὲν ἀφορῶσιν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν οὔτε δὲ περιλαμβάνονται εἰς τὰς δαπάνας περὶ ὧν προνοεῖ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως γίνηται σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ οἰκείου ἐντάλματος.

Τὸν διὰ τὰς δαπάνας ταύτας σχετικὸν λογαριασμὸν ἢ ἄλλα δικαιολογητικὰ ἢ ἀρμόδια ὑπηρεσία σφραγίζει διὰ σφραγίδος φερούσης τὰς λέξεις «δαπάνη μῆπω ἀνειλημμένη».

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δύναται νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ ἐπὶ δαπανῶν αἵτινες ἀφορῶσιν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν, ἀλλὰ ποσοῦ οὐχὶ μεγαλύτερου τῶν δραχμῶν χιλίων.

Ἄρθρ. 6. Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τηρούμενον βιβλίον ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων κλείεται κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας μέχρι τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἔκδοσις ἐνταλμάτων εἰς βάρος ἐκάστης χρήσεως.

Αἱ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δοθεῖσαι ὁδηγίαι τῆς Γεν. Διευθ. Δημοσίου Λογιστικῆς περιλαμβάνονται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 36400 τῆς 12 Ἀπρ. 1923 διαταγῆν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς :

«Διὰ Ν. διατάγματος τῆς 4 Ἀπριλίου 1923 καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 89 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐτροποποιήθησαν αἱ διατάξεις τῶν νόμων 879 καὶ 1913, περὶ κανονισμοῦ ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν καὶ διατάξεις τινὲς τοῦ νόμου 1555, περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ δημοσίου λογιστικοῦ.

«Καίτοι αἱ διατάξεις τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τίθενται λίαν σαφῶς, ἐν τούτοις πρὸς πληρεστέραν ἀνάπτυξιν τονίζομεν τὰ ἑξῆς :

«Ὁ νόμος 879 σκοπῶν τὴν πρόληψιν πάσης ὑπερβάσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καθιέρωσε τὴν πρὸ πάσης ἀναλήψεως ὑποχρέωσιν δέσμευσιν τῆς ἀναλόγου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς πιστώσεως καὶ ἀνέθηκε τοῦτο εἰς τοὺς τμηματάρχας τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων, οἷτινες δὲν ὄφειλον νὰ ἐκδίδωσιν ἐντάλματα, ἂν μὴ προηγουμένως ἢ πρᾶξις ὑποχρέωσως εἶχε παρ' αὐτῶν θεωρηθῆ καὶ καταχωρισθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τοῦτο βιβλίον.

«Ὁ νόμος 1913 θέλων νὰ ἐξαναγκάσῃ τὰς ὑπηρεσίας εἰς τὴν τήρησιν τῶν διατυπώσεων τοῦ νόμου 879 περιέλαβε διατάξιν, δι' ἧς ἐθεωροῦντο ἄκυροι αἱ πράξεις ἀναλήψεως ὑποχρέωσως δι' αἷς δὲν εἶχεν ἀναληφθῆ ὑποχρέωσις.

«Ἡ ἀκυρότης τῶν τοιούτων ὑποχρέωσεων, ἀπαγγελλομένη γενικῶς κατὰ πάσης πράξεως ἣτις δὲν ἦθελεν ὑποβληθῆ εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου 879, χωρὶς νὰ γίνηται διάκρισις, ἂν ὑπάρχῃ ἢ μὴ ἀνάλογος πίστωσις, προὐχώρησε πέραν τοῦ σκοποῦ ὃν ὁ νόμος 879 ἐπεδίωξε· διότι ἀληθῶς δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῆ ἀκυρότης ὑποχρέωσως ὅταν ὑπάρχῃ πίστωσις, ἐκ τοῦ λόγου μόνον ὅτι ἡ πρᾶξις ἀναλήψεως δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

«Τοῦτο δὲ καὶ ἠθέλησε νὰ ἄρῃ τὸ κοινοποιούμενον νομοθετικὸν διάταγμα. Διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου αὐτοῦ ἡ ἀπαγγελλομένη κατὰ τὸν νόμον 1913 ἀκυρότης περιορίζεται μόνον ἐπὶ ἔργων καὶ προμηθειῶν, διότι ταῦτα, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὰς δαπάνας δι' αἷς ἐν τῷ παρελθόντι ἐσημειοῦντο ὑπερβάσεις πιστώσεων, ἀλλὰ καὶ προκειμένου περὶ αὐτῶν, τὴν ἀκυρότητα διετήρησε τὸ νομοθετικὸν διάταγμα μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτουμένη δι' αὐτὰς πίστωσις, εἴτε καθ' ὃν χρόνον προσάγονται πρὸς ἀνάληψιν εἴτε καὶ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος. Ἐπὶ τούτου ὅμως δέον νὰ προσθέσωμεν ὅτι διὰ τῆς τελευταίας ταύτης διατάξεως *δὲν τίθενται ἐκποδῶν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 879, ὥστε ἡ ὑπαρξὶς τῆς πιστώσεως νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀνάληψιν τῆς ὑποχρέωσως καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος.* Μόνον τὴν ἀκυρότητα ἀποσοβεῖ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα, παραμένουσι δὲ παραλλήλως ἐν ἰσχύϊ ὅλαι αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 879, δηλαδὴ τὸ τμῆμα τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῆ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέωσως μὴ ἀναληφθείσης καὶ ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς

τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ περαιτέρω. Εἰς ἣν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐκτὸς τῆς μὴ ἀναλήψεως, ἔλλείπει καὶ πίστωσης πρὸς πληρωμὴν δέον καὶ τοῦτο νὰ ἀνακοινωθῆ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀπαιτουμένην πίστωση καὶ νὰ ἄρῃ οὕτω τὸ ἄκυρον τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως.

«Θέλουμεν νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων καὶ τονίζομεν, ὅτι ἡ μὴ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως δὲν καθιστᾷ ταύτην ἄκυρον εἰς ἣν περίπτωσιν ὑπάρχει πίστωση, ἀλλὰ καὶ δὲν ὑποχρεοῖ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια νὰ ἐκδίδωσιν ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῶν τοιούτων ὑποχρεώσεων, ἄνευ τῆς σχετικῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑπαρξις ἢ μὴ ἀναλόγου πιστώσεως κρίνεται κατὰ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. Εἶνε αὐτονόητος ἡ διάταξις αὕτη σκοποῦσα νὰ προστατεύσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων αἵτινες εἶχον ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ νόμου 879 καὶ εἶχον καταχωρισθῆ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. διότι ἂν ἡ ὑπαρξις ἢ μὴ πιστώσεως ἐκρίνετο ἐκ τοῦ καθολικοῦ βιβλίου, θὰ ἐκινδύνεον νὰ μὴ πληρωθοῦν αἱ ὑποχρεώσεις δι' ἃς εἶχον τηρηθῆ αἱ διατυπώσεις τοῦ νόμου 879.

«Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος νομιμοποιεῖ λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἀυξήσεως τῆς συναλλαγματικῆς διαφορᾶς ἐνίοτε δὲ καὶ ἔξ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ τὸ συνήθως γινόμενον.

«Συμβαίνει πολλάκις, ὥστε τὰ ἀναληφθέντα ποσὰ δι' ὑποχρεώσεις νὰ ὑστερῶσι τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν (πληρωμὴν) τῆς ὑποχρεώσεως, εἴτε λόγῳ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἀυξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ξένου νομίσματος (προκειμένου περὶ δαπανῶν πληρωτέων εἰς ξένον νόμισμα) εἴτε καὶ ἔξ ἐσφαλμένου ὑπολογισμοῦ. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιτρέπεται ἤδη συμπληρωματικὴ ἀνάληψις καὶ κατὰ τὸν χρόνον ἀκόμη τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς. Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο πίστωση, ὅχι μόνον δὲν ἐπέρχονται αἱ συνέπειαι τοῦ νόμου 1913, ἀλλὰ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἄνευ ἐτέρας ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος θὰ σπεύσῃ νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀναγκαιοῦσαν πίστωση. Εἶνε πρακτικώτερον, ὅπως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀνατρέπεται ἢ ἐν τῷ βιβλίῳ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων ἀρχικὴ πρᾶξις καὶ ἐγγράφεται νέα πρᾶξις δι' ὁλόκληρον τὸ ποσόν.

«Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος εἰλημμένα ἐκ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 879 νομιμοποιοῦν τὰς ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων διὰ δαπάνας σταθερᾶς καὶ διαρκοῦς ἢ περιοδικοῦ χαρακτῆρος, καθορίζουσι δὲ πληρέστερον τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἀνάληψις ὑποχρεώσεως σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐντάλματος. Οὕτω, τὸ ἄρθρον 5 ὁρίζει ρητῶς, ὅτι ἡ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως σὺν τῇ ἐκδόσει

τοῦ ἐντάλματος ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ διὰ τὰς δαπάνας αἵτινες δὲν ἀφορῶσιν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν οὐδὲ ἔξοδα σταθερὰ καὶ διαρκοῦς ἢ περιοδικοῦ χαρακτῆρος. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ὅλαι αἰλοπαὶ δαπάναι ἀναλαμβάνονται σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐντάλματος, ἀλλὰ τούναντίον πρέπει νὰ ἐπιζητῆται, ὅπως καὶ αὐταὶ ἀναλαμβάνονται προηγουμένως καὶ μόνον ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἀναλαμβάνωνται κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐντάλματος.

«Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο περιελήφθη καὶ διάταξις ὑπαγωγῆς εἰς τὴν περίπτωσηιν «δαπάνη μὴπω ἀνειλημμένη» καὶ τῶν ἔργων ἢ προμηθειῶν τῶν κάτω τῶν χιλίων δραχμῶν. Ἡ μέχρι τοῦδε πείρα ἔπεισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ συγκατάβασις αὕτη.

«Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 λύεται ὀριστικῶς τὸ ἀμφισβητούμενον ζήτημα τοῦ ἂν ἐπιτρέπονται ἢ ὄχι ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τῆς χρήσεως οἰκονομικοῦ τινος ἔτους καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τούτου. Καίτοι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ νοηθῆ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπετο ἀνάληψις ὑποχρεώσεως σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐντάλματος, ἢ μὴ ἐγγραφῆ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς περιπτώσεως ταύτης ἀνηκουσῶν ἀποδεδειγμένως εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἰς ὃ ἀνεφέροντο, ἐν τούτοις πρὸς ἄρσιν τῶν γεννηθειῶν ἀμφιβολιῶν τὸ νομοθετικὸν διάταγμα περιέλαβε ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διάταξιν δι' ἧς ρητῶς πλέον καθορίζεται, ὅτι τὸ βιβλίον ἀνηλειμμένων ὑποχρεώσεων δὲν ἀκολουθεῖ τὴν διαχειρίσιν ἀλλὰ τὴν χρῆσιν, κλειόμενον εἰς τὸ τέλος αὐτῆς. Εἶνε εὐνόητον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῶσι πέραν τοῦ Μαρτίου ἐκάστου ἔτους ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων, **εἰμὴ μόνον δι' ὄσας δαπάνας συγχωρεῖται ἡ ἀνάληψις σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐντάλματος.**

«Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ βιβλίου ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι δὲν εἴμεθα ποσῶς ἱκανοποιημένοι, ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν τηρεῖται τοῦτο εἰς τινὰ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων. Παρατηρήσαμεν, ὅτι οὐδεμία προσπάθεια καταβάλλεται διὰ τὴν κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης χρήσεως ἐκκαθάρισιν τῶν ἀναληφθειῶν ὑποχρεώσεων. Κινδυνεύει πολλάκις νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς «παθητικὰ ὑπόλοιπα» ὁλόκληρα τὰ ὑπόλοιπα, καίτοι δὲν ὑπάρχουν παραλλήλως αἱ ὑποχρεώσεις αἱ ὑποστηρίζουσαι τὰ ὑπόλοιπα ταῦτα. Πρέπει ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ν' ἀκυροῦται τὸ μέρος τῆς πιστώσεως. Προλαμβάνομεν τὴν δικαιολογίαν ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ὑπουργείων δὲν σπεύδουν νὰ καταστήσουν εἰς ὑμᾶς γνωστὰς τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες θὰ πραγματοποιηθῶσιν ἢ ὄχι. Ἄλλ' ἐπὶ τούτῳ ἀκριβῶς θέλομεν τὴν ἀμεσωτέραν ἐνέργειαν τῶν τμηματαρχῶν. Σύντονος ἐκ μέρους αὐτῶν παρακολούθησις τῶν ὑποχρεώσεων καὶ προσωπικῆ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ μέρους αὐτῶν ἐπέμβασις παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις ὑπηρεσίαις τῶν Ὑπουργείων, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἐπιφέρῃ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα.

«Ἐπίσης τονίζομεν ὅτι ἡ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως δεόν νὰ γίνηται,

ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς πράξεως δι' ἧς ἀναλαμβάνεται ὑποχρέωσις, ἵνα οὕτω **κρίνεται καὶ ἡ νομιμότης τῆς ἀναληφθησομένης ὑποχρεώσεως**, ὅπερ δὲν ἐπιτυγχάνεται, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ μέχρι σήμερον συχνὰ γινόμενον, τὸ νὰ ἀναλαμβάνονται δηλαδὴ ὑποχρεώσεις διὰ σημειωμάτων, οὔτε κἀν τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ φερόντων».

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 120803/98 τῆς 4 Σεπτ. 1923 ἐγκυκλίου, ἐχορηγήθησαν αἱ ἐξῆς ὁδηγαί :

«Δυνάμει τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν νόμων 879 καὶ 1913 καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4 Ἀπριλίου 1923, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων τούτων, ἐπιβάλλεται, ὅπως διὰ πᾶσαν δαπάνην, πλὴν ἐξαιρέσεών τινων τεθεισῶν διὰ τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος καὶ περὶ ὧν κατωτέρω, προηγήται «ἀνάληψις ὑποχρεώσεως» εἰς τὰ βιβλία τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, πρὸς ταῦτο δὲ αἱ καθ' Ὑπουργεῖον Ὑπηρεσίαι κοινοποιούσιν εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τὰς πράξεις, ἐξ ὧν πηγάζουσιν ὑποχρεώσεις ἐξόδων.

Ἐκ τούτου σαφῶς προκύπτει ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης δαπάνης ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀπόφασις ἢ πράξις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐξουσιοδοτημένων ὑπαλλήλων, ἐξ ἧς προκύπτει ἢ δημιουργία τῆς δαπάνης καὶ δυνάμει τῆς ὁποίας πράξεως ἢ ἀποφάσεως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως.

«Διὰ τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος τῆς 4 Ἀπριλίου 1923 (ἄρθρ.) ἐπετρόπη, ὅπως αἱ ὑποχρεώσεις ὠρισμένης κατηγορίας δαπανῶν ἀναλαμβάνονται οὐχὶ ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος. Τοιαῦται δαπάναι εἶνε τὰ ἔργα καὶ προμήθειαι, ὧν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας (1000) ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη δαπάνη μὴ σταθεροῦ καὶ διαρκοῦς ἢ περιοδικοῦ χαρακτῆρος, δι' ἧς ἢ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως ἐνεργεῖται μὲν ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλ' ἄνευ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δι' ὀλόκληρον δὲ τὸ ἐτήσιον ποσὸν αὐτῶν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἐπὶ καὶ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων δὲν ἀποκλείεται νὰ προηγηθῇ ἀπόφασις ἢ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένων ὑπαλλήλων (τοῦτο θὰ κριθῇ ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ εἰδικῶν σχετικῶν διατάξεων), ἐνῶν ἢ πράξις ἢ ἀπόφασις εἶναι ἐπιβεβλημένη διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἀπαιτοῦσαν τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως, ἀφοῦ, ἄνευ αὐτῆς δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἢ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως.

«Κατὰ ταῦτα πᾶσα δαπάνη ἀπαιτοῦσα ἐκ τῶν προτέρων ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως, γενομένη χωρὶς νὰ τηρηθῇ ἢ διατύπωσις αὕτη θὰ ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς τοῦ νόμου, ἧτοι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διαταχθῇ ἢ πληρωμῇ

αὐτῆς ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως πρὸς τὸ γεγονός ἂν προηγήθη πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

«Τὰς συνεπείας τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων περὶ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ἐξεθέσαμεν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 53733/45 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν, ἣς συνάπτομεν ἀντίτυπον.

«Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς δαπάνας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἐγένετο ὑπέρβασις τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ ἀνελήφθη ὑποχρέωσις. Τὸ μέρος, δηλονότι, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει τὴν ὑπέρβασιν, δὲν δύναται νὰ πληρωθῆ ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«Συνοψίζοντες τ' ἀνωτέρω ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς:

«1) Διὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης δαπάνης πρὸς ἐνέργειαν ἔργου ἢ προμηθείας ἄνω τῶν 1000 δρ. ἀπαιτεῖται πάντοτε προηγουμένη ἀπόφασις ἢ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τῶν δι' εἰδικῆς διατάξεως ἐξουσιοδοτημένων ὑπαλλήλων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐνεργηθῆ ἢ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως.

«2) Ὅπου συγχωρεῖται νὰ μὴ προηγηθῆ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως (ἦτοι ἔργα καὶ προμήθειαι κάτω τῶν δραχμῶν χιλίων καὶ δαπάναι μὴ σταθεροῦ ἢ περιοδικοῦ χαρακτῆρος), ἡ δαπάνη εἶναι νόμιμος, καὶ ἂν δὲν προηγήθη ἐγκρίσις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, εἴαν, ἐννοεῖται, δὲν ὑπάρχη εἰδικὴ διάταξις ἐπιβάλλουσα τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐγκρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ἐξουσιοδοτημένου πρὸς τοῦτο.

«Ἐπομένως, ἂν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δαπάνης τινὸς τῆς κατηγορίας ταύτης δὲν προηγήθη ἀπόφασις ἢ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων, δυνάμει εἰδικῆς διατάξεως ἐξουσιοδοτημένων, ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης δὲν θὰ ἐξαρηθῆ ἐκ τῆς συναινέσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐγκρίνη ἐκ τῶν ὑστέρων τὴν δαπάνην.

«Τονίζομεν, ὅτι ὁ ἀρμοδίος Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ἐγκρίνη ἐκ τῶν ὑστέρων δαπάνην τινὰ μόνον, εἴαν διὰ τὴν δαπάνην ταύτην συγχωρῆται νὰ προηγηθῆ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως καὶ ἂν δὲν ὑπάρχη εἰδικὴ διάταξις, ἀπαιτοῦσα τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐγκρίσιν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δαπάνης.

«Εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἀπαιτεῖται δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων νὰ προηγηθῆ πρᾶξις ἢ ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων, δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐξουσιοδοτημένων, διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπάνης, ἀσχέτως ἂν διὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτης συγχωρῆται νὰ μὴ προηγηθῆ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως, ὁ ἀρμοδίος Ὑπουργὸς δύναται καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ἐγκρίνη τὴν ἐνεργηθεῖσαν δαπάνην, δικαιούμενος νὰ λάβῃ πάντα τὰ ἐκ τοῦ νόμου ἐπιτρεπόμενα μέτρα ἐναντίον τοῦ ὑπευθύνου ὑπαλλήλου, τοῦ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητός του ἐνεργήσαντος.

«καὶ 3) Ἄν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν δαπάνης τινὸς ἐγένετο ὑπέρβασις τοῦ

ἀρχικῶς ἐγκριθέντος ποσοῦ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τ' ἀνωτέρω (περίπτωσις 1 καὶ 2) διὰ τὸ μέρος, τὸ ἀφορῶν τὴν ὑπέρβασιν».

Διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπάνης τινὸς δημοσίας ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισίς αὐτῆς, ἣς ἡ πρόκλησις ἀνήκει εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν ἡ δαπάνη ὑπάγεται. Ἡ ἐγκρισίς αὐτῆς μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1927 ἀνήκει εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, δικαιοῦμενον ν' ἀναλαμβάνῃ δαπάνας εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου. Διὰ τοῦ *ψηφίσματος ὅμως τῆς 7 Ἰουνίου 1927*, περὶ κανονισμοῦ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἐσόδων κλπ., ἡ ἐγκρισίς μετεβιβάσθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ τὰ ἐν τοῖς Ὑπουργεῖοις λειτουργοῦντα Εἰδικὰ Λογιστήρια ὑποχρεοῦνται πρὸ πάσης ἀναλήψεως νὰ ζητῶσι τὴν ἐγκρισίν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν οὐ μόνον δικαιούται νὰ ἐξετάζῃ τὸ νόμιμον, τὸ οὐσιαστικόν καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς δαπάνης καὶ ν' ἀρνήται τὴν ἐγκρισίν, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει δύναται νὰ προέροχηται εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως, ἐφ' ὅσον αἱ ταμιακαὶ συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Ἡ σχετικὴ διάταξις ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων καὶ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Δευτερευόντων Διατακτῶν, εἰς οὓς συγχωρεῖται ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ὑποχρεοῦνται, ὅπως πρὸ πάσης ἀναλήψεως οἰασδήποτε ὑποχρεώσεως ζητῶσι τὴν ἐγκρισίν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπτώσιν οὐδεμία γεννᾶται ἀμφιβολία, περὶ τοῦ νομίμου, τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς δαπάνης, νὰ προβαίῃ διὰ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως ἀν' αἱ ταμιακαὶ συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέπουσι, τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου».

Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀπηύθυνε πρὸς τὰς ἀρμοδίους ὑπηρεσίας τὴν ὑπ' ἀριθ. 87660/38 τῆς 6 Αὐγούστου 1927 ἐγκύκλιον διαταγὴν, δι' ἣν παρεῖχε τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως. Ἡ διαταγὴ ὅμως αὕτη κατηγορήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 25600/12 τῆς 7 Μαρτίου 1927 ἐτέρας, ἐχούσης ὡς ἑξῆς :

«**Α'. Δαπάναι Κυρίων Διατακτῶν.**—1. Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν Κυρίων Διατακτῶν οἰαδήποτε δαπάνη, πλὴν τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἀμέσῳ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ, δέον ὅπως ἡ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου διὰ σημειώματος αὐτῆς (ὅρα συναπτόμενον ὑπόδειγμα α') ἐκδιδομένου εἰς διπλοῦν καὶ ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο ἀνωτέρου ὑπαλλήλου, ὅπου ἐκ τοῦ νόμου ἐπιτρέπεται τοῦτο, ἀναγγέλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσιν I, Τμῆμα Α', Γραφεῖον Ιον) τὴν αἰτίαν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ ἐκτέλεσιν δαπάνης, ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ὁποῖον θέλει βαρύνει αὕτη. Τὸ διπλοῦν σημείωμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ δύο ἀποκόμματα τριπλοτύπου βιβλίου τηρουμένου παρ' ἐκάστη ὑπηρεσίᾳ.

«Προκειμένου περὶ δαπάνης ἀφορώσης τὴν ἐνέργειαν προμηθείας ἢ ἔργου ἣτις θὰ βαρύνῃ περισσότερο τοῦ ἐνὸς οικονομικὰ ἔτη δέον νὰ μνημονεύηται τοῦτο ἐν τῷ ἀνωτέρω σημειώματι προσδιοριζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ ποσοῦ μὲ τὸ ὁποῖον θέλει βαρυνθῆ ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος.

«2. Παρέχεται ἀπὸ τοῦδε ἡ ἔγκρισις ἡμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν κάτωθι δαπανῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀπαλλάσσονται αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι τῆς ὑποχρεώσεως, ὅπως ζητῶσι κατὰ τ' ἀνωτέρω διὰ τὰς δαπάνας ταύτας τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν.

«α') Ὑπηρεσία ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν δανείων, ὡς καὶ τῶν δανείων τρίτων ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

«β') Συντάξεις καὶ βοηθήματα, πλὴν τῶν βοηθημάτων ἄτινα διανεμόνται ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ κεφαλαίου 6 ἄρθρου 2 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῆς χρήσεως 1927—28).

«γ') Συνταγματικὰ βάρη ἐν γένει (κεφάλαια 10 καὶ 11 τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως 1927—28).

«δ') Ἐπιστροφαὶ ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων χρημάτων.

«ε') Ἐξοδα ἐν γένει διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Δημοσίου ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων.

«στ') Ἐξοδα μεταφορᾶς χρημάτων τοῦ Δημοσίου ἐν γένει.

«ζ') Ἐπιχορηγήσεις καὶ συνδρομαὶ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ διάφορα ἰδρύματα ἢ ὀργανισμοὺς τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς.

«η') Ἐξοδα βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐν γένει.

«θ') Ἀποδόσεις ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«ι') Ἐξοδα βαρύνονται τὰς πιστώσεις «Ἐξοδα ἐκ κεκλεισμένων χρήσεων» καὶ «ἔξοδα ἐκ διαγεγραμμένων χρήσεων».

«ια') Δάνεια πρὸς τρίτους.

«ιβ') Ἐξοδα ποινικῆς δικαιοσύνης περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 1, 2, 5, 8, 11 καὶ 12 τοῦ κεφαλαίου 9 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς χρήσεως 1927—28.

«ιγ') Ἐκτακτὰ ἔξοδα Δημοσίας Ἀσφαλείας, διατιθέμενα διὰ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἀσφαλείας.

«ιδ') Ἐξοδα διατροφῆς ἀπόρων κρατουμένων, ὡς καὶ ἔξοδα μεταγωγῆς καὶ ταφῆς ὑποδικοκαταδίκων.

«ιε') Ἐξοδα ἐκτελέσεως ἐν γένει τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.

«ιστ') Ἀποζημιώσεις λόγῳ καταλήψεως κτημάτων δι' ἔργα διευθετήσεως καὶ ἀποξηράνσεως ἐλῶν, τελμάτων, χειμάρρων, ποταμῶν καὶ λιμνῶν ὡς καὶ ἀποζημιώσεις λόγῳ καταλήψεως κτημάτων ἐκ κατασκευῆς ὁδῶν ἢ κατασκευῆς καὶ ἐπεκτάσεως σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

«ιζ') Ἐξοδα ἐξορύξεως, συγκεντρώσεως, μεταφορᾶς, ἀποθηκείσεως καὶ φορτώσεως τῆς Ναξίας σμύριδος.

«ιη') Ἐξοδα κηδεϊῶν.

«ιθ') Δαπάναι πρὸς ἀποσόβησιν μολυσματικῶν ἐν γένει νόσων.

«κ') Αἱ παρὰ τῶν ταμιῶν ἐνεργούμεναι δυνάμει νόμων προπληρωμαί, ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι.

«κα') Ἐκτέλεισις δικαστικῶν ἀποφάσεων ἢ ἀποφάσεων διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ διοικητικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἐκτέλεισις συμβιβαστικῶν πράξεων.

«κβ') Ἀποδοχαὶ ἐν γένει (μισθός, ἐπιδόματα μισθοῦ καὶ ποσοστά).

«Διὰ τὴν ἐνέργειαν ὅμως διορισμῶν καὶ προαγωγῶν ὁπωσδήποτε ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1928 καὶ ἐφεξῆς ἀπαιτεῖται πρὸ πάσης πραγματοποιήσεως αὐτῶν ἢ ἐγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως πρὸς τὸ ἂν αἱ μεταβολαὶ αὗται κείνται ἐντὸς τῶν ὄργανικῶν θέσεων, ὑπάρχει δὲ καὶ πίστωσης εἰς τὸν προϋπολογισμόν. Πρὸς τοῦτο ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου δέον ὅπως δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου (1) (οὐχὶ δηλαδὴ διὰ τοῦ καθοριζομένου διὰ τὰς λοιπὰς δαπάνας σημειώματος) ἀνακοινοῖ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ τοὺς ὑπὸ ἐκτέλεισιν διορισμοὺς καὶ προαγωγάς, προσδιορίζουσα συγχρόνως τὴν ἐκ τούτων ἐτησίαν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«Διὰ τὰς παρεχομένας προσαυξήσεις λόγφ πολυτετοῦς ὑπηρεσίας δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνωτέρω ἐγκρισις.

«κγ') Ἐνοικία οἰκημάτων χρησιμοποιοιμένων διὰ δημόσια ἐν γένει καταστήματα.

«κδ') Δημοσιεύσεις εἰς ἐφημερίδας.

«κε') Πάγια ἐν γένει ἐπιχορηγήσεις (γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, καθαριότητος κλπ. τῶν δημοσίων καταστημάτων), ὡς καὶ ἔξοδα φωτισμοῦ, καθαριότητος καὶ ὑδρεύσεως καὶ εἰς ἣν ἔτι περιπίπτωσιν δὲν ἔχουσι προσδιορισθῆ διὰ παγίας ἐπιχορηγήσεως.

«Τὰ ἐκδιδόμενα ὅμως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 καὶ ἐφεξῆς διατάγματα ἢ ἀποφάσεις περὶ καθορισμοῦ νέων παγίων ἐπιχορηγήσεων ἢ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων πρέπει νὰ προσυπογράφωνται καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«κστ') Ὀδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ συναφεῖς ἀποζημιώσεις δι' ἐκτέλεισιν ἐν γένει ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ὀδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις διὰ τοποθετήσεις ἢ μεταθέσεις ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ ξηροῦ καὶ θαλάσσης καὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ὡς καὶ ἔξοδα ἐν γένει μετακινήσεως στρατοῦ.

«ζ. Διὰ τὰς δαπάνας μεταθέσεων ὑπαλλήλων τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ εἰδικῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολῶν ὑπαλλήλων καὶ

(1) Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ θὰ μνημονεύηται ὁ ἀριθμὸς τῶν διοριστέων καὶ προακτέων χωριστὰ κατὰ βαθμὸν καὶ κλάδον.

ἀξιοματικῶν εἴτε δι' ὑπηρεσίαν εἴτε δι' ἄλλον τινά λόγον, ἀπαιτεῖται πρὸ πάσης πραγματοποιήσεως αὐτῶν ἡ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἣτις θὰ ζητηῖται ἐπίσης δι' εἰδικοῦ ἔγγραφου, ἐν ᾧ θὰ προσδιορίζεται ἡ ἐκ τῶν ἄνω δαπανῶν ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«4. Εἰς τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰδικὰ ἔγγραφα ὡς καὶ εἰς τὰ διατάγματα ἢ ἀποφάσεις περὶ κανονισμοῦ παγίων ἐπιχορηγήσεων ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνάπτηται σημεῖωμα ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν τμηματάρχην τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

«Τὸ σημεῖωμα τοῦτο περιλαμβάνει :

«α') τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῆς ἐνεργείας τῶν δαπανῶν, δι' ἃς ζητεῖται ἡ ἔγκρισις, ἀνεξαρτήτως τῶν προβλέψεων τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.

«β') τὸ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀδιάθετον ὑπόλοιπον τῆς οἰκείας πιστώσεως καὶ

«γ') Πρόβλεψιν περὶ τῆς ἐπαρκείας ἢ μὴ τοῦ ὑπολοίπου τούτου διὰ τὸ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα, συνυπολογισμένης ἐννοεῖται καὶ τῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ τῶν δαπανῶν δι' ἃς ζητεῖται ἡ ἔγκρισις.

«δ. Τὰ διατάγματα ἢ ἀποφάσεις περὶ διορισμῶν καὶ προαγωγῶν δὲν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως οὐδὲ δημοσιεύονται δι' αὐτῆς, ἐὰν δὲν φέρωσι προσηρημένον ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ ἔγγραφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' οὗ ἐνεκρίθη ἡ ἐκτέλεσις τούτων.

«Τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἐγκρίσεως μεταθέσεων καὶ εἰδικῶν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἀποστολῶν κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ὀφείλει νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἐκδοσιν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν. Αἱ ἐγκρίσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελοῦσιν ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος.

«Διατάγματα ἢ ἀποφάσεις περὶ καθορισμοῦ παγίων ἐπιχορηγήσεων ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων, μὴ φέροντα τὴν προσηγογραφῆν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν ἐκτελοῦνται ἀπὸ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων.

«6. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἐκάστου Ὑπουργείου συγκεντρώνει τὰ ἐντὸς ἐκάστης ἡμέρας ἀποστελλόμενα αὐτῷ ὡς ἀνωτέρω σημειώματα καὶ ὑποβάλλει αὐτὰ τὴν ἐπομένην τῆς παραλαβῆς ἡμέραν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσιν I Τμῆμα Α'. Γραφεῖον 1ον).

«Εἰς τὸ ἐν τῶν σημειωμάτων ὑποχρεοῦται ὁ τμηματάρχης τοῦ Εἰδι-

κοῦ Λογιστηρίου νὰ ἀναγράφῃ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν παραμένον ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ τῆς οἰκειᾶς πιστώσεως (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων προϋπολογισμοῦ καὶ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων) ὡς καὶ πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀναγκαίαν πληροφοροῖαν περὶ τῆς ὑπὸ ἔγκρισιν δαπάνης.

«Τὰ σημειώματα ταῦτα θὰ παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀνωτέρω Γραφείου τῆς Γ. Δ. Δ. Α.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς δαπάνης διὰ πράξεως αὐτοῦ συντασσομένης ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων ὡς ἄνω σχετικῶν σημειωμάτων καὶ ἐπιστρέφει ἐγκεκριμένον ἢ μὴ τὸ διπλοῦν σημείωμα εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον μετὰ θεωρήσεως διὰ τὴν ὑπαρξιν ἢ πρόβλεψιν τοῦ ἀναγκαίου συναλλάγματος, ὅταν ἡ ὑποχρέωσις εἶναι ἐκτελεστέα εἰς ξένον νόμισμα.

«7. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον εἰς ἣν περίπτωσιν ἐνεκρίθη ἡ δαπάνη, προβαίνει βάσει τοῦ ἐπιστρεφόμενου σημειώματος εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον 879 ἀνάληψιν τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον, συντάσσει τὴν σχετικὴν πράξιν ἀναλήψεως ἐπὶ τοῦ φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (3ον ἀπόκομμα) σημειώματος, μεθ' ὃ ἐπιστρέφει τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, τηροῦν τὸ φέρον τὴν μονογραφήν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (2ον ἀπόκομμα τοῦ τριπλοτύπου βιβλίου) παρ' αὐτῷ. Τὰ σημειώματα ταῦτα τηρεῖ τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, λίαν δὲ ἐπιμελῶς, διότι ὡς ἐξηγεῖται ἀμέσως κατωτέρω ἀποτελοῦν τὰ φύλλα δικαιολογήσεως καὶ λεπτομερειῶν τῶν ἐγγραφῶν τοῦ βιβλίου ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων.

«Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς δαπάνας ὧν ἡ ἔγκρισις παρέχεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα δι' ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ πράξις ἀναλήψεως τῆς ὑποχρεώσεως συντάσσεται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ἀποσταλέντος εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, τὸ κοινοποιηθὲν δὲ εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἐγγραφον τηρεῖται παρ' αὐτῷ ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ.

«8. Τὸ βιβλίον τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων θὰ τηρεῖται τοῦ λοιποῦ ὡς ἀκολούθως:

Θὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ θὰ συμπληρῶνται αἱ τρεῖς πρῶται στήλαι (αὔξοντος ἀριθμοῦ, ἀριθμοῦ ἀνατροπῆς καὶ χρονολογίας καταχωρήσεως). Ἡ τετάρτη στήλη (δικαιούχου) καταργεῖται. Ἡ πέμπτη στήλη (πράξις ἐφ' ἧς ἡ θεώρησις) θὰ χρησιμοποιεῖται, ἢ δὲ ἐν αὐτῷ ἐγγραφῇ θὰ συνίσταται εἰς τὴν παράπομπὴν διὰ τὰς λεπτομερείας εἰς τὸ σημείωμα ἐφ' οὗ ἡ ἀνάληψις, προσδιοριζόμενον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ του, προαιρετικῶς δὲ καὶ διὰ τῆς ὑπηρεσίας (Διευθύνσεως καὶ Τμήματος), ἥτις τὸ προεκά-

λεσε Ἡ ἕκτη στήλη καταργεῖται, καθ' ὅσον πᾶσα λεπτομέρεια θὰ περιλαμβάνεται εἰς τὸ σχετικὸν σημείωμα ἀναλήψεως. Αἱ λοιπαὶ στήλαι θὰ λειτουργήσουν ὡς μέχρι τοῦδε.

«Τὰ ἀνωτέρω σημειώματα καὶ ἔγγραφα ἀποτελοῦν. ὡς γίνεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω φανερόν, σπουδαῖον στοιχεῖον καὶ συμπλήρωμα, ἂν μὴ τὴν βάσιν, τοῦ βιβλίου ὑποχρεώσεων, δι' ὃ ἐπιβάλλεται ἔξαιρέτως ἐπιμελὴς φύλαξις καὶ πρακτικὴ τούτων ταξινόμησις. Χάριν δὲ ταύτης θὰ ἀριθμηθοῦν παρ' ἑκάστης ὑπηρεσίας κατ' αὖξοντα ἀριθμὸν, ἑκάστη δὲ ὑπηρεσία θὰ δεικνυται ὑπὸ ἀλφαβητικοῦ στοιχείου ἀποτελοῦντος τὸν ἀριθμητὴν κλάσματος. οὔτινος τὸν παρονομαστὴν θὰ ἀποτελῇ ὁ αὖξων ἀριθμὸς σημειωμάτων ἑκάστης ὑπηρεσίας. Θὰ σχηματίσῃ ὅθεν τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τόσους φακέλλους ἀσφαλεῖς, ὅσοι οἱ ἀριθμηταὶ (ὅσοι αἱ ὑπηρεσίαι) καὶ ἐν ἑκάστῳ τούτων θὰ τηρῇ τὰ σημειώματα κατ' ἀριθμητικὴν σειράν.

«θ. Ἀφοῦ ἐπιστραφῇ τὸ ἐγκεκριμένον σημείωμα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ κοινοποιηθῇ εἰς αὐτὴν τὸ ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως, ἢ ὑπηρεσία προβαίνει εἰς τὴν ἐνεργεῖαν τῶν κατὰ τὸν λογιστικὸν νόμον καὶ τοὺς κανονισμοὺς ἀπαιτουμένων διατιπώσεων διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐγκριθείσης δαπάνης.

«Ἄν κατὰ τὴν ὀριστικὴν μορφήν τῆς ὑποχρεώσεως προκύψῃ διαφορὰ τοῦ ποσοῦ ταύτης ἀπὸ τὸ ἐγκριθέν εἴτε ἐπὶ πλεόν, εἴτε ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ὑπηρεσία πρὶν ἐνεργήσῃ τὴν τελευταίαν προᾶξιν ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου, ζητεῖ ἀπὸ τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τὴν συμπληρωματικὴν ἀνάληψιν ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῆς διὰ τοῦ σημειώματος ἢ τοῦ ἐγγράφου ἀναληφθείσης. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Λογιστήριον ἐπὶ μὲν τοῦ βιβλίου τῶν ὑποχρεώσεων θὰ ἐνεργήσῃ ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἀνάληψιν, θὰ ἀποφύγῃ τοῦτέστι πᾶσαν λεπτομέρειαν, ἃς τοῦναντίον θὰ ἐπιφέρει εἰς τὸ παρ' αὐτῶν σημείωμα ἢ ἔγγραφο. Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ βιβλίου καὶ ἀπὸ τὰ σημειώματα ἢ ἔγγραφα δὲν θὰ προκύπτῃ τὸ ὄνομα τοῦ δικαιούχου, ἔλλειψις διὰ τὴν ὑποίαν δὲν ἐνδιαφερόμεθα, ἐνδέχεται ὅμως ὁ δικαιούχος νὰ ἀξιῶσῃ, ὅπως γνωσθῇ εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἢ ἐγγραφῆ ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως, τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ὑπόχρεωσιν εἰς τὴν χορήγησιν τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως, θὰ ζητήσῃ τὸ στοιχεῖον ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, θὰ συμπληρώσῃ τὸ σημείωμα ἢ ἔγγραφο καὶ θὰ δώσῃ τὴν σχετικὴν βεβαίωσιν.

«Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συμπληρωματικῆς ἀναλήψεως δὲν ἀπαιτεῖται νέα ἐγκρισὶς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκτὸς ἂν ἐτροποποιήθῃ ἢ βάσις ἢ τὸ πρόγραμμα τῆς ὑπὸ ἐκτέλεσιν δαπάνης.

«10. Τὰ ἐγκριτικὰ τῆς δαπάνης σημειώματα καὶ ἔγγραφα ἀποτελοῦσι τοῦ λοιποῦ ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος.

«**Β'. Δαπάναι Δευτερευόντων Διατακτῶν.**— 1. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ψηφίσματος ἀπαιτουμένη ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θεωρεῖται παρεχομένη, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Δευτερευόντας Διατάκτας, διὰ τῆς μεταβιβάσεως εἰς αὐτοὺς τῶν οἰκείων πιστώσεων.

«2. Οἱ Δευτερευόντες Διατάκται, προκειμένου νὰ ζητήσωσι τὴν μεταβίβασιν πιστώσεων, ὀφείλουσι νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου πίνακα κατὰ τὸν συναπτομένον τῇ παρούσῃ ὑπόδειγμα (ὑπόδειγμα β').

«Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον τοῦ ἄνωτέρω πίνακος ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν καὶ τὴν σκοπιμότητα τῶν αἰτουμένων παρὰ τῶν Δευτερευόντων Διατακτικῶν πιστώσεων, διαβιβάζει τοῦτον εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον μετὰ τῶν γενομένων τυχὸν ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐλέγχου μεταβολῶν, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος.

«Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἀφοῦ καὶ τοῦτο προβῆ εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ ἄνωτέρω πίνακος, υποβάλλει αὐτὸν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀναγράφων ἐν τῷ οἰκείῳ μέρει αὐτοῦ τὰ κάτωθι :

«α') τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀδιάθετον ὑπόλοιπον τῆς οἰκείας πιστώσεως καὶ

«β') πρόβλεψιν περὶ τῆς ἐπαρκειᾶς ἢ μὴ τοῦ ὑπολοίπου τούτου διὰ τὸ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα.

«Ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργεῖται διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω πίνακος, ἐπιστρεφομένου μετὰ τοῦτο εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος.

«Οἱ πίνακες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐκδίδονται κατὰ τ' ἄνωτέρω τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα παραμένουσιν εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια φυλαττόμενοι παρὰ τούτων ἐπιμελῶς ἐν ἰδίῳ δι' ἕκαστον Διατάκτην φακέλλοις.

«3. Ὅσοι ἐκ τῶν Δευτερευόντων Διατακτῶν ἔχουσιν ἐκ τοῦ νόμου τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῶσι διορισμοὺς ἢ προαγωγὰς ὁποσδήποτε ὀφείλουσιν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 καὶ ἐφεξῆς ὅπως πρὸ πάσης αὐτῶν πραγματοποιήσεως ζητῶσι τὴν εἰδικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«Πρὸς τοῦτο ἀναφέρουσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ Διεύθυνσιν I, Τμῆμα Α', Γραφεῖον Iον) τοὺς ὑπὸ ἐκτέλεσιν διορισμοὺς καὶ προαγωγὰς, μνημονεύοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν διοριστέων καὶ προακτέων χωριστὰ κατὰ βαθμὸν καὶ κλάδον, συγχρόνως δὲ προσδιορίζουσι καὶ τὴν ἐκ τῶν μεταβολῶν τούτων ἔτησίαν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

«Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν ζητουμένων μεταβολῶν, τὰ σχετικὰ δὲ διατάγματα ἢ ἀποφάσεις δὲν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, οὐδὲ δημοσιεύον-

ται δι' αὐτῆς, ἐὰν δὲν φέρωσι προσηρητημένον ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«Ἡ εἰς τοὺς ταμίας μεταβίβασις πιστώσεων διὰ τὰς πληρωμὰς αἰτινες ἐνεργοῦνται παρ' αὐτῶν βάσει καταστάσεων (μισθοί, ἐπιδόματα μισθοῦ, συντάξεις, μηνιαῖα ἐπιχορηγήσεις κλπ). ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ διευθύνται Ταμείων καὶ οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ὅπως μέχρι τῆς 15 Μαρτίου καὶ 15 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου πίνακα κατὰ τὸ συν-απτόμενον τῆ παρούσῃ ὑπόδειγμα (ὑπόδειγμα γ').

«Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον μετ' ἔλεγχον τῶν πινάκων τούτων ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν μεταβιβαστέων πιστώσεων καὶ τὸν καταλογισμὸν τῶν σχετικῶν δαπανῶν μεταβιβάζει ἐντὸς τῆς τεταγμένης προθεσμίας τὰς ἀπαιτούμενας πιστώσεις.

«Ἡ μεταβίβασις συμπληρωματικῶν τυχόν πιστώσεων ἐνεργεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν ἐπίσης τρόπον, ὑποχρεομένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ταμιῶν νὰ ἀναφέρωσι καὶ τοὺς λόγους τῆς μὴ ἐπαρκείας τῶν ἀρχικῶς μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων.

«Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον δέον νὰ ἐξηγῇ εἰς τοὺς ταμίας τὰς γενομένας τυχόν μεταβολὰς εἴτε ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων εἴτε ὡς πρὸς τὸν καταλογισμὸν τῆς δαπάνης.

«Οἱ πίνακες ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων μεταβιβάζονται εἰς τὰ Ταμεῖα αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πληρωμὰς πιστώσεις παραμένουσιν εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια φυλασσόμενοι παρὰ τούτων ἐπιμελῶς ἐν ἰδίῳ δι' ἕκαστον Ταμεῖον φακέλλοις».

Συμπληρωτικαὶ ὁδηγίαι εἶναι αἱ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112970/44 τῆς 4 Ὀκτωβρίου 1928 διαταγῆς, ἐχούσης ὡς ἑξῆς: «Ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς τῆς ἐγκυκλίου 12 τοῦ ἔτους 1928 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 7ης Ἰουνίου 1927 περὶ κανονισμοῦ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων κλπ. τῆς χρήσεως 1927—28 καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ διοικήσει τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους» παρατηρήθησαν ἀνωμαλίαι τινὲς ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν προμηθειῶν. Εἰδικῶς ὡς πρὸς τὰς προμηθείας ὁ σκοπὸς τοῦ Ψηφίσματος δὲν ἐπιτυγχάνεται δοθέντος, ὅτι ἐπὶ τῶν ἀποστελλομένων ἐκάστοτε ἡμῖν πρὸς ἐγκρισιν τριπλοτύπων σημειωμάτων ἀναλήψεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνεργῆται ἔστω καὶ ἡ στοιχειωδεστέρα ἐξέτασις ὡς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐνεργείας τῆς προμηθείας, ἦτο ἀδύνατον δὲ συγχρόνως νὰ γνωρίζωμεν τὰς ὑποχρεώσεις, ἅς τὸ Δημόσιον ἀνελάμβανε διὰ τῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐνέργειαν προμηθειῶν συμβάσεων.

«Διὰ τοῦτο τροποποιοῦντες τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν

ἐνέργειαν προμηθειῶν ἀξίας ἄνω τῶν 100.000 δραχμῶν, καθορίζομεν ἐφεξῆς τὸν τρόπον τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν ὡς ἀκολούθως:

«Πᾶσα δημοσία ὑπηρεσία προκειμένου νὰ προβῆ εἰς τὰς πρώτας αὐτῆς ἐνεργείας διὰ τὴν ἐνέργειαν προμηθείας ἀξίας ἄνω τῶν 100,000 δραχμῶν, δέον ὅπως δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου τῆς (οὐχὶ δηλαδή ὡς μέχρι τοῦδε διὰ τριπλοτύπου σημειώματος) ὑπογραφομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο εἰδικῶς ἐντεταλμένου ἀνωτέρου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ διαβιβαζομένου ἡμῖν μέσῳ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ζητῆ τὴν κατὰ τὸ Ψήφισμα ἐγκρισιν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προμηθείας.

«Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ δέον νὰ ἀναπτύσσωνται πάντες οἱ λόγοι οἵτινες ἐπιβάλλουσι τὴν ἐνέργειαν ταύτης.

«Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον δι' ἐγγράφου του θὰ ὑποβάλλῃ τὸ ἀνωτέρῳ ἐγγραφον ἡμῖν ἀναφέρον τὸ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀδιάθετον ὑπόλοιπον τῆς οἰκείας πιστώσεως καὶ τὰς τυχόν παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ὑπὸ ἐνέργειαν προμηθείας.

«Τὸ ἐγκριτικὸν τῆς προμηθείας ἐγγραφον θὰ ἀποστέλληται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον κοινοποιούμενον συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν. Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον δέον νὰ καταχωρῆ τὴν γενομένην ἐγκρισιν οὐχὶ εἰς τὸ βιβλίον ἀναλαμβάνομένων ὑποχρεώσεων ἀλλ' εἰς ἴδιον βοηθητικὸν βιβλίον, εἶτα δὲ διαβιβάζει τὴν ἐγκρισιν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν ἵνα ἀρχίσωσιν αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προμηθείας.

«Ἄμα τῇ καταρτίσει τῆς συμβάσεως καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ταύτης ἡ ὑπηρεσία διαβιβάζει σύμφωνα μὲ τὸν νόμον περὶ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων σχέδιον ταύτης εἰς διπλοῦν πρὸς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον μετὰ τῆς ἀρχικῆς ἐγκρίσεως διὰ τὴν ὀριστικὴν ἀνάληψιν τῆς ὑποχρεώσεως.

«Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα προβαίνει εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀνάληψιν τῆς ὑποχρεώσεως καὶ ἐπιστρέφει τὸ ἐν τῶν σχεδίων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὰ περαιτέρω, τηροῦν ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ τὸ ἕτερον τῶν σχεδίων συμβάσεως. Συγχρόνως διαγράφει τὴν εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον ἀναλήψεων γενομένην ἀνάληψιν μετὰ μνείας τοῦ ἀριθμοῦ ὑφ' ὃν ἐγένετο ἡ ὀριστικὴ ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον.

«Αἱ εἰς τὸ βοηθητικὸν βιβλίον ἐγκρίσεων ἀναγραφεῖσαι ἀναλήψεις θεωροῦνται ὡς ἀναλήψεις ὡς πρὸς τὴν ἔξασφάλισιν μόνον τῆς πιστώσεως μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς δαπάνης πρὶν ὀριστικοποιηθῆ κατὰ τ' ἀνωτέρῳ ἢ ὑποχρεώσις καὶ ἀπαγορευομένης ἐπίσης τῆς διαθέσεώς της δι' ἄλλην αἰτίαν ἐκτὸς ἐὰν δι' ἠτιολογημένης ἐντολῆς τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ διαταχθῆ ἢ διαγραφῆ της.

«Αἱ κατὰ μῆνα ὑποβαλλόμεναι κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς Γ.Δ.Δ.Δ.

καταστάσεις ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων θέλουσι περιλαμβάνει καὶ τὰς ἐν τῷ εἰδικῷ βιβλίῳ ἀναλήψεις, γιγνομένης εἰδικῆς μνείας εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων.

«Τὰ εἰδικὰ λογιστήρια εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑποβάλλουσιν ἡμῖν (Δ)σιν I Τμῆμα Β') τὰς ἐκ τῶν συμβάσεων προβλεπομένας ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐνεργητέας πληρωμάς».

Μετὰ τὸν ν. 4796 τοῦ 1930, δι' οὗ ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐγκρίσεως καὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ὠρίσθη ὅπως ἐνεργῆται παρ' ἰδίας ὑπηρεσίας ἐδρευούσης παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργεῖῳ καὶ ἐξαρτωμένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξεδόθη τὸ Δ. τῆς 8 Μαρτίου 1931, περὶ κανονισμοῦ τῆς ὁρμοδιότητος καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν καὶ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις καὶ Γενικαῖς Διοικήσεσι. Αἱ ἐν προκειμένῳ σχετικαὶ διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ν. 4796 τοῦ 1930. Ἄρθρον 1. «Ἡ ἐγκρισις καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ὑπουργείων Στρατικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐξωτερικῶν, ἐνεργεῖται παρ' ἰδίας ὑπηρεσίας, ἐδρευούσης παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργεῖῳ καὶ ἐξαρτωμένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Δ. 8 Μαρτίου 1931. Ἄρθρον 1. 1 «Πρὸ πάσης ἐνεργείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰασδῆποτε δαπάνης τοῦ Δημοσίου, ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἐγκρισις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ ἢ ὅπου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων συγχωρεῖται τοῦ ἐξουσιοδοτημένου πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλου.

2. Ἡ ἀνωτέρω ἐγκρισις παρέχεται δι' ἰδίου ἐγγράφου, δέον δὲ διὰ τούτου νὰ καθορίζηται :

α) Τὸ εἶδος καὶ ἡ αἰτία τῆς δαπάνης.

β) Τὸ προκαλούμενον ἐκ τῆς δαπάνης βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

γ) Αἱ γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις νόμων ἢ Διαταγμάτων, εἰς ἃς στηρίζεται ἡ δαπάνη καὶ

δ) Ἡ χρῆσις, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ὅπερ βαρύνει ἡ δαπάνη.

3. Προκειμένου περὶ διορισμῶν, προαγωγῶν, προσανξίσεως μισθοῦ καὶ μεταθέσεων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐν γένει, ἢ ὡς ἄνω ἐγκρισις παρέχεται δι' ἐγγράφου, ὅπερ δέον νὰ συνοδεύη τὸ σχέδιον τοῦ οἰκείου διατάγματος ἢ τῆς οἰκείας πράξεως ἢ ἀποφάσεως. Εἰς τὴν ὁμῶς περιπτώσιν οἱ διορισμοί, προαγωγαί, προσανξήσεις μισθοῦ καὶ μεταθέσεις ἐνεργοῦνται μετ' ἀπόφασιν ἢ γνωμοδότησιν τῶν οἰκείων Συμβουλίων, ἢ ἀνωτέρω ἐγκρισις νοεῖται παρεχομένη διὰ τοῦ σχετικοῦ πρὸς τὸ Συμβούλιον ἐρωτήματος περιλαμβανόντος καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ἔδαφ. 2 ὀριζόμενα στοιχεῖα.

4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐγκρισις δὲν ἀπαιτεῖται διὰ :

α) τὰς δαπάνας ὑπηρεσίας Δημοσίου Χρέους, ἤτοι τόκους, προμηθείας καὶ τακτικά ἢ ἔκτακτα χρεωλύσια.

β) τὰς συντάξεις.

γ) τὰς ἀποδόσεις ὑπὲρ τρίτων ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἄρθρον 2. 1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγράφα περὶ Ἐγκρίσεως

τῆς δαπάνης συντασσόμενα εἰς διπλοῦν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων ἢ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων καὶ ὑπογραφόμενα παρὰ τῶν οἰκείων προϊσταμένων παραδίδονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου.

2 Ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ἐξετάζων τὴν νομιμότητα τῆς προτεινομένης δαπάνης, τὴν ὑπαρξίν ἀναλόγου πιστώσεως, ὡς καὶ τὴν πορείαν ταύτης, εἰσηγείται εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ἢ γενικὸν διοικητὴν περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς δαπάνης. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελε συμφωνῆσει ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ἢ ὁ γενικὸς διοικητὴς πρὸς τὴν εἰσήγησιν περὶ μὴ ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης, ἀποφαίνεται ἐπὶ τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. 1555.

3. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐγκρίσιν κατὰ τ' ἀνωτέρω τῆς δαπάνης, ἐπιζητεῖται παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ὀριζομένη ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου τοιαύτη ἐκάστοτε ἀπαιτεῖται.

Ἄρθρον 8. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν ἐκάστης δαπάνης τὸ ποσὸν ταύτης καταχωρίζεται εἰς τὸ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου τηρούμενον βιβλίον ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων κατὰ τὰς ἰσχυρούσας σχετικὰς διατάξεις.

Δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως ἰδίᾳ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως δι' ὅσας ἐκ τῶν ἐγκρινομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δαπανῶν ἔλαβε χώραν συνολικὴ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 879 καὶ 1913 κλπ.».

Ἄρθρον 4. 1. Μετὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς δαπάνης καὶ τὴν ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς διὰ ταύτην ὑποχρεώσεως, ἡ ὑπηρεσία Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ἐπιστρέφει εἰς τὴν προκαλέσασαν τὴν δαπάνην ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου ἢ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τὸ ἔτερον ἐκ τῶν ἐγκριτικῶν τῆς δαπάνης ἐγγράφων καὶ προβαίνει εἰς τὰς νομίμους ἐνεργείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δαπάνης, ἣν καὶ παρακολουθεῖ καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ στάδια.

2. Προκειμένου περὶ δαπανῶν δι' ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ δαπανῶν ἐκ μεταβολῶν προσωπικοῦ (διορισμοί, προαγωγαί, μεταθέσεις, προσαυξήσεις μισθοῦ) αἱ νόμιμοι ἐνεργεῖαι γίνονται παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ἢ Γενικῆς Διοικήσεως».

Ἐπὶ τῶν διατάξεων τούτων ἐδόθησαν αἱ κάτωθι ὁδηγίαι παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47655/19 τῆς 31 Μαρτίου 1931 ἐγκυκλίου: «Προκειμένου ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἔ. ἔ. νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ νόμος 4796 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμων» δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 231 τοῦ ἔτους 1930 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Διάταγμα «περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῶν καθηκόντων τῶν ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν κλπ.» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 70 τοῦ ἔτους 1931 φύλλον

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κοινοποιούμενον κατωτέρω, γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ λοιποῦ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1927 ψηφίσματος «περὶ κανονισμοῦ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων κλπ.», τὰ κάτωθι :

«**I. Δαπάναι Κυρίων Διατακῶν.**— I. Τροποποιούμεν τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐκδοθείσας ὑπ' ἀριθ. 25608/12 καὶ 112970/44 τοῦ ἔτους 1928 ἐγκυκλίους ἡμῶν ὁδηγίας καὶ γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι παρέχομεν ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐγκρισιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν, πλὴν τῶν κάτωθι ὀριζομένων περιπτώσεων (α', β', γ', καὶ δ').

«Ἡ ἐγκρισίς ἡμῶν αὕτη παρέχεται ὑπὸ τὸν ἀπαραίτητον ἐννοεῖται ὅρον τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως.

«α') Δαπάναι ἐκτελέσεως ἔργων ἐν γένει ἀξίας ἄνω τῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν.

«β') Δαπάναι ἐνεργείας προμηθειῶν ἀξίας ἄνω τῶν δέκα κέντε χιλιάδων (15.000) δραχμῶν.

«γ') Ἐπιχορηγήσεις καὶ συνδρομαὶ τοῦ Δημοσίου εἰς διάφορα ἰδρύματα καὶ ὀργανισμοὺς ἐν γένει, καὶ

«δ') Δαπάναι ἀποστολῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ πρὸς ἐκπαίδευσιν.

«Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α', β', γ', καὶ δ', δαπανῶν θὰ αἰτῆται παρ' ὑμῶν ἢ κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ἐγκρισίς ἡμῶν, ἣν θὰ εἰσηγεῖσθε ὑμεῖς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικοῦ (Διευθύνσεως I).

«2. Τὰ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἐκδιδόμενα Διατάγματα ἢ ἀποφάσεις καθορισμοῦ νέων παγίων ἐπιχορηγήσεων τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τροποποιήσεως ὑφισταμένων δέον νὰ προσυπογράφωνται καὶ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«Ὡς πρὸς τὰς μισθώσεις οἰκημάτων πρὸς στέγασιν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 ἀνετέθη εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 159724/30-10-30 διαταγῆς ἡμῶν, δοθέντος ὅτι αὕτη παρακολουθεῖ ἐν γένει τὰ ζητήματα τῆς στεγάσεως τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν εἰς δημόσια ἢ μὴ οἰκήματα.

«**II. Δαπάναι ἐκ μεταβολῶν προσωπικοῦ.**— 1. Παρέχομεν ἀπὸ τοῦδε τὴν ἐγκρισιν ἡμῶν διὰ τὴν ἐνέργειαν κανονικῶν προαγωγῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσασξήσεως μισθοῦ λόγφ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἢ παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν.

«Ἐννοεῖται ὅτι αἱ δαπάναι αὗται θὰ ἐνεργῶνται μόνον εἰς τὴν περιπτώσιν καθ' ἣν ἐγένετο πρόβλεψις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων (ἀνάλυσις προϋπολογισμοῦ τεύχος II).

«2. Οἱ διορισμοὶ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θέλουσιν ἑξακολουθήσει ἐνεργούμενοι ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς ἐκάστοτε ἐγκρίσεως τῆς ἐπὶ τῶν διορισμῶν ὑπαλλήλων ἔξ ὑπουργῶν Ἐπιτροπῆς, ὡς μέχρι τοῦδε.

«Πρὸς τοῦτο αἱ ὑπηρεσίαι Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν θέλουσιν ἐπιζητεῖ παρὰ τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς τὴν ἐγκρίσιν τῆς πληρώσεως θέσεώς τινος δι' εἰδικοῦ ἐκάστοτε ἐγγράφου, ἐν ᾧ δεόν νὰ σημειῶνται α') ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιστοίχων ὀργανικῶν θέσεων β') ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤδη ὑπηρετούντων εἰς τοὺς ἀντιστοίχους τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος ὀργανικῶν θέσεων βαθμοὺς καὶ γ') τὸ παραμένον πρὸς συμπλήρωσιν ἀριθμητικὸν περιθώριον ὑπαλλήλων ὅπερ προβλέπεται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.

«Ἡ ἐπὶ τῶν διορισμῶν ὑπαλλήλων ἔξ Ὑπουργῶν Ἐπιτροπὴ θέλει μεριμνᾷ ὅπως τοὺς παρ' αὐτῆς ἐγκρινομένους διορισμοὺς ἀνακοινοῖ πρὸς ὑμᾶς, τὸ ἐνδιαφερόμενον Ὑπουργεῖον καὶ τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον. (1)

«3. Τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπὶ τῶν διορισμῶν Ἐπιτροπῆς ἔξαιροῦνται ὡς γνωστὸν οἱ ὕγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν διοικητικῶν καὶ τὸ πάσης φύσεως ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

«Ὁ διορισμὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν θὰ ἐνεργῆται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκρίσεως ὑμῶν ἣν θέλετε προκαλεῖ ὑμεῖς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διευθύνσεως Ι).

«Ἡ ἐγκρίσις τῶν διορισμῶν τούτων παρ' ἡμῶν θὰ κοινοποιεῖται πρὸς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν Διεύθυνσιν Ἐθν. Τυπογραφείου ἵνα ἔχη ταύτην ὑπ' ὄψει τῆς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν σχετικῶν πράξεων.

«**III. Δαπάναι Δευτερευόντων Διατακτῶν.**—Ἡ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος ἀπαιτουμένη ἐγκρίσις ἡμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρὰ τῶν Δευτερευόντων Διατακτῶν ἐνεργουμένας δαπάνας θεωρεῖται παρεχομένη διὰ τῆς μεταβιβάσεως αὐτοῖς τῶν οἰκείων πιστώσεων.

«Πᾶσαι αἱ διὰ τοὺς Δευτερεύοντας Διατάκτας προοριζόμεναι πιστώσεις δι' ὀλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος μεταβιβάζονται αὐτοῖς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ τμήματος Πρ]σμοῦ τῆς Γενικῆς Δ]σεως Δημ. Λογιστικοῦ.

«Αἱ παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεις ὑπηρεσίαι Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν ἅμα τῇ λήψει τῶν οἰκείων ἐπιτροπικῶν καταχωρί-

(1) Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατηργήθη.

ζουσι τὰς μεταβιβασθείσας πιστώσεις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία εἰσηγοῦνται δὲ τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν ἐπάρκειαν τούτων δι' ὁλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος.

«*IV. Γενικαὶ διατάξεις.*—Ὡς πρὸς τὰς δαπάνας τῆς χρήσεως 1930—31 καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐκκρεμουσῶν δαπανῶν τῆς χρήσεως ταύτης ὡς καὶ τοῦ λημοῦ τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων θέλει ἐνεργηθῆ παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν. Δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν βαρυνουσῶν τὴν χρῆσιν 1930—31 καθόσον δὲν νοεῖται ἐγκρίσις δαπάνης εἰς βάρος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 μετὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1931.

«Ἐπίσης αἱ ὑπηρεσίαι Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν θέλουσιν ἀναλάβει καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν δοσιλόγων ἐξ ἐνταλμάτων προσπληρωμῆς οὐχὶ μόνον τῆς χρήσεως 1931—32, ἀλλὰ καὶ τῶν προγενεστέρων τοιούτων.

«Ἡ παρούσα ἰσχύει μόνον δι' ἃ Ἐπιτροπεία ἴσχυσεν ὁ νόμος 4796 καὶ εἰς ἃ δυνάμει τούτου ἰδρύθησαν Τμήματα Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν.

«Διὰ τὰ λοιπὰ Ἐπιτροπεία ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ ὑπ' ἀριθ. 256000]12 καὶ 112970]44 τοῦ ἔτους 1928 ἐγκύκλιοι ἡμῶν ὀδηγίαι».

Ἡ ἐκκαθάρισις βασίζεται ἐπὶ τῶν δικαιολογικῶν ἐγγράφων ἐκάστης ἀπαιτήσεως, ὧν τὰ απαιτούμενα στοιχεῖα εἶνε δύο: α') *οὐσιαστικόν*, ἦτοι τὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ περιέχωσι τὴν βεβαιότητα, ὅτι διὰ τῆς ἀποτίσεως, ἢν ἀφορᾷ ἡ ἐνεργουμένη ἐκκαθάρισις, ἀποδίδεται ὀλικῶς ἢ ἐν μέρει ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ Κράτους· β') *τυπικόν*, ἦτοι τὰ δικαιολογικὰ ἔγγραφα πρέπει νὰ συντάσσωνται κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις καὶ τοὺς καθιερωμένους τύπους. Τὰ τε δ' ἀπαιτούμενα δικαιολογικὰ ἔγγραφα τῆς ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ τύπος αὐτῶν προσδιορίζονται δι' ἕκαστον εἶδος ἀπαιτήσεως ὑπὸ τῶν εἰδικῶν διατάξεων ἐκάστης ὑπηρεσίας, κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Οὕτω δέ, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ταύτας διατάξεις, ἐκκαθαρίζονται καὶ βεβαιώνονται τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενικῶν στοιχείων, ἅτινα διαγράφει τὸ ἄρθρον 40 τοῦ λογ. ν. Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ λογ. ν., τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἔγγραφα πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ οἰκείον χρηματικὸν ἔνταλμα, κατὰ δὲ τὸν ν. 1937, τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα μετὰ τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ἀποσπώμενα ἐκ τῶν στελεχῶν, φυλάσσονται παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Κανονιστικῶς, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν δημοσίων ἐξόδων διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 6 ἄχρι 13, 17, 18 καὶ 19 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852 τοῦ καθορίζοντος τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφο-

ρᾶ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων. Ὅρα καὶ διάταξιν ἄρθρου 29 γ. 1555.

Ἡ ἐνότης ἐν τῇ διοικήσει τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν ἄμεσον ἐπίδρασιν κέκτηται ἐπὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς ὅλης διοικητικῆς μηχανῆς τοῦ Κράτους, καθ' ὅσον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κατευθύνουσα αὐτὰ γραμμὴ εἶνε ἐνιαία καὶ ἐνεργεῖ ἐν πλήρει γνώσει τῶν κρατικῶν ἀναγκῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς δυνάμεις τῆς Χώρας, ἀφ' ὧν ἀντλεῖ τῇ μέσῃ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν. Ἡ ἀρχὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ συναντήσῃ σοβαρὰν ἀντίρρησην. Ἐν τούτοις, ἡ ἐνότης αὕτη ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔσχε τοὺς ὁπαδούς της ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ, ἐὰν δὲ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐνεσαρκώθῃ εἰς θετικὰς τινὰς διατάξεις, δυσκόλως πάλιν ἐπιβάλλεται. Νομίζω ὅτι πρέπει σοβαρῶς νὰ καλλιεργηθῇ καὶ νὰ ἐπιβληθῇ. Μέγα μέρος τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς ἤρτηται ἀπὸ τὰ ἐκτελεστικά ὄργανα τῆς ἰδέας ταύτης.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1927 ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται τις νὰ εἶπῃ ὅτι ἦτο σχεδὸν ξένος πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ παρὰ τοῖς διαφόροις Ὑπουργείοις, ἐν παντελεῖ δ' ἀγνοία διέτελει πρὸς ὅ,τι ἕκαστος ὑπουργὸς ἐν τῇ διοικήσει τοῦ Ὑπουργείου του ἀπεφάσιζεν ἐν σχέσει πρὸς ἀντικείμενα τῆς δικαιοδοσίας του τὰ συνδεόμενα πρὸς ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν πιστώσεων. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 διὰ τοῦ νόμου 879 τοῦ 1917 εἰσῆχθη παρ' ἡμῖν ὁ θεσμὸς τῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποῖου πᾶσα πράξις γεννῶσα ὑποχρέωσιν εἰς βῆρος τοῦ Κράτους ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου περὶ τῆς ὑπάρξεως πιστώσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως τῆς δαπάνης εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, τηρούμενον παρὰ τῇ ἰδίᾳ ὑπηρεσίᾳ. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐθεράπευε τὸ κακόν, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ὑπουργὸς ἠδύνατο νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ καθιστᾷ νόμους τοῦ Κράτους, δι' ὧν ἄρδην ἠδύνατο νὰ μεταβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς διὰ μεταρρυθμίσεων ἐπιγινομένων εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ ἄμεσον ἀποτέλεσμα ἔχουσῶν τὴν ἀνάγκην νέων πιστώσεων ἢ τὴν αὔξησιν τῶν ἐψηφισμένων.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἐπεζήτησε νὰ θεραπεύσῃ τὸ ψήφισμα τῆς 7 Ἰουνίου 1927, δι' οὗ ἐθεσπίσθη ὅπως πρὸ πάσης ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως εἰς βῆρος τοῦ Δημοσίου ζητηταὶ διὰ τοῦ εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἡ ἐγκρισὶς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάξῃ τὸ νόμιμον, τὸ οὐσιαστικὸν καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς δαπάνης, δυναμένου δὲ νὰ προβαίῃ καὶ εἰς ἀναβολὴν τῆς ἀναλήψεως τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως ἐφ' ὅσον αἱ ταμιακαὶ συνθῆκαι δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Οὕτω, μέχρι τοῦ 1927 ἕκαστος ὑπουργὸς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ του καὶ τῇ ἀρμοδιότητι του, ἔχων συνταγματικὸν δικαίωμα νὰ συμβάλληται μετὰ ἰδιωτῶν καὶ νὰ ἀναλαμβάνη ὑποχρεώσεις εἰς βάρος τοῦ Κράτους ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιτροπευμένων αὐτῶ ὁρίων, διχειρίζετο τὰς ὑπὸ τῆς Βουλῆς χορηγηθείσας αὐτῷ πιστώσεις προερχόμενος εἰς ἐγκρίσεις δαπανῶν. Διὰ τοῦ ψηφίσματος ὅμως τῆς 7 Ἰουνίου 1927 ἐτέθη περιορισμὸς εἰς τὴν ἀπόλυτον τοῦ ὑπουργοῦ ἐξουσίαν περὶ τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του τούτου, παρεμβληθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οὗτινος ἡ προέγκρισις ἐπεζητήθη χάριν τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς καλῆς διοικήσεως τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν.

Ὁ ἐπελθὼν νόμος 4786 τοῦ 1930, προβλέψας περὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου, ἀπεδέχθη τὴν ἀρχὴν ταύτην διὰ τῆς συστάσεως ἰδίας ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ, ἐξαρτωμένης ὅμως παρὰ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἴσως νὰ παρουσιάζηται ἀντίφασις μετὰ τῶν δύο τούτων νομοθετημάτων, ἐφ' ὅσον ὁ νόμος 4786 ὁμιλεῖ ὅτι ἡ ἐγκρίσις καὶ ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ παρ' ἰδίας ὑπηρεσίας, ὁπότε θὰ ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι αἴρεται πλέον ὁ περιορισμὸς τῆς ἀπολύτου ἐγκρίσεως δαπανῶν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ἀντίφασις ὅμως αἴρεται διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 4786 διατάγματος τῆς 8 Μαρτίου 1931, κατὰ τὸ ἀρθρον 2 § 2 τοῦ ὁποίου ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου ἐξετάζων τὴν νομιμότητα τῆς προτεινομένης δαπάνης, τὴν ὑπαρξίν ἀναλόγου πιστώσεως, ὡς καὶ τὴν πορείαν ταύτης, εἰσηγεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς δαπάνης, εἰς ἣν δὲ περιίπτωσιν δὲν ἤθελε συμφωνήσῃ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς πρὸς τὴν εἰσήγησιν περὶ μὴ ἐγκρίσεως τῆς δαπάνης ἀποφαίνεται ἐπὶ ταύτης ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐκάστοτε ἐγκρίσις τῆς δαπάνης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς διοικήσεως παρ' ἐκάστου ὑπουργοῦ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἄφ' οὗ ἅπαξ ἡ Βουλὴ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰς πιστώσεις, πρέπει ν' ἀπομένῃ αὐτῷ πλήρης ἐλευθερία διαθέσεως αὐτῶν. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τηροῦντος τὴν ἐνότητα τῆς διοικήσεως τῶν Δημοσίων Οἰκονομικῶν, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἐπιβάλλεται οὐχὶ εἰς τὴν διάθεσιν ἐψηφισμένων πιστώσεων, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπέρβασιν τῶν ἐψηφισμένων ἢ εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων διοικητικῶν μεταρρυθμίσεων, συνεπαγουσῶν τὴν ἐπιζητήσιν νέων πιστώσεων ἢ τὴν ἀλλοίωσιν τῶν ἐψηφισμένων τοιούτων, αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀναμφισβητήτως

ὀφείλει νὰ λαμβάνη γνῶσιν καὶ ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ πρέπει νὰ διατελῇ πᾶς τις ὀργανισμὸς ὑπηρεσίας, πᾶσα μεταρρυθμισὶς αὐτοῦ, πᾶσα σύστασις νέας ὑπηρεσίας, πᾶσα ἀπόφασις τῆς διοικήσεως συνεπαγούσης ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀνεγνώρισεν ἐν μέρει καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927 ἐπιτάσσων ἐν ἄρθρῳ 29 συνυπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ προτάσεως νόμου συνεπαγομένης δαπάνην ἢ ἐλάττωσιν ἐσόδων⁽¹⁾.

Ἡ συγκέντρωσις τῆς ἔγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ἰδίαν ὑπηρεσίαν παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργεῖῳ διατελοῦσαν ὑπὸ ἐξάρτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένεν, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, διὰ τοῦ νόμου 4786 τοῦ 1930, ἐξηρέθησαν δὲ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τοῦτου τὰ Ὑπουργεῖα : Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐξωτερικῶν, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἧς διατελοῦσι τὰ Ὑπουργεῖα ταῦτα. Ὁ σκοπὸς τοῦ νόμου τοῦτου διαγράφεται εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποβληθεῖσαν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, τὴν ἐξῆς :

« Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου κατεδείχθη, τόσον εἰς τὰ ξένα Κράτη, ὅσον καὶ παρ' ἡμῖν, ὅτι ὁ κυριώτερος καὶ σπουδαιότερος παράγων διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους εἶναι ἡ καλὴ διοικήσις τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ καὶ ἄριστον λογιστικὸν σύστημα· δι' ὃ καὶ ἐπανειλημμένως ἐλήφθησαν παρ' ἡμῖν μέτρα ἀφορῶντα τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ λογιστικοῦ μας συστήματος.

« Οἱ νόμοι 879, 1555 καὶ τὸ ἀπὸ 7^{ης} Ἰουνίου 1927 ψήφισμα τῆς Βουλῆς καθώρισαν τὰ τῆς διοικήσεως ἐν γένει τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους ἐπὶ ἐντελῶς γένον βάσεων, δὲν δύναται τις δὲ νὰ παρίδῃ τὰ ἐπιτευχθέντα ἐκ τούτων ἀποτελέσματα, ὧν τὸ σημαντικώτερον εἶνε οὐ μόνον ὁ περιορισμὸς τῶν δημοσίων δαπανῶν ἐντὸς τῶν ὀρίων αὐστηρῶν ἐψηφισμένων διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεων, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν ὀρίων τῆς ταμιακῆς ἐν γένει δυναμικότητος τοῦ Κράτους.

« Ἡ διὰ τῶν νόμων 914 καὶ 1555 ὑπαγωγή τῶν εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων, ὑπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἄνω νομοθετικῶν μέτρων καὶ ἦτο φυσικὸν τοῦτο, διότι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μόνος ὑπεύθυνος διὰ τὴν καλὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν οὔτε πρέπον νὰ παρακολουθῇ μακρόθεν τὰ ἀρμόδια πρὸς τοῦτο ὄργανα.

« Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δαπανῶν δὲν ἀρχίζει ἀπὸ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια· σειρᾶ ὅλη ἐνεργειῶν προηγείται παρ' ἄλλων ὑπηρεσιῶν, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, περιοριζομένου

(1) Ὅρα ἀνωτ. σ. 10.

αὐστηρῶς εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς, τελευταίας δηλονότι πράξεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐκριθῆ, ὅπως πρὸ πάσης ἀναλήψεως ὑποχρεώσεώς τινος εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἀπαιτεῖται καὶ ἡ προέγκρισσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν· τοῦτο δ' ἐπετεύχθη διὰ τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς τῆς 7 Ἰουνίου 1927.

«Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ὑποχρεώσεως καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος παρεμβάλλονται ἡ ἀναγνώρισις καὶ ἐκκαθάριστις τῆς δαπάνης, ἡ σπουδαιότητα ἴσως ἐνέργεια διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν, ἣτις ἐνεργεῖται ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τῶν καθ' ἕκαστον Ὑπουργείων. Τὸ κενὸν τοῦτο ἔρχεται νὰ συμπληρωσῆ τὸ παρὸν σχέδιον νόμου, διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποίου καὶ ἡ ὑπηρεσία αὕτη δεόν νὰ ἀσκήται ἀπὸ ὄργανα ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον συνεπῶς ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τελοῦνται.

«Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ δύναται ὡς ἄλλως τε εἶναι πρέπον, νὰ παρακολουθῆ πᾶσαν εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀναλαμβανομένην δαπάνην ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεως αὐτῆς μέχρι τῆς τελικῆς ἀναγνώρισεως καὶ τῆς ἐκτελέσεώς της καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ κατὰ τρόπον ἐνιαῖον καὶ ὁμοίομορφον τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐντολὴν τῶν ἐξόδων, ἐξ οὗ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι μέγιστα ὀφέλη θὰ προκύψουν διὰ τὸ Δημόσιον.

«Ἡ ὑπαρξις τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθάρισεως τῶν δαπανῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν οἰκονομικοῦ λειτουργοῦ, συγκεντροῦντος τὰ προσόντα τῆς ἐπιστημονικῆς εἰδικεύσεως καὶ ἐμπειρίας, ἀποτελεῖ δι' αὐτὰς ταύτας τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας ὅσον καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς πολῦτιμον συμβολὴν καὶ ἐγγύησιν, χωρὶς ἀντιστοίχως νὰ θίγηται οὐδὲν ἢ πρωτοβουλία τῶν Ὑπουργῶν ἐν τῇ λήψει τῶν ὑπ' αὐτῶν θεωρουμένων ὡς ἀναγκαίων διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῶν κλάδων τῆς Διοικήσεως ὧν προΐστανται μέτρων, περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν ὁποίων παραμένουσι πάντοτε μόνοι αὐτοὶ κριταί.

«Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων θὰ εἶναι διὰ τὰς Διοικητικὰς ὑπηρεσίας ἀληθεῖς ὁδηγοὶ εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον τῆς δράσεως αὐτῶν, ὅπως δὲ ξένοι πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ὑπηρεσιακὰς ἐνεργείας, θέλουσιν ὑποδεικνύει εἰς αὐτὰς τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας, ἃς δύνανται νὰ ἔχωσιν ὠρισμέναι ἐνέργειαι αὐτῶν ὡς καὶ τὰς εὐθύνας ἃς ἀντιστοίχως ἤθελον φέροι αὐταί, συγχρόνως δὲ ὄντες ἐγγὺς τῶν πραγμάτων θέλουσι παρακολουθῆ καὶ κατευθύνει τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τρόπον, ὥστε ἀσφαλεστέρα καὶ μεθοδικωτέρα ν' ἀποβῆ ἡ ἀσκήσις παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ ὑπὸ Συνταγματικῆς διατάξεως ἀνα-

τεθέντος αὐτῷ τόσον σοβαροῦ καὶ λεπτοῦ ἔργου τῆς προεγκρίσεως τῶν δαπανῶν.

« Σκόπιμον ἐκρίθη ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅπως ἐξαιρεθῶσι τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, λόγῳ τῶν ἐιδικῶν συνθηκῶν αἵτινες διέπουν τὰς ὑπηρεσίας ταύτας ».

Θὰ εἴμεθα σύμφωνοι εἰς τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τὰ προσδοκώμενα κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὰς συσταθείσας ἰδίαις ὑπηρεσίας, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς χεῖρας καταλλήλους καὶ εἰς πρόσωπα ἔχοντα πλήρη ἀντίληψιν τῆς ἀποστολῆς τῶν καὶ ἀντικειμενικῶς σκεπτόμενα.

Ἄρθρον 28. Καμία συμφωνία περὶ τόκων ἢ προμηθείας τραπεζικῆς δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῆ, οὔτε νὰ γείνη δεκτὴ ἀπὸ τοὺς διατάκτας τῶν ἐξόδων πρὸς ὄφελος προμηθευτοῦ, διαχειριστοῦ ἢ ἐργολάβου, λόγῳ προσωρινοῦ δανείου ἢ προκαταβολῆς ἕνεκα ὑπηρεσίας ἐκτελουμένης ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ λογ. νόμου ἀριδῆλως προκύπτει ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀνάληψις δαπάνης ἀφορώσης τόκους ἢ προμήθειαν τραπεζικὴν διὰ παρασχεθὲν δάνειον ἢ προκαταβολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐνεργηθεῖσαν.

Ἐννοεῖται ὅτι ἐιδικὸς νόμος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ συμφωνίαν τόκου ἢ προμηθείας τραπεζικῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τόκου λόγῳ ὑπερημερίας. Ὡς πᾶς ὀφειλέτης, καὶ τὸ Δημοσίον ἐνδέχεται νὰ παραλείψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων του ἀπέναντι τοῦ πιστωτοῦ του καὶ νὰ μὴ πληρῶσῃ αὐτὸν ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ, ὅποτε δύναται νὰ ὑποχρεωθῆ εἰς ἀποζημιώσεις. Ἡ τοιαύτη ἀποζημιώσις συνήθως συνίσταται εἰς τὴν χορήγησιν τόκων ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων χρημάτων, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς καθυστερήσεως.

Ἴνα ὅμως λογισθῆ τόκος λόγῳ ὑπερημερίας ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ὄφελος τῶν πιστωτῶν αὐτοῦ, ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ ἀγωγή ζητοῦσα τὴν πληρωμὴν τόκου. Τόκος δὲν δύναται νὰ λογισθῆ ἐπὶ ἐπιστροφῆς χρημάτων ἀχρεωστικῶς εἰσπραχθέντων.

Ὁ λόγῳ ὑπερημερίας πάσης ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου τόκος εἶνε 6% ἐκτὸς ὅταν ὁ τόκος ὀρίζηται ἄλλως διὰ συμβάσεων ἢ ἐιδικῶν νόμων. Ὅρα ν. 1600 καὶ Ν. Δ. 28 Νβρ. 1917.

Τόκος ἐπὶ τόκων ἢ ἄλλων προσόδων, οἶον μισθωμάτων, ὀφείλεται ἐὰν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον χοῆσιν δὲν πληρωθῆ τόκος καὶ μετὰ τὴν παρέ-

λευσιν τοῦ χρόνου τούτου 1) συναφθῆ συμφωνία 2) ἐγερχθῆ ἀγωγή πληρωμῆς τόκου ἐπὶ τόκων ἢ προσόδων. Ἐπομένως, ἵνα ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου πληρωθῆ τὸς ἐπὶ τόκων πρέπει, μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως νὰ μὴ ἐπληρώθῃ τὸς ἢ πρόσδοδος ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς καὶ δεύτερον μετὰ τὴν λήξιν τῆς χρήσεως νὰ συναφθῆ συμφωνία περὶ ἀνατοκισμοῦ τῶν ληξιπροθέσμων τόκων ἢ προσόδων ἢ νὰ ἐγερχθῆ ἀγωγή περὶ πληρωμῆς τόκων ἢ προσόδων.

Αἱ περὶ τόκου ὑπερημερίας πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεις περιλαμβάνονται εἰς τὸν ν. ΧΑ' τοῦ 1877, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ν. ΖΞΕ' τοῦ 1882 καὶ μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ν. ΓΤΟΕ' τοῦ 1909. Κατανοητικῶς δὲ περὶ τόκου πραγματεύεται τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Β.Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ἐκδοθέντος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων (1).

Αἱ περὶ τόκου ὑπερημερίας προρρηθεῖσαι διατάξεις περιελήφθησαν εἰς τὸ Β. Δ. τῆς 8 Νοεμβρίου 1918, περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ δικῶν καὶ δικηγόρων τοῦ δημοσίου καὶ περὶ τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου, ἔχουσι δ' ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 24. (ν. ΧΑ' τοῦ 1877 ἄρθρ. 1 καὶ ΓΤΟΕ' τοῦ 1909 ἄρθρ. 1). Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερημερίας τόκος πάσης τοῦ Δημοσίου ὀφειλῆς, ὁρίζεται εἰς 6 % ἑτησίως, πλὴν ἂν ἄλλως ὠρίσθη διὰ συμβάσεως ἢ εἰδικοῦ νόμου.

Ὁ εἰρημένος τόκος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 25. (Νομοθ. Β. Δ. 20 Δεκεμβρίου 1917 δυνάμει τοῦ νόμου 848 ἄρθρ. μόνον). Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως διατάξῃ τὴν πληρωμὴν εἰς ἀλλοδαποὺς οἴκους τόκων μὴ ὑπερβαίνοντων τὰ 5 %, ὀφειλομένων δὲ αὐτοῖς λόγῳ τῆς καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρ' αὐτῶν προμηθευθέντων εἰς τὸ Ἑλλην. δημοσίον εἰδῶν καὶ ὕλικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1912 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἄρθρον 26. (Ν. ΓΤΟΕ' τοῦ 1909 ἄρθρ. 2). Μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. ΓΤΟΕ' (ἰσχύσαντος τῆ 25 Ὀκτ. 1909) καταβάλλεται ὁ αὐτὸς τόκος τῶν 6 % καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν τελεσιδικῶς ἀνεγνωρισμένων, ὑπὲρ ὧν ἀνώτερος ἐπεδικάσθη τόκος.

Ἄρθρον 27. (Ν. ΖΞΕ' ἄρθρ. 3 § § α' β' καὶ γ'). Τόκος ἐπὶ τόκων ἢ ἄλλων προσόδων, οἷον μισθωμάτων, εἰσοδημάτων διηνεκῶν ἢ προσαίρων, ὀφείλεται: 1) ἐὰν συμφωνηθῆ τοιοῦτος, ἢ 2) ἐὰν ζητηθῆ δι' ἀγωγῆς κατ' ἀμφοτέρως δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας μόνον ἐπὶ τῶν καθυ-

(1) Ὅρα Β. Δ. κατωτ. παρατιθέμενον.

στερουμένων τοιούτων ἐπὶ ὀλόκληρον τοῦλάχιστον ἔτος ἢ ἐπὶ μίαν χρῆσιν ὡς πρὸς τὸ Δημόσιον.

Ἡ περὶ πληρωμῆς τοιούτου τόκου συμφωνία πρέπει νὰ γίνηται, ἢ δὲ ἀγωγὴ νὰ ἐπιδίδηται μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀνωτέρου ἔτους ἢ τῆς χρήσεως.

Κατὰ τὸ *ἄρθρον 19 Ν. Δ. 6 Αὐγ. 1923*, περὶ διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας: 1. Ἐπὶ καθυστερουμένων εἰς ἐργολάβους δημοσίων ἔργων καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ποσῶν, ὀφείλεται τόκος μέχρι τοῦ νομίμου ὄριου, ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τριμήνου μετὰ τὴν ὀριστικὴν παραλαβὴν τῶν ἔργων, ἢ συνεπεῖα τῆς διαλύσεως τοιούτων.—2. Τὸ ποσὸν τοῦ τόκου, μέχρι τοῦ ἐπιτρεπομένου ὄριου, ὀρίζεται ἀνολόγως, δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.—3. Ἐπὶ ἐκτελεσθέντων ἔργων, ὧν ἐβράδυνεν ἢ παραλαβή, πταίσματι τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ κανονισθῇ τόκος προγενέστερος τὸ πολὺ ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔπρεπεν καὶ ἠδύνατο νὰ γίνη ἢ ὀριστικὴ παραλαβὴ ἢ ἢ κατόπιν διαλύσεως τῆς ἐργολαβίας τοιαύτης.—4. Ἡ ἐναρξίς τῆς τοκοδοσίας, ὡς καὶ τὸ μέτρον τοῦ τόκου, ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.—5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκκρεμουσῶν καὶ μὴ ἀποπληρωθεισῶν ἐργολαβιῶν». Κατὰ τὸ *ἄρθρον 34 τοῦ Π. Δ. τῆς 23 Ἀπριλίου 1928*, περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων: «1. Αἱ πρὸς τοὺς ἐργολάβους πληρωμαὶ τῶν πιστοποιουμένων ἐκάστοτε ποσῶν, γίνονται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι διαθέσιμοι πιστώσεις, εἰς οὐδεμίαν δ' οὗτοι δικαιοῦνται ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τυχὸν βραδύτητα τῶν πληρωμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργολαβίας. 2. Ἐὰν μετὰ τὴν ἀράδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παραλαβῆς ἢ ἀπὸ τῆς κατόπιν διαλύσεως τοιαύτης, μὴ ἀποπληρωθῇ ὁ ἐργολάβος, διακαίουται οὗτος εἰς τὴν ἀπόληψιν τόκου, μέχρι τοῦ νομίμου ὄριου.—3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐβράδυνεν ἢ καταβολὴ πταίσματι τοῦ Δημοσίου, ὡς ὄριον ἐνάρξεως τῆς τοκοδοσίας, λογίζεται ὁ χρόνος καθ' ὃν δυνάμει τῶν ἐν *ἄρθροις 31 καὶ 33* προθεσμίων, ἠδύνατο καὶ ὄφειλε νὰ γίνη ἢ παραλαβή.—4. Τὸ ὄριον τοῦ τόκου καὶ ὁ χρόνος, ἐνάρξεως τῆς τοκοδοσίας, ὅπου ἀπαιτεῖται προσδιορισμὸς τοιούτου, ὀρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 25 τοῦ 1932 ἀπόφασιν Ἀρ. Π., οἱ ὀρισμοὶ τοῦ *ἄρθρου 19 ν. δ. 6 Αὐγούστου 1923* «ἀφορωῶσι καὶ ρυθμίζουσι τὴν πρὸς καταβολὴν τόκου ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου ὡσάκις ἐν τῇ ἐργοληπτικῇ συμβάσει δὲν εἶχον συνομολογηθῆ τοιοῦτοι ἐν καθυστερήσει τοῦ ὀφειλομένου παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐργολήπτην ποσοῦ, ἐκ τῆς κατασκευῆς ἔργου παραληφθέντος, ἢ ὑπαιτιότητι τοῦ Δημοσίου μὴ παραληφθέντος,

ὅτε ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ κανονισθῇ τὸ μέτρον τοῦ καταβλητέου εἰς τὸν τοιοῦτον τόκου ἐπὶ τῶν ἐκ τοιαύτης αἰτίας ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου καὶ ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ τούτου, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν διὰ προγενεστέρας συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἐργολάβου, εἶχεν ἤδη προσδιορισθῇ ὁ καταβλητέος τῷ τελευταίῳ τόκος, ὡς ἐκ τούτου δὲ δὲν ὑπῆρχε λόγος ὕπως κανονισθῇ νομοθετικῶς ὅ,τι ἦτο συμβατικῶς μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἐρρουθμισμένον». Ἀρμόδιον δὲ νὰ κρίνῃ τὸ Δικαστήριον καὶ οὐχὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὡς μόνος ἀρμόδιος.

Τὰ περὶ τόκου εἰς ἐργολάβους δημοσίων ἔργων τελικῶς καθορίζονται διὰ τοῦ *ἄρθρου 5* ν. 5367: 1. Αἱ πιστοποιήσεις καὶ πληρωμαὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκτελοῦνται κατὰ χρονικὰ διαστήματα καθοριζόμενα ἐν τῇ συγγραφῇ ὑποχρεώσεων ἢ ἐν τῇ ἐργολαβίᾳ ἢ συμβολαίῳ. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ καθυστερήσῃ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καθ' ἣν ἔδει νὰ γίνῃ, ὁ ἐργολάβος δικαιούται τόκου ὑπερημερίας ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων αὐτῷ ποσῶν πρὸς ἕξ τοῖς ἑκατὸν (0/0) ἐτησίως ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ τούτου ὀχλήσεώς του....»

Εἰδικαί τινες διατάξεις περὶ συμφωνιῶν ἐπὶ προμηθειῶν τοῦ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ ἰσχύουσαι περιλαμβάνονται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις περὶ λογιστικοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τὰς ἐτέρας περὶ λογιστικοῦ τοῦ ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 29. Προπληρωμαὶ εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτάς δὲν συγχωροῦνται αἱ δὲ εἰς λογαριασμὸν πληρωμαὶ πρᾶπει νὰ εἶναι πάντοτε κατὰ τὸ ἐν τρίτον κατώτεροι τῶν δικαιωμάτων, ὅσα βεβαιοῦνται διὰ τακτικῶν ἐγγράφων, προσδιοριζόντων τὴν τετελεσμένην ὑπηρεσίαν κατὰ ποσότητα καὶ ἀξίαν.

Ὁ λογ. ν. ἀπηγόρευσε *προπληρωμὰς* εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτάς, ἐπιτρέψας ταύτας διὰ διάφορα δημόσια ἔξοδα διὰ τῶν *ἄρθρων 47* καὶ *ἐπ. τοῦ λογ. ν. ὅρα ὅμως ν. 1027 τοῦ 1917 καὶ 1254 τοῦ 1918.*

Πληρωμαὶ εἰς λογαριασμὸν καλοῦνται αἱ πληρωμαὶ αἱ *γινόμεναι δι' ὑπηρεσίαν, δι' ἧς ἡ ἐκτέλεσις ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῆται.* Αἱ πληρωμαὶ αὗται ἐνεργοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς προμηθευτάς ἢ ἐργολάβους, διατάσσονται δ' ἐπὶ τῇ βάσει συνοπτικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐκτελεσθείσης ἐργασίας κατὰ ποσότητα καὶ ἀξίαν, συντασσομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου, καὶ δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτεροι τῶν δύο τρίτων τῆς ἀξίας ταύτης, ἐκδιδομένου χρηματικοῦ ἐντάλματος, τῆς ἀποπληρωμῆς γινομένης διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως μετὰ τὴν ἐντελῆ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας. Κανονιστικῶς, περὶ τῶν πληρωμῶν εἰς λογαριασμὸν διαλαμβάνουσι τὰ *ἄρθρα 45 καὶ 51 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852,* τὸ ἐκδοθὲν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων (1).

(1) Ὅρα κατ. σχετικὸν διάταγμα παρατιθέμενον.

Κατὰ τὸν ν. ΧΟΒ' τοῦ 1878 : «**Ἀρθρ. 1.** Αἱ εἰς λογαριασμὸν πληρωμαί εἰς τοὺς ἐργολάβους τῶν δημοσίων ἔργων δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰ ἐννέα δέκατα τῆς ἀξίας τῆς τετελεσμένης ἐργασίας καὶ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς ἀξίας τῶν εἰσηγμένων εἰς τὰ ἐργοτάξια ὑλικῶν. » **Ἀρθρ. 2.** Ἀπὸ τῆς τετελεσμένης ἐργασίας ἀφαιρεῖται τὸ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὑλικῶν πληρωθὲν τυχὸν ποσόν.

Τὸ Δ. τῆς 23 Ἀπριλίου 1928, περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔργων, τὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν λογαριασμῶν καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐργολάβων δημοσίων ἔργων κανονίζει ὡς ἑξῆς:

Ἀρθρον 30. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν πληρωμῶν τῶν ἐργολάβων κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστώσεων τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ἐν τῷ ἐγκριμένῳ τιμολογίῳ ἀντιστοίχων τιμῶν μονάδος, ὧν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ τροποποιήσις, πλὴν ἐὰν εἰδικὸς περὶ τούτου νόμος προνοεῖ ἢ ἐὰν ἄλλως καθορίζεται ἐν τῇ συμβάσει.—2. Οἱ λογαριασμοὶ ἐκδίδονται διὰ πλήρως τετελεσμένης ἐργασίας καὶ διὰ προμηθείας δοκίμων ὑλικῶν ἐν τοῖς ἐργοστασίοις. Καὶ διὰ μὲν τὰς πρώτας γίνεται κράτησις λόγῳ ἐγγυήσεως 10% ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν, διὰ δὲ τὰς προμηθείας 20%. Ἐὰν κατόπιν προτάσεως τοῦ ἄρμοδιου νομομηχανικοῦ κριθῆ ὅτι ἡ κράτησις 10% ἐπὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ὑπερβαίνει τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου, δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ ἐγκρίνη τὴν ἀπόδοσιν ἀναλόγου μέρους τῶν κρατήσεων, αἰτινες ἀποδίδονται ὁλοσχερῶς μετὰ τὴν ὀριστικὴν παραλαβήν.—3. Ἐπιτρέπεται ἢ ἐν τοῖς λογαριασμοῖς πιστοποιήσις καὶ ἐργασιῶν μὴ πλήρως τετελεσμένων, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον αἱ ὑπολειπόμεναι πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν, μὴ συντελοῦσαι εἰς τὴν στερεότητα τῶν συντελεσμένων, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι κεχωρισμένως, χωρὶς νὰ προξενηθῆ ἡ ἐλαχίστη ζημία εἰς τὰς δι' αὐτῶν συμπληρουμένας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ ἐν τῷ τιμολογίῳ τιμὴ μονάδος μειοῦται ἐν τῷ λογαριασμῷ μετ' ἀναλόγου πρὸς τὴν ὑπολειπομένην ἐργασίαν δαπάνην.—4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μέχρι τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς ἐκδιδομένων λογαριασμῶν, εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν ὀλικὴν τῶν ἔργων δαπάνην καὶ τὸ εἶδος, καὶ συνθήκας καὶ τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον κινήσεως τοῦ ἔργου.

Ἀρθρον 34 § 21.—Αἱ πρὸς τοὺς ἐργολάβους πληρωμαί τῶν πιστοποιουμένων ἐκάστης ποσῶν, γίνονται ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι διαθέσιμοι πιστώσεις, εἰς οὐδεμίαν δ' οὗτος δικαιούται ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τυχὸν βραδύτητα τῶν πληρωμῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργολαβίας.—2. Ἐὰν μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς παραλαβῆς ἢ ἀπὸ τῆς κατόπιν διαλύσεως τοιαύτης, μὴ ἀποπληρωθῆ ὁ ἐργολάβος, δικαιούται οὗτος εἰς τὴν ἀποληψιν τόκου μέχρι τοῦ νομίμου ὀρίου.—3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐβράδυνεν ἡ παραλαβή, πταισμάτι τοῦ Δημοσίου, ὡς ὄριον ἐνάρ-

ξέως τῆς τοκοδοσίας λογίζεται ὁ χρόνος, καθ' ὃν δυνάμει τῶν ἐν ἄρθροισι 31 καὶ 33 προθεσμιῶν ἠδύνατο καὶ ὄφειλε νὰ γίνῃ ἡ παραλαβή.— Τὸ ὄριον τοῦ τόκου καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς τοκοδοσίας, ὅπου ἀπαιτεῖται προσδιορισμὸς τοιούτου, ὁρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 30. Ὑπάλληλος ὑπηρετῶν εἰς διαφόρους ἐμμίσθους θέσεις δὲν λαμβάνει εἰμὴ ἓνα μόνον μισθόν, τὸν τῆς μᾶλλον μισθοδοτουμένης· δύναται δὲ νὰ λάβῃ καὶ ἐπιμίσθιον διὰ τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας, ὁπότεν καὶ ὅπως ρητὸς νόμος τὸ ἐπιτρέπη.

Διὰ τὰς προσωπικὰς ὑπηρεσίας, ἅς τὰ ὄργανα τοῦ Κράτους παρέχουσιν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν δίδεται αὐτοῖς ὁ μισθός, κατὰ τοὺς ὑφισταμένους νόμους δι' ἐκάστην τάξιν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν· πρὸς τῷ μισθῷ συμπίπτει ἐνίοτε καὶ ἡ παροχὴ ἐτέρων χρηματικῶν ποσῶν ὑπὸ διαφόρους τύπους: *ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ἐπιμίσθια, ἐπιχορηγήσεις* κλπ. (1)

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 29 § 2 τοῦ Συντάγματος.**

«Οὐδεμία πρότασις ἀφορῶσα αὐξήσειν τῶν ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει πρὸς ὄφελος προσώπου, προέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 117 § 2 τοῦ Συντάγματος.**

«Οὐδέποτε αἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου ἢ ταμείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἀμοιβαί ἢ οἰαιδήποτε ἄλλαι ἀπολαυαὶ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου ἔνεκα παροχῶν ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δύνανται νὰ ὑπερβοῦν ἐν τῷ συνόλω των μηνιαίως τὸν ὀργανικὸν μισθὸν αὐτοῦ».

Ἐπὶ τῆς διατάξεως ταύτης ἡ Γεν. Διεύθυνσις Δημ. Λογιστικῆς παρέσχε τὰς κάτωθι ὁδηγίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 79140]34 τῆς 14 Ἰουλίου 1927 ἐγκυκλίου:

«Διὰ τοῦ ὄρου «ὀργανικὸς μηνιαίος μισθός» νοεῖται ὁ μισθός τῆς ὀργανικῆς θέσεως, ἣν ὁ ὑπάλληλος κατέχει, προσηυξημένος λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, μὴ συμπεριλαμβανομένου οὐδενὸς ἐτέρου οὐδὲ αὐτῶν τῶν ἐπιδομάτων τῶν παρακολουθούτων τὸν μισθὸν καὶ ἐχόντων χαρακτῆρα ἐπαυξήσεως τούτου.

«Διὰ τοῦ ἐτέρου ὄρου «ἀμοιβαί ἢ οἰαιδήποτε ἄλλαι ἀπολαυαὶ ἔνεκα παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ» νοεῖται ὡς ἐκ τῆς διατυπώσεως αὐτοῦ σαφῶς ἐξάγεται, οἷονδήποτε ποσὸν τὸ ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἀπολαμβάνει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ἐκ ταμείων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ὑπὸ τύπον ἐπιδομάτων, ποσοστῶν, ἀποζημιώσεων ὑπερωριῶν, ἐπιχορηγήσεων κλπ. ἐξαίρουμένων τῶν ἐπιχορηγήσεων ἐκείνων

(1) Περὶ τῶν μισθῶν, ὄρα, **Β. Δ. Γεωργαντᾶ, Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία § § 153—156** (τόμ. II σ. 53—113).

τῶν παρεχομένων πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ ὑπάλληλος, ἀσκῶν ἀπλὴν μεσολάβησιν, ἀντικρύση ἀντίστοιχον ἔξοδον βαρῦνον τὸ δημόσιον, οἷαι εἶνε αἱ ἐπιχορηγήσεις λόγῳ ἐνοικίου, γραφικῆς ὕλης, φωτισμοῦ, θερμάνσεως κλπ.

«Αἱ ὡς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἐρμηνεύονται ἀμοιβαί καὶ ἀπολαυαὶ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι κατὰ μῆνα τὸν ὀργανικὸν αὐτοῦ μηνιαῖον μισθὸν τὸν προσηυξημένον λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας.

«Προκειμένου ἤδη περὶ ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ἐνδείκνυται α) ὅπως προληπτικῶς αἱ διάφοροι ἀρχαὶ μὴ ἀναθέτωσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους ὑπηρεσίας αἵτινες ἐν τῷ συνόλῳ των θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποδώσωσι κατὰ μῆνα ἀμοιβὰς ὑπερβαίνουσας τὸν ὀργανικὸν αὐτῶν μισθόν. β) Ὑποχρεώσωσι τούτους ὅπως δι' ὑπευθύνων δηλώσεων ἀναφέρωσι τὶ ποσὸν ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ἐκ τῶν εἰδικῶν ταμείων δημοσίου δικαίου. γ) Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου τούτων ἤθελον διαπιστώσῃ σχετικὴν παράβασιν ὑποχρεώσωσι τούτους εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλεόν ληφθέντος ποσοῦ καὶ μεριμνήσωσι διὰ τὴν ἀνάκλησιν τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας.

«Τὰ Νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου παρακαλοῦνται ὅπως γνωρίζωσι ἀνελλιπῶς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ποίας ἀμοιβὰς χορηγοῦσι εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους. Τὰ δὲ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων παραγγέλλονται ὅπως ὁσάκις ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν ἐντελλομένων ἐξόδων καὶ πάσης πηγῆς πληροφοριῶν ἤθελον βεβαιωθῆ περὶ παραβάσεως τῆς σχετικῆς συνταγματικῆς διατάξεως προβαίνωσι εἰς οἰασδήποτε νομίζουσιν ἐνεργείας πρὸς καταστολὴν ταύτης καὶ ἀναφέρωσιν ἡμῖν σχετικῶς.

«Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑφ' ἡμῶν Ὑπουργείου ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐξακριβώσῃ τὰς γενομένας δηλώσεις διὰ τῶν ἀρμοδίων δημοσίων Ταμείων παρ' ὧν καταβάλλονται αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἀποδοχαί».

Κατὰ συντακτικὴν ἀπόφασιν 9 Φεβρουαρίου 1926, ὁ μισθός, τὰ ἐπίδομα κλπ. δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνωσι ἐν σύνολῳ τὰς ἀπολαυὰς τοῦ οἰκείου ὑπουργοῦ. Φρονῶ ὅτι μετὰ τὴν ἀνωτέρω συνταγματικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ἡ διάταξις τῆς συντακτικῆς ἀποφάσεως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 53 τοῦ Συντάγματος.

«Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου».

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 10 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 : «Ἀπαγορεύεται ἡ πληρωμὴ μισθῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀργανικῶν νόμων, ἐπιμισθίων, προσωπικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεων, μὴ στηριζομένων εἰς νόμον, καὶ ἂν ἀνεγράφῃ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς τοῦτο πίστωσις.—Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ χορηγία βοηθημάτων καὶ συνδρομῶν εἰς δῆμους, κοινό-

τητας καὶ σωματεῖα ἄνευ εἰδικοῦ νόμου.—Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν δύο ἀνωτέρω ἐδαφίων ἐκδομένων τυχὸν χρηματικῶν ἐνταλμάτων.—Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια δὲν ὑπάγονται τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν».

Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 126 καὶ 127 τοῦ λογ. ν., ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ταυτόχρονος χορήγησις μισθοῦ καὶ συντάξεως (1). Τὸ ἀρθρ. 76 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 ἀπηγόρευε καὶ τὴν ταυτόχρονον χορήγησιν μισθῶν καὶ βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη ἀπηλείφθη, ὡς παρέλκουσα, κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911, ἀφ' οὗ διὰ τῶν ἀρθρ. 71 καὶ 72 τοῦ Συντάγματος καθωρίσθη τὸ ἀσυμβίβαστον τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος πρὸς οἰονδήποτε ἔμμισθον λειτουργημα, σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου περιέλαβε καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927.

Κανονιστικῶς, τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως μισθῶν καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν ὠρίσθησαν διὰ τῶν ἀρθρ. 12—15 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν μισθῶν ἐνεργεῖται κατὰ μῆνα ὑπολογιζομένου τοῦ μηνὸς γενικῶς ἐκ τριάκοντα ἡμερῶν δι' ὅλους τοὺς μῆνας τοῦ ἔτους.

¹ Ἰσχύουσι δὲ περὶ ἐκκαθαρίσεως αἱ ἐξῆς διατάξεις:

² **Ἄρθρον 17 § 1 ν. 3379** τοῦ 1929, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ ν. 5830 τοῦ 1933. «Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν ὡς καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει εἶνε πληρωτέαι τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ προηγούμενου, ὃν αὐταὶ ἀφορῶσι μηνός»

³ **Ἄρθρον 17 ν. 3379 τοῦ 1929 § 2.** «Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει δημοσίους ὑπαλλήλους ἐν γένει».

⁴ **Ἄρθρον 1 ν. 5127 τοῦ 1931.**

«1. Ἐπιτρέπεται ὅπως:

«α') Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

«β') Οἱ μισθοὶ ὡς καὶ πᾶσα σταθερὰ ἀποδοχὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

«γ') Αἱ μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμὸν, θέρμανσιν, καθαριότητα, ἐνοίκιον κ.λ.π. καὶ

«δ') Τὰ ἐνοίκια πάσης φύσεως οἰκημάτων χρησιμοποιοιμένων πρὸς χορῆσιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐκκαθαρίζονται ὀριστικῶς ὑπὸ τῶν προϋ-

(1) Ὅρα κατωτ. εἰς μνημονευόμενα ἀρθρα ἔνθα καὶ σχετικὴν διάταξιν ν. δ. 28 Ἀπρ. 1923, περὶ ἀπονομῆς συντάξεων ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

σταμένων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν, πληρώνονται δὲ κατ' ἐπιταγὴν τούτων ὑπὸ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, ἐξουσιοδοτημένων πρὸς τοῦτο παρὰ τῶν οἰκείων Προέδρων Βουλῆς καὶ Γερουσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανονισμῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, Ὑπουργῶν ἢ Γενικῶν Διοικητῶν.

« 2 Ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ὅπως αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρώνονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Δημοσίων Ταμείων βάσει τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φυλλαδίων κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

« Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρώνονται κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τριμηνίας.

« 3. Αἱ ὡς ἄνω ἐξουσιοδοτήσεις καὶ ἐπιταγαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

« 4. Αἱ ὑπὸ τῶν Ταμείων ἐνεργούμεναι ὡς ἄνω πληρωμαὶ ἄγονται ἀμέσως εἰς πίστωσιν αὐτῶν ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

« 5. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐν περιπτώσει μὴ νομιμότητος ἢ μὴ ἀποχώσεως δικαιολογήσεως ἢ ἀνακριβείας τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐντελλομένης δαπάνης, ὑπέχουσι εὐθύνην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, εἰς βῆρος δ' αὐτῶν καὶ τῶν ἀχρεωστῆτος λαβόντων καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀλληλεγγύως τὸ ἀνοικείως πληρωθὲν ποσόν. Τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἢ εἰσπραξίς ἐπιδιώκεται διὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐπιτρεπομένων ἐξαναγκαστικῶν μέσων ἢ διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

« 6. Οἱ ἀρμοδίιοι ταμιακοὶ ὑπόλογοι τοῦ Κράτους διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πληρωμὰς ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην μόνον :

« α') Ἐπὶ πληρωμῇ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ β') ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον πληρώσει δυνάμει ἐντολῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ μὴ ἀρμοδίου πρὸς τοῦτο προϊσταμένου ἢ φυλλαδίου συντάξεως μὴ νομίμως συντεταγμένου.

« Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδοθῆ ἔνταλμα ὑπὲρ δικαιοῦχου μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸ μισθολογικὸν μητρώον ἢ τὸν πίνακα τῶν ἐνοικίων ἢ διὰ ποσὸν πέραν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, τὸ Ταμεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐντάλματος ἀλλὰ κατόπιν ἰδίου ἐγγράφου καὶ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

« 7. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῆ :

« α') Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὀρίζονται οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν

εἰς οὓς θέλει ἀνατεθῆ ἡ ἔκκαθάρσις καὶ ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ὀριζομένων δαπανῶν.

« β') Τὰ καθήκοντα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἔκκαθάρσις καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων δαπανῶν.

« γ') Ὁ τρόπος καθ' ὃν παρέχεται ἡ προβλεπομένη ἐν τοῖς ἑδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξουσιοδότησις.

« δ') Αἱ κατηγορίαι τῶν ὑπαλλήλων ὧν αἱ ἀποδοχαὶ κλπ. δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένου τρόπου πληρωμῆς.

« ε') Πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων λεπτομέρεια.

« 8. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰσχύουσαι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων ἑξόδων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—1932 καὶ ἐφεξῆς.

« Καταργοῦνται αἱ διατάξεις α') τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 1555, β') τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1949, γ') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 26 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1949 κλπ.» καὶ δ') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3779.

Ὁ Ν. 1168 τοῦ 1918. Ἄρθρα 1—2 (¹).

Ἄρθρον 3. Ἐὰν μετὰ τὴν 15 τοῦ μηνὸς ἐπέλθωσι μεταβολαί, ἀλλοιοῦσαι τὸ πληρωτέον τῷ δικαιούχῳ ποσόν, αἱ ἐκ τούτου ἀλλοιώσεις περιλαμβάνονται εἰς τὴν μισθοδοτικὴν κατάστασιν τοῦ ἐπομένου μηνὸς ὑπ' εὐθύνην τῆς ἔκκαθαρίζουσης τὴν δαπάνην ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4. Ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπερτέτου ἢ διακοπῆς συντάξεως μετὰ τὴν 15 τοῦ μηνὸς ἢ ἐπὶ πλέον ἐνταλθεῖσα διαφορὰ μισθοῦ κλπ. αὐτοῦ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπιμελεία καὶ ὑπ' εὐθύνην τῆς ἐπὶ τῆς ἔκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης ὑπηρεσίας.

« Πρὸς τοῦτο ἡ μὲν ἔκκαθαρίσασα τὴν δαπάνην ὑπηρεσία διατάσσει τὴν σχετικὴν ἔκπτωσιν, ὁ δὲ ἀρμόδιος ταμίας ἐνεργεῖ ταύτην καὶ ὑποβάλλει ἀμέσως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον κατάστασιν ἐκπεσμοῦ πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ ἐκπεσθέντος ποσοῦ εἰς τὰς πιστώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5. Οἱ μισθοὶ κλπ. οἱ πληρωνόμενοι ἐκ χρημάτων παγίας προκαταβολῆς ἔκκαθαρίζονται εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔκκαθάρσιν τῶν μεταβολῶν ἐν τῇ μισθοληψίᾳ ὀλοκλήρου τοῦ μηνός».

(¹) Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1 καὶ 2 καταργήθησαν διὰ τοῦ ν. 5127.

Ν. Δ. 25 Σεπτεμβρίου 1924, περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1924 ὁ μισθὸς πάντων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκτάκτων, ὁρίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς, ὡς ἐν τοῖς κατωτέρῳ πίναξιν ἀναγράφεται, καταβάλλεται δὲ εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια διὰ τῆς καθ' ἑξαμηνίαν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἀναγωγῆς τῶν μεταλλικῶν εἰς χαρτίνας ἐπὶ τῷ μέσῳ ὄρῳ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην ἑξαμηνίαν σχέσεως τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτίνην, ἐξευρισκομένων βάσει τῆς μέσης τιμῆς (πωλήσεως) τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἐν Ἀθήναις.

Εἰς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξευρισκόμενον μέσον ὄρον σχέσεως μεταλλικῆς καὶ χαρτίνης δραχμῆς προστίθεται μία μὲν μονὰς διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἢ μισθοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Α' τάξεως καὶ ἄνω ὑπαλλήλων, δύο δὲ μονάδες τῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἢ μισθοῦ Ὑπουργικοῦ Γραμματέως Β' τάξεως καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν.

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστης ἑξαμηνίας ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ μέσος ὄρος τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην ἑξαμηνίαν σχέσεως τῆς μεταλλικῆς καὶ χαρτίνης δραχμῆς, ὅστις προσηυξημένος κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένην παραγράφῳ ὁριζόμενα θὰ χρησιμεύσῃ ὡς συντελεστής διὰ τὴν κατὰ τὴν ἀρχομένην ἑξαμηνίαν ἀναγωγὴν τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς εἰς χαρτίνην.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἢ τιμῆ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ὁρίζεται εἰς δραχμάς μεταλλικὰς εἴκοσι πέντε. Κλάσμα δὲ μονάδος τοῦ μέσου ὄρου τῆς σχέσεως μεταλλικῆς καὶ χαρτίνης δραχμῆς ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως αὐτοῦ καὶ ἄνω λογίζεται ὡς ἀκεραία μονὰς.

Διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1924 μέχρι 31ης Μαρτίου 1925 ὀκτάμηνον χρονικὸν διάστημα ὁ μέσος ὄρος τῆς σχέσεως μεταλλικῆς δραχμῆς ὁρίζεται 1:10.

Ἄρθρον 4. Πρὸς καθορισμὸν τῶν συντάξεων τῶν ἐν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι ἀναφερομένων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν οὐχὶ οἱ μισθοὶ καὶ προσαυξήσεις τοῦ παρόντος, ἀλλὰ αἱ κατὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἰσχύοντες νόμοι ὁριζόμενοι συντάξιμοι ἀποδοχαί.

Ν. Δ. 27 Ἀπριλίου 1925. Περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων.

Ἄρθρον 2 ἐδάφ. γ'. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1925, αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν καταβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω Διάταγμα, τῶν μεταλλικῶν δραχμῶν ἀναγομένων εἰς χαρτίνας διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ αὐτῶν ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ ρηθὲν Ν. Δ. μέσον ὄρον τῆς σχέσεως μεταλλικῆς καὶ χαρτίνης δραχμῆς. Ὁ μέσος οὗτος ὄρος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀνώτερος τοῦ 1 πρὸς 10, ἤτοι 10 χάρτιναι δραχμαὶ ἴσαι πρὸς μίαν μεταλλικὴν, ἀξάνεται δὲ κατὰ μίαν ἢ δύο μονάδας, συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τοῦ Ν. Διατάγματος.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21890 τῆς 19 Φεβρουαρίου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκανόνισθησαν τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν σταθερῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ὡς ἑξῆς :

«Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931 :

α) αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν,

«β) οἱ μισθοὶ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σταθερὰ ἀποδοχὴ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν καὶ ἐργατῶν τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων ἢ ἐπὶ συμβάσει,

«γ) αἱ μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις,

«δ) τὰ ἐνοίκια πάσης φύσεως οἰκημάτων χρησιμοποιουμένων ὑπὸ δημοσίων ὑπηρεσιῶν,

«ἐκκαθαρίζονται καὶ πληρώνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης.

«Ἐξαιροῦνται τοῦ διὰ τῆς παρούσης καθοριζομένου τρόπου πληρωμῆς αἱ ἀποδοχαί : α') τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ πρεσβευτικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ β') τῶν ἐκ τῶν παγίων προκαταβολῶν Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ πληρωνομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

«**ΚΕΦ. Α'.** Ἐκκαθάρισις καὶ ἐντολὴ πληρωμῆς ἀποδοχῶν κλπ.—

Μισθολογικοὶ πίνακες.— 1. Ἡ Βουλὴ, ἡ Γερουσία καὶ τὰ ἄρμόδια Ὑπουργεῖα μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου τὸ βραδύτερον, δέον νὰ ἀποστέλλωσι πρὸς τὰ Δημόσια Ταμεῖα πίνακας (ὑπόδ. Α.) τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου τούτων ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ὑπαλλήλων κλπ. τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

«2 Ἐπὶ τῶν πινάκων τούτων συντασσομένων κατὰ κλάδον ὑπηρεσίας, ἀναγράφονται α') τὸ ὄνομα ἐκάστου ὑπαλλήλου καὶ τὸ ἐπώνυμον, β') ὁ βαθμὸς καὶ γ') τὸ ποσὸν τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του ἀναλυτικῶς. Ὡς μηνιαῖαι ἀποδοχαὶ νοοῦνται : α') ὁ μηνιαῖος μισθός, β') αἱ τυχόν προσ-
αυξήσεις λόγῳ πολυτετοῦς ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης αἰτίας, γ') τὰ παρακολουθοῦν-
τα τὸν μισθὸν ἐπιδόματα (παραμεθόριον ἐπίδομα, τεχνικόν, ἀποζημιώ-
σις λόγῳ λογιστικῶν λαθῶν, τὰ 3)16, ποσοστὰ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως
δημοσίων ἐσόδων κλπ.) καὶ δ') αἱ διάφοροι πάγια ἐπιχορηγήσεις (γρα-
φικὴ ὕλη, θέρμανσις, ἐνοίκια).

«3. Πᾶσα ἐπερχομένη ἐφεξῆς μεταβολὴ εἴτε ἐν τῇ συνθέσει τῶν καθ' ἕκαστα ὑπηρεσιῶν, εἴτε ἐν τῷ προσώπῳ ὑπαλλήλου τινός, κοινοποιεῖται ἐγκαίρως δι' ἰδίων ἐγγράφων πρὸς τε τὰ Ταμεῖα καὶ πρὸς τοὺς ἐντεταλ-
μένους τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀποδοχῶν προϊσταμένους ὑπηρεσιῶν. Τὰ ἐγ-
γραφα ταῦτα δέον νὰ περιλαμβάνωσι πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα
ἐν τῇ προηγουμένῃ ὑπ' ἀριθ. 2 παραγράφῳ. Ἀρμόδιοι διὰ τὴν κοινο-
ποίησιν τῶν μεταβολῶν εἶναι τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα, αἱ Γενικαὶ Διοική-
σεις ἢ καὶ ἄλλαι Ἀρχαὶ εἰς ἃς ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιτρέπεται ἡ
ἐνέργεια μεταβολῶν.

«4. Διὰ τῶν ἀνωτέρω πινάκων καὶ τῶν ἐγγράφων περὶ τῶν ἐπερχομέ-
νων μεταβολῶν ἐξουσιοδοτοῦνται τὰ δημόσια Ταμεῖα νὰ πληρώνωσι τὰς
ἀποδοχὰς τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενων ὑπαλλήλων μετὰ προηγουμένην

ἐκκαθάρισιν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἐνεργουμένην, ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν καθ' ἕκαστα ὑπηρεσιῶν.

«5 (1).

«**Βιβλίον προσωπικοῦ.**—6. Ἐκαστος προϊστάμενος ὑπηρεσίας ἐντεταλμένος νομίμως τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, τηρεῖ τὸ καὶ ἤδη ἐν χρήσει βιβλίον καταστάσεως προσωπικοῦ. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀναγράφεται κατὰ μερίδα ὑπαλλήλου κλπ. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ὁ βαθμὸς, αἱ κεκανονισμένοι ἀποδοχαὶ καὶ κρατήσεις ἐν γένει κλπ. καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀποδοχῶν ἐκάστου.

«Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βιβλίου τούτου ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἐκδίδει κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα ἀπὸ τῆς 25 τοῦ προηγουμένου μηνὸς τὸ οἰκτεῖον χρηματικὸν ἔνταλμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν ἐκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων διὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα.

«Τὸ περὶ οὗ πρόκειται βιβλίον παραδίδεται διὰ πρωτοκόλλου ὑφ' ἐκάστου προϊσταμένου πρὸς τὸν διάδοχόν του εἰς ἐκάστην παράδοσιν ὑπηρεσίας.

«Οἱ διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἐντολὴν πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν κλπ. προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

«**Μισθολογικὸν μητρώον.**—7. Ἐκαστον ταμεῖον τηρεῖ Μισθολογικὸν Μητρώον (ὑπόδ. 1) τῶν εἰς τὴν περιφέρειάν του ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων. Εἰς τὸ μητρώον τοῦτο μεταγράφονται οἱ ἀνωτέρω μνημονευθέντες καὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων ἀποσταλησόμενοι πίνακες τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου ταμεῖου ὑπηρετούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐπίσης ἕκαστον ταμεῖον ὑποχρεοῦται ὅπως πᾶσαν κοινοποιουμένην αὐτῷ ἐφεξῆς μεταβολὴν καταστάσεως ὑπαλλήλου μεταγράφει εἰς τὸ Μισθολογικὸν Μητρώον.

«Ἐκ τοῦ Μισθολογικοῦ Μητρώου χορηγεῖται πᾶσα αἰτουμένη βεβαίωσις περὶ πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν ἢ οἰωνδήποτε ἐκ τούτων κρατήσεων, ἐπὶ χαρτοσήμου ἢ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἀναλόγως τῆς χρήσεως δι' ἣν προορίζεται.

«8. Ἡ τήρησις τῶν ἀνωτέρω βιβλίων ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν δημοσίων ταμείων παρακολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων.

«**Ἐκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἀποδοχῶν.**—9. Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρ' αὐτῆς βιβλίου προσωπικοῦ ἐκκαθαρίζουσιν οἰκοθεν κατὰ μῆνα πάσας τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπ' αὐτοὺς

(1) Ἄφορᾶ τὴν πληρωμὴν ἐνοικίων.

ὑπαλλήλων, συντάσσοντες ἀπὸ τῆς 25 τοῦ προηγουμένου μηνὸς ἀτομικὸν ἔνταλμα πληρωμῆς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἐπομένου μηνὸς συμφώνως πρὸς τὸ ὑπόδειγμα (2). Εἰς τὸ αὐτὸ ἔνταλμα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ περιλαμβάνονται ἀποδοχαὶ βαρύνουσαι διάφορα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

« Ἡ μείωσις τοῦ 7 ο)ο ὡς καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων κράτησις τοῦ 2 ο)ο ἢ 1 ο)ο δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ πληρωτέον διὰ τοῦ ἐντάλματος ποσόν. Τοῦναντίον αἱ κρατήσεις διὰ τὸν φόρον καθαρᾶς προσόδου, Ταμείου Προνοίας Δημ. Ὑπαλλήλων καὶ Μετοχικοῦ Ταμείου ἐξ εἰδικῶν λόγων (ἀπουσίας, προστίμων κλπ.) περιλαμβάνονται εἰς τὸ ποσόν τοῦ ἐντάλματος, ἐκπιπτόμεναι δ' ἐκ τούτου ἀποδίδονται ὑπὸ τοῦ ταμείου διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν οἰκειῶν γραμματίων.

« 10. Τὸ ἔνταλμα συντάσσεται ἐπὶ ἐντύπων (ὑπόδειγμα 2) ἐκτυπομένων ἐπιμελείᾳ ἐκάστου Ὑπουργείου καὶ ἐφοδιάζουσι δι' αὐτῶν τοὺς οἰκείους προϊστάμενους. Εἰς τὸ ἔνταλμα ἀναγράφονται τὸ ὄνομα-πώνυμον τοῦ δικαιούχου, ἡ αἰτία τῆς πληρωμῆς, αἱ κρατήσεις, τὸ καθαρὸν πληρωτέον ὑπόλοιπον τῶ δικαιούχῳ, ἡ χρονολογία τῆς ἐκδόσεως, ὁ ἀῤῥθμὸς, ἡ χρῆσις, τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ Ταμεῖον ἐφ' οὗ εἶνε πληρωτέον τοῦτο.

« Εἰς τὰ ἐντάλματα συνάπτονται τὰ κεκανονισμένα δικαιολογητικά, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦτα, ἢτοι ἀντίγραφον κοινοποιήσεως διορισμοῦ καὶ πρωτοκόλλου ὀρκωμοσίας διὰ τοὺς νεοδιοριζομένους καὶ ἀντίγραφον κοινοποιήσεως προαγωγῆς ἢ προσαυξήσεως μισθοῦ διὰ τοὺς τυχόντας τοιαύτης, μὴ ἀπαιτουμένου τοῦ λοιποῦ ἀντιγράφου διορισμοῦ κλπ. διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

« 11. Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἀποστέλλει τὰ ἐντάλματα ταῦτα δι' ἐγγράφου εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον μετὰ συγκεντρωτικῶν καταστάσεων (ὑπόδ. 3 καὶ 5) ἀφοῦ τὰ ὑπογράψῃ καὶ σφραγίσῃ διὰ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπηρεσίας του.

« 12. Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῶν οἰκειῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων σημειοῦσιν ἐν τῷ βιβλίῳ προσωπικοῦ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς τὴν ἀντίστοιχον στήλην τοῦ μηνὸς εἰς ὃ ἀφορᾷ ἕκαστον ἔνταλμα.

« 13. Διὰ πᾶσαν βραδύτητα περὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων, ἔχουσαν ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τὴν μὴ ἔγκαιρον πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων, εὐθύνονται οἱ ἀρμόδιοι προϊστάμενοι.

« 14. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκδίδουσι καὶ τὰ ἐντάλματα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν πάσης φύσεως παγίων ἐπιχορηγήσεων (γραφικῆς ὕλης, θερμάνσεως, ἐνοικίου

κλπ.). Αἱ ἐπιχορηγήσεις αὗται δὲν καταβάλλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνὸς ἀλλ' ὡς αἱ περὶ ἐκάστης αὐτῶν κείμεναι διατάξεις ὀρίζουσι.

«15. Ἐὰν ὑπάλληλός τις λαμβάνῃ ἐπίδομά τι παρ' ἄλλης ὑπηρεσίας ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συντάσσει κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀποστέλλει ἐντὸς τῆς κεκανονισμένης προθεσμίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τὸ οἰκεῖον ἔνταλμα.

«16. (1).

«**ΚΕΦ. Β'.**—*Ἐδθύνη προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν.*—1. Οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐν περιπτώσει μὴ νομιμότητος ἢ μὴ ἀποχωρήσεως δικαιολογήσεως ἢ ἀνακριβείας τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐντελομένης δαπάνης, ὑπέχουσιν εὐθύνην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος· εἰς βάρος δ' αὐτῶν καὶ τῶν ἀχρεωστήτως λαβόντων καταλογίζεται ἀλληλεγγύως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς ἐνεργούσης τὸν ἔλεγχον ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, τὸ ἀνοικείως πληρωθὲν ποσόν.

«Τοῦ καταλογισθέντος ὡς ἄνω ποσοῦ ἢ εἴσπραξις ἐνεργεῖται διὰ κρατήσεως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπευθύνων ἢ ἐπιδιώκεται διὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐπιτρεπομένων ἐξαγαγκαστικῶν μέσων.

«**ΚΕΦ. Γ'.**—*Πληρωμὴ ἀποδοχῶν κλπ.*—*Πληρωμὴ ἀποδοχῶν.*—1. Ὁ μισθὸς καὶ τὰ παρακολουθοῦντα τοῦτον ἐπιδόματα εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς ὃν ἀφορῶσιν, αἱ δὲ πάγια ἐπιχορηγήσεις κλπ. ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνός. Ἡ πληρωμὴ τούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος (ὑπόδ. 2) καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐξοφλητικῆς πράξεως τοῦ δικαιοῦχου, ἢ ἰδιαιτέρας ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως, φερούσης τὸ ἀνάλογον χαρτόσημον, ἐφόσον αἱ ἐξοφλούμεναι ἀποδοχαὶ δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

«2. Ἡ ὑπηρεσία ἐκάστου Ταμεῖου ἅμα ὡς περιέλθωσιν εἰς αὐτὴν τὰ παρὰ τῶν προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν ἀποσταλέντα κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης (Κεφ. Α' παράγρ. 11.) χρηματικὰ ἐντάλματα παραβάλλει ἕκαστον πρὸς τὴν οἰκειάν ἐν τῷ μισθολογικῷ μητρώφῳ μερίδα τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν τῷ ἐντάλματι ἀναγραφομένων ποσῶν, θεωρεῖ τούτο καὶ παραδίδει πρὸς τὸν δικαιοῦχον διὰ τὴν ἐξόφλησιν. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου ἤθελον ἀνακαλυφθῇ σφάλματα, ἐπιφέρονται αἱ δέουσαι διορθώσεις ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας.

«3. Τὰ ὡς ἄνω ἐντάλματα εἶναι πληρωτέα μέχρι τέλους Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου τῆ λήξει τοῦ εἰς ὃ ἀναφέρονται οικονομικοῦ ἔτους.

«Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ Ταμεῖα ἐπιστρέφουσι πρὸς

(1) Ἀφορᾷ πληρωμὴν ἐνοικίων.

τοὺς οἰκείους προϋσταμένους τὰ παραμείναντα ἀνεξόφλητα ἐντάλματα, οὗτοι δὲ ὑποβάλλουσιν ἀμέσως ταῦτα πρὸς τὰ ἀρμόδια Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων πρὸς ἔκδοσιν καὶ ἀποστολὴν πρὸς τὸ Ταμεῖον νέων τοιούτων ὑπὸ τοῦ κυρίου διατάκτου. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων τούτων ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου.

«4. (1).

«*Εὐθύνη ταμιακῶν ὑπολόγων.*—7. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμόδιοι διὰ τὸν ἔλεγχον πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ταμιακοὶ ὑπόλογοι ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην μόνον α) ἐπὶ τῇ πληρωμῇ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ β) ἐν ἣ περιπτώσει ἤθελον πληρῶσθαι δυνάμει ἐντολῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ μὴ ἀρμοδίου πρὸς τοῦτο προϋσταμένου.

«Τὰ τυχόν ἀνοικεῖως καταβληθέντα ποσὰ καταλογίζονται ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προκαλουμένης ὑπὸ τῆς ἐνεργούσης τὸν ἔλεγχον ἀρμοδίας ὑπηρεσίας εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων ταμιακῶν ὑπολόγων.

«8. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδοθῆ ἔνταλμα ὑπὲρ δικαιοῦχου μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸ μισθολογικὸν μητρώον ἢ τὸν πίνακα τῶν ἐνοικίων ἢ διὰ ποσὸν πέραν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, τὸ ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐντάλματος κατόπιν ἰδίου ἐγγράφου καὶ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ Προϋσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου αὐθήμερον εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

«*Πίστωσις διαχειρίσεως.*—9. Ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν πληρωμὴν ταμιακὸς ὑπόλογος ἐφ' ἑκάστου πληρωνομένου ἐντάλματος ἀναγράφει τὴν λέξιν «ἐξωφλήθη» καὶ τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἡ πληρωμὴ, βεβαιῶν συγχρόνως τὴν πρᾶξιν τῆς ἐξοφλήσεως διὰ τῆς ὑπογραφῆς του.

«Τὴν ἐστέραν ἐκάστης ἡμέρας ἅπαντα τὰ ἐξοφληθέντα ἐντάλματα ἄγονται εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου ὡς παραστατικὰ τακτικῶν ἐξόδων στοιχεῖα, καὶ καταχωρίζονται εἰς τὴν ἐν τῷ μισθολογικῷ μητρώῳ οἰκείαν μερίδα.

«*ΚΕΦ. Δ'.—Λογοδοσία ταμιακῶν ὑπολόγων.*—1. Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξοφλούμενα χρηματικὰ ἐντάλματα φέρονται ὑπὸ τῶν Ταμείων εἰς πίστωσιν τῶν ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ ὑποβάλλονται παρ' αὐτῶν μετὰ τῶν λοιπῶν λογιστικῶν στοιχείων τοῦ μηνὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξοφλοῦνται, πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν κεκανονισμένων καταστάσεων.

«2. Ἐκαστον ταμεῖον ὑποχρεοῦται ἐπίσης νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ μῆνα

(1) Ἐφορὰ πληρωμῆν ἐνοικίων.

πρὸς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων περιληπτικὴν κατάστασιν (ὑπόδ. 7) ἐν ἣ ἀναγράφονται συνολικῶς τὰ ποσὰ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

«3. Ἐκ παραλλήλου, τὰ ταμεῖα εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀποστέλλουσι πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων συγκεντρωτικὴν κατάστασιν (ὑπόδ. 4) διὰ τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς ἐνεργηθείσας ὑπὲρ αὐτοῦ κρατήσεις ἐκ προστίμων καὶ ἄλλων ποινῶν. Πρὸς δὲ τὸ Ταμεῖον Προνοίας καὶ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διαβιβάζουσι τὰς ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν σταλείσας μετὰ τῶν ἐνταλμάτων καταστάσεις (ὑπόδ. 3 καὶ 5), ὡς καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν συντασσομένην συγκεντρωτικὴν κατάστασιν (ὑποδ. 7).

«4. Εἰς τὴν κατάστασιν (ὑποδ. 5) ἐπισυνάπτεται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου ἢ ἀπόδειξις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὰς γενομένας καταθέσεις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἀναγραφόμενοι δικαιούχοι δὲν ἔχουσι πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ Ταμείου, τὰ ταμεῖα ποιοῦσι μείαν τῶν μὴ πληρωθέντων ὀπισθεν τῶν καταστάσεων, ἵνα οὕτως ὑπάρχῃ συμφωνία μετὰ ποσοῦ ἀποδείξεως Τραπεζῆς καὶ τοῦ κρατηθέντος ὑπὸ τοῦ Ταμείου κατὰ τὴν πληρωμὴν.

«5. Διὰ τὰς ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων ἐνεργουμένας κρατήσεις τὸ Ταμεῖον ἐκδίδει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὑπὸ τὰ οἰκεῖα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τὰ οἰκεῖα γραμμάτια παραλαβῆς.

«6. Ὅμοίως ἐκδίδει ἐν γραμμάτιον ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργηθείσας κρατήσεις, λόγῳ ἀπουσίας, προσωρινῆς ἀπολύσεως, διαθεσιμότητος ἢ λόγῳ πειθαρχικοῦ προστίμου.

«7. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐκδιδομένων ὡς ἄνω γραμματίων ὡς καὶ τῶν τυχόν ἐκδιδομένων ἐτέρων δι' ἄλλας κρατήσεις, δέον νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὴν οἰκειάν στήλην τοῦ χρηματικοῦ ἐντάματος.

«8. Τὰ ταμεῖα θὰ συντάσσωσιν ἀπαραιτήτως ἰδίαν κατάστασιν (ὑπόδ. 4) διὰ τὰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ ἰδιαίτεραν διὰ τὸν φόρον καθαρᾶς προσόδου, ἐν αἷς θὰ ἀναγράφωσι τὰ συνολικὰ ποσὰ κρατήσεων, ἐκάστου ἐντάματος. Αἱ καταστάσεις αὗται συντάσσονται εἰς διπλοῦν καὶ ἡ μὲν μία συνάπτεται εἰς τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παραδόσεως, ἡ δὲ ἕτερα εἰς τὸ τῆς παραλαβῆς.

«**ΚΕΦ. Ε'.**—**Εἰδικαὶ διατάξεις.**—1. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ δικαιούχου κατὰ τὸν χρόνον (25ην ἐκάστου μηνός) τῆς καταρτίσεως τῶν ἐνταλμάτων, εἴτε λόγῳ ἐκτελέσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς ἔδρας του, εἴτε λόγῳ ἀδείας, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ δι' αὐτὸν τὸ οἰκεῖον ἐντάμμα.

2. Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὴν

25ην τοῦ μηνὸς ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὰ καθήκοντά του, περικόπτων τὰς ἀποδοχάς, αἵτινες ἀναλογοῦσιν εἰς τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀπουσίασεν ὁ ὑπάλληλος ἀδικαιολογητῶς.

« Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ὑπαλλήλου μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο προεξωφλήθη, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἐνεργεῖ τὴν ἀνάλογον κράτησιν τῶν ἀποδοχῶν τῆς ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος τοῦ ἐπομένου μηνός.

« Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ὑπάλληλος λάβῃ ἄδειαν ἄνευ ἀποδοχῶν, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει, ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ τὸ οἰκείον χρηματικὸν ἔνταλμα, οὐχὶ ὅμως ἐπ' ὀνόματι του ἀλλὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, ὄντος ἐν προκειμένῳ δικαιοῦχου ἐκ τοῦ νόμου. Τὸ ἔνταλμα τοῦτο ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον μετὰ τὴν εἰδικὴν ἐντολὴν ὅπως ἐξοφληθῇ οἰκοθεν καὶ ὑπὲρ τρυφῆ δικαιοῦχου Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος οὗτος ὀφείλει καὶ δόσεις ἐκ δανείου αὐταὶ θὰ κρατηθῶσιν εὐθὺς ὡς ὁ ὑπάλληλος δικαιωθῇ ἀποδοχῶν, βαρυνόμενος ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τῶν ἀναλογούντων τόκων ὑπερμερείας.

« 4. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταρτίσεως τῶν ἐνταλμάτων προβλέπεται ἡ ἀπομάκρυνσις ὑπαλλήλου τινὸς ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, εἴτε διότι ἐπίκειται ἡ ἀπόλυσις του καὶ ἀναμένεται ἡ περαιοῖσις τῶν σχετικῶν διατυπώσεων ἢ δι' οἰονδήπου ἄλλον λόγον, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας δὲν ἐκδίδει τὸ ἔνταλμα παρὰ μόνον μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγγράφου παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως καὶ δι' ὅσας δεδουλευμένας ἡμέρας τοῦ μηνός δικαιουται ἀποδοχῶν ὁ ἀπομακρυνόμενος ὑπάλληλος.

« 5. Ἐν περιπτώσει θανάτου, ἀπολύσεως ἢ παραιτήσεως ὑπαλλήλου τινὸς πρὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνός δι' ὃν ἔλαβε τὰς ἀποδοχάς του, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ προϊστάμενον Ὑπουργεῖον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῶν μὴ δεδουλευμένων ἀποδοχῶν ἃς ἔλαβεν ὁ ὑπάλληλος. Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἐκπίπτει τὸ ποσὸν τῶν μὴ δεδουλευμένων ἀποδοχῶν τούτων ἐκ τῶν ἐξόδων νοσηλείας, κηδείας, τῶν τριμήνων ἀποδοχῶν ἢ τῆς συντάξεως ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ποσοῦ τὸ ὁποῖον δικαιουται νὰ λάβῃ ὁ ὑπάλληλος ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ.

« 6. Ἐν περιπτώσει βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν ὑπαλλήλου τινός, λόγῳ προαγωγῆς ἢ πρᾶσανξήσεως μισθοῦ, ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἐκδίδει συμπληρωματικὸν ἔνταλμα, βάσει τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ πληρωμὴ τῶν συμπληρωματικῶν τούτων ἀποδοχῶν.

« 7. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ὑπαλλήλου τινός, ἐὰν μὲν αὕτη κοι-

νοποιηθῆ αὐτῷ πρὸ τῆς 25 τοῦ μηνός, αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπομένου μηνός καταβάλλονται ἐκ τῆς νέας αὐτοῦ θέσεως, ἐὰν ὁμως κοινοποιηθῆ μετὰ τὴν 25ην τοῦ μηνός τότε καταβάλλονται ἐκ τῆς θέσεως, ἐξ ἧς μετατίθεται. Τὰ δημόσια ταμεῖα ὀφείλουσι νὰ ἐφοδιάζωσι τὸν μετατιθέμενον ὑπάλληλον διὰ βεβαιώσεως, ἐμφαινούσης τὴν ἡμέραν μέχρι τῆς ὁποίας ἐμισθοδοτήθη οὗτος. Ἡ βεβαιώσις αὕτη παραδίδεται εἰς τὸν νέον προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας.

«8. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων ἐνεργεῖ κράτησιν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ἰδίᾳ αὐτῆς ἀρμοδιότητι (κατάσχεσις κλπ), ἢ τοιαύτη κράτησις δὲν συμπεριλαμβάνεται μετὰ τῶν λοιπῶν κρατήσεων τῶν ἀναγραφομένων δυνάμει τῆς παρουσίας ἐν τῷ ἐντάλματι πληρωμῆς, ἀλλ' ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου ἐπὶ τοῦ καθαροῦ πληρωτέου ποσοῦ. Ὁ δικαιοῦχος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν δι' ὀλόκληρον τὸ πληρωτέον ποσόν, συμπεριλαμβανομένης δηλονότι καὶ τῆς κρατήσεως ταύτης, καὶ σημειώσῃ ἀπαραιτήτως τὸ ποσόν αὐτῆς εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος τῆς ἀποδείξεως.

«Τὸ ταμεῖον πιστούμενον καὶ διὰ τοῦ οὕτωςι παρακρατηθέντος ποσοῦ, καταθέτει τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἐν τῷ σχετικῷ ἐντάλματι δὲν νὰ γίνῃ μεία διὰ πράξεως τοῦ Ταμείου περὶ τῆς ἐνεργηθείσης κρατήσεως, σημειουμένου συγχρόνως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου παρακαταθήκης.

«9. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων κλπ. ἀρμοδιότητος τῶν Τ.Τ.Τ. πληρώνονται ὑπὸ τῶν λογιστῶν ἢ προϊσταμένων τῶν οἰκείων τηλεγραφικῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεφωνικῶν διευθύνσεων καὶ γραφείων, αἱ δὲ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων κλπ. ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ταμιῶν ἢ τῶν τελωνῶν, ὑποτελωνῶν καὶ τελωνοσταθμαρχῶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων εἰς χεῖρας αὐτῶν μετρητῶν ἐκ δημοσίων εἰσπράξεων καὶ βάσει τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος.

«Οἱ ἐνεργήσαντες τὰς πληρωμὰς ταύτας ὑπόλογοι ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνός, τὸ βραδύτερον, νὰ προσέλθωσι εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον, εἰς ὃ παραδίδουσι τὰ εἰς χεῖρας τῶν ἐξωφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα, λαμβάνοντες τὰ κεκανισμένα ἰσόποσα γραμμάτια παραλαβῆς.

«10. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ταμείων ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων ἐν γένει πλὴν τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. καὶ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν προβλέπει ἡ ἀμέσως προηγουμένη παράγραφος θὰ καταβάλλονται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δημοσίων εἰσπρακτόρων, τελωνῶν κλπ. διευθυντῶν καπνεργοστασίων καὶ προϊσταμένων τυχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν γραφείων, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἀρμοδίως ἐκδεδομένου.

«Τὰ στοιχεῖα ταῦτα προσάγονται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τοῦ μηνὸς εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον καὶ γίνονται δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀνωτέρω ὑπολόγων.

«11. Ἡ ἀποζημιώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ ἀποζημιώσεις καὶ τὰ ἐπιδόματα τὰ καταβαλλόμενα εἰς τὰ μέλη τῶν παρὰ Ὑπουργείοις καὶ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Διοικητικῶν ἢ Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων καταβάλλονται διὰ χρηματικῶν ἀτομικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπὸ τῶν κυρίων ἢ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

«12. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποστέλλουσι μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου 1931 εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον πίνακα τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, ἐφ' οὗ ἀναγράφεται ἡ μηνιαία ἀποζημιώσεις αὐτῶν κλπ.

«Ἐφεξῆς δὲ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Βουλευτικῆς καὶ Γερουσιαστικῆς περιόδου ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν δικαιοῦχων Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως.

«Διὰ τῶν πνιάκων τούτων ἐξουσιοδοτεῖται τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον νὰ πληρῶνῃ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενων Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν μετὰ προηγουμένην ἐκκαθάρισιν καὶ ἐντολὴν πληρωμῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἐνεργουμένην, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ Κεφ. Α' τῆς παρούσης, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἢ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐξουσιοδοτηθησομένου.

«Πᾶσα ἐπερχομένη μεταβολὴ ἐν τῷ προσώπῳ Βουλευτοῦ ἢ Γερουσιαστοῦ τινος κοινοποιεῖται πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον ταμεῖον.

«13. Ἀποδοχαὶ ὑπαλλήλων ἐν γένει καὶ ἐνοίκια δημοσίων καταστημάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων δὲν ἠθέλον ἐκδοθῆ τὰ οἰκεία χρηματικὰ ἐντάλματα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρῶνονται ἀκολούθως καὶ πρὸ τῆς παραγραφῆς τῶν μόνον δι' ἐντάλματος τοῦ ἀρμοδίου κυρίου διατάκτου καὶ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου.

«14. Ἡ παρούσα ἀπόφασις ἐφαρμοσθῆσεται διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν καὶ ἐνοικίων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ὅκονομικόν ἔτος 1931—32 καὶ ἐφεξῆς. Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τούτων, ἐφ' ὅσον ἀνάγονται εἰς τὸν πρὸ τοῦ ὅκονομικοῦ ἔτους 1931-32 χρόνον ἐνεργηθήσονται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα».

Κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς ὑπ' ἀριθ. 185735]4 τῆς 14 Ἰανουαρ. 1932 τῆς Γεν. Διευθ. Δημ. Λογ., οἱ ἐντεταλμένοι τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐπιτα-

γὴν ἀποδοχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πρέπει ν' ἀναγράφωσιν ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν χρημ. ἐνταλμάτων τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἀναλυτικῶς καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, ἥτοι ὁ μισθὸς μετὰ τῆς λαμβανομένης προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, σημειουμένου συγχρόνως πόσων ἐτῶν προαυξήσεως δικαιοῦται ὁ ὑπάλληλος, τὰ δικαιούμενα ἐπιδόματα κευχωρισμένως ἕκαστον, ἐφ' ὅσον δὲ τὰ ἐπιδόματα δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ πρέπει νὰ ἐκδίδωνται ἰδιαίτερα ἀτομικὰ ἐντάλματα δι' ἕκαστον τούτων. Παρηγγέλθησαν δ' οἱ ταμίαι ὅπως ἐπιστρέφωσι τὰ ἐντάλματα πρὸς συμπλήρωσιν ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὰ δὲν ἀναφέρονται τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα.

Ἄρθρον 31. 1) Εἰς τοὺς τακτικοὺς δημοσίους πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρετούντων διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων, διεπομένων ὑπὸ ἐιδικῶν διατάξεων, δύναται νὰ χορηγηθῇ τῇ αἰτήσει των ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουσι, κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας μέχρι ἐνὸς μηνὸς καθ' ἕκαστον πολιτικὸν ἔτος, μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς. Ἡ κανονικὴ ἄδεια δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓνα μῆνα εἰσέτι δι' ἔξαιρετικὸς ὅλως λόγους, ἀλλ' ἄνευ ἀποδοχῶν. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς κειμένους διατάξεις δύναται, ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργοῦ, νὰ χορηγηθῇ ἄδεια καὶ παρ' ἄλλου, ὁ χρόνος τῆς παρ' αὐτοῦ παρεχομένης ἀδείας συνυπολογίζεται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίαν ἢ δίμηνον ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐκ τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν μόνον τὸ ἕκτακτον ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει προσωπικὸν τῶν Τ. Τ. Τ, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους δύναται νὰ χορηγηθῇ κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας μέχρι ἐνὸς μηνός, ἀλλ' ἄνευ ἀποδοχῶν. Ἐκ δὲ τῶν προσωρινῶν ὑπαλλήλων ὑπάγεται εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργείου ὑπαγομένων προσωρινῶν ὑπαλλήλων.

2) Ὁ τυχὸν κανονικῆς ἀδείας ὑποχρεοῦται νὰ ποιήσῃται χρῆσιν αὐτῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραλαβῆς τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς, ἀναφέρων περὶ τούτου πρὸς τῆς χρήσεως εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενόν του, ἄλλως ἢ χορηγηθεῖσα ἄδεια

εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, ἐκτὸς ἔάν, τῇ ἐγκρίσει ἢ διαταγῇ τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς, ἀναβάλλῃ τὴν ἔναρξιν ταύτης. Ἐπὶ ἀδικαιολογήτῳ ὑπερβάσει τῆς κανονικῆς ἀδείας ὁ λαβὼν ταύτην στερεῖται τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ δι' ὅσας ἡμέρας ἀδικαιολογήτως ἀπουσίασε καὶ ὑπόκειται εἰς τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πειθαρχικὰς ποινὰς.

3) Εἰς τοὺς ἐκ τῶν τακτικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κωλυομένους ἔνεκεν ἀσθενείας πιστοποιουμένης δι' ἐκθέσεως ἐνὸς ἢ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὄντων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τῆς ἀρμοδίας προϊσταμένης ἀρχῆς, ἢ ἔάν ὁ ἰατρὸς ἢ οἱ ἰατροὶ δὲν εἶνε πολιτικοὶ ἢ στρατιωτικοί, δι' ἐκθέσεως αὐτῶν, ἐν ὄρκῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, δημοσίᾳ συνεδριάζοντος, συντασσομένης καὶ διαλαμβανούσης ἐν πάσῃ περιπτώσει λεπτομερῶς τὴν ἀσθένειαν καὶ δικαιολογίαν τῆς ἀδείας καὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς, δύναται νὰ παρασχεθῇ ἀναρρωτικὴ ἄδεια μέχρι τριῶν μηνῶν μὲ πλήρεις ἀποδοχάς. Ὁ τυχὼν ἀναρρωτικῆς ἀδείας δὲν δικαιούται εἰς κανονικὴν τοιαύτην κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, εἰ μὴ διὰ τὸ ὑπολειπόμενον χρονικὸν διάστημα τῆς διμήνου κατὰ τ' ἀνωτέρω κανονικῆς ἀδείας, ὁπότε ἀποδοχὰς λαμβάνει μόνον διὰ τὰς ὑπολειπομένας ἡμέρας τοῦ πρώτου μηνός.

4) Ἐπιστήμονες ἰατροί, τυγχάνοντες ἔμμισθοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ στρατιωτικοί, ὀφείλουσιν ἄνευ ἰδίας ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ ἐξετάσωσιν ἄνευ ἀναβολῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ἢ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, τὸν αἰτούμενον τὴν ἄδειαν ἔνεκεν ἀσθενείας ὑπάλληλον τῆς ἀρμοδιότητος οἰουδήποτε Ὑπουργείου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον τοῦ ζητοῦντος τὴν ἄδειαν ὑπαλλήλου ἰατρὸς ὑπάλληλος τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ νὰ ὑποβάλλωσιν ἐγκαίρως τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν αὐτῶν.

5) Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χορηγηθεῖσα τρίμηνος ἐν συνόλῳ ἀναρρωτικὴ ἄδεια ἀπουσίας δύναται ἐπίσης νὰ παραταθῇ ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας μὲ πλήρεις ἀποδοχάς, ἔάν ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ ἔκτασις τῆς παρατάσεως, βεβαιωθῶσι κατόπιν ἐξε-

τάσεως τοῦ πάσχοντος διὰ νεωτέρας ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3 παραγράφῳ ἰατρῶν καὶ προσέτι γνωματεύσεως ὑπὲρ παρατάσεως διὰ μὲν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ διαμένοντας ἐνὸς τῶν καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ τῶν ἐπὶ βαθμῶν τμηματάρχου ὑπηρετούντων ἐν Ἀθήναις πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἰατρῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, διὰ δὲ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἐτέρου ἐπιστήμονος ἰατροῦ, ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἐν ἑλλείψει τοιούτου ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας προϋσταμένης ἀρχῆς ὀριζομένων.

6) Τοῦ τυχόντος κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 3 καὶ 5 ἑξαμήνου ἀδείας κωλυομένου λόγῳ παρατάσεως τῆς ἀσθενείας του νὰ ἐνασκή τὰ ὑπηρεσιακὰ του καθήκοντα, προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἠτιολογημένη γνωμοδότησις τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου τοῦ οἰκείου Ὑπουργ., καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἐπιστημόνων ἰατρῶν ὄντων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ βαθμῶν τμηματάρχου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη δεόν νὰ στηρίζηται εἴτε ἐπὶ τῆς ὑπό τινος τῶν καθηγητῶν ἐξετάσεως τοῦ πάσχοντος, εἴτε ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν κατὰ τὴν 5 παράγραφον 3 ἰατρῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 3 ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκτάκτου καὶ ἐπὶ ἡμερησία ἀποζημιώσει προσωπικοῦ τῶν Τ. Τ. Τ.

7) Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς εἴτε περὶ τῆς ἀνάγκης περαιτέρω νοσηλείας τοῦ πάσχοντος, ὅτε παρέχεται αὐτῷ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιτροπῆς παρτάσις τῆς ἀδείας μέχρις ἐτέρων ἕξ τὸ πολὺ μηνῶν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, εἴτε περὶ τῆς πλήρους ἀνικανότητος αὐτοῦ πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Ἡ ὡς ἀνωτέρω χορηγουμένη ἀδεια δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ δύο εἰσέτι ἔτη ἄνευ ἀποδοχῶν, τῇ γνωματεύσει τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 ἐπιτροπῆς.

8) 'Ο ύπό τῆς κατά τὴν 6 παράγραφον ἐπιτροπῆς κριθησόμενος ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ ἄλλης γνωμοδοτήσεως ἢ ἀποφάσεως Συμβουλίου τινὸς ἢ ἐτέρας ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀπαλλάσσεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τριετοῦς ἐν συνόλῳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἀπέχων τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀφοῦ προηγουμένως ἢ ἰδίᾳ ἐν παραγράφῳ 6 ἐπιτροπὴ γνωματεύσει περὶ τῆς πλήρους ἀνικανότητος αὐτοῦ πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

9) Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὀριστικῶς περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ διὰ τοὺς εἰς αὐτὴν διὰ λόγους ὑγείας παραπεμπομένους ἄνευ αἰτήσεώς των, ἀλλ' αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς ὑπαλλήλους, δι' οὓς ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ πᾶσαι αἱ προηγουμέναι διατάξεις.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἀντικατεστάθη τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ν. δ. τῆς 25 Ἰουλίου 1923, περὶ ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Πρὸ τοῦ νομοθετήματος τούτου τὸ αὐτὸ ἄρθρον εἶχε τροποποιηθῆ διὰ τῶν ν. ΓΞΔ' τοῦ 1905 καὶ 1187 τοῦ 1918. Ἀρχικῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο εἶχε ὡς ἐξῆς: «Τῶν ἀπόντων ἐπ' ἀδείᾳ ἐλαττοῦται κατὰ τὸ ἡμισυ ὁ μισθός· παύει δὲ ὀλοτελῶς, ὅταν ἡ ἀδεια εἶνε διὰ ξένην ἐπικράτειαν, ἢ ὅταν ἡ ἀπουσία παρατείνεται πέραν τοῦ ἐνὸς μηνός. — Τὸ εἰς ὄφελος τοῦ δημοσίου ἐλαττούμενον ἡμισυ τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑποδεεστέρων ὑπαλλήλων τῶν γραφείων διατίθεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ δι' ἀντιμισθίαν προσωρινοῦ ἀντικαταστάτου, ὡσάκις ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτήσῃ. — Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως α') οἱ κωλυόμενοι ἕνεκα ἀσθενείας, πιστοποιουμένης παρὰ δύο ἐπιστημόνων ἰατρῶν, ὁπότε ἡ ἀδεια ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῆ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μετὰ τὴν ἀπολαβὴν τοῦ ἡμίσεως ἢ ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ, ἐὰν ἡ τοῦ ὀλοκλήρου τοῦ μισθοῦ ἀπολαβὴ ἐπιτραπῆ διὰ Β. διατάγματος. — β') Οἱ δυνάμει εἰδικῶν τῆς ὑπηρεσίας κανονισμῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη διορίζοντες καὶ μισθοδοτοῦντες ἀναπληρωτῆν, τῶν ὁποίων ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πλήρης ἐπὶ δύο μῆνας κατὰ μέγιστον ὄρον». Μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ν. ΓΞΔ' τοῦ 1905 τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη ὡς ἐξῆς: «Εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς, πλὴν τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων διεπομένων ὑπὸ τοῦ προξενικοῦ νόμου, δύναται νὰ χορηγηθῆ ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ὑπὸ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἀδεια ἀπουσίας μέχρι ἐνὸς μηνός κατ' ἔτος μετὰ πλήρεις ἀποδοχάς.

Ἐξαιροῦνται :

α') Οἱ κωλυόμενοι ἕνεκεν ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ὑπὸ δύο ἐπισημόνων ἰατρῶν ἐν ἐκθέσει, συντασσομένη ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος μετὰ προηγουμένην ὀρκωμοσίαν αὐτῶν, ἐν ἧ μνημονεύεται ἐν λεπτομερείᾳ ἡ ἀσθένεια τοῦ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου, ὅποτε ἡ ἄδεια ἀπουσίας δύναται νὰ παραταθῆ ἐπὶ τρεῖς μῆνας, μὲ τὴν ἀπολαβὴν ὀλοκλήρου τοῦ πρώτου μισθοῦ διὰ τὸν πρῶτον μῆνα καὶ τοῦ ἡμίσεος μισθοῦ διὰ τοὺς ἑτέρους δύο μῆνας· καὶ β') Οἱ δυνάμει εἰδικῶν τῆς ὑπηρεσίας καγονισμῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη διορίζοντες καὶ μισθοδοτοῦντες ἀναπληρωτὴν, ὧν ἡ μισθοδοσία ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε πλήρης ἐπὶ δύο μῆνας κατὰ μέγιστον ὄρον».

Εἰς τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δύναται νὰ χορηγῆ, τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν. Ἡ παροχὴ τῆς ἀδείας εἶναι δικαίωμα καὶ οὐχὶ ὑποχρέωσις τοῦ ὑπουργοῦ. Ἐπομένως, ὁ ὑπουργὸς δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας. Ἡ ἄδεια παρέχεται συμφώνως πρὸς τὰς διατυκώσεις τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ λογ. ν. Οἱ περιορισμοὶ τοῦ νόμου τίθενται διὰ τὴν ἀπόληψιν τοῦ μισθοῦ τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ. Ἐπομένως, ὁ ὑπουργὸς δύναται νὰ παρέχῃ ἄδειαν καὶ ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων καὶ ἄνευ τῶν περιορισμῶν τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ λαμβάνων τὴν ἄδειαν λειτουργὸς δὲν δύναται νὰ μισθοδοτηθῆ.

Τὸ ἀρθρον 31 περιλαμβάνει γενικὰς διατάξεις περὶ ἀδειῶν, ἐφαρμοζομένων ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις δὲν διαγράφουσιν ἄλλως τὰ περὶ αὐτῶν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει. Οὕτως, ὁ προξενικὸς ὀργανισμὸς διαλαμβάνει διατάξεις εἰδικὰς περὶ ἀδειῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Ἡ ἄδεια παρέχεται ἔγγραφος. Οἱ δικαστικοὶ καὶ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἑδρας αὐτῶν κατὰ τὰς διακοπὰς δὲν χρῆζουσιν ἀδείας.

"Αρθρον 32. Ὁ μισθὸς τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων παύει ἀφ' ἧς παραδοθῆ εἰς αὐτοὺς τὸ περὶ παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως τῆς ὑπηρεσίας ἔγγραφον παρεκτὸς ἂν διαταχθῶσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰ καθήκοντά των μέχρις ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου των.

Τῶν παραιτουμένων ἢ ἀπολυομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἐξακολουθεῖ ὁ μισθὸς μέχρις οὗ παραδώσωσι τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει καὶ συντάξωσι τοὺς διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λογαριασμοὺς των

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν προσδιορίζει ἐκάστοτε

προθεσίαν διὰ τὴν παράδοσιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν, οὐδέποτε ὑπερβαίνουσαν τὰς ἐξ ἑβδομάδας· δὲν διατάσσει δὲ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ πρὶν ἀποπερατωθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐργασίαι.

Ὁ λογ. ν. δὲν προσδιορίζει χρόνον ἐνάρξεως μισθοῦ. Κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ Β. Δ. τῆς 24 Ἀπριλίου 1833, περὶ διορισμοῦ, ὁροδοσίας καὶ μισθοληψίας τῶν ὑπηρετῶν τῆς Ἐπικρατείας καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων: «Τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἡ ἐγκαθίδρυσις.— Ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ διευθυντοῦ μιᾶς ὑπηρεσίας γίνεται μὲ ὅλην τὴν ἐνδεχομένην πομπήν» πρὸ πάντων δὲ παρουσίᾳ ὄλων τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν τοῦ νεοδιορισθέντος ἀρχηγοῦ, ὅσοι διαμένουν εἰς τὴν καθέδραν αὐτοῦ». Ἐπομένως, ὁ μισθὸς τῶν νεοδιοριζομένων ὑπαλλήλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ὀρκισθῆ ὁ διορισθεὶς ὑπάλληλος τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὄρον, καθ' ὅσον ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν τινὰ χωρὶς νὰ ἔχη δώση τὸν ὄρον τῆς ὑπηρεσίας του ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 449 τοῦ ποιν. νόμου, καταγγελλόμενος ἐπὶ παραβάσει τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Κατὰ τὰ *ἄρθρ. 1* καὶ *2* τοῦ ν. ,ΑΝΔ 1882 :

Ἄρθρ. 1. «Πρὸ πάσης ἐκτελέσεώς των, πρέπει νὰ καταχωρίζωνται ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ περὶ διορισμῶν, προβιβασμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν Β. διατάγματα, ἢ αἱ περὶ τοιούτων ὑπουργικαὶ πράξεις, πρὸς δὲ τὰ περὶ ἀπονομῆς χαρίτων καὶ παρασήμων ὡς πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς Β. διατάγματα' ὡς πρὸς δ' ἅπαντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ μόνον τὰ περὶ προβιβασμοῦ, ἐπιτροπομένης τῆς καταχωρίσεως τῶν ἄλλων καὶ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν, Ἐν τῷ κοινοποιητέῳ περὶ τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν ἐγγράφῳ πρέπει νὰ φέρηται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ὁποίῳ κατεχωρίσθη τὸ Β. διάταγμα ἢ ἡ ὑπουργικὴ πράξις (1)».

(1) Περίληψις τῶν καταχωρήσεων τούτων δημοσιεύεται, κατὰ τὸ *ἄρθρ. 1* τοῦ *ΑΣΝΔ' τοῦ 1835* νόμου, περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ,ΑΝΔ' νόμου, περὶ καταχωρίσεως διαταγμάτων ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως: «τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1882 ,ΑΝΔ' νόμου μνημονευομένων Β. διαταγμάτων περὶ διορισμῶν, προβιβασμῶν, παύσεων καὶ μεταθέσεων τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὑπηρετῶν ὡς καὶ τῶν περὶ τοιούτων ὑπουργικῶν πράξεων, δὲν θέλει δημοσιεῦσθαι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὅλον καὶ πλήρες τὸ κείμενον, ἀλλὰ θέλει δημοσιεῦσθαι λεπτομερῆς περίληψις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν, περιλαμβάνουσα α) τὸ ὄνομα τῆς ἐκδόσεως τὸ δημοσιευόμενον ἐγγράφον ἀρχῆς καὶ τοῦ τόπου ἐνθα ὑπεγράφη· β') τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα καὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ὑπεγράφη ὑπὸ τῆς ἐκδού-

«*Ἄρθρον 2.* Ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς νὰ δέχωνται πρὸς ὄρκισιν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθήκοντων των δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετήν, ἂν ἐν τῷ κοινοποιηθέντι πρὸς αὐτὸν ἐγγράφῳ δὲν περιλαμβάνηται ἢ ἀνωτέρω περὶ καταχωρίσεως πιστοποιήσις· πᾶς δὲ δημόσιος ὑπάλληλος, ἀποδεχόμενος δημοσίαν θέσιν ἢ ὑπηρεσίαν, συνεπεῖα διορισμοῦ ἢ προβιβασμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου μὴ περιέχοντος τὴν βεβαίωσιν, ὅτι τὸ Β. διάταγμα, ἢ ἡ ὑπουργικὴ πράξις καταχωρίσθη πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς της ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, στερεῖται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου τῆς μισθοδοσίας τοῦ πρώτου εἰς αὐτὸν καταβλητέου μηνός. Οἱ ἀρμόδιοι ταμίαι, ὑπὸ προσωπικὴν των εὐθύνην, ἐξελέγχουσι τοῦτο, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα προσηρημένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀρχείοις των ὑπαρχούσης ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἄνεξαρκῆτως δὲ τούτων δὲν ἐπιτρέπεται ἢ εἰς δικαιούχον δημόσιον ὑπάλληλον ἢ ὑπηρετήν πληρωμὴ μισθοδοσίας, ἐν περιπτώσει διορισμοῦ, προβιβασμοῦ ἢ μεταθέσεως, ἂν ἐκ τοῦ προσηρημένου εἰς τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα ἀντιγράφου τοῦ περὶ τῆς τοιαύτης μεταβολῆς ἐγγράφου δὲν ἀποδεικνύηται, ὅτι ὁ μισθὸς οὗτος συμπίπτει ὑπὸ χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὅποιον εἶχε καταχωρισθῆ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τὸ Β. διάταγμα ἢ ἡ ὑπουργικὴ πράξις».

Ἔορα καὶ νόμον 860 τοῦ 1917 ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν κατὰ τόπους ἀντιπροσώπων ἢ ἐπιτρόπων αὐτῆς, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν λαϊκῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐπιτροπῶν διορισθέντας ἢ προαχθέντας μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου 1917 ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρετάς.—Οἱ παραιτούμενοι ἢ ἀπολυόμενοι δημόσιοι λειτουργοὶ πληρῶνωνται μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς παύσεως ἢ ἀπολύσεως συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐκτὸς ὅταν διὰ τοῦ ἐγγράφου τούτου παραγγέλονται οὗτοι νὰ ἐξακολουθήσωσιν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν μέχρι τῆς ἐλευσεως τοῦ διαδόχου αὐτῶν, ὁπότε μισθοδοτοῦνται μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὗτος ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του. Ἐκτὸς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 32 τοῦ λογ. ν. περὶ

σης ἀρχῆς ἢ δημοσιευομένη πράξις· γ') τὸν ἀριθμὸν αὐτῆς, ἐὰν ἔφερε τοιοῦτον ἢ πράξις· δ') τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἀτόμου, τὸ ὅποιον δι' αὐτῆς διωρίσθη, προεβιβάσθη, μετετέθη ἢ ἐπαύθη· ε') τὴν θέσιν, εἰς ἣν διωρίσθη, προεβιβάσθη, ἢ τὴν θέσιν, ἀφ' ἧς προεβιβάσθη ἢ μετετέθη ἢ ἐπαύθη καὶ ς') πάντα ἄλλον προσδιορισμὸν, τὸν ὅποιον περιεῖχε τὸ Β. διάταγμα ἢ ἡ ὑπουργικὴ πράξις εἴτε μισθοῦ, ἐπιμισθοῦ, ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως, εἴτε ὄρκοδοσίας, εἴτε οἰουδήποτε ἄλλου ὄρου σχετικοῦ πρὸς τὸν μισθόν, τὸν βαθμὸν ἢ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τὴν ἐπιτετραμμένην ἢ ἀνατιθεμένην εἰς τὸν διὰ τοῦ δημοσιευομένου Β. διατάγματος ἢ ὑπουργικῆς πράξεως διορισθέντα, προβιβασθέντα, μετατεθέντα ἢ ἀπολυθέντα τῆς ὑπηρεσίας».

τοῦ ζητήματος τούτου ὑπάρχει καὶ ἡ διάταξις τοῦ **ἄρθρου 6** τοῦ προκη-
σθέντος Β. Δ. τῆς 24 Ἀπριλ. 1833, ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Ὁ μισθὸς ἐνὸς
παρητημένου ὑπαλλήλου ἢ δημοσίου ὑπηρετοῦ παύει, ἀφ' ἧς τῷ παραδο-
θῆ τὸ περὶ παραιτήσεώς του ἔγγραφο, ἀν δὲν διαταχθῆ νὰ ἐξακολουθῆ
τὰ καθήκοντά του μέχρι τῆς ἐλεύσεως τοῦ διαδόχου του, διότι τότε ἐξακο-
λουθεῖ καὶ ὁ μισθὸς ἄχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἄλλος ἀναλαμβάνει τὰ
χρῆτά του». Ὅρα καὶ Β. Δ. 15 Ὀκτ. 1852 ἐκτελεστικὸν τοῦ λογ. ν., **ἄρθρ.**
15 § 1.

Ὁ μισθὸς τῶν προβιβαζομένων ἐν τῇ αὐτῇ θέσει δημοσίων λειτουρ-
γῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ ἔγγραφου τοῦ προβιβασμοῦ, συν-
υπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως.

Ὁ μισθὸς τῶν προβιβαζομένων καὶ μετατιθεμένων ὑπαλλήλων ἄρ-
χεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων τῆς νέας θέσεώς
των.

Ὁ μισθὸς τῶν ὑποβιβαζομένων ὑπαλλήλων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιού-
σης τῆς παραδόσεως τῆς πρώτης θέσεως.

Ὁ μισθὸς τῶν μετατιθεμένων ὑπαλλήλων λογίζεται εἰς βάρος τῆς
νέας ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των εἰς τὴν νέαν ὑπηρεσίαν· διὰ
τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς μετάβασιν τοῦ ὑπαλλήλου
ἀπὸ τῆς προτέρας εἰς τὴν νέαν θέσιν του ὁ μισθὸς πληρώνεται αὐτῷ ἐξ
ἐιδικοῦ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν μετατιθεμένων ὑπαλ-
λήλων ἐκάστης ὑπηρεσίας· τῶν μετατιθεμένων προξενικῶν ὑπαλλήλων ὁ
μισθὸς παύει, ἐὰν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν δὲν μεταβῶσιν εἰς τὴν νέαν θέ-
σιν αὐτῶν. Κατὰ τὸν ν. 1168 τοῦ 1918, ἐν περιπτώσει μεταθέσεως δη-
μοσίου λειτουργοῦ μετὰ τὴν 15 τοῦ μηνὸς ὁ μισθὸς αὐτοῦ βαρύνει δ' ὁ-
λόκληρον τὸν μῆνα τὴν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς μετατίθεται.

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 10** τοῦ ν. ,ΑΡΝΒ' τοῦ 1884. «Ἡ πρὸς παράδοσιν
τοῦ ταμείου καὶ σύνταξιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἀπολυομένων ἢ παραι-
τουμένων ταμιῶν προθεσμία ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομι-
κῶν εἰς δέκα ἑβδομάδας κατ' ἀνώτατον ὄρον.—Ἡ παράδοσις τοῦ ταμείου
ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ ΣΞΔ' τοῦ 1853 νόμου ὀριζομέ-
ναις περιπτώσεσιν ἐνεργεῖται δαπάναις τοῦ μὴ παραδίδοντος τὸ ταμεῖον
ὑπολόγου ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ· ἐπὶ τούτῳ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ὑπουρ-
γοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οἱ κατάλληλοι πρὸς παράδοσιν τοῦ ταμείου ὑπάλλη-
λοι, ἀποζημιούμενοι ἐκ τῆς χορηγουμένης κατὰ τὸ **ἄρθρον 32** τοῦ νόμου
ΣΙΒ' τοῦ 1852 μισθοδοσίας καὶ ἐκ τῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως τῆς ὑπὲρ
τοῦ Δημοσίου δοθείσης»

Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρ. 20** τοῦ ν. ,ΣΞΔ' τοῦ 1853: «Ἐὰν ὁ ἀπολυθεὶς
τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατεθεὶς ταμίης ἀρνηθῆ ἢ ἀναβάλῃ ἀδικαιολογητῶς
τὴν παράδοσιν τοῦ ταμείου, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50—300 δραχμῶν

ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐνεργεῖται δὲ ἡ παρὰδοσις τοῦ ταμείου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα».

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 3** τοῦ ν. ,ΑΝΔ' τοῦ 1882: «Μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως τοῦ περὶ τῆς ἀπολύσεως, ὑποβιβασμοῦ ἢ μεταθέσεως δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ Β. διατάγματος ἢ ὑπουργικῆς πράξεως, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν ἢ ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ὅτι δὲν τῷ ἐκοινοποιήθη ἡ τοιαύτη μεταβολή.» Κατὰ ταῦτα, ἐὰν δὲν ἐκοινοποιήθη τοιοῦτον ἔγγραφον ὁ ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς μισθοδοτεῖται τὰς εἴκοσιν ἡμέρας, μεθ' ἧς πρέπει νὰ παύῃ ἢ λῆψις τοῦ μισθοῦ καὶ ἐὰν κοινοποιηθῇ αὐτῷ τοιοῦτον ἔγγραφον.

Ἄρθρον 33. Δημοσίου ὑπαλλήλου ἐγκαταλείποντος τὴν θέσιν τοῦ ἄνευ ἀδείας ὁ μισθὸς παύει, ἐφαρμοζομένων πρὸς τοῦτοις κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν κατὰ νόμον ποινῶν.

Παύει ἐπίσης ὁ μισθὸς τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης αὐτῷ ἀδείας, ἐὰν μετ' αὐτὴν δὲν ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ὁ ἄνευ ἀδείας, παρεχομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 31 τοῦ λογ. ν., ἀπομακρυνόμενος τῆς θέσεως δημόσιος λειτουργὸς στερεῖται τοῦ μισθοῦ οὗτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν συμπαρομαρτουσῶν πρὸς τὴν θέσιν ἀποδοχῶν. Ὁ μισθὸς παύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς θέσεως, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ· δὲν θεωρεῖται ὡς ἐγκατάληψις θέσεως ἢ ἔνεκεν ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἀπομάκρυνσις τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς πόλεως ἐν ἣ ὑπηρετεῖ.

Ἡ παροχὴ μισθοῦ προϋποθέτει ἀντιπαροχὴν ἐργασίας. Ἐπομένως, ὁ δημόσιος λειτουργὸς ὁ διατελῶν ἐν ἀδείᾳ, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 31, ὡς καὶ ὁ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς κεχορηγημένης ἀδείας ἐξακολουθῶν νὰ ἀπουσιάζῃ δημόσιος λειτουργὸς στερεῖται τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν λοιπῶν συμπαρομαρτουσῶν πρὸς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἀποδοχῶν.

3. Ὑλικόν.

Ἄρθρον 34. Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τῆς ἐπικρατείας συμφωνία γίνεται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ· ἐπιτρέπονται δὲ κατ' ἐξαίρεσιν συμφωνίαι ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

α') Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, τῶν ὁποίων ἡ ὀλικὴ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς [1000] δραχμάς (¹)

(¹) Τὸ ποσὸν τῶν 1000 δρχ. ὀρίζεται ἤδη εἰς δρχ. 50.000. Ὅρα κατωτέρω ν. δ. 30 Ἰουν. 1923 καὶ 29 Δεκ. 1925.

β') Διὰ διαφόρους προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, ὅταν αἱ περιστάσεις ἀπαιτῶσι νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι αἱ ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως· πάντοτε ὅμως ἐπὶ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ Βασιλέως, κατ' ἰδιαίτεραν αἴτησιν ἐκδιδομένη.

γ') Δι' ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς ἔχοντας προνόμιον ἐφευρέσεως ἢ εἰσαγωγῆς.

δ') Δι' ἀντικείμενα ἓνα μόνον κάτοχον ἔχοντα.

ε') Δι' ἔργα ἢ ἀντικείμενα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις δὲν εἴμπορεῖ ν' ἀνατεθῆ, εἰμὴ εἰς τεχνίτας δεδοκιμασμένους.

ς') Διὰ καλλιιεργείας, κατασκευὰς καὶ προμηθείας, λόγῳ δοκιμῆς γινομένης.

ζ') Διὰ πράγματα καὶ τρόφιμα, τὰ ὁποῖα, διὰ τὴν ἰδιαίτεραν αὐτῶν ιδιότητα καὶ τὴν εἰδικότητα τῆς χρήσεως, εἰς ἣν εἰσὶ προσδιωρισμένα, ἀγοράζονται καὶ ἐκλέγονται εἰς τὸν τόπον τῆς παραγωγῆς ἢ παραδίδονται ἀμέσως εἰς τοὺς παραγωγοὺς αὐτῶν.

η') Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις ἢ ἐργασίας, δι' ἃς ἢ οὐδὲμία ἔγινε προσφορὰ ἢ προσεφέρθησαν ἀπαράδεκτοι τιμαί· ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὀφείλει ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ νὰ μὴν ὑπερβῆ τὸν παρ' αὐτῆς τυχὸν τεθέντα καὶ δημοσιευθέντα ὄρον.

θ') Διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας ὅταν ἀνάγκη προφανῶς κατεπέγουσα, καὶ ἀπὸ περιστάσεις ἀπροόπτους προελθοῦσα, δὲν συγχωρῇ τὴν χρονοτριβὴν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, οὗτινος ὅμως ἄρθρου ἡ ἰσχὺς ἀνεστάλη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. ΓΧΟΑ' τοῦ 1910.

Ἡ τροποποίησις εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Πᾶσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους συμφωνία γίνεται διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ—α') διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἑκαστον ἔτος δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς—β') διὰ προμηθείας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὧν ἡ ὀλικὴ δαπάνη καθ' ἑκαστον ἔτος καὶ δι' ἑκάστην ὑπηρεσίαν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν—γ') διὰ μετακομίσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίων εἰδῶν—δ') διὰ τρόφιμα καὶ πράγματα τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσ-

σης, ὅταν γίνηται ἡ προμήθεια αὐτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ὁδοιποριῶν, γενικῶν γυμνασίων ἢ πλόων καὶ ἐπιστρατεύσεως.—ε') διὰ τὴν προμήθειαν τροφῶν καὶ κτηνῶν τοῦ στρατοῦ εἰς ἅ μέρη δὲν ὑπάρχουσιν ἐργολάβοι.—ς') διὰ προμηθείας, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας, δι' ἃς οὐδεμία ἐγένετο προσφορὰ ἢ προσηνέχθησαν ἀπαράδεκτοι τιμαί. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ νὰ μὴ ὑπερβῆ τὸν παρ' αὐτῆς τεθέντα καὶ δημοσιευθέντα ὄρον.—ζ') διὰ προμηθείας πολεμικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ στόλου, ἂν ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτραπῇ τοῦτο διὰ Β. Διατάγματος.—η') δι' ἐργασίας ἐνεργουμένας δι' ἡμερομισθίων ἐργατῶν μὴ ἀπαιτούσας δὲ δαπάνην μείζονα τῶν τρισχιλίων δραχμῶν.—θ') διὰ προμηθείας Κινίνης τοῦ Κράτους καὶ εἰδῶν τῶν μονοπωλίων, χαρτοσήμου καὶ ἐν γένει ἐνσήμων καὶ γραμματίων τοῦ Κράτους». Εἰς τὰ ἐδάφια ταῦτα διὰ τοῦ ν. ΓΧΚΔ' τοῦ 1910 προσετέθησαν καὶ νὰ ἐξῆς: (ι') «Διὰ προμηθείας μετακομίσεως καὶ ἐργασίας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐπιβαλλομένης ἐξ ἀπροόπτου ἀνάγκης, περὶ ἧς ἀποφαίνεται ἐγγράφως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.—ια') Διὰ τὴν ραφὴν τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ, ὅταν αὕτη ἐνεργῆται δι' ἰδιωτῶν ραπτῶν ἢ ραπτριῶν, ἐπὶ τῇ βιάσει διατιμῆσεως ἐγκριθείσης προηγουμένως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν», μὴ ἰσχύοντα ἐπίσης μετὰ τὸν ν. ΓΧΟΑ'.

Τὸ ἄρθρον 34 τοῦ λογ. ν. ἀφορᾷ τὴν ἀνάληψιν δαπανῶν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου Ταμείου. Ἐπομένως, δὲν ἔχει ἔννοιαν τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπὶ τῆς διαθέσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἀντικειμένου δημοσίας περιουσίας, δι' ἣν εἰδικαὶ διατάξεις ἰσχύουσιν.

Περὶ τῆς ἀπορρίψεως ἐπὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου διέλαβε τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἔχον ὡς ἐξῆς: **Ἄρθρον 12.** «Ἐπὶ οἰασδήποτε προμηθείας τοῦ δημοσίου, ἂν ἡ παραλαμβάνουσα ἐπιτροπὴ ἀπορρίψῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον, ὡς μὴ πληροῦν τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται, οὐδ' ἐπὶ ἐκπτώσει τῆς τιμῆς παραλαβῆ τοῦ ἀπορριφθέντος διατασσομένης τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δι' ἄλλου, συμφώνου πρὸς τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, ἢ τῆς προμηθείας ὁμοίου ἐκ τοῦ ἐμπορίου εἰς βάρος τοῦ ἐργολάβου, ἂν οὗτος ἀρνηθῆ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν συμφωνίαν. Ὁ τε διατάξας Ὑπουργὸς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀπορριφθέντος καὶ ὁ προσυπογράψας Τμηματάρχης ὑπέχουν εὐθύνην καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν Δημοσίον. Προκειμένου ὅμως περὶ εἰδῶν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ παρισταμένης ἀπολύτου ἀνάγκης πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ἢ ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ παραλαβῆ τῶν ἀπορριφθέντων, ἂν, ἐπὶ τῇ ἠτιολογημένῃ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἀνάγκης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τῇ προτάσει δ' αὐτοῦ χορηγηθῆ ἡ ἄδεια τῆς παραλαβῆς διὰ Β. διατάγματος.— Ἡ τε ἐκθε-

σις τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ γνωμοδότησις ταῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ Β. διάταγμα δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πρὸ τῆς παραλαβῆς».

Κατὰ πρότασιν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1924 συσταθείσης ἐπιτροπῆς τῶν οἰκονομιῶν προτεινάσης πρὸς περιστολὴν τῶν ἐκ προμηθειῶν δαπανῶν τὴν δημιουργίαν ἐνιαίας ὑπηρεσίας διὰ τὰς κρατικὰς προμηθείας ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως θεραπεύωνται παρ' αὐτῆς πᾶσαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ Δημοσίου εἰς ὕλικόν, ἐδημοσιεύθη ὁ ν. **3212 τοῦ 1924, περὶ συστάσεως ὑπηρεσίας κρατικῶν προμηθειῶν**, τροποποιηθεὶς διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰανουαρίου 1925. Ὁ νόμος οὗτος ἴσχυσε μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1925, ὅποτε ἐδημοσιεύθη τὸ **Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1925**, περὶ καταργήσεως ὑπηρεσίας κρατικῶν προμηθειῶν. Τῆς καταργήσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐπικολούθησε τὸ **Ν. Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925**, περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, κυρωθὲν διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Νοεμβρίου 1927, τὸ ὁποῖον ἐπανέφερεν ἐν ἰσχύϊ τὰς περὶ προμηθειῶν διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου, συνέστησε δὲ παρ' ἑκάστῳ πολιτικῷ Ὑπουργείῳ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον προμηθειῶν ἵνα τοῦτο ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ τῆς προμηθείας καὶ τῶν ὄρων ὑφ' οὓς θὰ ἐκτελεῖται αὕτη.

Τὸ νομοθέτημα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. Πᾶσαι αἱ διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου προμήθειαι πάσης φύσεως ὕλικου ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς πρὸ τοῦ νόμου 3212 ἰσχυοῦσας σχετικὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2. 1. Παρ' ἑκάστῳ Πολιτικῷ Ὑπουργείῳ συνιστᾶται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον προμηθειῶν, ἀρρατιζόμενον ἐκ πέντε μελῶν, ὧν τὰ τέσσαρα ὀρίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὡς πέμπτου μετέχοντος τοῦ τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου.

Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς εἰς αὐτὸ ὑποβαλλομένας ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ παρ' ᾧ συνιστᾶται Ὑπουργείου προτάσεις, περὶ προμηθείας ὕλικου πάσης φύσεως καὶ τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους κεχορηγημένας σχετικὰς πιστώσεις, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ τῆς προμηθείας καὶ τῶν ὄρων ὑφ' οὓς ἐκτελεσθήσεται αὕτη «ἐντὸς ὁκτώ τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀφ' ἧς περιέλθη ἡ σχετικὴ αἴτησις εἰς τὸν πρόεδρον αὐτοῦ» (*).

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὰς προμηθείας : α') ὧν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας καὶ β') δι' ἃς συντρέχουσιν οἱ λόγοι τῆς περιπτώσεως θ' τοῦ ἁρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' «περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ

(*) Ἡ ἐντὸς εἰσαγωγικῶν φράσις προσετέθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929.

περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους», ἐφόσον τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας.

3. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 3. Τὸ ποσὸν τῶν διὰ τῆς περιπτώσεως α' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1923 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 1924 «περὶ προπληρωμῶν διαταγῆ τῶν Ὑπουργῶν» ὀριζομένων δραχμῶν 5.000 ἀναβιβάζεται εἰς δραχμὰς 50.000.

Ἄρθρον 4. Αἱ διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικοῦ δημοπρασίαι διεξάγονται ἐνώπιον Ἐπιτροπῶν, ὀριζομένων ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ ἀποτελουμένων ἐκ πέντε ὑπαλλήλων ἐχόντων βαθμὸν τοῦλάχιστον τμηματάρχου α' τάξεως, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως καὶ ὁ τμηματάρχης ἢ ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, καὶ ἂν ἔχωσιν βαθμὸν κατώτερον.

Ἄρθρον 5. 1. Διὰ προμηθείας, ὧν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας ἀπαιτεῖται νὰ συναφθῆ σύμβασις μεταξὺ τοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ νομίμως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένου ὑπαλλήλου καὶ τοῦ προμηθευτοῦ.

2. Προκειμένου περὶ προμηθειῶν ἐκτελεσθησομένων διὰ δημοπρασίας, οἱ ὅροι δημοσιεύονται λεπτομερῶς διὰ τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Περίληψις τῆς προκηρύξεως δημοσιεύεται ἐπίσης καὶ εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας, τὰς ἐχούσας τὴν μεγαλειτέραν κυκλοφορίαν. Ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη ἐν τῇ καταρτίσει τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως, δύναται νὰ περιληφθῆ πίναξ ἐμφαινῶν ποσοτικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ζητουμένου ἐμπορεύματος κατὰ τὰς πρώτας αὐτοῦ αὐτοῦ ὕλας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ προμηθευθησομένου εἴδους διασαφιστικὴ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 6. Ἡ μεταξὺ τῆς δημοσιεύσεως, τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ διαγωνισμοῦ προθεσμία εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὴν φύσιν τῆς συγκεκριμένης προμηθείας καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τοῦ δημοσίου, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρα τῶν τριάκοντα (30) ἡμερῶν. Δύναται ἐπὶ τῇ ἠτιολογημένῃ ἀναφορᾷ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας νὰ συντομευθῆ εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν ἢ προθεσμία αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἄλλ' οὐχὶ ἔλασσον τῶν 10 ἡμερῶν.

2. Ὅσακις λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ζητουμένου ἐμπορεύματος παρίσταται ἀνάγκη πρὸς πληρεστέραν διασάφησιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως, δείγματος, σχεδιαγράμματος ἢ προτύπου, ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται νὰ καθιστᾷ τοῦτο προσιτὸν εἰς πάντας καθ' ὄλην τὴν ὥς ἂν προθε-

σίμην, εἴτε δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς, εἴτε δι' ἐγχειρίσεως εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 7. 1. Εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς εἶνε δεκτοί :

α') Πολῖται Ἑλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, ἀσκούντες ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ ἔτους. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς δημοσίον διαγωνισμόν ἐὰν δὲν προσαγάγῃ βεβαίωσιν ὅτι ὑπέβαλε δῆλωσιν φόρου καθαρᾶς προσόδου καὶ κεφαλαίου.

β') Ἀντιπρόσωποι ξένων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν Οἴκων δυνάμενοι προσηκόντως νὰ ἀποδείξωσι τὴν ιδιότητα αὐτῶν ταύτην.

γ') Ἐμπορικοὶ βιομηχανικοὶ οἴκοι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ.

δ') Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ, τῶν καταπιπτομένων ἐγγυοδοσιᾶν αὐτοῦ περιεχομένων εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἄνευ ἀποδόσεως εἰς αὐτό.

ε') Συνεταιρισμοί.

2. Ἀποκλείονται τῶν διαγωνισμῶν οἱ καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὰς ἐκπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 καὶ ἐπ. τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαίωσεως τῶν ἀνωτέρω προσόντων. Ἀποκλεισμός ὠρισμένου προσώπου ἀπὸ συγκεκριμένου διαγωνισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς κοινοποιομένης εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 8. Πᾶσα προσφορά εἰς δημοσίον διαγωνισμόν συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ γραμματίου παρακαταθήκης τοῦ Ταμεῖου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς 5 ο)ο τοῦλάχιστον τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς, ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸν καταβαλόντα ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀνεδείχθῃ μειοδότης.

Γίνονται δεκταὶ ἐγγυοδοσίαι μόνον ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 9. Ὁ μετέχων δημοσίου διαγωνισμοῦ σὺν τῇ ἐγχειρίσει τῆς προσφορᾶς ὑπογράφει δῆλωσιν φυλασσομένην παρὰ τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι ἔχει πλήρη γνῶσιν τῶν διεπουσῶν τὸν δημοσίον διαγωνισμόν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοθετήματος καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸν Διαταγμάτων καὶ πράξεων.

Ἄρθρον 10. 1. Οὐδεμίαν ἐνστάσιν κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς προκηρύξεως καὶ τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ εἶνε δεκτὴ ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ διαρκούντος τοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποχρεοῦται νὰ συνάψῃ τὰς ἐνστάσεις εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Τὰς ἐνστάσεις ταύτας κρίνει ἡτιολογημένως καὶ λεπτομερῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν τῇ πρὸς κατακύρωσιν ἢ ἀκύρωσιν ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου Ὑπουργοῦ προτάσει αὐτῆς.

Ἄρθρον 11. Περαιωθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρακτικὸν ὄπερ μετ' ἐκθέσεως αὐτῆς περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῶν ἐπιτευχθεισῶν τιμῶν, ὑποβάλλει διὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς δημοπρασίας καὶ ἀνακηρύξεως τοῦ τελευταίου μειοδότου.

Ἄρθρον 12. 1. Ὁ ἀνακηρυχθεὶς μειοδότης ὑποχρεοῦται ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως νὰ ὑπογράψῃ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως σύμβασιν, ὑπέχει δὲ πάντως ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προμηθείας.

2. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπία: α') ἀπόλλυσιν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τὴν κατατεθειῖσαν ἐγγυοδοσίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κοινοποιουμένης αὐτῷ παραχρῆμα, καὶ β) ὑπέχει πᾶσαν ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, ἰδίᾳ δὲ τὴν τῆς καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως καὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν τὸ Δημοσίον θέλει προμηθευθῆ τὸ αὐτὸ εἶδος, εἴτε κατόπιν δημοπρασίας ὅπου ἐπιβάλλεται αὕτη εἴτε καὶ ἄνευ αὐτῆς. Ἡ διαφορά αὕτη κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, κοινοποιουμένης τῷ ἐνδιαφερομένῳ, καταλογίζεται εἰς βᾶρος αὐτοῦ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 13. Πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ὁ τελευταῖος μειοδότης ὑποχρεοῦται νὰ διπλασιάσῃ τὴν ἤδη κατατεθειμένην ἐγγύησιν. Ἄν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία κρίνῃ ὅτι δέον νὰ κατατεθῇ μείζων τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγγύησις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ὑποχρεοῦται ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ νὰ ἔχῃ καθορίσῃ τὸ ποσὸν τούτου.

Ἄρθρον 14. Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν προμηθειῶν ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δι' ὀργάνων αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 15. 1. Ἡ ποιοτικὴ παραλαβὴ τῆς προμηθείας ἐνεργεῖται κατ' ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, πλὴν ἂν ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ ἐμπορεύματος ἢ ἐκ τοῦ συμφέροντος τοῦ Δημοσίου εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν, ἐπιβάλλεται ἐνέργεια αὐτῆς ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ὅποτε δέον νὰ περιέχεται ἐν τῇ διακηρύξει σχετικὸς ὅρος.

2. Ἡ ποσοτικὴ παραλαβὴ ἐνεργεῖται πάντοτε ἐν Ἑλλάδι.

3. Ἡ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ποιοτικὴ παραλαβὴ ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, γνωστοποιουμένης ἐν τῇ διακηρύξει 1) εἰς οἴκους πραγματογνώμονας ἀνεγνωρισμένου κύρους, 2) εἰς ἐπιτροπὰς κα-

ταρτιζομένας ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου Ὑπουργοῦ ἐξ ἐμπόρων πραγματογνωμόνων καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, 3) εἰς οἶκον πραγματογνώμονα μετ' ἐπιτροπῆς ὡς ἄνω συγκροτουμένης. Ἡ ἄρμοδια ὑπηρεσία εἰς ἐκάστην συγκροτημένην προμήθειαν ἐκδίδει, βάσει τῆς διακηρύξεως, τὰς ἀναγκαίας ἐδηγίας πρὸς τὰ ὡς ἄνω ὄργανα τοῦ ἐλέγχου. Ὅσακις ἐν τῷ Διεθνεί ἔμπορῷ πρὸς καθορισμὸν τῆς ποιότητος ἐμπορευμάτων τινος, γίνονται δεκτὰ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ ποιότητος ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἀνεγνωρισμένων ἀρχῶν ἢ ὀργανώσεων τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς φορτώσεως, δύναται ἡ ἄρμοδια ὑπηρεσία νὰ καθορίζῃ ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅτι ἡ ποιοτικὴ παραλαβὴ τοῦ ἐμπορευματος θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐν τῇ προσαγωγῇ τοιοῦτου πιστοποιητικοῦ ἄνευ ἐτέρου ἐλέγχου.

Ἄρθρον 16. 1. Τὸ περὶ ἐλέγχου πιστοποιητικὸν τοῦ οἴκου πραγματογνώμονος εἶνε ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ Δημόσιον. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ποιοτικῆς παραλαβῆς ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν ἀγορασθέντων εἰδῶν, ὑποχρεοῦται ἡ προξενικὴ ἀρχὴ νὰ διορίζη παραχορῆμα τρεῖς ἀνεγνωρισμένους πραγματογνώμονας, ὧν τὸν ἕνα προτείνει ὁ ἐνδιαφερόμενος προμηθευτής, οὗτοι δὲ ἀποφαίνονται δι' ἡτιολογημένον πρακτικῷ περὶ τοῦ ἐλεγχόμενου ἐμπορευματος.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὐτῶν βεβαίῳ ὅτι τὸ ἐμπόρευμα δὲν πληροῖ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως ἀπορρίπτεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὄμοδιου Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει σχετικῶς ὀριζόμενα, τοῦ προμηθευτοῦ οὐδεμίαν δυναμένην νὰ διατυπώσῃ ἔνστασιν ἢ ἀντίρρησην κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου ἀπαρτίξεται ἐκ τοῦ οἴκου πραγματογνώμονος καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀποστελλομένης ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17. Ἡ ποσοτικὴ παραλαβὴ τῆς ἔξω τῆς Ἑλλάδος ποιοτικῶς παραληφθείσης προμηθείας ἐνεργεῖται ἐν Ἑλλάδι παρ' ἐπιτροπῆς τριμελοῦς καταρτιζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τῆς παραλαβῆς, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως. Ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης κηρύσσεται ἔκπτωτος ὁ προμηθευτής διὰ παράβασιν τῆς συμβάσεως, διατάσσεται καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων κατάπτωσις τῆς ἐγγυοδοσίας αὐτοῦ καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος διατάγματος.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν λειτουργεῖ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου τῆς περιφερείας.

Ἄρθρον 18. 1. Ἡ ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ παραλαβὴ ἐμπορευματος

παραδοτέου ἐν Ἑλλάδι γίνεται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ καὶ ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐνδιαφερομένης διὰ τὴν προμήθειαν καὶ τριῶν ἐτέρων μελῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἑπουργοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦλάχιστον τριῶν μελῶν ἐξ ὧν ἀπαραίτητος εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας.

3. Εἰς περίπτωσιν ἀπορρίψεως εἴδους τινὸς ἢ διαφωνίας τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν παραλαβὴν τὸ Ἑπουργεῖον αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προμηθευτοῦ ὑποβαλλομένης ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, διορίζει διαιτητικὴν τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἣτις, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους συντάσσει σχετικὸν λεπτομερὲς πρωτόκολλον ὕπερ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἀπόφασιν ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον εἰς οὐδὲν ὑποκειμένην ἐνδικον μέσον 1) περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς παραλαβῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἴδους μὲ τὴν ἐν τῇ συμβάσει τιμὴν ἢ μὲ ἡλατωμένην τοιαύτην, 2) περὶ καταπτώσεως ἢ μὴ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὀλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένης ἐγγυήσεως, 3) περὶ ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ ἀρθρ. 12 τοῦ παρόντος καὶ 4) περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραλαβῆς τοῦ ἀπορριφθέντος εἴδους.

4. Ὁ προμηθευτὴς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν δικαιούται νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν ζημίαν ἣν τυχὸν ὑπέστη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀρχικῆς ἀπορρίψεως τοῦ εἴδους μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς τελικῆς περὶ αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 19. Τὸ Ἑπουργεῖον δύναται εἰς περιπτώσεις ἔξαιρητικὰς ὡσάκισ οὐδεμία ζημία ἐπέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς ὅσον καὶ ἐφοδιασμοῦ νὰ χορηγῇ παράτασιν τῆς προθεσμίας παραδόσεως τοῦ εἴδους. Ἡ τοιαύτη περὶ παρατάσεως ἀπόφασις λαμβάνεται μετὰ ὁμόφωνον γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20. Ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνεργουμένων προμηθειῶν καθορίζεται διὰ τῆς συναπτομένης σχετικῆς συμβάσεως, ἐντὸς πάντοτε τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 21. Εἰς ἃς περιπτώσεις κρίνεται συμφερότερον δύναται ὁ ἀρμόδιος Ἑπουργὸς ν' ἀναθέτῃ τὴν διενέργειαν δημοπρασιῶν κατὰ τὰ κρατοῦντα εἰς ὑφισταμένας ἀρχὰς εἰς ἃς ἀπαραιτήτως μετέχει καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ πρὸς προμήθειαν ὑλικοῦ πρὸς χρῆσιν τῶν κεντρικῶν ἢ ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δημοπρασιῶν ἀπόκειται εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου Ἑπουργοῦ.

Ἄρθρον 22. [Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος αἱ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν

υπηρεσιῶν προμήθειαι διενεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεις τὰς ἰσχυρούσας πρὸ τῆς συστάσεως ὑπηρεσίας Κρατικῶν προμηθειῶν διὰ τοῦ νόμου 3212]. (1)

Ἄρθρον 23. Κυροῦνται αἱ προμήθειαι ἢ συμβάσεις προμηθειῶν συναφθεῖσαι ἢ ἐνεργηθεῖσαι συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν κειμένης διατάξεις, ὑπὸ Ὑπουργείων ἢ ἄλλων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, μετὰ τὴν πλήρη ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς καταργηθείσης ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐνεργηθεῖσαι.

Ἄρθρον 24. Πρὸς ἐκποίησιν ὑλικῶν τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν ἀχρήστων αὐταῖς συνιστῶνται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τριμελεῖς ἐπιτροπαὶ γνωμοδοτοῦσαι περὶ τῆς ἀχρηστότητος αὐτῶν καὶ περὶ τῆς διὰ πλειοδοτικῶν προχείρων συναγωνισμῶν ἐκποίησεως αὐτῶν. Βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης προσκαλοῦνται διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἵνα εἰς ὄρισμένην ἡμέραν προσέλθωσιν ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διὰ πράξεως ἐπίσης τοῦ Ὑπουργοῦ συνιστωμένης πρὸς ὑποβολὴν προσφορῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῇ προσφορὰς ἀνακηρύσσει τοὺς τελευταίους πλειοδότας καὶ χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς σημείωμα τῶν κατακυρωθέντων εἰς αὐτοὺς ὑλικῶν μετὰ τῆς προσφερθείσης τιμῆς. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτου καταβάλλουσι τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον, προσκομίζουσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τὰ σχετικὰ γραμμάτια καὶ παραλαμβάνουσι τὰ ὑλικά ἐντὸς τῆς προθεσμίας μὴ ὑπερβαινούσης τὰς πέντε ἡμέρας.

Ἐν ἡ περιπτώσει οἱ ἀνακηρυχθέντες πλειοδόται ἀρνηθῶσι νὰ παραλάβωσι τὰ ὑλικά, ἐπιβάλλεται αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ πενταπλοῦν τῆς προσφερθείσης τιμῆς καὶ εἰσπράττεται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 25. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν αἷς ἔχουσι τὸ δικαίωμα δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Γενικοὶ Διοικηταί. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον ὡς καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐπιτροπαὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν (ἔπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται) συγκροτοῦνται

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ κυρώσαντος τὸ Ν. Δ. τῆς 29 Δεκ. 1929 Ν. διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρ. 1927 ὡς ἐξῆς: «Μέχρι τῆς 10 Ἀπριλίου 1926 αἱ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν προμήθειαι διενεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις τὰς ἰσχυρούσας πρὸ τῆς συστάσεως ὑπηρεσίας Κρατικῶν προμηθειῶν διὰ τοῦ νόμου 3212.—Αἱ συναφθεῖσαι μέχρι τῆς 10 Ἀπριλίου 1926 συμβάσεις τοῦ Δημοσίου μετὰ ἰδιωτῶν ἔχουσι πλήρη ἰσχὴν καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον αὐταὶ συνωμολογήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 22 τοῦ Ν. Δ. τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος».

διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρον 26. Οὐδεμία προμήθεια ὑλικῆ ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ παρὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν πλὴν τῶν Γεν. Διοικήσεων ὅπου ὁ νόμος ὁρίζει τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ ἀποφάσεως τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἣ ὁρίζεται καὶ ὁ τρόπος καὶ οἱ ὅροι τῆς προμηθείας.

Ἄρθρον 27. Αἱ ὑπὸ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργοῦμεναι προμήθειαι ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν κειμένης σχετικὰς διατάξεις, καὶ ἐν ἑλλείψει τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 28. Αἱ κατὰ τὸν νόμον 2105 τῆς 9 Μαρτίου 1910 «περὶ συστάσεως τοπικῶν Ἐπιτροπῶν, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων τελωνειακῶν καταστημάτων», προμήθειαι κλπ. πρὸς ἐπισκευήν, μεταρρύθμισιν, συντήρησιν τελωνειακῶν καταστημάτων καὶ ἐν γένει ἀφορῶσαι τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν τελωνείων, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐνεργοῦμεναι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1595 τῆς 29 Δεκεμβρίου 1918 «περὶ τελωνοφυλακῆς».

Ὡσαύτως δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Αὐγούστου 1925 «περὶ παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὁρφανοτροφείων κλπ.» ἐνεργοῦμεναι προμήθειαι πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἢ ἀγορὰν οἰκημάτων δημοσίων Καπνεργοστασιῶν.

Ἄρθρον 29. Αἱ σχετικαὶ περὶ προμηθειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1925 «περὶ καταργήσεως ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν» καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Δ. καταργοῦνται.

Ἄρθρον 30. Ἡ διενέργεια τῶν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένων δημοπρασιῶν καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 31. Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὔτινος ἢ ἰσχύς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅπερ ὑποβληθῆσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Τὴν ἀνασύστασιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν κρατικῶν προμηθειῶν ἐπέδωξεν ὁ νόμος 4010 τῆς 28 Φεβρουαρίου 1929, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, τροποποιηθεῖς διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929, περὶ τροποποιήσεως καὶ

συμπληρώσεως τοῦ ν. 4010 κτλ. κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. 4233 τοῦ 1929. Αἱ διατάξεις αὗται τοῦ ν. 4010 ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς.

Ἄρθρον 1. 1) Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐνεργοῦμεναι προμήθειαι τοῦ Δημοσίου ὧν ἡ ἀξία καθ' ὕπουργεϊον ὑπερβαίνει ἑτησίως καὶ ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ ἐποπτείαν τῆς διὰ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος συνιστωμένης ἐπιτροπῆς, ἣτις ἐφεξῆς ἀναφέρεται διὰ τῶν στοιχείων Υ.Κ.Π. «ὑπηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν.

2) Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην καὶ αἱ προμήθειαι κάτω τῶν ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 2. 1) Συνιστᾶται αὐτοτελής ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπηρεσία Κρατικῶν Προμηθειῶν», ὑπαγομένη διοικητικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

2) Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ ὀρίζεται ἔννεαμελῆς καὶ συγκροτεῖται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

α) Ἀπὸ ἓνα τῶν νομικῶν συμβούλων τῶν Ὑπουργείων ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

β) Ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν ἢ Ὑποδιευθυντὴν τοῦ Χημικοῦ Ἐργοστασίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

γ) Ἀπὸ τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

δ) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον 1) τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομ. Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, 2) τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, 3) τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχ. Ἐπιμελητηρίου Θεσσαλονίκης, καὶ 4) τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς ἢ ἐν ἓκ τῶν μελῶν τῶν ὡς ἄνω Σωματείων, ὑποδεικνύμενον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτῶν.

ε) Ἀπὸ δύο ἕτερα κατὰλληλα μέλη, διοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3) Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω μελῶν.

4) Ὁ Πρόεδρος καὶ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν μελῶν.

5) Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ ταύτην εἰς πᾶσαν δικαιοπραξίαν καὶ ἐνώπιον οἰασδῆποτε ἀρχῆς.

Ἄρθρον 3. 1. Ἡ ἐπιτροπὴ εὗρίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον ἓκ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς Υ. Κ. Π., γνωματεύσει αὐτῆς, συνιστᾶται

διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων ἐξ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν (¹).

3 (²) Εἰς ἕκαστον τῶν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημιώσεις δραχμῶν διακοσίων δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρι τὸ πολὺ 15 συνεδριάσεων.

4. Εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημιώσεις δραχμῶν 300 κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας μηνιαίως.

5. Τῶν αὐτῶν ἀποδοχῶν ἀπολαμβάνουσι καὶ τὰ ἀναπληρωματικά μέλη κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἀσκοῦσι τὰ καθήκοντα τῶν παρ' αὐτῶν ἀναπληρουμένων.

6. Εἰς τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημιώσεις μέχρι δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων μηνιαίως καὶ εἰς ἕκαστον τῶν βοηθῶν αὐτοῦ μέχρι δραχμῶν χιλίων μηνιαίως.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθῆσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4. 1) Διὰ πᾶσαν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος προμήθειαν ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἑκάστου Ὑπουργείου ἀναφέρεται εἰς τὴν Υ.Κ.Π., ἢ ὅποια μετ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντάσσει τὴν προκήρυξιν, διενεργεῖ τὴν δημοπρασίαν, παραλαμβάνει τὰ προμηθευόμενα εἶδη καὶ παραδίδει ταῦτα εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ὑπουργεῖον.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ γνωμοδοτῇ καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης ἢ μὴ τῆς προμηθείας, ὅποτε ἐν περιπτώσει διαφωνίας πρὸς τὸν οἰκτεῖον Ὑπουργὸν ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

3) Πᾶσαι αἱ διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ ἐνεργούμεναι προμήθειαι ἐκτελοῦνται δυνάμει συμβάσεων, ἃς ὑπογράφει διὰ τὴν Υ.Κ.Π. ὁ Πρόεδρος αὐτῆς καὶ ὁ μειοδότης ἢ δεόντως ἐξουσιοδοτημένος πληρεξούσιός του (³).

Ἄρθρον 5. 1. Ἡ σύμβασις πρὸ τῆς ὑπογραφῆς καὶ ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ προμηθείας δημοπρασιῶν, ἀλεύρων, ζαχαρώσεως καὶ καφέ, «ἢ καὶ ἄλλων εἰδῶν ὀριζομένων διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π.» (⁴).

2. Αἱ διὰ τὰς ὑπὸ τῶν κυρίων διατακτῶν ἐνεργουμένας προμηθείας, διατασσόμεναι δημοπρασίαι δύνανται νὰ ἐνεργῶνται συγχρόνως ἐν Ἀθή-

(¹) Ὅρα κατ. ν. 4609, ἄρθρ. 1.

(²) Ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ν. δ. 11 Μαΐου 1929. Ἡ καταργηθεῖσα διάταξις προέβλεπε μόνον περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ νομικοῦ συμβούλου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου.

(³) Ὅρα κατ. ν. 4609, ἄρθρ. 2.

(⁴) Ἡ ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν φράσεως προσετέθη διὰ τοῦ ν.δ. 11 Μαΐου 1929, ὅρα ὁμοῦς ἀντικατάστασιν τῆς διατάξεως ταύτης κατ. ν. 4609, ἄρθρ. 3.

ναις καὶ Θεσσαλονίκη καὶ ἐάν συντρέχωσιν εἰδικαὶ περιστάσεις καὶ ἄλλας πόλεις.

Ἄρθρον 6. Ὅσαίς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν παρουσιάζονται προμήθειαι τῶν αὐτῶν εἰδῶν παρὰ διαφόρων ὑπηρεσιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀποφαίνηται περὶ τῆς ἐνεργείας μιᾶς μόνης δημοπρασίας δι' ἅπαντα τὰ εἶδη ταῦτα, ὑφ' οὗς ὅρους ἤθελεν ὀρίσει αὕτη προβαίνουσα εἰς τὰς σχετικὰς δημοπρασίας.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, καὶ διὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου, αἱ ἀρμοδίαι Ὑπηρεσίαι ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κρατικῶν Προμηθειῶν τὸν βάσει τῶν προβλέψεων των περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀρχόμενον οἰκονομικὸν ἔτος, καταρτισθέντα πίνακα, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ χορηγουμένας πιστώσεις, ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκείου Ὑπουργείου καὶ περιέχοντα πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ εἶδη τῶν δέον νὰ γίνῃ ἢ προμήθεια κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ἄρθρον 7. Αἱ προμήθειαι αἱ μὴ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν βάσει τῶν κειμένων διατάξεων, «ἐφ' ὅσον δὲ ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 5000» (1) ἀνακοινοῦνται ὅμως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις δικαιούται νὰ παρακολουθῇ δι' ἀντιπροσώπων αὐτῆς καὶ τὰς προμηθείας ταύτας καθ' ὅλα τὰ στάδια αὐτῶν, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραλαβῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 8. 1) Τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἐξαιροῦνται:

α'.) Αἱ προμήθειαι καὶ ἐπισκευαὶ πολεμικῶν ὄπλων, πολεμικῶν σκαφῶν, πυρομαχικῶν πάσης φύσεως, ἀεροπλάνων καὶ συσκευῶν ἀσυρμάτου, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ προμήθειαι ἐξαρτημάτων πάντων τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν.

Ὁ χαρακτηρισμὸς ἀντικειμένου τινὸς ὡς ἐξαρτήματος τῶν εἰδῶν τούτων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

β'.) Αἱ προμήθειαι εἰδῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀποσόβησιν ἢ καταστολὴν λοιμωδῶν νόσων καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐκτάκτων μέτρων ὑπὲρ τῆς δημοσίας ὑγείας.

γ'.) Αἱ προμήθειαι ὑλικῶν πρὸς κατασκευὴν, ἐπέκτασιν, μεταρρύθμισιν, συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν παντὸς ἀκινήτου. Αἱ προμήθειαι ὑλικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν Δημοσίων Ἔργων ἢ πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν παντὸς μεταφορικοῦ μέσου. Αἱ προμήθειαι ὑλικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἢ γραμμογράφησις καὶ βιβλιοδέτησις, ἢ συντήρησις καὶ ἢ ἐπισκευὴ ἐπίπλων καὶ σκευῶν γραφείου, γραφομηχανῶν, ἀριθμομηχανῶν, σταθ-

(1) Ἡ ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν φραῖσις προσετέθη διὰ ν. δ. 11 Μαΐου 1929.

μῶν, πλαστίγγων, χρηματοκιβωτίων, ὀργάνων ἐπιστημονικῶν ἢ μὴ, ἐργαλείων, πλοίων πολεμικῶν ἢ μὴ, λέμβων, μηχανῶν, μηχανημάτων, εἰδῶν φωτισμοῦ καὶ θερμάνσεως, ἐπίπλων καὶ σκευῶν τῶν φυλακῶν, ἢ προμήθεια τροφίμων καὶ ὑλικῶν κινήσεως καὶ συντηρήσεως ἀναγκαιούτων εἰς πολεμικὰ πλοῖα εὐρισκόμενα εἰς λιμένας ἄλλοδαπῆς μέχρι τοῦ κατάπλου εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα.

δ') Αἱ προμήθειαι φωτισμοῦ, θερμάνσεως, ὑδρεύσεως, καθαριότητος καὶ ἀπολυμάνσεως, ὑλικῶν καταρτίσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως ἀρχείων καὶ ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων, συγγραμμάτων, περιοδικῶν, σφραγίδων, μηχανημάτων, ὀργάνων ἐπιστημονικῶν ἢ μὴ καὶ εἰδικῶν ἐργαλείων.

ε.) Αἱ προμήθειαι στολῶν ταξινόμων, κλητήρων, διανομέων καὶ ὑπηρετῶν καὶ προσωπικοῦ φυλακῶν, φυλάκων, ἐργατῶν καὶ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Ἄρθρον 9. 1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος οἰαιδήποτε τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προμηθειῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Προμηθειῶν μετέχουσι δύο ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐνδιαφερομένου πολεμικοῦ Ὑπουργείου, ὡς τακτικὰ μέλη, ὅποτε πρὸς λήψιν ἀποφάσεων ἢ Ἐπιτροπῆ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 7 μελῶν.

2. Τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ἐξαιροῦνται ἐπίσης αἱ ὑπὸ τῶν Δευτερευόντων Διατακτῶν ἐν γένει ἐνεργούμεναι προμήθειαι. Ἐπιτρέπεται ὅμως ἵνα διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπεκτείνωνται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πάσας ἢ εἰς τινὰς τῶν ὑπὸ τῶν Δευτερευόντων Διατακτῶν ἐνεργουμένων προμηθειῶν, ὀριζομένου συγχρόνως καὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως, τῆς λειτουργίας καὶ ἀμοιβῆς τῶν κατὰ τόπους Ἐπιτροπῶν, εἰς ἃς θὰ ἀνατεθῆ, ἂν ἤθελε κριθῆ ἀναγκαῖον, ἢ ἀρμοδιότης τῆς διὰ τοῦ νόμου τούτου ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς.

3. «Δύναται ἢ Ἐπιτροπῆ τῆς Υ.Κ.Π. εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ πρὸς πλήρωσιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν νὰ ἐξουσιοδοτῆ ἀρχηγούς ναυτικῶν μονάδων ἢ ὑπηρεσιῶν πρὸς διενέργειαν προμηθείας διὰ δημοσίου διαγωνισμοῦ ἢ νὰ προβαίνωσιν εἰς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ διαγωνισμοῦ προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούτων εἰς τὰς ὑπ' αὐτοὺς ναυτικὰς μονάδας ἢ ὑπηρεσίας εἰδῶν τροφῆς καὶ ὑλικῶν. Ὁ ἔλεγχος τῆς διὰ τὰς προμηθείας ταύτας δαπάνης ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π.» (1)

Ἄρθρον 10. Πᾶσαι αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος πιστώσεις ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ

(1) Τὸ ἐδάφιον 3 προσετέθη διὰ τοῦ ν. δ. τῆς 11 Μαΐου 1929. Ὅρα ἐπέκτασιν διατάξεως ταύτης κατωτ. ν. 4609, ἄρθρ. 3.

Ἐπιτροπείου τῶν Οἰκονομικῶν. Πρὸς κάλυψιν αὐτῶν ἐπιβάλλεται κράτησις 1/4 ο/ο εἰς πᾶσαν σύμβασιν προμηθείας, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11. Τὰ μέλη τῆς διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένης Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν προμηθειῶν, τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ πρὸς παραλαβὴν ἀποστελλόμενα ἢ διοριζόμενα ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Δημοσίου πρόσωπα ἕξομοιοῦνται ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων τούτων πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποιικὴν αὐτῶν εὐθύνην.

Ἄρθρον 12. 1. Ἡ μεταξὺ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διακηρύξεως καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ διαγωνισμοῦ προθεσμία εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν φύσιν τῆς συγκεκριμένης προμηθείας καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔμπορίου καὶ τοῦ Δημοσίου, οὐδέποτε δὲ βραχυτέρα τῶν 40 ἡμερῶν.

2. Δύναται δι' ἠτιολογημένης ἀναφορᾶς τῆς Υ.Κ.Π. γὰ συντομευθῆ εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν ἢ προθεσμία αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Συμβουλίου (1).

3. Ὅσακις λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ζητουμένου ἔμπορεύματος παρίσταται ἀνάγκη, πρὸς πληρεστέραν διασάφησιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως, δείγματος, σχεδιαγράμματος ἢ πρωτοτύπου, ἢ Ἐπιτροπῇ ὑποχρεοῦται νὰ καθιστᾷ τοῦτο προσιτὸν εἰς πάντας καθ' ὅλην τὴν ὥς ἄνω προθεσίαν εἴτε δι' ἐκθέσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε δι' ἐγχειρίσεως εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 13. 1. Εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς εἶναι δεκτοί :

α) Πολῖται Ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποί, κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, ἀσκοῦντες ἔμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ ἔτους. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς δημοσίον διαγωνισμὸν ἐὰν δὲν προσαγάγῃ βεβαίωσιν ὅτι ὑπέβαλε δῆλωσιν τέλους ἐπιτηδεύματος.

β) Ἀντιπρόσωποι ξένων μεγάλων ἀναγνωρισμένων ἔμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν οἰκῶν δυνάμενοι προσηκόντως νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ταύτην.

γ) Ἐμπορικαὶ ἢ βιομηχανικαὶ ἐταιρεῖαι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ.

δ) Συνεταιρισμοί, ὧν ἡ κανονικὴ λειτουργία βεβαιοῦται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτροπείου.

2. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῶν ἀνωτέρω προσόντων.

3. Ἀποκλείονται τῶν διαγωνισμῶν οἱ καταδικασθέντες ὑπὸ Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὰς ἐκπτώσεις τοῦ ἄρθρου

(1) Ὅρα προσθήκην κατ. ν. 4609 ἄρθρ. 4.

22 ἐπ. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. Ἐπίσης ἀποκλείονται δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Υ. Κ. Π. προμηθευταί, οἱ ὅποιοι δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις των. Ἀποκλεισμός ὄρισμένου προσώπου ἀπὸ συγκεκριμένου διαγωνισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 14. 1. Πᾶσα προσφορά εἰς δημόσιον διαγωνισμὸν συνοδεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ γραμματίου παραλαβῆς ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς, ἐκ τῶν κατ' ἔτος ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π., διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς 5 ο/ο τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς ὡς δικαίωμα συμμετοχῆς, ἐπιστρεφόμενον εἰς τὸν καταβάλλοντα τὸ βραδύτερον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἀνεδείχθη μειοδότης.

2. Γίνονται δεκταὶ ἐγγυοδοσίαι μόνον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Τραπεζῶν, καὶ βάσει πίνακος καθορίζοντος τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐγγυοδοσιῶν, τὸ ὅποιον δύναται νὰ παρέχῃ ἐκάστη Τράπεζα.

Ἄρθρον 15. Ὁ κανονισμὸς τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένου καὶ τροποποιουμένου ὁμοίως.

Ἄρθρον 16. Ὁ μετέχων δημοσίου διαγωνισμοῦ σὺν τῇ ἐγχειρῶσει τῆς προσφορᾶς ὑπογράφει δῆλωσιν φυλασσομένην παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ καὶ βεβαιοῦσαν ὅτι ἔχει πλήρη γνῶσιν τῶν διεπουσῶν τὸν δημόσιον διαγωνισμὸν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὸν διαταγμάτων.

Ἄρθρον 17. Οὐδεμίαν ἔνστασις κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς προκηρῦξεως καὶ τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ εἶνε δεκτὴ ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ διαρκοῦντος τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 18. Περαιτωθέντος τοῦ διαγωνισμοῦ ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς κατακυρώσεως τῆς προμηθείας, ἐντὸς τῆς διὰ τῆς διακηρῦξεως ταχθείσης προθεσμίας.

Δύναται ἡ Υ. Κ. Π. νὰ παρατείνῃ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς της τὴν προθεσμίαν ταύτην ἐφ' ὅσον εἶναι σύμφωνος καὶ ὁ τελευταῖος μειοδότης.

Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν κατὰ τὴν ἐνέργειαν προκηρυχθέντος διαγωνισμοῦ οὐδεὶς μειοδότης προσέλθῃ ἢ οἱ προσελθόντες δώσωσιν ἀσυμφόρους προσφορὰς, δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἀκυρώσῃ τὸν διαγωνισμὸν καὶ ἐν ἐπείγουσῃ ἀνάγκῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ εἴδους ἄνευ διαγωνισμοῦ, καθορίζουσα τοὺς ὄρους τῆς μετὰ τοῦ προμηθευτοῦ συμβάσεως, καθ' ὃν τρόπον κρίνει συμφέροντα διὰ τὸ Δημόσιον, ἵνα ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν

ἐνδιαφερομένην ὑπηρεσίαν νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 19. 1. Ὁ ἀνακηρυχθεὶς μειοδότης ὑποχρεοῦται ἐντὸς 48 ὥρων ἀπὸ τῆς προσκλήσεως νὰ υπογράψῃ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως σύμβασιν, ὑπέχει δὲ πάντως ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς προμηθείας.

2. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπία: α) ἀπόλλυσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὴν κατατεθεισάν ἐγγυοδοσίαν δι' ἀποφάσεως τῆς Υ. Κ. Π. κοινοποιουμένης αὐτῷ παραχοῆμα ἐπὶ ἀποδείξει καὶ β) ὑπέχει πᾶσαν ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, ἰδίᾳ δὲ τὴν τῆς καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς κατακυρώσεως καὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν τὸ Δημόσιον θέλει προμηθευθῆ τὸ αὐτὸ εἶδος, Ἡ διαφορὰ αὕτη, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τῆς Υ. Κ. Π., κοινοποιουμένης τῷ ἐνδιαφερομένῳ, καταλογίζεται εἰς βᾶρος αὐτοῦ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 20. Πρὸ τῆς υπογραφῆς τῆς συμβάσεως ὁ τελευταῖος μειοδότης ὑποχρεοῦται νὰ διπλασιάσῃ τὴν ἤδη κατατεθειμένην ἐγγύησιν. Ἄν ἢ Ἐπιτροπὴ κρίνῃ ὅτι δέον νὰ κατατεθῆ μείζων τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγγύησις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ὑποχρεοῦται ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ νὰ ἔχῃ καθορίσει τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ἄρθρον 21. Τὰς συμβάσεις υπογράφει ὁ τελευταῖος μειοδότης ἢ ὁ δεόντως ἐξουσιοδοτημένος πληρεξούσιος αὐτοῦ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Υ.Κ.Π. ἢ τούτου κωλυόμενον ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἐλεγχος. Παραλαβή. **Ἄρθρον 22.** Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν προμηθειῶν ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ καὶ ὑπ' εὐθύνη τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ὑπὸ Υ.Κ.Π. διοριζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ συμφώνως τῇ διακηρύξει ἢ τῇ συμβάσει, παρισταμένου ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ ἀρομοδίου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 23. Ἡ ποιοτικὴ παραλαβὴ (agreage) τῆς προμηθείας ἐνεργεῖται κατ' ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, πλὴν ἂν ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐμπορεύματος ἢ ἐκ τοῦ συμφέροντος τοῦ Δημοσίου εἰς συγκεκριμένην περίπτωσιν ἐπιβάλλεται, ἐνέργεια αὐτοῦ ἔξω τῆς Ἑλλάδος, ὅποτε δέον νὰ περιέχεται ἐν τῇ διακηρύξει σχετικὸς ὅρος. Ἡ ποσοτικὴ παραλαβὴ ἐνεργεῖται εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἴτε ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει ἐκαστοτε ὀριζόμενα.

2. Ἡ ἔξω τῆς Ἑλλάδος ποιοτικὴ παραλαβὴ ἀνατίθεται, κατ' ἀφασιν τῆς Υ. Κ. Π. γνωστοποιουμένην ἐν τῇ διακηρύξει: 1) Εἰς οἴκους πραγματοποιώμονας ἀνεγνωρισμένου κύρους λαμβανομένους ἐκ πίνακος, ὃν ἢ Υ. Κ. Π., θέλει καταρτίσει ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. 2) Εἰς ἐπιτροπὰς καταρτιζομένας ὑπὸ τῆς Υ. Κ. Π. ἐξ ἐμπόρων πραγ-

ματογνομόνων, δημοσίων ἢ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, 3) Εἰς οἶκον πραγματογνομόνων μετ' ἐπιτροπῆς ὡς ἄνω συγκροτουμένης. Ἡ Υ.Κ.Π. εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην προμήθειαν ἐκδίδει βάσει τῆς διακηρύξεως τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τὰ ὡς ἄνω ὄργανα τοῦ ἐλέγχου.

3. Ὅσακις ἐν τῷ διεθνεί ἔμπορίῳ πρὸς καθορισμὸν τῆς ποιότητος ἐμπορεύματός τινος γίνονται δεκτὰ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ ποιότητος ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν πρὸς τοῦτο ἀνεγνωρισμένων ἀρχῶν ἢ ὀργανώσεων τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς φορτώσεως δύναται ἡ Υ.Κ.Π. νὰ καθορίζη ἐν τῇ διακηρύξει τοῦ διαγωνισμοῦ ὅτι ἡ ποιοτικὴ παραλαβὴ τοῦ ἐμπορεύματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοιοῦτου πιστοποιητικοῦ ἄνευ ἐτέρου ἐλέγχου.

***Ἀρθρον 24.** 1. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς ποιοτικῆς παραλαβῆς ὡς πρὸς τὴν παραλαβὴν τῶν ἀγορασθέντων εἰδῶν ὑποχρεοῦται ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ νὰ διορίζη παραχωρῆμα ἀνεγνωρισμένουσ πραγματογνώμονας, ὧν τὸν ἓνα προτείνει ὁ ἐνδιαφερόμενος προμηθευτής, οὔτοι δὲ ἀποφαίνονται δι' ἠτιολογημένου πρακτικοῦ περὶ τοῦ ἔξαγομένου ἐμπορεύματος.

2. Ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὐτῶν βεβαιοῖ ὅτι τὸ ἐμπόρευμα δὲν πληροῖ τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, ἀπορρίπτεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Υ.Κ.Π. κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει σχετικῶς ὀριζόμενα, τοῦ προμηθευτοῦ οὐδεμίαν δυναμένου νὰ διατυπώσῃ ἔνστασιν ἢ ἀντίρρησησιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ἡ ἐπιτροπὴ ἐλέγχου ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ οἴκου πραγματογνώμονος καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀποστελλομένης ἐπιτροπῆς.

***Ἀρθρον 25.** 1. Ἡ ποιοτικὴ καὶ ποσοτικὴ παραλαβὴ ἐμπορεύματος παραδοτέου ἐν Ἑλλάδι γίνεται ὑπὸ τριμελοῦς ἢ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τῆς Υ.Κ.Π. ἢ ὅποια δύναται νὰ ἀσκήσῃ καὶ μονίμως τὴν ἀποστολὴν ταύτην εἰς ὄρισμένον κέντρον. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ λειτουργία τῆς ἐπιτροπῆς παραλαβῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη δύναται ν' ἀμείβωνται δι' ἀποφάσεως τῆς Υ.Κ.Π. κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετὰ γνωμάτευσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένου.

2. Δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ παραλαβὴ τοῦ ἐμπορεύματος καὶ εἰς μονίμους ἐπιτροπὰς ἐλέγχου καὶ παραλαβῶν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν εἰς τόπους ἔνθα λειτουργοῦσι τοιαῦται, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργοῦν συμφώνως τῷ παρόντι καὶ ταῖς ὁδηγίαις τῆς Υ.Κ.Π. (')

(') Ὅρα προσθήκην κατωτέρω ν. 4609.

3. Δι' εἶδος ἀπαιτοῦν χημικὴν ἐξέτασιν ἀποστέλλεται τοῦτο εἰς δημόσιον χημεῖον, ὅπερ ὑποχρεοῦται τὸ ταχύτερον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀνάλυσιν καὶ νὰ ἀποστείλῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν μετὰ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δειγματος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν παραλαβῶν.

4. Δύναται ἢ ἐπὶ τῆς παραλαβῆς ἐπιτροπή, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, νὰ καλέσῃ καὶ εἰδικούς ἐμπειρογνώμονας πρὸς ὑποβολὴν γνώμης.

5. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐπὶ ποσοτικῆς καὶ ποιοτικῆς παραλαβῆς ἐμπορεύματος ἢ ἀπορρίψεως, ἢ Υ.Κ.Π. αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προμηθευτοῦ, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως, διορίζει διαιτητικὴν ἐπιτροπὴν, ἣτις, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ προβῇ εἰς οἰανδήποτε νομίση ἀπαιτουμένην λεπτομερῆ ἐξέτασιν, συντάσσει σχετικὸν πρωτόκολλον, ὅπερ ὑποβάλλει εἰς τὴν Υ.Κ.Π., ἢ ὅποια ἐκδίδει ἀπόφασιν ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον, εἰς οὐδὲν ὑποκειμένην ἐνδικον μέσον, ὡς ἔπεται (').

α') Περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς παραλαβῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἴδους μὲ τὴν ἐν τῇ συμβάσει τιμὴν ἢ μὲ ἡλαττωμένην τοιαύτην.

β') Περὶ καταπτώσεως ἢ μὴ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένης ἐγγυήσεως.

γ') Περὶ ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἔδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος καὶ

δ') Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραλαβῆς τοῦ ἀπορριφθέντος εἴδους.

6. Ὁ προμηθευτὴς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ διὰ τὴν ζημίαν ἣν τυχὸν ὑπέστη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀρχικῆς ἀπορρίψεως τοῦ εἴδους μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς τελικῆς περὶ αὐτοῦ ἀποφάσεως.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται, ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον, ἰδίᾳ πρὸς προσέλυσιν προμηθευτῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, νὰ καθορίσῃ ἐν τῇ διακηρῦξει τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ἀπορρίψεως τοῦ εἴδους τρόπον τινὰ ἄσκησιν προσφυγῆς τοῦ προμηθευτοῦ διάφορον τῆς ἀνωτέρω καὶ νὰ ὀρίξῃ ἐν τῇ διακηρῦξει τὸ ποσοστὸν τῆς κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 20 τοῦ παρόντος κατατεθησομένης ἐγγυήσεως καὶ τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς καταθέσεως καὶ ἀποδόσεως αὐτῆς.

8. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται εἰς περιπτώσεις ἔξαιρετικὰς, ὡσάκις οὐδεμία ζημία ἐπέρχεται εἰς τὸ Δημοσίον τόσον ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς, ὅσον καὶ ἐφοδιασμοῦ, νὰ χορηγῇ παράτασιν τῆς προθεσμίας παραδόσεως τοῦ εἴδους ἐπὶ ἀναλόγῳ ἀνταλλάγματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π.

Ἄρθρον 26. Μέχρι συντάξεως εἰδικοῦ ὀνομαστικοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρησιμοποιουμένων εἰδῶν θέλουσι χρησιμεύσει τὰ ἰσχύοντα

(') Ὅρα προσθήκην κατωτ. ν. 4609 τοῦ 1930, ἄρθρ. 5.

δνομαστικὰ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, συμπληρούμενα καὶ διὰ συμπληρωματικῶν τοιούτων τῶν μὴ κατονομαζομένων ὑλικῶν.

Ἄρθρον 27. Εἰς τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ Πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν» προστίθεται νέον ἄρθρον ἔχον ὡς ἑξῆς :

1. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ προμήθεια εἰδῶν ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ «καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν αὐτῶν εἶναι ἀνώτερον τῶν 5000 καὶ ἔλασσον τῶν 50000 δραχμῶν»⁽¹⁾ πρέπει πάντοτε νὰ προηγητῆι πρόχειρος συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν προσώπων ἢ τῶν οἰκῶν, οἵτινες θεωροῦνται ὡς καταλληλότεροι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαιουσῶν προμηθειῶν ἢ ἐργασιῶν.

2. Ὁ Ὑπουργός, «ἢ ἡ Ἐπιτροπὴ Κρατικῶν Προμηθειῶν»⁽²⁾ ἐγκρίνοντες κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τὰ πρακτικὰ τοῦ ἐνεργηθέντος διαγωνισμοῦ ἐπὶ εἰδῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, δικαιούνται νὰ ἐπικυρώσωσιν ἢ ἀκυρώσωσι τ' ἀποτελέσματα τούτου ὡς ὑπεβλήθησαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, οὐχὶ δὲ νὰ ἐγκρίνωσιν ἐτέραν προσφοράν.

3. Αἱ Ἐπιτροπαί, ἐνώπιον τῶν ὁποίων διενεργοῦνται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις οἱ δημόσιοι διαγωνισμοί, δικαιούνται διὰ πλειοψηφίας τῶν τεσσάρων πέμπτων αὐτῶν καὶ τῆ βάσει ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ν' ἀποκλείσωσι τοῦ διαγωνισμοῦ τοὺς μὴ παρέχοντας τὰ ἐχέγγυα τῆς κανονικῆς ἐκτελέσεως τῆς παρ' αὐτῶν ἀναληφθησομένης προμηθείας.

Ἄρθρον 28. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου τῆι προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κωδικοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ διατάξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου, φέροντος ἴδιον ἀριθμὸν ταξινομήσεως τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν διατάξεων, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς μὴ οὐσιαστικῆς μεταβολῆς τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Ἄρθρον 29. 1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῆι προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθήσονται τὰ τῆς Ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένης Ἐπιτροπῆς ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, «συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τρόπου καὶ χρόνου τῆς πληρωμῆς ὡς καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας». ⁽³⁾

(1) Ἡ ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν φράσις προσετέθη διὰ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1929.

(2) Ἡ ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν φράσις προσετέθη διὰ τοῦ Ν. Δ. 11 Μαΐου 1929.

(3) Ἡ ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν φράσις προσετέθη διὰ ν. δ. 11 Μαΐου 1929.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ν. 4010 :

Ἄρθρον 7. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐνεργηθεῖσαι παρὰ δημοσίων ὑπηρεσιῶν προμήθειαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4010 μέχρι τῆς διὰ Διατάγματος ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Ὑπηρεσίας Ε. Κρατικῶν Προμηθειῶν θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἰσχυροί, ὅσαι δὲ ἐκ τούτων δὲν συνετελέσθησαν πλήρως καὶ εἶναι εἰσέτι ἐγκρεμεῖς ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ε. Κ. Π. ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς λειτουργίας τῆς καὶ συνεχίζονται παρ' αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ.: Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4010 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τοῦ τρόπου ἐνεργείας τῶν προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου» δύνανται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ε. Κ. Π. νὰ ἐπεκταθῶσι διὰ Διατάγματος καὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν τῶν εἰδικῶν Ταμείων Δημοσίου δικαίου.

Ν. 4609 τοῦ 1930, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων κλπ.

Ἄρθρον 1. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4010 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Ἐκτὸς τοῦ ἐξ ἀποσπάσεως προερχομένου προσωπικοῦ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Υ. Κ. Π. νὰ προσλάβῃ καὶ τοὺς κάτωθι ὑπαλλήλους μὴ ὑπαγομένους εἰς τὰς περὶ μονιμότητος τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

α) Δύο μεταφραστάς.

β) Δύο λογιστὰς πτυχιούχους Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Σπουδῶν.

γ) Τέσσαρες γραφεῖς.

δ) Δύο δακτυλογράφους.

ε) Δύο κλητῆρας.

ς) Δύο καθαριστρίας.

Ὁ διορισμὸς τῶν ἄνω ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐν ᾗ καθορίζονται καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν ἀπολύονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π.

Ἐγκρίνονται οἱ γενόμενοι διορισμοὶ τῶν ὡς ἄνω ὑπαλλήλων ἀπὸ πρώτης Δεκεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 2. Ἡ § 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. 4010 τροποποιεῖται ὡς

ἐξῆς : «4. Εἰς ἕκαστον τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δοχ. 300 κατὰ συνεδρίαν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δοχ. 6000 μηνιαίως. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 προστίθενται αἱ ἐξῆς δύο παράγραφοι 4 καὶ 5. (¹)

4. Αἱ ἐξαιρέσεις τῶν ἄρθρων 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Υ.Κ.Π. ἐνεργουμένας προμηθείας.

Ἄρθρον 3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 11 Μαΐου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4010» ἐπεκτείνεται δι' ἀπάσας τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δι' ἅπαντα τὰ εἶδη (²).

Ἡ § 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4010 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ προμηθείας δημοτριακῶν, ἀλεύρων, ζαχαρώσεως καὶ καφέ, ὑποβάλλονται πρὸς θεώρησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμενον ἂν διαφωνήσῃ νὰ ζητήσῃ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς διακηρύξεως προβλεπομένης περὶ τούτου προθεσμίας τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 4. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 12 προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«Ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ προμηθείας δημοτριακῶν, ἀλεύρων καὶ λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 5 ρητῶς ἀναφερομένων εἰδῶν ἢ προθεσμία δύναται νὰ συντομευθῇ δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π. δύναται νὰ συντομευθῇ μέχρι τοῦ ἡμίσεος ἢ προθεσμία κατὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναληπτικῶν διαγωνισμῶν, ὡς καὶ διαγωνισμῶν ἐνεργουμένων εἰς βάρος προμηθευτῶν κηρυχθέντων ἐκπτώτων, μὴ ἀπαιτουμένης εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας κυρώ-

(¹) Ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὑπῆρχε καὶ παράγραφος 5, ἀλλὰ κατὰ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ ἀπηλείφθη αὕτη χωρὶς καὶ ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου μνεῖα προσθήκης πέμπτης παραγράφου.

(²) Ὅρα ἄρθρ. 9 ἐδ. 3 ν. 4010. Διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ πᾶσαν δημοσίαν ὑπηρεσίαν νὰ προέρχηται εἰς προμηθείας εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε ἄνευ τοιαύτης, τοῦ ἐλέγχου μόνον τῆς διὰ τὰς προμηθείας ταύτας δαπάνης ἀπομένοντος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Υ.Κ.Π. Κατὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ ν. 4010 (ἄρθρ. 9 ἐδ. 3) ἡ ἐξουσιοδότησις αὕτη παρέχεται εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ πρὸς πλήρωσιν ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν, ἧτοι ἵνα δοθῇ ἐξουσιοδότησις ἀπαραίτητος καθίσταται ἢ συνδρομὴ δύο προϋποθέσεων : α) ἐξαιρετικὴ περίπτωσις καὶ β) ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ νοηθῇ ἕκτακτον γεγονός χρῆζον ἀμέσῳ ἱκανοποιήσεως καὶ εἰς τὴν στενὴν ταύτην ἔννοιαν ἔχων τὴν γνώμην ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Υ. Κ. Π. πρέπει νὰ περιορισθῇ, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει εὐκολοὶ εἶναι αἱ καταστρατηγήσεις καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἄμεσος ὁ ἐκφυλισμὸς τοῦ θεσμοῦ καὶ ἡ διάπραξις καταχρήσεων.

σεως τῆς διακηρύξεως ὑπὸ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Θεωροῦνται ἐγκύρως γινόμεναι αἱ μέχρι τοῦδε ἀποφασισθεῖσαι συντομεύσεις προθεσμιῶν ὑπὸ τῆς Υ. Κ. Π. ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων.

Ἄρθρον 5. Μετὰ τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 25 τίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ὁμοίως δύνανται ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς Υ. Κ. Π. νὰ συγκροτηθῇ ἐν Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκη μόνιμος ὑπηρεσία ἐλέγχου καὶ παραλαβῆς ὑλικῶν, ὑπαγομένη ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Υ. Κ. Π. καὶ ἡ ὁποία ἐπιφορτίζεται μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν παραλαβῶν ἐν γένει καὶ τῶν εἰς ταύτας ἀναφερομένων λεπτομερειῶν.

Ἡ λειτουργία τῆς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας κανονισθῆσεται δι' ἀποφάσεως τῆς Υ. Κ. Π. δύναται δὲ νὰ ἀνατεθῇ εἰς ταύτην καὶ ἡ μέριμνα τῶν ἐκφορτώσεων τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κομιζομένων ὑλικῶν.

Διὰ τὸ προσωπικὸν ὅπερ ἤθελε κριθῆ ἐπιβεβλημένον διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4010.

Ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης συγκροτοῦνται ἐκάστοτε αἱ ἐπιτροπαὶ παραλαβῆς τῶν διαφόρων ὑλικῶν, συμπληρούμεναι ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ὑπὸ παραλαβὴν ὑλικοῦ καὶ ὑπὸ εἰδικῶν μελῶν ἐκτὸς αὐτῆς.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἰδίου ἄρθρου 25 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Ἐπιτροπῆς αἱ ἄνω συνέπειαι δύνανται ν' ἀπαγγελθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Υ. Κ. Π. εἰς βάρος τοῦ προμηθευτοῦ καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως οἰουδήποτε ἄλλου ὅρου τῆς συμβάσεως».

Ἄρθρον 6. 1. Διὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων ἀπαιτούμενα εἶδη γραφείου κλπ. ὑλικὰ δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. μετ' ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ συστήσῃ ἰδίαν ἀποθήκην ἐφοδιασμοῦ, εἰς ἣν θέλει ὑπαχθῆ καὶ ἡ ἤδη λειτουργοῦσα ἀποθήκη χάριτος Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

2. Τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς εἰρημένης ἀποθήκης θέλουσι κανονισθῆ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7. Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τῶν παρὰ τῆς Υ.Κ.Π. προμηθευομένων εἰδῶν μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προμηθευομένων εἰδῶν ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὴν νομιμότητα καὶ πληρότητα αὐτῶν, παρ' ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γ. Δ. Δ. Α. ἀποσπώμενου πρὸς τοῦτο παρὰ τῆ Υ. Κ. Π. καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα ἤθελον εὑρεθῆ ἐν τάξει ἐντέλλεται ἡ πληρωμὴ καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει ἐκδοθησόμενον Διάταγμα.

Τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, βάσει τῶν διαβιβαζομένων αὐτοῖς ὡς ἄνω προελεγχθέντων δικαιολογητικῶν, ἐκδίδουσι κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὰ σχετικά χρηματικά ἐντάλματα ἐπὶ συμφηφισμῶ εἰς τὴν γενομένην πληρωμήν.

Ἄρθρον 8. Διὰ τὴν κανονικὴν ἐνέργειαν χημικῶν ἀναλύσεων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ποιητικῆς ἐλέγχου τῶν ἀγοραζομένων εἰδῶν καὶ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς παραλαβῶν καὶ διαιτησιῶν χρησιμοποιοῦνται οἱ παρὰ τῶν Γενικῶν Χημειῶ τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντες χημικοὶ προστιθεμένων εἰς τὰς ἤδη ὑπαρχούσας θέσεις ἀνὰ τριῶν χημικῶν β', γ', δ' καὶ ε' τάξεως.

Διὰ διατάγματος θέλει καθορισθῆ ἡ κατανομή τῶν χημικῶν τούτων εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν καὶ τὰ παραρτήματα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9. Ἡ Υ.Κ.Π. δύναται νὰ ἀπευθύνηται πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ 4328 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους» συνεστημένου Συμβουλίου Χημικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὄρων οὓς δέον νὰ πληρῶσι τὰ παρ' αὐτῆς προμηθευόμενα εἶδη.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ προστεθῶσι δύο εἰσέτι μέλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Χημικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκλεγόμενα παρὰ τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Μέλος τοῦ Συμβουλίου Χημικῆς Ὑπηρεσίας ἀπουσίασαν ἀπὸ 15 συνεχεῖς συνεδριάσεις θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραιτηθὲν, ὅποτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συμπληρωθῆ ἡ θέσις τούτου δι' ἑτέρου ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4328 περίοδος «καὶ διὰ μίαν κατὰ μῆνα συνεδρίαν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ μέχρι τεσσάρων κατὰ μῆνα συνεδριάσεων».

Ἄρθρον 10. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4389, ὑ' ἧς ἐπιβάλλεται κράτησις 2% ἐπὶ πάσης προμηθείας ἢ ἐκτελέσεως ἔργων ὑπὲρ τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τὰς προμηθείας καὶ τὰ ἔργα δι' ἃς ὁ σχετικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς ἢ ἡ ὑποβολὴ τῶν ἐγγράφων προσφορῶν ἢ αἱ σχετικά διακηρύξεις τῶν διαγωνισμῶν ἔλαβον χώραν ὁπωσδήποτε πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929 ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 11. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προστεθῶσι δύο ἀκόμη μέλη εἰς τὴν Υ.Κ.Π., ὧν ὁ εἷς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ ὁ ἕτερος ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων.

Ἐκτελεστικά τῶν ἀνωτέρω νόμων διατάγματα ἔξεδόθησαν τὰ κάτωθι:
Δ. 27 Φεβρουαρίου 1926, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 29

Δεκεμβρίου 1925, περί τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν προμήθειαι ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν» καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2. 1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἐν τοῖς ἀνωτέρω μνημονομένου Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον προμηθειῶν συνιστᾶται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἔκ πέντε ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, ἔχόντων βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως καὶ ἄνω καὶ ἔκ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἔστω καὶ ἂν οὗτος ἔχη βαθμὸν κατώτερον.

Εἰδικῶς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, μέλος τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ἕτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ὡςάκις πρόκειται νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ προμηθειῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἐν περιπτώσει κωλύματός τινος ἔκ τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, λαμβάνουσι μέρος εἰς αὐτὸ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταί.

2. Παρὰ τῷ γνωμοδοτικῷ τούτῳ Συμβουλίῳ ὀρίζεται ὡς γραμματεὺς αὐτοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου.

Εἷς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Γνωμοδοτικῶν τούτων Συμβουλίων ὑπάγονται καὶ αἱ προμήθειαι τῶν ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν, ὧν αἱ δαπάναι καταβάλλονται δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὀρίζεται διὰ τῆς περὶ συστάσεως τοῦ Συμβουλίου πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

4. Τὸν Πρόεδρον κωλύομενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ εἷς τῶν μελῶν, ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

5. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ, συνεδριάζει εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὡςάκις πρόκειται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης προμηθείας εἰδῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ εἰς ὃ ὑπάγεται Ὑπουργείου ἢ καὶ ἐκτάκτως ὡςάκις παρίσταται ἀνάγκη.

6. Παρὰ τῷ Συμβουλίῳ τηρεῖται ὑπὸ τοῦ γραμματέως πρωτόκολλον, βιβλίον πρακτικῶν καὶ πᾶν ἄλλο βιβλίον, οὗτινος τὴν χρησιμότητα ἤθελε κρίνει τὸ Συμβούλιον.

7. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον προμηθειῶν ἔχει ἰδίαν σφραγίδα καὶ ἀλληλογραφεῖ μετὰ πάσης ἀρχῆς διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

8. Τὰ πρὸς γνωμοδότησιν ἐπὶ προμηθειῶν ἔγγραφα διαβιβάζονται

εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου, ὅστις παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν γραμματέα πρὸς πρωτοκόλλησιν κατὰ χρονολογικὴν τῆς ὑποβολῆς των σειράν.

9. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συνεδριάσεως ὁ γραμματεὺς προσκομίζει τὰ ὑποβεβλημένα ἔγγραφα, ὁ δὲ πρόεδρος, ποιούμενος τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν, προκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

10. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις δύνανται, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, νὰ παρίστανται καὶ ὑπάλληλοι τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν πρὸς χορήγησιν πληροφοριῶν.

11. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν.

12. Ἐκάστης ἀποφάσεως τηρεῖται βραχεῖα περίληψις, ἣτις μονογραφηθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, χρησιμεύει πρὸς σύνταξιν τῶν πρακτικῶν.

13. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως ἀναγινώσκονται καὶ κυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὑπογράφονται δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων μελῶν. Ὅσα ἐκ τῶν μελῶν δὲν παρέστησαν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν δύνανται καὶ νὰ μὴ ὑπογράψωσιν.

14. Ἡ ἐπικύρωσις τῶν πρακτικῶν δύναται εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις νὰ γίνῃ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει.

15. Ἄμα τῇ κυρώσει τῶν πρακτικῶν, ὁ γραμματεὺς καταρτίζει ἀποσπάσματα, ἅτινα δι' ἔγγραφου τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου διαβιβάζει εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3. Διὰ προμηθείας α') ὧν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμὰς καὶ β') αἵτινες ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφ. Θ' τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ ὧν τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 δραχμὰς δὲν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι μνημονευομένου Ν. Διατάγματος ἐπιτροπαὶ πρὸς διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιτροποῦ τὴν προτεραιάν τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ τεσσάρων ὑπαλλήλων τοῦ Ἐπιτροπείου ἐκ τῶν ἐχόντων βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως καὶ ἄνω καὶ ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, οἷον δῆποτε βαθμὸν καὶ ἂν ἔχη οὗτος.

Προκειμένου περὶ προμηθειῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκ τοῦ Ἐπιτροπείου τῶν Ἐσωτερικῶν συμμετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ἕτερος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ ἰδίου Σώματος.

Προμήθειαι ὧν ἡ ἐξέτασις ἀπαιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις, ἀφορῶσαι τὴν Χωροφυλακὴν, δύνανται, τῇ προτάσει τοῦ Ἐπιτροποῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, νὰ ἐνεργῶνται παρὰ τοῦ Ἐπιτροπείου τῶν Στρατιωτικῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν, ἀλλ' ὅταν δύο ἐκ τῶν μελῶν διαφωνήσωσιν ἢ δημοπρασία ἔπαναλαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς.

Τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἢ ἐπὶ ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ προσλαμβάνῃ ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου, ὡς γραμματεῖα αὐτῆς.

Ἄρθρον 5. 1. Τὰς διὰ τὰς προμηθείας, ὧν τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. ἑξοκί χιλιάδας, συμβάσεις, ὑπογράφει ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἢ ὁ νομίμως πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένος ὑπάλληλος καὶ ὁ ἀνακηρυσσόμενος προμηθευτὴς ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ πληρεξούσιος.

2. Ἴσχυν συμβάσεως ἐπέχει καὶ τὸ πρὸς τὸν προμηθευτὴν ἔγγραφον, δι' οὗ ἀνακοινοῦται ἢ εἰς αὐτὸν ἀνάθεσις τῆς προμηθείας κατόπιν δημοπρασίας, ὅπου ἀπαιτεῖται αὕτη ἢ καὶ ἄνευ αὐτῆς, τὸ περιεχόμενον τοῦ ὁποίου δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται ὁ προμηθευτὴς.

Ἄρθρον 6. 1. Αἱ δημοπρασίαι διεξάγονται :

α') Διὰ προσφορῶν ἐνφραγίστων.

β') Διὰ προσφορῶν προφορικῶν.

2. Ὁ τρόπος τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναγράφεται ἐν τῇ προκηρῦξει καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ οὔτε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ διαγωνισμοῦ οὔτε καὶ πρὸ ταύτης.

3. Μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ καθιστᾷ τοῦτον ἄκυρον.

Ἄρθρον 7. 1. Πᾶς διαγωνισμὸς ἀνακοινοῦται διὰ προκηρῦξεως δημοσιευομένης εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῇ προκηρῦξει ταύτῃ δύναται νὰ περιληφθῇ πίναξ ἐμφαίνων ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ζητουμένου ἐμπορεύματος κατὰ τὰς πρώτας ὕλας αὐτοῦ ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ προμηθευομένου εἴδους λεπτομέρεια, ὥστε νὰ ὀρισθῇ τοῦτο ὡς οἷόν τε πληρέστερον.

2. Περίληψις τῆς προκηρῦξεως ταύτης δημοσιεύεται εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας τὰς ἐχούσας τὴν μεγαλυτέραν κυκλοφορίαν καὶ τοιχοκολλᾷται ἔξωθεν τῶν γραφείων τῆς προκαλούσης τὸν διαγωνισμὸν ὑπηρεσίας, τοῦ Δημοσχείου ἢ εἰς οἰονδήποτε ἄλλο μέρος κατάλληλον.

Ἄρθρον 8. 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ μνημονευομένου Ν. Διατάγματος ἀναφορὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας πρὸς συντόμευσιν τῆς προθεσμίας τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ δέον νὰ εἶναι ἐγγράφως ἡτιολογημένη, κατατίθεται δὲ ἐν τῷ σχετικῷ τῆς προμηθείας φακέλλῳ.

2. Τὰ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον δείγματα, σχεδιαγράμματα καὶ πρότυπα, ἅτινα εὐρίσκονται παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ, εἰσὶν ἐκτεθειμένα ἐν τοῖς

γραφεῖοις αὐτῆς ἢ ἐγχειρίζονται εἰς πάντα ἐνδιαφερόμενον, δὲν δύνανται ὅμως, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ ἀποκομισθῶσιν ἐκτὸς τοῦ γραφείου, τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποχρεομένων νὰ συλλέξωσιν ἐπὶ τόπου πᾶσαν χρήσιμον αὐτοῖς πληροφορίαν ἢ καὶ νὰ κρατήσωσιν ἀντίγραφον τοῦ σχεδιαγράμμα-
τος ἢ προτύπου.

Ἄρθρον 9. 1. Εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς εἶναι δεκτοί :

α') Πολῖται Ἑλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, ἀσκούν-
τες ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ ἔτους. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται
νὰ προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ Ἐπι-
μελητηρίου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἀσκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των, ἐν
τῷ ὁποίῳ θὰ βεβαιοῦται τὸ εἰδικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα καὶ ἡ χρονολογία
ἀφ' ἧς ἀσκοῦσι τοῦτο, καὶ βεβαίωσιν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας, ἐν τῇ
τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας ἀσκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των, ὅτι ὑπέβαλον δή-
λωσιν φόρου καθαρᾶς προσόδου καὶ κεφαλαίου.

β') Ἀντιπρόσωποι ξένων ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν οἴκων. Οὗτοι
ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν ἐπιστολὴν τοῦ οἴκου ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν,
ἐπικεκυρωμένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

γ') Ἐμπορικοὶ ἢ βιομηχανικοὶ οἴκοι ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ.
Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν, οἱ μὲν τῆς ἡμεδαπῆς πιστοποιητικὸν
τοῦ παρ' ᾧ ἐδρενεῖ ὁ οἶκος Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου,
ὁ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς πιστοποιητικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς,
βεβαιοῦν τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λειτουργίαν τῶν οἴκων τούτων.

δ') Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ.

ε') Συνεταιρισμοί. Οὗτοι ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι, κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τοῦ διαγωνισμοῦ, πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου βεβαι-
οῦν τὴν κατὰ τὸν νόμον ὑπαρξιν καὶ λειτουργίαν αὐτῶν.

2. Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὑποχρεοῦνται νὰ προσ-
αγάγωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν καὶ Ἐ-
φετῶν ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν ὑπὸ Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων εἰς ποινὴν
συνεπαγομένην τὰς ἐκπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 καὶ ἐπὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

3. Οἱ μὴ προσάγοντες τὰς ἀνωτέρω ὀριζόμενας ἐξουσιοδοτήσεις ἢ
πιστοποιήσεις κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν διενεργεῖται ὁ διαγωνισμὸς ἀπο-
κλείονται τούτου δι' ἡττιολογημένης ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας
Ἐπιτροπῆς κοινοποιουμένης ἀμέσως εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

Ἄρθρον 10. 1. Πᾶσα προσφορὰ εἰς δημόσιον διαγωνισμὸν, συνο-
δεύεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ γραμματίου παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Παρακα-
ταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου
Ὑπουργείου ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς
πέντε τοῖς ἑκατὸν τοῦλάχιστον τῆς ἀξίας τῆς προσφορᾶς, ὡς δικαίωμα
συμμετοχῆς.

2) Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ κυροῖ πίνακα, δημοσιευόμενον διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ ἀναγράφονται αἱ Τραπέζαι ὧν αἱ ἐγγυητικαὶ ἐπιστολαὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Αἱ κατατιθέμεναι ἐγγυήσεις ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς μὴ ἀναδειχθέντας μειοδότας μόνον μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἢ μὴ τῆς προμηθείας, ἀλλ' οὐχὶ βραδύτερον τῶν πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 11. 1. Ἐπὶ προσφορῶν ἐνσφραγίστων, ὑποχρεοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν νὰ παραδώσωσι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς φακέλλον ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν σφραγίδος, περιέχοντα τὴν ἔγγραφον αὐτῶν προσφορὰν.

Ἐπὶ τοῦ φακέλλου δεόν νὰ ἀναγράφηται ἡ λέξις «προσφορά», νὰ μνημονεῦται δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ ἢ προσφορά αὕτη (οἷον προσφορά διαγωνισμοῦ σιγαροχάρτου).

2. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὀφείλει νὰ ὑπογράφη ἐπὶ τοῦ παραλαμβανομένου φακέλλου καὶ νὰ σημειοῖ ἰδιοχείρως τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς παραλαβῆς τοῦ φακέλλου.

3. Τὰ συνοδεύοντα τὴν προσφορὰν γραμμάτιον παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης δύνανται νὰ παραδοθῶσι καὶ κεχωρισμένως, ἀλλὰ πάντοτε ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ περιέχοντος τὴν προσφορὰν φακέλλου.

4. Μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν φακέλλων παρ' ὅλων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὁ πρόεδρος μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν φακέλλων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

5. Ἐκάστη προσφορὰ καταχωρίζεται λεπτομερῶς εἰς πίνακα, ὅστις ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τοῦ πίνακος τούτου συντάσσεται καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς κατακυρώσεως ἢ μὴ τῆς προμηθείας μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτιολογίας.

Ἄρθρον 12. 1. Αἱ προφορικαὶ προσφοραὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εὐρισκομένην ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Αἱ προσφοραὶ αὗται καταχωρίζονται εἰς πίνακα μετὰ πάσης λεπτομερείας.

2. Οἱ προσερχόμενοι εἰς διαγωνισμοὺς ἐνεργουμένους διὰ προφορικῶν προσφορῶν, ἵνα γίνωσι δεκτοὶ ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς προσφορᾶς των, γραμμάτιον παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13. Προσφορὰ ὑποβαλλομένη μετὰ τὴν διενέργειαν τοῦ

διαγωνισμού ἐν εἴδει ἀντιπροσφορᾶς εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ σχετικῇ διακυρῶσει δὲν εἶναι ἀναγεγραμμένος ὁρος ἐπιτροπῶν τοῦτο.

Ἄρθρον 14. Ἡ ἀντιπροσφορὰ δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ μόνον ἐὰν ὑποβληθῇ ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν ἐνδιαφερομένην ὑπηρεσίαν.

Ἐν ἡ περιπτώσει γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀντιπροσφορὰ ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀντιπροσφορᾶς, ὁπότε ἡ κατακύρωσις εἶναι τελειωτικὴ.

Ἄρθρον 15. 1. Ἐν ἡ περιπτώσει καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ κατάθεσις δείγματος διὰ τὸ προσφερόμενον κατὰ τὸν διαγωνισμὸν εἶδος, ἀναγράφεται ἐν τῇ προκηρῶσει ἡ ὑποχρέωσις αὕτη.

2. Τὰ δείγματα ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν καὶ παραδίδονται ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ, ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ δείγματα ταῦτα σφραγίζονται ἀμέσως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ προμηθευτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ μὲν ἐν τούτων ὑποβάλλεται εἰς ἔλεγχον ὑπὸ τῶν τυχόν ὀρισθησομένων εἰδικῶν πραγματογνωμόνων ἢ χημικὴν ἀνάλυσιν, τὸ δὲ ἕτερον παρακολουθεῖ τὴν προσφορὰν. Τὰ παρακολουθοῦντα τὴν προσφορὰν δείγματα φυλάσσονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.

3. Τὸ εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ ἀναδειχθέντος μειοδότου ἀνήκον δεῖγμα ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ φυλάσσεται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας. Τὸ δεῖγμα τοῦτο, μετὰ τοῦ ὑπολειφθέντος μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοιοῦτου, χρησιμεύουσιν ὡς ὑπόδειγμα κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς προμηθείας.

4. Τὰ εἰς μὴ ἀναδειχθέντας μειοδότας ἀνήκοντα δείγματα ἐπιστρέφονται εἰς τούτους ἢ καταστρέφονται ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ζητηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐντὸς ὀκτῶ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 16. 1. Αἱ χημικαὶ ἀναλύσεις τῶν ὑποβαλλομένων δειγμάτων ἐνεργοῦνται ἀποφάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου εἰς ἓν τῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων τοῦ Κράτους, ἐκλεγόμενον ἀναλόγως τοῦ πρὸς ἐξέτασιν εἶδους.

2. Οἱ πραγματογνώμονες καὶ τὰ Χημικὰ Ἐργαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ καταναλίσκωσιν ὀλόκληρον τὸ ἀποστελλόμενον αὐτοῖς δεῖγμα, ἀλλ' ἐπιστρέφωσι μετὰ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἐκθέσεως τὸ μὴ χρησιμοποιηθὲν ὑπόλοιπον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ εἶδους μὴ ὑποκειμένου εἰς ἀλλοίωσιν, ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν σφραγίδος. Τὰ οὕτω ἐπιστρεφόμενα ὑπόλοιπα ἐξετασθέντων δειγμάτων φυλάσσονται μετὰ τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων ἐξετάσεως μέχρι πέρατος τῆς παραδόσεως τοῦ προμηθευθέντος εἶδους.

3. Τὰ ὑπὸ τὴν κρίσιν πραγματογνωμόνων ἢ εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν

υποβαλλόμενα δείγματα χαρακτηρίζονται διὰ συμβολικῶν ψηφίων ἢ ἀριθμῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 17. 1. Οὐδεμία ἔνστασις κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς προκηρύξεως καὶ τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ εἶνε δεκτὴ ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ διαρκοῦντος τοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Μόνον οἱ συμμετέχοντες τοῦ διαγωνισμοῦ δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν ἐνστάσεις.

3. Αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται ἐγγράφως, ἐπισυνάπτονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

4. Διακοπὴ τοῦ διενεργουμένου διαγωνισμοῦ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται.

5. Τὰς ἐνστάσεις κρίνει ἡ Ἐπιτροπὴ ἡτιολογημένως καὶ λεπτομερῶς διὰ τῆς περὶ κατακυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποφάσεώς της.

Ἄρθρον 18. 1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἐν τῷ παρόντι μνημονομένου Ν. Διατάγματος πρακτικὸν τῆς ἐπιτροπῆς διαγωνισμοῦ ὑποβάλλεται ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ἐντὸς πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς ἐκδίδει τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας κοινοποιεῖται ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὸν ἀνακηρυχθέντα μειοδότην, προσκαλεῖται δὲ οὗτος συγχρόνως ἢ πρὸς ὑπογραφήν τῆς σχετικῆς συμβάσεως ἢ νὰ δηλώσῃ ἂν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν κοινοποιουμένην αὐτῷ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπία νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν πρόσκλησιν ταύτην κοινοποιεῖται αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ περὶ καταπτώσεως τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεώς του ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ προμηθείας τοῦ ὑλικοῦ, ὅπερ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον, ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἶτε διὰ δημοπρασίας, ὅπου ἐπιβάλλεται αὕτη, εἴτε καὶ ἄνευ αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν θέλει γίνῃ ἡ προμήθεια.

Ἄμα δ' ὡς συντελεσθῆ ἡ προμήθεια ἐκδίδεται νέα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ καταλογίζουσα εἰς τὸν προμηθευτὴν τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς τιμῆς ποσόν, ἧτις καὶ κοινοποιεῖται αὐτῷ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ὡσαύτως, καὶ ἐνεργοῦνται αἱ πρὸς εἴσπραξιν τοῦ ποσοῦ τούτου κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 19. Διὰ τῆς πρὸς τὸν τελευταῖον μειοδότην κοινοποιήσεως τῆς ἐπ' ὀνόματί του κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀποφάσεως προσκαλεῖται συγχρόνως οὗτος, νὰ διπλασιάσῃ ἢ, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ διακηρύξει ἀναγράφεται, νὰ αὐξήσῃ πέραν τοῦ διπλασίου τὴν κατατεθειμένην ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 20. Τὰς ἐπιτροπὰς ἐλέγχου καὶ παραλαβῆς τῶν προμηθειῶν διορίζει ἐκάστοτε ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς σχετικῆς συμβάσεως ἢ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ περὶ ἀποδοχῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, περὶ ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 21. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δι' ὧν διορίζονται πραγματογνώμονες ἢ ἐπιτροπαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κοινοποιοῦνται αὐτοῖς διὰ τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὑποβαλλομένη ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Ἡ ἀπόδειξις αὕτη τηρεῖται ἐν τῷ σχετικῷ φακέλλῳ. Οἱ οἴκοι ἢ τὰ μέλη, οἵτινες δὲν ἤθελον ἀποδεχθῆ τὸν διορισμὸν των, ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς αὐτῆς Προξενικῆς ἀρχῆς ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης θεωροῦνται ἀποδεχθέντες τὸν διορισμὸν.

Ἄρθρον 22. Ἡ ἀπόφασις τῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, δι' ἧς αὐτὴ διορίζει πραγματογνώμονας κατὰ τὸ ἄρθρον 16, τοῦ μνημονευομένου ἐν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον πρὸς ἐγκρισιν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου διοριζόμενα πρόσωπα, μεθ' ἧν κοινοποιεῖται. Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ ἐμπορεύματος ἐφαρμόζονται αἱ διατυπώσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 23. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ποιοτικῆς παραλαβῆς τὰ παρ' αὐτῆς συντασσόμενα πρωτόκολλα μετὰ δείγματος (ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν), πιστοποιητικῶν ποιότητος καὶ χημικῶν ἀναλύσεων ὑποβάλλει διὰ τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 24. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ποσοτικῆς ἐν Ἑλλάδι παραλαβῆς ἐμπορεύματος, ἐξελεγχθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, προβαίνει εἰς τὴν παραλαβὴν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισήμου δείγματος ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἢ χημικῆς ἀναλύσεως, πρὸς ἃ τὸ παραλαμβανόμενον ἐμπόρευμα δέον νὰ εἶναι ὅμοιον.

Ἐὰν ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστολὴ τοῦ ἐμπορεύματος δὲν ἔξασφαλίσῃ τὸ ἀμετάβλητον τῆς ποιότητος αὐτοῦ, γίνεται νέος ἔλεγχος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ποιότητος.

Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τοῦ ἐμπορεύματος ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, κατὰ τῆς ἀποφάσεως δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ, δι' ἧς κηρύσσεται ἔκπτωτος ὁ προμηθευτὴς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, ἐπιδιδόμενη εἰς τὸν γραμματέα αὐτοῦ.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου εἶνε τελεσίδικος καὶ εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκον μέσον, ἐφ' ὅσον δὲ κηρύττει ἔκπτωτον τὸν προμηθευτὴν διὰ παράβασιν τῆς συμβάσεως διατάσσει ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πο-

λιτικῶν Ὑπαλλήλων τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας αὐτοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 25. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραλαβῆς ἐμπορεύματος ἐν Ἑλλάδι, αὕτη γίνεται ὡς ἀκολούθως.

Ἄμα τῇ ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ γνωστοποιήσει, συμφώνως πρὸς τὴν διακηρῦξιν, ὅτι τὸ ἐμπόρευμα εἶνε ἕτοιμον πρὸς παραδόσιν, συνιστάται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ μνημονευομένου Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 ἐπιτροπὴ, ἐν μέλος τῆς ὁποίας ἀπαραιτήτως δεόν νὰ ἦ χημικός, ἥτις λαμβάνει ἐκ τοῦ πρὸς παραδόσιν ὑλικοῦ δείγμα εἰς διπλοῦν σφραγισμένον παρ' αὐτῆς καὶ τοῦ προμηθευτοῦ. Τὰ δείγματα ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἀρμοδίον Ὑπουργεῖον. Τὸ ἐν τῶν δειγμάτων τούτων ὑποβάλλεται πρὸς ἀνάλυσιν ἢ σύγκρισιν πρὸς τὸ κατατεθειμένον ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ δεῖγμα.

Ἐὰν τὸ πρὸς παραδόσιν ἐμπόρευμα εἶναι ὅμοιον πρὸς τὸ διὰ τῆς προκηρῦξεως αἰτούμενον παραλαμβάνεται, συντασσομένου πρωτοκόλλου.

Ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως εἴδους τινὸς ἢ διαφωρίας τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν παραλαβὴν τὸ Ὑπουργεῖον αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ προμηθευτοῦ ὑποβαλλομένης ἐντὸς δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεως εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, διορίζει διαιτητικὴν τριμελῆ ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους συντάσσει σχετικὸν λεπτομερὲς πρωτόκολλον, ὅπερ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἐκδίδει ἀπόφασιν ὀριστικὴν καὶ τελεσίδικον εἰς οὐδὲν ὑποκειμένην ἐνδίκον μέσον. — α') Ἡ περὶ τῆς ὀλικῆς ἢ μερικῆς παραλαβῆς ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ εἴδους μὲ τὴν ἐν τῇ συμβάσει τιμὴν ἢ μὲ ἡλαττωμένην τοιαύτην, β') περὶ καταπτώσεως ἢ μὴ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὀλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ἐν τῇ συμβάσει ἀναφερομένης ἐγγυήσεως, γ') περὶ ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος καὶ δ') περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραλαβῆς τοῦ ἀπορριφθέντος εἴδους.

Ἄρθρον 26. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ μνημονευομένου ἐν τῷ παρόντι Ν. Διατάγματι τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 προθεσμία χορηγεῖται εἴτε οἰκοθεν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, ἀφ' οὗ προηγουμένως ζητήσῃ τὴν γνώμην τοῦ γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἣν διαβιβάζει καὶ τὴν σχετικὴν αἴτησιν, ἐὰν ὑπεβλήθῃ τοιαύτη.

Ἄρθρον 27. Συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρῦξεως καὶ τῆς ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης συναφθείσης συμβάσεως ἐντέλλεται ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνεργουμένων προμηθειῶν.

Ἄρθρον 28. Ἡ ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων ἀρχῶν διενέργεια τῶν δημοπρασιῶν κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου δι' εἶδη μὴ ἀνήκοντα αὐταῖς, γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τῆς συστάσεως τῆς ὑπηρεσίας

κρατικῶν προμηθειῶν διατάξεων, αἱ δὲ συναπτόμεναι συμβάσεις διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως συντασσομένης ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὰς παραλαβὰς ὁμως δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 29. 1. Πρὸς ἐκποίησιν ὑλικοῦ ἀχρήστου εἰς τὰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας, προκαλοῦσιν αὐταὶ πράξιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δι' ἧς συνιστᾶται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἢ ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι ἐκ δημοσίων ἐν γένει, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἢ ἐκ πληροφοριῶν, ἃς ὑπευθύνως δύνανται νὰ συλλέξῃ, ὅσας δὲν δύνανται νὰ μεταβῆ ἐπὶ τόπου ἔνθα τὰ ἐκποιηθησόμενα ἀντικείμενα, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς ἃς ἀνήκουσιν, ἀχρηστότητος αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διὰ πλειοδοτικοῦ προχείρου συναγωνισμοῦ ἐκποίησεως αὐτῶν. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία προκαλεῖ πράξιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ περὶ συστάσεως ἐτέρας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ, συγχρόνως δὲ δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου γνωστοποίησιν περὶ τῆς ἡμέρας, τῆς ὥρας καὶ τοῦ τόπου τῆς διεξαγωγῆς τοῦ συναγωνισμοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἀπόκειται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην, δικαιουμένην νὰ ἐγκρίνῃ ἢ ἀκυρώσῃ αὐτὸ καὶ ἐπαναλάβῃ τὴν δημοπρασίαν. Τὴν μεταξὺ τῆς ἀρχικῆς καὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας προθεσμίαν ὀρίζει ἡ ἐπιτροπὴ, πάντως ὁμως ἡ ἐκποίησις δέον νὰ ἔχῃ συντελεσθῆ ἔντος δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως. — 2. Ἀμα τῇ κατακυρώσει τῆς δημοπρασίας χορηγεῖται εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην σημείωμα τῶν κατακυρωθέντων εἰς αὐτὸν ὑλικῶν μετὰ τῆς προσφερθείσης τιμῆς. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημειώματος τούτου καταβάλλει τὸ ἀντίτιμον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, προσκομίζεει εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τὸ σχετικὸν γραμμάτιον καὶ παραλαμβάνει τὰ ὑλικά ἐντὸς προθεσμίας πέντε ἡμερῶν.

Ἄρθρον 30. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν ἃς ἔχουσι δικαίωμα δυνάμει τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Γενικοὶ Διοικηταί.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1925 Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, συνιστᾶται διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστηρίου καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζόμενα. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος συνιστῶνται αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν δημοπρασιῶν.

Ἄρθρον 31. Αἱ τοπικαὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ διὰ τὰ ὑλικά, ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην, ὑποβάλλουσιν ἀναφορὰν μετὰ καταστάσεως τῶν εἰδῶν τούτων

καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου, ἣτις ἐφόσον πρόκειται νὰ ἐγκριθῇ, κατ' ἀρχὴν, ἢ προμήθεια, προκαλεῖ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπου ἀπαιτεῖται, καὶ ἐὰν εἶναι καταφατική, ἐγκρίνει τὴν προμήθειαν καὶ παραγγέλλει τὴν ἀρχὴν εἰς ἣν ἀφορᾷ, νὰ προβῇ κατὰ τὰ κεκαυονισμένα εἰς αὐτήν, συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 32. Αἱ ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργούμεναι προμήθειαι ἐφόσον ἔχουσιν ἰδίας σχετικὰς διατάξεις ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς ταύτας, ἐν ἑλλείψει ὁμως τούτων ἢ ἐφόσον δέον νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν διαγωνισμῶν ἀπαρτιζομένων ἐκ τῶν μελῶν τῶν διοικούντων συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν, ὅπου τοῦτο εἶνε δυνατόν, δι' ἀποφάσεων αὐτῶν ὀριζομένων, ἢ ὅπου δὲν εἶνε δυνατόν τοῦτο, ἐξ ὑπαλλήλων τῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ νομικὸν πρόσωπον, διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

4. 23 Μαΐου 1929, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 4010, περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυρῶν διατάξεων περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ. Κ. Π. δύναται δι' ἀποφάσεως αὐτῆς νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἓν ἢ πλείονα τῶν μελῶν τῆς τὴν προκαταρκτικὴν φροντίδα καὶ εἰσήγησιν ἐπὶ ὠρισμένων κλάδων τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 2. 1. Ἄπαν τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Υ. Κ. Π. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Τὸν γραμματέα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος.

Ἄρθρον 3. 1. Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4010 ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἀποστελλόμενος πίναξ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κρατικῶν Προμηθειῶν, περιλαμβάνει τὸ εἶδος, τὸ ποσόν, τὰς ιδιότητας καὶ ἐν γένει λεπτομερῆ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων τῶν ἀναγκαιούτων εἰδῶν, ὡς καὶ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν δέον νὰ παραδοθῶσι ταῦτα.

2. Αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κρατικῶν Προμηθειῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς ἐπίσημα δείγματα, ὡς καὶ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον ἢ ἔγγραφον σχετικὸν ἐπὶ τῶν ὑπὸ προμήθειαν εἰδῶν.

Ἄρθρον 4. 1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4010 διαγωνισμοί, διεξάγονται ἀναλόγως τοῦ Δημοσίου συμφέροντος ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει :

α') Διὰ προσφορῶν ἐνσφραγίστων.

β') Διὰ προσφορῶν ἐγγράφων, ἀλλ' ἀνοικτῶν.

γ') Διὰ προσφορῶν προφορικῶν.

δ') Διὰ προσφορῶν ἐνσφραγίστων ἢ ἐγγράφων ἀνοικτῶν, μετὰ συνεχίσεως τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ προφορικῶν προσφορῶν

2. Ὁ τρόπος τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ὀρίζεται ἐν τῇ διακηρύξει καὶ δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ οὔτε κατὰ τὴν ὄραν τοῦ διαγωνισμοῦ οὔτε καὶ πρὸ ταύτης.

Ἄρθρον 5. Πᾶς διαγωνισμὸς ἀνακοινοῦται διὰ διακηρύξεως δημοσιευομένης εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Περιληψὶς τῆς διακηρύξεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Υ. Κ. Π. ἀμελητή. Αἱ διακηρύξεις περὶ διενεργείας διαγωνισμῶν ἀποστέλλονται ἐπιμελείᾳ τῆς Υ. Κ. Π. εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἡμεδαπὰ Ἐμπορικά Ἐπιμελητήρια καὶ Χρηματιστήρια Ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 6. Οἱ μετέχοντες τοῦ διαγωνισμοῦ ὀφείλουσι νὰ προσαγάγῃσι πιστοποιητικὸν Ποινικοῦ Μητροῦ ἢ καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι δὲν ἔχουσι καταδικασθῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4010.

Πρὸς τούτοις ὀφείλουσι νὰ προσαγάγῃσιν:

α') Οἱ ἀσκοῦντες ἔμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν ἐπάγγελμα πολῖται Ἑλληνες ἢ ἀλλοδαποί, κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἀσκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των, ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ βεβαιῶται τὸ εἰδικὸν αὐτῶν ἐπάγγελμα καὶ ἡ χρονολογία ἀφ' ἧς ἀσκοῦσι τοῦτο.

β') Οἱ ἀντιπρόσωποι ξένων μεγάλων ἀνεγνωρισμένων ἔμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν οἴκων, ἐπιστολὴν τοῦ οἴκου εἰς ὃν ἀντιπροσωπεύουσιν, ἐπικεκυρωμένην ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς.

γ') Αἱ ἔμπορικαὶ ἢ βιομηχανικαὶ Ἐταιρεῖαι, τῆς μὲν ἡμεδαπῆς πιστοποιητικὸν τοῦ παρ' ᾧ ἐδρεύει ἡ Ἐταιρεία Ἐμπορικοῦ ἢ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, αἱ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς ἀρχῆς, βεβαιοῦν τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐταιρείας ταύτης.

δ') Οἱ συνεταιρισμοί, πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου βεβαιοῦν τὴν κατὰ τὸν νόμον ὕπαρξιν καὶ κανονικὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Αἱ ἀνωτέρω ὀριζόμεναι πιστοποιήσεις ἢ ἔξουσιοδοτήσεις δέον νὰ προσάγῃνται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 7. 1. Ἐπὶ προσφορῶν ἐνσφραγίστων, ὑποχρεοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ συμμετάσχῃσιν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὅπως παραδώσῃσιν εἰς τὸν γραμματέα τῆς Υ. Κ. Π. φάκελλον ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν σφραγίδος, περιέχοντα τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν προσφορὰν καὶ νὰ λά-

βωσι παρὰ τούτου ἀπόδειξιν παραλαβῆς ἐν ἣ θὰ ἀναγράφηται ἡ ἡμερομηνία καὶ ὥρα τῆς παραδόσεως καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ πρωτοκόλλου. Ἐπὶ τοῦ φακέλλου δέον νὰ ἀναγράφηται ἡ λέξις «προσφορά», νὰ μνημονεύηται δὲ καὶ τὸ εἶδος τοῦ διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ προσφορά αὕτη (οἶον προσφορά διαγωνισμοῦ σίτου), ὡς καὶ ἡ ἡμερομηνία διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ, ὡς αὕτη ὀρίζεται διὰ τῆς σχετικῆς διακηρύξεως.

2. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Υ. Κ. Π. ὀφείλει νὰ ὑπογράφη ἐπὶ τοῦ παραλαμβανομένου φακέλλου καὶ νὰ σημειοῖ ἰδιοχείρως ἢ διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου δι' οὗ ἐγράφη ἐπὶ τῆς παραδοθείσης εἰς τὸν προμηθευτὴν ἀποδείξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ ὥραν τῆς παραλαβῆς τοῦ φακέλλου καὶ τὸν ἀριθμὸν πρωτοκόλλου.

3. Τὸ συνοδεῦον τὴν προσφορὰν γραμματίον παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἡ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ Τραπεζῆς δύνανται νὰ παραδοθῶσι κεχωρισμένως ἐπὶ ὁμοίᾳ ἀποδείξει.

4. Ἡ φύλαξις τῶν ὑποβαλλομένων ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Υ. Κ. Π., ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἀπάσας ὁμοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Υ. Κ. Π. ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ὀριζομένην ὥραν διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ. Ὁ Πρόεδρος κηρῦσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ πρὸ τῆς ἀποσφραγίσεως οἰουδήποτε φακέλλου καλεῖ τοὺς τυχόν ἐκ τῶν παρισταμένων βουλευμένους ὅπως καταθέσωσι τὰς ἐνσφραγίστους προσφορὰς αὐτῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀφοῦ ἐξετάσῃ καὶ βεβαιωθῇ περὶ τοῦ ἀλυμάντου τῶν σφραγίδων προβαίνει εἰς τὸ ἀνοίγμα τῶν φακέλλων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

6. Ἐκάστη προσφορὰ καταχωρεῖται λεπτομερῶς εἰς πίνακα, ὅστις ὑπογράφεται ἐν τέλει ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Κάτωθι τῶν ὑπογραφῶν συντάσσεται ἰδιαιτέρᾳ προᾶξις κατακυρώσεως ἢ μὴ τῆς προμηθείας μετὰ τῆς σχετικῆς αἰτιολογίας, ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8. Ἐπὶ ἐγγράφων ἄλλ' ἀνοικτῶν προσφορῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 9. Κατὰ τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ προσφορῶν ἐνσφραγίστων ἢ διὰ προσφορῶν ἐγγράφων, ἄλλ' ἀνοικτῶν, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἢ συνέχισις τοῦ διαγωνισμοῦ καθ' ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π. διὰ προσφορῶν προφορικῶν, μετὰξὺ τῶν τελευταίων μειοδοτῶν τῶν ἐχόντων ἰσότιμον προσφορὰν.

Ἄρθρον 10. 1. Αἱ προφορικαὶ προσφοραὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν συνεδριάζουσαν δημοσίᾳ.

2. Οἱ προσερχόμενοι εἰς διαγωνισμοὺς ἐνεργουμένους διὰ προφορικῶν προσφορῶν, ἵνα γίνωσι δεκτοὶ ὀφείλουσι νὰ παραδώσωσιν εἰς τὸν

Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸ τῆς ἐνεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ, γραμματίον παραλαβῆς τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπεζῆς.

3. Αἱ προφορικαὶ προσφοραὶ καταχωροῦνται εἰς πίνακα μετὰ πάσης λεπτομερείας.

Ἄρθρον 11. 1. Ἐπὶ προσφορῶν ἐνσφραγίστων ἢ ἐγγράφων ἀνοικτῶν καθ' ἃς ὁ διαγωνισμὸς πρόκειται νὰ συνεχισθῆ διὰ προφορικῶν προσφορῶν, ἐνεργοῦνται ἐν ἀρχῇ μὲν αἱ διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 7 ἢ 8, ἐν συνεχείᾳ δὲ αἱ διατυπώσεις τοῦ ἄρθρου 10 ἔδαφ. 3 τοῦ παρόντος.

2. Ὁ κατὰ συνέχειαν προφορικὸς διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται μόνον μεταξὺ τῶν ὑποβαλλόντων ἐγγράφους προσφορᾶς.

Ἄρθρον 12. 1. Αἱ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἢ καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ταχυδρομικῶς ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν προσφοραὶ ἀποστέλλονται ἐπὶ συστάσει καὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν δι' ἀπλῶν ἐπιστολῶν ἀποστελλομένων, θεωροῦνται δὲ ἐμπρόθεσμοι καὶ γίνονται δεκταὶ ἐφ' ὅσον ἡ πρωτοκόλλησις αὐτῶν ἐγένετο πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως παραδόσεως τῶν ἐγγράφων προσφορῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

2. Αἱ ταχυδρομικῶς ὑποβαλλόμεναι προσφοραὶ δεόν νὰ φέρωσιν ἐπὶ φακέλλου τὴν λέξιν «προσφορὰ» μετὰ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ ὡς αὕτη ὀρίζεται διὰ τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ τοῦ εἴδους τοῦ διαγωνισμοῦ τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ ἡ προσφορὰ αὕτη, ἄλλως οἱ προμηθευταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἔνστασιν διὰ τὸ τυχὸν πρόωρον ἀνοίγμα τῆς προσφορᾶς αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἀνοίγματος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Υ. Κ. Π. φακέλλου περιέχοντος προσφορὰν αὕτη παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π., ὅστις συντάσσει πρακτικὸν ὑπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἐν ᾧ διαλαμβάνεται ἡ αἰτία ἐξ ἧς ἐπῆλθε τὸ ἀνοίγμα τοῦ φακέλλου, εἰδοποιεῖται δὲ περὶ τούτου ἀμέσως ὁ ἐνδιαφερόμενος. Αἱ προώμως ἀνοιχθεῖσαι προσφοραὶ ἐκφωνοῦνται πρῶται κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ σχετικοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 13. 1. Ἐν ἡ περιπτώσει καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ κατάθεσις δείγματος διὰ τὸ προσφερόμενον κατὰ τὸν διαγωνισμὸν εἶδος, ἀναγράφεται ἐν τῇ διακηρύξει οὐ μόνον ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμέρα μέχρι τῆς ὁποίας οἱ προμηθευταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταθέσωσι τὰ σχετικὰ δείγματα, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ προσφορὰ των.

2. Τὰ δείγματα ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν καὶ παραδίδονται ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ, ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν γραμματέα τῆς Υ. Κ. Π. Τὰ δείγματα ταῦτα σφραγίζονται ἀμέσως ὑπὸ τε τοῦ γραμματέως τῆς Υ. Κ. Π. καὶ τοῦ προμηθευτοῦ, προσυπογράφονται ὑπὸ δύο τοῦλάχιστον μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ μὲν ἐν τούτων ὑποβάλλεται εἰς ἔλεγχον ὑπὸ τῶν τυχόν ὀρισθησομένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πραγματογνωμόνων ἢ χημικῶν

ἀνάλυσιν, τὸ δὲ ἕτερον συσχετίζεται μετὰ τῆς προσφορᾶς. Τὸ συσχετιζόμενον πρὸς τὴν προσφορὰν δείγμα φυλάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Υ. Κ. Π. καὶ παραδίδεται ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ ὁμοῦ μετὰ τῶν προσφορῶν.

3. Τὸ εἰς τὴν προσφορὰν τοῦ ἀναδειχθέντος μειοδότου ἀνήκον δείγμα, ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ. Κ. Π. καὶ φυλάσσεται εἰς ἐρμᾶριον ἢ κιβώτιον φέρον δύο ἀνομοίους κλεῖδας, ὧν ἡ μὲν μία κρατεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ ἑτέρα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Υ. Κ. Π. Τὸ δείγμα τοῦτο μετὰ τοῦ ὑπολειφθέντος κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοιούτου χρησιμεύουσιν πρὸς ἀντιπαραβολὴν κατὰ τὴν παραλαβὴν τῆς προμηθείας.

4. Τὰ εἰς μὴ ἀναδειχθέντας μειοδότας ἀνήκοντα δείγματα ἐπιστρέφονται εἰς τούτους, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει δὲν ζητηθῶσι παρ' αὐτῶν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἐκποιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπιλλήλων ἢ ἐὰν εἶναι ἄνευ ἀξίας καταστρέφονται, ἐκτὸς ἂν ὑπεβλήθῃ ἔνστασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος, ὅποτε καὶ τὸ δείγμα ἢ τὸ προσηρημένον εἰς αὐτὸ δελτίον τοῦ ὑποβαλόντος τὴν ἔνστασιν ὑπογραφόμενον, ὑπὸ τῶν παρόντων κατὰ τὸν διαγωνισμὸν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς φυλάσσεται μέχρις ἐκδόσεως τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 14. 1 Αἱ Χημικαὶ ἀναλύσεις τῶν ὑποβαλλομένων δειγμάτων ἐνεργοῦνται ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἓν τῶν Χημικῶν Ἐργαστηρίων τοῦ Κράτους, ἐκλεγόμενον ὑπὸ ταύτης ἀναλόγως τοῦ πρὸς ἐξέτασιν εἶδους.

2. Οἱ πραγματογνώμονες καὶ τὰ Χημικὰ Ἐργαστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ καταναλίσκωσιν ὀλόκληρον τὸ ἀποστελλόμενον αὐτοῖς δείγμα, ἀλλ' ἐπιστρέφωσι μετὰ τῆς σχετικῆς αὐτῶν ἐκθέσεως τὸ μῆπω χρησιμοποιηθὲν ὑπόλοιπον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ εἶδους μὴ ὑποκειμένου εἰς ἀλλοίωσιν, ἐσφραγισμένον διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν σφραγίδος. Τὰ οὕτω ἐπιστρεφόμενα ὑπόλοιπα ἐξετασθέντων δειγμάτων φυλάσσονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Υ. Κ. Π. καὶ παραδίδονται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὁμοῦ μετὰ τῶν Χημικῶν ἐκθέσεων ἐξετάσεως κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ.

3. Τὰ ὑπὸ τὴν κρίσιν πραγματογνωμόνων ἢ εἰς Χημικὴν ἀνάλυσιν ὑποβαλλόμενα δείγματα χαρακτηρίζονται διὰ συμβολικῶν ψηφίων ἢ ἀριθμῶν τιθεμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν δειγμάτων.

Ἄρθρον 15. 1. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 4010, τὰ ἀντικείμενα ἐκτίθενται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δύναται πᾶς τις νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τούτων, καθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ὀριζομένην προθεσμίαν πρὸς διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Ἡ ἐγγείρισις τοῦ δείγματος νοεῖται εἴτε αὐτουσία εἴτε διὰ λήψεως ἀντιγράφου ἢ ἀπεικονίσεως κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 16. 1. Αἱ ἐνστάσεις ὑποβάλλονται ἐγγράφως, ἐπισυνάπτονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὰ πρακτικά τῆς διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Διακοπὴ τοῦ διενεργουμένου διαγωνισμοῦ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται.

3. Τὰς ἐνστάσεις κρίνει ἡ Ἐπιτροπὴ ἠτιολογημένως καὶ λεπτομερῶς διὰ τῆς περὶ κατακυρώσεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποφάσεώς της.

Ἄρθρον 17. 1. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Υ.Κ.Π. ὁσάκις συνιστᾷ πενταμελῆ Ἐπιτροπὴν παραλαβῆς δικαιούται διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἐν περιπτώσει μὴ προσελεύσεως μελῶν τινῶν τῆς Ἐπιτροπῆς συγκροτηθῇ ἀντὶ τῆς πενταμελοῦς τριμελῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Εἷς τε τὰς τριμελεῖς καὶ πενταμελεῖς Ἐπιτροπὰς ἀπαραίτητος εἶνε ἡ παρουσία εἰδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ παραλαβῆς λαμβάνει ἐκ τοῦ ὑπὸ παράδοσιν ὑλικοῦ δείγμα εἰς διπλοῦν, σφραγιζόμενον παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ προμηθευτοῦ, ἐὰν οὗτος ὑποχρεοῦται εἰς ποιοτικὴν παράδοσιν τῆς προμηθείας ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἕτερον τῶν δειγμάτων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Υ.Κ.Π.

4. Δι' εἶδος ἀπαιτοῦν χημικὴν ἐξέτασιν, ἡ Ἐπιτροπὴ παραλαβῆς ἀποστέλλει τὸ ἐν τῶν δειγμάτων εἰς Δημόσιον Χημικὸν Ἐργαστήριον, ὅπερ ὑποχρεοῦται τὸ ταχύτερον νὰ ἐκτελέσῃ τὴν χημικὴν ἐξέτασιν καὶ νὰ ἀποστείλῃ τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν μετὰ τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν δείγματος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν παραλαβῶν.

5. Δι' εἶδη ἄτινα δέον νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὸ κατεθειμένον ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ δείγμα, ἡ Ἐπιτροπὴ παραλαβῆς ἐνεργεῖ τὴν σχετικὴν πραγματογνωμοσύνην εἴτε αὐτὴ αὐτὴ ἢ δι' ἐμπειρογνομόνων. Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιεῖται πρὸς σύγκρισιν τὸ ἐν τῶν ληφθέντων παρ' αὐτῆς ἐσφραγισμένων ὡς ἄνω δειγμάτων.

6. Περὶ τῆς παραλαβῆς συντάσσεται πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν τυχόν γνωματευσάντων ἐμπειρογνομόνων.

7. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 ἐδάφ. 5 τοῦ νόμου 4010 διοριζομένη διαιτητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν καὶ ἀποφαίνεται παρισταμένων πάντων.

8. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 4010 προβλεπομένη ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς παραλαβῆς κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει γενικοῦ τιμολογίου συντασσομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π. Μέχρι τῆς συντάξεως τοῦ τιμολογίου ἡ ἀμοιβὴ κανονίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π. ἐντὸς ἀναλόγων καὶ δικαίων ὁρίων καὶ ἀναλόγως τῶν παρασχεθεισῶν ὑπη-

ρεσιῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν παρεχομένων ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἐμπειρογνώμονας καὶ διαιτητάς.

Ἄρθρον 18. 1. Ἡ πληρωμὴ τοῦ προμηθευτοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Υ.Κ.Π. ἀνήκει εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν καὶ ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς νὰ ἀποφασίσῃ ἂν ἡ πληρωμὴ θὰ γίνεται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ἔναντι φορτωτικῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἅμα τῇ ποιοτικῇ παραλαβῇ, ἢ ἐν Ἑλλάδι ἅμα τῇ τελικῇ παραδόσει τοῦ ἐμπορεύματος.

2. Διὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν πιστώσεων τῶν παρὰ τῆς Υ.Κ.Π. ἐνεργουμένων προμηθειῶν, ἀποστέλλεται παρ' αὐτῆς εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα, ὡς μόνον δικαιολογητικόν, ἀντίγραφον τῆς μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π. καὶ τοῦ προμηθευτοῦ συμβάσεως.

Ἄρθρον 19. Πᾶσαι αἱ πράξεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Υ.Κ.Π. καὶ ἐν γένει αἱ πράξεις αἱ ἐκδιδόμεναι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 4010 καὶ τοῦ παρόντος διατάγματος δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημέναι.

Ἄρθρον 20. 1. Ἡ λειτουργία τῆς Ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρ' αὐτῆς ἐνεργουμένας προμηθείας ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Διὰ τὴν μίσθωσιν ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν ἀρχικῶς ὁ λογ. ν. δὲν προέβλεπε. Τὸ πρῶτον εἰδικὴν διάταξιν περιέλαβε τὸ ἄρθ. 4 τ οὗ ν. ΒΡΞΔ', καθορίσαν τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς μισθώσεως, ἐπληκολούθησε τὸ ἄρθ. 31 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἔχον ὡς ἐξῆς, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 ν. ΓΧΟΑ' τοῦ 1910, τοῦ ν. ΓΨΞΓ' τοῦ 1911 καὶ τοῦ ΓϞΖΖ' τοῦ 1912: «Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΒΡΞΔ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται, ὡς ἔπεται. — «Ἡ μίσθωσις ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῶν πέντε ἐτῶν, πᾶσα δὲ ἀναμίσθωσις ἢ μίσθωσις πρὸς ἀντικατάστασιν μισθίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως, προηγουμένης ὅμως πάντοτε ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἢς ἄνευ οὐδεμίας ἀναμίσθωσις λογίζεται σιωπηρῶς γενομένη. — Πᾶσα περὶ τοιαύτης μισθώσεως συμφωνία τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ, διεξαγομένου ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἐγκατασταθησομένης ἐν τῷ μισθίῳ, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκ τοῦ Ἐιρηνοδίκου, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις κανονισθησομένας ἐφ' ἅπαξ διὰ Β. διαταγμάτων. Ἐὰν πρόκειται περὶ μισθώσεως δι' ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀντὶ τοῦ Νομάρχου ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, μετέ-

χει ὁ φρούραρχος ἢ ὁ ἐκκληρῶν καθήκοντα τοιούτου.—Ἡ ἔγκρισις τῆς μισθώσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.—Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναμίσθωσις τῶν ὑφισταμένων, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, μισθώσεων, ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.—Α') Ὅσακις πρόκειται περὶ μισθώσεως ἀκινήτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρὸς χορῆσιν τοῦ Δημοσίου. — Β') Ὅσακις πρόκειται περὶ μισθώσεως ἀκινήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις. — α') Ὅταν τὸ ἀκίνητον ἀνήκη εἰς τὸ μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον, Ἐκκλησίαν, Μονὴν.β') — Ὅσακις ἐπικειμένης ἐπιστρατεύσεως ἢ γενικῶν γυμνασίων, παρίσταται ἀνάγκη στρατωνισμοῦ ἀνδρῶν, ἐνσταβλίσεως κτηνῶν, ἀποθηκεύσεως τροφῶν καὶ νομῆς.—γ') Ἐν περιπτώσει ἐνσκήψεως ἐπιδημικῆς τινὸς νόσου πρὸς ἀραίωσιν τοῦ στρατωνισμοῦ ἢ τῆς νοσηλείας τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ἐνσταβλίσεως κτηνῶν ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπροβλέπτου αὐξήσεως τῆς συνήθους δυνάμεως τῶν Σωμάτων, ἀνεπαρκειᾶς τῶν Νοσοκομείων καὶ Θεραπευτηρίων, ἢ μετασταθμεύσεως Σώματός τινος εἰς ἄλλον τόπον, ὡς καὶ ὅταν πρόκειται περὶ ὑπολοίπου μισθώσεως διαμερισμάτων κτιρίου τινός, οὗτινος μέρος κατέχει ἐπὶ μισθώματι ἢ στρατιωτικῆ ὑπηρεσία.—δ') Διὰ τὰς συνήθεις ἐπείγουσας ἀνάγκας μὴ ἐπιτρεπούσας χρονοτριβὴν δημοσίου διαγωνισμοῦ, ἀλλ' ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει μέχρι ποσοῦ πέντε χιλιάδων δραχμῶν κατ' ἔτος ἐν συνόλῳ.—Εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ὑπάγονται καὶ ἅπασαι αἱ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ γενομένα ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1911 μισθώσεις διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἔνεκα ἐνὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων.—Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μισθωσις οἰκοδομῶν, ὅταν τὸ ἐνοίκιον δὲν ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 25. Ὁ τρόπος τῆς συνομολογήσεως τῶν διὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἐπιτρεπομένων ἄνευ δημοπρασίας ἐνοικιάσεων κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος.—Μισθώσεις ἀμαξῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ μηνὸς καὶ πᾶσα σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις λογίζεται ἰσχύουσα διὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον μῆνα καὶ οὕτως ἐφεξῆς.—Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐκμισθοῦνται καὶ αἱ διὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως χρησιμεύουσαι οἰκοδομαί, καθοριζομένης διὰ τὰς μισθώσεις ταύτας τῆς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς διὰ Β. Διατάγματος.

Ὡς πρὸς τὰ διδακτήρια ὅμως, τὰ τῆς μισθώσεως ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ ν. 347 τοῦ 1914, περὶ μισθώσεως ἰδιωτικῶν οἰκημάτων ὡς διδακτηρίων τῶν σχολείων τοῦ Κράτους, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. 1068 τοῦ 1917, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη κατὰ πρῶτον μὲν τὸ Β. Δ. τῆς 18 Ἰανουαρίου 1915 καὶ εἶτα τὸ τῆς 26 Δεκεμβρίου 1917, καταργήσαν τὸ προηγουμένον.(¹)

(¹) Ὅρα σχετικὸς νόμος εἰς τὰς περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Διατάξεις, Β. Δ. Γεωργαντᾶ ἔκδοσις 1919, σ. 353 καὶ ἐπ.

Κατὰ τὸ *ἄρθρ.* 4 τοῦ ν. ΓΧΟΑ' τοῦ 1910. «Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων τροποποιήσις ἢ κατάργησις καὶ ἀντικατάστασις τοῦ περὶ δημοπρασιῶν μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1909 πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΓΤΟΔ' τῆς 10 τοῦ ἰδίου μηνός.

Μεταγενέστεροι δὲ διάφοροι νόμοι ἐπέτρεψαν εἰς τὴν διοίκησιν τὸ δικαίωμα μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν ἄνευ δημοπρασίας εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις.

Διὰ τοῦ ν. 5234 τοῦ 1931, περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, *ἄρθρ.* 1 § 32, ἡ ἀνέγερσις, διάθεσις, ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις τῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν χρησιμοποιουμένων δημοσίων κτηρίων περιέχονται εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων κτημάτων, ἥτις καὶ θὰ παρέχῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις, κατὰ δὲ τὴν § 33 εἰς τὴν ἀρμοδιότητα Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ὑπάγεται ἀνεξαιρέτως πᾶσα μισθωσις κτιρίων ἐν γένει, γενομένη πρὸς ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, διὰ διατάγματος δ' ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ρυθμισθῆσονται τὰ τῆς διενεργείας τῶν μισθώσεων. Τοιοῦτον διάταγμα ἐξεδόθη τὸ τῆς 18 Φεβρουαρίου 1932, περὶ στεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἔχον ὡς κάτωθι :

Α' Ἀνέγερσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπίπλωσις δημοσίων κτιρίων.

Ἄρθρον 1. 1. Αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι ἐν γένει στεγάζονται εἰς κτίρια τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου. Ὅπου τὸ Δημόσιον δὲν ἔχει ἴδια κτίρια, ἢ ἔχει τοιαῦτα ἀκατάλληλα, προβαίνει εἰς τὴν ἀνέγερσιν εἰδικῶν τοιούτων διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

2. Μέχρις ἀνεγέρσεως εἰδικῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν των κτιρίων, αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι δύνανται νὰ στεγάζωνται εἰς ἰδιωτικὰ τοιαῦτα μισθούμενα ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 2. Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων δύνανται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων διὰ τὴν στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐκτὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῶν κτιρίων τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας, τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἀρχαιολογικῶν Μουσείων καὶ Συλλόγων ὡς καὶ φυλακείων ἀρχαιολογικῶν τόπων.

Ἄρθρον 3. 1. Προκειμένου νὰ προβῆ ἡ Δ. Δ. Κτημάτων εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον *ἄρθρ.* 2 κτιρίων, συνιστᾶται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Νομάρχου καί, ὅπου δὲν ὑπάρχει Νομάρχης, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἢ Μηχανικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ κτηματικοῦ γραφείου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν θ' ἀνεγερθῆ τὸ κτίριον καὶ ἑνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καθῆκον τῆς ὁποίας εἶναι, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν στεγασθησομένων ὑπηρεσιῶν καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον

τάς συγχρόνους ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκαζομένας μελλοντικὰς ἀνάγκας αὐτῶν μιᾶς εἰκοσιπενταετίας τουλάχιστον, νὰ καθορίσῃ δι' ἐκθέσεώς της τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἐπιφάνειαν τῶν διαμερισμάτων τῶν ἀναγκαϊούτων εἰς ἐκάστην τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων θ' ἀποτελεσθῇ τὸ ἀνεργηθισόμενον κτίριον. Βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκπονεῖται μερίμνη τῆς Δ.Δ. Κτημάτων, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἡ ἀνήκουσα μελέτη τοῦ ἔργου ὑποκειμένη εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων, μεθ' ἣν προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης μέχρι 500 χιλιάδων δραχμῶν ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλὰ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, Προεδρικὸν Διάταγμα ἐπιτρέπον τὴν δαπάνην ταύτην ἐκ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναγραφομένης κατ' ἔτος πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ τοιαύτης ἑπὶ εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναγραφομένης, δημοσιεύεται δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ συναχθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης. Ἐὰν ἡ δαπάνη ὑπερβαῖν τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπαιτεῖται εἰδικὸς Νόμος ἐγκρίνων ταύτην καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῆς πιστώσεως ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμόν, δημοσιευόμενος δὲ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης τοῦ ἔργου.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου γίνεται διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 4. Τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἀνεγείρονται τὰ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον κτίρια, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος δὲν κέκτηται ἴδια, ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλα, παραχωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΔΝΖ' Νόμου παρὰ τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων πρόκειται ν' ἀνεγερθῶσι τὰ κτίρια, ἐὰν κέκτηνται τοιαῦτα κατάλληλα, ἄλλως ἢ Δ. Δ. Κ. δύναται νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἀγορὰν καταλλήλων ἰδιωτικῶν γηπέδων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον 3 Ἐπιτροπὴ γνωματεύει διὰ χωριστῆς ἐκθέσεώς της, συνοδευομένης καὶ ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν ὑψομετρικῶν διαγραμμάτων συσχετισμένων πρὸς τὸ σχέδιον πόλεως, περὶ τοῦ καταλλήλου γηπέδου, τῆς ἀπαιτουμένης ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, βάσει δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἐργων, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκδίδεται Προεδρικὸν Διάταγμα ἢ νόμος ἐπιτρέπων τὴν ἀγορὰν καὶ καθορίζων τὸ κατ' ἀνώτατον ὄριον πληρωτέον τίμημα καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς.

2. Ἡ ἀγορὰ τῶν οἰκοπέδων ἐνεργεῖται εἰ μὲν κριθῶσι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατάλληλα πλεονα τοῦ ἑνός, διὰ μειοδοτικοῦ μεταξὺ αὐτῶν συν-

αγωνισμοῦ διενεργουμένου κατὰ τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα, εἰ δ' ἐν καὶ μόνον, πάντοτε δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων διὰ τὴν στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποτελοῦσης δημοσίαν ὠφέλειαν, δικαιολογοῦσαν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν κατὰ τὰς κειμένας γενικὰς διατάξεις.

3. Ὁ συναγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐν τῇ πόλει, εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ οἰκόπεδα, βάσει διακηρύξεως ἐκδιδομένης ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκείου Κτηματικού Γραφείου ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ὡς προϋστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει στεγάσεως πλειόνων ὑπηρεσιῶν, μετέχει ὁ ἐκ τῶν προϋσταμένων αὐτῶν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἢ, μεταξὺ ἰσοβάθμων, ὁ ἀρχαιότερος ἢ, τούτου κωλυμένου ὁ κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα μετ' αὐτὸν ἐρχόμενος.

4. Ἡ διακήρυξις δέον νὰ περιέχῃ 1) τὴν ἔκτασιν τοῦ ζητουμένου οἰκοπέδου, 2) τὴν ἀκτίνα, εἰς ἣν δέον νὰ κεῖται τοῦτο, ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, 3) τὸν προσανατολισμὸν τοῦ οἰκοπέδου, 4) τὸ κατ' ἀνώτατον ὄριον πληρωτέον τίμημα καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, 5) τὴν προθεσμίαν ἐγχειρίσεως τῶν αἰτήσεων καὶ 6) τὸν τόπον, ἡμέραν, ὥραν καὶ διάρκειαν τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας· ὑπόκειται δὲ εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Δ. Δ. Κ. μεθ' ἣν δημοσιεύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, κοινοποιουμένη ἰδιαιτέρως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὧν τὰ οἰκόπεδα εὐρέθησαν, κατὰ τὸν ἔδαφ. 2, κατάλληλα συγχρόνως πρὸς τὴν δημοσίευσιν.

5) Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς τασσομένης ἐν τῇ διακηρύξει πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, ἣτις λήγει τὴν προτεραίαν τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας, συμπεριλαμβανομένην, οἱ βουλόμενοι νὰ μετᾶσχῳσι τῆς δημοπρασίας, τοιοῦτος δὲ δύναται, νὰ ἦ καὶ πᾶς ἄλλος, ἐκτὸς τῶν ὧν προεκρίθησαν κατὰ τ' ἀνωτέρω τὰ οἰκόπεδα, καὶ οὗ τὸ οἰκόπεδον πληροῖ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως, ἐγχειρίζουσιν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοπρασίας ἀρχὴν, αἰτησιν, εἰς ἣν περιγράφεται τὸ προσφερόμενον οἰκόπεδον, καθορίζεται τὸ ζητούμενον διὰ τὴν ἐκποίησίν του τίμημα κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ὑπάρχει δὴλωσις ἀποδοχῆς τοῦ ἐν τῇ διακηρύξει καθοριζομένου τρόπου πληρωμῆς καὶ ἐπισινάπτονται πρόχειρον σχεδιάγραμμα τοῦ οἰκοπέδου μετὰ γραμματίου παραλαβῆς Δημοσίου Ταμείου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται, ὅτι κατετέθη τὸ δέκατον τοῦ παρ' αὐτῶν ζητουμένου συνολικοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως, ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἴσου ποσοῦ λόγῳ ἐγγυήσεως τοῦ ὅτι ὁ αἰτῶν ἀναδεικνύμενος τελευταῖος μειοδότης θέλει προσαγάγει ἐμπροθέσμως τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του, προέλθει ἐντὸς τῆς ταχθησομένης προθεσμίας εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας καὶ παραδῶσῃ τὸ κτῆμα ἐλεύθερον παντὸς βάρους εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου. Διὰ

τὴν ἐπιστροφὴν τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται ἀνολόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἔδαφ. 2. τοῦ ἄρθρου 16, τῆς δὲ πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρεώσεως ἀπαλλάσσονται τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

6) Κατὰ τὴν ἐν τῇ διακηρῦξει ὀριζομένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ἡ Ἐπιτροπὴ ἔξετάζει δι' ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς τὰς ἐγχειριθείσας αἰτήσεις καὶ συντάσσει περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἀποφαίνεται τίνες τούτων ὑπεβλήθησαν ἐμπροθέσμως καὶ ἐν γένει συμφώνως τῇ διακηρῦξει, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπορρίπτει ἠτιολογημένως. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπορρίψεως αἰτήσεων λαμβάνεται κατὰ παμψηφίαν, ἀνακοινοῦται δὲ ἀμέσως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, μεθ' ὃ καλοῦνται-ἐκ τούτων οἱ ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο δεκταί, νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν δημοπρασίαν. Αἱ μειοδοτικαὶ προσφοραὶ γινόμεναι προφορικῶς ἐγγράφονται εἰς τὰ πρακτικά κατὰ σειρὰν καὶ ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μειοδότου. Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν σχετικὸν μειοδότην, ἡ δ' ὑποχρέωσις μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τούτου εἰς τοὺς ἀκολούθους καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον μειοδότην. Περαιτέρω ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 ἔδαφ. 1 καὶ 2.—Νέαι προσφοραὶ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας ἐπιτρέπονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ὀριζόμενα μόνον παρὰ τῶν ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο, κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἔδαφίου, δεκταί.

7) Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων ἀπαφαίνεται περὶ ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν, ἐγκρίνουσα δὲ παραγγέλει τὴν ἐπιμελουμένην τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτηματικὸν Γραφεῖον ἢ Οἰκονομικὸν Ἔφορον) ν' ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὴν ἐγκρισιν εἰς τὸν μειοδότην καὶ νὰ καλέσῃ αὐτὸν ἐντὸς προθεσμίας ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζομένης καὶ οὐχὶ μικρότερας τῶν 10 ἡμερῶν, ἵνα προσαγάγῃ τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του ἐπὶ τοῦ ἐγκριθέντος οἰκοπέδου πλήρεις μετὰ τῶν οἰκείων πιστοποιητικῶν κυριότητος καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ βαρῶν. Εἰ μὲν ἡ προθεσμία παρέλθῃ ἀπρακτος, ἡ δημοπρασία θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ ὁ μειοδότης ἀπόλλυσι τὴν κατατεθειμένην ἐγγύησιν ἐκπίπτουσαν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου καὶ εἰσαγομένην εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰ δὲ προσαχθοῦν οἱ τίτλοι, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Δ. Δ. Κ. διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου πρὸς ἔλεγχον.

Ἡ Δ. Δ. Κ. εἰάν εὔρῃ τοὺς τίτλους ἐν τάξει ἐντέλλεται τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει, ἥς παρελθούσης ἀπράκτου πράττονται πάλιν τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἂν δ' εὔρῃ τούτους ἔλλειπεις, ἐντέλλεται τὴν ἐκ νέου πρόσκλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν ἐντὸς ἄλλης δεκαήμερου προθεσμίας. Ἐὰν καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθῃ ἀπρακτος ἢ τὰ ὑποβληθέντα στοιχεῖα κρίνονται ἀνεπαρκῆ, ἐπέρχονται αἱ ἀνωτέρω συν-

νέπεται περί ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας καὶ καταπτώσεως τῆς ἐγγυήσεως. Περαιτέρω, ὡς πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν δημοπρασιῶν καὶ τὸ πωλητήριον συμβόλαιον, ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐν ἄρθροισι 21 ἐδάφ. 2 καὶ 3 καὶ 22 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἐπὶ μισθώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς συμμετοχῆς κατὰ τὰς νέας δημοπρασίας τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποκλεισθέντων, πλὴν ἂν ἡ ἐπανάληψις γίνεται λόγῳ ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν παρὰ τῆς Δ. Δ. Κ. διὰ παράνομον ἀποκλεισμὸν τινὸς τῶν αἰτησαμένων, ὅτε δικαιούται καὶ οὗτος εἰς συμμετοχῆν.

8) Ἡ παραλαβὴ τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἀγορασθέντος παρὰ τοῦ Δημοσίου οἰκοπέδου γίνεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου διὰ πρωτοκόλλου παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κτηματικῆς Γραφείου ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον καὶ ἓνα δημόσιον μηχανικόν. Τὸ πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς τριπλοῦν, ἕξ ὧν ἐν παραλαμβάνει ὁ ἰδιοκτήτης, ἕτερον κρατεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κτηματικῆς Γραφείου ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται παρ' αὐτῶν εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων.

Ἄρθρον 5. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων ἐκάστοτε ἡ σύναψις δανείων μετὰ κρατικῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἐνὸς ἢ πλείονων δημοσίων κτιρίων ἔξοφλητέων διὰ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὧν τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆ τὸ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενον διὰ μισθώματα τῶν ἐν τῷ ἀνεγερθησομένῳ κτιρίῳ ἐγκατασταθησομένων ὑπηρεσιῶν ἢ κατὰ 25% τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 6. 1. Αἱ ἀπαραίτητοι ἐπισκευαὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, εἰς ἃ στεγάζονται ἢ πρόκειται νὰ στεγασθῶσι δημοσίου ὑπηρεσίας ὡς ἐκείνων, ὧν ἡ χρῆσις παρεχωρήθη δωρεὰν εἰς τὸν Δημοσίον πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν του, ἢ ἔξυπηρετήσιν ἄλλης ἀνάγκης του, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ χρῆσις των παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἐνεργοῦνται, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἔξαιρουμένων, ἐντολῆ τῆς Δ. Δ. Κ. καὶ ἐκτελοῦνται μέχρι μὲν τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30,000) δι' αὐτεπιτασίας ἢ διὰ προχείρων συναγωνισμῶν παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐπιτροπῆς, ἐπ' ὄνοματι ἐνὸς μέλους τῆς ὁποίας ἐκδίδεται χρηματικὸν ἔνταλμα προπληρωμῆς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ βάσει πρακτικῆς αὐτῆς ἀναγράφοντος λεπτομερῶς τὰς ἀπαιτουμένας ἐπισκευὰς καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης συντασσομένου παρὰ τεχνικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, παρ' ἰδιώτου μηχανικοῦ ἢ καὶ παρ' ἐμπειροτέχνου.

2. Διὰ τὰς ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 30000 δαπάνας ἐπισκευῶν

καί μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 100.000 ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντάσσεται δὲ βίσει τοῦ πρακτικοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ἀναγράφοντος λεπτομερῶς τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς καὶ συμπληρώσεις, παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ ἀνήκουσα μελέτη ὑποκειμένη εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

3. Διὰ δαπάνας ἐπισκευῶν ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 καί μέχρι 500.000 δραχμῶν ἐκδίδεται, μετὰ τὴν τήρησιν τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω διατυπώσεων, Προεδρικὸν Διάταγμα προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνον τὴν δαπάνην καὶ δημοσιευόμενον μετὰ τοῦ ἐγκριθέντος προϋπολογισμοῦ.

4. Διὰ δαπάνας ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 500.000 καὶ μέχρις 1.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις Π. Διατάγματος, ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

5. Διὰ τὴν διάθεσιν ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὸ 1.000.000 ἀπαιτεῖται εἰδικὸς Νόμος ἐπιτρέπων αὐτήν.

6. Ἡ παραλαβὴ τοῦ ἔργου γίνεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἂν τὰς ἐργασίας ἐξετέλεσεν ὁ Νομομηχανικὸς, παρὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἂν τὰ ἔργα ἐξετέλεσεν εἰς τῶν μηχανικῶν τῆς περιφερείας του, καὶ κατ' ἀπόφασιν τοῦ Νομομηχανικοῦ παρ' αὐτοῦ ἢ τινὸς τῶν παρ' αὐτῷ Μηχανικῶν, ἂν τὰ ἔργα ἐξετελέσθησαν παρ' οἰουδήποτε ἄλλου. Ὁ παραλαμβάνων ἐλέγχει οὐσιαστικῶς καὶ θεωρεῖ τὰ ὑποβαλλόμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἐντάλματος.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δαπάναι γίνονται ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικῶν πιστώσεων, περὶ ὧν τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 7. Αἱ δαπάναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἔργων ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων κτιρίων, ἀγορᾶς οἰκοπέδων καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν τυχόν συναφθησομένων δανείων κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ἀναγράφονται κατ' ἔτος εἰς ἰὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ Κεφαλαίῳ, εἰς ὃ συγκεντροῦται α) Αἱ ἀναγραφόμεναι μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων πιστώσεις, δι' ἀνέγερσιν, ἐπισκευήν, συντήρησιν καὶ ἐπίπλωσιν δημοσίων κτιρίων στεγαζόντων τὰς ὑπηρεσίας των, β) τὰ παρὰ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καταβαλλόμενα εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων μισθώματα διὰ τὴν παρ' αὐτῶν χρησιμοποίησιν ὡς κατοικίας μέρους τῶν διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν των προοριζομένων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν κτιρίων καὶ γ) τὰ 5)00 τῶν πραγματοποιημένων ἐσόδων τῆς Δ.Δ. Κτημάτων μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐσό-

δων ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων Διοικήσεως. Αἱ οὕτω ἀναγραφόμεναι πιστώσεις διατίθενται ἐντολῇ τῆς Δ.Δ. Κτημάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8. 1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1932 πᾶσα προμήθεια ἐπιπλων διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα ἐν γένει ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς Δ. Δ. Κ. κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις μετὰ καταστάσεως τῶν εἰδῶν καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διαβιβάζονται πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἐνθα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρόκειται περὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἀντικαθίστανται οὗτοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ὀρίζει καὶ τὰς κατὰ τόπους ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν μετὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ ὡς ἄνω γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 9. 1. Ἐν ἐκάστῳ Διοικητικῷ ἢ Δικαστικῷ Μεγάρῳ διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς εἰς ἐπόπτης καθαριότητος, εἰς νυκτοφύλαξ ὡς μόνιμοι ὑπηρεταὶ καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς καθαριστῶν ἢ καθαριστριῶν ὡς ἐργατῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, καταργουμένων τῶν χορηγούμενων ἤδη εἰς τὰς συστεγαζομένας ὑπηρεσίας ἐξόδων καθαριότητος.

2. Καθήκοντα τοῦ φύλακος εἶναι ἡ φρούρησις, τοῦ δὲ ἐπόπτου καθαριότητος ἡ ἐπιμέλεια τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς καθαριότητος, τοῦ φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ ὑδρεύσεως.

3. Ἡ ὡς ἄνω ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἢ μεταξὺ ἰσοβάθμων τοῦ ἀρχαιοτέρου ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν τυχόν συστεγαζομένων ὑπηρεσιῶν, ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ πρὸς ταύτη καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κτηματικῶν γραφείων.

Οἱ οὕτως ἐποπτεύοντες ἀσκοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐπόπτου καθαριότητος, φύλακος καὶ τῶν καθαριστῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσιν εἰς τὸν πρῶτον ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ 1)2 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς στέρησιν μέχρι πέντε ἡμερομισθίων.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν καθαριστῶν γίνεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ὁ διορισμὸς διαδικασίαν.

Β' Μισθώσεις. **Ἄρθρον 10.** Ἡ μίσθωσις ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν κρατικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν ἢ ἄλλην δημοσίαν χρῆσιν δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῶν πέντε ἐτῶν.

Πᾶσα περὶ τοιαύτης μισθώσεως συμφωνία ἐνεργεῖται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται μίσθωσις ἄνευ συναγωνισμοῦ μόνον ὁσάκις κρίνεται παρὰ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημά-

των, λόγω τοῦ κατεπείγοντος, ἀπαραίτητος ἢ ἄμεσος μίσθωσις ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ τότε διὰ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν τεσσάρων μηνῶν, ἀπο-
 ἄποκλειομένης πάσης παρατάσεως. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἢ ἄνευ δημοπρα-
 σίας μίσθωσις προκειμένου περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐγκατεστημένης ἤδη ὑπη-
 ρεσίας εἰς μὴ μεμισθωμένα διαμερίσματα τοῦ μισθίου ἢ παρακειμένου
 οἰκήματος ἀλλὰ διὰ χρόνον μικρότερον τοῦ μεμισθωμένου καὶ χρόνον τὸ
 πολὺ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως καὶ ἀντὶ μισθώματος
 καθοριζομένου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 11. Αἱ μισθώσεις τῶν ἰδιωτικῶν κτιρίων πρὸς χρῆσιν
 τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐνεργοῦνται, ἐκτὸς τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ προη-
 γουμένου ἄρθρου, διὰ δημοπρασίας, προκηρυσσομένης κατ' αἰτήσιν τῆς
 ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας ἢ τῆς προϋσταμένης ταύτης, τρεῖς τοῦλάχιστον
 μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης μισθώσεως διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας
 καὶ τὸν Πειραιᾶ παρὰ τῇ Δ. Δ. Κ. Κτηματικῷ Γραφείῳ, διὰ τὴν Θεσ-
 σαλονίκην παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐκεῖ Κτηματικῷ Γραφείῳ, διὰ
 δὲ τὰς λοιπὰς περιφερείας παρὰ τῶν κατὰ τόπους Οἰκονομικῶν Ἐφόρων.

Ἄρθρον 12. 1. Ὁ προϋστάμενος τῆς ὑπὸ στέγασιν δημοσίας ὑπη-
 ρεσίας διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αἰτήσεως τοῦ ὑποβαλλομέ-
 νης ἀπαραιτήτως ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς παλαιᾶς μι-
 σθώσεως, περιγράφει τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας του, τὸν ἀπαιτούμενον
 πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς χώρου καὶ τὰς τυχόν ἰδιαιτέρας συνθήκας, ὑφ' ἃς
 δεόν νὰ διατελῇ τὸ μισθωτὸν ἀκίνητον, ἢ δὲ Δ. Δ. Κ ἢ τὸ Κτηματικὸν
 Γραφεῖον Θεσσαλονίκης, ἢ οἱ κατὰ τόπους Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ὀφεί-
 λουσιν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως, νὰ προκαλέσω-
 σιν τὴν γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς
 ἣτις δεόν διὰ πρακτικοῦ ν' ἀποφανθῇ α') ὅτι δὲν ὑπάρχει δημόσιον κτί-
 ριον δυνάμενον νὰ στεγάσῃ τὴν αἰτήσανσαν ὑπηρεσίαν, β') ὅτι δὲν εἶνε
 δυνατὴ ἢ συστέγασις αὐτῆς μετ' ἄλλης, ὁμοιογενοῦς, κατὰ προτίμησιν, δη-
 μοσίας ὑπηρεσίας, στεγαζομένης εἰς δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν κτίριον καὶ γ')
 ὅτι εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἢ μίσθωσις ὀλοκλήρου τοῦ ζητουμένου
 χώρου, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας
 καὶ μόνον αὐτῶν. Βάσει τοῦ πρακτικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς (ἐφ' ὅσον αὕτη
 ἠθελεν ἀποφανθῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἰδιωτικοῦ ἀκινήτου) συντάσσεται
 παρὰ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου τῆς Δ. Δ. Κ., ἢ τοῦ Κτηματικοῦ Γρα-
 φείου Θεσσαλονίκης ἢ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, σχέδιον διακη-
 ρύξεως ὑποβαλλόμενον παρ' αὐτῶν μετὰ τοῦ πρακτικοῦ εἰς τὴν Δ. Δ. Κτη-
 μάτων πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 13. 1. Ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας, ἐγκρινομένη ὡς
 ἄνω, δημοσιεύεται εἴκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δημοπρασίας ἀφ'
 ἐνὸς μὲν διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκδούσης ταύτην ἀρ-

χῆς, καὶ ἐν τῷ τῆς στεγασθησομένης ὑπηρεσίας καὶ τῷ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἔνθα ἡ ἔδρα ταύτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ δύο καθημερινῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἑφημερίδων, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀφορᾷ μίσθωσιν ἐν Ἀθήναις ἢ διὰ μιᾶς τοπικῆς ἑφημερίδος, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀφορᾷ μίσθωσιν ἐν ἄλλῃ πόλει, ἐκδιδομένης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἢ, τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς αὐτῆς πόλεως μερίμνη τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει.

2. Αἱ ἀποδείξεις τῆς τοιχοκολλήσεως τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Δημο-
 χιακῷ ἢ Κοινοτικῷ καταστήματι καὶ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ κυριώτερα
 μέρη τῆς πόλεως, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη, ἀποσιτέλλονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου
 Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος εἰς τὴν δημοσιεύσασαν ταύτην
 Ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 14. 1. Ἡ διακήρυξις περιέχει·

α) Τὸ εἶδος καὶ συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ μεγέθους καὶ τῆς χω-
 ρητικότητος ἢ τῶν διαμερισμάτων τοῦ μισθωτέου ἀκινήτου, τὴν χρῆσιν
 σιν δι' ἣν τοῦτο προὐρίσται, καὶ τὴν πόλιν ἢ χωρίον, ἔνθα δέον νὰ
 κεῖται.

β) Τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιαιτέρας συνθήκας ὅπως τὸ ἀκίνητον παρα-
 δοθῆ καταλλήλον διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου.

γ) Τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως.

δ) Τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 21 ἐδ. 3 καὶ 23—29 τοῦ παρόντος ὅρους τῆς
 μισθώσεως καὶ

ε) τὴν ἡμέραν, ὥραν, διάρκειαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐνεργείας τῆς
 δημοπρασίας.

2. Ἡ διακήρυξις συντάσσεται κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων
 ἐγχειρισμένον τύπον.

Ἄρθρον 15. 1. Ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ὑπὸ
 στέγασιν ὑπηρεσίας καὶ εἰς δύο συνεδρίας ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτε-
 λουμένης :

α) Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ
 του, β) τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὁποίας
 ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία, καὶ ἂν πρόκειται περὶ κεντρικῆς τοιαύτης, τοῦ
 ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ὀριζομένου ὑπαλλήλου ταύτης, καὶ γ) τοῦ
 Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου τῆς Δ. Δ. Κτημάτων διὰ τὰς
 Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κτημάτων, ἢ τοιοῦτου μὴ
 ἐδρεύοντος ἢ κωλυομένου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου διὰ
 τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὰς λοιπὰς περιφε-
 ρείας. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος μεταξὺ τῶν
 μελῶν αὐτῆς, ἐν περιπτώσει δ' ἰσοβαθμίας ὁ ἀρχαιότερος.

2. Ἐν ᾧ τόπῳ δὲν ὑπάρχει ἔδρα Πρωτοδικείου, λαμβάνει μέρος ἀντὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ὁ Εἰρηνοδίκης.

3. Εἰς περιπτώσεις μισθώσεως εἰδικῶν κτιρίων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διορίσῃ καὶ ἓν ἢ δύο πρόσθετα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου.

Ἄρθρον 15. 1. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐγχειρίζουσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, προσάγοντες ἔγγραφον πληρεξουσιότητος, ἐπισυναπτόμενον τοῖς πρακτικοῖς τῆς δημοπρασίας, εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴν δημοσίᾳ συνεδριάζουσιν ἐν τῷ διὰ τῆς διακηρύξεως ὁρισθέντι τόπῳ, ἀνοικτὴν αἴτησιν περιλαμβάνουσαν: 1) λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ προσφερομένου εἰς μίσθωσιν ἀκινήτου, 2) τὴν θέσιν, ἐν ἣ τοῦτο κεῖται καὶ τὸ ζητούμενον μίσθωμα, ἐπισυνάπτοντες ἐν τῇ αἰτήσει: α') ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς τοῦ ἀνήκοντος φόρου οἰκοδομῶν τῶν τριῶν τελευταίων πρὸ τῆς μισθώσεως ἔτων, ἐφ' ὅσον τὸ προσφερόμενον ἀκίνητον ὑπόκειται εἰς τοιοῦτον φόρον καὶ β') γραμμάτιον παραλαβῆς Δημοσίου Ταμείου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται, ὅτι κατέθεσαν τὸ δέκατον τοῦ παρ' αὐτῶν ζητουμένου ἔτησιου μισθώματος, ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἴσου ποσοῦ, λόγῳ ἐγγυήσεως, ὅτι θέλουσι προέλθει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνήκοντος μισθωτηρίου συμβολαίου ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας καὶ παραδώσει τὸ μίσθιον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, ἐν ἣ καταστάσει συνεφωνήθη καὶ κατὰ τὸν ὀριζόμενον ἐν τῇ διακηρύξει χρόνον.

2. Ἡ ἐγγυήσις αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς μὲν τὸν τελευταῖον μειοδότην ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ μίσθιον, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἅμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας, ἀποδιδόμενον ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῆ τοῦ οἰκείου γραμματίου ἢ τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας, ἣτις καὶ ὑπογράφει ὀπισθεν τῶν ἀποδιδόμενων ἐγγυητικῶν τὴν ἐντολὴν τῆς ἐξοφλήσεως ἀπευθυνομένην τῷ ἐκδότη.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ ἐγγυητικὸν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταθέτην τῆς ἐγγυήσεως παρὰ τῆς διακηρυξάσης τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῆς ἐντελλομένης τὴν ἐξόφλησιν, κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐγκατασταθείσης ἐν τῷ μισθίῳ ὑπηρεσίας περὶ τοῦ ὅτι συνετελέσθη ἡ ἐγκαταστάσις.

3. Τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρέωσεως ἀπαλλάσσονται οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

4. Τὰς ἐγχειριζόμενας ὡς ἀνωτέρω αἰτήσεις ἢ Ἐπιτροπὴ ἀναγιγνώσκει δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς μεγαλοφώνως καὶ συντάσσει περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἐπιφυλάττουσα ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐντὸς δεκαήμερου τὸ βραδύτερον ἐπισκέψεως καὶ ἐπὶ τόπου ἐξετάσεως ἐκάστου τῶν εἰς

μίσθωσιν προταθέντων ακινήτων, καθορίζει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν γενήσεται ἡ δευτέρα αὐτῆς συνεδρία.

Ἄρθρον 17. 1. Ἡ Ἐπιτροπή, μετὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐπίσκεψιν καὶ ἔξετασιν τῶν προταθέντων εἰς μίσθωσιν ακινήτων, καθ' ἣν δύναται νὰ προσλαμβάνῃ καὶ μηχανικὸν ἢ ἐμπειροτέχνην ὡς καὶ ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν ἢ ἱατρὸν πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς καταλληλότητος, ἀποφασίζουσα κατὰ πλειοψηφίαν ἀπορρίπτει δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεώς της τὰ ἀκατάλληλα κριθέντα ακίνητα.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τοὺς ὑποβαλόντας κατὰ τὴν δημοπρασίαν αἰτήσεις, περίληψις δὲ ταύτης τοιχοκολλᾶται ἔξω τῶν γραφείων τῆς ἐκδόσεως τὴν διακήρυξιν ὑπηρεσίας καὶ τῶν τῆς στεγασθησομένης τοιαύτης, προσκαλοῦνται δὲ συγχρόνως οἱ προτείναντες ακίνητα κριθέντα κατὰλληλα διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς μίσθωσιν, ἐὰν ἐκρίθησαν τοιαῦτα πλείονα τοῦ ἐνὸς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσίᾳ συνεδριαζούσης καὶ καθ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαήμερου προθεσμίας, πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δημοπρασίας μετὰξὺ αὐτῶν,

Ἄρθρον 18. 1. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνεδρίαν οἱ προτείναντες εἰς μίσθωσιν ακίνητα, ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο δεκταί, καὶ μόνον αὐτοί, μειοδοτοῦσι προσφορικῶς ἐπὶ τῶν ἀρχικῶς προσφορῶν των, αἱ μειοδοτικαὶ δ' αὐταὶ προσφοραὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ πρακτικὰ κατὰ σειράν καὶ ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μειοδότου. Ἴνα γίνῃ δεκτὴ ἡ προσφορὰ δέον νὰ ἦ κατὰ 5% κατωτέρα τῆς μικροτέρας τῶν ἀρχικῶν προσφορῶν ἐφ' ὅσον τὸ διὰ ταύτης ζητούμενον μηνιαῖον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, ἄλλως κατὰ 3%. Πᾶσα προσφορὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν σχετικὸν μειοδότην, ἡ δι' ὑποχρέωσις μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον μειοδότην.

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον γίνῃ κατὰ τὴν διάρκειον τῆς δημοπρασίας νέαι προσφοραί, ὡς ἐπιτευχθὲν μίσθωμα θεωρεῖται τὸ διὰ τῆς μικροτέρας ἐγγράφου προσφορᾶς ζητούμενον ἐπὶ πλειόνων δ' ἴσων τοιούτων προσφορῶν τὸ ἀφορῶν τὸ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς ἐγκρινόμενον μίσθιον.

Ἄρθρον 19. 1. Οἱ διαγωνιζόμενοι μειοδοτοῦνται ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεώς των κατὰ τοῦ Δημοσίου, νὰ ζητῶσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας ὅσας διασαφήσεις θεωροῦσιν ἀναγκαίας.

2. Τὰς διασαφήσεις ταύτας ὀφείλουσιν αἱ διενεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ν' ἀνακοινῶσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ καταχω-

ρίζωσι ταύτας εἰς τὰ σχετικὰ πρακτικὰ μετὰ μνείας τῆς ἀνακοινώσεως.
Ἄρθρον 20. 1. Ἄμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας, τὰ πρακτικὰ, ὑπογραφόμενα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τελευταίου μειοδότου ὑποβάλλονται μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων διὰ κοινῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκθέσεως ἠτιολογημένης περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

2. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρῇ ἀσύμφορον τὸ ἐπιτευχθὲν μίσθωμα κατὰ τὴν δημοπρασίαν, ἢ προβλέπη περαιτέρω συναγωνισμόν, ἢ ἐὰν πρὸς τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην ἐπιδοθῆ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ δικαιοσύμνου κατὰ τὸ ἄρθρον 17 νὰ συμμετάσχη εἰς τὴν μειοδοσίαν τῇ προκηρυξάσῃ τὴν δημοπρασίαν ἀρχῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος αἰτήσιν νέας προσφορᾶς ἐλάσσονος κατὰ 10% τοὐλάχιστον τῆς ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθείσης, ἐπαναλαμβάνει οἴκοθεν τὴν δημοπρασίαν ὀρίζουσα ἀνώτατον ὄριον μισθώματος τὸ ἐπιτευχθὲν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἔλασσον τοιοῦτον ἢ τὸ ποσὸν τῆς νέας προσφορᾶς, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη. Οἴκοθεν ἐπαναληψίς τῆς δημοπρασίας γίνεται καὶ εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν οὐδεὶς μειοδότης προσῆλθε κατὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν δημοπρασίαν. Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 18 καὶ ἐπ. ὀριζόμενα.

3. Ἐὰν διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκρίθῃ κατάλληλον ἐν καὶ μόνον ἐκ τῶν προσφεροθέντων πρὸς μίσθωσιν οἰκημάτων, ἡ δημοπρασία περατοῦται διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τὰ πρακτικὰ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων πρὸς ἐγκρίσιν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῆ οἴκοθεν ἡ δημοπρασία κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 21. 1. Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν, ἐγκρίνουσα δὲ παραγγέλλει τὴν ἐπιμελουμένην τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτηματικὸν Γραφεῖον ἢ Οἶκον. Ἐφορον) νὰ ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν μειοδότην τὴν ἐγκρίσιν καὶ νὰ καλέσῃ αὐτόν, ὅπως προσέλθῃ ἐντὸς προθεσμίας ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζόμενης πρὸς σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου. Ὁ μειοδότης ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας νὰ προέλθῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, ἄλλως ἡ δημοπρασία θεωρεῖται ἄκυρος ὑπὸ τῆς Δ. Δ. Κ. καὶ αὐτὸς ἀπόλλυσι τὴν κατατεθειμένην ἐγγύησίν του, ἥτοι τὸ δεκατημόριον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, καταλίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσαγόμενον αμέσως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον. Ἐφ' ὅσον δὲν κατετέθη ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἐκδίδεται πρᾶξις καναπτώσεως βάσει τῆς ὁλοίας λεβαιοῦται τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως εἰς βάρος τῆς ἐγγυητορίας Τραπεζῆς.

Διὰ τὰς μισθώσεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ ὡς ἄνω ἐνέργονται διεξάγονται ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ.

2. Τοῦ μισθωτηρίου Συμβολαίου ἐκδίδονται, δαπάναις τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τέσσαρα ἀντίγραφα, ἧτοι ἐν σεσημασμένον καὶ τρία ἐφ' ἁπλοῦ χάριτος πρὸς χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, ἅτινα καὶ παραδίδονται εἰς τὴν ἐνεργήσανσαν τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτημ. Γραφεῖον ἢ Οἰκονομικὸν Ἐφορον), μερίμνη τῆς ὁποίας ἐν ἀποστέλλεται εἰς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ μίσθωσις ὑπηρεσίας καὶ δύο εἰς τὴν Δ. Δ. Κ.

3. Τὸ μισθωτήριο συμβόλαιον ὑπόκειται εἰς τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγραφομένην ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῶ ἀντιγράφων, ὅπερ καὶ ἀποδίδεται τῷ ἐκμισθωτῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συνάψεως. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ συμβόλαιον θεωρεῖται ἔγκρισθέν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ν' ἀνατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 22. 1. Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται οἴκοθεν μὲν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ παρόντος, ἐντολῇ δὲ τῆς Δ. Δ. Κ., ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀκυρώσῃ αὐτὴ τὴν ἐνεργηθεῖσαν δημοπρασίαν ἢ ἤθελεν ἐπιδοθῆ αὐτῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸ τῆς ἐγκρίσεως νεωτέρα προσφορὰ κατὰ 10 % τοῦλάχιστον ἐλάσσων τῆς ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθεῖσαις.

2. Ἐπανάληψις τῆς δημοπρασίας λόγῳ νέας ἐλάσσονος προσφορᾶς μετὰ τὸ πέρας τῆς δημοπρασίας ἐπιτρέπεται μόνον ἅπαξ. Πᾶσα ἄλλη μεταγενεστέρα αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

3. Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι προκηρῦσσονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ ἀρχικαί, ἀρχῶν, διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς τοιαύτης καὶ περιεχούσης ἀπαραιτήτως τοὺς α, β, γ, καὶ ε ὅρους τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος. Ἀρχονται δὲ μετὰ 5 ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ νέα διακήρυξις τοιχοκολληθῆ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ διεξάγονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 15—21 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον 23. Αἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προθεσμίαι δύνανται νὰ συντημηθῶσιν ἅπασαι ἢ τινὲς τούτων εἰς τὸ τρίτον εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις ἀποφάσει τῆς Δ. Δ. Κ.

Ἄρθρον 24. 1. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς μισθώσεως νὰ παραδώσῃ τὸ μίσθιον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου κατάλληλον καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει ἀναγραφέντας, ἄλλως ἢ μίσθωσις λύεται ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ., ὑπὲρ ἧς καὶ καταπίπτει ἡ κατατεθειμένη ἐγγύησις, τὸ δὲ Δημόσιον προβαίνει εἰς νέαν μίσθωσιν καὶ

ἄνευ δημοπρασίας εἰς βάρος τοῦ μειοδότου, ὑποχρεομένου ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἢ κατάλληλον παράδοσιν τοῦ μισθίου πρὸς δημοσίαν χρῆσιν καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς τυχόν ἐπὶ πλεον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος. Εἰς τὸν τελευταίαν ταύτην ὑποχρέωσιν ὑπόκειται καὶ ὅταν δὲν προσέλθῃ πρὸς σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος. Ἡ διαφορὰ αὕτη βεβαιοῦται ὡς δημόσιον ἔσοδον εἰς βάρος τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τελευταίου πλειοδότου καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων.

2. Διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ μισθίου ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως συντάσσεται παρὰ διμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς μελλούσης νὰ ἐγκατασταθῇ ἢ ἐγκατεστημένης ὑπηρεσίας, καὶ ἐνὸς δημοσίου μηχανικοῦ πρωτόκολλον περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ μισθίου καὶ τῆς εἰδικῆς τοιαύτης, ἐλλείψεων, βλαβῶν κλπ. εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ ἐν λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτής, τὸ δεύτερον κρατεῖ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται παρὰ τούτου εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. Ὁ ἐκμισθωτής καλεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἀπόδοσιν τοῦ μισθίου, ἂν δ' ἀρνηθῇ νὰ προσέλθῃ, ἐπὶ μὲν τῆς περιπτώσεως τῆς παραδόσεως πρᾶττονται τ' ἀνωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζόμενα, ἐπὶ δὲ ἀποδόσεως συντάσσεται τὸ πρωτόκολλον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 25. Ὁ ἐκμισθωτής ὑποχρεοῦται διαρκούσης τῆς μισθώσεως νὰ ἐνεργῇ ἐν τῷ μισθίῳ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς καὶ νὰ ἐπανορθοῖ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως φθορὰς ἐντὸς ὄρισμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδοποιήσεως τῆς στεγαζομένης ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεώς του, ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ἐπισκευῶν παρ' αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τῆς εἰδοποιήσεως προθεσμίας, τὸ Δημοσίον προβαίνει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐκ τῆς πιστώσεως τῶν μισθωμάτων, παρακρατεῖται δὲ τὸ ποσὸν τῆς γενομένης δαπάνης ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἐπισκευὴν πληρωθησομένων μισθωμάτων, μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ, ἂν τοιαύτη δὲν ἔδρῃ ἐπὶ τόπον, Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐμπειρογνομόνων ὀριζομένης ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τούτου καλουμένου ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἀρνούμενου, παρὰ τοῦ πρώτου μόνον.

Ἄρθρον 26. Ὁ ἐκμισθωτής εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δικαιοῦται, ἐὰν πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως τὸ Δημοσίον μεταφέρῃ τὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἧς τὴν χρῆσιν προωρίσθῃ τὸ ἀκίνητον, εἰς ἀκίνητον τῆς ἰδιοκτησίας του, ἢ ἂν ἤθελε προσενεχθῇ τῷ Δημοσίῳ ἢ δωρεὰν χρῆσις καταλλήλου ἀκινήτου διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως ἢ

ἂν ἤθελε καταργηθῆ ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία, ἢ ἤθελεν ὀργανωθῆ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως κατὰ τρόπον ὥστε τὸ μίσθιον νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς. Διὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ὁμοφώνως γνώμη τῆς τοῦ ἄρθρου 31 Ἐπιτροπῆς. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἡ Δ. Δ. Κ. δύναται νὰ λύῃ μονομερῶς τὴν μίσθωσιν εἰδοποιούσα ἐγγράφως τὸν ἐκμισθωτὴν ἐξήκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς μισθώσεως, ἂφ' ἧς παύει καὶ πᾶσα ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου πρὸς καταβολὴν μισθώματος. **Ἄρθρον 27.** Τὸ Δημόσιον δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ καὶ οἰανδήποτε ἄλλην ὑπηρεσίαν(γραφεῖα), χωρὶς ἐκ τούτου νὰ δύναται ὁ ἰδιοκτῆτης νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἢ προθέτου μισθώματος. **Ἄρθρον 28.** 1. Τὸ Δημόσιον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑπόκειται διὰ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως ἢ κακῆς τοῦ κτιρίου κατασκευῆς ἢ ἐκ τυχαίου γεγονότος ἐπιγενομένης βλάβας ἢ ζημίας ἐν τῷ μισθίῳ. 2. Ἡ ἔννοια τῆς συνήθους χρήσεως ἐπὶ μισθώσεων τοῦ Δημοσίου εἶναι εὐρύτερα τῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν μισθώσεων. **Ἄρθρον 29.** Ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθώματος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖται κατὰ τριμηνίαν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης, κατὰ τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα. **Ἄρθρον 30.** 1. Σιωπηρὰ ἢ καὶ ρητὴ παράτασις τῆς ληγούσης μισθώσεως ἀποκλείεται καὶ μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ ἐπιτρέπεται τρίμηνος τὸ πολὺ παράτασις ταύτης καὶ εἰδικῶς προκειμένου περὶ σχολείων μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Δ. Κ. κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παράτασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐκμισθωτὴν ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην τριμηνίαν μισθώματος.

Γενικαὶ διατάξεις. **Ἄρθρον 31.** 1. Εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας συνιστᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ μὴ ἐδρεύοντος τοιοῦτου, ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Προέδρον τῆς Κοινότητος, τὸν Νομομηχανικόν, ἢ, μὴ ἐδρεύοντος τοιοῦτου, τὸν Μηχανικόν, καὶ τὸν Οἰκονομικόν Ἐφορον καθῆκον τῆς ὁποίας εἶναι νὰ γνωμοδοτῇ διὰ πρακτικοῦ ἐντολῆ τῆς Δ. Δ. Κ. ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προϋσταμένου τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας ἢ καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἐπὶ τῶν περιπτώσεων συστεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει, διακανονισμοῦ πρὸ πάσης δημοπρασίας τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μὲ τὰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν κτιρίων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν του κανονίζουσα αὐτὴ διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς τὸν διὰ τὰ γραφεῖα ἐκάστης ὑπηρεσίας ἀπαιτούμενον χῶρον ἀνάλογον τῶν πραγματικῶν αὐτῆς ἀναγκῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει δημόσιον οἶκημα πρὸς στέγασιν τῆς αἰτούσης ὑπηρεσίας ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ συστεγασίς αὐτῆς

μετ' ἄλλης ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου, ὁμοιογενοῦς κατὰ προτίμησιν, στεγαζομένης εἰς δημόσιον κτίριον ἢ ἰδιωτικὸν τοιοῦτον, περὶ ὧν σαφῶς καὶ ἠτιολογημένως ἀποφαίνεται ἐν τῷ πρακτικῷ της. Ἐπίσης ἢ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπισκευῶν τῶν κτιρίων τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου, ἐν οἷς στεγάζονται ὑπηρεσίαι αὐτοῦ, τῆς συντηρήσεως, ἐπιπλώσεως, καθαριότητος, φρουρήσεως, φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ ὑδροληψίας αὐτῶν.

2. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ἀρμοδιότητος δημοσίων ἔργων, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, τὸν παρὰ τῇ αὐτῇ Γενικῇ Διοικήσει Διευθυντὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν Κτημάτων ἢ τοιοῦτου μὴ ἐδρεύοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ κωλυμένου τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κτηματικῆς Γραφείου Θεσσαλονίκης.

3. Ἐν Ἀθήναις ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ὡς μονίμων μελῶν, γνωμοδοτοῦσα ἐπὶ πάσης ἐν γένει μισθώσεως ἢ στεγάζσεως ὑπηρεσιῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ καὶ ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου ἐξ ἐκάστου τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων προτεινομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὡς ἐκτάκτων μελῶν καλουμένων νὰ μετὰσχωσιν αὐτοί, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταῖ των, εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συζητηθῶσι θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ ἀνήκουσι.

4. Προκειμένου περὶ στεγάζσεως μετὰ ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ. συμμετέχει μετὰ ψήφου εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοπικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, καλούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Δ. Δ. Κ. ἥτις καὶ διατάσσει τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἄρθρον 32. 1. Ἡ Διοίκησις Δημοσίων Κτημάτων δύναται, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 31 Ἐπιτροπῆς, νὰ διατάξῃ τὴν συστέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν εἰς δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν οἶκημα, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν ἀποφάσεών της ὑποχρεοῦνται οἱ προϊστάμενοι τῶν συστεγαζομένων ὑπηρεσιῶν, ὑποκείμενοι διὰ πᾶσαν παράβασιν εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν.

Ἄρθρον 33. 1. Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἢ δικαιούται νὰ κατοικῇ εἰς τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν χρησιμοποιούμενα οἰκήματα εἴτε δημόσια εἴναι ταῦτα εἴτε ἰδιωτικά. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς κατὰ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις, ὑποχρεοῦται δὲ καὶ εἰς ἀνόρθωσιν πάσης ἐκ τῆς παραβάσεως ζημίας τοῦ Δημοσίου.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐνοίκησις δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια καταστήματα ἐν κωμοπόλεσι, χωρίοις ἢ συνοικισμοῖς πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν τριῶν χιλιάδων ὡς καὶ ἐν γένει δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ἀπομεμακρυσμένα καὶ ἐκτὸς συνοικισμῶν μέρη μετὰ προηγουμένην πάντοτε γνωμάτευσιν τῆς τρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31.

3. Διὰ τοὺς ἤδη κατοικοῦντας ἡ διάταξις τοῦ 1 ἑδαφίου ἰσχύει μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῆ διὰ Διατάγματος ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος δι' ἄπαντας ἡ ὠρισμένους κλάδους τῆς Διοικήσεως, μετὰ γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῆς Δ. Δ. Κ.

4. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 φύλακες τῶν δημοσίων κτημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνοικῶσιν ἐν αὐτοῖς χωρὶς νὰ εἰσπράττηται παρ' αὐτῶν μίσθωμα.

Ἄρθρον 34. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου α) περὶ τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐγκαταστάσεων τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν ἀρχῶν, β') τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτάξεων λόγῳ γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, μεγάλων γυμνασίων κλπ., καὶ γ') τῶν ἐγκαταστάσεων πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, διεπομένων ὑπὸ ἐδικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 35. Τὸ ἀπὸ 22]24 Ὀκτωβρίου 1909 Διάταγμα περὶ δημοπρασιῶν μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν, καταργεῖται ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ ἐιδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ καὶ τὸ ἀντικείμενον τούτου ἀφορῶσα.

Αἱ προμήθειαι, τὰ κατασκευαζόμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἔργα καὶ αἱ μεταφοραὶ ἀποτελοῦσιν ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι μέγα μέρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καταναλίσκουσιν, οὕτω δὲ μεγίστη ἀνακύπτει ἡ σημασία τῶν δαπανῶν αὐτῶν, ἡ δὲ διοίκησις ὀφείλει ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν νὰ ἐπιδεικνύῃ περὶ τε τοῦ εἴδους αὐτῶν, τῆς ποιότητος καὶ ποσότητος καὶ περὶ τῆς κατὰ τὸν δυνατὸν συμφερότερον τρόπον ἱκανοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τούτων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν. Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ τελευταίου τούτου ἡ ἑλληνικὴ νομοθεσία, παραδεχθεῖσα τὰ καὶ ἄλλαχθ' ἐπικρατοῦντα, ἀποδέχεται κατὰ γενικὴν ἀρχὴν τὴν διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ ἐνέργειαν. Οἱ ὅρισμοί τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ λογ. ν. ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἀπαιτοῦσι τὴν δημοπρασίαν διὰ πᾶσαν διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐπικρατείας συμφωνίαν, δεχθέντες ἐξαιρέσεις μόνον δι' ὠρισμένα ἀντικείμενα, δι' ἃ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἰδιαιτέρος λόγος ἐπιβάλλει τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐνέργειαν, εἴτε λόγῳ τῆς μικρᾶς δαπάνης εἴτε λόγῳ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας δεξιότητος καὶ τέχνης εἴτε προκειμένου περὶ ἐξασφαλιστικῶν των Χώρας μέτρων. Ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἐξαιρέσεων παρατηροῦμεν: α') Προκειμένου περὶ προμηθείας ἀπαιτούσης δαπάνην μικράν, τὸ ὅριον ὅπερ ἐδέξατο ἀρχικῶς ὁ λογ. νό-

μος ἦσαν δρχ. 1000, διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 § 1 τοῦ ν. δ. 30 Ἰαν. 1923 ὠρίσθη εἰς δρχ. 5000, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ν. δ. 29 Δεκ. 1925, εἰς δρχ. 50000. Συμφώνως πρὸς τὴν ἔκφρασιν τοῦ νόμου, ἡ πρακτικὴ ἐφήρμοσε τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ λογ. ν. στενωτάτα, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλείηται ἡ κατὰ δόσεις ἐνέργεια ὑπηρεσίας τινός, ἀφορώσης προμήθειαν ἢ μεταφορὰν ἢ ἔργασίαν τινὰ κατὰ ποσὰ ἐλάσσονα τῶν χιλίων δραχμῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δημοπρασίας. Εἰς τὴν καταστρατήγησιν ταύτην τῆς περὶ δημοσίου συναγωνισμοῦ γενικῆς ἀρχῆς ἠθέλησε ν' ἀντεπεξέλθῃ ὁ νομοθέτης διὰ διατάξεως τεθείσης ἐν τῷ νόμῳ ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἄρθρ. 11, καθ' ἣν ἡ ὀλικὴ δαπάνη δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμάς, ἀλλ' ὁ ν. ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 κατήργησε τὴν διάταξιν ταύτην. β') Προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν, δι' ἃς πρέπει νὰ μείνωσιν ἄγνωστοι αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἐξαίρεσις προϋποθέτει ἀναμφισβητήτως προμηθείας ἢ ἔργα μεταφορᾶς ἀμύνης τῆς Χώρας. γ') Ἡ ἐξαίρεσις ἢ ἀναγομένη εἰς ὑπηρεσίαν, ὧν ἡ ἐκτέλεσις μόνον εἰς δεδοκιμασμένους τεχνίτας δύναται νὰ ἀνατεθῇ προσήκει νὰ ἐφαρμόζηται κατόπιν ἐπισταμένης καὶ ἀκριβοῦς ἐρεῦνης, λόγῳ τῆς ἐλαστικότητος ἣν ἐνέχει αὕτη. δ') Προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ ἐνέργεια, λόγῳ προφανοῦς κατεπειγούσης ἀνάγκης προελθούσης ἀπὸ ἀπροόπτους περιστάσεις δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ καὶ νὰ ἀναμείνῃ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας ἄνευ βλάβης τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἀπαιτεῖται νὰ συντρέξωσι ταυτοχρόνως τρεῖς ὅροι: ἐπείγουσα ἀνάγκη, ἀπρόοπτος περίστασις, ἢτοι περίπτωσις, ἣν τὰ δημόσια ὄργανα δὲν ἠδύναντο νὰ προβλέψωσιν, οὐδ' ἐγκαίρως νὰ διεξαχθῇ ἡ δημοπρασία καὶ τρίτον ζημία τοῦ Δημοσίου. Κατὰ ὑπ' ἀριθ. 6 ἀποφ. Α.Π., ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 2 § α' ν. 1913 καὶ ἄρθρ. 34 § θ' ν. ΣΙΒ' προϋπόθεσις τῆς ἐπείγουσης ἀνάγκης δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ν' ἀναφέρηται ἐν τῇ ὑπὸ τοὺς ἐξαιρετικοὺς ὅρους καταρτιζομένη συμβάσει, ὡς μὴ ὀρίζοντος τοῦτο τοῦ νόμου· ἀποδεικνύεται διὰ τῶν νομίμων ἀποδεικτικῶν μέσων. ε') Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαίρεσιν δι' ὑπηρεσίας μὴ δυναμένας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τοῦ Κράτους, αὕτη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπόλυτος, ἀλλὰ πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἀπολύτως ἀδύνατον ὅπως ὑπηρεσία τις ἐκτελεσθῇ ἐν τῇ Χώρᾳ, ἀναπότρεπτος δ' ἀνάγκη καὶ συμφέρον τοῦ Δημοσίου ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ὅποτε κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἄνευ δημοπρασίας· ὅτι ὅμως ἐκτελεῖται προμηθεία τις ἢ μεταφορὰ τις ἢ ἔργον τι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ἔπεται ὅτι ἀποκλείεται νὰ ἐνεργηθῇ περὶ τούτου δημοπρασία, εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἐπαφιεμένην νὰ κρίνῃ ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς προμηθειῶν διεξάγῃ δημοπρασίας.

Κατ' ἀπόφ. Α. Π. 296 τοῦ 1931, 320 τοῦ 1931, καθ' ἃ συνάγεται ἐκ τῶν ἄρθρων 34, 39 καὶ 40 ν. ΣΙΒ', ἄρθρ. 6 ἐκτελεστικοῦ διατάγμα-

τος 15 Ὀκτ. 1852 ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ 3 Ἀπρ. 1833 ν. δ. ἀφορῶν τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας πᾶσα σύμβασις μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δημοσίου συνεπαγομένη ὑποχρεώσεις αὐτοῦ πρέπει νὰ εἶνε ἐγγραφὸς, τοῦ πρὸς ταύτην ἐγγράφου ἀπαιτουμένου ὡς στοιχείου οὐσιώδους διὰ τὴν κατάρτισιν τοιαύτης ἐγκύρου δικαιοπραξίας, θεωρουμένης ἐν ἑλλείψει τούτου ὡς μὴ οὔσης. Κατ'ἀποφ. Α. Π. 87 τοῦ 1930, ἡ περὶ προμηθείας σύμβασις καταρτίζεται τελειωτικῶς μόνον ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ, ἡ δὲ παραμέλησις τὴν πρὸς ἐγκρισιν προθεσμίας ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ θεωρῆται ἡ δημοπρασία ὡς ματαιωθεῖσα.

Κατὰ ὑπ' ἀριθ. 1689 τοῦ 1929 ἀποφ. Α. Π., ὅροι συμβάσεως προμηθείας ἐν οἷς διὰ χρονικοῦ διαστήματος ἔχοντος ἀπολύτως σταθερὰν καὶ καθωρισμένην ἔννοιαν προσδιορίζεται ὁ χρόνος ἐν ᾧ οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι καὶ δῆ, ὡς τονίζεται, ἀνυπερθέτως, δὲν ἀποτελοῦσιν ἀσάφειαν, ὥστε νὰ χωρήσῃ ἐρμηνεία ἣτις θὰ ἐδέχετο ὅτι τὰ χρονικὰ ταῦτα διαστήματα δύνανται νὰ μεταβάλλωνται ἀναλόγως, ἀλλὰ ἀποτελεῖ τροποποίησιν τῶν σχετικῶν ὄρων τῆς συμβάσεως, ἣτις διὰ μόνης τῆς συμφώνου βουλήσεως τῶν συμβαλλομένων δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ, καὶ ἂν ἔτι τὸ Δημόσιον εὐρίσκειται ἐν δυσχερεῖα ὡς ἐκ τῆς βραδείας ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἀκαθορίστου τῶν πιστώσεων νὰ προβῆ εἰς τὰς ἀναγκαιούσας παραγγελίας.

Ἐξαίρεσιν τῶν περὶ δημοσίων διαγωνισμῶν διατάξεων ἀπέτελεσαν αἱ περιπτώσεις τοῦ ν. ΔΡΞΗ' τοῦ 1913 διὰ τὰς ἐνεργουμένας ἢ ἐνεργηθείσας προμηθείας ἐν γένει, μετακομίσεις καὶ ἐργασίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου καὶ διαρκούσης τῆς ἐπιστρατεύσεως, συνέχεια τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ν. 678 τοῦ 1915, τὸ ν. δ. τῆς 18 Φεβρουαρίου 1927, περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ καὶ ἄνευ τῶν ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων προβλεπομένων διατυπώσεων, ὁ ν. 948 τοῦ 1917, τὸ ν. δ. τῆς 18 Νοεμβρίου 1917, περὶ συνομολογήσεως συμβάσεων διὰ προμηθείας κλπ. ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ κλπ., τὸ ν. δ. τῆς 25 Νοεμβρίου 1917, περὶ συνομολογήσεως συμφωνιῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου πρὸς προμήθειαν ὑλικοῦ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας κλπ., τὸ ν. δ. τῆς 27 Νοεμβρίου 1917, περὶ ἐκτελέσεως ἐπείγοντων ἔργων συντηρήσεως καὶ ἐπισκευῆς ὁδῶν ἐν Κρήτῃ καὶ Ἡπείρῳ, ὁ ν. 1119 τοῦ 1918, ὁ ν. 1419 τοῦ 1918 (1). Κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νομοθετημάτων τούτων αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ τοῦ πολέμου ἐνεργοῦμεναι προμήθειαι τροφῶν, νομῆς καὶ ὑλικοῦ ἐν γένει, ἔξοδα μετακομίσεως καὶ ἐργασιῶν,

(1) Ὅρα τὸ κείμενον τῶν διατάξεων τούτων εἰς τὰς περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ διατάξεις Β. Δ. Γεωργαντᾶ, ἐκδόσεως ἔτους 1919, σελ. 48 καὶ ἐπ.

ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῶνται ἄνευ δημοπρασιῶν, ὡσάκις προφανῶς κατεπίγουσα καὶ ἐκ περιστάσεων ἀπροόπτων ἀνάγκη δὲν ἐπιτρέπη χρονοτριβὴν, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου διαγραφομένας διατυπώσεις.

Προκειμένων στρατιωτικῶν προμηθειῶν ἀπαγορευτικὴ διάταξις εἶνε ἡ τοῦ *ἄρθρου 12 τοῦ ν. ΒΨΓ* τοῦ 1900, καθ' ἣν: «Ἀπαγορεύεται ἡ προμήθεια οἰουδήποτε ὑλικοῦ διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἡ σύναψις συμβάσεως μετὰ προμηθευτῶν πέραν τῶν ἐν τοῖς σχετικοῖς προϋπολογισμοῖς, εἰδικοῖς νόμοις ἢ Β. διατάγμασιν, ἀναγραφομένων πιστώσεων ἐπὶ τῶν οἰκείων κεφαλαίων καὶ ἄρθρων, ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.—Διὰ τὰς ἐναντίον τοῦ ἀνωτέρω ἔδαφίου συναπτομένας συμβάσεις ὑπέχουσιν εὐθύνην καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸ δημόσιον ὅ τε διατάξας ὑπουργὸς καὶ ὁ προσυπογράψας τὴν διαταγὴν τμηματάρχης».

Περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν ἰσχύουσιν ἤδη αἱ διατάξεις τοῦ ν. 5367 τῆς 2 Ἀπριλίου 1932, περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων, 5615 τῆς 27 Αὐγούστου 1932, περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων κλπ., 5505 τῆς 25 Μαΐου 1932, περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος ἐργολαβιῶν ἀνεγέρσεως κλπ. σχολικῶν κτιρίων κλπ., 5629 τῆς 31 Αὐγ. 1932, περὶ συμπληρώσεως τοῦ ν. 5505 κλπ. ἐν συνδυασμῶ καὶ πρὸς ν. 2166 τῆς 9 Ἀπριλίου 1920, περὶ ὑπηρεσίας δημοσίων ἔργων εἰς γενικὰς διοικήσεις καὶ 3090 τῆς 2 Ἰουλίου 1924, περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ φυλακῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ὑπὸ καταδίκων (*) καὶ ν. 2105 τῆς 9 Μαρτίου 1920 περὶ συστάσεως τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων τελωνειακῶν καταστημάτων, ν. 5105 τῆς 30 Ἰουνίου 1931, περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2105 καὶ ἐκτελεστικὸν διάταγμα τῆς 30 Ἰουλ. 1920(?).

Ἄρθρον 35. Ἡ προηγουμένη διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς προμηθείας καὶ ἐργασίας, τὰς μὴ δυναμένας νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ εἰς τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ἐξ ἀνάγκης ἢ Κυβέρνησις ἐκτελεῖ δι' ἐπιστασίας ἢ δι' ἡμερομισθίων.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο συσχετίζεται μετὰ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ λογ. ν. εἰς ὃ διαλαμβάνεται πᾶσα ἐρμηνεῖα ἀφορῶσα καὶ τὸ ἄρθρον 35. Ἔργασίαι ἐκτελούμεναι δι' ἐπιστασίας ἢ δι' ἡμερομισθίων δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν τήρησιν τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 34, ἐνεργούμεναι ἄνευ δημοπρασίας.

(*) Ὅρα διατάξεις τῶν ἀνωτέρων νόμων εἰς Κώδικα Θέμιδος τόμ. Δ' σελ. 748 καὶ ἐπ.

(?) Ὅρα διατάξεις ταύτας αὐτόθ. σελ. 714—717. Ὅρ. καὶ Διατάξεις περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, Β. Δ. Γεωργαντᾶ, ἔκδ. 1919, σ. 346 καὶ ἐπ.

N. 602 άρθρον 89. Τὸ Δημόσιον, οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὰ προϊόντα καὶ εἶδη ἀπὸ συνεταιρισμοὺς παράγοντας ἢ πωλοῦντας αὐτὰ καὶ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν προτιμῶνται ἐν ἰσότητι προσφορᾶς οἱ συνεταιρισμοί, μὴ ὑποχρεούμενοι εἰς προκαταβολὴν δι' ἐγγύησιν ἀντικαθισταμένην διὰ τῆς κρατήσεως 10% ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνταλμάτων τῶν πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἣτις κράτησις ἐπιστρέφεται μετὰ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα.

N. 4. 13 Δεκεμβρίου 1925, περὶ τοῦ τρόπου συμμετοχῆς συνεταιρισμῶν εἰς δημοσίους συναγωνισμοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν εἰδῶν τοῦ Δημοσίου κλπ. **Ἄρθρο. 1.** Πᾶς συνεταιρισμὸς συμμετέχων εἰς δημόσιον συναγωνισμὸν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν εἰδῶν τοῦ Δημοσίου, ἵνα τύχη τῶν εὐεργετημάτων τοῦ άρθρου 89 τοῦ νόμου 602, δέον νὰ ἐκπληροῖ τοὺς ἑξῆς ὅρους. Α') Νὰ καταθέσῃ ἀντὶ ἐγγυητικοῦ γραμματίου· 1) Βεβαίωσιν ἐκδιδομένην ἀτελῶς παρὰ τοῦ ἐποπτεύοντος τὸν Συνεταιρισμὸν Ὑπουργείου ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ πιστοποιηται, ὅτι· α) Ὁ Συνεταιρισμὸς ἔχει συμμορφωθῆ ἔγκαιρος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 § § 1—2 τοῦ ν. 602· β) Ἀποτελεῖται ἀνεξαιρέτως ἀπὸ πρόσωπα ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος, τῆς ἀπαιτουμένης ἐργασίας, ἥτοι, προκειμένου π. χ. περὶ οἰκοδομικῶν ἔργων νὰ ἀποτελεῖται ἐκ μηχανικῶν, ἐργολάβων, ἀρχιτεκτόνων, ξυλουργῶν κλπ. γ) Ἡ εὐθύνη τῶν συνεταιρῶν λογιζομένη μόνον εἰς τὸ τριπλάσιον τοῦ μετοχικοῦ καὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἀνέρχεται τοῦλάχιστον εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.—2) Ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μελῶν περιέχουσα τὰς διευθύνσεις καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν εἰδικότητα αὐτῶν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, οὗτινος τὰ μέλη ὑπέχουσι προσωπικῶς τὴν εὐθύνην τῆς ἀκριβείας τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ δηλουμένων.—3) Ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ὅτι οὗτος δὲν ἔχει ὑπὸ κατασκευὴν ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ἐκκρεμῆ ἑτέραν ἐργασίαν τοῦ Δημοσίου, Δήμου καὶ Κοινοτήτων, κατόπιν συμβάσεως, ἣν συνῆψεν ἐπωφεληθεὶς τῶν εὐεργετημάτων τοῦ άρθρου 89 τοῦ ν. 602. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ ἑτέρα ἐργασία ἐκκρεμῆς δέον νὰ συνυποβάλληται ἀντίγραφον τῆς συμβάσεως ἐργολαβίας.—4) Βεβαίωσιν ἐκδιδομένην ἀτελῶς παρὰ τοῦ οἰκείου εἰρηνοδίκου καὶ πιστοποιοῦσαν, ὅτι ὁ Συνεταιρισμὸς ἔχει συμμορφωθῆ ἔγκαιρος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 35 παρ. 1—3 τοῦ νόμου 602.—Β') Ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεταιρῶν νὰ εἶναι ἐπαρκής, ὥστε νὰ ἐξασφαλιζῆται ἡ διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τούτων ἐκτέλεσις τῆς ἀναλαμβανομένης ἐργασίας ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς διακηρύξεως ὀριζομένου χρόνου.—Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς διὰ τὰς ἐξαιρετικῆς ἐκτάσεως ἐργασίας ἢ πρόσλη-

ψις παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ μόνον ἐργατῶν μέχρι τοῦ $1/3$ τῶν συνεταίρων. — Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Συνεταιρισμὸς ἔχει ἤδη καὶ ἐτέραν ἐργασίαν τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐκκρεμῆ, συνυπολογίζονται διὰ τὸν ὡς ἄνω προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος τῆς δυναμένης νὰ παραχθῇ ἐργασίας αἱ ἐκκρεμοῦσαι ὑποχρεώσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ. — Τὸ κατὰ τὸ ἐδ. 3 τῆς Α' παραγρ. ἀντὶ ἐγγυήσεως ὑπολογιζόμενον ποσὸν τῆς εὐθύνης τῶν συνεταίρων, δέον νὰ ἐπαρκῆ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐκ τῆς νέας ἐργολαβίας εὐθυνῶν, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ διατεθέντος ἤδη πρὸς κάλυψιν ἐγγυήσεως ἀνειλημμένης καὶ ἐκκρεμούσης ἐργολαβίας. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἴανδῆποτε μορφήν ἐκχώρησις εἰς τρίτους τοῦ συνόλου ἢ τμήματος τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐργασίας.

Ἄρθρον 2. Ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ὄρου τινὸς τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως συνεπαγομένης τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ἢ τὴν ἐπιβολὴν προστίμου συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν συναφθεῖσαν μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ Συνεταιρισμοῦ, ἐπωφεληθέντος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ νόμου 602 εὐεργετημάτων γίνεται ἡ εἴσπραξις τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἐπικουρικῶς δ' ἐπιδιώκεται ἡ εἴσπραξις καὶ ἐκ τῆς ἀτομικῆς περιουσίας τῶν συνεταίρων, ἀναλόγως τῶν συνεταιρικῶν μερίδων ἐκάστου συμφώνως πρὸς τὰς περὶ εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἀμφισβητήσεις περὶ τὴν πλήρωσιν τοῦ ὄρου τῆς παραγράφου Β' τοῦ ἄρθρου 1 λύνονται κατὰ πρῶτον βαθμὸν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὐτῆς ἐκκαλεῖται ἐντὸς 24 ὡρῶν δι' ἐνστάσεως ἐπιδιδομένης πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν καὶ συγχρόνου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδιαφερομένου Συνεταιρισμοῦ πρὸς τὸ ἐποπτεῦον αὐτὸ Ὑπουργεῖον, παραδιδομένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. — Εἰς τὴν ἀναφορὰν συνάπτεται καὶ γραμματίον παρακαταθήκης δοχ. 75, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς ἀμοιβή, διανεμομένη μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐκδικαζούσης τὴν ἔνστασιν Ἐπιτροπῆς. — Τὴν ἔνστασιν ταύτην ἐκδικάζει ὀριστικῶς ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαβιάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ προκηρυσσόντος τὴν δημοπρασίαν Ὑπουργεῖον, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργεῖου εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ Συνεταιρισμὸς καὶ ἐνὸς πρωτοδίκου ὡς προέδρου. — Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζονται κατ' ἔτος ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐποπτεύοντος τοὺς Συνεταιρισμοὺς Ὑπουργεῖου, τὰ μὲν δύο πρῶτα διὰ πράξεως τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν, τὸ δὲ τελευταῖον παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Ἄμα τῷ διορισμῷ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται τὰ ὄνόματα τῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργεῖου πρὸς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα. — Ἡ Ἐπιτροπὴ μετὰ κλήτευσιν τοῦ τε καταγγέλλοντος καὶ τοῦ καταγγελλομένου προβαίνει εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς καταγγελίας, ἐπι-

διώκουσα τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας διὰ παντὸς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἀποδεικτικοῦ μέσου, δυναμένη νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ δικαστικοῦ αὐτῆς μέλους ἐνόρκους προανακρίσεις καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ὄρκον εἰς καλουμένους μάρτυρας, ὑπέχοντας ὑποχρέωσιν μαρτυρίας κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.— Ἄν ἡ καταγγελία εὐρεθῇ βásiμος ἢ ἐπιτροπὴ κηρύσσει τὴν διάλυσιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἣτις λογίζεται συντελουμένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως. Ἡ περιουσία τοῦ οὕτω διαλυομένου Συνεταιρισμοῦ περιέρχεται, ὡς σύνολον δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἕτερον Συνεταιρισμόν, σκοποῦ ὁμοίου πρὸς τὸν ἀναγραφόμενον ἐν τῷ καταστατικῷ τοῦ διαλυθέντος καὶ πληροῦντα τοὺς ὄρους τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. Α' ἐδάφ. 1 χωρίου β', ἐφ' ὅσον οὗτος ἀναλαμβάνει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας, ἄλλως περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τιμωρία τῶν συνεταίρων εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς εὐθύνης τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐν τῷ κατὰ ἄρθρον 1 παράγρ. Α' ἐδάφ. 2 καταλόγῳ γενομένην ψευδῆ ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς εἰδικότητος τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.— Ἡ αὐτὴ ἐπίσης ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν διαδικασίαν διατάσσει ἐναντίον συνεταίρου συμμετέχοντος εἰς πλείονας τοῦ ἐνὸς συνεταρισμοῦ τοῦ αὐτοῦ κυρίου σκοποῦ: 1) διαγραφὴν καὶ 2) κατάσχεσιν ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ πάσης συνεισφορᾶς καὶ ἀπολαυῆς ἀπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.— Ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐκδικάζει τὴν καταγγελίαν, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. Α' ἐδάφ. 3 δήλωσις, εἶναι ψευδής. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιβάλλονται αἱ ὑπὸ τοῦ ἐδάφ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταγινωσκόμεναι ποιναί, ἂν συγκατατίθεται καὶ τὸ προκηρῦξαν τὴν δημοπρασίαν Ὑπουργεῖον, ἄλλως διατάσσεται: 1) διαγραφὴ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου καὶ 2) κατάπτωσις τῶν μερίδων καὶ πάσης ἀπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀπολαυῆς, ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ν. Δ. 20 Σεπτ. 1925, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως οἰκονομικῶν τινῶν νόμων, **ἄρθρ. 28**. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν αἱ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταπίπτουσαι δυνάμει συμβάσεων περὶ προμηθειῶν κλπ. χρηματικαὶ ἐγγυήσεις, ποινικαὶ ρῆτραι καὶ πρόστιμα ἔχουσι περιέλθῃ εἰς νομικὰ πρόσωπα, ὡς πόροι τῶν ὁποίων κατὰ νόμον προορίζονται καὶ μετὰ τοῦτο γεννᾶται ἀπαίτησις ἐπιστροφῆς τῶν ποσῶν τούτων ἐκ μεταγενεστέρως νομίμου διοικητικῆς πράξεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως, αἰρούσης τὴν περὶ καταπτώσεως τῆς ἐγγυήσεως ἢ ρήτρας ἢ προστίμου ἀπόφασιν, ἐφ' ὅσον ἢ ἐπιστροφὴ αὕτη δὲν ἐγένετο παρὰ τοῦ ὑποχρέου νομικοῦ προσώπου, ἀρνηθέντος αὐτήν, δύναται νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τὴν Οἰκονομικῶν ἀπ' εὐθείας δι' ἐντάλματος παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένου ἢ ἐπιστροφή πρὸς τὸν δικαιούχον τῶν ποσῶν τούτων, ὡς ἀχρεωστήτως εἰσπραθέντων, διατασσομένης συγχρόνως παρ' αὐτοῦ τῆς ἐκπτώσεως τῶν

οὕτω ἐπιστραφέντων ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποδιδομένων εἰς τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα ποσῶν τῶν προοριζομένων ὡς πόρων αὐτῶν.

Ν. Δ. 25 Μαΐου 1926, περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἔδ. 1 τοῦ ἄρθρ. 28 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτ. 1925 Ν. Δ., περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως κλπ. **ἄρθρον μόνον**. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἔδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτ. 1925 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας, εἶναι ὅτι ὡς νόμιμοι διοικητικαὶ πράξεις, ὑποχρεοῦσαι τὰ ὑπὲρ ὧν κατέπρασεν αἱ χρηματικαὶ ἐγγυήσεις, ποινικαὶ ρητοραὶ καὶ πρόστιμα, νομικὰ πρόσωπα εἰς ἐπιστροφήν τυγχάνουσιν αἱ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀποφάσεις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ αἱ ἄνευ ταύτης ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ν. Δ. 12 Δεκεμ. 1925, περὶ τῆς ὑπὸ ὄρους συμμετοχῆς Συνεταιρισμῶν εἰς δημοσίους συναγωνισμοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμήθειαν εἰδῶν τοῦ Δημοσίου κλπ. **ἄρθρον μόνον**. Διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν Συνεταιρισμῶν εἰς δημοσίους συναγωνισμοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 89 τοῦ νόμου 602 ἰσχύουσιν οἱ ὄροι καὶ περιορισμοὶ τοῦ ἀπὸ 13 Σεπτ. 1925 Ν. Δ. περὶ καθορισμοῦ τρόπου συμμετοχῆς Συνεταιρισμῶν εἰς δημοσίους συναγωνισμοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμήθειαν εἰδῶν τοῦ Δημοσίου κλπ. καταργουμένης πάσης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τοῦτο.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ **ν. ΒΣΛΗ' τοῦ 1894**: «ἐγγραφαὶ συνδρομῶν εἰς βιβλία ἐκδοτέα ἢ ἐκδοθέντα εἶναι ἄκυροι».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ (1)

ἄρθρον 36. Ἐξοδον διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου δὲν πληρώνεται ἂν δὲν ἐκδοθῇ χρηματικὸν ἔνταλμα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ.

Προϋπότητες πάσης πληρωμῆς ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου εἶναι ἢ ὑπαρξίς χρηματικοῦ ἐντάλματος. Τῆς ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προηγεῖται ἢ ἐκκαθάρισις, κατὰ τὰ διαλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 26 καὶ ἐφεξῆς τοῦ λογ. νόμου. Τὰ ἐντάλματα διακρίνονται εἰς: 1) **ἐπιτροπικά**, τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ μεταβιβάζοντα μέρος τῶν πιστώσεων εἰς δευτερεύοντας διατάκτας καὶ 2) **χρηματικά**, τὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν κυρίων ἢ δευτερευόντων διατακτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς ὄνομα ἐνὸς ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου καὶ δι' ὧν δίδε-

(1) Περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος ὄρα, τὰ Δημοσία Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία, **Β. Δ. Γεωργαντᾶ** § § 64—65 (τόμ. I. σ. 314—331).

ται διαταγή εἰς τὸν πληρωτὴν νὰ καταβάλῃ τὴν νομίμως ἀναγνωρισθεῖσαν δαπάνην τοῦ Δημοσίου. Αἱ διὰ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων διατιθέμεναι πιστώσεις χρησιμεύουσιν, ὅπως ἐνεργῶνται δαπάναι ὠρισμέναι καὶ ἀναμφισβήτητοι, ὡς μισθοί, συντάξεις κλπ. Ἀνάγονται δ' αἱ πιστώσεις αὗται εἰς ὠρισμένους εἶδους ἔξοδα, οἱ δὲ δευτερεύοντες διατάχται δὲν δύνανται οὔτε νὰ μεταβάλωσι τὸν προορισμὸν τῶν μεταβιβαζομένων αὐτοῖς πιστώσεων οὔτε νὰ ὑπερβῶσιν αὐτάς. Διὰ δὲ τοῦ ν. 1555, ἄρθρον 18, ὠρίσθη ὅπως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς προσαρτῶνται ἐκάστοτε πίνακες ἐμφαίνοντες τὰ ἄρθρα, ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων (1). Αἱ εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάχτην ἀλληλοδιαδόχως μεταβιβασθεῖσαι πιστώσεις αὗται διὰ τὴν αὐτὴν χοῆσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀθροίζονται καὶ συναποτελοῦσι μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον. Ἰσχύουσι δ' αἱ μεταβιβασθεῖσαι εἰς δευτερεύοντα διατάχτην πιστώσεις μέχρι τῆς 31 Μαΐου μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, κατὰ τὸν ν. 1555, καταργηθείσης τῆς προτέρας διατάξεως, καθ' ἣν τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἴσχυον μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου τῆς χρήσεως, εἰς ἣν ἀνήκεν ἡ μεταβιβασθεῖσα πίστωσις, ἔτους, μεθ' ἣν ἐπανήρχοντο εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κυρίων διατακτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχε γείνη χοῆσις αὐτῶν. Περὶ δευτερευόντων διατακτῶν ὄρα ἀνωτέρω σ. 67. Περὶ τῶν προσωρινῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὄρα κατωτέρω ἄρθρ. 47 λ. ν. Κατὰ ὑπ' ἀριθ. 92 τοῦ 1931 ἀπόφασιν Ἄρ. Π. (τμ. Α'), τὸ ὑπὸ κυρίου καὶ δευτερεύοντος διατάκτου ἐκδιδόμενον χρηματικὸν ἔνταλμα δὲν εἶνε ἔγγραφον, ὅπερ ἐκδίδεται κατὰ νόμον παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα διὰ τούτου ἐκφράσῃ τὸ Κράτος τὴν βούλησιν του, ὅπως ὑποβάλλῃ ἑαυτὸ εἰς ὑποχρέωσιν, δι' αὐτοῦ συνιστωμένην, ὑπὲρ ἐκείνου δὲ εἰς ὃν ἡ πληρωμὴ ἀφορᾷ, ὥστε νὰ δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἀναγνωριστικῆς χρέους μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Κράτους συμβάσεως, ἀλλ' ἔγγραφον, ὅπερ δρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς συστατικὸν διοικητικῆς πράξεως σκοπούσης ἀπλῶς τὸν καταλογισμὸν δαπάνης τινὸς τοῦ Κράτους εἰς πίστωσιν, ἣτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἔχει τακτικῶς χορηγηθῆ. συνάμα δὲ ὡς τίτλος διὰ τὸν δημόσιον ταμίαν, εἰς βάρος τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται οὐ δύναμι κατὰ οὗτος τὴν ἐξουσίαν ὅπως προβῆ κανονικῶς εἰς τὴν διάθεσιν χρηματικῆς ποσότητος ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης καὶ ἀνηκούσης εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους, καὶ παράδοσιν αὐτῆς εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἐν αὐτῷ ἀναγράφεται, ἀναγκαιῶς δὲ προϋποθέτει ὑφισταμένην ἤδη, καὶ ἐπομένως περὶ δι' αὐτοῦ δυναμένην νὰ ἰδρυθῆ νόμιμον αἰτίαν ἐνοχῆς, χάριν τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ διάθεσις τοῦ δημοσίου χρήματος, ἀφ' οὗ διὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται προηγουμένη βεβαίωσις καὶ ἐκκαθάρισις.

(1) Ὅρα κατωτ. ν. 1555 ἄρθρ. 18 § 3.

Κανονιστικῶς, περὶ ἐνταλμάτων διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 21-23, 26-28, 33-34 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν Ὑπουργείων. Ὅρα καὶ τροποποιητικὸν διάταγμα 9 Μαΐου 1923, περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852 κτλ. (*).

Τὰ ἐντάλματα ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν ἀποτελοῦσαν τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν κρατικῶν ἐξόδων, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ν. ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 ἔχον ὡς ἐξῆς:

«Τὰ πρὸς πληρωμὴν δημοσίων ἐξόδων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, ἢ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον (2) ἐκδιδομένα χρηματικὰ ἐντάλματα, καθίστανται πληρωτέα, ἀφοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πρὸς βεβαίωσιν ὅτι ὑπάρχει νομίμος κεχορηγημένη ἀνάλογος πίστωση, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐντελλομένης δαπάνης ἐτηρήθησαν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 26—42 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου καὶ διατάγματος. Ἐν ἑλλείψει πιστώσεως, ἢ ἐν περιπτώσει παραβάσεως σχετικῆς τινος διατάξεως, τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος καὶ σημειοῖ ἐπ' αὐτοῦ τὸν λόγον συντόμως. Ἄν ὅμως ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς ζητήσῃ ἐγγράφως, ὑπ' εὐθύνην του, τὴν θεώρησιν αὕτη ἐκτελεῖται ὑποβάλλεται δὲ εἰς τὴν Βουλὴν λεπτομερῆς σημείωσις τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων, μὲ ἀιτιολογίαν τῆς ἀρνήσεως.— Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θεωροῦνται καὶ τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, δι' ὧν οἱ ὑπουργοὶ μεταβιβάζουσι πιστώσεις εἰς τοὺς ἐπιτρόπους των, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων καὶ τὴν πρὸς διαχείρισιν αὐτῶν ἀρμοδιότητα τῶν ἐπιτρόπων. Διὰ τὰ οὗτω θεωρημένα χρηματικὰ ἐντάλματα οἱ πληρόντες ταμίαι ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν εὐθύνης» (*).

Κανονιστικῶς περὶ τοῦ προληπτικοῦ ἔλεγχου διέλαβεν ὁ ν. 1937 τῆς 23 Ἰανουαρίου 1920, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τοῦ προληπτικοῦ ἔλεγχου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἔχων ὡς ἐξῆς:

Ἄρθρον 1. [α' Ὁ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους προληπτικὸς ἔλεγχος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν χρηματικῶν καὶ ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ὡς καὶ ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἐκδιδομένων εἴτε ἐπὶ τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν τῆς ληψοδοσίας τοῦ δημοσίου ταμείου εἴτε ἐπὶ τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων, ἐνεργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρ' αὕτῃ τῇ ἔδρᾳ τῶν Ὑπουργῶν ὑπὸ μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου] (*).

(*) Ὅρα διατάγματα παρατιθέμενα κατωτέρω μετὰ λογ. ν.

(2) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἐξῆς: «Οἱ Ὑπουργοὶ δύνανται ν' ἀναθέτωσι διὰ Β. Δ., εἰς τοὺς γενικοὺς γραμματεῖς καὶ, ἐν ἑλλείψει τούτων, εἰς ἓνα τῶν παρ' αὐτοῖς τμηματαρχῶν τὴν ὑπογραφὴν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ δαπάνας ὑπ' αὐτῶν προηγουμένως ἀναγνωρίζομενας δι' ἐντολῆς».

(3) Ἐκτελεστικὸν διάταγμα ἐξεδόθη τὸ τῆς 15 Σεπτ. 1887, περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἱστορικὴν σημασίαν ἔχον κατόπιν τῶν μεταγενεστέρων διατάξεων. Ὅρα διάταγμα τοῦτο εἰς Κώδικα Θεμίδος τομ. Δ' σελ. 781 καίεπ.

(4) Ὅρα ὅμως κατωτέρω ἄρθρ. 1 ν δ. 31 Ἰουλίου 1926, περὶ ἐκτέλεσεως γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς οἰκονομῶν κλπ., καθ' ὃ ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος ἐνεργεῖται ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συνεδρίου.

β' Κατά την άσκησιν τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου δύναται ἐπίσης νὰ ἐξετασθῇ καὶ τὸ οὐσιαστικὸν μέρος τῆς δαπάνης.

Ἄρθρον 2. [α' Διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον ἐλέγχου προστίθενται εἰς τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἕξ θέσεις Παρέδρων.

β' Ὁ μισθὸς τῶν Παρέδρων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς τετρακοσίας πενήκοντα κατὰ μῆνα.

γ' Διορίζονται εἰς θέσιν Παρέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ τμηματάρχαι α' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς καὶ οἱ κεκτημένοι δίπλωμα Νομικῆς καὶ ἐν συνόλῳ δεκαπενταετῆ οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν οἰκονομικοὶ ἐπίτροποι καὶ οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταί, οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ τελωνιαὶ πάντες α' τάξεως.

δ. Οἱ Παρέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου προάγονται εἰς ἐλεγκτὰς τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει τοῦ Παρέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ε. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1575 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, καταργουμένης τῆς β' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 400 καὶ τοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνου ὑπηρεσίας ὑπολογιζομένου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης μόνον τριετίας.

ς. Προαγομένου μέλους τινὸς τοῦ Συνεδρίου εἰς ἀνωτέραν παρ' αὐτῷ θέσιν, ὑπολογίζεται διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν τριετιῶν τῆς ἀνωτέρας θέσεως ὁ ὅλος χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς μέλους τοῦ Συνεδρίου.

ζ. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 400 ὀριζόμενος χρόνος ὑπηρεσίας πρὸς προαγωγὴν ἢ διορισμὸν εἰς θέσεις ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου συντέμνεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1920 εἰς τὸ ἡμισυ] (1)

Ἄρθρον 3. [α. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου τοποθετοῦνται ἀνά εἰς πάρεδρος παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ ἢ καὶ εἰς μόνος εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς Ὑπουργεῖα, τάσσονται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ ὡς βοηθοὶ τοῦ παρέδρου μέχρι δύο ἐκ τῶν λογιστῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀξαναομένων κατὰ δέκα τῶν θέσεων τῶν λογιστῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

β. Τὸν παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ πάρεδρον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς τῶν λοιπῶν παρέδρων, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 4. [α. Ἐν ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείᾳ πιστώσεως, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἐπιστρέφει τοῦτο εἰς τὸν Τμηματάρχην τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, γνωρίζων συγχρόνως τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως· δύναται ὁμοῦς ὁ ἐκδούς τὸ ἔνταλμα Ὑπουργὸς νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ Ἑλεγκτικόν Συνεδρίον τὴν ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος, ἣν καὶ ἀποδέχεται τὸ Ἑλεγκτικόν Συνεδρίον, ἐκδιδομένης περὶ τούτου σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος, ἣτις κοινοποιεῖται εἰς τε τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν παρὰ τούτῳ πάρεδρον τοῦ Συνεδρίου, ὅστις καὶ προβαίνει εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος.

(1) Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 ἀφορῶσι τὸ προσωπικὸν τῶν παρέδρων ἐφ' ᾧ καὶ τίθενται ἐντὸς ἀγκυλῶν.

β. Τῶν οὕτω θεωρουμένων ἐνταλμάτων ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἀθημερὸν εἰς τε τὸ Ἐπιτροπικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Ἐπιτροπὸν τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὴν Βουλὴν δὲ ἅμα συνερχομένην, πῖναξ περιλαμβανῶν καὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ἀρνήσεως. Ἐὰν δὲ ἡ Βουλὴ, ἐντὸς τῆς πρώτης αὐτῆς συνόδου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ ἀνωτέρου πίνακος, δὲν ἤθελεν ἐγκρίνη τὰ ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἐπιτροπικοῦ θεωρηθέντα ἐντάλματα, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐν γενικῇ συνεδρίᾳ λαμβανομένης, καταλογίζει εἰς βῆρος τοῦ Ἐπιτροπικοῦ τὰ ποσὰ τῶν ἐνταλμάτων τῶν θεωρηθέντων ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ.

γ. Ἐφόσον ἤθελε χορηγηθῆ μεταγενεστέρως ἢ ἔλλειπουσα πίστωσης, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀναθεωρεῖ αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα Ἐπιτροπικοῦ, τὴν περὶ θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος ὑπ' εὐθύνην τοῦ Ἐπιτροπικοῦ ἐκδοθεῖσάν ἀποφασίν του, ὁ δὲ Γενικός Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν, τὸ Ἐπιτροπικὸν Συμβούλιον καὶ τὸν Ἐπιτροπὸν τῶν Οἰκονομικῶν πῖνακα τῶν οὕτως ἐκδιδομένων κατ' ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων, μὴ ὑποκειμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τῆς Βουλῆς τῶν ἐνταλμάτων δι' ἃ ἐξεδόθησαν ὡς ἄνω ἀναθεωρητικαὶ ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου(1).

Ἄρθρον 5. α. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεων, ὁ πᾶρεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἐπιστρέφει τούτω εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου γνωρίζων συγχρόνως τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως. Δύναται ὅμως ὁ ἐκδὸς τὸ ἐντάλμα Ἐπιτροπικὸν νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ πᾶρεδρου ἐπὶ τῷ τέλει τῆς θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος, κοινοποιουμένης εἰς τε τὸν Ἐπιτροπὸν καὶ τὸν πᾶρεδρον, ἀποφαίνεται περὶ τῆς θεωρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐντάλματος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πᾶρεδρον, ὁφείλοντα νὰ προβῇ εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος.

β. Ἄν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπορρίψῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν τοῦ Ἐπιτροπικοῦ, δύναται οὕτως νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος, ἢν καὶ ἀποδέχεται τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐκδιδομένης περὶ τούτου σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος, ἣτις κοινοποιεῖται εἰς τε τὸν Ἐπιτροπὸν καὶ τὸν πᾶρεδρον τοῦ Συνεδρίου.

γ. Ἐπὶ τῶν οὕτω θεωρουμένων ἐνταλμάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ προηγουμένου ἁρθρου.

Ἄρθρον 6. α' Παρ' ἐκάστη τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, συμφώνως τῷ νόμῳ 1149, λειτουργουσῶν Γενικῶν Διοικήσεων καθίσταται Ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃν ἀνατίθεται ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐντελλομένων ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ὡς δευτερευόντων διατακτικῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.

β' Τὰ καθήκοντα Ἐπιτροπικοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀνατίθενται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιοῦτου ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, ἀνατίθενται ταῦτα εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τάσσεται παρὰ τῷ Οἰκονομικῷ Ἐφόρῳ ὡς βοηθὸς εἰς τὸν λογιστῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου. Εἰς τὸν λο-

(1) Αἱ διατάξεις τῶν ἐντὸς ἀγκυλῶν ἁρθρῶν 3 καὶ 4 ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου Ν. Δ. τῆς 81 Ἰουλ. 1925, Ὅρα καὶ Ὅργαν. Ἐλεγ. Συνεδρίου 4 Ἰουλ. 1923.

γιστήν τούτον χορηγείται ἢ ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1635 ὀριζομένη ἀποζημίωσις (1).

γ' Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τὸν μὲν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τοῦ νόμου ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, τὸν δὲ Οἰκονομικὸν Ἐφορον ὁ παρ' αὐτῷ λογι-
στής τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 7. α' Τὰ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα εἰσὶ πληρωτέα, ἀφοῦ μετὰ προηγουμένην ἐξελεγκτὴν θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς βεβαίωσιν, ὅτι ἐξεδόθησαν ταῦτα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν μεταβιβασθειῶν πιστώσεων καὶ ὅτι ἐτηρήθησαν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως δαπανῶν.

β' Ἐλλείπει πιστώσεως ἢ ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου διατάξεων, ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἐπιστρέφει τοῦτο εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, γνωρίζων συγχρόνως τοὺς λόγους τῆς ἀρνήσεως. Δύναται ὅμως ὁ ἐκδοὺς τὸ ἔνταλμα Γεν. Διοικητῆς νὰ ζητήσῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ Ἐλεγκτικῶν Συνεδρίου τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ τῷ τέλει τῆς θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος, κοινοποιουμένης εἰς τε τὸν Γενικὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Ἐπίτροπον, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς καὶ ἀνεκκλήτως περὶ τῆς θεωρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἐντάλματος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ θεωρήσεως τοῦ ἐντάλματος εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ἐπίτροπον, ὀφείλοντα νὰ προβῇ εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος.

Ἄρθρον 8. Ἄν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου γεννηθῶσιν ἀμφιβολία εἰς τὸν Πάρεδρον ἢ τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ μέρους τῆς ἐντελλομένης δαπάνης, θεωρεῖται μὲν ὑπ' αὐτῶν τὸ σχετικὸν χρηματικὸν ἔνταλμα, ὑποχρεοῦνται ὅμως οὗτοι ν' ἀναφέρωσι τὴν περίπτωσιν ταύτην εἰς τε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὀφείλει νὰ ποιησῆται ἰδίαν περὶ τῶν περιπτώσεων τούτων μείαν ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 27(2) τοῦ νόμου ΓΤΟΔ' ἀποφάσει αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένου προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐντελλομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐξόδων, οἱ Πάρεδροι καὶ οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου χρησιμοποιοῦσι τὰς ἐγγραφὰς τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, τὸ κανονικὸν τῆς τηρήσεως τῶν ὁπίων ὀφείλουσι νὰ ἐποπτεύωσι καὶ ἐλέγχωσι, θεωροῦντες κατὰ δεκαήμερον τὰ σχετικὰ βιβλία.

Ἄρθρον 10. α' Τὰ εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν Γενικῶν Διοικητῶν συναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἀποσπῶνται παρὰ τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ θεώρησιν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὰ διὰ Β. διατάγματα ὀρισθησόμενα.

β' Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι πληρώνουσιν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὰ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον φέρουσι τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οὐδεμίαν ὑπέχοντες εὐθύνην διὰ τὴν ὑπαρξίν ἢ μὴ ἀναλόγου πιστώσεως.

Ἄρθρον 11. Ἐπὶ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, (3) ἢ χρέωσις τῶν δοσιλόγων, ἢ

(1) Ὅρα ὅμως κατωτ. ν. 8. 24 Μαΐου 1923.

(2) Ὅρα ἄρθρ. τοῦτο κατ. εἰς ν. ΓΤΟΔ' ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 14. Ὅργανισμὸς Ἐλεγκ. Συνεδρίου 24 Ἰουλ. 1923.

(3) Ὅρα κατωτ. ὑπ' ἄρθρ. 47 λ. ν.

παρακολούθησις τῆς ἐμπροθέσμου ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἢ θεώρησις τῶν οἰκειῶν δικαιολογητικῶν καὶ ὁ καταλογισμὸς τῶν δοσιλόγων ἐνεργεῖται ἀπὸ τοὺς παρέδρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ, προκειμένου περὶ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων, τὸ κανονικὸν τῆς τηρήσεως τῶν ὁποίων ὀφείλουσιν ἐπίσης νὰ ἐποπτεύωσι καὶ ἐλέγχωσι, θεωροῦντες κατὰ δεκαήμερον τὰ οἰκεία βιβλία. Ἡ παροχὴ ὁμως τῆς ὑπὸ τοῦ θου ἑδαφίου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 11 Ἰουλίου 1919 «περὶ προπληρωμῶν διαταγῆ τῶν Ὑπουργῶν» ἐπιτρεπομένης ἀναστολῆς ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ θον ἑδάφιον τοῦ ἴδιου ἄρθρου τοῦ ἴδιου Β. διατάγματος ἀναθεώρησις τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Σώματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 12. α. Οἱ παρὰ τοῖς Γενικοῖς Διοικηταῖς ἐπιτρόποι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθίστανται ὑπόλογοι ἀπέναντι αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν γένει τῶν καθηκόντων τοῦ Ἐπιτρόπου.

β' Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῆ τὰ τοῦ τρόπου τῆς λογοδοσίας αὐτῶν ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος (1).

Ἄρθρον 13. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἀφορῶσι τὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, δυνάμει εἰδικῶν νόμων, ἀνατεθειμένον προληπτικὸν ἔλεγχον τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ἢ καὶ λοιπῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἰδρυμάτων, ὅστις ἀσκεῖται ὡς μέχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 14. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἢ ἐναρξίς τῆς ἰσχύος τῶν ὁποίων ἢ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὀρισθῆσεται διὰ Β. διαταγμάτων.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 14 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1920 Β.Δ. καθ' ὃ: «τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ πάσας τὰς μὴ μέχρι τοῦδε τεθείσας ἐν ἰσχύϊ διατάξεις τοῦ νόμου 1937 ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3, τιθεμένων ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Ν. Δ. 31 Ἰουλίου 1926, περὶ ἐκτελέσεως γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς Οἰκονομῶν σχετικῶς μὲ τὰς ἐπενεκτέας οἰκονομίας εἰς τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 1. Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐκδιδόμενων χρηματικῶν καὶ ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων ἐνεργεῖται ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1926 διὰ τῶν παρέδρων αὐτοῦ ἐδρευόντων ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐφόσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2. 1. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως πιστώσεως ἢ ἑξαντλήσεως νομίμως κεχορηγημένης τοιαύτης ὡς καὶ ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως ἀφορώσης τὴν ἀνάληψιν, ἀναγνώρισιν καὶ πληρωμὴν δημοσίων ἐξόδων ὁ ἀρμόδιος Πάρεδρος ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἐπιστρέφει τοῦτο πρὸς τὴν ἀποστείλασαν αὐτὸ Ἀρχὴν διὰ σημειώματος, εἰς ὃ ἀναγράφεται ὁ λόγος τῆς μὴ θεωρήσεως. Ἐπαναφερομένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ἐντάλματος πρὸς θεώρησιν, ὁ Πάρε-

(1) Ἐξεδόθη τὸ Β. Δ. τῆς 23 Μαρτίου 1920, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ν.1937. Ὅρα τοῦτο εἰς Κώδικα Θεέμιος τόμ. Δ' σ. 787 καὶ ἐπ.

δρος ή θεωρεί τούτο έφ' όσον ήρθησαν οί λόγοι τής μή θεωρήσεως ή υποβάλλει τούτο διά συντόμου έκθέσεως εις τό οικειον Τμήμα του Συνεδρίου, άποφαινόμενον διά πράξεώς του περι θεωρήσεως, εις ήν έν τοιαύτη περιπτώσει ύποχρεούται νά προβή ό Πάρεδρος ή περι άπορρίψεως του έντάλματος.

2. Έν περιπτώσει άπορρίψεως ό άρμόδιος Ύπουργός δύναται νά αιτήσεται την ύπ' εϋθύνην του θεωρήσιν του έντάλματος παρά του Έλεγκτικου Συνεδρίου, ήν τό Συνέδριον άποδέχεται έντελλόμενον τῷ άρμόδιῳ Παρέδρῳ διά πράξεως του οικείου Τμήματος αυτού την θεωρήσιν του έντάλματος.

3. Τῶν ύπ' εϋθύνην του Ύπουργου θεωρουμένων ένταλμάτων υποβάλλεται ύπό του παρά τῷ Συνεδρίῳ Γενικοῦ Έπιτρόπου τής Έπικρατείας αϋθημερόν εις τε τό Ύπουργικόν Συμβούλιον και τόν Ύπουργόν τῶν Οικονομικῶν, εις την Βουλὴν δ' ἄμα συνερομένην πίναξ, έν ᾧ αναγράφεται και ή αιτιολογία τής μή θεωρήσεως. Εις περιπτῳσιν δέ καθ' ήν ή Βουλή έντός τής πρώτης αϋτης συνόδου από τής υποβολῆς του πίνακος τούτου δέν ήθελεν ἔγκρινει τά ύπ' εϋθύνην τῶν Ύπουργῶν θεωρηθέντα έντάλματα, τό Έλεγκτικόν Συνέδριον διά πράξεως τής ολομελείας καταλογίζει εις βάρος τῶν άρμοδιῶν Ύπουργῶν τά ποσά τῶν ύπ' εϋθύνην αϋτῶν θεωρηθέντων ένταλμάτων έφ' ὧν ή Βουλή ήρνήθη την ἔγκρισίν τής.

4. Προκειμένου περι ένταλμάτων θεωρηθέντων ύπ' εϋθύνην του Ύπουργου, ελλείψει πιστώσεως, έφ' όσον μεταγενεστέρως ήθελε χορηγηθῆ ή άνήκουσα πίστωσις, τό Έλεγκτικόν Συνέδριον προβαίνει εις την αναθεώρησιν, είτε αϋτεπαγγέλτως είτε τῇ αιτήσει του έκδότος τό ένταλμα Ύπουργου, τής περι θεωρήσεως του έντάλματος ύπ' εϋθύνην του Ύπουργου έκδοθείσης πράξεως. Έν τῇ περιπτώσει ταύτη ό Γενικός Έπίτροπος τής Έπικρατείας υποβάλλει εις την Βουλὴν, τό Ύπουργικόν Συμβούλιον και τόν Ύπουργόν τῶν Οικονομικῶν, πίνακα τῶν οϋτως έκδιδομένων κατ' αναθεώρησιν πράξεων, μή υποκειμένων πλέον εις την ἔγκρισιν τής Βουλῆς τῶν ένταλμάτων, δι' ἃ ἔξεδόθησαν κατά τ' άνωτέρω αἱ αναθεωρητικαί του Συνεδρίου πράξεις.

Άρθρον 3. Αἱ διατάξεις τής παραγράφου πρώτης του προηγουμένου άρθρου εφαρμόζονται και διά την θεωρήσιν τῶν χρηματικῶν ένταλμάτων και ἔπιταγῶν και τῶν έκδιδομένων εις βάρος ειδικῶν προϋπολογισμῶν και διαχειρίσεως νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἔφῳσον κατά τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβάλλεται ή παρά του Έλεγκτικου Συνεδρίου θεωρήσις αϋτῶν, τηρουμένης έν ισχύϊ όσον άφορᾷ τά ἔξοδα του Πανεπιστημίου τής διατάξεως του ἔδαφίου 2 του άρθρου 285 του νόμου 2905.

Άρθρον 4. Έπί προπληρωμῶν, αν ό οικειος Πάρεδρος δέν ήθελεν ἔγκρινει έν ὅλῳ ή έν μέρει τά διαβιβασθέντα εις τό Συνέδριον δικαιολογητικά, υποβάλλει ταῦτα διά συντόμου έκθέσεως εις τό Έλεγκτικόν Συνέδριον, τό όποιον άποφαίνεται διά πράξεώς του.

Έπίσης τό Συνέδριον, αντί τῶν Παρέδρων, προβαίνει εις τόν καταλογισμόν τῶν ἐπί άποδόσει λογαριασμοῦ λαβόντων χρήματα παρά του Δημοσίου και μή ἔμ' προθέσμως άποδιδόντων ταῦτα, ὡς και εις την αναθεώρησιν τῶν καταλογιστικῶν πράξεων, εισηγουμένου ἔγγραφως του οικείου Παρέδρου.

Άρθρον 5. Οἱ Πάρεδροι βοηθοῦμενοι και ύπό τῶν ἐπί τούτῳ ὑπαλλήλων του Συνεδρίου ἐξελέγχουσι τούς λογαριασμούς τῶν άσκούντων προληπτικόν ἔλεγχον Έπιτρόπων του Συνεδρίου και εισηγοῦνται ἐπί τούτων ἔγγραφως άνευ ψήφου.

Άρθρον 6. Η καθ' Ύπουργεία ή ἄλλα νομικά πρόσωπα του Δημοσίου Δικαίου, ὡς και Έπιτρόπους του Συνεδρίου, άρμοδιότης τῶν Παρέδρων καθορίζεται

έκαστοτε δι' απόφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, παρ' ἧς ὀρίζονται καί οἱ ἀναπληρωταί αὐτῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὀντινος ἡ δημοσίευσίς καί ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ν. ΓΧΟΑ «Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου⁽¹⁾ διὰ

(1) Δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνεργεῖται ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῶν κάτωθι νομικῶν προσώπων καί εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν :

1) Τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Ἄρτου. Νόμος 4829 τοῦ 1930 ἄρθρ. 3. 2) Τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἄρτου Κορίνθου. Διάταγμα τῆς 8 Αὐγούστου 1931 ἄρθρ. 4. 3) Τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Νόμος 4407 τοῦ 1929 ἄρθρ. 15. 4) Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Νόμος ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 ἄρθρ. 23. 5) Τῆς ὑπηρεσίας διαχειρίσεως Ἀστικῶν Προσφυγικῶν Συνοικισμῶν. Νόμος 3764 τοῦ 1929 ἄρθρ. 16. 6) Τῶν Κεφαλαίων τῆς Ἀβρωφείου Γεωργικῆς Σχολῆς Λαρίσης καί τῶν Κεφαλαίων πρὸς ἴδρυσιν Γεωργικῆς Σχολῆς ἐν Λαρίσῃ. Β. Διάταγμα 27 Μαρτίου 1919. 7) Τοῦ ταμείου Ἐλαίας Διάταγμα τῆς 27 Δεκεμβρίου 1923 ἐκτελεστικὸν Ν. 2805 ἄρθρ. 4. 8) Τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου. Νόμος ΒΨΟΔ' τοῦ 1900 ἄρθρ. 11 παρ. 2. 9) Τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὀδοποιΐας. Διάταγμα τῆς 23 Νοεμβρίου 1929 ἄρθρ. 9 ἔδαφ. 2. 10) Τῶν Ταμείων Μονίμων Ὀδοστροφμάτων. Διάταγμα τῆς 9 Δεκεμβρίου 1929 ἄρθρ. 8 ἔδαφ. 2. 11) Τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Νόμος 3565 τοῦ 1928 ἄρθρ. 6 παράγρ. 2. 12) Τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας. Νόμος 4491 τοῦ 1930 ἄρθρ. 64, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 4765 τοῦ 1930 ἄρθρ. 4. 13) Τοῦ Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Διάταγμα 12 Φεβρουαρίου 1932 ἄρθρ. 9 ἔδαφ. 3. 14) Τοῦ Ὁργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς. Νόμος 4748 τοῦ 1930 ἄρθρ. 7 Διάταγμα τῆς 10 Ἰουλίου 1931 ἄρθρ. 11. 15) Τοῦ Ἐθνικοῦ καί Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Νόμος 5343 τοῦ 1932 ἄρθρ. 246. 16) Τοῦ Ἐθνικοῦ Μετασβεσίου Πολυτεχνείου καί τοῦ Ταμείου Νοσηλείας Σπουδαστῶν αὐτοῦ Β. Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1915 ἄρθρ. 10 ἔδαφ. 2 Νόμος 3940 τοῦ 1929 καί Διάταγμα τῆς 8 Ἰουλίου 1930. 17) Τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καί Κληροδοτημάτων. Νόμος ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 ἄρθρ. 22. 18) Τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων Νόμος ΓΤΟΔ', τοῦ 1909 ἄρθρ. 23. 19) Τῶν κεφαλαίων διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν κλπ. διδαστηρίων. Νόμος ΓΩΚΖ' ἄρθρ. 2 Ν. 2442 τοῦ 1920 ἄρθρ. 35 καί 36. 20) Τῶν κεφαλαίων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν ἐλῶν καί τελμάτων. Νόμος ΔΛΣΤ' τοῦ 1912. Νόμος 550 τοῦ 1915 καί Β. Διάταγμα τῆς 17 Μαρτίου 1912. 21) Τῶν κεφαλαίων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκά. Νόμος ΒΩΛΘ' τοῦ 1901 καί ἐκτελεστικὸν τούτου Β. Διατάγματα τῆς 23 Μαΐου 1901 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1906 ὁμοίου. 22) Τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους κληροδοτημάτων. Νόμος 403 τοῦ 1914 ἄρθρ. 6. Νόμος 1643 τοῦ 1919 καί ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Β. Διάταγμα τῆς 19 Ἀπριλίου 1919 ἄρθρ. 27. 23) Τῶν κεφαλαίων «Σχολικῆς Γυμναστικῆς καί Σκοποβολίας» καί «Ἐθνικῆς Σωματικῆς ἀγωγῆς». Διάταγμα 7 Ἰανουαρίου 1932. 24) Τοῦ Ταμείου Λαϊκῶν ἀγορῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καί περιχώρων. Νόμος 5647 τοῦ 1932. 24) Τοῦ Ταμείου Λαϊκῶν Ἀγορῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καί περιχώρων ν. 5467 τοῦ 1912 Δ. 28 Σεπτ. 1932. 25) Τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ παρὰ τῇ Γεν. Διοικήσει Μακεδονίας Ἐπιτρόπου τοῦ Συνεδρίου. Διάταγμα τῆς 25 Ἰανουαρίου 1929, ἄρθρον 32.

του νόμου ΑΥΟΖ' της 28 Μαΐου 1887 (1) όρισθεισαν θεώρησιν ύπόκεινται και πάντα τὰ εις τόν ενεργούμενον ύπ' αυτού δικαστικόν έλεγχον της δημοσίας διαχειρίσεως περιερχόμενα διά τών χρηματιστικών ταύτης λογαριασμών χρηματικά έντάλματα».

Εις τόν προληπτικόν έλεγχον του Συνεδρίου δέν ύπόκεινται: 1) Τα προσωρινά χρηματικά έντάλματα (2).

2) Αί έξουσιοδοτήσεις προς τὰ Ταμεία περί πληρωμής τών αποδοχών τών δημοσίων ύπαλλήλων, τών παγίων αυτών έπιχορηγήσεων, τών έννοικίων δημοσίων καταστημάτων και τών συντάξεων, ώς και αί ύπό τών άρμοδίων προϊσταμένων ύπηρεσιών έκδιδόμεναι έπιταγαι προς πληρωμήν τών έξόδων τούτων (ν. 5123, άρθρ. 1 § 3) (3).

Εις τόν προληπτικόν έλεγχον ύπόκεινται τὰ ύπό τών προέδρων Βουλής και Γερουσίας έκδιδόμενα εις βάρος τών ειδικών προϋπολογισμών τών νομοθετικών τούτων σωμάτων χρηματικά έντάλματα «τηρουμένων τών σχετικών διατάξεων περί προληπτικού έλέγχου έν αναλογία, του προέδρου της Βουλής έχοντος πάντα τὰ δικαιώματα και τās ύποχρεώσεις ύπουργού» (Κανονισμός Βουλής άρθρ. 98, Γερουσίας άρθρ. 106).

Προκειμένου περί έξόδων της Χωροφυλακής, τὸ **άρθρ. 60 § 2 ν. 4578** όρίζει:

«Τὰ ύπό του διευθυντοῦ του Λογιστηρίου (4), ώς δευτερεύοντος διατάκτου, έκδιδόμενα χρηματικά έντάλματα ύπόκεινται εις τόν ύπό του Έλεγκτικού Συνεδρίου άσκούμενον κατά τās διατάξεις του νόμου «περί Δημοσίου Λογιστικού» και του νόμου 1937 του 1920 «περί του τρόπου ενεργείας του προληπτικού έλέγχου επί τών έξόδων του Κράτους» προληπτικόν έλεγχον, προς βεβαίωσιν της έκδόσεως αυτών έντός τών όρίων τών μεταβιβασθεισών εις τὸ Λογιστήριον Χωροφυλακής πιστώσεων και της τηρήσεως τών ίσχυουσών διατάξεων περί έκτελέσεων και δικαιολογήσεως δαπανών.»

Διά του ν. δ. της 24 Μαΐου 1923, περί αναθέσεως εις τούς έν ταίς έδραις τών Γενικών Διοικήσεων οικονομικούς έφόρους καθηκόντων έπιτρόπου του Έλεγκτικού Συνεδρίου κλπ., οί ενεργούντες τόν προληπτικόν έλεγχον τών ένταλμάτων Γενικών Διοικήσεων είναι οί οικονομικοί έφοροι. Τὸ νομοθέτημα τούτο έχει ώς εξής:

Άρθρον 1. «Εις τούς έν ταίς έδραις τών Γενικών Διοικήσεων Οικονομικούς Έφόρους και, έν περιπτώσει κωλύματος ή άπουσίας τούτων, εις τούς νομίμους

(1) Έννοείται ότι ή θεώρησις διέπεται ήδη και διά τών μεταγενεστέρων διατάξεων ν. 1937 κλπ.

(2) Όρα κατωτ. ν. δ. 22 Σεπτ. 1923, άρθρ. 19 ώς άντεκατεστάθη διά ν. 5217, άρθρον 3.

(3) Όρα άνωτ. σ. 115.

(4) Έννοείται τὸ Λογιστήριον της Χωροφυλακής.

αυτῶν ἀναπληρωτὰς ἀνατίθενται προσθέτως καὶ καθήκοντα Ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, χορηγεῖται δ' ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ αὐτοῖς, ἀσκέτως πρὸς πᾶσαν, δυνάμει κειμένων διατάξεων, παρεχομένην αὐτοῖς ἄλλην χορηγίαν, ἀμοιβὴν ἢ ἀποζημίωσιν, ἐπιμίσιον ἰσὸν τῷ τετάρτῳ τοῦ ἀρχικοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ τῶν μισθοῦ».

Ἄρθρον 2. Καθήκοντα βοηθοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἀνατίθενται ὑπ' αὐτῶν ἐγγράφως εἰς τινὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἧς προϊστάνται Ἐφορίας.

Ἄρθρον 3. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν νομοθετικὸν διάταγμα, οὐτινος ἢ ἰσχύς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἡ σπουδαιότης τοῦ θεσμοῦ τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν κρατικῶν ἐξόδων εἶνε ὀφθαλμοφανής. Δι' αὐτοῦ τοῦτο μὲν προφυλάσσεται ὁ διατάκτης ὑπουργὸς ἢ δευτερεύων διατάκτης τῶν ὑπερβασίων, τοῦτο δέ, τὸ καὶ σπουδαιότερον, προλαμβάνεται ἢ σπατάλη τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξασφαλίζεται ἢ κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰς πραγματικὰς κρατικὰς ἀνάγκας διάθεσις τῶν δημοσίων χρημάτων. Ἐφ' ᾧ καὶ σπουδαῖον ἐγείρεται τὸ ζήτημα τῆς δημοσίας ἐκείνης ἀρχῆς, εἰς ἣν πρέπει ν' ἀνατίθεται ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος. Ἡ ἀσφαλεστέρα ὁδὸς ὑπῆρξεν ἢ ἀνάθεσις τοῦ ἐλέγχου τοῦτου εἰς ἀνεξάρτητον ἀρχὴν, μὴ δυναμένην ὡς ἐκ τῆς συστάσεώς της νὰ ἐπηρεασθῇ διοικητικῶς. Τοιαύτη ἀρχὴ ἐκρίθη πρόσφορος τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ ἐκ τοῦ Συντάγματος ἔλκον, τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐξησφαλιζομένων διὰ τῆς ἰσοβιότητος. Τὰ πλεῖστα δὲ τῶν Κρατῶν παραδεχθέντα τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπέβλεψαν ὡς ἐξασφαλίζουσαν τὴν καλὴν λειτουργίαν τοῦ θεσμοῦ ἀρχῆν.

Ὁ ἡμέτερος νομοθέτης εἰσαγαγὼν τὸν θεσμόν τοῦτον κατὰ τὸ ἔτος 1887 εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀνέθεσε τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον. Συμφώνως δὲ πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτὴν καὶ τὸ *ν. δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923*, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, *ἐν ἄρθρῳ 11*, ὥρισεν:

«1. Τὸ Συνέδριον ἐνασκει ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς βεβαιώσεως ὅτι ὑπάρχει διὰ ταῦτα νομίμως κεχορηγημένη πίστωσις καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἀναγνώρισιν τούτων ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἢ διατάγματος.— 2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, προληπτικὸς ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενα.— 3. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀσκει διὰ τῶν ἀρμοδίων παρέδρων ἐποπτεῖαν ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ τῶν ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων σχετικῶν διατάξεων».

Ὁ προληπτικὸς ἔλεγχος εἶνε τυπικὸς καὶ οὐσιαστικὸς. Ὁ τυπικὸς ἀνα-

φέρεται εις την εξέτασιν τῆς υπάρξεως πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, τῆς μὴ υπερβάσεως αὐτῆς, τοῦ νομίμου τῆς δαπάνης καὶ τῆς νομιμότητος καὶ πληρότητος τῶν δικαιολογητικῶν αὐτῆς. Ὁ οὐσιαστικὸς έλεγχος ἀνάγεται εἰς τὴν εξέτασιν τῶν προϋποθέσεων, ὑφ' ἃς ἀνελήφθη ἡ δαπάνη, τοῦ ποσοῦ αὐτῆς, τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἀναγκαιότητος ταύτης.

Κατὰ 2592 τοῦ 1932 πράξιν Ἑλ. Συνεδρ. (τμ. Ι), αἱ ἐπὶ τῇ ἀσκήσει τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου πράξεις τοῦ Ἑλ. Συν. εἶνε ἀνακληταὶ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀνακλητοῦ τῶν διοικητικῶν ἐν γένει πράξεων.—Χρηματικὸν ἔνταλμα, δι' οὗ ἐντέλλεται ἡ πληρωμὴ ἐπιχορηγήσεως μὴ στηριζομένης εἰς διάταξιν νόμου οὐδ' ὑπ' εὐθύνην τοῦ διατάκτου ὑπουργοῦ εἶνε θεωρητέον, ὡς ἀντιτιθεμένης τῆς δαπάνης εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 53 Συντάγμ. Ὑπ' εὐθύνην ὑπουργοῦ χωρεῖ θεώρησις μόνον ὅταν πρόκειται περὶ παραβάσεως τῶν διατάξεων ν. δημ. λογ. καὶ πάσης ἄλλης διατάξεως στηριζομένης εἰς νόμον (Ἑλ. Συν. 706 τοῦ 1932 καὶ 975 τοῦ 1932 τμ. Ι.)—Προκειμένου περὶ χρημ. ἔνταλμάτων ἐκδεδομένων εἰς βάρος εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἐφαρμόζονται μόνον αἱ διατάξεις τῆς § 1 ἀρθρ. 2 ν. δ. 31 Ἰουλ. 1926, περὶ ἐκτελέσεως γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς οικονομῶν κλπ, εἰς ἃς δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν διατακτῶν νὰ αἰτήσωνται τὴν ὑπ' εὐθύνην των θεώρησιν, οὐδ' ὑπουργὸς ἐὰν εἶνε ὁ διατάκτης (Ἑλ. Συν. 2796 τοῦ 1932 τμ. Ι).

Ἄρθρον 37. Τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν δημοσίων ἐξόδων ἔνταλματα πρέπει νὰ στηρίζωνται εἰς πίστωσιν κατὰ τὰς νομίμους, διατυπώσεις χορηγηθεῖσαν, καὶ νὰ μὴν υπερβαίνωσι τὸ κατὰ τὰς μηνιαίας διανομὰς διαθέσιμον ποσόν.

Τὸ ἀρθρον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὰ ἀρθρα 8, 10 καὶ 25 τοῦ λογ. ν., κανονιστικῶς δὲ περὶ αὐτοῦ διαλαμβάνει τὸ ἀρθρον 39 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρ. 1852, τὸ ἐκδοθὲν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων (1).

Ἄρθρον 38. Πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα στηρίζεται εἰς νόμον καὶ διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν νόμου ἐκδιδόμενον.

Ἰνα ἀναγραφῇ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πίστωσις ἀπαιτεῖται νὰ ὑφίσταται διάταξις νόμου ἐπιτρέπουσα τὴν δαπάνην, ἄλλως θεώρησις τοῦ χρημ. ἔνταλματος δὲν δύναται νὰ χωρήσῃ ἐκτὸς τῆς ὑπ' εὐθύνην τοῦ ὑπουργοῦ τοιαύτης καὶ τοῦτο ἐφ' ὅσον δὲν κωλύει ἡ συνταγματικὴ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 53 καθ' ἣν :

«Μισθὸς, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβὴ οὔτε ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου».

(1) Ὁρ. διάταγμα τοῦτο κατωτέρω παρατιθέμενον μετὰ λογ. ν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 :

«Ἀπαγορεύεται ἡ πληρωμὴ μισθῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀργανικῶν νόμων, ἐπιμισθίων, προσωπικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεων, μὴ στηριζομένων εἰς νόμον, καὶ ἂν ἀνεγράφη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς τοῦτο πίστωσις (1). Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ χορηγία βοηθημάτων καὶ συνδρομῶν εἰς δήμους, κοινότητας καὶ σωματεῖα ἀνευ εἰδικοῦ νόμου.—Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν δύο ἀνωτέρων ἐδαφίων ἐκδιδομένων τυχόν χρηματικῶν ἐντάλματων.—Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια δὲν ὑπάρχοντα τὰ ἡμερομίσθια ἐργατῶν».

Ἐν τῷ χρηματικῷ ἐντάλματι ἀναγράφεται ὁ νόμος, ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ δαπάνη, ἧς ἡ πληρωμὴ διατάσσεται διὰ τοῦ ἐκδιδομένου ἐντάλματος.

Ἄρθρον 39. Εἰς πᾶν χρηματικὸν ἐντάλμα πρὸς τὸ ἐπισυνάπτονται, ὑπὸ εὐθύνην τοῦ ἐκδίδοντος αὐτό, ἔγγραφα, βεβαιοῦντα ὅτι δι' αὐτοῦ ἀποδίδεται ὀλικῶς ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ Κράτους.

Ἡ ἐκκαθάρισις πάσης δαπάνης ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν, ἅτινα καὶ ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ ἐκδιδομένον χρηματικὸν ἐντάλμα πληρωμῆς. Σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 39 τοῦ λογ. ν. εἶνε τὰ ἄρθρα 27, 40, 44 καὶ 157 αὐτοῦ. Κανονιστικὰς διατάξεις διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 28-31 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων (2).

Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται δι' ὀλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, ἐὰν δὲ πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν κράτησις ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου μνημονεύεται ἀπλῶς τοῦτο ἐν τῷ ἐντάλματι, ὃ δὲ ταμίαις φροντίζει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν κράτησιν καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὸ οἰκεῖον γραμματίον, εἰσάγων τὸ κρατηθὲν ποσὸν εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν διατελοῦν ταμεῖον εἴτε ὡς ἔσοδον τοῦ Δημοσίου εἴτε ὡς παρακαταθήκην. Κατὰ τὸ **ἄρθρον 29 τοῦ ν. 1555**, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ **ἄρθρου 7 τοῦ ν. δ. τῆς 4 Ἀπρ. 1923**, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 879 καὶ 1913, περὶ κανονισμοῦ ἐποπτείας ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν καὶ 1555, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ν. ΣΙΒ' τοῦ 1852 :

«Πᾶσαι αἱ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων κρατήσεις ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ περιλαμβάνονται εἰς τὰ οἰκεῖα χρηματικὰ ἐντάλματα εἰσάγονται δὲ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἀποδίδονται αἱ μὲν ὑπὲρ τρίτων διὰ τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν, αἱ δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους».

(1) Περὶ μισθῶν ὄρα ἀνωτ. σελ. 113 καὶ ἐπ.

(2) Ὅρα καὶ ἀνωτ. σελ. 67 καὶ ἐπ.

Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ Γ. Δ. Δ. Α. παρέσχε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 35508/29 τοῦ 1923 ἐγκ. διαταγῆς τὰς κάτωθι ὁδηγίας. «Ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ἐντάλμασι δι' ἀπαιτήσεις, ὧν μέρος ἀποδοτέον τῷ Δημοσίῳ ἢ τρίτοις, θέλει τοῦ λοιποῦ ἀναγράφεται ἀκέραιον τῆς ἀπαιτήσεως τὸ ποσόν, ἄνευ δηλ. ἐκπτώσεως τῶν ἀποδοτέων τῷ Δημοσίῳ ἢ τρίτῳ τινὶ ποσῶν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος θέλει διακεκριμένως σημειοῦσθαι: α') τὸ πληρωτέον τῷ δικαιούχῳ καθαρὸν ποσόν, β') τὸ ποσόν τοῦ Φ. Κ. Π., γ') τοῦ συνθετικοῦ φόρου καὶ δ') τὸ ἀποδοτέον τρίτῳ τινὶ (Μετοχικῷ Ταμείῳ κλπ.).—Ὁ ταμίαις κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐντάλματος πιστούμενος δι' ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, θέλει εἰσάγει τὰ παρακρατηθέντα ποσὰ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, τὰ μὲν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τῇ ἐκδόσει γραμματίων ὑπὸ τὰ σχετικά κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, τὰ δὲ ὑπὲρ τρίτων ὑπὸ εἰδικούς χρηματιστικούς λογαριασμούς. Λογαριασμός τοιοῦτος ἔχει ἤδη δημιουργηθῆ διὰ τὰ ἀποδοτέα τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ποσὰ—ὁ ὑπὸ τίτλον «Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».—(Ἔορα ὑπ' ἀριθ. 25330)23 ἐγκύκλιον διαταγὴν τῆς 28ης Μαρτίου 1923).—Τοιαῦτα γραμμάτια θὰ ἐκδίδονται κατὰ μῆνα, ἀνὰ ἓν δι' ἕκαστον εἶδος κρατήσεων, ἐνεργηθειῶν ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐνταλμάτων τῆς αὐτῆς χρήσεως καὶ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου—ἦτοι ἐκ τῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐξοφληθέντων ἐνταλμάτων ἐν γένει (ἐκατέρας τῶν χρήσεων) ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων θὰ ἐκδοθῶσιν ἐν διὰ Φ. Κ. Π., ἐν διὰ συνθετικὸν φόρον καὶ ἐν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.—Τὰ οὕτως ἐκδιδόμενα γραμμάτια παραλαβῆς θέλουσιν ἐπισυνάπτεσθαι ταῖς σχετικάς περιληπτικαῖς καταστάσεσιν ἐξόδων.—Ἐν ἢ περιπτώσει ἢ θελον ἀναγραφῆ ἐπὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων κρατήσεις καὶ ὑπὲρ ἄλλων τρίτων (πλὴν δηλονότι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων), θέλετε καὶ διὰ τὰς κρατήσεις ταύτας ἐνεργεῖ καθ' ὅμοιον τρόπον—ἦτοι θὰ εἰσάγητε ταύτας ὑπὸ ἴδιον δι' ἕκαστον τρίτον χρηματιστικὸν λῆμνόν, φέροντα τίτλον ἐνδεικτικὸν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ κράτησις τρίτου, π. χ. «Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ», «Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον». Οὕτως ἡ ἀπόδοσις τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων κρατήσεων ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἀπαιτήσεως διὰ χρηματικῷ ἐντάλματος πληρωνομένης ἐκλονίσθη, καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τῶν ἐνεργουμένων τοιούτων κρατήσεων ἐπὶ τῶν βάσει καταστάσεων τῶν προϋσταμένων ὑπηρεσιῶν πληρωνομένων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.».

Ἄρθρον 40. Τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα προσδιορίζονται δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν βάσις δὲ αὐτῶν εἶνε :

Διὰ μὲν τὰ ἔξοδα τοῦ προσωπικοῦ,

Ἦτοι

Μισθοὺς, ἐπιμίσθια, ἀποζημιώσεις, συντάξεις καὶ βοήθειαι.

Ἀπαιτοῦνται

Καταστάσεις ὀνομαστικαὶ δηλοῦσαι τὸν βαθμὸν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν παρουσίαν ἢ ἀπουσίαν, τὴν τελεσθεῖσαν ὑπηρεσίαν, τὴν διάρκειαν αὐτῆς, τὸ δυνάμει νόμου, διατάγματος, κανονισμοῦ ἢ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀφειλόμενον ποσόν.

Διὰ δὲ τὰ ἔξοδα τοῦ ὕλικου

Ἦτοι

Ἄγοράς καὶ ἐνοίκια ἀκινήτων καὶ κινητῶν, ἀγορὰς τροφίμων καὶ ἄλλων πραγμάτων.

Ἔργασιας πρὸς ἀποξήρανσιν γαιῶν, πρὸς κατασκευὴν ἢ συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν κτιρίων, ὄχυρωμάτων, ὁδῶν, γεφυρῶν καὶ διωρύγων.

Ἔργασιας πρὸς κατασκευὴν, συντήρησιν ἢ ἐπιδιόρθωσιν κινητῶν.

Ἀπαιτοῦνται

1. Ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα, ἀνηκόντως ἐπικεκυρωμένα, νόμων, Β.Δ. ἢ ἀποφάσεων ὑπουργικῶν, πωλητηρίων, προτάσεων καὶ πρακτικῶν δημοπρασίας, ἐνοικιαστηρίων καὶ συμφωνητικῶν.

2. Λογαριασμοὶ ἐκκαθαρισμένοι τῶν παραδοθέντων πραγμάτων, ἢ τῶν τελεσθεισῶν ὑπηρεσιῶν, δηλοῦντες τὸ εἰς λογαριασμὸν ἢ ἐξόφλησιν ὀφειλόμενον ποσόν.

3. Ἀποδείξεις παραλαβῆς τῶν πραγμάτων.

Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐνδεικτικῶς μνημονεύονται εἰς τὸ ἄρθρ. 48 τοῦ λογ. ν., ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν τῶν ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν πάσης δαπάνης. Πρὸς τοῖς δικαιολογικοῖς τούτοις δι' ἐκάστην δαπάνην πρέπει νὰ ἐπισυνάπτονται εἴτε τὰ δι' ἰδιαιτέρων κανονισμῶν ἀπαιτούμενα δικαιολογικὰ αὐτῶν εἴτε τὰ εἰδικῶς διὰ τὴν ὠρισμένην δαπάνην ἀπαιτούμενα τοιαῦτα. Εἰδικοί νόμοι διὰ ὠρισμένης κατηγορίας δαπανῶν προσδιορίζουσι τὰ δικαιολογικὰ αὐτῶν ἔγγραφα. Ὅρα καὶ σχετικὴν διάταξιν περὶ ὑποχρέωσης τῶν ταμιῶν νὰ ἐξετάζωσιν ἐν τοῖς δικαιολογητικοῖς ἔγγραφοῖς ἔξόδων προσωπικοῦ χρόνον δημοσιεύσεως μεταβολῆς διὰ ἔφημερίδος Κυβερνήσεως εἰς ἄρθρ. 2. ἈΝΔ' τοῦ 1882 (1).

(1) Ὅρα ἀνωτ. σ. 134.

Κατὰ **Β. Α. 23 Μαρτίου 1920 ἐπιτελεστικὸν Ν. 1937 ἄρθρον 9**. «1. Ὁ τμηματάρχης τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου παραδίδει εἰς τὸν οἰκεῖον Πάρεδρον τὰ πρὸς θεώρησιν ἐντάλματα, συνοδευόμενα ὑπὸ καταστάσεως εἰς ἄπλοῦν, ἐν ἧ ἀναγράφεται τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ὁ ἀριθμὸς, τὸ ὄνομα τοῦ δικαιούχου καὶ τὸ ποσὸν ἐκάστου ἐντάλματος, ὁ δὲ Πάρεδρος ἐνεργῶν τὸν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα προληπτικὸν ἔλεγχον, θεωρεῖ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ πράξεως συντασσομένης ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος καὶ ὑπογραφομένης παρ' αὐτοῦ.

2. Μετὰ τὴν θεώρησιν, ὁ Πάρεδρος ἀποσπᾷ τὰ δικαιολογητικά ἐκ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐπιστρέφει τὰ ἐντάλματα εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, βεβαιοῦντα ἐπὶ τῆς ἰδίας καταστάσεως διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπιστραφέντων ἐνταλμάτων, κρατεῖ δὲ παρ' ἑαυτῷ τὴν εἰρημένην κατάστασιν, ἣν καὶ μονογράφει.

3. Τὰ μὴ θεωρηθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα διαγράφονται ἐπὶ τῆς καταστάσεως ταύτης δι' ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὸν τμηματάρχην τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου».

Κατὰ δὲ **ἄρθρ. 17 τοῦ αὐτοῦ Β. Α.**: «Ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως παραδίδει εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὰ πρὸς θεώρησιν χρηματικὰ ἐντάλματα, συνοδευόμενα ὑπὸ καταστάσεως εἰς ἄπλοῦν, ἐν ἧ ἀναγράφεται τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ὁ ἀριθμὸς, τὸ ὄνομα τοῦ δικαιούχου καὶ τὸ ποσὸν ἐκάστου ἐντάλματος, ὁ δ' Ἐπίτροπος τοῦ Συνεδρίου, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω προληπτικοῦ ἔλεγχου, θεωρεῖ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ πράξεως συντασσομένης ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος καὶ ὑπογραφομένης παρ' αὐτοῦ.

«Μετὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Συνεδρίου ἀποσπᾷ τὰ εἰς αὐτὰ προσηρητημένα δικαιολογητικά, ἅτινα κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ, καὶ ἐπιστρέφει τὰ ἐντάλματα εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, βεβαιοῦντα ἐπὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως τὴν παραλαβὴν τῶν ἐπιστραφέντων ἐνταλμάτων, διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, κρατεῖ δὲ παρ' ἑαυτῷ τὴν κατάστασιν ἣν καὶ μονογράφει.

«Τὰ ὡς ἄνω θεωρηθέντα ἐντάλματα τῶν Γενικῶν Διοικητῶν πληρῶνουςιν οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἄνευ ἀντιρρήσεως, οὐδεμίαν ὑπέχοντες εὐθύνην διὰ τὴν ὑπαρξιν ἢ μὴ ἀναλόγου πιστώσεως.

«Τὰ μὴ θεωρηθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα διαγράφονται ἐπὶ τῆς καταστάσεως ταύτης δι' ἐρυθρᾶς μελάνης καὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου».

Καὶ κατ' **ἄρθρον 23** τοῦ ἰδίου Β. Α. «Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰδίων 9 καὶ 17 τοῦ παρόντος ὑποβαλλόμενα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπὸ τῶν παρέδρων καὶ τῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ δικαιολογητικά τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τηροῦνται εἰς ἴδιον ἀρχεῖον ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ

Συνεδρίῳ, προσαρτῶνται δ' ἐν καιρῷ εἰς τὰ σχετικά χρηματικά ἐντάλματα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου».

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 80204 τοῦ 1920 ἀπόφασιν ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἀπὸ 1ης Αὐγ. 1920 τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα καὶ οἱ τίτλοι τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου ὑποβάλλονται εἰς ἀπλοῦν. Τὰ στελέχη τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων παραμένουσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων ἄνευ δικαιολογητικῶν, ἀναγραφομένων μόνον ἐπὶ τῆς ὄψεως αὐτῶν τῶν εἰς τὸ ἐντάλμα ἐπισυναφθέντων, ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐκδίδει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ Γ.Δ.Δ.Λ. δι' ὑπ'ἀριθ. 138629/77 τῆς 7 Νοεμβρ. 1924 ἐγκ. διαταγῆς, παρέσχε τὰς ἐξῆς ὁδηγίας περὶ τῆς ἀκυρώσεως τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἐκδιδομένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων: «Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὴν 40ὴν Συνεδρίαν τῆς ὀλομελείας αὐτοῦ, πρὸς πρόληψιν ἐκδόσεως καὶ δευτέρου χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπὶ τῇ βάσει δικαιολογητικῶν, χρησιμοποιηθέντων ἤδη πρὸς ἐκδοσιν χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκρίνε σκοπιμώτατον ὅπως, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἀκυρῶνται τὰ συνημμένα δικαιολογητικά διὰ σφραγίδος, ὑπογραφομένης τῆς πράξεως ἀκυρώσεως παρὰ τῶν διὰ τῆς παρουσίας ὀριζομένων ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.—¹Αναγνωρίζοντες τὸ σκόπιμον τῆς προτάσεως, ὀρίζομεν τ' ἀκόλουθα, ὧν τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν ἀξιοῦμεν παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.—²Ἡ πρᾶξις ἀκυρώσεως θὰ ἐνεργεῖται ἐφ' ἐκάστου στοιχείου δικαιολογήσεως πρὸς τὸν παρὸν διὰ σφραγίδος ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀκυρώσεως διὰ μηχανημάτων διατηρητικῶν ὅταν ταῦτα ἠθέλομεν προμηθευθῆ.—³Τὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν παρὰ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων θέλουσιν ὑπογράφει κατὰ κανόνα οἱ βοηθοὶ τῶν παρέδρων λογισταί, τῶν παρέδρων ἑξακριβούντων κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων ἂν ἐγένετο ἡ ἐνέργεια τῆς ἀκυρώσεως.—⁴Ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν τῶν παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων καὶ τῶν Νομαρχιῶν τῶν ἀσκουσῶν δικαιοδοσίαν Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἡ πρᾶξις ἀκυρώσεως θὰ ἐνεργεῖται παρὰ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν θεώρησιν τῶν ἐνταλμάτων.—⁵Οἱ παρὰ ταῖς Νομαρχίας προϊστάμενοι τῶν λογιστικῶν γραφείων θέλουσιν προβαίνει εἰς τὴν ἀκύρωσιν τῶν δικαιολογητικῶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, οἱ δὲ Νομάρχαι πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τούτων θέλουσιν ἑξακριβώνει, ἂν ἐγένετο ἡ πρᾶξις ἀκυρώσεως ἐπὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἐντάλματι συνημμένων δικαιολογητικῶν.—⁶Δι' ἰδίου ταχυδρομικοῦ δέματος ἀποστέλλονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους αἱ σφραγίδες ἀκυρώσεως.—⁷Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναφερόμενοι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 80204/61 τοῦ ἔτους 1920 Ἐγκύκλιον διαταγὴν ἡμῶν «περὶ ὑποβολῆς τῶν δικαιο-

λογητικῶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς ἄπλοῦν» γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ ὑποβολὴ πολλαπλῶν δικαιολογητικῶν, δεόν τὸ ἐν τούτων νὰ βεβαιῶται ὡς πρωτότυπον, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ νὰ σημειῶται ὅτι εἶναι ἀντίγραφα τούτου, ὥστε νὰ ἀποκλείηται ἡ χρησιμοποίησις τῶν πολλαπλῶν δικαιολογητικῶν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαπάνης διὰ τὴν ἔκδοσιν πλειοτέρων τοῦ ἐνὸς χρηματικῶν ἐνταλμάτων. — Τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια πρέπει νὰ μὴ λησμονῶσιν ὅτι δὲν θέλουσιν ἐκδίδει χρηματικὰ ἐντάλματα βάσει τῶν ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν καὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεώς των ὑποβαλλομένων τῶ κυρίῳ διατάκτῃ δικαιολογητικῶν ἃν δὲν βεβαιοῦται ἡτῶς ὅτι δὲν ἔξεδόθησαν παρὰ τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου ἐντάλματα».

Ἄρθρον 41. Ὁ διατάκτης δὲν εἴμπορεῖ οὐδέποτε νὰ ἐκπληροῖ καὶ χρῆν Ταμίου.

Τὴν πληρωμὴν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐνεργοῦσιν ἴδια τῆς διοικήσεως ὄργανα, οἱ **ταμίαι**, κατὰ τὸ ἄρθρον 141 τοῦ λογ. ν., δὲν δύναται δὲ ὁ διατάκτης νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ ταμίης.

Κατ' ἄρθρον 1 § 2 ν. 1940: «Εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν Ταμείων δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνατεθῶσι καὶ καθήκοντα δευτερευόντος διατάκτου». Τοῦτο ἐπιτρέπεται διότι τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ εἶνε διακεκριμένα τῶν τοῦ ταμίου κατὰ ὄργανισμὸν ν. 1940.

Ἄρθρον 42. Πᾶς ὑπάλληλος ἐπιφορτισμένος χρηματικὴν διαχειρίσιν κατασταίνεται ὑπόλογος, ἅμα δι' ἀποδείξεώς του λάβῃ εἰς χεῖράς του δημόσια χρήματα.

Πᾶς διαχειριστὴς δημοσίων χρημάτων διατελεῖ ὑπὸ τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν, προτείνεται παρ' αὐτοῦ, δίδει λόγον τῶν πράξεών του εἰς αὐτόν, καὶ εἶναι ὑπόλογος ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Οἱ διαχειρισταὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τῶν προξενείων καὶ τῶν ταχυδρομείων διατελοῦσι συγχρόνως καὶ ὑπὸ τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς· προτείνονται δὲ παρ' αὐτῶν καὶ δίδουν λόγον τῶν πράξεών των καὶ εἰς αὐτούς.

Οἱ δημόσιι λειτουργοὶ διαχειριζόμενοι ὀπωσδήποτε δημοσίαν περιουσίαν, κινήτην ἢ ἀκίνητον, χρήματα ἢ ὑλικόν, ὑποχρεοῦνται εἰς λογοδοσίαν, καθιστάμενοι δημόσιοι ὑπόλογοι καὶ δικαζόμενοι παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰς ὃ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν ἐντὸς τῶν νομίμων

προθεσμιῶν τὰ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν παραστατικὰ ἔγγραφα. Τὰ τῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἰδιαίτερος κανονίζουσι τὰρθρα 149-193 καὶ 201—209 τοῦ λογ. ν. καὶ οἱ ἰδιαίτεροι ὁρισμοὶ ἐκάστης ὑπηρεσίας.

Δημόσιος ὑπόλογος καθίσταται πᾶς ὅστις ὀπωσδήποτε διαχειρίζεται δημοσίαν περιουσίαν. Ὁ ὄργανισμὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῆς 4 *Ἰουλίου 1923 εἰς ἄρθρον 20 § 2* ὁρίζει :

«Δημόσιος ὑπόλογος εἶνε πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἰσπραξίν ἐσόδων ἢ τὴν πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ καθόλου οἱ ὀπωσδήποτε ἔστω καὶ ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως διαχειριζόμενοι χρήματα ἢ ὑλικόν, ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἐκ τοῦ νόμου ὡς τοιοῦτος θεωρούμενος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ (¹)

1. Πληρωμαὶ εἰς πιστωτὰς τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 43. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς φροντίζει νὰ πληρῶνῃται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν προσδιωρισμένον ἀπὸ τὸν διατάκτην τόπον πᾶν χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅταν δὲν ὑπερβαίῃ τὸν ὄρον τῆς πιστώσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου ἀσχέτως πρὸς τὴν πηγὴν ἐξ ἧς τὸ ἔσοδον ἀπορρέει μὴ ἐπικρατούσης τῆς ἀρχῆς τῆς εἰδικεύσεως τῶν ἐσόδων. (*B. Δ. Γεωργαντᾶ*, Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ κλπ. § 36, τόμ. I σ. 115—131). Ὄθεν τὰ ἐν τοῖς χρηματικοῖς ἐντάλμασι διαλαμβανόμενα ποσὰ πρέπει νὰ πληρῶνῶνται ἀμέσως εἰς τὸν δικαιοῦχον αὐτῶν, ὅταν οὗτος προσέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἐντάλματός του. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ τὴν κίνησιν τῶν κεφαλαίων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων ὀφείλει νὰ μεριμνᾷ, ὅπως τὰ διάφορα ταμεῖα τοῦ Κράτους εἶναι ἐφωδιασμένα διὰ τῶν ἀναγκασιούτων αὐτοῖς χρημάτων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων τοῦ Δημοσίου. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ γινώριζῃ τὰ ἐφ' ἐκάστου ταμείου ἐκδιδόμενα ἐκάστοτε χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ τὰ ποσὰ αὐτῶν εἰς τοῦτο χρησιμεύει ὁ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος ἀποστελλόμενος αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πίναξ τῶν θεωρηθέντων ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος χρηματικῶν ἐνταλμάτων (²).

(¹) *Περὶ πληρωμῶν*, ὄρα *B. Δ. Γεωργαντᾶ*, Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία § 66—69 (τόμ. I σ. 331—363).

(²) Ὅρα κατ. ὑπ' ἄρθρ. 140 καὶ ἐπ. περὶ τοῦ συστήματος τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, συνελεῖα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦσης.

Κανονιστικῶς, τὰ περὶ πληρωμῶν καθώρισαν τὰ ἄρθρα 44—51 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων. Σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 43 τοῦ λ. ν. εἶναι αἱ διαλαμβανόμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 10, 44, 141, καὶ 157 αὐτοῦ.

Ἄρθρον 44. Ἐντάλματος πληρωμὴ δὲν ἀναβάλλεται, εἰμὴ ὅταν ὁ ταμίας βεβαιωθῆ, ὅτι τὰ ἐπισυναπτόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα εἶναι ἐλλειπῆ ἢ κατ' οὐσίαν λανθασμένα.

Ὑπάρχει κατ' οὐσίαν λάθος, ὅταν ἡ ποσότης τοῦ ἐντάλματος δὲν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐπισυναπτόμενων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ἢ ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὰς ὁδηγίας.

Ὅταν ὁ ταμίας ἀρνηθῆ πληρωμὴν, ὀφείλει νὰ αἰτιολογήσῃ ἔγγράφως τὴν ἀρνησίν του καὶ εἰς τὸν κομιστὴν τοῦ ἐντάλματος καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐάν, καὶ τούτου γενομένου, ὁ ἐκδότης τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσῃ ἔγγράφως καὶ ὑπὸ εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ὁ ταμίας πληρώνει μὲν χωρὶς περαιτέρω ἀναβολήν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ἐπισυνάψῃ εἰς τὸ ἐντάλμα ἀντίγραφον τῆς πρὸς ἀρνησίν αἰτιολογίας του καὶ τὸ πρωτότυπον τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ διατάκτου, καὶ ν' ἀναφέρῃ τὰ περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατόπιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ΑΥΟΖ' νόμου, δι' οὗ ἡ θεώρησις τῶν ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, οἱ ταμίαι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζωσι τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ παρὰ κυρίου διατάκτου ἐκδιδομένου χρηματικοῦ ἐντάλματος καὶ τὴν νομιμότητα αὐτῶν, ἀπαλαχθέντες τῆς πρὸς τοῦτο εὐθύνης. Οὕτως, ὁ ταμίας δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν χρηματικοῦ ἐντάλματος: α') ἐν ἐλλείψει χρημάτων· β') ὅταν τὸ ἔξοδον ὀρισθῆ παρὰ τὸν κανονισμόν· γ') ἐν ἐλλείψει πραγματικοῦ πιστωτοῦ ἢ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ δ') ἐν ἐλλείψει ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως. Ἰδιαιτέρως δὲ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδεδομένου παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου δύναται ν' ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν: α') ἐν ἐλλείψει δικαιολογητικοῦ τινος ἔγγραφου τοῦ ἐντάλματος καὶ β') ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ποσότης τοῦ ἐντάλματος δὲν εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν ἐπισυναπτομένων εἰς τὸ ἐντάλμα δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἐὰν ὁ ἐκδότης τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσῃ ἔγγράφως καὶ ὑπ' εὐθύνην του τὴν πληρωμὴν αὐ-

τοῦ, ὁ ταμίας πληρώνει τότε, ἐπισυνάπτει δὲ εἰς τὸ ἔνταλμα τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος ἀπαιτήσεως τοῦ διατάκτου καὶ ἀντίγραφον τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀρνήσεώς του πρὸς πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος, καθ' ὅσον εἶνε ὑποχρεωμένος ἀρνούμενος ὁ ταμίας τὴν πληρωμὴν χρηματικοῦ τινος ἐντάλματος νὰ αἰτιολογήσῃ ἐγγράφως τὴν ἀρνήσιν του ταύτην εἰς τε τὸν κομιστὴν τοῦ ἐντάλματος καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Μετὰ τὴν κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ ἐκδότου πληρωμὴν τοῦ ἐντάλματος, ὁ ταμίας ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ ἀμέσως περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ ἐξετάσῃ καὶ βεβαιωθῇ: α') ἐὰν εἶνε ἐπισυνημμένα ἐν τῷ ἐντάλματι τῆς δαπάνης ἔγγραφα, τὰ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενα· β') ἐὰν ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ δικαιοῦχου, δικαιούμενος πρὸς τοῦτο νὰ ζητήσῃ ἐν σχέσει πρὸς τὴν γνησιότητα τῆς ὑπογραφῆς ταύτης πᾶν ὅ,τι ἤθελε νομίση ἀσφαλιστικὸν δι' ἑαυτὸν διὰ τὴν βεβαίωσιν ταύτην. Διὰ δὲ τὰ πληρωνόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ὑποχρεοῦται πρὸς τοῖς ἀνωτέρω νὰ ἐξετάσῃ μήπως τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος ὑπερβαίῃ τὴν διὰ τοῦ ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος μεταβιβασθεῖσαν εἰς τὸν δευτερεύοντα διατάκτην πίστωσιν, συνφδὰ τῷ ἄρθρῳ 157 τοῦ λογ. ν.

Ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τοῦ ἐντάλματος εἶνε ἀγράμματος, ὁ ταμίας ἀναγράφει τὴν περίστασιν ταύτην εἰς τὸ ἔνταλμα, πληρώνει δὲ τὸ τοῦ ἐντάλματος ποσὸν εἰς τὸν δικαιοῦχον παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ὑπογραφόντων τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν, ἐὰν τὸ πληρωτέον ποσὸν εἶνε ἕλαττον τῶν πενήκοντα δραχμῶν, ἄλλως ἀπαιτεῖ τὴν σύνταξιν συμβολαιογραφικῆς περὶ τῆς ἐξοφλήσεως πράξεως (λογ. ν. ἄρθρ. 158, ἐγκ. Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν 15069 τοῦ 1853, ἐγκ. Γεν. Λογιστηρίου 25 τοῦ 1853).

Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ δικαιοῦχου, ἐὰν ὑπάρχῃ διαθήκη, ἀπαιτεῖται ἀπόδειξις, ὅτι ἡ διαθήκη ἐπεκυρώθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, βεβαιούντος τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας τοῦ δικαιοῦχου πρὸς τὸν κληρονόμον καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς συγκληρονόμους καὶ τὴν ἔλλειψιν διαθήκης.

Πληρωμὴ ἐνεργεῖται καὶ εἰς τὸν πληρεξούσιον τοῦ δικαιοῦχου, ἀλλὰ περὶ τούτου ὁ πληρεξούσιος πρέπει νὰ ἔχῃ εἰδικὴν πληρεξουσιότητα νὰ λαμβάνῃ χρήματα, κατὰ τὸ ἄρθρ. 97 ἐδ. 5 τῆς πολ. δικονομίας, χωρὶς ν' ἀπαιτῆται καὶ ἰδιαίτερα μνεῖα ἐν τῷ πληρεξουσίῳ ἐγγράφῳ, ὅτι ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πληρεξούσιον νὰ ἐξοφλῇ ἐντάλματα.

Ἐὰν ὁ δικαιοῦχος τοῦ ἐντάλματος εἶνε πτωχεύσας ἔμπορος, ἡ πληρωμὴ ἐνεργεῖται πρὸς τοὺς συνδίκους, ἡ δὲ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις πρέπει

νά φέρη τὰς ὑπογραφὰς ὄλων τῶν συνδίκων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 554 (466) τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἐκτὸς ἐὰν ὀρισθῇ εἰς διὰ τὰς εἰσπράξεις, ὅποτε τούτου καὶ μόνου ἀρκεῖ ἡ ὑπογραφή εἰς τὴν ἐξοφλητικὴν τοῦ ἐντάλματος ἀπόδειξιν.

Ἐὰν ὁ δικαιούχος τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἀπηγορευμένος, ἡ πληρωμὴ ἐνεργεῖται πρὸς τὸν ἐπίτροπον, κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ νόμου.

Ἐὰν ὁ δικαιούχος τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἶναι νομικὸν πρόσωπον, ἡ πληρωμὴ αὐτοῦ γίνεται εἰς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ εἰσπραξὶς τῶν χρημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον.

2. Προκαταβολαί εἰς τὸ στρατιωτικὸν καὶ ναυτικόν.

Ἄρθρον 45. Μεχορισοῦ ἡ ὑπηρεσία τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ὑπαχθῆ καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὰς γενικὰς τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις, δίδεται ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 500.000 διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν ταμείων.

Πᾶσα δὲ μετὰ ταῦτα πληρωμὴ στρατιωτικῶν ἐξόδων πρέπει νὰ γίνηται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Εἰς τὴν τεταγμένην προθεσίαν τῆς παρουσιάσεως τοῦ ἔτησιου λογαριασμοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ καὶ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ ταμεῖα τὴν ὑπαρξίν τῶν ἀνωτέρω προκαταβολῶν, στηριζομένων εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως τῶν εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα ὑπολοίπων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων τὸ ποσοῦν τῆς προκαταβολῆς ἠϋξήθη· τοιαῦται διατάξεις εἶναι τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ν. ΩΚΒ' τοῦ 1880, ὁ ν. ΓΧΝΘ' τοῦ 1910, ὁ ν. ΓΨΠΖ' τοῦ 1911 καὶ ὁ ν. 33 τοῦ 1913.

Αἱ ἤδη ἰσχύουσαι διατάξεις εἶνε: 1) ἡ τοῦ ν. ΓΨΠΖ' τοῦ 1911.

Ἄρθρον 1. «Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου ΣΙΒ' τοῦ ἔτους 1852 προβλεπομένη διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προκαταβολὴ ὀρίζεται δι' ἐκάστην χρῆσιν εἰς τὰ δύο καὶ ἡμισυ δωδεκατημόρια τῶν ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ ἀναγραφόμενων διὰ τὰς ἀκολουθοῦσας πληρωμὰς πιστώσεων: α') Μισθῶν, προσαυξήσεων μισθοῦ, ἐπιμισθίων, ἐπιδομάτων, ἐπιχορηγήσεων, ἀποζημιώσεων καὶ ἀμοιβῶν ἀξιοματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. β') Μισθῶν, ἐπιμισθίων, ἀντιμισθίων καὶ ἡμερομισθίων ἰδιωτῶν, προσφερόντων οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν ἢ ἐργασίαν εἰς τὸν στρατόν. γ') Τιμῆματος

προμηθευομένου διά τούς ὀπλίτας ἄρτου καί ἀντιτίμου χορηγουμένων αὐτοῖς εἰς χρῆμα μερίδων ἄρτου. δ') Δαπανῶν ραφῆς καί ἐπισκευῆς ἱματισμοῦ, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διατίμησιν. ε') Τιμήματος εἰδῶν στρατωνισμοῦ, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν γενικῶν προμηθειῶν, ἔτι δὲ μισθωμάτων καί ἀγορᾶς ὕδατος. ς') Δαπανῶν νοσηλείας τῶν ἀνδρῶν τοῦ στρατοῦ. ζ') Δαπανῶν συντηρήσεως στρατιωτικῶν ὑποδίκων καί καταδίκων. η') Τιμήματος προμηθευομένης νομῆς κτηνῶν τοῦ στρατοῦ καί ἀντιτίμου χορηγουμένης εἰς χρῆμα νομῆς, ἔτι δὲ δαπανῶν συντηρήσεως ἐν γένει καί νοσηλείας κτηνῶν. θ') Δαπανῶν ὁδοιποριῶν καί μετακομίσεων στρατοῦ, ὡς ἐπίσης καί μετακομίσεων ὕλικου καί κτηνῶν στρατοῦ. ι') Δαπανῶν στρατιωτικῶν σωματίων βολῆς καί στρατιωτικῶν ἀσκήσεων ἐπιβιβάσεως καί ἀποβιβάσεως. ια') Τιμήματος ὕλικου γραφείων καί μηνιαίων ἐπιχορηγήσεων γραφικῶν ἐξόδων. ιβ') Δαπανῶν ἐν γένει στρατιωτικῶν σχολῶν καί σχολείου στρατιωτικῶν σωματίων. ιγ') Δαπανῶν τυπογραφείου Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. ιδ') Δαπανῶν στρατιωτικῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. ιε') Δαπανῶν χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας. ις') Ἀποδοχῶν καί ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μετακαλουμένων ἀλλοδαπῶν ἀξιωματικῶν. ιζ') Ἀσφαλίσεων στρατιωτικῶν καταστημάτων καί δαπανῶν συντηρήσεως τούτων, ἔτι δὲ δαπανῶν ἐγκαταστάσεων ἐν αὐτοῖς καί δαπανῶν λειτουργίας ναῶν «ὡς καί δαπανῶν ἐπισκευῆς στρατιωτικῶν κτιρίων καί ἐκτελέσεως ἐν γένει στρατιωτικῶν ἔργων»⁽¹⁾. ιη') Μισθωμάτων ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν, ἀμαξῶν καί μεταγωγικῶν μέσων. ιθ') Ἀσφαλίσεων ὕλικου στρατοῦ καί δαπανῶν συντηρήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2. Ἡ κεχορηγημένη ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν παγία προκαταβολὴ συμπληρωθῆσεται εἰς τὸ ἀναλογοῦν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσόν, ἐφ' ὅσον πρὸς ἐφοδιασμόν ἐξ αὐτῆς τῶν στρατιωτικῶν σωματίων καί καταστημάτων παρουσιάζεται ἀνάγκη. Ἐκδίδονται δὲ τὰ διὰ τὴν παγίαν προκαταβολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν χρηματικά ἐντάλματα ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «παγία προκαταβολὴ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν», ἐξοφλοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ταμείου πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου, διὰ τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν γραμματίων ἐπ' ὄνοματι τῶν στρατιωτικῶν σωματίων καί καταστημάτων πρὸς ἃ ἡ χορηγουμένη προκαταβολὴ διατίθεται, καταχωριζομένων τῶν ἐνταλμάτων εἰς χρέωσιν τοῦ ρηθέντος λογαριασμοῦ. Ἀντιθέτως εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου εἰσάγονται τὰ ποσὰ ἅπερ ὁ διευθυντὴς τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Δημόσιον, διὰ καταθέσεως εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, ἔνεκεν ἐλαττώσεως τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν, δι' ἃς ἡ προκειμένη παγία προκαταβολὴ προορίζεται, ἢ ἔνεκα κανονισμοῦ τῆς στρατιωτικῆς διαχειρίσεως κατὰ τὸν τρόπον ἀπαιτοῦντα παγίαν προκαταβολὴν ἐλάσσονα τῶν δύο καὶ ἡμίσεως δωδεκατημορίων.

Ἄρθρον 3. Τὰ στρατιωτικά σώματα καί καταστήματα ἐνεργοῦσι διὰ τῆς χορηγουμένης αὐτοῖς ὑπὸ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου παγίας προκαταβολῆς τὰς βαρυνούσας αὐτὰ δαπάνας ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου μνημνευομένων.

Ἄρθρον 4. Καταργοῦνται 1) ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΩΚΒ' τῆς 18 Ἀπριλίου 1880 μετὰ τῶν ἐδαφίων αὐτῆς α', ς', 2) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΒΨΣ' τῆς 29 Μαρτίου 1900 καί 3) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΓΧΝΘ' (ὑπ' ἀριθ. 3659) τῆς 10ης Μαρτίου 1910.

(1) Ὡς συνεληρώθη διὰ Β. Δ. 19 Φεβρ. 1917.

2) Ἡ τοῦ ν. ΔΡΕΖ' (33) τοῦ 1913: Ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς τεύσεως ἢ πολέμου, χορηγεῖται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΨΠΖ' (3787) τῆς 25 Μαΐου 1911 ὀριζομένης παγίας προκαταβολῆς, προσωρινῶς καὶ ἐτέρα τοιαύτη, ἴση πρὸς ἐκάστοτε χορηγουμένης αὐτῇ ὅπωςδήποτε τακτικᾶς, ἐκτάκτους, ἢ ἀναπληρωματικᾶς πιστώσεις.—Διὰ τὴν λήψιν τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου καὶ ἐπ' ὄνόματι τοῦ διευθυντοῦ τοῦ λογιστικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξοφλοῦντος ταῦτα καὶ κανονίζοντος δι' ἐντολῶν του τὴν ἀποσταλησομένην χρηματικὴν ποσότητα εἰς ἐκάστην στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς. Τὸ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου λαμβανόμενον ὡς ἀνωτέρω χρῆμα παραδίδεται εἰς τμήμα β' τοῦ γενικοῦ ταμείου τοῦ στρατοῦ, χρεουμένης τῆς διαχειρίσεώς του καὶ ἐκτελοῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

Ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐπισημαίνεται ὡς ἀνωτέρω ὅτι τὰς ἐντολάς τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐκτελεῖ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

Ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐπισημαίνεται ὡς ἀνωτέρω ὅτι τὰς ἐντολάς τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐκτελεῖ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

Ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐπισημαίνεται ὡς ἀνωτέρω ὅτι τὰς ἐντολάς τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐκτελεῖ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

Ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐπισημαίνεται ὡς ἀνωτέρω ὅτι τὰς ἐντολάς τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐκτελεῖ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦντος τὰς ἐντολάς τοῦ λογιστικοῦ τμήματος.

(*) Ν. ΒΨΣ' τῆς 29 Μαρτ. 1900, Ν. Δ. 19 Φεβρ. 1917, Ὅρα Κώδικες Θέμιδος τομ. Δ' σ. 792 καὶ ἐπ.

Ὅρα κατωτέρω τὸ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, περὶ προκαταβολῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ταμεῖα.

Ἄρθρον 46. Ὑπὸ τοῦς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαγεγραμμένους ὄρους δίδεται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν προκαταβολὴ δραχμῶν 200.000.

Τὸ ποσὸν τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Ναυτικοῦ ἠϋξήθη διὰ μεταγενεστέρων ν. τῶν ἑξῆς: YIZ' τοῦ 1881, εἰς δραχ. 500.000, ΔΟΖ' τοῦ 1912, εἰς δραχ. 900.000 καὶ 900 τοῦ 1917, δι' οὗ ἀνεβιβάσθη εἰς δραχ. 3.700.000, ν. 1490 τοῦ 1918, ν. δ. 1 Μαρτ. 1923, περὶ αὐξήσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς τοῦ Ναυτικοῦ, διὰ δὲ τοῦ ν. δ. τῆς 31 Ἰουλ. 1925 κρωθέντος ὑπὸ ν. δ. 13 Νοεμβρίου 1927, εἰς δραχ. 40 ἑκατομ.

Πάγια προκαταβολαὶ δι' εἰδικῶν νόμων χορηγοῦνται: 1) Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν, ἄρθρ. 57 ν. 4578· 2) διὰ ταχυδρομικὰ ἔνσημα, ν. 4581 τοῦ 1930, ἄρθρ. 10· 3) εἰς Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ν. 876, δ. 18 Ἰουλ. 1931, περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἄρθρ. 41-43· 4) εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, Δ. 27 Μαΐου 1927, περὶ διοικήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ· 5) εἰς τὴν Σχολὴν τῶν φυλάκων Φυλακῶν· 6) εἰς τὰς πρεσβευτικὰς ἀρχάς· 7) εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Σχολὴν Κέρκυρας, ν. 2501· 8) εἰς τὴν ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, Δ. 30 Ἰουν. 1931, περὶ κώδικος τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν ἀστυνομίαν τῶν πόλεων· 9) εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κρατικῶν Προμηθειῶν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ ν. 3194 τοῦ 1924: «Διὰ διατάγματος ἐκδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ὀρισθῆσονται ἢ χορήγησις εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας παγίας προκαταβολῆς, τὸ ποσὸν αὐτῆς, ὁ τρόπος τῆς λογιστικῆς τακτοποιήσεως αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

3. Προπληρωμαὶ διαφόρων δημοσίων ἐξόδων.

[Ἄρθρον 47. Προπληρωμαὶ ἐπιτρέπονται μόνον.

α') Διαταγῇ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων καὶ διὰ δημόσια ἔργα, δι' ἐπιστασίας ἐκτελούμενα.

β') Ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι, δι' ἔξοδα κατασχέσεως κτημάτων κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, δι' ἔξοδα ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς δημοσίων χρημάτων καὶ χαρτοσήμου, καὶ διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου].

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ **ν. δ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923**, περὶ προπληρωμῶν, ἔχοντος ὡς ἀκολούθως:

Κεφ. Α'. Προπληρωμαί διαταγῆ τῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 1. Πρὸς ἐκτέλεσιν δαπανῶν δι' ἄς, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἢ λόγῳ ἐπείγουσης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, καθίσταται ἀδύνατον νὰ προηγηθῶσιν αἱ, κατὰ τὰς κειμένας περὶ δικαιολογήσεως ἐξόδων, διατυπώσεις, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν προκαταβάλληται ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

2. Ἐν ἢ περιπτώσει καθίσταται ἀδύνατος ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ ἐκτελεσθείσης δαπάνης εἰς τὸν δικαιούχον ἀπ' εὐθείας ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον, ἐπιτρέπεται ἡ μέσῳ τρίτου πληρωμῆ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ μετρητῶν προκαταβαλλομένων ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον πληρωμαί, καλούμεναι ἐφεξῆς «προπληρωμαί δισταγῆ τῶν ὑπουργῶν», ἐνεργοῦνται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 3. 1. Πίναξ καταρτιζόμενος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ προσαρτώμενος εἰς τὸν νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, προσδιορίζει τὰς δαπάνας, δι' ἄς ἐπιτρέπονται προπληρωμαί.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιτρέπεται, ὅπως καὶ ἕτεροι δαπάναι προσδιορίζονται ὡς ἐπιδεκτικαὶ πληρωμῆς. Αἱ διὰ νόμων ἢ Β. διαταγμάτων ἐγκρινόμεναι νέαι δαπάναι χαρακτηρίζονται ὡς ἐπιδεκτικαὶ προπληρωμῆς, εἴτε δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου ἢ Β. διατάγματος, δι' ὧν χορηγοῦνται αἱ σχετικαὶ πιστώσεις, εἴτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4. 1. Προπληρωμαί ἐνεργοῦνται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδόμενων κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, προσυπογραφομένων δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ, κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Διὰ τῶν χρηματικῶν τούτων ἐνταλμάτων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποῦ ἐκδίδεται τὸ ἐνταλμα, τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

3. Ἡ προθεσμία τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἀρχομένη πέντε μὲν ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος, προκειμένου περὶ ἐνταλμάτων πληρωτέων ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ ταμείων, δέκα δὲ ἡμέρας, προκειμένου περὶ ἐνταλμάτων πληρωτέων ὑπὸ τῶν ταμείων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, καὶ εἴκοσι ἡμέρας διὰ τὰ ἐντάλματα τὰ ἐκδιδόμενα ἐπὶ τῶν λοιπῶν ταμείων τοῦ Κράτους, καθορίζεται ἐκάστοτε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων, δι' ἄς ἰσχύουσιν εἰδικαὶ περὶ τούτων διατάξεις ἐν ἀσῆ ὅμως περιπτώσει, δέον νὰ λήγῃ δύο τοῦλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς βάρους τῆς ὁποίας ἐξεδόθη τὸ ἐνταλμα. Ἀλλά, προκειμένου περὶ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδόμενων α') ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ β') εἰς τὴν περιπτώσειν δὲν εἶνε δυνατὴ ἢ εἰς τὸν δικαιούχον ἀπ' εὐθείας ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον πληρωμῆ τῆς δαπάνης, ἐπιτρέπεται παρὰ τὰς τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι λήξεως τῆς ἀμέσεως ἐπομένης χρήσεως.

4. Τὸ δι' ὀδοιπορικὰ ἔξοδα κλπ. μετακινουμένων δι' ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων καταβαλλόμενον δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ποσόν, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῆναι τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνὸς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων μετακινουμένων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, τὸ τριπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου, ἢ δὲ πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ προθεσμία δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἶνε μείζων τοῦ μηνός.

Ἄρθρον 5. 1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἄρθρου λαμβάνοντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικὰ ποσὰ καθίστανται δημοσίοι ὑπόλογοι, ὀφείλουσι δὲ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν διάθεσιν τούτων ὑποβάλλοντες τὰ οἰκεια δικαιολογητικά εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ προθεσμίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω δικαιολογητικά, μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴν κατὰ νόμον ἐγκρισίν, διαβιβάζονται διὰ τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὸν οἰκειον Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅστις μετὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν θεώρησιν τούτων ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 6. 1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπόλογοι ὀφείλουσι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν φύλαξιν καὶ τὴν ἐν γένει ἐξασφάλισιν τῶν παρ' αὐτῶν διαχειριζομένων χρημάτων, νὰ καταβάλλωσι τὴν ἢν καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις ἐπιμέλειαν, εὐθιυόμενοι διὰ πᾶσαν τυχὸν ἐπερχομένην ἀπώλειαν ἢ μείωσιν τῶν ἐν λόγῳ χρημάτων.

2. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἀμέσου χρησιμοποίησεως ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ, ὑποχρεοῦνται, ἵνα τὸ μὴ ἀναγκαιοῦν ἐκ τούτου μέρος, καταθέτωσι προσωρινῶς εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον τῇ ἐκδόσει γραμματίου ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν τῆς ληψοδοσίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον περὶ τούτου καθορισθέντα διὰ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παραγράφου ε' τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 1555 περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους» σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὅφειλουσι προσέτι, νὰ τηρῶσιν ἡμερολόγιον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ποσοῦ τούτου, ἵνα εἰς πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἐν ἐνδεχομένη ἐπιθεωρήσει τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν ἐξακριβῶται εὐχερῶς τὸ εἰς χεῖρας αὐτῶν ὑπόλοιπον.

Ἄρθρον 7. 1. Ἐφ' ὅσον, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ προθεσμίας πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, δὲν προσαχθῶσι τῷ Παρέδρῳ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐγκεκριμένα τὰ οἰκεια δικαιολογητικά, ὁ Πάρεδρος ὑποχρεοῦται, ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, νὰ καταλογίσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸ διὰ τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωθὲν ποσόν εἰς βᾶρος τοῦ λαβόντος τοῦτο ὑπόλογο.

2. Ἐν ἣ περιπτώσει ὁ ὑπόλογος προσαγάγῃ στοιχεῖα ἐπαρκῶς δικαιολογοῦντα τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, δύναται τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, δι' ἠτιολογημένης αὐτοῦ ἀποφάσεως, ν' ἀναστείλῃ ἐφ' ἅπαξ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὀριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, πάντως οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἑξ μηνῶν. Ἄμα τῇ λήξει τῆς ὡς ἄνω ὀριζόμενης προθεσμίας, ὁ Πάρεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως.

3. Εἰς ἀναθεώρησιν τῶν ἐκδοθεισῶν, ὡς ἄνω, καταλογιστικῶν ἀποφάσεων προβαίνει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐλεγχθῶσι καὶ θεωρηθῶσι ὑπὸ τοῦ Παρέδρου τὰ οἰκεια δικαιολογητικά.

Ἄρθρον 8. 1. Ἐφ' ὅσον οἱ λαμβάνοντες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος,

χρηματικά ποσά δι' ένταλμάτων προπληρωμῆς δὲν ἤθελον υποβάλλη έντός δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπό τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰ οἰκεία δικαιολογητικά εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐκτός τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος συνεπειῶν, ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προστίμου μέχρι δραχμῶν χιλίων, ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 505 τοῦ 1914 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης ἀμελείας περὶ τὴν ὑπερβάσιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς κράτησιν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ, δι' ὃ καθυστερεῖται ἀπόδοσις λογαριασμοῦ, πάσης οἰασθῆποτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποδοχῆς, ἣν ὑποχρεοῦται ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην νὰ διατάξῃ ὁ τμηματάρχης τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργεῖου καὶ ἧεις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην.

2. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κρατούμεναι ἀποδοχαὶ ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους, ἅμα τῇ θεωρήσει ὑπὸ τοῦ Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν.

Ἄρθρον 9. 1. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ χρηματικὸν ένταλμα προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλου καθυστεροῦντος, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας, πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ προηγουμένου χρηματικῶν έντάματος, ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ εἴτε διὰ τὴν αὐτὴν ἢ καὶ δι' ἄλλην αἰτίαν.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ ἐπίσης περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις χρηματικῶν έντάματος προπληρωμῆς διὰ δαπάνην. δι' ἣν παραμένουσιν ἀτακτοποιήτα μέχρι τριῶν ἐκ τῶν ἐκδοθέντων προηγουμένως διὰ τὴν δαπάνην ταύτην χρηματικῶν ένταμάτων, ἀνεξαρτήτως ἂν ἔληξεν ἡ μὴ ἢ πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ταχθεῖσα διὰ ταῦτα προθεσμία καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδίου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ δημοσίων ἔργων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ἔργων ἐκτελουμένων, περὶ ὧν κρατοῦσι τὰ ἑξῆς :

α') Δια τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ δημοσίου ἔργου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῇ καὶ δευτέρον χρηματικὸν ένταλμα προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδίου ὑπαλλήλου καὶ ἂν ἀκομὴ παραμένῃ ἀτακτοποιήτη μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὸ πρῶτον χρηματικὸν ένταλμα. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον χρηματικὰ έντάματα προπληρωμῆς πέραν τῶν τριῶν, ἐφ' ὅσον παραμένουσιν ἀτακτοποιήτα τὰ προεκδοθέντα διὰ τὸ ἔργον τοῦτο χρηματικὰ έντάματα, ἀσχετῶς ἂν ἔληξεν ἡ μὴ ἢ πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ταχθεῖσα διὰ ταῦτα προθεσμία καὶ ἀδιαφόρως ἂν ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου.

β') Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ ἐπ' ὀνόματί του ἐκδοσις χρηματικῶν ένταλμάτων προπληρωμῆς δι' ὅσαδήποτε ἔργα, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὁμοῦς τῆς προηγουμένης παραγράφου δι' ἕκαστον τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 10. 1. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος ὀριζομένων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις χρηματικῶν ένταλμάτων προπληρωμῆς καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διαθέτει τὰ καταβαλλόμενα αὐτῇ διὰ τῶν χρηματικῶν ένταλμάτων προπληρωμῆς μετρητά, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν περὶ δικαιολογήσεως καὶ πληρωμῆς ἐξόδων διατάξεων χορηγουμένης εἰδικῆς ὁδηγίας. Πρὸς δικαιολόγησιν

δὲ τῆς διαθέσεως τῶν ληφθέντων διὰ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων μετρητῶν, διαβιβάζει εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰ οἰκεία δικαιολογητικά, ὡς ταῦτα ὀρίσθησαν διὰ τῶν ἀνωτέρω ὁδηγιῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τῶν ὑποβαλλομένων δικαιολογητικῶν οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, εἰμὴ μόνον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἶνε σύμφωνα πρὸς τὰς ὡς ἄνω εἰδικὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντολματα προπληρωμῆς, δύναται νὰ ὀρίζεται, ἐκτὸς τῆς Τραπεζῆς, καὶ δεύτερος ὑπόλογος, δημόσιος ὑπάλληλος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διαθέτει ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ποσὸν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῶν τοῦ δευτέρου ὑπολόγου, εὐθυνομένη μόνον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τούτων. Πρὸς δικαιολόγησιν δὲ τῆς διαθέσεως τῶν ληφθέντων διὰ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων μετρητῶν διαβιβάζει εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰς ἀνωτέρω ἐντολὰς πληρωμῆς δεόντως ἐξωφλημένας.

Ὁ δεύτερος ὑπόλογος εὐθυνομένος διὰ τὴν πλήρη δικαιολόγησιν τῆς δαπάνης καὶ τὴν νομιμότητα τῶν διατασσομένων παρ' αὐτοῦ πληρωμῶν, ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά τῆς δαπάνης μετ' ἀντιγράφων τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκδοθεισῶν ἐντολῶν πληρωμῆς, ἕξομοιοῦται δὲ πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐκ χρηματικῶν ἐντολμάτων προπληρωμῆς ὑπολόγους, ἐφαρμοζομένων πασῶν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Διὰ τὰ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκδιδόμενα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου χρηματικά ἐντάλματα προπληρωμῆς δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 ἐδ. 1 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11. 1. Εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῶν Ὑπουργῶν, δευτερεύοντας διατάκτας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατάσσωσι προπληρωμὰς δαπανῶν.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν, οἱ Γενικοὶ Διοικηταί, παρ' οἷς ἐδρεύει Ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δύναται νὰ διατάσσωσι τὴν προπληρωμὴν δαπανῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ δαπάναι αὗται ἔχωσι προοδιορισθῆ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ὡς ἐπιδεκτικαὶ προπληρωμῆς.

Διὰ τὰς ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν διατασσομένας προπληρωμὰς κρατοῦσι τὰ ἑξῆς:

α') Αἱ προπληρωμαὶ ἐνεργοῦνται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκδιδομένων κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων τῶν ταμείων τοῦ Κράτους.

β') Διὰ τῶν χρηματικῶν τούτων ἐνταλμάτων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα, τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ἐν οὐδεμιᾷ ὁμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ τασσομένη προθεσμία, ἥτις δέον νὰ ἀρχῆται πάντοτε πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐντάλματος, εἶνε μείζων τῶν δύο μηνῶν.

γ) Οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικὰ ποσὰ δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καθίστανται δημόσιοι ὑπόλογοι, ὀφείλουσι δὲ νὰ δικαιολογήσωσι

τὴν διάθεσιν τούτων, ὑποβάλλοντες τὰ οἰκεία δικαιολογητικά εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ προθεσμίας. Τὰ ὡς ἄνω δικαιολογητικά, μετὰ προηγουμένον ἔλεγχον τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, διαβιβάζονται διὰ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅστις μετὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν θεώρησιν τούτων ὑποβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

δ') Ἐφ' ὅσον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ προθεσμίας πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, δὲν προσαχθῶσι τῷ Ἐπιτρόπῳ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐγκεκριμένα τὰ οἰκεία δικαιολογητικά, ὁ Ἐπίτροπος υποχρεοῦται, ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην, νὰ καταλογίσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸ διὰ τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωθὲν ποσὸν εἰς βάρος τοῦ λαβόντος τοῦτο ὑπόλογον. Ἐν ἣ περιπτώσει ὁ ὑπόλογος προσαγάγῃ στοιχεῖα ἐπαρκῶς δικαιολογούντα τὴν μὴ ἐμπρόθεσον ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ, δύναται τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δι' ἠτιολογημένης αὐτοῦ ἀποφάσεως νὰ ἀναστείλῃ ἐφάπαξ τὴν ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὀριζόμενον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πάντως οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἑξ μηνῶν. Ἐὰν τῇ λήξει τῆς ὡς ἄνω ὀριζομένης προθεσμίας, ὁ Ἐπίτροπος προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως. Εἰς ἀναθεώρησιν τῶν ἔκδοθεισῶν, ὡς ἄνω, καταλογιστικῶν ἀποφάσεων, προβαίνει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐλεγχθῶσι καὶ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῶν τὰ οἰκεία δικαιολογητικά.

ε') Ἐφ' ὅσον οἱ λαμβάνοντες χρηματικὰ ποσὰ δι' ἐνταλμάτων προπληρωμῆς δὲν ἤθελον ὑποβάλλῃ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰ οἰκεία δικαιολογητικά εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ἐκτὸς τῶν συνεπειῶν τοῦ καταλογισμοῦ, ὑπόκεινται εἰς κράτησιν, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ποσοῦ δι' ὃ καθυστερεῖται ἀπόδοσις λογαριασμοῦ, πάσης οἰασθήποτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀποδοχῆς, ἣν υποχρεοῦται ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην νὰ διατάξῃ ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, καὶ ἥτις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου υποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην. Αἱ οὕτω κρατούμεναι ἀποδοχαὶ ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους, ἄμα τῇ θεωρήσει ὑπὸ τοῦ Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν.

ς') Οἱ μὴ ἀποδόσαντες λογαριασμὸν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὑπόκεινται, ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης ἀμελείας περὶ τὴν ὑπέρβασιν ταύτης, καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προστίμου μέχρι δραχμῶν χιλίων, ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃν υποχρεοῦται ὁ προϊστάμενος τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ν' ἀναφέρῃ πᾶσαν καθυστέρησιν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος.

ζ') Αἱ ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐπιτερόμεναι κατὰ τὰ ἀνωτέρω προπληρωμαί, δύναται νὰ ἐνεργῶνται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὅμως πάντοτε δημοσίου ὑπαλλήλου ὡς δευτέρου ὑπόλογου, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος.

η') Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν διατασσομένων προπληρωμῶν ἐφαρμόζονται ὡς ἔχουσι καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δευτερεύοντα διατάκτας, νὰ διατάσσωσι τὴν προπληρωμὴν δαπανῶν διὰ

της ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προκαταβολῆς, τηρουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1010 καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. διαταγμάτων, ὡς καὶ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν συγκρούονται πρὸς ταύτας.

Ἐντάλματα προκαταβολῆς δύνανται νὰ ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δευτερευόντων διατακτῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Γραπῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ δαπάνας ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ, ὀριζομένου πάντοτε καὶ δευτέρου ὑπολόγου, ἐφαρμοζομένων δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ τὰς εὐθύνας τοῦ Ἐπιτροπῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔχει, προκειμένου περὶ ἐνταλμάτων προκαταβολῆς ἐκδιδομένων κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 12. Ἐν ἣ περιπτώσει δὲν παρεχωρήθη δι' ἐργολαβίας ἢ διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑποδικῶν καὶ καταδικῶν ὡς καὶ ἢ διὰ τὴν λειτουργίαν ἐν γένει τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους δαπάνη, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ἐκάστοτε χρηματικὰ ποσὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ προέδρου τῶν οἰκείων ἐφορειῶν ἢ τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, τηρουμένων δὲ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 13. 1. Τὰ δι' ἔξοδα περιθάλψεως ἐν γένει τῶν προσφύγων ἀπαιτούμενα ἐκάστοτε χρηματικὰ ποσὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἢ Νομάρχου ἢ Ὑποδιοικητοῦ ἢ προϋσταμένου τῆς ὑπηρεσίας προσφύγων διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν, τηρουμένων δὲ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος. Προκειμένου περὶ ἐξόδων περιθάλψεως ἐντὸς τῆς ἔδρας Νομοῦ ἢ Ὑποδιοικήσεως, τὰ ὡς ἄνω χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι δημοσίου ὑπαλλήλου ἐκ τῶν μετεχόντων τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς.

2. Τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς περιθάλψεως τῶν οικογενειῶν τῶν ὑπὸ τὰ ὄπλα ὑπηρετούντων ἀνδρῶν ἐκδιδόμενα κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ἐντάλματα ἐπ' ὀνόματι τῶν Νομαρχῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν, ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδονται τηρουμένων τῶν δειτάξεων τοῦ παρόντος καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων, εἰς οὓς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταβιβάζεται ἢ ἐνάσκησις τῶν ἐκ τῶν κειμένων νόμων συναφῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καθηκόντων καὶ λειτουργιῶν ἐν γένει. Εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους, εἰς οὓς ἤθελεν ἀνατεθῆ ἢ ὡς ἄνω ὑπηρεσία, ἐπιτρέπεται ἡ χορηγία ἀποζημιώσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν διακοσίων κατὰ μῆνα, ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ χορηγία ἀποζημιώσεως, οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δραχμῶν διακοσίων κατὰ μῆνα, ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Περιθάλψεως καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας ἢ Ὑποδιοικητὰς, ἐφ' ὅσον ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς περιθάλψεως τῶν οικογενειῶν τῶν ὑπὸ τὰ ὄπλα ὑπηρετούντων ἀνδρῶν.

Ἄρθρον 14. 1. Ἐν περιπτώσει ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἐντάλμα προπληρωμῆς, νὰ καταβάλλῃ τῇ προηγουμένη ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Διατάκτου, εἰς ἕτερον δημόσιον ὑπάλληλον ὀριζόμενον ὑπὸ τούτου, τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐντάλματος, εἴτε πρὸς ἐκτέλεσιν τμήματος τῆς δαπάνης, εἴτε πρὸς συνέχισιν ταύτης.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη τὸ ἐντάλμα προπληρωμῆς ὑπαλλήλου περιορίζεται εἰς τὸ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτοῦ διαχειριζόμενον

ποσόν, διὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ καθίσταται ὑπόλογος ὁ εἰς ὃν κατεβλήθη τοῦτο, ἐφαρμοζομένων πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Πᾶσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπερχομένη μεταβολὴ ὑπολόγου ἀναγγέλλεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον καὶ τὸν οἰκείον Πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων ὑπολόγων τῶν ὀριζομένων ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐπ' ὄνοματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 15. 1. Εἰς τοὺς δημοσίους ἐν γένει ὑπολόγους καὶ τοὺς ὁποσδήποτε διαχειριζομένους χρήματα τοῦ Δημοσίου ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια πληρωμῶν μὴ ἀναγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν.

2. Πᾶσα πληρωμὴ ἐνεργηθεῖσα κατὰ παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως χαρακτηρίζεται ὡς ἄλλειμμα, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852 «περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους».

3. Πάντες οἱ ὁποσδήποτε λαμβάνοντες καὶ διαχειριζόμενοι δημοσίον χρήμα τεθὲν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου συνεπεία διαταγῶν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καταλογίζονται τῇ αἰτήσει τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἂν δὲν ἤθελον ἀποδώσει λογαριασμόν ἐντὸς ταχθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας.

Ἄρθρον 16. 1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προπληρωμῶν τῶν διατασσομένων ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, ὧν οἱ προϋπολογισμοὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸν Προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους, δύνανται δὲ νὰ ἐπεκταθῶσι, διὰ Β. διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προκαλουμένου, καὶ ἐπὶ παντὸς ἄλλου Εἰδικοῦ Ταμείου τελουontos ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους.

Κεφ. Β'. Προπληρωμαὶ ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι.

Ἄρθρον 17. 1. Προπληρωμαὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῶνται ὑπὸ τῶν ταμιῶν καὶ ἄνευ προηγουμένης ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς, δι' ἔξοδα κατασχέσεως κτημάτων κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, δι' ἔξοδα ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς δημοσίων χρημάτων καὶ χαρτοσήμου, διὰ δικαιώματα καὶ προμήθειαν χαρτοσήμου καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην δαπάνην ὀριζομένην δι' εἰδικοῦ νόμου καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐπιτρεπομένου.

Πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΓΦΜΖ' τοῦ 1909 πληρωτέων εἰς μάρτυρας καὶ ἐμπειροτέχνους δικαιομάτων, οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν εἰς τοὺς οἰκείους γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἢ ἂν λειτουργῇ καὶ Κακουργιοδικεῖον παρὰ τῷ αὐτῷ Πρωτοδικεῖῳ δραχμὰς πέντε χιλιάδας. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται, τῇ αἰτήσει τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν, παραδίδοντος ἀπόδειξιν ἐφ' ἄπλου χάριτος, ἀποκαθίσταται δὲ ἐκάστοτε τὸ δαπανώμενον ποσὸν ἐπὶ τῇ παραδόσει εἰς τὸν ταμίαν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς πληρωμῆς.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προπληρωμαὶ καλοῦνται «προπληρωμαὶ ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι».

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζονται τίνες τῶν ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι προπληρωμῶν δέον νὰ φέρονται εἰς πίστωσιν αὐτῶν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ σχετικὰς διατάξεις.

Κεφ. Γ' . Προσωρινά χρηματικά έντάλματα.⁽¹⁾

Άρθρον 18. [1. Έπιτρέπεται ὅπως, δι' ἐπιτακτικῶς καὶ ἐκτάκτως ἐπείγουσας δαπάνας τοῦ Κράτους, δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη πίστωση, προκαταβάλληται τὸ ποσὸν τούτων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου].

Άρθρον 19. [1. Ἡ προκαταβολὴ αὕτη ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων ταμείων τοῦ Κράτους. Τὰ χρηματικά ταῦτα έντάλματα ἐκδίδονται εἰς βάρος χρηματικοῦ λογαριασμοῦ «προσωρινά έντάλματα Ὑπουργείου» ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῆ ἐντολῆ του ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, δὲν ὑπόκεινται δὲ εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Συνεδρίου.]

Άρθρον 20. [1. Διὰ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρηματικῶν ένταλμάτων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ ένταλμα, τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας.

2. Ὁ ὑπάλληλος, τὸ ποσὸν τοῦ έντάλματος καὶ ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ὀρίζεται διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δέον νὰ λήγῃ δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐκδίδεται τὸ προσωρινὸν χρηματικὸν ένταλμα.]

Άρθρον 21. 1. Διὰ τὸ δικαιολογηθὲν, τῇ ὑποβολῇ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν, ποσὸν τῆς δαπάνης, ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου χρηματικὸν ένταλμα εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων αὐτοῦ.

Τὸ χρηματικὸν τοῦτο ένταλμα ἀποστέλλεται εἰς τὴν Γενικὸν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπαιτούμενων διατυπώσεων πρὸς τακτοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ έντάλματος.

3. Τὸ τυχὸν μὴ χρησιμοποιηθὲν ἐκ τοῦ προσωρινοῦ έντάλματος ποσόν, ἐπιστρέφεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ εἰσάγεται διὰ γραμματίου ἐκδιδομένου ὑπὸ τὸν ὡς εἴρηται χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «προσωρινά χρηματικά έντάλματα Ὑπουργείου.».

3. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πίνακα τῶν παραμεινόντων τυχὸν ἀτακτοποιήτων προσωρινῶν ένταλμάτων ἐκ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁμωμένου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐκδοθέντων.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποβάλλει τὸν πίνακα τοῦτον μετὰ τῶν παρατηρήσεών του εἰς τὴν Βουλὴν.

Άρθρον 22. 1. Οἱ διαχειριζόμενοι χρήματα ἐκ προσωρινῶν χρηματικῶν ένταλμάτων ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τὰ οἰκεια δικαιολογητικά εἰς τὸ ἀρμοδίον Ὑπουργεῖον ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

2. Τὰ δικαιολογητικά ταῦτα, μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον καὶ τὴν κατὰ νόμον ἔγκρισιν, διαβιβάζονται εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου μετὰ τῆς

(1) Τάρθρα 18, 19 καὶ 20 ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἀμέσως κατωτέρω παρὰτιθεμένου ἄρθρο, 3 τοῦ ν. 5127 τοῦ 1931.

οικείας έντολης πληρωμής πρὸς ἕκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου έντάλματος διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ.

3. Ἄν έντός μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας, δὲν διαβιβασθῶσι τῷ Εἰδικῷ Λογιστηρίῳ ἔγκειραμένα τὰ οἰκεία δικαιολογητικά, ὁ Τμηματάρχης τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ὑποχρεοῦται νὰ αἰτήσῃται παρὰ τοῦ οἰκείου Παρέδρου τὸν καταλογισμὸν τοῦ μὴ δικαιολογηθέντος ποσοῦ εἰς βάρος τοῦ ἐκ τοῦ προσωρινοῦ έντάλματος ὑπολόγου.

4. Ὁ Πάρεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἕκδοσιν τῆς καταλογιστικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως, εἰς ἀναθεώρησιν τῆς ὁποίας προσβαίνει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐάν καὶ ἐφ' ὅσον διαβιβασθῶσι τῷ Εἰδικῷ Λογιστηρίῳ τὰ οἰκεία δικαιολογητικά.

***Ἀρθρον 23.** 1. Προσωρινὰ χρηματικὰ έντάλματα δύνανται νὰ ἐκδίδονται καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος

2. Ἐπὶ τῶν προσωρινῶν χρηματικῶν ένταλμάτων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 ἐδ. 1, 6, 8, 9 καὶ 14 τοῦ παρόντος.

***Ἀρθρον 24.** Καταργοῦνται :

1) Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852.

2) Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου ΓΦΜΖ' τοῦ 1909.

3) Ὁ νόμος 874 τοῦ 1917 «περὶ ἐκδόσεως χρηματικῶν ένταλμάτων ἐπὶ ἀπόδοσει λογαριασμοῦ».

4) Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1914 τοῦ 1920 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τοῦ λογιστικοῦ αὐτῶν εἰς τὰς στρατιωτικῶς καταλαμβανόμενας χώρας.

5) Ὁ νόμος 1924 τοῦ 1920 «περὶ προπληρωμῶν διαταγῆ τῶν Ὑπουργῶν».

6) Ὁ νόμος 2976 τοῦ 1922 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1924».

7) Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 18 Μαΐου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανώσεως προσωπικοῦ τῶν ταμείων κλπ. διατάξεων οἰκονομικῶν νόμων».

8) Τὸ Ν. διάταγμα τῆς 22 Μαΐου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2976».

9) Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 30 Ἰουνίου 1923 «περὶ προσηύξης διατάξεων εἰς τὸν νόμον 1924».(1)

10) Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1933 «περὶ καταργήσεως θέσεων ταμιακῆς ὑπηρεσίας κλπ.».

11) Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 6 Αὐγούστου 1923 «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας».

Καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

***Ἀρθρον 25.** Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, οὔτινος ἢ δημοσίευσις καὶ ἡ ἐκτέλεσις

(1) Τοῦ Ν. Διατάγματος τούτου μένει ἤδη ἐν ἰσχύϊ τὸ τελευταῖον ἄρθρον 3), οὔτινος ἢ § α' ἔχει οὕτως :

«Αἱ ἐν τῷ ἔδαφιῳ α' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' «περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους» λέξεις «1000 δραχμᾶς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «5000 δραχμᾶς».

ἀντιτίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3. Ν. 5127 τοῦ 1931. 1. Τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923 περὶ προπληρωμῶν ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἐπιτακτικὰς καὶ ἐκτάκτως ἐπείγουσας δαπάνας τοῦ Κράτους δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη πίστωσης ἢ εἶναι ἀδύνατον νὰ προηγηθῶσιν αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαπανῶν τούτων διατυπώσεις, προκαταβάλληται τὸ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ὡς ἄνω προκαταβολαὶ ἐνεργοῦνται διὰ τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους.

Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου εἰς βάρος χρηματικοῦ λογαριασμοῦ «προσωρινὰ ἐντάλματα Ὑπουργείου » καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, δὲν ὑπόκεινται δὲ εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἐκδοσις τῶν ἐνταλμάτων τούτων ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς ἣν περιπτώσιν πρόκειται περὶ δαπάνης μὴ στηριζομένης εἰς νόμον, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω χρηματικῶν ἐνταλμάτων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ ἐντὸς ὄρισμένης προθεσμίας.

Ὁ ὑπάλληλος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ὀρίζεται διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἀποφάσεως τῶν δύο Ὑπουργῶν. Ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δεῖον νὰ λήγῃ δύο τοῦλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐκδίδεται τὸ ἐντάλμα.

Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπ' ὀνόματι δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει εἰς ἣν περιπτώσιν οὗτοι εἶναι καὶ δικαιούχοι τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ.

Ἐπὶ τοῦ περὶ προπληρωμῶν νομοθετήματος ἡ Γ. Δ. Δ. Δ. ἐχορήγησε τὰς κάτωθι ὁδηγίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 114361)95 τοῦ 1931 ἐγκ. διαταγῆς :

«Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ περιελήφθησαν, συμπληρωθεῖσαι, ἔν τισι δὲ καὶ τροποποιηθεῖσαι, αἱ ἐν διαφόροις νόμοις ἀπαντῶσαι περὶ προπληρωμῶν διατάξεις, αἵτινες καὶ καταργοῦνται. Ὡστε προπληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ἤδη μόνον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοποιουμένου Διατάγματος.

«Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐπενεχθεισῶν καινοτομιῶν ἐν τοῖς μέχρι τοῦδε περὶ προπληρωμῶν κοροτοῦσιν εἰσὶν αἱ ἑξῆς :

«Α'. Ἐντάλματα προπληρωμῆς ἐπετράπη, νὰ ἐκδίδωνται οὐ μόνον διὰ δαπάνας μελλούσας νὰ ἐκτελεσθῶσιν, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκτελεσθείσας, ὡσάκις δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ ἀπ' εὐθείας τῷ δικαιούχῳ ἢ τῷ πληρεξουσίῳ αὐ-

τοῦ πληρωμῆ, ἐνεργουμένη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μέσῳ τρίτου τῇ ἐκδόσει ἐπ' ὀνόματι τούτου χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς. Καὶ δὲν ἀντέκειτο μὲν κειμένη διατάξει ἡ τοιαύτη ἐνέργεια, ἀλλὰ πρὸς πρόληψιν ἀμφισβητήσεως τῆς νομιμότητος αὐτῆς σκόπιμον ἐκρίθη, ἵνα ρητῶς περὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης διαλάβῃ ὁ νόμος.

«Β'. Ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐντάλματος προπληρωμῆς, δύναται κατὰ κρίσιν τοῦ Διατάκτου, νὰ ὀρίζεται καὶ δεύτερος ὑπόλογος, δημόσιος ὑπάλληλος, δυνάμει ἐντολῶν τοῦ ὁποίου καταβάλλει αὕτη τὰ δι' ἐκτέλεσιν τῆς δαπάνης ἀπαιτούμενα ποσά. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ μὲν Τράπεζα εὐθύνεται μόνον διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν τοιούτων ἐντολῶν· ὁ δὲ δεύτερος ὑπόλογος διὰ τὴν νομιμότητα καὶ δικαιολόγησιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐντελλομένων πληρωμῶν.

«Προκειμένου ὅμως περὶ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑπὸ δευτερεύοντος διατάκτου (ὅπως ἐπιτρέπεται τοιαύτη ἐκδοσις) ἀπαιτεῖται πάντοτε νὰ ὀρίζεται καὶ δεύτερος ὑπόλογος δημόσιος ὑπάλληλος.

«Γ'. Προκειμένου περὶ δημοσίων ἔργων, ἐκτελουμένων ἀπ' εὐθείας δι' ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἐπετροπήσαν αἱ κάτωθι ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῶν διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἑδαφίων καὶ 2 τοῦ άρθρου 9 ὀριζομένων:

«α') Ἐπιτρέπεται ἵνα ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθῇ διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον καὶ δεύτερον ἐντάλμα προπληρωμῆς, καὶ ἂν ἀκόμη παραμένῃ ἀτακτοποιήτον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ταχθείσης προθεσμίας τὸ πρῶτον ἐντάλμα.

«β') Διὰ τὸ αὐτὸ ὅμως ἔργον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι πλείονα τῶν τριῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ἐφ' ὅσον παραμένωσιν ἀτακτοποιήτα τὰ προεκδοθέντα ἐντάλματα, ἀδιαφόρως ἂν ἔληξεν ἢ μὴ ἢ πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ταχθεῖσα διὰ ταῦτα προθεσμία καὶ ἀσχέτως ἂν εἶχον ἐκδοθῇ ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου.

«γ') Ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδοθῶσι χρηματικὰ ἐντάλματα προπληρωμῆς δι' ὅσα δήποτε ἔργα ὑπὸ τὸν ὡς ἄνω ὅμως περιορισμόν—δηλαδή, διὰ τὸ αὐτὸ ἔργον νὰ μὴ παραμένωσιν ἀτακτοποιήτα πλείονα τῶν τριῶν ἐνταλμάτων.

«Δ') Ἡ δι' ἐπιτακτικὰς καὶ ἐκτάκτως ἐπειγουσὰς δαπάνας ἐκδοσις προσωρινῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων περιορίζεται μόνον ἐν τῇ περιπτώσει ἑλλείψεως τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως· ἐν τῇ σχετικῇ δ' ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος, ὃ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τοῦτο καὶ ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης οὕτω καὶ ἰδίας ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, ὡς μέχρι τούδε.

«Τὸ τυχὸν μὴ διατεθὲν ἐκ τοῦ ποσοῦ προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπιστρεφόμενον ὑπὸ τοῦ δοσιλόγου, εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον ταμείον τῇ ἐκδόσει γραμματίου ὑπὸ τίτλον «Προσωρινὰ χρηματικά ἐντάλματα Ὑπουργείου . . . » οὗτινος τὸν ἀριθμὸν, χρονολογίαν καὶ ποσὸν σημειοῖ ὁ δοσίλογος ἐν τῇ συνοδευούσῃ τὰ ὑποβαλλόμενα ὑπ' αὐτοῦ δικαιολογητικὰ τῆς δαπάνης καταστάσει. Μόνον δὲ διὰ τὸ πράγματι δαπανηθὲν (καὶ δικαιολογηθὲν) ποσὸν ἐκδίδεται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους χρηματικὸν ἔνταλμα. Ὑποβάλλεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσιν γ) διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς τακτοποίησιν τοῦ προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος.

«Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν Προϊσταμένων τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τῆς ἐν ἑδαφίῳ 3 τοῦ ἄρθρου 22 διατάξεως, καθ' ἣν ὑποχρεοῦνται, ἵνα ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ζητῶσι παρὰ τοῦ οἰκείου Παρέδρου τὸν εἰς βάρος τοῦ ἐκ προσωρινοῦ ἐντάλματος δοσιλόγου καταλογισμὸν τοῦ μὴ δικαιολογηθέντος ποσοῦ.

«Ε'. Παρισταμένης ἀνάγκης, ἵνα ἡ ἐκτέλεσις τμήματος τῆς δαπάνης, δι' ἣν ἐξεδόθη ἐπ' ὀνόματι ὑπαλλήλου τινὸς χρηματικὸν ἔνταλμα προπληρωμῆς, ἀνατεθῇ ἐτέρῳ ὑπαλλήλῳ, ἢ ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως ἢ μεταθέσεως τοῦ ὑπολόγου πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς δαπάνης, ὕφισταμένης δ' ἀνάγκης συνεχίσεως ταύτης, ἐπιτεράπη, ἵνα τὸ διὰ τὴν τμηματικὴν ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενον ποσὸν ἢ τὸ μῆπω δαπανηθὲν καταβάλη ὁ ὑπόλογος, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ οἰκείου Διατάκτου, εἰς ὀριζόμενον ὑπὸ τούτου ἕτερον ὑπάλληλον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ εὐθύνῃ τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκδοθῆ τὸ ἔνταλμα προπληρωμῆς, περιορίζεται εἰς τὸ ἀπ' εὐθείας μόνον διαχειρισθὲν ὑπὸ τούτου· διὰ δὲ τὸ ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ἄνω, μεταβιβασθὲν ποσὸν εὐθύνεται ὁ εἰς ὃν τοῦτο κατεβλήθη.

«Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν δευτέρων ὑπολόγων, τῶν ὀριζομένων ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς».

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 17 § 3 τοῦ περὶ προπληρωμῶν ν. δ. ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 53062 τῆς 23 Ἀπριλίου 1923 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζουσα :

«Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 § 3 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ προπληρωμῶν».

Ἀποφασίζομεν

1) Προπληρωμαί ἐκ τῶν ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι ἐνεργουμένων, αἵτινες δέον νὰ φέρωνται ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν εἰς πίστωσιν τῆς

διαχειρίσεως των κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1920 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων» κανονιζόμενα, ὀρίζονται αἱ ἑξῆς :

α'.) Δι' ἔξοδα μαρτυρικῶν δικαιωμάτων· (προκαταβολικὴ ἐξόφλησις κλήσεων μαρτύρων).

β'.) Δι' ἔξοδα προμηθείας ἐπὶ τῇ λιανικῇ πωλήσει χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν ἐνσήμων εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δικαιουμένους ταύτης.

γ'.) Δι' ἔξοδα συλλήπτρων ἀνυποτάκτων καὶ ἀδηλώτων.

δ'.) Δι' ἔξοδα προπληρωμῆς τοῖς μετρητοῖς δελτίων ἐπιταχθέντων κτηνῶν δυνάμει τοῦ νόμου ,ΑΦΜ' περὶ στρατ. εἰσφορῶν.

ε'.) Δι' ἀντίτιμον κοινῶν γραμματοσήμου χορηγουμένου δωρεὰν εἰς ταχ. γραφεῖα πρὸς ἀντικατάστασιν ἀχρήστου καταστάντος ἐναρτίθμου γραμματοσήμου.

στ'.) Δι' ἔξοδα μεταγωγῆς ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ ἔξοδα διατροφῆς προσωποκρατουμένων ἀπόρων τοιούτων ὀφειλετῶν.

ζ'.) Δι' ἔξοδα ἐξοφλήσεως τοκομεριδίων ὁμολογιῶν δανείου ναυτικῶν χορηγημάτων.

2) Τὰς ὡς ἄνω προπληρωμὰς θὰ φέρωσιν εἰς πίστωσιν ἅπαντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα ἀδιαφόρως, ἂν ἔχη παρ' αὐτοῖς ἐφαρμοσθῆ ἢ μὴ τὸ Β. Διάταγμα τῆς 1 Φεβρουαρίου 1920 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων».

Ἡ Γ.Δ.Δ.Α. κοινοποιούσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58335]34 τοῦ 1924 ἐγκ. διαταγῆς παρέσχε τὰς ἑξῆς ὁδηγίας : «Διὰ τῆς παρ. 1 τῆς ἀποφάσεως ὀρίζονται κατηγορηματικῶς τίνες ἐκ τῶν ἐνεργουμένων προπληρωμῶν θὰ φέρωνται εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεώς σας. Ἐπομένως πᾶσα ὑπέρβασις ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ οὐ μόνον θὰ συνεπάγεται τὴν ἀπόρριψιν τῆς σχετικῆς πιστώσεως ὑπὸ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ συνάμα θὰ προκαλῆται αὐστηρὰ τιμωρία τοῦ οὕτως ἐνεργήσαντος ὑπολόγου.—Πλὴν τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἑξῆς : Διὰ μὲν τὰς ὑπὸ στοιχ. α', β', δ', ε' καὶ ζ' προπληρωμὰς δύνασθε κατὰ μῆνα ἢ καὶ ἐνωρίτερον νὰ φέρητε τὰ σχετικὰ ἀντίτιμα συμπληρωμένα μὲ πάντα τὰ προαπαιτούμενα διὰ τὴν πληρωμὴν δικαιολογητικὰ εὐθύς εἰς πίστωσίν σας.—Διὰ δὲ τὰς ὑπὸ στοιχ. γ' καὶ σ' προκαταβολὰς δὲν θὰ ἐνεργῆται εὐθύς, ἅμα τῇ πληρωμῇ, ἀλλὰ ἀφοῦ προηγουμένως τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα πρὸς θεώρησιν καὶ ἐπιστραφῶσιν ὑμῖν ἠλεγμένα πρὸς βεβαίωσιν, ὅποτε ἐκδίδοντες τὰ οἰκεία τριπλότυπα βεβαιώσεως καὶ συμπληροῦντες διὰ τούτων τὰ δικαιολογητικὰ (ἀντὶ νὰ ὑποβάλητε καὶ αὐθις εἰς τὰ ὑπουργεῖα

πρὸς ἔκδοσιν τακτικῶν ἐνταλμάτων) θὰ φέροντε ταῦτα εἰς πίστωσίν σας ὑπὸ τὸν οἰκεῖον χρηματιστικὸν λογαριασμόν.

«Διὰ τῆς παρ. 2 τῆς ἀποφάσεως ὠρίσθη, ὅπως εἰς τὴν ὡς ἄνω ἐνεργεῖαν προβαίνουσιν ἅπαντα τὰ Ταμεῖα ἀδιαφόρως ἂν ἐπεξετάθη ἢ μὴ εἰς πάντα ὁ νέος ὄργανισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων καὶ τοῦτο διότι ἐκρίθη σκόπιμον, ὅπως ἀπαλλαγῶσι τοῦ φόρου ἀντιτίμων διαφόρων προπληρωμῶν τὰ χρηματικά ὑπόλοιπα τῶν διαχειρίσεων ἁπάντων τῶν Ταμείων. Ἐννοεῖται, ὅτι ἅπαντες οἱ ὑπόλογοι ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ταύτη, θὰ ἔχουσιν ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Β. Δ. τῆς 1 Φεβρουαρίου 1920, ἵνα πιστῶνται ὑπὸ ἴδιον χρηματικὸν λογαριασμόν κλπ.»

Ἔτεροι ἀποφάσεις περὶ τῶν ἰδία ἀρμοδιότητι τῶν ταμιῶν ἐνεργουμένων προπληρωμῶν εἶνε : 1) ἢ ὑπ' ἀριθ. 131196 τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1931, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 § 3 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ προπληρωμῶν», ἀποφασίζομεν :

1) Προπληρωμαί ἐκ τῶν ἰδία τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι ἐνεργουμένων δυνάμει τῶν σχετικῶν διατάξεων, αἵτινες δέον νὰ φέρονται ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεώς των ὑπὸ τὴν ὁμάδα «προκαταβολαὶ Ταμιῶν ἰδία ἀρμοδιότητι» κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 τοῦ ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1920 Β. Διατάγματος «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων, κανονιζόμενα ὁρίζονται καὶ αἱ ἑξῆς :

α') Ἐξόδα κατασχέσεως περιουσίας ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

β') Προκαταβολαὶ δικαστικῶν δαπανημάτων καὶ ἐξόδων βεβαιώσεως φόρων.

γ') Προκαταβολαὶ μισθοῦ διαθεσιμότητος εἰς ἀποστράτους ἀξιωματικούς,

δ') Προκαταβολαὶ ἐξόδων πτωχεύσεως ἐμπορικοῦ νόμου.

ε') Προκαταβολαὶ ναυγιορειακῶν δαπανῶν.

ς') Ἐξόδα μεταφορᾶς δημοσίων χρημάτων.

ζ') Προκαταβολαὶ ἐξόδων πραγματογνωμοσύνης.

η') Προκαταβολαὶ ἐκ τῶν Προξενικῶν εἰσπράξεων.

θ') Ἐξόδα δημοσιεύσεων.

ι') Ἐξόδα μεταφορᾶς ταινιῶν καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου.

ια') Ἄμοιβὴ ἀποδιδόμενη εἰς τὰ ἐπιμελούμενα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ὄργανα.

2) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 11409 τῆς 19 Μαρτίου 1932, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 17 παράγρ. 3 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ προπληρωμῶν», ἀποφασίζομεν :

«Προπληρωμαί ἐκ τῶν ἰδίᾳ τῶν ταμιῶν ἀρμοδιότητι ἐνεργουμένων δυνάμει τῶν σχετικῶν διατάξεων, αἵτινες δέον νὰ φέρονται ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τὴν δμάδα «προκαταβολαὶ Ταμιῶν ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι» ὀρίζονται καὶ τὰ ποσοστὰ τὰ παρεχόμενα, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου τοῦ 1930 Διατάγματος «περὶ τοῦ τύπου τῶν εἰσιτηρίων τῶν Ἀρχαιολογικῶν Μουσείων καὶ χώρων καὶ τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν», εἰς τὰ ταξειδιωτικά Πρακτορεῖα, διερμηνεῖς καὶ ἐξηγητὰς ἀρχαίων». (1)

Προπληρωμαί καλοῦνται αἱ πληρωμαί αἱ ἐνεργούμεναι πρὸ τῆς προσαγωγῆς τῶν δικαιολογητικῶν τῆς δαπάνης ἐγγράφων εἴτε ἐπὶ παρασχεθῆσης ὑπηρεσίας εἴτε ἐπὶ παρασχεθῆσομένης τοιαύτης. Οὕτω ἡ προπληρωμὴ ἀποτελεῖ ἐξαιρέσιν τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ λογ. ν., καθ' ὃ αἱ ἐντελλόμεναι πληρωμαί πρέπει νὰ στηρίζονται ἐπὶ τῆς προσαγωγῆς τῶν δικαιολογητικῶν τῆς δαπάνης ἐγγράφων, ἐφ' ᾧ ἐπιτρέπονται δσάκις ὁ νόμος διὰ ρητῆς διατάξεως αὐτοῦ ὀρίζει προπληρωμὴν. Διακρίνονται δ' αἱ προπληρωμαί εἰς δύο τάξεις: 1) Εἰς τὰς ἐνεργουμένας διαταγῇ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ 2) τὰς ἐνεργουμένας ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι τοῦ ταμίου.

Αἱ παρὰ τῶν ὑπουργῶν διατασσόμεναι προπληρωμαί ἐνεργοῦνται διὰ χρηματικῆς ἐντάλατος **ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ** καλουμένου καὶ ἐκδιδόμενου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἴνα διαταχθῇ προπληρωμὴ ἀπαιτεῖται νὰ συντρέξωσιν αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις: α') ἀδυναμία λόγῳ τῆς φύσεως τῆς δαπάνης ἢ λόγῳ ἐπείγουσης ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης νὰ προηγηθῶσι τῆς πληρωμῆς αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ δικαιολογήσεως ἐξόδων διατυπώσεις· β') νὰ ἀναγράφηται ἡ δαπάνη ὡς ἐπιδεκτικὴ προπληρωμῆς εἰς τὸν ἐν τῷ κυρωτικῷ τοῦ προϋπολογισμῷ νόμῳ προσαρτώμενον σχετικὸν πίνακα ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἢ δαπάνη νὰ προσδιορίζηται ὡς ἐπιδεκτικὴ προπληρωμῆς ἢ προκειμένου περὶ νέας δαπάνης ἐγκρινομένης διὰ νόμου ἢ διατάγματος νὰ χαρακτηρίζεται δι' αὐτῶν ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐπιδεκτικὴ προπληρωμῆς.

Εἰδικῶς τὸ ν. δ. ἐπέτρεψε προκαταβολὴν εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν καθίσταται ἀδύνατος ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ ἐκτελεσθείσης δαπάνης εἰς τὸν δικαιούχον ἀπ' εὐθείας ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀντιπρόσωπον, ὁπότε ἐπι-

(1) Ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν ἀποφάσεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Γεν. Διεύθυνσις Δημ. Λογιστικοῦ παρέσχε σχετικὰς ὁδηγίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45059]21 τοῦ 1932 ἐγκυκλίου διαταγῆς.

τρέπεται ἡ μέσῳ τρίτου πληρωμῆ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ ἐκ μετρητῶν προκαταβαλλομένων εἰς τὸν τρίτον παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Προκαταβολὴν δημιουργοῦσι καὶ τὰ *προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα* ἐκδιδόμενα ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἣν περιπτώσιν πρόκειται περὶ δαπάνης μὴ στηριζομένης εἰς τὸν νόμον ἢ μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

Προϋπόθεσις ἐκδόσεως προσωρινοῦ χρημ. ἐντάλματος εἶνε ἐπιτακτικὴ καὶ ἐκτάκτως ἐπείγουσα δαπάνη τοῦ Κράτους, δι' ἣν δὲν ὑπάρχει νόμος ἢ δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη πίστωση ἢ εἶνε ἀδύνατος νὰ προηγηθῶσιν αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δαπάνης ταύτης διατυπώσεις.

Ὅσάκις δικαιοῦχος τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ εἶνε δημόσιος ὑπάλληλος ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδηται προσωρινὸν χρημ. ἐντάλμα, ἐφ' ὅσον ὅμως συντρέχωσιν αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις, συμφώνως πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁρισμοὺς προσωρινῶν χρημ. ἐνταλμάτων, πλὴν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἐπ' ὀνόματι κατωτέρου ὑπαλλήλου.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν χρηματικῶν τούτων ἐνταλμάτων ἡ Γ.Δ.Δ.Α. διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 114640)52 τῆς 11 Αὐγ. 1931 ἐγκ. διαταγῆς παρέσχε τὰς κάτωθι ὁδηγίας: «Παρισταμένης ἐπείγουσας καὶ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ἐκδόσεως προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπάνης, στηριζομένης μὲν εἰς διάταξιν νόμου, μὴ προβλεπομένης ὅμως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων ἢ λόγῳ ἀδυναμίας ἐγκαίρου ἐνεργείας τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀπαιτούμενων διατυπώσεων, τὸ οἰκεῖον Ὑπουργεῖον προκαλεῖ τὴν παρ' αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν ἢ τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον, ὅπου δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ὑπηρεσία, ὅπως καταρτίσωσι τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῶν δύο Ὑπουργῶν περὶ ἐκδόσεως τοῦ προσωρινοῦ ἐντάλματος.—Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ὀρίζεται ὁ ὑπάλληλος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἐντάλμα, τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος, ἡ αἰτία πληρωμῆς, τὸ ταμεῖον εἰς βάρος τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἐντάλμα καὶ ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, ἣτις ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, δέον νὰ λήγῃ δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐκδίδεται τοῦτο.—Ἡ Ὑπηρεσία ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν ἢ τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, εἰσηγείται τὴν ὑπογραφὴν ταύτης καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μέσῳ τῆς I Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Μετὰ τοῦτο ἡ ἀπόφασις παραδίδεται εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον ὅπερ καταρτίζει καὶ διαβιβάζει,

πρὸς ὑπογραφὴν, τὸ οἰκείον προσωρινὸν ἔνταλμα εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσιν III Τμῆμα Δ'. Γραφεῖον 3ον). — Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος καὶ τὴν καταχώρησιν τούτου εἰς τὰ παρὰ τῇ Γ.Δ.Δ.Α. τηρούμενα βιβλία, ἐπιστρέφεται τὸ ἔνταλμα εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον διὰ τὰ περαιτέρω. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκδόσεως προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος διὰ πληρωμὴν δαπάνης, μὴ στηριζομένης εἰς διάταξιν νόμου, ἐπειγούσης δὲ καὶ ἐπιτακτικῆς, τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἀποστέλλει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσιν I Τμῆμα Α'. Γραφεῖον 2ον) ἔγγραφον, δι' οὗ αἰτεῖται τὴν ἔκδοσιν τούτου. Ἐν τῷ ἔγγραφῳ δεόν νὰ περιλαμβάνωνται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα, ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθεται, τοῦ ἐκδοθησομένου ἐντάλματος. — Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ θὰ προκαλῆ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἣν θὰ διαβιβάξῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰδικὸν Λογιστήριον, διὰ τὴν ἔκδοσιν, συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα, τοῦ προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος. — Τῶν προσωρινῶν ἐνταλμάτων, εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ πρὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὰ Ταμεῖα ἐξόφλησις δυνάμει διαταγῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσις I Τμῆμα Α'. Γραφεῖον 2ον (1)). — Αἱ Ὑπηρεσίαι Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν, ἣ ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν¹ τοιαῦται, τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια, ὀφείλουσι νὰ τηρῶσιν ἴδιον βιβλίον, ἐν ᾧ θὰ καταχωρίζωνται τὰ ἐκδιδόμενα προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα μετ' ὅλας αὐτῶν τὰς λεπτομερείας, ἵνα οὕτω καθίσταται ἀνά πάσαν στιγμὴν δυνατὴ ἡ παρακολούθησις τῆς τακτοποιήσεώς των. — Ὑποχρεοῦνται ἐπίσης ὅπως ἅμα τῇ ἐκδόσει προσωρινοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος προκαλῶσι τὴν χορηγίαν τῆς ἀπαιτουμένης πιστώσεως εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος ἐγένετο ἔλλειπει πιστώσεως ἢ τὴν κατάρτισιν τοῦ οἰκείου Νομοσχεδίου διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκδόσεως ἐντάλματος διὰ πληρωμὴν δαπάνης μὴ στηριζομένης εἰς νόμον. — Ἐννοεῖται ὅτι ἅμα ὡς χορηγηθῇ ἡ πίστωσις ἢ ψηφισθῇ ὁ ἐγκρίνων τὴν δαπάνην Νόμος καὶ χορηγηθῇ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, δεόν νὰ ἐνεργῆται πάραυτα ἡ ἀνάληψις τῆς σχετικῆς ὑποχρεώσεως».

Ἄρθρον 48. [Τὰ διαταγῇ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προπληρωνόμενα διὰ καλλιέργειαν δημοσίων κτημάτων, καὶ διὰ δημόσια ἔργα, ἐκτελούμενα δι' ἐπιστασίας, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 3,000 δραχμάς.

Ὁ ὑπάλληλος πρὸς τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ προπληρωμὴ ὀφεί-

(1) Ὅρα ν. 5127 ἄρθρ. 4 κατωτ. ὑπ' ἄρθρ. 141.

λει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν πληρώσαντα ταμίαν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς χρήσεως τῶν πληρωθέντων χρημάτων.

Δὲν συγχωρεῖται δὲ νέα προπληρωμή, οὔτε ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρω προσδιορισθέντος ὅρου τῶν 3,000 δρ. εἰμὴ καθ' ὅσον ἐδικαιολογήθη ὀλοσχερῶς ἡ χρήσις τῆς πρώτης προπληρωμῆς, ἢ ἔάν τὸ μὴ δικαιολογηθὲν ποσὸν τῆς προπληρωμῆς ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ὑπαλλήλου ὀλιγότερον τοῦ ἐνὸς μηνός].

Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηγορήθη διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918, ἅτε ἰσχυρῶν ἤδη τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ν. ,ΓΤΟΔ'. Τὰ τῆς τακτοποίησης τῶν προπληρωμῶν μεταρρῦθμισε, κατὰ πρῶτον, τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ν. ,ΒΦΓ' τοῦ 1897 καὶ εἶτα τὸ ἄχρι τοῦδε ἰσχύον **ἄρθρ. 20** τοῦ ν. ,ΓΤΟΔ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. ,ΓΧΟΑ', ἔχον ὡς ἐξῆς: «Οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρήματα διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν δαπάνην ἐντὸς προθεσμιῶν, ὀριζομένων ἐκάστοτε διὰ πράξεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Αἱ πράξεις αὗται συνάπτονται ἐν τοῖς ἐν λόγῳ χρηματικοῖς ἐντάλμασιν, οἱ δὲ δικαιούχοι τούτων εἰσὶν ὑπόλογοι ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ καταλογίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ἂν, ἐντὸς τῆς διὰ τῶν εἰρημένων πράξεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ταχθείσης προθεσμίας, μὴ προσάγῃσι διὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα (¹). «Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατ. Λογιστηρίου ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ,ΑΡΟ' τῆς 27 Μαρτίου 1884, χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἡ ἀπόδοσις τοῦ λογαριασμοῦ βαρύνει τὸν ὑπεύθυνον τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δι' οὗ τὰ ληφθέντα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διετέθησαν, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου ὑποχρεομένου μόνον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου τμηματάρχου καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης προθεσμίας, ἢ ἄλλως γνωρίσῃ αὐτῷ τὴν τυχὸν καθυστέρησιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου τμηματάρχου, πρὸς ἐνέργειαν τοῦ καταλογιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις, ἂν οὔτοι ἐντὸς ἑξήκων ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προσαγάγῃσι τὰ δικαιολογητικὰ

(¹) Ἡ ἐφεξῆς προσθήκη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ,ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 νόμου.

(²) Ὁ παράγραφος οὗτος προσετέθη διὰ τοῦ ,ΓΧΟΑ'. νόμ.

καὶ ἀποδείξωσιν, ὅτι, ἕνεκα λόγων, μὴ ἀφορώντων εἰς αὐτούς, δὲν κατωρθώθη ἡ συγκέντρωσις τῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς τῶν ταχθεῖσων προθεσμιῶν.— Οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Προξενικῷ ὑπάλληλοι, οἱ λαβόντες ἕκ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου συναλλαγματικὰς πρὸς διάθεσιν οἰουδήποτε ποσοῦ ἕκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναγεγραμμένης πιστώσεως διὰ δαπάνας ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν διάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν συναλλαγματικῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διαρκούσης τῆς χρήσεως, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα, ἐκδίδεται δ' εἰδικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ τῆς διαχειρίσεως ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν.— «Οὐδεμία ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐπιτρέπεται διάθεσις ἕκ τῆς εἰρημένης πιστώσεως κατ' ἄλλον, παρὰ τὸν διὰ τῶν ὁρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζόμενον τρόπον. Προκειμένου δὲ περὶ διαθέσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἕκ τῆς ἰδίας πιστώσεως δι' ἔξωτερικὰς δαπάνας, ἐπιτρέπεται, ὅπως αὕτη ἐνεργῆται κατὰ τὰ εἰδικῶς περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ ἐπιτρέποντος ταύτην Β. διατάγματος κανονιζόμενα. Τὰ τοιαῦτα διατάγματα προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, κατόπιν ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» (*).

Διὰ τοῦ ν. 874 τοῦ 1917, περὶ δημ. λογ. διατάξεις, συνεπληρώθη ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 20 τοῦ ν. ΓΤΟΔ'.

Νεώτεροι διατάξεις προσδιώρισαν προθεσμίας ρητάς, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ τακτοποιῶνται αἱ δι' αὐτῶν προβλεπόμεναι προπληρωμαί.

Πᾶσαι ὁμῶς αἱ διατάξεις αὗται κατηγορήθησαν διὰ τοῦ ν. δ. τῆς 22 Σεπτ. 1923, περὶ προπληρωμῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἀρθρων 4 καὶ ἐπ. ἐκανόνισε τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνεργοῦνται καὶ τακτοποιοῦνται αἱ προπληρωμαί. Ὅρα καὶ ν. 1937 τοῦ 1920, περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου, ἀρθρου 11 καὶ Ν. Δ. 31 Ἰουλ. 1926 (ἀνωτ. σ. 207 καὶ ἐπ.).

Αἱ προπληρωμαί ἐνεργοῦνται πάντοτε διὰ τῆς ἐκδόσεως χρημ. ἐντάλματος φέροντος εἰδικώτερον τὸν ὄρον *ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ*, ἐννοίαν ἔχοντα ὅτι ἀπαιτεῖται νὰ ἐπακολουθήσῃ τακτοποίησις τῆς γενομένης προκαταβολῆς διὰ τῆς προσαγωγῆς τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Ἡ γενικὴ βᾶσις τῆς ἀποδόσεως λογαριασμοῦ εἶνε ὅτι: 1) ἡ τακτοποίησις πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας, τὴν ὁποίαν ὁ διατάσσων τὴν προπληρωμὴν ἀρμοδίως Ὑπουργὸς ὀρίζει δι'

(*) Ὁ παράγραφος οὗτος ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 νόμου. Ὁ καταργηθεὶς παράγραφος εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Δὲν ἐπιτρέπεται διάθεσις οἰουδήποτε ποσοῦ ἕκ τῆς πιστώσεως ταύτης κατ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἀνωτέρω διαγεγραμμένον, τρόπον».

ἀποφάσεώς του συνακολουθούσης τὰ δικαιολογητικά τῆς δαπάνης, ἐκτός ἐὰν εἰδικὸς νόμος ὀρίζει ἄλλην προθεσμίαν ἀποδόσεως λογαριασμοῦ· 2) ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ προθεσμία αὕτη πρέπει νὰ λήγῃ δύο μῆνας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως εἰς βάρος τῆς ὁποίας τὸ ἔνταλμα ἐξεδόθη· 3) ἐὰν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ προθεσμίας δὲν ἦθελον προσαχθῆ εἰς τὸν πάρεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐγκεκριμένα τὰ δικαιολογητικά τῆς δαπάνης ἐγγραφα ὁ πάρεδρος ὑποχρεοῦται ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην νὰ καταλογίσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸ διὰ τοῦ σχετικοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωθὲν ποσὸν εἰς βάρος τοῦ λαβόντος τὰ χρήματα ὑπολόγου· 4) ἐφ' ὅσον καθυστερεῖται ἐκ μέρους τοῦ λαβόντος τὴν προκαταβολὴν ἢ ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐπ' ὀνόματί του χρημ. ἐντάλματος προπληρωμῆς εἴτε διὰ τὴν αὐτὴν εἴτε δι' ἄλλην αἰτίαν.

Κανονιστικῶς, περὶ τῶν προπληρωμῶν καὶ τῆς τακτοποιήσεως αὐτῶν διέλαβον τὰ ἄρθρα 46 ἄχρι 50 καὶ 52 τοῦ Β.Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ἰσχύουσιν ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 20 τοῦ ν. ΓΤΟΔ' καὶ τῶν σχετικῶν μεταγενεστέρων διατάξεων ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 49. Τὰ διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων προπληρωνόμενα ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι τοῦ ταμίου δι' ἔξοδα κατασχέσεως τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, εἰσπράττονται ἀπὸ τὰ πρῶτα χρήματα τῶν ἐκποιηθέντων κτημάτων.

Ἄρθρον 50. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅταν μετὰ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὀλικοῦ χρέους των ἀποδοθῶσιν ἀμέσως καὶ τὰ προπληρωθέντα ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρον 51. Ἀναστολὴ ἐκποιήσεως τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διαταχθεῖσα, δὲν γίνεται εἰμὴ ἀφ' οὗ εἰσαχθῶσι προηγούμενος εἰς τὸ ταμεῖον τὰ προπληρωθέντα δι' ἔξοδα κατασχέσεως.

Ἄρθρον 52. Ἐξοδα κατασχέσεως, κατασταθέντα ὀριστικῶς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, καταλογίζονται εἰς τὰ δημόσια ἔξοδα, καὶ συμψηφίζονται δι' ἐντάλμάτων ἐπιμελείᾳ τῶν ταμιῶν.

Ἄρθρον 53. Δι' ὅλας τὰς λοιπὰς προπληρωμὰς, τὰς γε-

νομέναις ἰδίᾳ τοῦ ταμίου ἀρμοδιότητι, προκαλεῖται παρὰ τῶν ταμιῶν κατὰ μῆνα ἢ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Συμβαίνει ἐνίοτε οἱ ταμίαι νὰ καταβάλλωσιν, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται νομίμως, διάφορα δικαιώματα πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου μὴ ἀνεγνωρισμένα εἰσέτι διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματος καὶ οὔτε παρὰ τῶν πληρωσάντων ταμιῶν οὔτε παρὰ τῶν πληρωθέντων δικαιούχων τακτοποιούμενα. Τὰ ποσὰ ταῦτα, ἅτινα ἀποτελοῦσι τὰς τακτοποιητέας πληρωμὰς τοῦ ταμίου, βεβαιοῦνται, δυνάμει τῶν ἀποδείξεων, εἰς βάρους τοῦ τε πληρώσαντος ταμίου καὶ τοῦ λαβόντος δικαιούχου ὡς δημόσια ἔσοδα καὶ ἐκδίδονται τὰ ἀνήκοντα τριπλότυπα βεβαιώσεως, ὧν δυνάμει χρεοῦνται ὁ τε ταμίαις καὶ ὁ λαβὼν τὰ χρήματα εἰς τὰ βιβλία εἰσπρακτέων ἐσόδων ἐντόκως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς καὶ καταδιώκονται πρὸς πληρωμὴν, κατὰ τὰς περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων σχετικὰς διατάξεις. Δύνανται δὲ ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς καταδιώξεως δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἱ μὲν πληρώσαντες ταμίαι, ἐὰν ἀποδείξωσι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ ὅτι ἐξήτησαν ἐγκαίρως τὴν ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πρὸς τακτοποίησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐνεργηθειῶν πληρωμῶν ἢ ὅτι δὲν ὀφείλουσι τὰ ποσὰ, δι' ὧν ἐχρεώθησαν, οἱ δὲ λαβόντες τὰ χρήματα, ἐὰν δι' ἐπισήμων ἐπίσης ἐγγράφων ἀποδείξωσιν, ὅτι δὲν ὀφείλουσι τὰ ποσὰ, δι' ὧν ἐχρεώθησαν.

Ἐκτὸς δὲ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνεργουμένης καταδιώξεως κατὰ τε τῶν ὑπολόγων πληρωτῶν καὶ τῶν πληρωθέντων δικαιούχων, ὅπως καταβάλλωσιν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὅσα χρήματα ἔλαβον ἄνευ ἐκδόσεως τοῦ ἀνήκοντος χρηματικῶν ἐντάλλματος, οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ ὑφίστανται ὡς συνέπειαν ἀπόλυσιν ἐκ τῆς θέσεώς των. Οὕτως ἀπολύονται α') οἱ πληρώσαντες ὑπόλογοι ἐὰν ἠμέλησαν νὰ ὑποβάλλωσι τὰ οἰκεία δικαιολογητικὰ ἔγγραφα πρὸς ἔκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὰς πληρωμὰς, ἃς ἐνήργησαν· β') οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τῶν ἐσόδων ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, ἐὰν ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, δὲν ἀνεγνωρίσθη καὶ δὲν ἐτακτοποιήθη ἢ προπληρωμῇ καὶ γ') οἱ λαβόντες προπληρωμὴν δημόσιοι ὑπάλληλοι δι' ὠρισμένην καὶ ἐπείγουσαν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀμελήσαντες τὰ τῆς τακτοποιήσεως τῆς προπληρωμῆς πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐπληρώθησαν. Τὰ περὶ τῶν τακτοποιητέων πληρωμῶν διαλαμβάνει ὁ ν. ,ΒΤΝΘ' τοῦ 1896 καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Β. Δ. τῆς 5 Μαρτίου 1896, ἔχοντες ὡς ἑξῆς :

Ν. ,ΒΤΝΘ' τῆς 16 Φεβρ. 1896, περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς τε

τὰ ταμεῖα καὶ τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους ὑπαρχουσῶν τακτοποιητέων πληρωμῶν, τῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἀντίτιμα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ὑπάρχον ἐν αὐτοῖς χρηματικὸν ὑπόλοιπον ¹. «**Ἀρθρ. 1.** Πρὸς τακτοποίησιν τῶν εἴτε ἐν τοῖς ταμείοις εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις γενομένων, μήπω δὲ τακτοποιηθῶν πληρωμῶν, τῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἐξ ἀντιτίμων καὶ μετρητῶν ἐν αὐτοῖς χρηματικὰ ὑπόλοιπα, ἐκδίδεται τριπλότυπον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς εἰσπρακτέων.—**Ἀρθρ. 2.** Δυνάμει τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκδιδόμενου τριπλοτύπου ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, θέλουσι χρεωθῆ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους οἱ ἐνεργήσαντες τὰς πληρωμὰς ὑπόλογοι καὶ οἱ λαβόντες τὰ χρήματα δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται ἢ καὶ ἰδιῶται, αἱ ἀποδείξεις τῶν ὁποίων ἀποτελοῦσι τὸν τίτλον νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.—**Ἀρθρ. 3.** Διὰ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀπότισιν τῶν ὀφειλομένων ἐκ τακτοποιητέων πληρωμῶν καταδιώκονται, κατὰ τὰς ἰσχυρὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, οἱ τε ὑπόλογοι, οἱ ἐνεργήσαντες ἄνευ νομίμου τίτλου τὰς κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ παρόντος νόμου πληρωμὰς, καὶ οἱ λαβόντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου δι' ἀποδείξεων ἰων οἰαδήποτε ποσὰ μὴ τακτοποιηθέντα, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξωσι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὀφείλουσι ταῦτα εἰς τὸ Δημόσιον.—**Ἀρθρ. 4.** Ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας, ἐνθουόμενος καὶ προσωπικῶς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου, πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος, ἐξ ἀμελείας τοῦ ὁποίου δὲν ἀνεγνωρίσθη ἢ δὲν ἐτακτοποιήθη πληρωμὴ τις.—**Ἀρθρ. 5.** Πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.—**Ἀρθρ. 6.** Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Β. Δ.».

Β. 4. τῆς 5 Μαρτ. 1896, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 16 Φεβρουαρίου 1896 νόμου, ΒΤΝΘ', περὶ τακτοποιήσεως τῶν εἰς τὰ ταμεῖα καὶ τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους ὑπαρχουσῶν τακτοποιητέων πληρωμῶν, τῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰ ἀντίτιμα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ ὑπάρχον ἐν αὐτοῖς χρηματικὸν ὑπόλοιπον. «**Ἀρθρ. 1.** Κατὰ τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ νόμου ΒΤΝΘ', αἱ ὑπάρχουσαι εἴτε ἐν τοῖς ταμείοις εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις τακτοποιητέαι πληρωμαί καὶ μὴ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰ ἐξ ἀντιτίμων καὶ μετρητῶν ἐν αὐτοῖς χρηματικὰ ὑπόλοιπα, βεβαιοῦνται εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ὡς δημόσια ἔσοδα, ἐκδιδόμενων τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων, δυνάμει τῶν ὁποίων χρεοῦνται εἰς τὰ βιβλία εἰσπρακτέων ἐσόδων τοῦ σχετικοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ἐντόκως

¹ Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 57555/92 τοῦ 1905 ἐγκ. διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, αἱ τακτοποιήσεις αὗται ἀφορῶσι πληρωμὰς ἐνεργηθείσας παρ' ἀρμοδίων ταμιῶν, οὐχὶ δὲ τοιαύτας, παρ' ἀναρμοδίων.

ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τριπλοτύπου ἀποδεικτικῶς παραλαβῆς οὐ μόνον οἱ ἐνεργήσαντες τὰς μήπω τακτοποιηθείσας πληρωμὰς ὑπόλογοι ταμίαι, τε-
 λῶναι καὶ τελωνιακοὶ ταμίαι, ἀλλὰ καὶ οἱ δι' ἀποδείξεων των λαβόντες τὰ
 χρήματα δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί ἢ καὶ ἰδιῶται.—**Ἄρθρ. 2.** Οἱ
 κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρεωθέντες ὡς ὀφείλεται τοῦ δημοσίου
 καταδιώκονται εἰς ἀπότισιν τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀφειλομένων κατὰ τὰς ἰσχυού-
 σας διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀπαλλάσσονται δέ,
 δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, πάσης
 καταδιώξεως οἱ μὲν δημόσιοι ὑπόλογοι διαχειρισταί, ἐὰν ἀποδείξωσι δι'
 ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι ἠτήσαντο ἐγκαίρως τὴν ἐκδοσὶν τῶν χρηματι-
 κῶν ἐνταλμάτων πρὸς τακτοποίησιν τῶν, εἴτε κατὰ τὰς ἰσχυούσας δια-
 τάξεις περὶ πληρωμῶν, εἴτε συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-
 κῶν ὑπουργοῦ, ἐνεργηθειῶν ὑπ' αὐτῶν πληρωμῶν, ἢ καὶ ὅτι δὲν ὀφεί-
 λουσι τὰ ποσά, μὲ τὰ ὁποῖα ἐχρεώθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ, οἵτινες δι' ἀπο-
 δείξεων των ἔλαβον ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρήματα, μόνον ἐὰν ἀποδεί-
 ξωσι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι δὲν ὀφείλουσι τὰ ποσά, μὲ τὰ ὁποῖα
 ἐχρεώθησαν.—**Ἄρθρ. 3.** Ἄπαντα τὰ ἐγγράφα τὰ ἀποτελοῦντα τὰς κατὰ
 τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος διατάγματος βεβαιωθείσας ὡς ἔσοδα τοῦ δη-
 μοσίου τακτοποιητέας πληρωμὰς, θέλουσιν ἀποτελεῖν μέρος τῶν παραστα-
 τικῶν ἐγγράφων, ἤτοι τῶν τίτλων, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ εἰς τὰ ταμεῖα
 τοῦ Κράτους ὀφειλόμενα ὑπὸ διαφόρων ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου χρέη
 καὶ θέλουσι παραδίδασθαι ὡς καὶ τὰ λοιπὰ παραστατικά ἐγγράφα ἐν πε-
 ριπτώσει παύσεως ἢ μεταθέσεως ταμίου τινός, ἐκτὸς ἐὰν ἐξωφλήθησαν
 τὰ συνεπείᾳ αὐτῶν βεβαιωθέντα χρέη τῶν ὀφειλετῶν, ὁπότε τὰ ἐγγράφα
 ταῦτα συνάπτονται εἰς τὰ σχετικὰ γραμματίαι παραδόσεως ὡς δικαιολογη-
 τικά.—**Ἄρθρ. 4.** Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΒΤΝΘ' ἀπολύονται τῆς
 ὑπηρεσίας, εὐθιγόμενοι καὶ προσωπικῶς ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου· α') Οἱ
 ὑπόλογοι διαχειρισταί, ἐὰν ἠμέλησαν νὰ ὑποβάλλωσιν εἴτε εἰς τὰ Ὑπουρ-
 γεῖα εἴτε εἰς τοὺς δευτερεύοντας διστάκτας τῶν ὑπουργῶν τὰ δικαιολογη-
 τικά ἐγγράφα πρὸς ἐκδοσὶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, δι' ἃς ἐνήργη-
 σαν πληρωμὰς, εἴτε ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι κατὰ τὰς περὶ προπληρωμῶν
 ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις, εἴτε συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
 νομικῶν Ὑπουργοῦ.—β') Οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀναγνωρίσεως
 τῶν ἐξόδων ὑπάλληλοι τῶν Ὑπουργείων, ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν ὁποίων,
 κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, δὲν ἀνεγνωρίσθη καὶ δὲν ἐτα-
 κτοποιήθη πληρωμὴ τις ὑπὸ τῶν ὑπολόγων διαχειριστῶν κατὰ τὰ ἄνωτέ-
 ρω ἐνεργηθείσα· καὶ —γ') Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἔλαβον ἐκ τοῦ
 δημοσίου ταμείου χρήματα συνεπείᾳ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκο-
 νομικῶν δι' ὠρισμένην καὶ κατεπίγουσαν ὑπηρεσίαν, καὶ ἠμέλησαν νὰ
 προκαλέσωσι τὴν ἐκδοσὶν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος πρὸς τακτοποίησιν

τῆς πληρωμῆς πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐπληρώθησαν».

Περὶ τῶν ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι τοῦ ταμίου προπληρωμῶν ὄρα καὶ ἄρθρ. 46 ν. 1555 τοῦ 1918, καθ' ὃ : «Πᾶσα προκαταβολὴ ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι φέρεται εἰς ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ Ἐνεργητικοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου.

«Μετὰ δὲ τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν ἅς αἱ ἄνω προκαταβολαὶ ἀφορῶσι, τὰ ἐκδιδόμενα σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα φέρονται ὡς ἔξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξοφλούμενα συμψηφιστικῶς κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

«Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆ, ἵνα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπαχθῶσι καὶ αἱ πληρωμαὶ μισθῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης τακτικῆς ἀποδοχῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» (1).

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ν. 3779 τοῦ 1929.

«Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Νόμου 1555 τοῦ 1918 ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι προκαταβολαὶ συμφώνως καὶ πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ προπληρωμῶν» ὀριζόμενα (2) ἐλέγχονται καὶ ἐκκαθαρίζονται βάσει τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων, ὧν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων βαρύνουσι αὐταί. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλονται τὰ ἐν λόγῳ δικαιολογητικὰ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, αἵτινες μετὰ τὸν ἔλεγχον προκαλοῦσι τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ συμψηφισμῷ διαβιβαζομένων πρὸς τὸν παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσει τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπόλογον τῶν συμψηφισμῶν διὰ τὴν ἐξόφλησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ, ΚΑΙ ΚΥΡΩΣΙΣ ΑΥΤΟΥ (3)

1. Γενικαὶ διατάξεις

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆ, ἵνα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπαχθῶσι καὶ αἱ πληρωμαὶ μισθῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης τακτικῆς ἀποδοχῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» (1).

«Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ Νόμου 1555 τοῦ 1918 ἐνεργούμεναι ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι προκαταβολαὶ συμφώνως καὶ πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ προπληρωμῶν» ὀριζόμενα (2) ἐλέγχονται καὶ ἐκκαθαρίζονται βάσει τῶν οἰκείων δικαιολογητικῶν ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων, ὧν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων βαρύνουσι αὐταί. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλονται τὰ ἐν λόγῳ δικαιολογητικὰ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, αἵτινες μετὰ τὸν ἔλεγχον προκαλοῦσι τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ συμψηφισμῷ διαβιβαζομένων πρὸς τὸν παρὰ τῆ Γενικῆ Διευθύνσει τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπόλογον τῶν συμψηφισμῶν διὰ τὴν ἐξόφλησιν.

«Μετὰ δὲ τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν ἅς αἱ ἄνω προκαταβολαὶ ἀφορῶσι, τὰ ἐκδιδόμενα σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα φέρονται ὡς ἔξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξοφλούμενα συμψηφιστικῶς κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

(1) Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου τούτου κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ν. 5127. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 115.

(2) Ὅρα ἀνωτ. σελ. 227.

(3) Περὶ ἀπολογισμοῦ ὄρα Β. Δ. Γεωργαντᾶ, Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία §§ 53—56 (τόμ. Ι' σ. 269—279).

ριασμοὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων μηνῶν τοῦ ἀμέσως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἐπομένου ἔτους, ἐὰν αἱ Βουλαι εἰσὶ συνηγμέναι, εἰς ἐναντίαν δὲ περίστασιν, ἐντὸς τοῦ πρώτου τῆς νέας συνόδου μηνός].

Ἄρθρον 56. [Ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον, ὡς καὶ ὁ προϋπολογισμός].

2. Ἔσοδα

Ἄρθρον 57. [Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ ἐπισυναπτόμενος τῷ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νομοσχεδίῳ, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα.

- α') Τὰ προϋπολογισθέντα,
- β') Τὰ βεβαιωθέντα,
- γ') Τὰ εἰσπραχθέντα· καὶ
- δ') Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα].

3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων.

Ἄρθρον 58. [Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶς προσαρτῶν κατ' ἔτος εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν του καταστάσεις κατ' ἄρθρον τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν ἀπέναντι τῶν εἰσπρακτέων ὑπολοίπων ἐκάστης κλεισμένης χρήσεως].

Ἄρθρον 59. [Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ ἀπέναντι τῶν ὑπολοίπων τῶν κλεισθεισῶν ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς τρεχούσης εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα, ἀποτελοῦντα χωριστὸν κεφάλαιον].

4. Ἐξοδα.

Ἄρθρον 60. [Ὁ πίναξ τοῦ ἀπολογισμοῦ, ὁ ἐπισυναπτόμενος εἰς τὸ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νομοσχέδιον, ἐμφαίνει ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα·

- α') Τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐγκριθείσας πιστώσεις,
- β') Τὰ ἀναγνωρισθέντα εἰς βάρους τοῦ δημοσίου ἔξοδα,
- γ') Τὰ πληρωθέντα καὶ
- δ') Τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα].

5. Κλεισις τῶν πιστώσεων.

Ἄρθρον 61. [Ὅλα τὰ ἔξοδα, τῆς χρήσεως ἐκκαθαρίζονται καὶ τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα ἐκδίδονται παρὰ τῶν ὑπουργῶν μὲν ἐντὸς ἐννέα μηνῶν (μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου) μετὰ τὸ ὁμώνυμον τῆς χρήσεως ἔτος, παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν δὲ ἐντὸς τριῶν μηνῶν (μέχρι τῆς 31 Μαρτίου)].

Ἄρθρον 62. [Τὰ ἐφ' ἐκάστης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶνε δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα, τῶν μὲν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς, τῶν δὲ δευτερευόντων διατακτῶν μέχρι τέλους Ἀπριλίου].

Ἄρθρον 63. [Ἐὰν οἱ πιστωταὶ δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα ἀκυροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων των, καὶ ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων ἐνταλμάτων μέχρι τῆς παραγραφῆς].

Ἄρθρον 64. [Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ μέρη τῶν πιστώσεων, τῶν ὁποίων δὲν ἔγεινε χρήσις μέχρι 31 Ὀκτωβρίου διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν, ἀκυροῦνται εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων ὑπουργείων].

Τὰ ἄρθρα 54-64, διαλαμβάνοντα περὶ ἀπολογισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ μέρος τοῦ νομοθετικοῦ λογιστικοῦ ⁽¹⁾, κατηγογήθησαν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὁποίου :

Ὁ Ἀπολογισμὸς σύγκεται :

α') Ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν βεβαιωθέντων, εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν ἐγκριθέντων, πληρωθέντων καὶ πληρωτέων ἐξόδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐπομένων αὐτοῦ τροποποιήσεων ὁρισθέντα χρηματικὰ ποσά.

β') Ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καὶ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως γενομένων πράξεων.

Ὁ αὐτὸς νόμος 1555 περὶ ἀπολογισμοῦ ὁρίζει τὰ ἑξῆς :

Ἄρθρον 38. Εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἐκάστου Ὑπουργείου συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς ληξάσης χρήσεως.

(1) Ὅρα ἀνωτ. σελ. 13 σημ. 2.

Ὁ Ἀπολογισμός οὗτος τεθεωρημένος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δέον νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρὸ τῆς 30 τοῦ ἐπομένου μετὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως Αὐγούστου μηνός.

Ἄρθρον 39. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν παρ' ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων ὑποβληθέντων Ἀπολογισμῶν διὰ παραβολῆς πρὸς τὰς ἐγγραφάς αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν τῇ συνδρομῇ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καταρτίζει τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους, ὅστις φέρων τὴν ὑπογραφήν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τὴν θεώρησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον οὐχὶ βραδύτερον τῆς 30 τοῦ ἐπομένου Νοεμβρίου. Ἀντίγραφον τοῦ Ἀπολογισμοῦ κατατίθεται συγχρόνως εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 40. Ὁ Ἀπολογισμός διαιρεῖται εἰς δύο μέρη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ἀναγράφονται τὰ βεβαιωθέντα, εἰσπραχθέντα καὶ εἰσπρακτέα ἔσοδα καὶ τὰ ἐγκριθέντα, πληρωθέντα καὶ πληρωτέα ἔσοδα κατ' ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τὸσον διὰ λογαριασμὸν τῆς χρήσεως, δι' ἣν ὁ Ἀπολογισμός, ὅσον καὶ διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει περιλαμβάνεται ἡ κατάστασις τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τῆς χρήσεως ὑπολοίπων τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ κατάστασις τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς ἀνοικτῆς χρήσεως πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Ἄρθρον 41. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπιθεωρεῖ τὸν Γενικὸν Ἀπολογισμὸν παραβάλλον τοῦτον πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἐξελεγχθέντα λογιστικὰ στοιχεῖα, μετὰ δὲ τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Ἀπολογισμοῦ τούτου ἐπιστρέφει αὐτὸν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐχὶ βραδύτερον τῆς 31 Μαρτίου ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 42. Ἡ Βουλὴ κυρώνει τὸν Ἀπολογισμὸν συγχρόνως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἱσολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 13 ν. δ. 4 Ἰουλίου 1923**, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου :

1) Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὡς καὶ ὁ γενικὸς Ἱσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως, ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἅμα τῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῇ αὐτῶν.

2) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξετάζει τὸν ἀπολογισμὸν καὶ τὸν Ἱσολογισμὸν ἐν παραβολῇ πρὸς τὰ παρ' αὐτῷ στοιχεῖα καὶ πρὸς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἐπιστρέφει ταῦτα εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὕπουργόν μετὰ διαδηλώσεως περὶ τῆς ὀρθότητός των.

3) Αἱ διαδηλώσεις ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὀρίζει τὸ **ἄρθρον 53 τοῦ ἐκτελεστικοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ διατάγματος τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923**, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ Ἱσολογισμὸς τοῦ Κράτους προεξετάζονται ὑπὸ τοῦ

ἄρμοδιου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου, συντασσομένης περὶ τοῦ πορίσματος τῆς προεξέτασως ἐκθέσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὴν ὀλομέλειαν.

2. Ἡ ὀλομέλεια τοῦ Συνεδρίου συζητεῖ ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἐκδίδει ἐν συνεδριάσει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδ. 3 τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Συνεδρίου διαδήλωσιν.

3. Διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τὸ Συνέδριον δικαιούται νὰ λαμβάνη γνώσιν τῶν οἰκείων βιβλίων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

4. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς διαδηλώσεως δέον νὰ γίνηται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀφ' ἧς οὗτοι περιέλθωσιν εἰς τὸ Συνέδριον».

Συνταγματικοὶ ὀρισμοὶ τοῦ 1927 περὶ ἀπολογισμοῦ εἶνε οἱ ἑξῆς :

Ἄρθρον 50. «Ὁ προῦπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὡς καὶ προτάσεις νόμων. . . . ψηφίζονται πάντοτε ὁ μὲν προῦπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς κατὰ τὸ ἄρθρον 52, αἱ δέ. . . .».

Ἄρθρον 52. «Κατὰ τὴν ἐτησίαν τακτικὴν Σύνοδον ἡ Βουλὴ ψηφίζει διὰ τὸ ἐπόμενον οἰκονομικὸν ἔτος τὸν προῦπολογισμὸν καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ.—Ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους πρέπει νὰ ἀναγράφωνται εἰς τὸν προῦπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν.—Ὁ προῦπολογισμὸς εἰσάγεται. . . .—Ἐντὸς ἔτους τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς οἰκονομικῆς χρήσεως εἰσάγεται ὁ ἀπολογισμὸς αὐτῆς εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐξετάζεται δὲ ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς βουλευτῶν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ κανονισμῷ αὐτῆς ὀριζόμενα».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 65 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς** τοῦ ἰσχύοντος ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1933 :

«Ὁ Ἀπολογισμὸς τῆς ληξάσης οἰκονομικῆς χρήσεως, ἅμα ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου ὑπουργοῦ, παραπέμπεται εἰς τὴν Εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Προῦπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει εἰδικὸν εἰσηγητήν. Μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγράφεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐφάπαξ καὶ δι' ἀναστάσεως, καθ' ὕπουργεῖον καὶ εἰδικὸν ταμεῖον».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 67 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας :**

«Ὁ Ἀπολογισμὸς τῆς ληξάσης οἰκονομικῆς χρήσεως, ἅμα ὑποβληθῆ εἰς τὴν Γερουσίαν, παραπέμπεται εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ προῦπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς ἐξέτασιν. Ἡ Ἐπιτροπὴ διορίζει εἰδικὸν εἰσηγητήν. Μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐγγράφεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν καὶ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς Γερουσίας, ἐφάπαξ καὶ δι' ἀναστάσεως καθ' ὑπουργεῖον καὶ εἰδικὸν Ταμεῖον».

6. Πληρωτέα ὑπόλοιπα καὶ ἔκπτωσις τῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 65. Αἱ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως πληρωμαὶ γίνονται ἀπὸ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως.

Κατὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918 τὰ μὴ πληρωθέντα ἐντὸς τῆς χρήσεως

ἔξοδα ἀποτελοῦσι τὰ παθητικά ὑπόλοιπα (1) καὶ ἐξοφλοῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 33-36 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Αἱ σχετικαὶ τοῦ ν. 1555 διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 31. Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, ὅσα δὲν ἔφθασαν νὰ εισπραχθῶσι μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως ὡς καὶ τὰ ἐγκριθέντα καὶ μὴ πληρωθέντα ἔξοδα, ἀποτελοῦσι τὰ ἐνεργητικά καὶ παθητικά ὑπόλοιπα τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Εἶναι δὲ ταῦτα ἀπαιτήσεις καὶ χρέη τοῦ Κράτους, βεβαιούμενα διὰ τοῦ Ἐπολογοισμοῦ τῆς χρήσεως ἐξ ἧς προέρχονται, καὶ ἐμφανίζονται ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ καὶ Παθητικῷ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 32. Ὁ λογαριασμὸς τῶν ὑπολοίπων δέον πάντοτε νὰ τηρῆται διακεκριμένως ἀπὸ τὸν τῆς χρήσεως, οὕτως ὥστε ἔξοδον συναφές πρὸς τὰ ὑπόλοιπα νὰ μὴ δύναται νὰ καταλογίζεται εἰς τὰ κεφάλαια τῆς χρήσεως καὶ τάνάπαλιν.

Ἄρθρον 33. Ληξιάσις τῆς χρήσεως καὶ πρὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχετικοῦ Ἀπολογοισμοῦ δύναται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων, ὅσα κανονικῶς ἔχουσιν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α') Νὰ ὑπάρχωσι διαθέσιμα ὑπόλοιπα ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ἐξ ἧς προέρχονται τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα.

β') Νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ὀνομαστικούς πίνακας τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων.

Τὰ εἰς βᾶρος τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων ἐκδιδόμενα ἐντάλματα δύναται νὰ πληρωθῶσιν καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξεδόθησαν μετὰ θεώρησιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἐάν δὲ δὲν πληρωθῶσιν οὐδὲ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου τῷ καθ' ὃ ἐξεδόθησαν οἰκονομικῷ ἔτει ἀκυροῦνται ὀριστικῶς, ἐπιφυλασσομένου τῷ δικαιώματι τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάθεωσιν αὐτῶν, ἐφόσον δὲν παρεγράφη ἢ ἀπαίτησις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 34. Τὰ ἐγκριθέντα καὶ μὴ πληρωθέντα μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως δέον νὰ βεβαιῶνται δι' εἰδικῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων συντασσομένων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐντελλομένων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ κοινοποιουμένων παρ' αὐτῶν πρὸς τε τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 35. Ὅσακις δι' οἰονδήποτε λόγον παραγραφῆ ἢ παύση ὀπωσδήποτε ἀπαιτησίς τις κατὰ τοῦ Κράτους, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὸν κονδύλιον ἐν τῷ λογαριασμῷ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων, τοῦτο δέον νὰ διαγραφῆται.

Ἄρθρον 36. (2) Ἐξοδα ἀνήκοντα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἰς χρήσεις παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ μὴ περιληφθέντα εἰς τὰ παθητικά ὑπόλοιπα τῆς οἰκείας χρήσεως, πληρώνονται εἰς βᾶρος ἰδίας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ

(1) Ὅρα ἄνωτ. ἄρθρ. 10 καὶ 11 ν. 1555 σ. 16 καὶ 17.

(2) Τὸ ἄρθρον τίθεται ὡς ἀντικατεστηθῆ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1923. Τὸ ἀντικατασταθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Αἱ ἀυξήσεις, αἰτινες ἔνεκεν νέων ἢ ἀκριβεστερέων ἐκκαθαρίσεων ἢ ἀναγνωρίσεων ἤθελον ἐπέλθῃ εἰς τὰ παθητικά ὑπόλοιπα, δέον νὰ ἐπιτρέπωνται δι' εἰδικῶν νόμων καὶ νὰ ἐγγράφωνται εἰς τὰ οἰκεία κεφάλαια τοῦ ἐκτάκτου μέρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἄνω νέα ἐκκαθάρισις».

προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους χορηγούμενης. Ἡ πίστωση αὕτη χορηγεῖται εἴτε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἴτε κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κατὰ τὰς ἰσχυρούσας περὶ τούτου διατάξεις ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος ἐμφαινόντος τὰ πληρωτέα ἔξοδα κατὰ χρήσιν ἐξ ἧς προέρχονται.—Ἐξοδα ὁμως ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμηθειῶν ἄνω τῶν δραχμῶν χιλίων, ἀνήκοντα εἰς χρήσιν παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ μὴ περιληφθέντα εἰς τὰ παθητικά ὑπόλοιπα τῆς οἰκείας χρήσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῆς ἄνω πιστώσεως ἄνευ εἰδικοῦ νόμου ἐγκρίνοντος τοῦτο, πλὴν ἂν κατέλειπεν ἴσου ποσοῦ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἢ σχετικὴ πίστωση τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς οἰκείας χρήσεως.—Διὰ τὰς δι' εἰδικοῦ νόμου ἐγκρινομένας ὡς ἄνω πληρωμὰς χορηγεῖται εἴτε διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἴτε κατὰ μεταφορὰν ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πίστωσησιν ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου ὑπουργείου.

Ἄρθρον 37. [Ἐφόσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους γίνονται νέαι βεβαιώσεις εἰς ὄφελος τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ὁμώνυμου (τρέχοντος) οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀναγράφονται δὲ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ ὁμώνυμου Προϋπολογισμοῦ].

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ν. 1555 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου **3 τοῦ ν. δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926** ὡς ἑξῆς : «Ἔσοδα προερχόμενα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον παρουσιάζονται πρὸς βεβαιώσιν μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους ἐξ' οὗ προέρχονται βεβαιοῦνται ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἄρθρα μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους».

Κατὰ τὸ ἄρθρον **2 τοῦ ν. δ. τῆς 4 Ἀπριλίου 1923**, περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων :

«Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 1555 τοῦ 1918 ἐντὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιούμενα ἔσοδα παρελθουσῶν χρήσεων θεωρούμενα ὡς ἔσοδα τοῦ ἔτους τῶν βεβαιώσεων αὐτῶν ἐν τοῖς ταμείοις, ἀπολαύουσι τῶν προνομίων τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ τόκος ὑπερημερίας αὐτῶν λογίζεται ἀπὸ πρώτης ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐβεβαιώθησαν».

Ἄρθρον 66. [Οἱ Ὑπουργοὶ ἐκδίδοντες ἐντάλματα ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως διὰ λογαριασμὸν τῶν κλεισθεισῶν, ὀφείλουσι νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πιστώσεις, αἵτινες ἠκυρώθησαν μὲν διὰ τοῦ περὶ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως νόμου, ἀφορῶσι δὲ τὰ κατὰ τὸ κλείσιμον τῆς χρήσεως γνωστὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται ἐπὶ εἰδικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου Ὑπουργείου.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως ἐκάστου ἔτους μεταφέρεται τόση ποσότης ἐκ τῶν ἀκυρωθεισῶν πιστώσεων, ὅσῃν ἀπαρτίζουν τὰ καθ' ὅλον τὸ ἔτος πληρωθέντα ἐντάλματα διὰ τὰς

κλεισθείσας χρήσεις. Προστίθεται δὲ ἡ ποσότης αὕτη εἰς τὰς δι' ἐκείνην τὴν χρῆσιν νομοθετημένας πιστώσεις].

Ἄρθρον 67. [Πρὸς πληρωμὴν χρέους ἀποχρώντως ἀποδεδειγμένου κλεισμένης τινὸς χρήσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένου δὲ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν αὐτῆς, ἀπαιτεῖται ἀναπληρωματικὴ ἐπὶ τῆς τρεχούσης χρήσεως πίστωσης, καταλογιζομένη εἰς τὸ κεφάλαιον, κλεισμέναι χρήσεις].

Ἄρθρον 68. [Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως περιέχουν ἰδιαιτερον πῖνακα παριστάνοντα κατὰ κλεισθεῖσαν χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐξόδων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα μέρος τῶν ἀκυρωθεῖσων πιστώσεων, τὰ νέα χρέη διὰ τὰ ὁποῖα ἠνοίχθησαν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις, καὶ τὰς γενομένας πληρωμὰς μέχρι τέλους τῆς ἐκπτώσεως].

Τὰ ἄρθρα 66—68 κατηγήθησαν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918, ἄρθρ. 51.

Ἄρθρον 69. Παραγράφεται πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους καὶ ἐξαλείφεται πᾶν χρέος δημόσιον, ἐὰν δι' ἔλλειψιν ἀποχρώσεως δικαιολογήσεως δὲν ἀνεγνωρίσθῃ, δὲν διετάχθῃ ἢ πληρωμὴ αὐτοῦ καὶ δὲν ἐπληρώθῃ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χρήσεως.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιστάσεις διὰ τὰς ὁποίας νόμοι, εἰδικὰ διατάγματα ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μακρυτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσμίαν ἐκπτώσεως.

Ἡ ἀμέλεια τοῦ δικαιούχου, ὅπως ἀσκήσῃ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, δύναται νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν ὀρισμῶν τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ λοιποῦ δικαίου. Ἐπομένως, ἡ ἀπαίτησις τοῦ πιστωτοῦ τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ὑποστῇ ἀλλοίωσιν, ἐὰν οὗτος παραμελήσῃ ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον νὰ ζητήσῃ τὴν ἱκανοποίησιν ταύτης, ἐκπίπτων τοῦ δικαιώματός του καὶ τοῦτο ἵνα μὴ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἢ σταθερότης τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκ τῆς μετὰ πάροδον χρόνου ἀσκήσεως δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύνατο οὗτος νὰ προΐδῃ ὅτι ἐνδέχεται νὰ ζητηθῶσι. Τοῦτο δ' ἐπέρχεται διὰ τῆς παραγραφῆς⁽¹⁾, ἣτις ἐν τῷ δημοσίῳ λογιστικῷ, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνω-

(1) Περὶ παραγραφῆς, ὄρα **Β. Δ. Γεωργανᾶ**, τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἶκον. Νομοθεσία § 63 (Τόμ. 1 σ. 307—314).

τέρω διάταξιν τοῦ ἄρθρου 69 καὶ ἔνεκα τοῦ δικαιολογητικοῦ λόγου τῆς παραγραφῆς τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἐπιδροῶ ὡς παντελῆς ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος τοῦ πιστωτοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ αἱ πρὸς τοῦτο ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους πιστώσεις ἀκυροῦνται, μὴ ἀπομένοντος τοῦ παραγραφέντος δικαιώματος οὐδ' ὡς φυσικῆς ἐνοχῆς, δι' ὃ καὶ τὰ μετὰ τὴν παραγραφὴν ἐνδεχόμενον ν' ἀναγνωρισθῶσι δικαιώματα καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἀπαιτήσεως ἀκύρως ἐνεργεῖται καὶ τὸ Δημόσιον ἔχει ἀγωγὴν κατὰ τοῦ πιστωτοῦ τοῦ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ πληρωθέντος ποσοῦ, ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέντος. Ἐπιδροῶ δ' ἡ παραγραφή οὐχὶ ἐπὶ ἐνός τινος τῶν τριῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων πρὸς ἀπότισιν τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου, ἦτοι τῆς ἀναγνωρίσεως, τῆς ἐντολῆς πρὸς πληρωμὴν καὶ τῆς πληρωμῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων ὁμοῦ ἀθροιστικῶς. Ἐπομένως, ἡ παραγραφή χωρεῖ ἐὰν δὲν ἀναγνωρισθῇ, δὲν διαταχθῇ ἡ πληρωμὴ καὶ δὲν πληρωθῇ συγχρόνως ἡ ὀφειλὴ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παραγραφή τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ πρὸς ἀγωγὴν δικαιώματος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ ν. ΧΛ' τοῦ 1877. Ἐπομένως, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ πιστωτὴς τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ καὶ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς του γίνεται ἔναρξις καὶ τῆς παραγραφῆς τῆς ὀφειλῆς ταύτης τοῦ Δημοσίου. Τὸ πρὸς ἀγωγὴν δὲ δικαίωμα τοῦ πιστωτοῦ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς του δὲν γεννᾶται διὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς συνυπάρξεως τῶν περιστατικῶν τῆς κτήσεως τοῦ δικαιώματός του τούτου. Ὅθεν, ἅμα γεννηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ πιστωτοῦ, ὅπως ἐξαιτήσῃται τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς του, ἄρχεται καὶ ἡ παραγραφή τῆς ὀφειλῆς ταύτης τοῦ Δημοσίου, ἀσχέτως πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν τὸ Δημόσιον ἠθέληεν ἀρνηθῆναι εἰς αὐτὸν τὴν πληρωμὴν. Οἱ κανονισμοὶ Βουλῆς (ἄρθρ. 108) καὶ Γερουσίας (ἄρθρ. 102) θέτουσιν χρόνον ἐνάρξεως καὶ παραγραφῆς τὴν ἀρχὴν τῆς χρήσεως.

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 3 ν. ΧΛ'** τοῦ 1877 (29 κώδικος νόμων περὶ δικῶν καὶ δικηγόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.) :

«Ἡ διετής παραγραφή τῶν προϋπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ΧΛ' νόμου (ἦτοι ἀπὸ τῆς 29 Ἰουνίου 1877), πλὴν ἐὰν κατὰ τοὺς περὶ παραγραφῶν κειμένους νόμους δὲν ὑπολείπεται διετία πρὸς ἐνάσκησιν τῆς ἀγωγῆς. Ἡ δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70 τοῦ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου παραγραφή ἄρχεται ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα».

Συμπληροῦται δ' ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς διὰ τῆς παρελεύσεως ὀλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας.

Ἡ διάρκεια τῆς παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὠρίσθη **πενταετής**, ἐκτός, ὅταν νόμος, εἰδικὸν διάταγμα ἢ εἰδικὴ συμφωνία προσδιορίζωσι μακρότερον ἢ βραχύτερον χρονικὸν διάστημα.—Συμπληροῦται δ' ὁ

χρόνος τῆς παραγραφῆς διὰ τῆς παρελεύσεως ὀλοκλήρου τῆς τελευταίας ἡμέρας, καθ' ἣν λήγει αὕτη.

Παραγραφαὶ βραχύτεραι τῆς πενταετοῦς ἰδίᾳ εἶνε: α') ἐπὶ μισθῶν καὶ ἄλλων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἔνεκεν ἀπολύσεως ἢ καθυστερήσεως ἢ παραβάσεως τῶν περι προβιβασμοῦ ἢ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς θαλάσσης νόμων, **ν. ΧΛ' τοῦ 1877, ἄρθρ. 2.** «Αἱ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει προσωπικαὶ ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἔνεκα ἀπολύσεως, καθυστερήσεως μισθῶν καὶ ἄλλων ἀποδοχῶν, ἢ παραβάσεως τῶν περι προβιβασμοῦ ἢ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης νόμων παραγράφονται τῶν μὲν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν μετὰ ἓν ἔτος, τῶν δὲ λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν μετὰ διετίαν, ἀφ' ἧς κατὰ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀγωγήν δικαίωμα, πλὴν ἐάν ἡ ἀπαιτήσις ἀνεγνωρισθῆ παρὰ τοῦ Δημοσίου, ὅποτε παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 69 καὶ 70 τοῦ περι Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν ἐπὶ ἀγωγῶν προερχομένων ἐκ τῶν περι καταδιώξεως τῆς ληστείας νόμων». β') ἐπὶ ἀπαιτήσεων περι ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου δικαιώματος παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος, αἵτινες παραγράφονται ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς πληρωμῆς (λογ. ν. ἄρθρ. 83), ἐκτὸς ὅσῳκις οἱ φορολογικοὶ νόμοι ὀρίζουσιν ἕτερον χρόνον παραγραφῆς ἢ ἐκπτώσεως· γ') ἐπὶ ἀπαιτήσεων διὰ τὴν ἀπώλειαν ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει ἀποσταλέντος ἀντικειμένου, αἵτινες παραγράφονται, ἐὰν μὲν ἀπεστάλησαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀντικειμένου, ἐὰν δ' εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὸ ταχυδρομεῖον (ν. ΒΨΞΘ' τοῦ 1900, ἄρθρ. 8 συμβάσεως παγκοσμίου ταχυδρομικῆς, κυρωθείσης διὰ νόμου ΒΨΝΒ', ἄρθρ. 8 ἐδάφιον β)· δ') ἐπὶ ἀπαιτήσεων διὰ τὴν ἀπώλειαν ταχυδρομικοῦ δέματος (ν. ΒΨΞΖ' τοῦ 1900, ἄρθρ. 11, συμβάσεως περι ἀνταλλαγῆς ταχυδρομικῶν δεμάτων μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κυρωθείσης διὰ νόμου ΒΨΝΒ' τοῦ 1900, ἄρθρ. 13 ἐδ. 7)· ε') ἐπὶ ἀπαιτήσεων δι' ἀπόδοσιν τιμῆματος πωληθέντων ἀζητήτων ἐμπορευμάτων, αἵτινες παραγράφονται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου παρακαταθήκης τοῦ ἐκλειστηριασμοῦ (ν. 1165 τοῦ 1918 τελων. κώδικος ἄρθρ. 43 § 9)· ς') ἐπὶ ἀπαιτήσεων δι' ἀπόδοσιν τοῦ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιωμάτων περισσεύοντος τιμῆματος ἀντικειμένου πωληθέντος ὡς λαθρεμπόριον, αἵτινες παραγράφονται ἐντὸς διετίας, πρὸ τοῦ τελων. κώδικος ν. 1165 (ν. ΑΨηΘ' τοῦ 1892 ἄρθρ. 16)· ζ') ἐπὶ ἀπαιτήσεων δι' ἀπόδοσιν τιμῆματος ναυαγίων πλειστηριασθέντων, αἵτινες παραγράφονται ἐντὸς τριετίας ἀπὸ

τῆς τελευταίας καταχωρήσεως τοῦ προγράμματος εἰς τὴν ἐφημερίδα (ν. ΒῆΒ' τοῦ 1856, ἄρθρ. 40). ἡ) ἐπὶ ἀπαιτήσεων πρὸς ἀπόδοσιν φόρου καταναλώσεως οἴνου πνεύματος καὶ πνευματωδῶν ποτῶν δι' ἐξαγωγήν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἢ χορηγήσεως ἀμοιβῆς, αἵτινες παραγράφονται ἐντὸς ἔτους (ν. 917 τοῦ 1917)· αἱ εἰς τὸ ἄρτιον κληρούμεναι ὁμολογίαι δανείου 1 % τοῦ 1906 χρήσεως πρὸς τὰς ναυτ. νήσους, παραγράφονται μετὰ δέκα ἔτη, ἀφ' ἧς τὸ δικαίωμα τῶν ὁμολογιούχων καθίσταται ἀπαιτητὸν (. 2372, ἄρθρ. 2) κτλ.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ν. δ. 17 Αὐγούστου 1925, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Μ. Τ. Π. Υ. διατάξεων, διὰ τὰς μεταξὺ τοῦ ταμείου τούτου καὶ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις καὶ δοσοληψίας δὲν χωροῦσιν αἱ εἰδικαὶ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου βραχυχρόνιοι παραγραφαί.

Εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ λογιστικοῦ νόμου ὑπόκεινται μόνον τὰ χρεὴ τοῦ Δημοσίου, τοιαῦτα δ' εἶνε αἱ *χρηματικαὶ κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεις*, ἔξ οἷα σδήποτε αἰτίας παραχθῆσαι, ἀσχέτως ἐὰν αὗται ἀναγράφονται ἢ ὄχι ἐν τῷ προϋπολογισμῷ. Ἐπομένως, δὲν ὑπόκεινται εἰς παραγραφὴν αἱ ἀπαιτήσεις ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἢ αἱ ἀπαιτήσεις ἀναγνωρίσεως δικαιώματος.

Τὸ ἄρθρ. 69 λ. ν. κατὰ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀξιῶσεων πρὸς ἀπόδοσιν πραγμάτων, ἀλλ' ἐπὶ χρεῶν χρηματικῶν δυναμένων ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον τῆς χρήσεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 αὐτοῦ (Ἄ. Π. 38 τοῦ 1876, 438 τοῦ 1925. Ἐφ. Ἀθ. 1857 τοῦ 1930).—Παραγράφεται πᾶσα χρηματικὴ ἀπαίτησις εἴτε εἶνε ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ προϋπολογισμῷ εἴτε μὴ (Α. Π. 183 (1900) 438 (1905).

Ἄρθρον 70. Δὲν ἰσχύει προσέτι ὡς πρὸς τὰ χρεὴ, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς τῆς προσδιωρισμένης προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἢ τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη δι' ἀρξασμένην δίκην.

Ἐκαστος πιστωτῆς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν ἀποδεικτικὸν περὶ τῆς ἐμπροθέσμου αἰτήσεώς του καὶ τῆς παρουσιάσεως τῶν τίτλων τοῦ δικαιώματός του.

Ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς παραγραφῆς, δύναται νὰ ἐπέλθῃ ἡ *διακοπὴ* τῆς παραγραφῆς ἢ *ἀναστολὴ* αὐτῆς. *Διακοπὴ* καλεῖται τὸ γεγονός τὸ ἐπιφέρειν τὴν ματαίωσιν τοῦ διαγραφέσαντος χρόνου τῆς παραγραφῆς. Οὕτω διὰ τῆς διακοπῆς ἡ ἀρχίσασα παραγραφὴ ἐκμηδενίζεται καὶ μετὰ τὴν ἐκλειψιν τοῦ γεγονότος τοῦ ἐπεν-

εγκόντος τὴν διακοπὴν τῆς παραγραφῆς ἄρχεται ὑπολογιζόμενος ἐξ ἀρχῆς ὁ τῆς παραγραφῆς χρόνος. **Ἀναστολή** καλεῖται τὸ γεγονός τὸ ἐπιφέρειν τὴν παρακώλυσιν τῆς ἐνάρξεως τῆς παραγραφῆς ἢ τὴν ἡρεμίαν τῆς ἤδη ἀρξαμένης τοιαύτης. Ἐπομένως, διὰ τῆς ἀναστολῆς ἢ ἡ ἐναρξίς τῆς παραγραφῆς ἐπιβραδύνεται ἢ ἡ ἤδη ἀρχίσασα παραγραφή ἀναστέλλεται ἐκ τοῦ παρεμπροσθέντος γεγονότος, μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ ὁποίου δὲν ἄρχεται νέος χρόνος παραγραφῆς, ἀλλὰ συνεχίζεται ὁ ἤδη πρὸ τοῦ γεγονότος τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν ἀναστολὴν τῆς παραγραφῆς ἀρξάμενος.

Διακοπὴ τῆς παραγραφῆς τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου ἐπέρχεται διὰ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἄρμοδιου δικαστηρίου, ἀναστολὴ δέ, δι' ἄλλων νομίμων λόγων, οἷον ἀναστολῆς προθεσμιῶν κτλ. Τῆς πενταετοῦς παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου ἐξηρέθησαν αἱ κατὰ τοῦ Δημοσίου χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις, αἵτινες δὲν ἐπληρώθησαν ἐντὸς πενταετίας: α') δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν β') τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη δι' ἀρξαμένην δίκην. Αἱ δύο αὗται περιπτώσεις ἀφορῶσι τὸν τρίτον ὄρον τῆς ἀποτίσεως τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου, ἦτοι τὴν πληρωμὴν. Οὕτως ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι, κατὰ τὸν λογιστικὸν ἡμῶν νόμον, αἱ κατὰ τοῦ Δημοσίου χρηματικαὶ ἀπαιτήσεις αἵτινες ἀνεγνωρίσθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὧν ἡ πληρωμὴ διετράχθη, ἀλλὰ δὲν ἐπληρώθησαν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δι' ἐμπόδιον ἐξ ὑπαίτιότητος ἀρχῆς τινος προελθόν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἔνεκα δίκης ἀρξαμένης περὶ τὴν πληρωμὴν τῆς χρηματικῆς ταύτης ἀπαιτήσεως, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πενταετὴ τοῦ λογιστικοῦ νόμου παραγραφὴν, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου παραγραφὴν, τὴν τριακονταετὴν.

Προκειμένου περὶ δαπανῶν Βουλῆς καὶ Γερουσίας, κατὰ τοὺς κανονισμοὺς Βουλῆς, ἀρθρ. 108 καὶ Γερουσίας, ἀρθρ. 102, ἡ πενταετὴς παραγραφή δὲν ἰσχύει εἰς ἄς περιστάσεις εἰδικαὶ διατάξεις ἢ συμβόλαια προσδιώρισαν μικροτέραν ἢ συντομωτέραν προθεσμίαν ἐκπτώσεως ἢ διὰ χρῆσιν μὴ πληρωθέντα ἐντὸς τῆς προθεσμίας δι' ἐμπόδια προελθόντα ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ ἀνεβλήθη δι' ἀρξαμένην δίκην.

Κατ' ἀντίθετον γνώμην τὰ ἐμπόδια τῶν ἀρχῶν ἀνάγονται καὶ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρέους (Α. Π. 52 (1901)). Ἡ κατάσχεσις δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ κατ' ἀρθρον 927 Πολ. Δικ. ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κύρους ἀγωγῆς πρὸς τὸν τρίτον, οὗτος δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὰ κατασχεθέντα χρήματα.

Αἱ διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἀναγνωρισθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου ὑπόκεινται εἰς πενταετὴ παραγραφὴν (Α. Π. 228 (1890), 220 (1906) ἀπὸ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως. Μετὰ τὸν νόμον ΓΧΖ' τοῦ 1910 «πᾶσα ἀξίωσις βεβαιωθείσα διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ δη-

μοσίου ἐγγράφου παραγράφεται μετὰ 30 ἔτη καὶ ἂν ἔτι αὕτη καθ' ἑαυτὴν ὑπέκειτο εἰς βραχυτέραν παραγραφὴν».

Ἡ ἀξίωσις δὲν ὑφίσταται μεταβολὴν λόγῳ διαδοχῆς, τῆς παραγραφῆς τρεχούσης καὶ μετὰ τὴν διαδοχὴν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀνηλικιότης δὲν ἀναστέλλει τὴν παραγραφὴν (Α. Π. 324 (1875), 404 (1878), 418 (1896), 222 (1893)).

Ἄρθρον 71. [Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ πάσης χρήσεως οἱ διατάκται ὑπουργοὶ συντάττουσιν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς μὴ πληρωθέντων χρεῶν. Παρομοίους καταλόγους συντάττουσιν καὶ διὰ τὰ νέα χρέη, τὰ ὅποια ἤθελον προστεθῆ εἰς τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα, δυνάμει ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 67· οἱ κατάλογοι αὐτοὶ συντάσσονται καθ' ὅμοιον τύπον καὶ στέλλονται διπλοῖ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν].

Ἄρθρον 72. [Τῶν κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς ἐκάστου ὑπουργείου μενόντων πληρωτέων ἐξόδων, διὰ τὰ ὅποια ὑπῆρχον πιστώσεις, συγχωρεῖται νὰ διαταχθῆ ἢ πληρωμὴ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῆς τρεχούσης χρήσεως καὶ πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως νόμου].

Ἄρθρον 73. [Οἱ ὑπουργοὶ συμμορφοῦνται μὲ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν χρεῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἀναγνωρισθέντων.

1) Ἐὰν τὰ ἔξοδα ταῦτα προέρχωνται ἀπὸ ὑπηρεσίας προβλεφθείσας εἰς τὸν προϋπολογισμόν, καὶ τὸ ἀκυρωθὲν ποσὸν τῶν δι' αὐτὰς χορηγηθεισῶν πιστώσεων εἶναι ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν ρηθέντων ἐξόδων, αἱ νέαι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀναγκαῖαι πιστώσεις χορηγοῦνται διὰ Β. διαταγμάτων, μεταβαλλομένων εἰς νόμους ἐν τῇ προσεχεῖ τῶν Βουλῶν συνόδῳ.

2) Ἐὰν δὲ ὑπερβαίνωσι τὰς ψηφισθείσας ἀρχικὰς πιστώσεις, οἱ ὑπουργοὶ ἀναγνωρίζουν μὲν ταῦτα ὡς χρέη τοῦ δημοσίου ἐν τοῖς λογαριασμοῖς αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν διατάσσουν τὴν πληρωμὴν των, εἰμὴ ἀφ' οὗ διὰ νόμου χορηγηθῶσι τὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἀναγκαῖα χρήματα].

Ἄρθρον 74. [Τὰ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κλεισθείσης χρή-

σεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἰσχύουν μόνον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὅποιον ἐξεδόθησαν. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας αὐτῆς εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρα, καὶ οἱ ὑπουργοὶ δὲν ἐκδίδουν ἄλλα περὶ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, εἰμὴ ἐπὶ νέᾳ τοῦ πιστωτοῦ αἰτήσῃ].

Ἄρθρον 75. [Τὰ νέα ταῦτα ἐντάλματα πληρώνονται, ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς πληροφορηθῆ ἢ προηγουμένως ὅτι ἡ δαπάνη, τῆς ὁποίας διατάσσεται ἡ πληρωμὴ, συμπεριλαμβάνεται εἰς τοὺς συνταχθέντας κατὰ τὸ ἄρθρον 71 καταλόγους, καὶ ὅτι ὑπάγεται εἰς τὰς πιστώσεις, αἵτινες ἔμειναν διαθέσιμοι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα].

Ἄρθρον 76. [Εἰς τὴν λῆξιν τῆς πενταετοῦς περιόδου τῆς προσδιορισθείσης κατὰ τὸ ἄρθρον 69 διὰ τὴν τελείαν ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, αἱ διωρισμέναι διὰ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα πιστώσεις ἀκυροῦνται ὀριστικῶς, καὶ ἡ χρῆσις παύει τοῦ ν' ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον κεφάλαιον εἰς τὸ λογιστικὸν τῶν ὑπουργείων].

Ἄρθρον 77. [Διὰ τὰ μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσίαν τυχόν πληρωτέα ἔξοδα τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων, προερχόμενα ἀπὸ χρῆθι ἐξαιρούμενα τῆς ἐκπτώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ 70 ἢ ὑποκείμενα εἰς εἰδικὰς παραγραφάς, δὲν ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα πρὶν χορηγηθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ἕκτακτοι πιστώσεις κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.

Τὰ χρῆθι ταῦτα καταλογίζονται εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ὑπὸ ἰδιαίτερον κεφάλαιον «ἔξοδα διαγεγραμμένων χρήσεων». Ἐὰν δὲν πληρωθῶσι μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐχορηγήθη ἡ ἕκτακτος πίστωσις, ἡ πίστωσις αὕτη ἀκυροῦται καὶ νέον ἔνταλμα δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ δυνάμει νέας πιστώσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου].

Ἄρθρον 78. [Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κοινοποιεῖ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὸ ἐν τῶν δύο ἀντιτύπων τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν συνταχθέντων ὀνομαστικῶν καταλόγων κατὰ τὸ ἄρθρον 71 μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν ἐξωφλημένων ἐνταλμάτων.

Μετὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν ἐγγράφων τούτων τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον βεβαίωσι διὰ τῶν δηλώσεων του τὴν τακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐξοφλήσεως τῶν ἐξόδων τῶν κλεισθεισῶν χρήσεων διατάξεων τῶν ἄρθρων 66, 67 καὶ 68].

Τὰ ἄρθρα 71-78 κατηργήθησαν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918, ἄρθρον 51.

**7. Παραγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις
περὶ χρεῶν τινῶν τοῦ δημοσίου.**

Ἄρθρον 79. Αἱ συντάξεις τῶν ὁποίων ἡ πληρωμὴ δὲν ζητηθῆ ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, λογιζόμενα ἀπὸ τῆς τελευταίας πληρωμῆς διαγράφονται.

Ἄρθρον 80. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαγραφεῖσα σύνταξις ἀνανεοῦται διὰ Βασ. διατάγματος, ἐὰν παρουσιασθῆ αὐτοπροσώπως ὁ συνταξιούχος.

Ἄρθρον 81. Οἱ κληρονόμοι καὶ δικαιოდόχοι τῶν συνταξιούχων, ὅσοι δὲν προσαγάγωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ δικαιοπαρόχου αὐτῶν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἐκπίπτουν παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῶν καθυστερημάτων τῆς συντάξεως αὐτοῦ.

Τὰ ἄρθρα 79, 80 καὶ 81 τοῦ λογ. ν. διαλαμβάνουσι λογιστικὰς τινὰς διατάξεις περὶ πληρωμῆς συντάξεων, αἵτινες δι' εἰδικῶν νόμων ἐκάστοτε κανονίζονται. Ὅρα καὶ κατωτέρω ἐν ἄρθροις 119 καὶ ἐπ.

Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἄρθρων 79 καὶ 80, ὑπάρχει νεότερα διατάξεις ἡ τοῦ ν. 5127 τοῦ 1931, ἄρθρον 2 : «1. Σύνταξις ἢ βοήθημα μὴ εἰσπραχθὲν ἢ τῶν ὁποίων δὲν ἐζητήθη ἐγγράφως ἢ εἴσπραξις ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς ἦσαν πληρωτέα παραγράφεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀδιακρίτως ἂν ὁ δικαιούχος διαμένῃ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.—2. Αἱ δεδουλευμένοι συντάξεις, αἱ συνολικῶς ἐντελλόμεναι κατὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς τούτων πράξεως, παραγράφονται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς.—3. Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 ἐνταλεῖσαι συντάξεις καὶ βοηθήματα παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐὰν δὲν ἦθελον εἰσπραχθῆ μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1932 πλὴν ἐὰν ἐν τῷ μεταξύ συνεπληρώθη ἢ παραγραφῆ αὐτῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924, περὶ τροποποιήσεως τοῦ

νόμου 3122 περί άπονομής πολεμικής συντάξεως εις όπλίτας παθόντας κατά τους άπό 1912 και έφεξής πολέμους κλπ.»

Ἡ πληρωμή τῶν συντάξεων ἐνεργεῖται ἐν τῷ ταμείῳ τῆς δικαιοδοσίας τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ συνταξιούχου ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ταυτότητος, ἐκδιδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάριτος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου, ὑπευθύνου διὰ τὴν ἀκριβείαν τοῦ περιεχομένου τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου. Πρὸς τοῦτο, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως Β. διατάγματος, ὁ συνταξιούχος ὀφείλει νὰ δηλώσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸν τόπον τῆς κατοικίας του. Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὴν *ὑπ' ἀριθ. 31188 τοῦ 1932 ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν*, περὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου καὶ ἐφεξῆς πληρωτέων συντάξεων καὶ παγίων ἐν γένει βοηθημάτων, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι κατὰ τριμηνίαν καὶ μέχρι τῆς 15ης τοῦ προηγούμενου τῆς τριμηνίας, ἢ ἀφορῶσι μὴνός τὸ βραδύτερον πρὸς τε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰ Δημόσια Ταμεῖα πίνακας τῶν συνταξιούχων ἢ δικαιούχων παγίων βοηθημάτων τῆς περιφερείας ἐκάστου Ταμείου κατὰ κατηγορίαν συνταξιούχων (κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προὔσμου). Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναγράφονται οἱ συνταξιούχοι τῆς περιφερείας ἐκάστου ταμείου κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ αὐξήοντα ἀριθμὸν γενικοῦ μητρώου τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου, ὡς καὶ αἱ τυχόν ἐπ' αὐτῶν κρατήσεις φόρου καθαρῶν προσόδων κλπ.—2. Πᾶσα ἐγγραφὴ νέου συνταξιούχου εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῶον ὡς καὶ οἰαδῆποτε μεταβολὴ ἐπερχομένη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν συνταξιούχων δι' οὓς ἀπεστάλησαν πίνακες εἰς τὰ οἰκεία ταμεῖα καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θὰ ἐπιφέρεται ἐπὶ τῶν πινάκων τῆς ἐπομένης τριμηνίας, ἀναγραφομένης τῆς αἰτίας τῆς μεταβολῆς εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων.—3. Διὰ τῶν πινάκων τούτων ἐξουσιοδοτοῦνται τὰ Δημόσια ταμεῖα ὅπως καταβάλωσι τὰς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένας συντάξεις καὶ βοηθήματα τῆς τριμηνίας ἢ ἀφορῶσι οἱ ἀποσταλέντες πίνακες ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου.—4. Τὰ ταμεῖα βάσει τῶν πινάκων τούτων καταρτίζουσι ἐπὶ εἰδικῷ βιβλίῳ τὸ μητρῶον συνταξιούχων τῆς περιφερείας τῶν (ὑπόδ. 1) ὄπερ καθ' ἕκαστον τρίμηνον ἀναθεωρεῖται, προστιθεμένων τῶν εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἀμέσως ἐπομένης τριμηνίας σημειουμένων νέων μεταβολῶν ἢ διαγραφῶν συνταξιούχων λόγῳ θανάτου, ἀλλαγῆς κατοικίας κλπ. Εἰς τὸ μητρῶον τοῦτο θὰ καταγράφωνται πάντα τὰ εἰς τοὺς πίνακας περιεχόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ ἡ χρονολογία πληρωμῆς.—5. Ἐκ τοῦ μητρώου τούτου θὰ χορηγῶνται παρὰ τῶν ταμείων αἱ τυχόν αἰτούμεναι πιστοποιήσεις περὶ πληρωμῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος.

Συνταξιοδοτικὰ φυλλάδια.—1. Ἐκαστος συνταξιούχος ἢ δικαιούχος βοηθήματος ἐφοδιάζεται παρὰ τοῦ οἰκείου ταμείου ἓνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρεξως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ τοῦ ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ, ἐκδεδομένου καὶ ἐσφραγισμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὸ ὄνομα τοῦ συνταξιούχου, ὁ ἀριθμὸς τοῦ Γενικοῦ Μητρώου, τὸ ποσὸν τῆς τριμηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος καὶ αἱ τυχόν κρατήσεις. Τὸ ἐν λόγῳ συνταξιοδοτικὸν φυλλά-

διον περιέχει θέσιν διὰ τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συνταξιούχου ὡς καὶ τέσσαρα φύλλα διὰ τὰς τέσσαρας τριμηνίας αὐτοῦ τοῦ δι' ὃ ἐκδίδεται οἰκονομικοῦ ἔτους. Τὰ φύλλα ταῦτα φέρουσιν ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως πιστοποιήσιν τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ συνταξιούχου, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὴν πρᾶξιν ἐξοφλήσεως τῆς συντάξεως.

Τίτλος καὶ τρόπος πληρωμῆς συντάξεως.—1. Τίτλον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως ἀποτελεῖ τὸ οἰκεῖον φύλλον ἐκ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου τεθεωρημένον κατὰ τὰ κεκανονισμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος.—2. Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα εἶναι πληρωτέα κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτης. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος συνταξιούχος παρουσιάζει τὸ φυλλάδιόν του εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ἢ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὁποῖου ἀφοῦ βεβαιωθῆ ἔκ παραβολῆς πρὸς τὴν ἐν τῷ μητρώφῳ οἰκειᾷ μερίδα τοῦ συνταξιούχου περὶ τῆς ᾤκτιβείας τοῦ πληρωτέου ποσοῦ, προβαίνει εἰς τὴν πληρωμὴν.

Τακτοποιήσις πληρωμῆς καὶ λογοδοσία.—1. Ὁ ἀρμοδίος διὰ τὴν πληρωμὴν ταμιακὸς ὑπόλογος διαγράφει ἐφ' ἑκάστου πληρωνομένου φύλλου τὴν λέξιν «ἐξοφλήθη» καὶ τὴν χρονολογίαν πληρωμῆς βεβαιῶν συγχρόνως τὴν ἐξοφλητικὴν πρᾶξιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Τὴν ἐσπέραν ἐκάστης ἡμέρας τὰ οὗτα ἐξοφλημένα φύλλα, ἀποτελοῦντα ὀριστικὸς τίτλους πιστώσεως, ἄγονται εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου ὡς παραστατικὰ τακτικῶν ἐξόδων στοιχεῖα. Πρὸς τοῦτο τὰ ἐξοφλούμενα φύλλα συγκεντρώνονται καθ' ἑκάστην εἰς μίαν κατὰ κατηγορίαν (κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προομοῦ) κατὰστασιν (ὑπόδ. 2) τὸ ὄλικόν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον.—2. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς αἱ ἡμερήσιαι αὗται καταστάσεις συγκεντρώνονται εἰς γενικὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον καὶ καθ' Ὑπουργεῖον καταστάσεις (ὑπόδ. 3), αἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν οἰκειῶν συνταξιοδοτικῶν φύλλων. Ἀντίγραφα τῶν συγκεντρωτικῶν τούτων καταστάσεων (ὑπόδ. 3) υποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων.—3. Στοιχεῖον ἐλέγχου διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τῶν πληρωνομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων ἀποτελοῦσι καὶ οἱ ἀποστελλόμενοι αὐτῷ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ κεφαλαίου Α' τῆς παρούσης τριμηνιαῖοι πίνακες.—4. Αἱ συντάξεις καὶ βοηθήματα εἶναι πληρωτέα κατὰ τὸν διὰ τῆς παρουσίας καθοριζόμενον τρόπον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ εἰς ὃ αὗται ἀνάγονται οἰκονομικοῦ ἔτους. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ τυχόν μὴ πληρωθεῖσαι συντάξεις καὶ βοηθήματα πληρώνονται μόνον διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου καὶ βεβαιώσει τοῦ ταμείου περὶ μὴ ἐξοφλήσεως τῆς αἰτουμένης πρὸς πληρωμὴν συντάξεως ἢ βοηθήματος. Πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως τὰ ταμεία ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα (Γεν. Διεύθυνσιν Δημ. Λογιστικοῦ ἢ Ὑπουργεῖον Προνοίας Τμήμα Θυμάτων Πολέμου) πίνακα τῶν μὴ πληρωθεισῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων.—5. Αἱ δεδουλευμένοι συντάξεις, αἵτινες συνολικῶς ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος πληρώνονται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.—6. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμόδιοι διὰ τὸν ἔλεγχον πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ Κράτους ταμιακοὶ ὑπόλογοι ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην α) διὰ πληρωμὴν ἐνεργουμένων καθ' ὑπέρβασιν τῆς παρασχεθείσης ἐξουσιοδοτήσεως καὶ β) διὰ πληρωμὴν βάσει φυλλαδίου μὴ νομίμως συντεταγμένου.

7. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε παρουσιασθῆ πρὸς πληρωμὴν σύνταξις κλπ. ἣτις δὲν περιέχεται εἰς τὸν ἀποσταλέντα οἰκείον πίνακα ἐξουσιοδοτικῶ φυλλαδίῳ ἀναμὴν ἢ περιέχεται κατὰ ποσὸν διάφορον τοῦ ἐν τῷ συνταξιοδοτικῶ φυλλαδίῳ ἀναγραφομένου, ἢ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν, ἀναφέρει δὲ αὐθημερόν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.—8. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 παύει ἰσχύουσα ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 τοῦ ἔτους 1931 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν κοινοποιηθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 21889 ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1931 ἀπόφασις «περὶ τοῦ τρόπου πληρωμῆς συντάξεων».

Ἡ σύνταξις πληρώνεται καὶ εἰς πληρεξούσιον τοῦ δικαιοῦχου, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ ἀνήκοντος ἐγγράφου πληρεξουσίου, συντεταγμένον ἐπὶ τοῦ προσήκοντος σφραγιστοῦ χάρτου, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται περὶ συντάξεως ποσοῦ κατωτέρου τῶν τριάκοντα δραχμῶν, ὅποτε ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ πληρεξούσια ταῦτα συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

Σύνταξις, ἣς ἡ πληρωμὴ δὲν ἐζητήθη ἐπὶ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη διαγράφεται, ἀνανεουμένη διὰ Β. διατάγματος, ἐὰν παρουσιασθῆ αὐτοπροσώπως ὁ συνταξιούχος.

Οἱ κληρονόμοι καὶ δικαιοῦχοι τῶν συνταξιούχων, οἱ μὴ προσάγοντες ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ πιστοποιητικὸν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ συνταξιούχου, στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς πληρωμῆς τῶν καθυστερουμένων εἰς τὸν ἀποβιώσαντα συντάξεων.

Κατάσχεσις καὶ ἐκχώρησις συντάξεως δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς μόνον προκειμένου περὶ διατροφῆς συζύγου ἢ ἀνιόντων ἢ κατιόντων ἢ περὶ χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅποτε ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου τῆς συντάξεως.

Ἄρθρον 82. Χρημάτων κατατεθειμένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον λόγφ ἐγγυήσεως οἱ δεδουλευμένοι τόκοι, ὅταν ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν ζητηθῶσι, παραγράφονται.

Αἱ ἐγγυοδοσίαι ἀποτελοῦσι χρέος τοῦ Δημοσίου, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὰς δι' αὐτὰς καταβαλλομένας ἐγγυήσεις. Δι' ὃ τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐγγυήσεων τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ ἐργολάβων, ἀλλὰ μόνον τῶν ἀναλαμβάνοντων τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίου τινὸς ἔργου, πληρώνει τόκον 4 % κατ' ἔτος, ἐκδιδόμενον πρὸς τοῦτο, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιοῦχου ὑποβαλλομένη εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου πληρώνεται ὁ καταθέσας τὴν ἐγγύησιν. Τῶν εἰς χρεώγραφα διδομένων ἐγγυήσεων οἱ τόκοι μένουσιν εἰς τὸν χορηγήσαντα τὴν ἐγγύησιν, ὡς ἐπίσης οἱ καρποὶ τῶν εἰς ὑποθήκην δοθέντων ἀκινήτων (ν. ΒΤΝΑ' τοῦ 1896, Β. Δ. 25 Αὐγούστου 1936, ἄρθρ. 5). Ὅρα περὶ ἐγγυοδοσιῶν καὶ κατωτέρω, ἐν ἄρθρ. 129 καὶ ἐπ. λογ. ν. Περὶ παραγραφῆς ὄρα ἀνωτέρω σ. 257 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 83. Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποδόσεως φόρου ἢ ἄλλου

δικαιώματος παρὰ τὸ δέον πληρωθέντος εἰς τὸ δημόσιον, παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς πληρωμῆς.

(Οἱ φορολογικοὶ νόμοι διαλαμβάνουσιν εἰδικὰς διατάξεις χρόνου παραγραφῶν καὶ ἐκπτώσεων.

Ἄρθρον 84. Ὅσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς ταμεῖα τοῦ Κράτους διὰ τὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλα ταμεῖα εἰς ὄρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν, μεταβαίνουσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.

Ὅφειλέται τοῦ δημοσίου πληρώσαντες εἰς ταμεῖον ἢ ὑποταμεῖον τοῦ Κράτους χρήματα, ὅπως συμψηφισθῶσιν εἰς ἕτερον ταμεῖον ἢ ὑποταμεῖον μὲ χρῆματων, ἐὰν ἐν διαστήματι ἑξ μηνῶν δὲν παρουσιάσωσι τὰ γραμμάτια παραλαβῆς ἐπὶ συμψηφισμῶ, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 5 ο)ο, ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ γραμματίῳ σημειουμένου ποσοῦ, αὐτοδικαίως ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ εἰσαγόμενον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς ἔσοδον αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἑξ ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι ὁ μὴ ἐμπρόθεσμος συμψηφισμὸς προῆλθεν ἑξ ἀμελείας δημοσίας τινὸς ἀρχῆς, ὅτε συμψηφίζεται μὲν τὸ γραμματίον ἄνευ ἐκπτώσεως τοῦ προστίμου, ἀλλὰ τὸ πρόστιμον καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς βᾶρος τοῦ ἀμελήσαντος ὑπαλλήλου μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαὶν αὐτοῦ.

Γραμμάτια παραλαβῆς ἐπὶ συμψηφισμῶ ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἢ ὑποταμιῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν διευθυνομένων ταμείων ἢ ὑποταμείων διὰ τὰ πληρωνόμενα χρῆμα, τὰ μὴ βεβαιωμένα δι' ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων.

Ταμίαις ἢ ὑποταμίαις ἐκδοὺς τακτικὸν γραμματίον παραλαβῆς διὰ μὴ βεβαιωμένον χρέος, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 25 ἕως 100.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ν. ΒΦΑ' τοῦ 1897 Τὸ συμπληρωθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἑξῆς :

«Ὅσα χρήματα παραδοθῶσιν εἰς ταμεῖα τοῦ Κράτους διὰ τὰ πλη-

¹ Περὶ παραγραφῆς ὄρα ἀνωτέρω σ. 257 καὶ ἐπ.

ρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλα ταμεῖα εἰς ὠρισμένα πρόσωπα, ἐν διαστήματι δὲ πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παρεδόθησαν, δὲν ἀναζητηθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐπ' αὐτῶν μεταβαίνουσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου.—Ὀφειλέται τοῦ δημοσίου πληρώσαντες εἰς ταμεῖον τοῦ Κράτους χρήματα διὰ τὰ συμψηφισθῶσιν εἰς ἄλλο ταμεῖον, ἐὰν ἐν διαστήματι ἕξ μηνῶν δὲν παρουσιάσωσι τὰ γραμμάτια πρὸς συμψηφισμόν ὑποκρίνεται εἰς πρόστιμον ὃ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου αὐτοδικαίως ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου».

Περὶ παραγραφῆς ὄρα ἀνωτέρω σ. 257 καὶ ἐπ. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἐννοεῖ τὰ **χρηματικὰ γραμμάτια**, ἅτινα οἱ ταμίαι δικαιούνται νὰ ἐκδίδωσι παρέχοντες ἐντολὴν πληρωμῆς ὠρισμένου χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς ἕτερον ταμεῖον, ἐνεργοῦντες οὕτω χρηματιστικὰς πράξεις. Περὶ τῶν χρηματικῶν γραμματίων παρατηρητέον: 1) ἡ ἔκδοσις χρηματικοῦ γραμματίου ἐνεργεῖται μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου· 2) ἡ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν γραμματίων πρέπει νὰ αἰτηθῇ ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου, ἄλλως ταῦτα παραγράφονται· 3) τὰ χρηματικὰ γραμμάτια πρέπει νὰ παρουσιάζωνται πρὸς ἐξόφλησιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, ἄλλως, ἵνα γίνωσι δεκτὰ πρὸς ἐξόφλησιν πρέπει νὰ θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου· 4) ὁ ἐκδίδων χρηματικὸν γραμμάτιον ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως περὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ τὸν ταμίαν, ἐφ' οὗ τὸ γραμμάτιον ἐκδίδεται, ἢν εἰδοποιήσιν ὁ ἐξοφλῶν ταμίας ὀφείλει νὰ ἐπισυνάπτῃ εἰς τὸ γραμμάτιον· 5) τὸ ἐκδοθὲν χρηματικὸν γραμμάτιον ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν ὑπὲρ τοῦ κομιστοῦ αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐὰν, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του, θεωρηθῇ παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὀριζομένου ὑπαλλήλου, προκειμένου περὶ χρηματικοῦ γραμματίου ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμίου ἢ τῶν ἐν Ἀθῆναις ταμιῶν, παρὰ τῶν ἀρμοδίων δὲ διοικητικῶν ἀρχῶν, ἢ, ἔλλειψει τοιούτων, παρὰ τῶν λαβόντων πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀρμοδίων εἰρηνοδικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων, προκειμένου περὶ χρηματικοῦ γραμματίου ἐκδιδομένου παρὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν· μὴ θεωρηθὲν δ' ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλλυσι τὴν ἀποδεικτικὴν αὐτοῦ ἰσχύν, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τῶν ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ὑπαρχόντων στοιχείων ἀποδειχθῇ, ὅτι τὸ ἐν τῷ γραμματίῳ σημειούμενον ποσὸν εἰσῆχθη ὡς ἔσδοον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ὅποτε ἀνάγκη νὰ θεωρῶνται τὰ τοιαῦτα γραμμάτια παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἡ θεώρησις ἐνεργεῖται διὰ τῆς βεβαιώσεως παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν θεώρησιν ὑπαλλήλου, ὅτι τὸ ἐν τῷ γραμματίῳ περιεχόμενον συμφωνεῖ πρὸς ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη, μετὰ τοῦτο δὲ ἀποκόπτει τὸ παράρτημα αὐτοῦ, ὅπερ καταχωρεῖ εἰς ἴδιον βιβλίον· τὰ ἐκκοπτόμενα παραρ-

τήματα μετ' αποσπάσματος καὶ τοῦ σχετικοῦ βιβλίου, οἱ ἐνεργοῦντες τὴν θεώρησιν ὑπάλλληλοι ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον· 6) ἐπὶ ἀπωλείας χρηματικοῦ γραμματίου ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀντιγράφου τοῦ στελέχους τοῦ ἀπολεσθέντος γραμματίου· πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται, ὅπως ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποβάλῃ τὴν περὶ τούτου αἰτήσιν του εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ μεριμνᾷ περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς ἀπωλείας ἢ μὴ τοῦ χρηματικοῦ γραμματίου, περὶ τῆς μὴ ἐξοφλήσεως αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς μὴ χορηγήσεως προηγουμένου ἀντιγράφου. Ἄμα δὲ τῇ βεβαιώσει τούτων, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον προκαλεῖ τὴν ἀδειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφου, ἧς ἀδείας δοθείσης προκαλεῖ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὑπάλλληλον, παρ' ᾧ εὐρίσκειται τὸ σχετικὸν στέλεχος, ὅπως αὕτη ἀποστείλῃ εἰς αὐτὸ τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, ὅπερ ὁ διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θεωρεῖ, μεθ' ὃ καταχωρεῖται τοῦτο εἰς ἴδιον βιβλίον, τηρούμενον ἐν τῷ αὐτῷ Λογιστηρίῳ, ἀναγραφομένης, ἐν τῇ μερίδι τοῦ οἰκείου Ταμείου, τῆς χρήσεως, τοῦ χρηματικοῦ τίτλου, τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς χρονολογίας, τοῦ ποσοῦ τοῦ χρηματικοῦ γραμματίου καὶ τῆς χρονολογίας τῆς θεωρήσεως τοῦ ἀντιγράφου αὐτοῦ. Ἡ ἐξοφλήσις δὲ τοῦ ἀντιγράφου τούτου ἐνεργεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ οἰκείου ταμίου, ἐπὶ τοῦ Ταμείου τοῦ ὁποίου τὸ γραμμάτιον ἐξεδόθη· δι' ὃ ὑποχρεοῦται ὁ ταμίας νὰ βεβαιώνηται προηγουμένως δι' ἐπισταμένης ἐξετάσεως τῶν διαχειριστικῶν τοῦ Ταμείου βιβλίων, ὅτι τὸ πρωτότυπον δὲν ἐξωφλήθη καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει τοῦτο παρ' αὐτῷ. Ἐὰν διὰ τὸ ἀπολεσθὲν χρηματικὸν γραμμάτιον δὲν ἐνδιαφέρηται ἰδιώτης, ἀλλ' ἀρχὴ τις δημοσία, ἢ ἔκδοσις ἀντιγράφου προκαλεῖται ὑπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἀπευθυνομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ ἐνεργεῖ κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰρημένα (Λογ. ν, ἀρθρ. 84, 85, 140, 141, 144, 145, ν, ΒΦΑ' τοῦ 1898, ΒΤΝΗ' τοῦ 1896, Β. Δ. 6 Ἰουνίου 1900, περὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἐκ τῶν στεγελῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων γραμματίων παραλαβῆς καὶ ἀποδεικτικῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἕνεκα ἀπωλείας τῶν πρωτοτύπων καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἐγκ. Γενικοῦ Λογιστηρίου 10872)54 τοῦ 1896, 10782)38 τοῦ 1898).

Αἱ λοιπαὶ παράγραφοι τοῦ ἀνωτέρω ἀρθρου διαλαμβάνουσι περὶ τῶν **γραμματίων συμψηφισμού**. Ἡ εἰσπραξις δημοσίου ἐσόδου θεωρεῖται νόμιμος ὡσάκις ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου καὶ δυνάμει νομίμου τίτλου βεβαιώσεως. Ἐπιτρέπεται ὅμως κατ' ἐξαίρεσιν, ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὀφειλομένων ἐνεργῆται καὶ εἰς ἕτερον τοιοῦτον, παρ' ᾧ τὸ χρέος, οὐτινος ἢ πληρωμὴ γίνεται, δὲν ἔχει βεβαιωθῆ, ἤτοι εἰς ἀναρμόδιον Ταμεῖον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅμως, ὅτι γίνεται δεκτὴ ἢ πληρωμὴ εἰς τὸ ἀναρμόδιον Ταμεῖον, ἵνα τὸ καταβληθὲν

ποσὸν συμψηφισθῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ χρέος, ἕνεκα τοῦ ὁποῖου ἢ πληρωμὴ ἐγένετο· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, οἱ ταμίαι, εἰς οὓς κατεβλήθη ἀναρμοδίως χρέος ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου δὲν ἐκδίδουσι τακτικὸν γραμμάτιον παραλαβῆς, ἀλλὰ **γραμμάτιον ἐπὶ συμψηφισμῶ**, ἐκδιδόμενον ἐκ τοῦ αὐτοῦ βιβλίου, ἐξ οὗ ἐκδίδονται καὶ τὰ κανονικὰ γραμμάτια παραλαβῆς, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι σημειοῦται ἐπὶ τοῦ γραμματίου τούτου ἡ λέξις «**συμψηφισμός**».

Ἐκτὸς ὅμως τῆς περιπτώσεως ταύτης, γραμμάτια συμψηφισμού οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐκδίδουσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τι Ταμεῖον καταβάλλεται χρέος μὴ εἰσέτι βεβαιωμένον ἐν αὐτῶ, καθ' ὅσον ἀπαγορεύεται εἰς αὐτούς, ἐπὶ ποινῇ προστίμου εἰκοσιπέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, νὰ ἐκδίδωσι τακτικὸν γραμμάτιον παραλαβῆς διὰ μὴ βεβαιωμένον χρέος.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματίων συμψηφισμού παρατηρητέον :

1) οἱ λαμβάνοντες γραμμάτιον ἐπὶ συμψηφισμῶ ὀφείλονται τοῦ Δημοσίου ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου συμψηφισμού νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὸ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον πρὸς ἐνέργειαν τοῦ συμψηφισμού· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον 5 ο) ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ γραμματίῳ σημειουμένου ποσοῦ, ὅπερ πρόστιμον, αὐτοδικαίως ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ γραμματίου καὶ εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ὡς ἔσοδον αὐτοῦ· τοῦ προστίμου τούτου ἀπαλλάσσεται ὁ κάτοχος τοῦ γραμματίου ἐπὶ συμψηφισμῶ, ἐὰν ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἀποδειχθῆ, ὅτι ὁ μὴ ἐμπρόθεσμος συμψηφισμὸς προῆλθεν ἐξ ἀμελείας δημοσίας τινὸς ἀρχῆς, ὅποτε τὸ πρόστιμον καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς βάρος τοῦ ἀμελήσαντος ὑπαλλήλου μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν αὐτοῦ, συμψηφίζεται δὲ τότε ὀλόκληρον τὸ ἐν τῷ γραμματίῳ ποσὸν ἄνευ ἐκπτώσεως τοῦ προστίμου· 2) ὁσάκις τὰ γραμμάτια συμψηφισμού παρουσιάζονται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον πρὸς συμψηφισμόν μετὰ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, πρέπει προηγουμένως νὰ θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἄλλως εἶνε ἀπαράδεκτα· 3) ἵνα τὰ γραμμάτια συμψηφισμού ἀποτελῶσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ παρέχωσι δικαίωμα κατ' αὐτοῦ, πρέπει νὰ θεωρῶνται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των τὰ μὲν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ταμείων παρὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ὀριζομένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμείων παρὰ τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ, ἐλλείψει τιαύτης, παρὰ τῶν λαβόντων πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸν τρόπον ἀρμοδίων εἰρηνοδικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων· ἢ θεωρησὶς ἐνεργεῖται ὑπογράφοντος τὸ γραμμάτιον τοῦ θεωροῦντος αὐτὸ ὑπαλλήλου, ἀφ' οὗ προηγουμένως βεβαιωθῆ περὶ τῆς πλήρους συμφωνίας ὄλων

τῶν μερῶν τοῦ γραμματίου καὶ ἀποκόψη ἐξ αὐτοῦ τὸ ποσόν, ὅπερ καταχωρεῖ εἰς βιβλίον ἴδιον. Τ' ἀποκοπτόμενα ταῦτα παραρτήματα ἀποστέλλει κατὰ μῆνα εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μετ' ἀποσπάσματος τοῦ σχετικοῦ βιβλίου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐπαληθεύηται τὸ διὰ τοῦ γραμματίου εἰσπραχθὲν ποσὸν διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ παραρτήματος αὐτοῦ πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ σχετικοῦ γραμματίου τῆς παραδόσεως, τοῦ ὑποβαλλομένου μετὰ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν τοῦ ταμίου. Τὰ μὴ θεωρηθέντα, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, γραμμάτια συμψηφισμού ἀπολέσαντα ἐκ τούτου τὴν ἀποδεικτικὴν αὐτῶν ἰσχύν, ἀνακτῶσι αὐτήν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν στοιχείων τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅτι τὰ ἐν τῷ μὴ θεωρηθέντι γραμματίῳ διαλαμβανόμενα ποσὰ εἰσήχθησαν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον· ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ γραμμάτια ταῦτα θεωρεῖ ὁ διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου· 4) ἡ ἐξόφλησις τοῦ γραμματίου ἐπὶ συμψηφισμῷ ἐνεργεῖται ἐκδιδομένου τακτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ συντασσομένης ἐπὶ τοῦ ἐξοφλουμένου γραμματίου πράξεως βεβαιούσης τὸν γενόμενον συμψηφισμόν καὶ ἀναφερούσης τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκδοθέντος τακτικοῦ γραμματίου, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς ἣν κατατάσσεται ἢ τῆς ἰδιαίτερας μερίδος, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ συμψηφιζόμενον ποσόν· ἢ πρᾶξις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ συντάσσοντος αὐτὴν ταμίου καὶ 5) ἀπολεσθέντος γραμματίου ἐπὶ συμψηφισμῷ ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἀντιγράφου τοῦ στελέχους, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ· πρὸς τοῦτο, ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀντιγράφου ὑποβάλλει τὴν περὶ τούτου σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, ἐξετάζει ἐὰν τὸ γραμματίον, οὕτινος ἀντίγραφον αἰτεῖται ἐξωφλήθη ἢ ὄχι καὶ ἐὰν ὄντως ἀπωλέσθη, πρὸς δὲ καὶ ἐὰν ἐξεδόθη ἢ ὄχι προηγούμενον ἀντίγραφον αὐτοῦ. Ἐὰν τῇ βεβαιώσει τούτων τὸ Γενικὸν Λογιστήριον προκαλεῖ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀντιγράφου, ἧς δοθείσης προσκαλεῖ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὑπάλληλον, παρ' ὃ εὐρίσκεται τὸ σχετικὸν στέλεχος, ὅπως ἀποστείλῃ αὐτῷ τὸ ἀντίγραφον. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ καταχωρεῖται ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ, τηρουμένῳ ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ, ἀναγραφομένης ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ, ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἐκδόσαντος τὸ ἐπὶ συμψηφισμῷ γραμματίον ταμίου, τῆς χρήσεως, τοῦ χρηματικοῦ τίτλου, ὅφ' ὃν ἐξεδόθη τὸ γραμματίον, τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς χρονολογίας, τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς χρονολογίας τῆς θεωρήσεως. Τὸ ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἐξοφλεῖται ὑπ' εὐθύνην τοῦ οἰκείου ταμίου, ὀφείλοντος νὰ βεβαιῶται προηγούμενος δι' ἐπισταμένης ἐξετάσεως τῶν διαχειριστικῶν τοῦ Ταμείου του βιβλίων,

ὅτι τὰ πρωτότυπα δὲν ἐξωφλήθησαν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα παρ' αὐτοῖς (Λογ., ν. ἄρθρ. 6, 84, 85, 140, 141, 144, ν. ΒΦΑ' τοῦ 1897, ν. ΒΤΝΗ' τοῦ 1896, Β. Δ. 6 Ἰουνίου 1900, περὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἐκ τῶν στελεχῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, γραμματίων παραλαβῆς καὶ ἀποδεικτικῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἕνεκα ἀπωλείας τῶν πρωτοτύπων καὶ περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωστήτως εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἐγκ. Γεν. Λογιστηρίου 2137)51 τοῦ 1882).

Ἄρθρον 85. Τὰ χρηματικὰ γραμμάτια καὶ τὰ γραμμάτια συμψηφισμού εἶνε δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὰ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον γίνονται δεκτὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῶν Λογιστηρίων.

Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης ἀπωλείας γραμματίου παραλαβῆς ἢ γραμματίου χρηματικοῦ, ἐκδίδεται, ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀντίγραφον τοῦ στελέχους, ὅπερ πρὸ πάσης αὐτοῦ χρήσεως θεωρεῖται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν ἐν τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ ἢ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνοδρίῳ ὑπαρχόντων στοιχείων, ὅτι τὸ δι' αὐτοῦ εἰσπραχθὲν ποσὸν εἰσήχθη εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ν. ΑΦΨ' τοῦ 1887 καὶ ΒΤΝΗ' τοῦ 1896. Εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Τὰ χρηματικὰ γραμμάτια συμψηφισμού εἶνε δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὰ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, τότε μόνον γίνονται δεκτὰ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσιν ἀπὸ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῶν Λογιστηρίων.» Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηματικοῦ γραμματίου ἢ γραμματίου συμψηφισμού, ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἀντίγραφον αὐτῶν. Ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα ἀντίγραφα τότε μόνον εἶνε δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους, ὅταν προσηκόντως θεωρηθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ διαταχθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ πληρωμὴ ἢ ὁ συμψηφισμὸς των.—Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀναβάλλῃ τὴν θεώρησιν τῶν γραμματίων».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο σχετίζεται πρὸς τὸ προηγούμενον, ὅφ' ὃ καὶ ἡ

ἀνάπτυξις ἐνεργεῖται. Περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀντιγράφων διέλαβε τὸ αὐτόθι μνημονευόμενον Β.Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1900, περὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀντιγράφων ἐκ τῶν στελεχῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, γραμματίων παραλαβῆς καὶ ἀποδεικτικῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων ἕνεκα ἀπωλείας τῶν πρωτοτύπων καὶ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν ἀχρεωσθήτως εἰσπραττομένων δημοσίων ἐσόδων, ἔχον ὡς ἑξῆς : «**Ἀρθρ. 1.** Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἢ γραμματίου παραλαβῆς, [ἢ χρηματικοῦ γραμματίου παραλαβῆς, ἢ ἀποδεικτικοῦ δημοσίου εἰσπράκτορος, ἢ περὶ ἐκδόσεως ἀντιγράφου ἐκ τοῦ οἰκείου στελέχους αἰτήσις ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον. Ἐνδιαφερομένης δὲ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν τοιούτων ἀντιγράφων, προκαλεῖται αὕτη οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐὰν αὐτὸ τοῦτό ἐστί τὸ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενον, ἢ ὑπὸ οἰασδήποτε ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἀπευθυνομένης ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.—**Ἀρθρ. 2.** Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἐκ μιᾶς τῶν μνημονευθεισῶν ἀφορμῶν ἐνεργοῦν, συγκεντροῦ πάσας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς μὴ ἐξοφλήσεως τοῦ τίτλου, οὗτινος ζητεῖται ἀντίγραφον, καὶ περὶ τῆς ἀπωλείας τούτου.—**Ἀρθρ. 3.** Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ βεβαιότητι ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ἐπιτρέπει τὴν ἐκδοσιν ἀντιγράφου, δυνάμει δὲ τῆς ἀδείας ταύτης προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἢ εἰς αὐτὸ ἀποστολῆ τοῦ ἀντιγράφου ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸν ὑπάλληλον, παρ' ᾧ εὔρηται τὸ σχετικὸν στέλεχος.—**Ἀρθρ. 4.** Τὰ ἐκ τῶν στελεχῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 μνημονευομένων τίτλων ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα, ἀποῦ θεωρηθῶσι κατὰ νόμον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου πρὸς πληρωμὴν, καταχωρίζονται ἐν ἰδίῳ περὶ αὐτῶν βιβλίῳ, τηρουμένῳ ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ. Ἡ καταχώρησις αὕτη προκειμένου μὲν περὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, περιλαμβάνει τὸν γενικὸν τίτλον τοῦ ἐξόδου, ἦτοι τὸ γενικὸν κεφάλαιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ταῦτα ἐξεδόθησαν, τὸν διατάκην, τὸν ἀριθμὸν, τὴν χρονολογίαν, τὴν χρῆσιν, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν προκειμένου δὲ περὶ γραμματίου παραλαβῆς, χρηματικῶν γραμματίων παραλαβῆς καὶ ἀποδεικτικῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων [περιλαμβάνει τὴν χρῆσιν, τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἢ τὸν χρηματιστικὸν τίτλον ἐφ' ᾧ ταῦτα ἐξεδόθησαν, τὸν ἀριθμὸν, τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ἀποδεικτικὰ καὶ τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἐκδόντος εἰσπράκτορος. Περιλαμβάνει προσέτι τὴν χρονολογίαν τῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου θεωρήσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν λόγῳ ἀντιγράφων.—**Ἀρθρ. 5.** Τὸ ἐν τῷ προηγουένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενον βιβλίον τηρεῖται κατὰ ταμεῖον ἢ ὑποταμεῖον καὶ ὑπὸ ἴδιον καθ' ἕκαστον τούτων αὔξοντα

ἀριθμόν, ἀναγραφόμενον ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου γινομένης θεωρήσεως. Καὶ τὰ μὲν ἐντάλματα καταχωρίζονται ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἐφ' οὗ ἐξεδόθησαν ταμείου, τὰ δὲ γραμμάτια καὶ εἰσπρακτορικὰ ἀποδεικτικὰ ἐν τῇ μερίδι τοῦ ἐκδόντος τὰ γραμμάτια ἢ εἰσαγαγόντος τὰς εἰσπρακτορικὰς εἰσπράξεις ταμείου ἢ ὑποταμείου. — **Ἀρθρ. 6.** Ἡ ἐξόφλησις τῶν ἐκδιδόμενων ἀντιγράφων γίνεται ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀρμοδίων πρὸς ἐνέργειαν αὐτῆς ταμίων, ὑποχρεουμένων νὰ βεβαιῶνται πρότερον δι' ἐπισταμένης ἐξετάσεως τῶν οἰκείων διαχειριστικῶν βιβλίων τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταμείων, ὅτι τὰ πρωτότυπα δὲν ἐξωφλήθησαν καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα παρ' αὐτοῖς. Ἀνακαλυπτομένων δὲ τυχόν κατόπιν αὐτῶν, οἱ παριδόντες καὶ μὴ φροντίσαντες νὰ ἀνεύρωσι ταῦτα τιμωροῦνται διὰ τὴν ὁποίαν ἐπεδείξαντο βαρεῖαν ἀμέλειαν ἐπὶ κινδύνῳ τῶν δημοσίων συμφερόντων. — **Ἀρθρ. 7.** Αἰτουμένου ἀντιγράφου χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἢ γραμματίου, ἢ ἀποδεικτικοῦ εἰσπρακτορικοῦ λόγῳ ἀπωλείας τοῦ πρωτοτύπου, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συμβουλευέται τὸ διὰ τοῦ παρόντος Ἡμῶν διατάγματος κανονιζόμενον βιβλίον, προσέχον ἵνα μὴ ἐξεδόθῃ καὶ ἕτερον προηγουμένως παρόμοιον ἀντίγραφον. Ἐπὶ πλέον προκειμένης ἐπιστροφῆς χρημάτων ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πρὸς τοὺς πληρώσαντας ταῦτα καὶ προσαγομένων ἐν πρωτοτύπῳ τῶν γραμματίων ἢ εἰσπρακτορικῶν ἀποδεικτικῶν, ἅτινα πρὸς τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ προσήκοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συμβουλευέται τὸ αὐτὸ βιβλίον, ἵνα μὴ ἡ ζητούμενη ἐπιστροφή ἕγένετο ἤδη δυνάμει ἀντιγράφων τῶν ρηθέντων τίτλων. — **Ἀρθρ. 8.** Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐλέγχου τῆς δι' ἀντιγράφων ἐπιστροφῆς εἰσπραχθέντων ἀχρεωστήτως δημοσίων ἐσόδων, καταχωρίζονται καὶ πάντα τὰ ἐν πρωτοτύπῳ ἐξοφλούμενα διὰ τοιαύτην αἰτίαν γραμμάτια ἢ ἀποδεικτικὰ δημοσίων εἰσπρακτόρων. Ἐπειδὴ δὲ αἱ τοιαῦται ἀπαιτήσεις παραγράφονται μετὰ παρέλευσιν τριετίας καὶ ἵνα ἀπὸ τοῦδε ὑπάρχῃ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τὴν ἐξερευνῆσιν τριετῆς χρονικὸν διάστημα, ἀναγραφῆσονται εἰς τὸ ρηθὲν βιβλίον πάντα τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1897 χρονολογούμενα γραμμάτια ἢ εἰσπρακτορικὰ ἀποδεικτικὰ, ἐκ τῶν χρησιμευσάντων, εἴτε ἐν πρωτοτύπῳ εἴτε ἐν ἀντιγράφῳ εἰς ἀπόδοσιν ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ἐσόδων».

Κατὰ ὑπ' ἀριθ. 4982)10 τῆς 18 Ἰανουαρ. 1923 ἐγκ. Γεν. Διευθ. Δημ. Λογιστικοῦ, τ' ἀντίγραφα ἐκδίδονται μόνον κατόπιν ἀποδεδειγμένης ἀπωλείας τῶν πρωτύπων, ἐν δὲ τῇ ὑποβαλλομένη αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου δικαιοῦχου ἢ τῆς ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτῆς ἐνεργούσης δημοσίας Ἀρχῆς πρέπει νὰ ἐκτίθηνται λεπτομερῶς τὰ κατὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πρωτοτύπου τίτλου, νὰ ὑποστηρίζωνται δὲ ταῦτα καὶ ὑπὸ σχετικοῦ πορίσματος ἐνόρκου προανακρίσεως ἢ προκειμένου περὶ ἰδιώτου, ἐνόρκου βε-

βαιώσεως ἐνώπιον εἰρηνοδίκου τῆς οἰκείας περιφερείας ἢ ἐνώπιον τοῦ στρατ. διοικητοῦ ἐν πολεμικῇ ζώνῃ ἢ στρατιωτικῶς κατεχομένη Χώρα. Τὰ δικαιολογητικά δὲν ἐπιστρέφονται, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐγκριθῆ ἢ ἐκδοσις ἀντιγράφου. Ἐν τῇ αἰτήσει πρέπει νὰ ἀναφέρεται καὶ ἡ χρῆσις, δι' ἣν εἶνε προωρισμένον τὸ ἀντίγραφον, ἥτις χρῆσις ἀναφέρεται ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, ἀπαγορευομένης ἐτέρας χρήσεως.

Κατὰ τὸ *ἄρθρον 25 Β. Α. 1 Φεβρουαρίου 1920*, ἐκτελεστικοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν ταμείων : «Τὰ τε χρηματικά γραμμάτια καὶ τὰ γραμμάτια συμψηφισμοῦ ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς αἰτουμένους τὴν ἐκδοσιν αὐτῶν, συγχρόνως δὲ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ταμεῖον, ἐφ' οὗ ἐξεδόθησαν, εἰδοποιήσις περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ δικαιούχου. Ἄνευ τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως τὰ ταμεῖα δὲν δύναται νὰ ἐξοφλήσωσιν ἢ συμψηφίσωσι γραμμάτια χρηματικὰ ἢ συμψηφισμοῦ, οὐδὲ γίνονται ταῦτα δεκτὰ εἰς πίστωσιν αὐτῶν, ἂν δὲν εἶνε συνημμένη ἢ ἀνωτέρω εἰδοποιήσις. — Παρισταμένης ἀνάγκης, ἕκαστον ταμεῖον δύναται ἅμα τῇ κατὰ τὰ προηγουμένα ἐκδόσει χρηματικοῦ τινος γραμματίου ν' ἀναγγείλῃ τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τὸ ταμεῖον ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ὅπως ἐνεργηθῆ ἢ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ εἰς τὸν δικαιούχον. — Τὸ ἐνεργῆσαν τὴν καταβολὴν τοῦ ποσοῦ ταμείου πιστοῦται ἄμέσως δυνάμει τῆς τηλεγραφικῆς εἰδοποιήσεως εἰς ἣν ἐπισυνάπτει κατόπιν καὶ τὸ ἀποσταλησόμενον γραμμάτιον»,

Ἄρθρον 86. Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τὸ δημόσιον, πᾶσα δῆλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πᾶσα προᾶξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τοῖς ταμίαις ἐκείνοις, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐκδίδονται τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν ἐντάλματα, ἀλλ' εἰδοποιεῖται συγχρόνως καὶ τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγεται ἡ δαπάνη, ἐπὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ὁποίας γίνεται ἡ κατάσχεσις.

Πᾶσα κατάσχεσις ἢ δῆλωσις γενομένη κατ' ἄλλον τρόπον εἶνε ἄκυρος, καὶ θεωρεῖται ὡς μηδέποτε λαβοῦσα χώραν.

Ἐκ τῶν διατάξεων τῆς πολιτικῆς δικονομίας, *ἄρθρον 919* καὶ ἐπ., ἕκαστος δανειστὴς δικαιούται νὰ κατὰσχῃ εἰς χεῖρας τρίτου τινὸς τὰ παρὰ τούτου εἰς τὸν ὀφειλέτην του ὀφειλόμενα χρηματικὰ ποσὰ ἢ ἄλλα κινητὰ πράγματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ, ὅπως ὁ τρίτος οὗτος, εἰς ὃν ἡ κατάσχεσις ἐπεβλήθη, παραφυλάττῃ τὰ κατασχεθέντα, μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ τὰ κατασχεθέντα πράγματα πρέπει νὰ παραδοθῶσι. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ συμβῆ καὶ ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου, ἥτοι δανεισταὶ τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ κατὰ-

σχωσιν εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου τὰ παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῶν ὀφειλόμενα χρήματα, ἵνα δι' αὐτῶν οὗτοι ἱκανοποιηθῶσι καὶ δυνηθῶσι νὰ λάβωσι τὰ χρήματά των.

Ὡς ἐκ τῆς φύσεως ὅμως τῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου ὀφειλομένων, ὁ λογιστικὸς νόμος ἐπέβαλε περὶ τὴν κατάσχεσιν τῶν ὀφειλῶν τούτων διατυπώσεις τινάς, ἵνα ἐξασφαλιζῆται τὸ Δημόσιον ἐκ διπλῆς πληρωμῆς καὶ ἵνα προλαμβάνωνται ἐνδεχόμεναι ἀνωμαλίας ἐν τῷ δημοσίῳ λογιστικῷ.

Αἱ διὰ τὰς κατασχέσεις χρημάτων ὀφειλομένων παρὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις συνίστανται εἰς τὰς ἑξῆς : α') ἡ κατάσχεσις πρέπει νὰ ἐνεργῆται παρὰ μόνοις τοῖς ταμίαις, πρὸς οὓς ἐκδίδονται τὰ σχετικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς· β') ἡ κατάσχεσις πρέπει νὰ κοινοποιῆται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ δαπάνη, ἐφ' ἧς τὴν πληρωμὴν γίνεται ἡ κατάσχεσις καὶ γ') ἡ κατάσχεσις πρέπει νὰ ἀνανεῶται ἐντὸς πενταετίας, ἀσχέτως ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνηργήθη ἐπ' αὐτῶν οἰαδήποτε πράξεις, ἐξώδικος ἢ δικαστικῆ (λογ. ν. ἀρθρ. 86, 87).

Κατὰ τὸν Κανονισμὸν Βουλῆς, ἀρθρον 109 : « Πᾶσα κατάσχεσις χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀνάγκης τῆς Βουλῆς, πᾶσα δὴλωσις τῆς παραχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα καὶ ἐν γένει πᾶσα πράξις τείνουσα νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἢ καὶ ἀποδοχῶν προσωπικοῦ ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας πρέπει νὰ κοινοποιῆται πρὸς τὸ Λογιστήριον τῆς Βουλῆς καὶ τὸ πληρώνων ταμεῖον. (1)

Αἱ κατασχέσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἀνωτέρω τρεῖς ἀναγραφόμεναι διατυπώσεις θεωροῦνται ἄκυροι καὶ οὐδὲν ἀποτελεσμα δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου, εἰς ἃς ἐπεβλήθησαν, οὕτω δὲ τὸ Δημόσιον καλῶς καὶ ὀρθῶς πληρώνει τοὺς πιστωτάς του, μὴ λαμβάνον πρὸ ὀφθαλμῶν ἀκύρως ἐνεργηθεῖσαν κατάσχεσιν (λογ. ν. ἀρθρ. 86, 87).

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τοῦ Δημοσίου δύναται, κατὰ γενικὸν κανόνα, νὰ κατασχεσθῇ ἀσχέτως ἐὰν δὲν ἀνεγνωρίσθῃ εἰσέτι ἡ ἀπαίτησις αὕτη ἢ δὲν ἐνετάλη ἢ πληρωμὴ αὐτῆς, καθ' ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς μὴ ἀνεγνωρισθείσης ἀπαιτήσεως ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, ὡς ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεως μήπω ἀπαιτητῆς.

Κατ' ἐξαίρεσιν ὅμως ἀπηγορεύθη ἰδίᾳ ἡ κατάσχεσις : α') τῶν μισθῶν ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἀποδοχῆς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, β') τῶν διὰ τοὺς

(1) Ἡ αὕτη διάταξις ἀναγράφεται καὶ εἰς τὸ ἀρθρον 108 τοῦ κανονισμοῦ τῆς Γερουσίας, προκειμένου περὶ χρημάτων ὀφειλομένων ἀπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀνάγκης τῆς Γερουσίας.

πραγματογνώμονας καὶ τοὺς μάρτυρας καταβαλλομένων παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου· γ') τῶν βουλευτικῶν ἀποζημιώσεων· δ') τῶν συντάξεων (ἀρθρ. 124, 125; λογ. ν. κατ.)· ε') τῶν ὀφειλομένων εἰς ἐργολάβους ἀναλαβόντας τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἔργου, προκουμίας, λιμένος, ὑπονόμου, ὁδοῦ κτλ. ς') τῶν ὀφειλομένων εἰς προμηθευτὰς ὕλικου δι' τᾶνωτέρω ἔργα· ζ') τῶν ὀφειλομένων εἰς ἐργάτας ἐργασθέντας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων· η') τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν· θ') τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμίου πληρωνομένων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔδαφονομιῶν· ι') τοῦ καταβαλλομένου ἐτησίως ποσοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Κερκυραίων, ὡς φύλακα τοῦ Μοντζενιγείου κληροδοτήματος· ια') τῶν ἐγγυοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως, δι' ἧς τὴν ἐξασφάλισιν ἢ ἐγγύησιν ἐδόθη· ιβ') τῶν ἐν ἐπιστολαῖς διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστελλομένων χρημάτων· ιγ') τῶν διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀποστελλομένων ποσῶν· ιδ') τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων· ιε') τοῦ ποσοῦ τῶν ἐντόκων γραμματίων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἶνε ἀνώνυμα ἢ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ κομιστοῦ καὶ ις') τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐνταλμάτων κ.τ.λ.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρέσεων παρατηρητέον· α') ὡς πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῶν μισθῶν καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν ἐπιτεράπη ἢ κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τετάρτου, δι' ἀπαιτήσιν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος διὰ χρῆσιν πρὸς τὸ Δημόσιον, πλὴν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν μὴ κατασχομένου ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει· ἐὰν συμπέσωσι κατασχέσεις διὰ χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ διὰ χρέος πρὸς διατροφήν, κατάσχεται μόνον τὸ ἡμισυ· β') ὡς πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῶν συντάξεων, ἐπιτεράπη ἢ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς τετάρτου, δι' ἀπαιτήσιν διατροφῆς συζύγου, ἀνιόντων ἢ κατιόντων καὶ διὰ χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον· ἐὰν συμπέσωσι κατασχέσεις λόγῳ διατροφῆς καὶ λόγῳ χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον, ἢ κατάσχεσις τοῦ ἐνὸς μόνου τετάρτου ἐνεργεῖται, μεριζομένου εἰς τοὺς κατασχόντας· γ') ὡς πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων καὶ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ πληρωνομένων ἔδαφονομιῶν, ἐπιτεράπη ἢ κατάσχεσις, ἐὰν πρόκηται περὶ διεκδικήσεως τοῦ δικαιώματος ἢ περὶ διατροφῆς ὀφειλομένης εἰς σύζυγον, κατιόντας ἢ ἀνιόντας ἢ περὶ χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον· δ') ὡς πρὸς τὸ ἀκατάσχετον τῶν ἐγγυοδοσιῶν παρατηρητέον ὅτι τὸ ἀκατάσχετον αἴρεται, ἅμα ὡς ἀποφασισθῆ ἢ ἐπιστροφή αὐτῆς καὶ ὅτι οἱ τόκοι τῶν ἐγγυήσεων δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ ἀκατάσχετον, δυνάμενοι νὰ κατασχεθῶσιν.

Ἐνεργουμένης κατασχέσεως ἐπὶ ἀπαιτήσεως, ἐφ' ἧς ἀπηγορεύθη αὕτη, οἱ ταμίαι δύνανται νὰ πληρώσωσιν ἄζημίως, καθ' ὅσον δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσι πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιουμένας τοιαύτας κατασχέσεις, θεωρουμένας ἀκύρους, ἀσχέτους ἐὰν ἠγέρθη δίκη καὶ

ὁ ταμίας ὡς τρίτος προσκαλεῖται νὰ δηλώσῃ, ἐπίσης δ' ἄκυρος θεωρεῖται ἡ κατάσχεσις καὶ ἐὰν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς δὲν ἐγερωθῇ ἡ περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγή, συμφώνως πρὸς σχετικὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Ἡ ὀκταήμερος προθεσμία παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 195 καὶ 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐὰν ὁ δανειστὴς δὲν κατοικῇ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Ταμείου, παρ' ᾧ ἐπεβλήθη ἡ κατάσχεσις (ἐγκ. Γεν. Λογ. 68/4 τοῦ 1886, πολ. δικον. ἄρθρ. 925).

Ἐνεργηθείσης κατασχέσεως εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῶν ἐνεργησάντων τὴν κατάσχεσιν, ὁ ταμίας ὀφείλει, ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγωγῆς νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἔδρας τοῦ Ταμείου ἢ διὰ δικογράφου, κοινοποιουμένου εἰς τὸν κατασχόντα, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τοῦ κατασχόντος εἶνε ἢ ὄχι πιστωτὴς τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς κατασχεθείσης ποσότητος μετὰ πάσης λεπτομερείας, ἐὰν ἐπεβλήθησαν καὶ ἕτεραι κατασχέσεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ καὶ τίνες καὶ ὅτι εἶνε πρόθυμος νὰ ἐνισχύσῃ δι' ὄρκου τὴν δήλωσίν του ταύτην· εἰς τὴν δήλωσιν ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ δικαιολογητικά τοῦ περιοχόμενου αὐτῆς ἔγγραφα. Ἡ παράλειψις τῆς δηλώσεως ταύτης ἐπιφέρει τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Δημοσίου νὰ καταβάλῃ τὴν κατασχεθεῖσαν ποσότητα, ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐπικυρώσῃ τὴν κατάσχεσιν (πολ. δικ. ἄρθρ. 928—931, ν. ΠΚΖ' τοῦ 1881).

Ἐτέραν ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ ταμίας ἐπὶ τοιαύτης κατασχέσεως, ὅπως πᾶσαν νέαν κατάσχεσιν τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ ἀνακοινῶ εἰς τὸν ἀρχικῶς κατασχόντα, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς (πολ. δικον. ἄρθρ. 933).

Ἡ δήλωσις τοῦ ταμίου περὶ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ δανειστοῦ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς κατασχεθείσης ποσότητος εἶνε περιττή, ἐὰν ἡ γενομένη κατάσχεσις εἶνε ἄκυρος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὁ ταμίας καλῶς πληρώνει τὴν κατασχεθεῖσαν ποσότητα εἰς τὸν δικαιούχον αὐτῆς πιστωτὴν τοῦ Δημοσίου, μὴ λαμβάνων πρὸ ὀφθαλμῶν ἀκύρως ἐπιβληθεῖσαν κατάσχεσιν.

Τὴν δήλωσιν τοῦ ταμίου ὁ κατασχὼν δύναται ν' ἀνακόψῃ ἐὰν ἔχη ἀντιρροήσεις εἴτε περὶ ἀκριβείας εἴτε περὶ τοῦ νομίμου αὐτῆς, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς κατοικίας τοῦ ταμίου. Ὑποχρεῦται δὲ νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀνακοπὴν του καὶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Ἡ ἀνακοπὴ γίνεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δηλώσεως, παρατεινομένης τῆς προθεσμίας ταύτης, λόγῳ ἀποστάσεως, κατὰ

τᾶρθρα 195 καὶ 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Μὴ κοινοποιηθεῖσιν ἀνακοπῆς ἢ δήλωσις θεωρεῖται ἀκριβῆς καὶ ὁ καθ' οὗ ἢ κατάσχεσις δὲν δύναται νὰ ἔχη ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ κατασχόντος πέραν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεώς του (Π. Δ. ἄρθρ. 932, ν. ΠΚΖ' τοῦ 1881).

Ἐκ τῆς κοινοποιήσεως ἐγκύρου κατασχέσεως ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ παραφυλάττῃ τὸ κατασχεθὲν μέχρις οὗ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἀποφανθῇ περὶ ταύτης. Οὕτως, ἀπορριφθεῖσιν τῆς ἀγωγῆς, τὰ κατασχεθέντα ποσὰ ἀποδίδονται εἰς τὸν ἀρχικὸν πιστωτὴν τοῦ Δημοσίου, ἐπικυρωθείσης ὁμῶς τῆς ἀγωγῆς, ὁ ταμίας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τὰ κατασχεθέντα εἰς τὸν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀναγνωρισθέντα κύριον αὐτῶν, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἔνταλμα θέλει ἐκδοθῆ, ἐὰν δὲν εἶχεν ἐκδοθῆ εἰσέτι τοιοῦτον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀρχικοῦ δικαιούχου, ὁπότε καὶ τὰ δικαιολογικὰ ἔγγραφα δύναται νὰ ὑποβληθῶσι καὶ παρὰ τοῦ κατασχόντος καὶ διὰ τῆς ἀποφάσεως δικαιοθέντος, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης αὐτοῦ παραλείψῃ νὰ ὑποβάλλῃ ταῦτα.

Πρὸς τῇ κατάσχεσει ὑπάρχει ἡ *ἐκχώρησις*. Οἱ πιστωταὶ τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ μεταβιβάσωσι τὰς κατ' αὐτοῦ ἀπαιτήσεις αὐτῶν εἰς τρίτα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὑποκαθιστάμενα εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῶν προέρχονται πλέον αὐτοὶ δικαιούχοι τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου.

Ἐπιτρέπεται δ' ἡ ἐκχώρησις πάσης ἀπαιτήσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον ρητῇ διάταξις τοῦ νόμου δὲν ἀπαγορεύει αὐτήν. Κοινοὶ δ' εἶνε οἱ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχώρησεως καὶ λοιποὶ κανόνες πρὸς τοὺς τῆς κατασχέσεως.

Ἄρθρον 87. Αἱ εἰρημέναι κατάσχεσις ἢ δηλώσεις ἔχουν κῦρος καὶ φέρουν ἀποτελέσματα μόνον ἐπὶ πέντε ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένοντο, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἀνανεωθῶσιν ὅποιαδήποτε προᾶξις, σύμβασις ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ ἂν λάβῃ χώραν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπ' αὐτῶν, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἐπομένως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ἐτῶν διαγράφονται (1).

Ἄρθρον 88. Αἱ κατάσχεσις χρημάτων, λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων, ὅταν μὲν ἀφορῶσι τὸ κεφάλαιον αὐτό, γίνονται παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ, ὅταν δὲ ἀφορῶσι τοὺς τόκους, γίνονται παρὰ τοῖς Ταμείοις, ὅθεν πληρώνονται (2).

(1) Ὅρα ἐρμηνεῖαν ἀνωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 86.

(2) Ὅρα ἐρμηνεῖαν ἀνωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 86. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανειῶν αἱ ἐγγυήσεις παρακατατίθενται παρ' αὐτῷ.

Αἱ ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις κατασχέσεως καὶ ἐκχωρήσεως εἶνε αἱ ἐξῆς :

Πολιτ. Δικον. **ἄρθρον 920 § 2** : «Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι... 12) αἱ ἐγγυοδοσίαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὀποίων ἐδόθη ἡ ἐγγύησις».

ν. 1753 τοῦ 1918, **ἄρθρ. 7 § 2** : «Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπιβολὴ κατασχέσεως ἐγγύσεως δοθείσης πρὸς τὸν Δημοσίον ὑπὲρ ὑπολόγου τινὸς πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ λόγου δι' ὃν ἐδόθη αὕτη».

ν. 2NE' τῆς 14 Μαΐου 1882, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχωρήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ. **"Ἀρθρον μόνον**. Ἀπαγορεύονται αἱ ἐκχωρήσεις τῶν μισθῶν καὶ οἰασδήποτε ἄλλης ἀποδοχῆς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν.

ν. ΑΡΜΑ' τῆς 19 Μαρτίου 1884, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ. **"Ἀρθρον 1**. Ἀπαγορεύονται αἱ κατασχέσεις τῶν μισθῶν ἢ οἰασδήποτε ἄλλης ἀποδοχῆς τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν στρατιωτικῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν, ἐπίσης αἱ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐνόρκων καὶ τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τοὺς πραγματογνώμονας καὶ τοὺς μάρτυρας καταβαλλομένων.⁽¹⁾

"Ἀρθρον 2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν κατὰ τὸ **ἄρθρον 75** τοῦ Συντάγματος ⁽²⁾ χορηγουμένων εἰς τοὺς βουλευτάς ἀποζημιώσεων διὰ τε τὰς τακτικὰς καὶ τὰς ἐκτάκτους συνόδους.

"Ἀρθρον 3. Δὲν ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω **ἄρθροις** τοῦ ἀναφερομένου, καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἐκδοθῆ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δικαστικὴ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ **ἄρθρ. 2** ἐκχωρήσεων.

"Ἀρθρον 4. Ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ἐπὶ τοῦ 1/4 τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως, τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν δι' ἀπαίτησιν διατροφῆς συζύγου, κατιόντων καὶ ἀνιόντων. Διατηρεῖται δ' ἐν ἰσχύϊ καὶ ἡ διάταξις τοῦ **ἔδαφ. ε'** τοῦ **ἄρθρου 9** τοῦ ὑπὸ στοιχ. ΥΛΣ' νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

"Ἀρθρον 5 Πᾶσα διάταξις, ἐναντία πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω **ἄρθρων**, καταργεῖται.

ν. ΥΛΣ' τῆς 29 Μαΐου 1871, περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. **"Ἀρθρον 9**. Ἐξαιροῦνται τῆς κατασχέσεως, ε' ὅλος ὁ μισθὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν, στρατιωτῶν καὶ ναυτῶν καὶ τὸ ἡμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν ἐπιμισθίων παντὸς ἀπὸ τοῦ δημοσίου μισθοδοτουμένου ὑπαλλήλου καὶ τὰ τρία τέταρτα τῶν συντάξεων.

ν. δ. 28 Ἀπριλίου 1923, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἔνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας, **"Ἀρθρον 21 § 3**. «Ἡ σύνταξις, ὁ μισθὸς καὶ πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ ἢ ἀποζημιώσεις τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐκχωροῦνται οὐδὲ κατάσχονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως. Ἡ κατάσχεσις τῆς συντάξεως ἢ τῶν ἀποδοχῶν ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι τοῦ τετάρτου καὶ μόνον λόγῳ διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον εἰς αὐτὴν δι-

(1) Ὅρα εὐθὺς κατωτέρω ν. δ. 28 Ἀπρ. 1923.

(2) Κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ Συντάγ. **ἄρθρ. 57**.

καιουμένων ἢ ἔνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς ἀνεγνωρισμένους εἰδικούς ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων συνεταιρισμούς.

ν. ΑΡΜΒ' τῆς 19 Μαρτ. 1884, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχώρησεως καὶ κατασχέσεως τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου κλπ. ὀφειλομένων εἰς ἐργολάβους κλπ. **Ἄρθρον 1.** Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων, τῶν κοινοτήτων, τοῦ ταμείου τῆς ὁδοποιίας καὶ τῶν λιμενικῶν ἐπιτροπῶν ὀφειλομένων 1) εἰς ἐργολάβους ἀναλαβόντας τὴν κατασκευὴν ἢ ἐπισκευὴν δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἔργου, προκυμαίας, λιμένος, ὑπονόμου, ὁδοῦ κλπ. 2) εἰς προμηθευτὰς ὑλικοῦ καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν προμήθειαν ἢ παροχὴν ὑλικοῦ διὰ τὰ ἀνωτέρω ἔργα καὶ 3) εἰς ἐργάτας παρασχόντας τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα.

Ἄρθρον 2 Καταργεῖται πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου διάταξις.

ν. ΑΥΝΤ' τῆς 28 Μαρτ. 1897, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως καὶ ἐκχώρησεως τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωνομένων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔδαφονομίῳ **Ἄρθρον 1** Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Ψαρῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωνομένων ἐν Ἑπτανήσῳ ἔδαφονομίῳ, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ διεκδικήσεως τοῦ δικαιώματος κατὰ τὸ ἄρθρον 1034 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἢ περὶ διατροφῆς ὀφειλομένης εἰς σύζυγον, κατιόντας ἢ ἀνιόντας ἢ περὶ χρέους πρὸς τὸ Δημόσιον. — **Ἄρθρον 2** Ἡ ἐκχώρησις τῶν εἰρημένων χορηγημάτων καὶ ἔδαφονομίῳ ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν δι' αὐτῆς ἐκχωρῆται διηνεκῶς ἐπὶ χρόνον ὠρισμένον κατὰ ἔτη ὀλόκληρος μερὶς κληρονόμου ἢ δικαιοῦχου. — **Ἄρθρον 3.** Δὲν ὑπάρχονται εἰς τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀπαγορευσιν αἱ κατασχέσεις αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ἀναφερομένων καὶ ἂν δὲν εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δικαστικὴ ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐκχωρήσεων. — **Ἄρθρον 4.** Πᾶσα διάταξις ἐναντία πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων καταργεῖται.

ν. ΑΥΛΒ' τῆς 17 Μαΐου 1890, περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κατασχέσεως τοῦ καταβαλλομένου ἐτησίως ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆ δημοτικῆ ἀρχῆ Κερκυραίων, ὡς φύλακι τοῦ Μοντζενιγείου κληροδοτήματος. **Ἄρθρον 1.** Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 § 3 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 **ΑΦΔ'** νόμου καταβαλλομένου ἐτησίως πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Κερκυραίων, ὡς φύλακα τοῦ Μοντζενιγείου κληροδοτήματος ποσοῦ δρ. 55.000.

ν. ΒΨΞΣ' τῆς 30 Μαΐου 1900, περὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν. **Ἄρθρον 2.** Αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ εἶνε ὀνομαστικαὶ καὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσι δι' ὀπισθογραφῆσεως, οὐδὲ ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν

ν. 496 τῆς 10 Δεκ. 1914, περὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων. **Ἄρθρον 16.** Τὰ ταχυδρομικὰ δέματα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὡς καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμενα δὲν κατάσχονται συντηρητικῶς ἢ λόγῳ ἐκτελέσεως ἔνεκεν ἰδιωτικῆς ἀπαιτήσεως.

ν. ΧΚΓ' τῆς 27 Ἰουν. 1861, περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου εἰς τὰ ναυτικὰ χορηγήματα. **Ἄρθρον μοναδικόν.** Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ναυτικὰ χορηγήματα τὰ πληρωθέντα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 νόμου. (?)

(1) Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου δὲν ἔχουσι πρακτικὴν ἰσχύν μετὰ τὸν ἀνω-

ν. ,ΒΦΙΘ' τῆς 26 Φεβρ. 1898, περί διεθνούς ἐλέγχου. **Ἄρθρον 34** Ἀπαγορεύονται καὶ θεωροῦνται ἄκυροι, ὡς πρὸς τε τὴν Διεθνή Ἐπιτροπὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς τρίτους, αἱ πράξεις ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, κατασχέσεως, μεσεγγυήσεως καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων συντηρητικῶν ἢ ἀναγκαστικῶν μέτρων ἐπὶ ποσῶν, ἀξιῶν ἢ ἀπαιτήσεων, τῶν ὑποβεβλημένων εἰς τὸν ἐλεγχον τῆς Διεθνούς ἐπιτροπῆς.

ν. ,ΓΣΒ' τῆς 7 Ἀπρ. 1907, περί συνοικισμοῦ καὶ διανομῆς γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ περί ἰδρύσεως Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ ταμείου. **Ἄρθρον 40**. Αἱ δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ὑπὸ τοῦ Κράτους παρεχόμενα χρηματικά χορηγία πρὸς τε τοὺς ἐγκυρίους κληροῦχος καὶ τοὺς ἐποίκους δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν ἢ ἐκχώρησιν. (¹)

ν. ,ΓΤΜΒ' τῆς 14 Ἀπρ. 1909, περί περιορισμοῦ τῆς κατασχέσεως καὶ τῆς ἐκχώρησεως καὶ περί τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 885 τῆς Πολ. Δικονομίας. **Ἄρθρον 1**. Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τῶν $\frac{1}{5}$ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἐργατῶν, τῶν χειροτεχνῶν, τῶν ὑπηρετῶν καὶ τῶν ὑ-αλλήλων, καθ' οἷονδήποτε τρόπον καὶ ἂν ἐξη κανονισθῇ ἡ ἀντιμισθία αὕτη, κατὰ νόμον, συμφωνίαν ἢ συνήθειαν, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας, εἴτε κατὰ μονάδα ἐργασίας, εἴτε κατ' ἀποκοπὴν, εἴτε διὰ ποσοστοῦ τῶν κερδῶν, εἴτε ἔχει ὀρισθῇ ἡ καταβολὴ τῆς ἀντιμισθίας εἰς μετρητά, εἴτε ὀπωσδήποτε ἄλλως. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις τῶν $\frac{1}{5}$ τῆς πρὸς τοὺς ὑπηρετάς καὶ ὑπαλλήλους ὡς καὶ πρὸς τὰς χήρας καὶ ὄρφανὰ αὐτῶν χορηγουμένης συντάξεως. — Πρὸς τὴν ἀντιμισθίαν ἐξομοιοῦται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὸ ἐργατικὸν δικαίωμα τῶν σμυριδορυκτῶν Νάξου. — **Ἄρθρον 2**. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀντιμισθίας καταβλητέας δυνάμει διαρκῶν δικαιοπραξιῶν περὶ παροχής ἐργασίας ἐπὶ ἀνταλλάγματι, μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας δραχ. 200 μηνιαίως. Ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος ἰσχύουσιν αἱ κοιναὶ διατάξεις. — Διαρκῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου θεωρεῖται ἡ περὶ ἐργασίας διακαιοπραξία, ὅταν αὕτη κατὰ νόμον, σύμβασιν ἢ συνήθειαν ἰσχύῃ ὑποχρεωτικῶς δι' ἀμφοτέρω τὰ μέρη ἐπὶ ἓνα τοῦλάχιστον μηνῆ ἢ ὅταν, ἀπροσδιορίστου οὔσης τῆς διαρκείας αὐτῆς, εἴνε ὑποχρεωτικῶς τηρητέα πρὸς λύσιν αὐτῆς προθεσμία μηνιαία τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς περὶ λύσεως δηλώσεως. — **Ἄρθρον 3**. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις τῶν $\frac{2}{5}$ τῆς κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἀκατάσχετου ἀντιμισθίας. Ἡ ἐκχώρησις τοῦ $\frac{1}{5}$ δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κατάσχεσιν τοῦ $\frac{1}{5}$ καὶ τὰνάπαλιν. — Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀντιμισθίας καταβλητέας ἔνεκα ὑπηρεσιῶν παρασχεθειῶν ἤδη καὶ αἵτινες κατέστησαν ἀπαιτητὰ πρὸ τῆς ἐκχώρησεως. — Τῇ ἐκχώρησι ἐξομοιοῦται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡ ἀντίδοσις, καὶ ἡ δι' οἰασδήποτε ἄλλης τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἡ ἐξομολογία. — **Ἄρθρον 4**. Πρὸς ἐξασφάλισιν ἢ ἐξομολογίᾳ νόμου ἢ ἐκ συμβάσεως προκίσεως ὀφειλομένης διατροφῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις ἢ ἡ ἐκχώρησις τοῦ ἡμίσεως τοῦ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀκατάσχετου μέρους τῆς ἀντιμισθίας. Ἐπὶ πλειόνων δικαιουμένων εἰς τοιαύτην διατρο-

τέρω παρατεθέντα νόμον ,ΑΥΝΣ' τοῦ 1887, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τῶν ναυτικῶν χορηγημάτων.

(¹) Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς κατὰ τὸν ν. ,ΔΜΘ' τοῦ 1912 κληροῦχος (ἄρθρ. 4).

φήν, χωρεῖ ἀνάλογος διανομή, ἢ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις μελλούσης ἀντιμισθίας περιορίζεται ἐν πάσῃ στάσει καὶ μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς ἐκχώρησεως εἰς τὸν ἐκχωρηθέντα ὀφειλέτην καὶ μετὰ τὴν τελεσίδικον ἐπικύρωσιν τῆς κατασχέσεως. Περὶ τῆς διανομῆς ἢ τοῦ περιορισμοῦ ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου, τῇ αἰτήσῃ παντὸς ἐνδιαφερομένου.— **Ἄρθρον 5.** Ἀπαγορεύεται ἡ κατάσχεσις ἢ ἡ ἐκχώρησις τῶν πρὸς ἐργολάβους ὀφειλομένων εἰς ἀντάλλαγμα τῆς κατασκευῆς ἔργου, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἐργολάβος χρησιμοποιοῖ τὴν ἐργασίαν τρίτων.— Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἔδαφιου δὲν ἐφαρμόζεται : α') ὅταν ἡ κατάσχεσις γίνηται παρὰ τῶν παρασχόντων ἐργασίαν ἢ ὑλικὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον αὐτοῖς ἀντάλλαγμα τῆς παροχῆς ἐργασίας ἢ ὑλικῶν, ἢ ὅταν ἡ ἐκχώρησις γίνηται πρὸς ἐξόφλησιν τοιαύτης ὀφειλῆς τοῦ ἐργολάβου, β') μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπ' ἧς τὸ ἔργον ἐξετελέσθη.— **Ἄρθρον 6.** Ἐν αἷς περιπτώσεσι κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, αὕτη ἐπιβάλλεται μόνον δυνάμει τίτλου ἐκτελεστοῦ, ἢ δυνάμει ἀδείας τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.— Τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου ἢ τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου γίνεται μνεῖα ἐν τῷ κατασχετηρίῳ, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ.— **Ἄρθρον 7.** Κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις γενομένη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ ὁ τρίτος, παρ' ᾧ ἐπιβάλλεται τοιαύτη κατάσχεσις, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς δῆλωσιν.— **Ἄρθρον 8.** Ὁ παρὼν νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν τῷ νόμῳ ἈΡΜΒ' τοῦ 1884 ἐνδιαλαμβανομένων προσώπων.— **Ἄρθρον 9.** Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιβληθεισῶν ἥδη κατασχέσεων τῶν μὴ τελεσιδίκως κριθεισῶν.— Οἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιορισμοὶ τῆς ἐκχώρησεως δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συμφωνηθείσας ἐκχωρήσεις, προκειμένου δὲ περὶ ἐκχωρήσεων γενομένων δυνάμει ἐγγράφου ἔχοντος βεβαίαν χρονολογίαν, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἐγνωστοποιήθη ἡ ἐκχώρησις πρὸς τὸν τρίτον ἐκχωρηθέντα ὀφειλέτην.

N. ΓΥΑΒ' τῆς 20 Νοεμβρίου 1909, περὶ καταρτισμοῦ στελέχους ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ. **Ἄρθρον 8.** . . . Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΝΕ' τῆς 14 Μαΐου 1882 περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχώρησεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἈΡΜΑ' τῆς 19 Μαΐου 1884 περὶ ἀπαγορεύσεως κατασχέσεως τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

N. ΓΥΜΣ' τῆς 18 Νοεμβρίου 1909, περὶ Ταχυδρομικοῦ Ταμειτηρίου. **Ἄρθρον 21.** Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνεχυράσις τοῦ βιβλιαρίου, δὲν ὑπόκειται δὲ εἰς κατάσχεσιν ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένου κεφαλαίου ποσὸν μέχρι 500 δραχμῶν.

N. ΓΦΚΔ' τοῦ 1910, περὶ μεταλλείων, **ἄρθρον 12** ἐδ. δ' : «Ἐπὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦτος ἐρέυνας ἐπὶ ἀλλοτριῶν ἐδάφους κατατιθεμένης κατ' ἀπόφασιν τοῦ νομάρχου ἐγγυήσεως 100—1000 δραχμῶν πᾶσα δι' ἕτερον λόγον ἢ τὸν τοῦ παρόντος ἄρθρου κατάσχεσις εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει παρὰ τοῦ νομάρχου ἢ τοῦ ταμίου».

N. ΓΩΠΓ' τῆς 4 Αὐγούστου 1911, περὶ ἀδείας συνομολογήσεως χρεωλυτικοῦ δανείου δρ. 3.200.000 καὶ μεταρρυθμίσεως κτλ. τῶν νόμων περὶ συνοικισμοῦ καὶ διανομῆς γαιῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ ταμείου. **Ἄρθρον 10.** Αἱ χρηματικαὶ χορηγίαι πρὸς ζωάρκειαν καὶ ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν προσφύγων καὶ τὰ χορηγηθέντα αὐτῆς γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ ἀροτριῶντα κτήνη δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐκποίησην ἢ ἐκχώρησιν ἢ

κατάσχεσιν, τὰ ἐκ τούτων δὲ περιερχόμενα διὰ μεταβιβάσεως εἰς τρίτους γεωργικὰ ἔργαλεῖα καὶ ἀροτριῶντα κτήνη κατάσχονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου καὶ διατίθενται εἰς πρόσφυγας μὴ λαβόντας τοιαῦτα, ἄλλως ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

Ν. ΔΡΞΑ' τῆς 31 Μαρτίου 1913, περὶ προσθέτου μισθοδοσίας ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὀπλιτῶν ἐν ἐκστρατείᾳ. ***Ἄρθρον 5.** Οἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον πρόσθετοι μισθοὶ καὶ ἡ κατὰ τὸ δεύτερον ἀποζημιώσεις εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κράτησιν, κατάσχεσιν, οὐδὲ ἐκχωροῦνται.

Ν. ΔΡΝΖ' τῆς 31 Μαρτίου 1913, περὶ ἀκατασθέντων τῶν ἐξ ἐπιτάξεως κτηνῶν καὶ ὀχημάτων ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἰδιώτας ἀποζημιώσεων. — Ἄπασαι αἱ ἀποζημιώσεις αἱ ὀφειλόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἰδιώτας συνεπιεῖα ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ νόμου ΔΦΜΓ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου ΓΥΓ' τῆς 10 Νοεμβρίου 1909, ἐπὶ τῆς ἐπιτάξεως κτηνῶν καὶ ὀχημάτων ἐπιτροπῆς εἰσὶν ἀκατάσχετοι, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἐπιβληθεῖσα ἤδη ἐπὶ ἀποζημιώσεως ὀφειλομένης ἐκ τοιαύτης αἰτίας κατόπιν τῆς ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου π. ἔ. ἀρξαμένης ἐπιτάξεως καὶ μῆπω τελεσιδικῶς ἐπικυρωθεῖσα κηρύσσεται ἄκυρος. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης καὶ πᾶς συμψηφισμὸς τῆς ὀφειλῆς ταύτης τοῦ Δημοσίου πρὸς οἰανδήποτε ἄλλην ἀπαιτήσιν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκ τοιαύτης αἰτίας δικαιοῦχων, πᾶσα δὲ πρᾶξις συμψηφισμοῦ γενομένη ἐπὶ τοιαύτης ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου ἀπὸ τῆς 17 Σεπτεμβρίου π. ἔ. λογίζεται ἄκυρος.

Ν. 743 τῆς 14 Αὐγούστου 1917, περὶ κυρώσεως τοῦ β. διατάγματος τῆς 8 Ἰουλίου 1917, <περὶ παροχῆς περιθάλψεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν ὑπὸ τὰ ὄπλα ὑπηρετούντων ἀνδρῶν>. Ν. Δ. **ἄρθρον 3.** Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις καὶ κατάσχεσις τῆς περιθάλψεως. Οἱ ἀποδεχόμενοι ἐκχώρησιν περιθάλψεως τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι χιλίων δραχμῶν.

Ν. 887 τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1917, περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 350 περὶ ἐγκαταστάσεως ἐποίκων. ***Ἄρθρον 2.** Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου 350 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς διατάξεων.

*Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις τῶν χρηματικῶν χορηγιῶν πρὸς ζωάρκειαν καὶ ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἐποίκων, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησις ἢ κατάσχεσις τῶν χορηγηθέντων αὐτοῖς ἀροτριῶντων κτηνῶν καὶ γεωργικῶν ἢ ἄλλων ἐργαλείων, σπόρων, φυτῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν διὰ τὴν καλλιέργειαν ἢ ἐγκατάστασίν των. . . .

Ν. 1341 τῆς 18 Ἀπριλίου 1918, περὶ τοῦ ἀκατασθέντος τῶν ἐπὶ ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸν νόμον 942 <περὶ μικτῆς ἐπιτροπείας ἀποζημιώσεων> στηριζομένων ἀπαιτήσεων. ***Ἄρθρον μόνον.** Αἱ ἐπὶ ἀποφάσεων ἢ ἄλλων πράξεων τῆς κατὰ τὸν νόμον 942 <περὶ μικτῆς ἐπιτροπείας ἀποζημιώσεων> στηριζόμεναι ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται κατάσχεσιν οὐδ' εἶναι δεκταὶ ἐκχωρήσεως ἢ ἄλλης μεταβιβάσεως, Καταβάλλονται δὲ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν πάσης τυχόν τοιαύτης κατασχέσεως ἢ ἐκχωρήσεως, θεωρουμένων αὐτοδικαίως ἀκύρων. Ἐπὶ ἀπαιτήσεων πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἢ κατάσχεσις καὶ ἐκχώρησις ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ὑπερβάλλον. — Αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιβληθεῖσαι κατασχέςεις ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων κηρύσσονται ἄκυροι, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπεκυρώθησαν τελεσιδικῶς δι' ἀποφάσεως, αἱ δὲ γενόμεναι ἐκχωρήσεις εἶνε ἐπίσης ἄκυροι, καθ' ὃ μέρος τὸ συνολοποιηθὲν ἀντάλλαγμα εἶναι ἔλασσον τοῦ ἐκχωρηθέντος ποσοῦ. — Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ.

Σύμβασις τῆς 9]22 Μαΐου 1918. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν στρατιωτικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Πειραιῶς—Λαρίσης—Πλατῦ τμήματος τῆς γραμμῆς.

*Ἄρθρ. 10. Καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῶν ἔργων, οὐδεμία ἀναγκαστικὴ κατὰσχέσις θὰ δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τρίτων, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀφειλομένων ποσῶν, τῶν προμηθειῶν, τῶν ἐναποθηκεύσεων, τοῦ μονίμου καὶ τροχαιοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν μηχανημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὸ αὐτὸ θέλει λάβῃ χώραν καὶ διὰ τὰ ποσὰ τὰ ὀφειλόμενα ὑπὸ τῆς ἑταιρείας εἰς τοὺς ἐργολάβους ἢ ὑπεργολάβους αὐτῆς προωρισμένα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν προμηθειῶν τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐργατῶν,

ν. 4298 τοῦ 1929, *ἄρθρον μόνον*. <Τὸ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1926 Ν. Διάταγμα, περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου „ΑΡΜΑ“ περὶ κατασχέσεως κλπ. τῶν μισθῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τροποποιεῖται οὕτως : — Ἀνόνημοι ἑλληνικαὶ ἑταιρίαι, εἰς ἃς κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος ὀφείλονται χρηματικὰ ποσὰ ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐκ προεξοφλήσεως μισθῶν καὶ ὧν ὀφειλῶν ὑποβληθῆσεται παρὰ τῆς δανειστρίας ἑταιρείας εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναλυτικὸς πίναξ καθίστανται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ ἄλλης δικαστικῆς ἢ ἐξωδίκου ἐνεργείας νόμῳ ἐκδοχεῖς τοῦ ἐνὸς δωδεκάτου τοῦ καθαροῦ μισθοῦ καὶ λοιπῶν ἀποδοχῶν τῶν ὀφειλετῶν ὑπαλλήλων, μέχρις ὀλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ θέλει διαβιβάσῃ ἀντίγραφα τοῦ ὑποβληθησομένου αὐτῆ ὡς ἄνω πίνακος εἰς πάντας τοὺς ταμίας τοῦ Κράτους, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ πίνακος νὰ κοινοποιήσωσιν ἀποσπασμα τοῦτου πρὸς τὸν ὀφειλέτην δημόσιον ὑπάλληλον καὶ νὰ φέρωσιν αὐτοδικαίως καὶ μέχρις ὀλοκληρωτικῆς ἐξοφλήσεως τὸ κατὰ μῆνα ὡς ἄνω ἐκχωρούμενον ποσοστὸν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ὀφειλετῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς δανειστικῆς τραπεζικῆς ἑταιρείας λογαριασμοῦ παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δι' ἀμέσου καταθέσεως ἢ δι' ἐπιταγῶν ἀπαλλασσομένων παντὸς τέλους χαρτοσήμου. — Ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως τοῦ πίνακος ὁ ὀφειλέτης δημόσιος ὑπάλληλος δύναται νὰ ὑποβάλῃ τὰς ἀντιρρήσεις του κατὰ τοῦτου ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας του, ἐκδικαζομένης ἐντὸς 15 ἡμερῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθροῦ 634 καὶ ἐπ. Πολ. Δικ. μετὰ πρόσκλησιν τῆς δανειστρίας Τραπεζῆς, κοινοποιουμένην ἐπιμελεῖς τοῦ αἰτοῦντος τοῦλάχιστον 7 πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. — Ὁ πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ ἀντιρρήσεων ἐκ τῶν ἐνότων ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ διαταγῆς αὐτοῦ θέλει κανόνισσιν πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, ἰδίᾳ περὶ καθηκόντων τῶν ταμιῶν ἐν περιπτώσει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταθέσεως τῶν ὀφειλετῶν ὑπαλλήλων>.

ν. 4562 τοῦ 1930, *ἄρθρον 1* : <1. Ἐκχώρησις ἢ κατάσχέσις ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 4278(1) δὲν ἐπιτρέπεται.—2. Ἡ δι-
 ἀταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ὀφειλῶν τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος χορηγήσαν εἰς αὐτοὺς τυχὸν δάνεια ἐγγυήσει τοῦ Κράτους.—3. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων

(1) Ὁ νόμος οὗτος ἀφορᾷ ἀποζημιώσεις τῶν ὑποστάντων ζημίαν ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου.

περὶ κατασχέσεως πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως ἐκ διατροφῆς τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.
 ν. 3020 τοῦ 1922. Αἱ ἐξ οἰασδῆποτε αἰτίας κατασχέσεως ἐπὶ χρημάτων τῶν
 Λιμενικῶν ταμείων δι' ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ
 ἐπὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων διοικήσεως».

ν. 2125, *ἄρθρον 8*: «Ἀπογορεύεται ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου κατάσχες
 καὶ ἡ ἐκχώρησις τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου ἀποδιδομένων εἰς τοὺς
 Δήμους καὶ Κοινότητάς ποσῶν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΥΠΟΥΡΓΩΝ (¹)

1. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 89. Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἐκάστου
 ἔτους οἱ Ὑπουργοὶ δημοσιεύουν διὰ τοῦ τύπου τοὺς λογαρια-
 σμοὺς τῆς διαχειρίσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους καὶ τοὺς παρου-
 σιάζουν ἀμέσως εἰς τὰς Βουλὰς, ἐὰν ᾧσι συνηγμένοι, εἰ δὲ μή, εἰς
 τὴν προσεχῆ αὐτῶν Σύνοδον.

Λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καλοῦνται οἱ ἐτήσιοι πίνακες τῆς οἰκο-
 νομικῆς διαχειρίσεως, τοὺς ὁποίους ἕκαστος ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται νὰ
 δημοσιεύῃ καὶ υποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουρ-
 γείου του.

Τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐπέβαλεν ὁ λογιστικὸς νόμος εἰς τοὺς ὑπουρ-
 γούς, ἵνα οἱ πολῖται λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως,
 κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, διαχειρίσεως τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ
 ἐξελέγχωσι διὰ τῶν ἐντολοδόχων αὐτῶν βουλευτῶν τὰς περὶ τὴν διαχείρι-
 σιν ταύτην πράξεις τῶν ὑπουργῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι πρέπει νὰ συντάσσωνται κατ' ἔτος, περιλαμ-
 βάνουσι δ' ὅλας τὰς πράξεις τῶν ὑπουργῶν τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν
 διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων ἐντὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους. Δια-
 κρίνονται δ' εἰς δύο κατηγορίας: α') τοὺς *ἐτησίους λογαριασμοὺς τῶν
 ἐξόδων ἐκάστου Ὑπουργείου*, οἵτινες πρέπει νὰ δημοσιεύωνται ὑπὸ τοῦ
 ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἐκάστου ἔτους καὶ
 υποβάλλωνται ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς, κατὰ τὸ χρο-
 νικὸν τοῦτο διάστημα, εἰς τὴν ἀμέσως προσεχῆ αὐτῆς Σύνοδον· καὶ β')
τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως, δημοσιευόμε-

(¹) Περὶ λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν, ὄρα *B. Δ. Γεωργαντᾶ*, τὰ Δημόσια
 Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία §§ 105 καὶ ἐπ. (Τόμ. I
 σ. 507 καὶ ἐπ.).

νον παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τῶν πρώτων τεσσάρων μηνῶν ἐκάστου ἔτους καὶ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν Βουλὴν. Ἡ δημοσίευσίς τῶν λογαρισμῶν τούτων ἐνεργεῖται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν τὸ περιεχόμενον κανονίζεται διὰ τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν τοῦ λογ. ν. 54—55, 90—91, 93 καὶ 95—98, ἀντὶ δὲ τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους πρέπει νὰ νοηθῇ ἐφεξῆς πρόθεσμία κλείσεως τῶν λογαριασμῶν ἢ 31 Μαρτίου, μετὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918, τὸν μεταλλάξαντα τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 90. Οἱ κατὰ χρῆσιν κυρούμενοι λογαριασμοὶ περιλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ ἐκάστης ὑπηρεσίας πράξεις, ὅσαι ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως μέχρι τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, ἐπισυνάπτονται δὲ εἰς τὸ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νομοσχέδιον.

Ἄρθρον 91. Οἱ λογαριασμοὶ ἐκάστης χρήσεως πρέπει πάντοτε νὰ συντάττωνται καθ' ὁμοιόμορφον τύπον, μὲ τὰς αὐτὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς διαιρέσεις, ἐκτὸς τῶν εἰς τοῦτον μὴ διαλαμβανομένων ἐκτάκτων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα προστίθενται χωριστὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα.

Ἄρθρον 92. Ὁ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντασσόμενος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διασάφησιν αὐτοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους συντασσόμενα ἔγγραφα δημοσιεύονται διὰ τοῦ τύπου ἐντὸς τῶν τεσσάρων μηνῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους καὶ παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς.

Ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συντάσσεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διαλαμβάνων πάσας τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις καταδεικνύει τὴν κατάστασιν ὄλων τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς πρὸς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ὁ γενικὸς οὗτος λογαριασμὸς συνοδεύεται ἀπὸ ἀναλυτικὸν λογαριασμὸν, κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον 94 τοῦ λογ. ν. Ὅρα ὁμοῦ κατωτέρω, ὅσον ἀφορᾷ τὸ γενικὸν ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 93. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν Ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τοὺς ἐξῆς κανόνας.

2. Γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως.

Ἄρθρ. 94. Οἱ κατ' ἔτος συντασσόμενοι λογαριασμοὶ τῆς

οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διαλαμβάνουν ὅλας τὰς περὶ τὴν εἴσπραξιν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις, καὶ καταδεικνύουν τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς πρὸς τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ γενικὸς οὗτος λογαριασμὸς συν-
οδεύεται ἀπὸ τοὺς ἐξῆς ἀναλυτικοὺς λογαριασμοὺς:

α'. Λογαριασμὸν τῶν δημοσίων φόρων καὶ εἰσοδημάτων

Ἐὸς λογαριασμὸς οὗτος φανερῶναι κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐσόδου καὶ κατ' εἶδος εἰσπράξεως.

1. Τὰ εἰς βάρος τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων δημοσίων ὀφειλετῶν βεβαιωθέντα εἰσπρακτέα,

2. Τὰ ἐκ τούτων εἰσπραχθέντα καὶ

3. Τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα.

Δι' ἕκαστον ἄρθρον τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων ἐπισυνάπτονται διὰ τὴν λήξασαν χρῆσιν πίνακες, καταδεικνύοντες λεπτομερέστερον τ' ἀντικείμενα ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασαν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα.

β'. Λογαριασμὸς τῶν δημοσίων ἐξόδων

Ἐὸς λογαριασμὸς οὗτος ἀνακεφαλαιοῖ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, καὶ παριστάνει κατ' ἔτος, κατὰ χρῆσιν, καθ' Ὑπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρα.

1. Τὰ πληρωτέα εἰς πιστωτὰς τοῦ Κράτους δι' ὑπηρεσίας τελεσθείσας ἐντὸς τοῦ ἔτους,

2. Τὰ πληρωθέντα καὶ

3. Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ἐξόδων πληρωτέα ὑπόλοιπα.

γ'. Λογαριασμὸν τῶν χρηματιστικῶν πράξεων.

Ἐὸς λογαριασμὸς οὗτος παριστάνει.

1. Τὴν καθ' ὅλον τὸ ἔτος μεταξὺ τῶν ὑπολόγων κίνησιν κεφαλαίων (ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν μετρητῶν),

2. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν χρηματικῶν γραμματίων,

3. Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐξαργύρωσιν γραμματίων ἐπὶ συμψηφισμῶ,

4. Τὰς ἐκτὸς τῶν προὑπολογισμῶν γενομένας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, καὶ τέλους

5. Τὸ ὑπερβάλλον τῶν εἰσπράξεων ἢ τῶν πληρωμῶν, τὸ προκῦπτον ἐκ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἡ ἔκθεσις τῶν διαφορῶν τούτων πράξεων ἄρχεται ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔτους ὑπάρχοντα εἰς χεῖρας τῶν διαφορῶν ὑπολόγων χρήματα, καὶ τελειώνει μὲ τὰ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου μένοντα διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

Ὁ χρηματιστικὸς λογαριασμὸς συνοδεύεται μὲ ἀναλυτικὸν πίνακα τοῦ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πράξεων προκύπτοντος ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ χρέους τοῦ δημοσίου.

δ'. Λογαριασμὸν τῶν προϋπολογισμῶν.

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος σύγκειται·

1. Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, καὶ

2. Ἀπὸ τὴν προσωρινὴν κατάστασιν τῆς τρεχούσης· καταδεικνύει δὲ ἅφ' ἑνὸς μὲν,

Τὴν μὲ τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα παράθεσιν τῶν βεβαιωθέντων εἰσπρακτέων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων, ἅφ' ἑτέρου δέ,

Τὴν μὲ τὰς χορηγηθείσας πιστώσεις παράθεσιν τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων.

ε'. Λογαριασμοὺς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι παριστάνουσι τὰς ἐνιαυσίους πράξεις καὶ τὴν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους κατάστασιν τῶν διαφορῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὅσας ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκονομικῶν νόμων.

Ὁ ἰδιαιτέρος λογαριασμὸς τοῦ δημοσίου χρέους καὶ τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως κατατεθειμένων χρημάτων παριστᾷ χωριστὰ τὰ κεφάλαια ἀπὸ τοὺς τόκους αὐτῶν.

Ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συντάσσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διαλαμβάνει πάσας τὰς περὶ τὴν εἰσπραξίν καὶ χρῆσιν τῶν δημοσίων χρημάτων πράξεις καὶ καταδεικνύει τὴν κατάστασιν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς πρὸς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους. Ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον τοῦ λογ. ν. καθορίζει τὸ περιεχόμενον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου. Διὰ τοῦ ν. 830 ἐδημιουργήθη καὶ ὁ Γενικὸς Ἴσολογισμὸς, περιλαμβάνων τὸ Ἐνεργητικὸν καὶ τὸ Παθητικὸν τῆς περιου-

σίας τοῦ Κράτους καὶ τὰ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπισυναπτόμενος δὲ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως.⁽¹⁾

3. Λογαριασμοὶ τῶν ἐξόδων ἐκάστου ὑπουργείου.

Ἄρθρον 95. Οἱ κατ' ἔτος παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιεύόμενοι καὶ εἰς τὰς Βουλὰς ὑποβαλλόμενοι λογαριασμοὶ περιέχουν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τῶν συνοπτικῶς εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως ἐκτεθειμένων.

Σύγκεινται δέ,

1. Ἐκ τῶν γενικῶν πίνακα καταδεικνύοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προτείνεται ὁ περὶ κυρώσεως αὐτοῦ νόμος.

2. Ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν πίνακας ἐξηγουῦντας λεπτομερῶς δι' ἐκάστην ὑπηρεσίαν τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα, τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ κατὰ τὴν κλείσιν τῆς χρήσεως πληρωτέα ὑπόλοιπα.

3. Ἐκ τῶν συγκριτικῶν πίνακα τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως μετὰ τῆς ἀμέσως προηγηθείσης, ἐξηγουῦντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ αἴτια τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς.

4. Ἐκ τῶν προσωρινῶν καταστάσεων τῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τρεχούσης χρήσεως.

5. Ἐκ τῶν πίνακα τῶν διὰ τὰς κλεισθείσας καὶ μήπω διαγραφείσας χρήσεις πληρωμῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 68 διατεθειθέντα.

6. Ἐκ τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑλικοῦ καὶ

7. Τέλος ἀπὸ τοὺς διαφόρους πίνακας καὶ καταστάσεις, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον.

Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπουργῶν καὶ ὅλα τὰ συνοδεύοντα τὸν ἀπολογισμὸν τῆς κλεισθείσης χρήσεως ἔγγραφα δημοσιεύονται χωριστά, ἐπιμελεία ἐκάστου αὐτῶν.

(1) Ὅρα κατωτ. σ. 296.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ
ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ (1)

1. Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 96. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παρουσιάζει κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς κατάλογον, ἐμφαίνοντα τὸ ἐκ τῶν προξενικῶν δικαιωμάτων ἐτήσιον εἰσόδημα τῶν ἀμίσθων προξένων, καὶ τὴν προσδιωρισμένην εἰς τινὰς ἐξ αὐτῶν ἐπιχορήγησιν.

2. Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 97. Κατάλογος τῶν ἀπὸ πολιτικῆς καὶ ἐγκληματικῆς δίκας μὴ εἰσπραχθέντων δικαιωμάτων διὰ πενίαν τῶν διαδίκων παρουσιάζεται κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς, ἐμφαίνων κατ' ἐπαρχίαν καὶ δῆμον τὸ ποσὸν αὐτῶν.

3. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 98. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸς πίναξ παριστάνων κατ' ἐπαρχίαν, κατὰ δῆμον καὶ κατὰ κεφαλαιώδεις διαίρέσεις τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου δήμου καὶ τοὺς πόρους ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζουν τὰ ἔσοδα.

Ἄρθρον 99. Διὰ πᾶσαν δημοσίαν δαπάνην κατασκευὴν ὁδοῦ, γεφύρας, διώρυγος, καταστημάτων καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἣτις δὲν ἀπεπερατώθη ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐνεκρίθη νὰ γείνη, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαιτέρα ἔκθεσις φανερώουσα τὴν κατάστασιν τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς γενομένης δαπάνης· ταύτης δέ, κατὰ σύγκρισιν μετὰ τὰς δοθείσας πιστώσεις.

4. Ὑπουργεῖον Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 100. Ἰδιαιτεροὶ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι τῶν ἐν

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἀρθρ. 89-95.

ἐκπαιδευτικοῖς καταστήμασιν ἐντὸς ἢ καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δημοσίᾳ δαπάνῃ σπουδαζόντων, καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἐκ κληροδοτημάτων διατηρουμένους ὑποτρόφους, θέλουν παρουσιάξασθαι κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς, φανερόντες τ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου αὐτῶν, τὴν πατρίδα του καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ φροντίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 101. Πίναξ λεπτομερῆς τῶν δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων καὶ τῶν εἰς δημοτικὰ χορηγουμένων βοηθημάτων θέλει ὁμοίως παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος, παριστάνων ἐν συνόψει τὰ καταβαλλόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἔξοδα, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ταῦτα μαθητῶν.

5. Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 102. Ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῶν διατελούντων νέων παρουσιάζεται εἰς τὰς Βουλὰς κατ' ἔτος, διαλαμβάνων τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἐκάστου, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸ ὄνομα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συγγενῶν του, καὶ τὸ κατ' ἔτος παρ' ἐκάστου πληρωνόμενον ποσόν.

6. Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 103. Τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος γενομένων ἐκποιήσεων, παραχωρήσεων, προικοδοτήσεων καὶ ἄλλων ἀπαλλοτριώσεων δημοσίων κτημάτων παρουσιάζονται εἰς τὰς Βουλὰς ἰδιαίτεροι πίνακες, φανερόντες τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων, τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτῶν, τὴν κατοικίαν, τὸ εἶδος τοῦ κτήματος καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 104. Παρόμοιος πίναξ παρουσιάζεται καὶ διὰ τὰ εἰς τὸ δημόσιον κατακυρούμενα κτήματα κατὰ συνέπειαν τοῦ νόμου τῆς καταδιώξεως τῶν τοιούτων κτημάτων καταδεικνύεται, καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν, τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα.

Ἄρθρον 105. Γενικὸς πίναξ παρουσιάζεται προσέτι διὰ τὰ καθυστεροῦντα ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῶν παρελθουσῶν χρή-

σεων, καταδεικνύων κατ' ἐπαρχίαν, κατ' ὄνομα ἢ κατὰ φορολογικὸν πῖνακα τὰ καθυστερήματα ἐξ ἐκάστου εἴδους εἰσοδημάτων καὶ ὀνομαστικὰ τὰ ἐκ τούτων ἀναγνωριστέα παραλείμματα.

Ἄρθρον 106. Ἐπὶ τῇ βιάσει τοῦ πίνακος τούτου γίνονται κατ' ἔτος προτάσεις περὶ ὀριστικῆς ἀναγνωρίσεως παραλειμμάτων (non valeurs) τόσον τῆς χρήσεως, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς. Πᾶσα δὲ πρότασις περὶ παραλειμμάτων πρέπει νὰ περιέχῃ λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν πρὸς εἰσπραξίν ἐνεργηθέντων μέτρων καὶ τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ ἀδύνατον τῆς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων.

Ἄρθρον 107. Παρουσιάζεται ὡσαύτως κατ' ἔτος εἰς τὰς Βουλὰς πῖναξ, ἐμφαίνων τὸ ἐκ τῶν τυπωτικῶν καὶ λιθογραφικῶν ἔργων τῆς Β. Τυπογραφίας καὶ Λιθογραφίας προκύπτον εἰσόδημα, καὶ τὴν πρὸς συντήρησιν αὐτῆς γενομένην δαπάνην.

7. Διατάξεις κοινὰ εἰς διάφορα Ὑπουργεῖα.

Ἄρθρον 108. Ἐκαστὸν Ὑπουργεῖον παρουσιάζει εἰς τὰς Βουλὰς γενικὸν πῖνακα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ διοίκησιν του διατελούντων ἀκινήτων ἐθνικῶν κτημάτων, ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν καὶ χρῆσιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 109. Ἐκαστὸν Ὑπουργεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπληρώθησαν χρήματα λόγῳ συνδρομῆς πρὸς τύπωσιν βιβλίων, χαρτῶν, εἰκόνων καὶ τῶν τοιούτων, ἐπισυνάπτει εἰς τὸν ἐνιαύσιον λογαριασμὸν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν ἀγορασθέντων ἀντιτύπων καὶ τὴν χρῆσιν αὐτῶν. (*)

Ἄρθρον 110. Διὰ τοὺς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Κράτους σπουδαστάς, ἐκτὸς τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὰ ἄρθρα 100 καὶ 102, παρουσιάζει ἕκαστος ὑπουργὸς ὀνομαστικούς καταλόγους, καθ' ὅσον ἢ δαπάνη ἐπιβαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 111. Εἰς ἐκάστην σύνοδον τῶν Βουλῶν παρουσιάζεται κατάλογος τῶν εἰς ἀργίαν καὶ ἀπόταξιν τεθέντων κατὰ

(*) Ἄλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΒΣΛΗ' τοῦ 1894 νόμου, ἐγγραφαὶ συνδρομῶν εἰς βιβλία ἐκδοτέα ἢ ἐκδοθέντα εἶνε ἄκυροι.

τὸ λήξαν ἔτος ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα, τὸν βαθμόν, τὴν διάρκειαν καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπηρεσίας, τὴν πατρίδα, τὴν κατοικίαν καὶ τὸν μισθὸν ἐκάστου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΠΡΟΕΞΕΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

Ἄρθρον 112. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν Ὑπουργείων συντάσσονται κατὰ τὰς εἰς τὰ βιβλία αὐτῶν ἐπισήμους ἐγγραφάς, στηριζομένας εἰς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἐξελέγχονται δὲ παραβαλλομένων τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν μὲ τὰ τοῦ καθολικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἄρθρον 113. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους διορίζεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἐπιτροπὴ ἐκ δύο μελῶν τῆς Γερουσίας, δύο τῆς Βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων καὶ ἑνὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου μέχρι τῆς 31 τοῦ Δεκεμβρίου, καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι οἱ λογαριασμοὶ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συμφωνοῦν, κατὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, μὲ τὰς ἐγγραφάς τοῦ Λογιστηρίου. Τῆς ἐργασίας ταύτης συντάσσεται τακτικὸν πρωτόκολλον, καὶ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ υποβάλλεται εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρον 114. Εἰς τὴν λογιστικὴν ταύτην ἐπιτροπὴν παρουσιάζεται διὰ τὴν χρῆσιν, τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ κυρωθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, πίναξ συγκριτικὸς παραθέτων τοὺς παρὰ τῶν Ὑπουργείων δημοσιευθέντας λογαριασμούς, μὲ τὰ ἀποτελέσματα μὲν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς χρήσεως, μὲ τὰς καταστάσεις δὲ τῶν υποβληθέντων εἰς τὴν ἐξέλεγχιν αὐτοῦ λογαριασμῶν, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἔτος,

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξελέγχει τὸν πίνακα τοῦτον καὶ ἐκθέτει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεώς της δι' ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς Βουλάς.

Ἄρθρον 115. Κάτωθι τοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ διαλαμβανομένου πίνακος ἡ ἐπιτροπὴ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα αὐτοῦ καὶ τὴν συμφωνίαν του μὲ τοὺς παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντας λογαριασμοὺς τῆς κλεισθείσης χρήσεως· ἐπισυνάπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὴν ἔκθεσίν της.

Ἄρθρον 116. Ἡ λογιστικὴ ἐπιτροπὴ ἐξελέγγει ἐπίσης καὶ κλείει κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὰ βοηθητικὰ βιβλία τοῦ ἀνεγνωρισμένου δημοσίου χρέους.

Γενικός Ισολογισμός τῆς διαχειρίσεως. Ἡ ὀλικὴ παράστασις τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς κρατικῆς περιουσίας ἡ ὁποία πρέπει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸ Κοινοβούλιον, τὸ ἐντεταλμένον ἐκ τοῦ Λαοῦ νὰ ἐφορευῇ καὶ ἐλέγῃ τὰς πράξεις τῆς διοικήσεως, **δημιουργεῖ τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους**, ὅστις ἀποτελεῖ τὸ τρίτον μέρος τῶν νομοθετημάτων τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ. Εἰς ἰδίους δὲ πίνακας ἀναλυτικοὺς τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ ἐμφανίζονται ὅλαι αἱ μεταβολαί, τὰς ὁποίας τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ ὑπέστησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τόσον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπολογισμῶν τῶν κεκλεισμένων χρήσεων, ὡς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκτὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ διαχειρίσεως. Οὕτω, διὰ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ σκοπεῖται νὰ ἐμφανισθῇ τοῦτο μὲν ἢ ὅλη κατάστασις τῆς κρατικῆς περιουσίας κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τοῦτο δέ, εἰς τοὺς καθ' ἕκαστα πίνακας, ἢ ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους γενομένη κίνησις τῶν στοιχείων ἐξ ὧν συνίσταται ἡ κρατικὴ περιουσία. Τὴν εἰκόνα ταύτην μερικῶς προσδίδουσιν οἱ συντασσόμενοι ἰσολογισμοὶ ἐφ' ὅσον περιορίζονται νὰ περιλάβωσι τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου, καθ' ὅσον οὗτοι παρουσιάζουσιν εἰς μὲν τὸ ἐνεργητικὸν τὰς πιστώσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, συνισταμένας εἰς τὰς ἐνεργηθείσας πληρωμάς, τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς καὶ τὸ εἰς τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31 Μαρτίου, εἰς δὲ τὸ παθητικὸν τὰς χρεώσεις τοῦ δημοσίου ταμείου, συνισταμένας εἰς τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα, τὰ περισσεύματα τῶν προηγουμένων χρήσεων καὶ τοὺς διαφόρους λογαριασμοὺς μετὰ σχετικῶν ἀναλύσεων εἰς ἰδίους πίνακας τῶν τε ὑπολοίπων καὶ τῆς κινήσεως ἐντὸς τοῦ ἔτους.

Περὶ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τὸ πρῶτον διέλαβε τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν. 890 τοῦ 1917, τὸ ὁποῖον ὥρισεν ὅτι : «Εἰς τὸν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συντασσόμενον εἰς τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους δέον νὰ ἐπισυνάληται καὶ Γεν. Ἰσολογισμὸς παρουσιάζων τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους

καὶ τὰ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν πραγματικά ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ληξιάσης χρήσεως». Ἔχει δὲ ὁ γενικός γενικός ἰσολογισμός κοινὰς πρὸς τὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ συνταγματικὰς διατάξεις. (1)

Ἐν τῷ 1555 περὶ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ διαλαμβάνει τὰς ἑξῆς διατάξεις :

Ἄρθρον 12. Τὰ τοῦ Δημοσίου Λογ. Νομοθετήματα εἶνε . . . γ) ὁ Γενικός Ἰσολογισμός τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 15. Ὁ Γενικός Ἰσολογισμός τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους συγχροτεῖται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ καὶ τῆς ὅλης κινήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 43 Ὁ Γενικός Ἰσολογισμός τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους περιλαμβάνει τὴν Γενικὴν κατάστασιν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐν ἰδίῳ ἀναλυτικοῦ πίναξιν ἐμφανίζονται ὅλαι αἱ μεταβολοί, ὡς τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Κρατικῆς περιουσίας ὑπέστησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τόσον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Ἀπολογισμῶν τῶν κεκλεισμένων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρήσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκτὸς τοῦ Προϋπολογισμοῦ διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 44. Ὁ Γενικός Ἰσολογισμός τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὴν Βουλὴν. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ προηγουμένην ἀντιπαραβολὴν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ πρὸς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου συντάσσει τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίν του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Ἀπολογισμοῦ. (2)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ΄

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

1. Δάνεια. (3)

Ἄρθρον 117. Παρὰ τῶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ κρατεῖται γενικὸν βιβλίον τοῦ δημοσίου χρέους, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ ἐννόμως ἀναγνωριζόμενα χρέη τῆς ἐπικρατείας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταδεικνύηται ἀκριβῶς δι' ἕκαστον κατηγορίας χρέος ἰδιαιτέρως

(1) Ὅρα ἀνωτ. σ. 254.

(2) Ὅρα σχετικὰς διατάξεις ὀργανισμοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ταυτιζομένης πρὸς τὰς τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀνωτ. σ. 253 καὶ ἐπ.

(3) Περὶ τοῦ δημοσίου χρέους, ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικά καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία*. §§ 162-237 (τόμος II σ. 159-339).

1. Τὸ ἀρχικὸν κεφάλαιον·

2. Ἡ ἐποχὴ ἀφ' ἧς ἀνεγνωρίσθη καὶ λογίζεται ὁ τόκος αὐτοῦ καὶ

3. Τὸ ἐκάστοτε διὰ τοῦ χρεωλυτικοῦ κεφαλαίου ἐξαγοραζόμενον ἢ ἄλλως πως ἐξοφλούμενον μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 18. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους συντάσσεται γενικὴ κατάστασις τοῦ δημοσίου χρέους ἐμφαίνουσα τὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐλάττωσιν ἢ αὔξησιν αὐτοῦ, καὶ ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς συνωδευμένη μὲ ἀναλυτικὴν ἔκθεσιν· ἀντίγραφον τῆς καταστάσεως ταύτης μὲ τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα ὑποβάλλεται μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἐξέλεξιν (1).

2. Συντάξεις (2).

Ἄρθρον 119. Ὅλαι αἱ ἀπὸ τὸ ταμεῖον τῆς ἐπικρατείας χορηγούμεναι συντάξεις εἶνε ἐγγεγραμμέναι εἰς τὸ μητρώον τῶν συνταξιούχων, κρατούμενον παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργείῳ.

Ἡ ἀπονομὴ συντάξεως θεωρεῖται χρέος τῆς Πολιτείας καὶ ἀποτελεῖ τὴν χρηματικὴν ἀμοιβὴν τὴν χορηγουμένην ὑπὸ τῆς Πολιτείας εἰς τοὺς διανύσαντας τεταγμένον χρόνον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς ἢ παθόντας ἐν αὐτῇ ἢ ἔνεκεν αὐτῆς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καθὼς καὶ εἰς τοὺς παρασχόντας μεγάλας ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν. Σκοπὸς δὲ τῆς συντάξεως εἶνε νὰ παρέχεται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν Πολιτείαν ἢ δέουσα ἀσφάλεια, ὅτι ὅταν δὲν θὰ δυνηθῶσιν ἔνεκα γήρατος ἢ ἔνεκεν ἄλλου οἰουδήτινος παθήματος, προξενηθέντος αὐτοῖς ἐκ τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ ἐργασθῶσιν, αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν θὰ ἔχωσι τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς των, ἵνα οὕτως οἱ κράτιστοι τῶν πολιτῶν ἀφοσιώνωνται εἰς τὴν

(1) Σχ. Α. λογ. ν. ἄρθρ. 94, 117.

(2) Περὶ συντάξεων, ὄρα Β. Α. Γεωργανᾶ, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* §§ 153—156 (τόμ. II σ. 53-113). Πρὸς δὲ περὶ ἐθνικῶν ἀμοιβῶν καὶ πολιτικῶν χορηγιῶν, ὄρα *αὐτόθι* § 157 (τ. II σ. 113-120), περὶ ναυτικῶν χορηγημάτων, § 238 (τόμ. II σ. 339). Αἱ περὶ συντάξεως διατάξεις πᾶσαι θ' ἀποτελέσωσιν ἴδιον τεῦχος τῆς συγγραφῆς.

ἐξυπηρετήσιν τῶν συμφερόντων τῆς Πολιτείας, ὑπηρετώσι δι' αὐτὴν ἐντίμως καὶ μετὰ ζήλου.

Κανονιστικῶς, διέλαβε περὶ τῶν συντάξεων τὸ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθὲν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ δημ. λογιστ. νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις καὶ κατωτέρω παρατιθέμενον μετὰ τὸν λογ. νόμον.

Ἄρθρον 120. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς δὲν συγχωρεῖ νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸ μητρώον τῶν συνταξιούχων οὐδεὶς, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις δὲν εἶνε ἐγκεκριμένη δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ διὰ Β. διατάγματος, στηριζομένου εἰς γενικὸν νόμον καὶ περιλαμβανοντος τοὺς λόγους, δι' οὓς χορηγεῖται ἡ σύνταξις.

Οἱ εἰδικοί περὶ συντάξεων νόμοι καὶ τὰ περὶ τούτων Β. διατάγματα προκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθέμενος ὑπὸ σύνταξιν (*).

Σύνταξις ἀπονέμεται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει νόμου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ, κατὰ κατηγορηματικὴν διάταξιν τοῦ **Συντάγματος 1927**, **Ἄρθρ. 53**, ἔχοντος ὡς ἑξῆς : «Μισθός, σύνταξις, χορηγία ἢ ἀμοιβή οὔτε ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, οὔτε παρέχεται ἄνευ ὀργανικοῦ ἢ ἄλλου εἰδικοῦ νόμου». Ἐπομένως, ἵνα ἀπονεμηθῆ σύνταξις, ἀπαιτεῖται νόμος γενικὸς ἢ εἰδικὸς ἀπονέμων εἰς ὠρισμένα πρόσωπα ἢ κατηγορίας προσώπων σύνταξιν.

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 29 § 2 τοῦ Συντάγματος** : «Οὐδεμίαν πρότασιν, ἀφορῶσα αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ μισθοδοσίαν ἢ σύνταξιν ἢ ἐν γένει πρὸς ὄφελος προσώπου, προέρχεται ἐκ τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας». Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρον 49** : «Προτάσεις σκοποῦσαι τὴν τροποποιήσιν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἢ ἀπονομῆν συντάξεως, ὡς καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπηρεσίας ὡς παρεχούσης τοιοῦτο δικαίωμο, ὑποβάλλεται μόνον παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συμβουλίου. Τοιαῦται περὶ συντάξεων προτάσεις πρέπει νὰ εἶνε εἰδικαὶ μὴ ἐπιτροπομένης τῆς ἀναγραφῆς διατάξεων περὶ συντάξεως εἰς νόμους σκοποῦντας τὴν ρύθμισιν ἄλλων θεμάτων».

Ἡ συνταγματικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 49 ἀπέρρευσε ἐκ πείρας μα-

(*) Δεδομένου ὅμως ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1927, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος μόνος δικαιούται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδια ἀναγόμενα εἰς δικαιώματα συντάξεως, ἢ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ λογ. νόμου, καθ' ἣν οἱ εἰδικοί νόμοι προσάγονται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς οὗ τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθέμενος ὑπὸ σύνταξιν πρέπει νὰ θεωρηθῆ καταργηθεῖσα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν διατάγματος, τοιοῦτον πλέον δὲν ἐκδίδεται, καθ' ὅσον, κατὰ τὰς νεωτέρας περὶ συντάξεων διατάξεις, ἀντὶ διατάγματος ἐκδίδεται ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως (Β. Δ. 22 Μαΐου 1923, περὶ ἐκτελέσεως ν. δ. 28 Ἀπριλίου 1923, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας, ἄρθρ. 9).

χροχρονίου συνηθείας μεταπεσάσης εἰς κατάχρησιν, ὅπως συνταξιοδοτικὴ διάταξις παρενέιρηται εἰς ποικίλους νόμους, διαμορφουμένων δ' οὕτω συνταξιοδοτικῶν δικαιωμάτων κατὰ παρέκβασιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν τῶν περὶ συντάξεων νόμων ἐπὶ ζημίᾳ τῶν γενικωτέρων συμφερόντων τοῦτο μὲν τῶν πολιτῶν, διασπασμένης τῆς ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης, τοῦτο δὲ τοῖς Πολιτείας, σπαταλωμένου τοῦ δημοσίου χρήματος εἰς μὴ δικαιολογουμένας δαπάνας. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς προμνησθείσης συνταγματικῆς διατάξεως νόμος ἀπονέμων σύνταξιν, χωρὶς νὰ προϋπάρξη γνωμοδότησις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, δὲν ἐφαρμόζεται θεωρούμενος ἀντισυνταγματικός.

Ἄρθρον 121. Ὅλαι αἱ συντάξεις ἐν γένει καταλογίζονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διαιρούμεναι εἰς συντάξεις στρατιωτικῶν, ναυτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν τοῦ λογ. νόμου πᾶσαι αἱ συντάξεις βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' ᾧ τηρεῖται μητρῶον πάντων τῶν συνταξιούχων, διηρημένον εἰς στρατιωτικούς, ναυτικούς, ἐκκλησιαστικούς καὶ πολιτικούς συνταξιούχους. Ἐπὶ εὐθύνην δὲ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργεῖται ἡ ἐγγραφή τῶν συνταξιούχων εἰς τὸ μητρῶον τοῦτο, ὅστις δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐγγραφήν συνταξιούχου, οὗτινος ἡ σύνταξις δὲν εἶνε ἐγκεκριμένη δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ διὰ Β. Δ. στηριζομένου εἰς γενικὸν νόμον. Οἱ εἰδικοί νόμοι καὶ τὰ Β. Δ. προκαλοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς οὗ τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάγεται ὁ τιθέμενος εἰς σύνταξιν, προσυπογράφοντος καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ συντάξεις ἐξελέγχονται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ κρατεῖ κώδικα ὄλων τῶν συντάξεων καὶ πρὸς ὃ παραπέμπονται μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα αὐτῆς, κατὰ τὸν ν. ΜΓ' τῆς 13 Μαρτίου 1864, ἔχοντα ὡς ἑξῆς : **Ἄρθρον 1.** Οὐδεμίᾳ στρατιωτικῇ, ναυτικῇ, ἢ πολιτικῇ σύνταξι, ἐκτὸς τῶν δι' εἰδικῶν νόμων χορηγουμένων, ἀπονέμεται, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐξελεγχθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐπὶ τούτῳ ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, πρὶν προκαλέσῃ τὸ περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως Β. διάταγμα, ὀφείλει νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸ Συνέδριον πάντα τὰ ἔγγραφα, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ δικαιώματα τοῦ συνταξιούχου· τοῦτο δέ, ἐξελέγχον, ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως. Τὸ Συνέδριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάτῃ ἐξετάσεις, ἢ νὰ ζητῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ Κράτους πληροφορίας, ὡσάκις νομίξῃ ὅτι ἐκ τῶν προσαγομένων ἐγγράφων δὲν ἀποδεικνύονται προσηκόντως τὰ δικαιώματα τοῦ συνταξιούχου.— **Ἄρθρον 2.** Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως,

ὅλα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα παραπέμπονται καὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ ὁποῖον κρατεῖ κώδικα ὄλων τῶν συντάξεων. Κατ' ἄρθρον 1 ν. δ. 24 Φεβρ. 1926 αἱ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς συντάξεις κανονίζονται ἀπὸ πενταμελὲς συμβούλιον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν ἑδρεῶν.

Ἄρθρον 122. Εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμός τῶν ἐπιγινομένων ὡς πρὸς τὰς συντάξεις ἀυξήσεων ἢ ἐλαττώσεων, συνωδευμένος μ' ὅλα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς δικαιολόγησιν τῆς παραδοχῆς τῶν νέων συντάξεων ἔγγραφα, ἀποδεικτικὰ καὶ νόμους. (*)

Ἄρθρον 123. Διὰ τὰς κατωτέρω τῶν τριάκοντα δραχμῶν συντάξεις συγχωρεῖται νὰ συντάσσονται τὰ ἐπιτροπικὰ τῶν συνταξιούχων ἐνώπιον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀσήμου χάριτος, τηρουμένων ὁμως κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν συνήθων τύπων περὶ τὴν ἐνώπιον τῶν συμβολαιογράφων σύνταξιν τῶν ἐπιτροπικῶν. (2)

Ἄρθρον 124. Ζῶντος τοῦ συνταξιούχου δὲν συγχωρεῖται νὰ γίνῃ κατάσχεσις ἢ ἄλλως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐὰν δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 18 δραχμῶν.

Τῶν ἀνωτέρω τοῦ ποσοῦ τούτου ἐπιτρέπεται κατάσχεσις, ὅταν εἰδικοὶ νόμοι δὲν ἀπαγορεύουσιν αὐτήν, πάντοτε ὁμως ἐπὶ τοῦ ἐπέκεινα τῶν 18 δραχμῶν ποσοῦ. (3)

Ἄρθρον 125. Διὰ χρῆν πρὸς τὸ δημόσιον ἢ δι' ὀφειλομένην διατροφὴν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πολιτικοῦ νόμου, εἰς σύζυγον, ἀνιόντας ἢ κατιόντας συγχωρεῖται ἡ κατάσχεσις τῶν συντάξεων παντὸς ποσοῦ, οὐχὶ ὁμως πλέον τοῦ τεταρτημορίου αὐτῶν. (4)

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 120, ν. ΜΓ' τοῦ 1864, ἀνωτ. ὑπ' ἄρθρ. 121.

(2) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 128.

(3) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 86, 87, 125.—Οὕτως ἡ ἐκχώρησις τῶν συντάξεων ἀπαγορεύεται ἐπομένως καὶ ἡ προεξόφλησις αὐτῶν, ὃ δὲ συνταξιοῦχος δικαιούται νὰ ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἕτερα φυλλάδια, ἐὰν ὁ προεξοφλητῆς κατέχῃ αὐτά, γνωμοδ. δικαστ. συμβούλου 112477 τοῦ 1902. Ὅσα ἀνωτέρω σ. 281 καὶ ἐπ.

(4) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 86, 87, 124, ν. ΦΨΒ' τοῦ 1877, ἄρθρ. 7. ν. ΣΕ' τοῦ 1852, ἄρθρ. 25, ν. ΣΚΗ' τοῦ 1853, ἄρθρ. 30.—Μεταβίβασις ὀφειλομένης συντάξεως δι' αἰτίαν θανάτου δωρεᾶς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 113648 τοῦ 1906 γνομ. τοῦ δικ. συμβ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 46036 τοῦ 1902, τοῦ νομ. Συμβουλίου.

Ἄρθρον 126. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κανένα νὰ λαμβάνη ἄνευ νόμου διπλὴν σύνταξιν, εἴτε ἰδίῳ ὀνόματι εἴτε ὡς δικαιოდόχος ἄλλου ἐκλιπόντος συνταξιούχου, εἴτε σύνταξιν καὶ μισθὸν ὑπηρεσίας ἐν ταύτῳ. Ἄλλ' εἰ μὲν ὁ μισθὸς εἶνε ἀνώτερος, παύει ἡ σύνταξις μεχρισοῦ διαρκεῖ ὁ μισθός, εἰ δὲ εἶνε ἴσον τὸ ποσὸν τῆς τε συντάξεως καὶ τοῦ μισθοῦ, δύναται ὁ συνταξιούχος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν δύο.⁽¹⁾

Ἄρθρον 127. Ὅστις συνταξιούχος παραβῆ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον πληρωθῆ πλέον τῆς μιᾶς συντάξεως, ἢ λάβῃ συγχρόνος μισθὸν καὶ σύνταξιν, ὁ τοιοῦτος φωραθεὶς, διαγράφεται ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν συνταξιούχων, καταδιώκεται δὲ καὶ δι' ὅσα ἀνοικείως ἔλαβεν.⁽²⁾

Κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ν. δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923, περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἔνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας, «1. Δὲν καταβάλλεται διπλὴ σύνταξις, ἢ σύνταξις καὶ μισθὸς συγχρότως.—2. Ἐπιτρέπεται σύγχρονος καταβολὴ συντάξεως καὶ μισθοῦ εἰς συνταξιούχους τραυματίας πολέμου, ἢ συνταξιούχα πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τῶν ἔνεκα τοῦ πολέμου θανόντων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν ἀπενεμήθῃ ἡ σύνταξις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἔνεκα τῆς ὑπηρεσίας φόνου ἢ ἐκ τῶν τραυμάτων θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν καταβάλλεται ὁ μισθὸς δὲν αἰρεται διὰ τῆς συγχρόνου καταβολῆς τῆς συντάξεως, μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου κανονίζεται ἡ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου ἀνήκουσα αὐτῷ σύνταξις προσαυξάνουσα τὴν πρότερον ἀπενεμηθεῖσαν καὶ ἀποτελοῦσα μετ' αὐτῆς ἐνιαίαν πολιτικὴν σύνταξιν.—3. Ὀπλῖται τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῆς τελωνιακῆς ἀστυνομίας, ἢ τοῦ λιμενικοῦ σώματος, ὄντες συνταξιούχοι καὶ διατελοῦντες ἢ διοριζόμενοι ἐν δημοσίᾳ θέσει, λαμβάνουσι σὺν τῇ συντάξει καὶ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως, ἐκτὸς ἐὰν δηλώσωσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ, ὅτι θὰ λαμβάνουσι μόνον τὸν μισθὸν, ὅτε τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα αὐτῶν διέπεται ὑπὸ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος νόμου.—Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαίωμα ἐπιλογῆς ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ συνταξιούχων δημοδιδασκᾶδων ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦσιν ὡς ὑποδιδάσκαλοι».

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 7. Ν. Δ. 6 Νοεμβρίου 1922, περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῶν κειμένων νόμων περὶ συντάξεων.

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 30, 127, ν. ΧΝΒ' τοῦ 1861, ἄρθρ. 9. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 34. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀρ.θ 116265 τοῦ 1907 γνωμοδ. τοῦ νομικοῦ Συμβουλίου, ἡ κεκτημένη καὶ ἀνεγνωρισμένη ἤδη σύνταξις ἐπαναλαμβάνεται ἀφ' ἧς παύσῃ ὁ μισθός.—Οἱ ἐκ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου μισθοδοτούμενοι, οἱ οἱ δημοδιδάσκαλοι, δύνανται νὰ λαμβάνουσι καὶ σύνταξιν, γνωμοδ. νομικοῦ Συμβουλίου 40540 τοῦ 1902.

(2) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 30, 126, ν. ΧΝΒ' τοῦ 1861, ἄρθρ. 9, Συντάγμ. ἄρθρ. 76. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 34.

«Συνταξιοῦχοι διοριζόμενοι εἰς θέσεις προσωρινῶν ἢ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον ἢ ἐν ταῖς θέσεσι ταύταις ὑπηρεσία δὲν τυγχάνει συντάξιμος, ἀπολαμβάνουσι τῆς εἰς συντάξεως αὐτῶν καὶ τοῦ μισθοῦ των, ἐκτὸς ὅπου οἱ νόμοι ὀρίζουσι ἄλλως».

Ἄρθρον 128. Ἡ πληρωμὴ τῶν συντάξεων γίνεται ἐπὶ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ τῆς ταυτότητος τῶν συνταξιούχων, ἐκδιδομένου ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου.

Οἱ ἐκδίδοντες δήμαρχοι, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ τούτων, τὰ πιστοποιητικὰ τῆς ταυτότητος καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῶν πιστοποιητικῶν.⁽¹⁾

Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν συντάξεων ἰσχύει ἡ *ὑπ' ἀριθ. 31188 τῆς 18 Μαρτ. 1932 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν*, περὶ καθορισμοῦ τοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς πληρωτέων συντάξεων καὶ παγίων ἐν γένει βοηθημάτων, ἐκδοθεῖσα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 3779 καὶ τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ ν. 5127 ⁽²⁾.

Κεφ. Α'. Μητρῶν συνταξιούχων.—1. Τὰ ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι κατὰ τριμηνίαν καὶ μέχρι τῆς 1ῆς τοῦ προηγούμενου τῆς τριμηνίας, ἢ ἀφορῶσι μὴνὸς τὸ βραδύτερον πρὸς τε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰ Δημόσια Ταμεῖα πίνακας τῶν συνταξιούχων ἢ δικαιούχων παγίων βοηθημάτων τῆς περιφερείας ἐκάστου Ταμείου κατὰ κατηγορίαν συνταξιούχων (κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προϋπολογισμοῦ).—Ἐν τῷ πινάκῳ τούτῳ ἀναγράφονται οἱ συνταξιοῦχοι τῆς περιφερείας ἐκάστου ταμείου κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ αὐξοντα ἀριθμὸν γενικοῦ μητρώου τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου, ὡς καὶ αἱ τυχὸν ἐπ' αὐτῶν κρατήσεις φόρου καθαρῶν προσόδων κλπ.—2. Πᾶσα ἐγγραφή νέου συνταξιούχου εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῶν ὡς καὶ οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐπερχομένη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν συνταξιούχων δι' οὗς ἀπεστάλησαν πίνακες εἰς τὰ οἰκεία ταμεῖα καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θὰ ἐπιφέρεται ἐπὶ τῶν πινάκων τῆς ἐπομένης τριμηνίας, ἀναγγραφομένης τῆς αἰτίας τῆς μεταβολῆς εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων.—3. Διὰ τῶν πινάκων τούτων ἐξουσιοδοτοῦνται τὰ Δημόσια ταμεῖα ὅπως καταβάλωσι τὰς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένας συντάξεις καὶ βοηθήματα τῆς τριμηνίας ἢ ἀφορῶσι οἱ ἀποσταλέντες πίνακες ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου.—4. Τὰ ταμεῖα βάσει τῶν πινάκων τούτων καταρτίζουσι ἐπὶ εἰδικοῦ βιβλίου τὸ μητρῶν συνταξιούχων τῆς περιφερείας των (ὑπόδ. 1) ὅπερ καθ' ἕκαστον τρίμηνον ἀναθεωρεῖται, προστιθεμένων τῶν εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἀμέσως ἐπομένης τριμηνίας σημειουμένων νέων μεταβολῶν ἢ διαγραφῶν συνταξιούχων λόγῳ θανάτου, ἀλλαγῆς κατοικίας κλπ. Εἰς τὸ μητρῶν τοῦτο θὰ καταγράφονται πάντα τὰ εἰς τοὺς πίνακας περιεχόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ ἡ χρονολογία πληρωμῆς.—5. Ἐκ τοῦ μητρώου τούτου θὰ χορηγῶνται παρὰ τῶν ταμείων

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ 123-125, 79-81, ὁδηγ. Ὑπουργ. Οἰκον. 2243 τοῦ 1856 ἐγκ. Ὑπουργ. Οἰκον. 34417, τοῦ 1858.

(2) Ὅρα ἀνωτ. σ. 115.

αί τυχόν αιτούμεναι πιστοποιήσεις περί πληρωμῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος

Κεφ. Β'. *Συνταξιοδοτικά φυλλάδια* —1. Ἐκαστος συνταξιούχος ἢ δικαιούχος βοηθήματος ἐφοδιάζεται παρὰ τοῦ οἰκείου ταμείου ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους διὰ τοῦ ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ, ἐκδεδομένου καὶ ἐσφραγισμένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὸ ὄνομα τοῦ συνταξιούχου, ὁ ἀριθμὸς τοῦ γενικοῦ μητρώου, τὸ ποσὸν τῆς τριμηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος καὶ αἱ τυχὸν κρατήσεις. Τὸ ἐν λόγῳ συνταξιοδοτικὸν φυλλάδιον περιέχει θέσιν διὰ τὴν φωτογραφίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συνταξιούχου ὡς καὶ τέσσαρα φύλλα διὰ τὰς τέσσαρας τριμηνίας αὐτοῦ, δι' ὅ ἐκδίδεται οἰκονομικῶς ἔτους. Τὰ φύλλα ταῦτα φέρουσιν ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως πιστοποίησιν τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ συνταξιούχου, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὴν πρᾶξιν ἐξοφλήσεως τῆς συντάξεως.

Κεφ. Γ'. *Τίτλος καὶ τρόπος πληρωμῆς συντάξεως*. —1. Τίτλον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως ἀποτελεῖ τὸ οἰκείον φύλλον ἐκ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου τεθεωρημένον κατὰ τὰ κεκανονισμένα παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος. —2. Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα εἶναι πληρωτέα κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτης. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος συνταξιούχος παρῶσιν αἰτεῖ τὸ φυλλάδιόν του εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ὑπηρεσίαν τοῦ ὁποῦο ἀφοῦ βεβαιωθῆ ἕκ παραβολῆς πρὸς τὴν ἐν τῷ μητρώῳ οἰκείαν μερίδα τοῦ συνταξιούχου περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ πληρωτέου ποσοῦ, προβαίνει εἰς τὴν πληρωμὴν.

Κεφ. Δ'. *Τακτοποιήσις πληρωμῆς καὶ λογοδοσία*. —1. Ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν πληρωμὴν ταμιακὸς ὑπόλογος διαγράφει ἐφ' ἐκάστου πληρωνομένου φύλλου τὴν λέξιν «ἐξοφλήθη» καὶ τὴν χρονολογίαν πληρωμῆς βεβαιῶν συγχρόνως τὴν ἐξοφλητικὴν πρᾶξιν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του. Τὴν ἐσπέραν ἐκάστης ἡμέρας τὰ οὕτω ἐξοφλημένα φύλλα, ἀποτελοῦντα ὀριστικούς τίτλους πιστώσεως, ἄγονται εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου ὡς παραστατικά τακτικῶν ἐξόδων στοιχεῖα. Πρὸς τοῦτο τὰ ἐξοφλούμενα φύλλα συγκεντρώνονται καθ' ἐκάστην εἰς μίαν κατὰ κατηγορίαν (κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προϋπολογισμοῦ) κατάστασιν (ὑπόδ. 2) τὸ ὅλικόν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον. —2. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς αἱ ἡμερησῖαι αὐται καταστάσεις συγκεντρώνονται εἰς γενικὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον καὶ καθ' Ὑπουργεῖον καταστάσεις (ὑπόδ. 3), αἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φύλλων. Ἀντίγραφα τῶν συγκεντρωτικῶν τούτων καταστάσεων (ὑπόδ. 3) ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὰ εἰδικὰ λογιστήρια τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων. —3. Στοιχεῖον ἐλέγχου διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τῶν πληρωνομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων ἀποτελοῦσι καὶ οἱ ἀποστελλόμενοι αὐτῷ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ κεφαλαίου Δ' τῆς παρούσης τριμηνιαῖοι πίνακες. —4. Αἱ συντάξεις καὶ βοηθήματα εἶναι πληρωτέα κατὰ τὸν διὰ τῆς παρούσης καθοριζόμενον τρόπον μέχρι τέλους τῆς χρήσεως τοῦ «εἰς ὃ αὐται ἀνάγονται οικονομικοῦ ἔτους. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, αἱ τυχὸν μὴ πληρωθεῖσαι συντάξεις καὶ βοηθήματα πληρώνονται μόνον διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου καὶ βεβαιώσει τοῦ ταμείου περὶ μὴ ἐξοφλήσεως τῆς αἰτουμένης πρὸς πληρωμὴν συντάξεως ἢ βοηθήματος. Πρὸς τοῦτο εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως τὰ ταμεία ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσι πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα (γεν. διεύθυνσιν Δημ. Λογιστικῆς ἢ Ὑπουργεῖον Προνοίας Τμήμα Θυμάτων Πολέμου) πίνακα τῶν μὴ πληρωθεῖσων συντάξεων καὶ βοηθημάτων. —5. Αἱ δεδουλευμέναι συντάξεις,

αΐτινες συνολικῶς ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ σχετικοῦ διατάγμα-
τος πληρώνονται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
Ἐπιτελείου.—6. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδίοι διὰ τὸν ἔλεγχον πρὸς
πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ Κράτους ταμιακοὶ ὑπόλογοι ὑπέχουσιν προσωπικὴν εὐθύνην
α΄) διὰ τὴν πληρωμὴν ἐνεργοιμένων καθ' ὑπέρβασιν τῆς παρασχεθείσης ἐξουσιο-
δοτήσεως καὶ β΄) διὰ πληρωμὴν βάσει φυλλαδίου μὴ νομίμως συντεταγμένου.—7.
Εἰς τὴν περιπτώσιν ἤθελε παρουσιασθῆ ἢ πρὸς πληρωμὴν σύνταξις κλπ. ἣτις δὲν πε-
ριέχεται εἰς τὸν ἀποσταλέντα οἰκειον πίνακα ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς πληρωμὴν ἢ
περιέχεται κατὰ ποσὸν διάφορον τοῦ ἐν τῷ συνταξιοδοτικῷ φυλλαδίῳ ἀναγραφο-
μένου, ἢ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν, ἀναφέρει δὲ αὐθημερὸν
εἰς τὸ ἀρμοδίον Ἐπιτελεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.—8. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932
παύει ἰσχύουσα ἢ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8 τοῦ ἔτους 1931 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν
κοινοποιηθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 21889 ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1931 ἀπόφασις, περὶ τοῦ
τρόπου πληρωμῆς συντάξεως.

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 4** Ν. Δ. 6 Νοεμβρίου 1922, περὶ μεταρρυθμίσεως
διατάξεων τινῶν τῶν κειμένων νόμων περὶ συντάξεων.

«Αἱ δεδουλευμένοι συντάξεις, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν,
καταβάλλονται ἐκ τῆς οἰκειᾶς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ
ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ δημοσιεύεται ἡ ἀ-
πόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

Κατὰ τὸ **Ψ. 29** Δεκεμβρίου 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου
3122, περὶ ἀπονομῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς ὀπλίτας παθόντας κατὰ
τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους κλπ.»

Ἄρθρον 3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγ-
ματος προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον.—«Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἐδα-
φίου ὑπάγονται καὶ αἱ ἐνταλεῖσαι ἀλλὰ μὴ πληρωθεῖσαι τοιαῦται δαπάναι».

Ἄρθρον 4. «Ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ
ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος, περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν συντά-
ξεων ὁρίζεται εἰς τὸ διπλάσιον».

Ν. Δ. 4 Ἰανουαρίου 1926, περὶ παρατάσεως χρόνου παραγραφῆς ἐν-
ταλεισῶν συντάξεων, **ἄρθρον μόνον** : «Ὁ κατ' ἄρθρον 4 τοῦ «περὶ τροποποιή-
σεως τοῦ νόμου 3122 κλπ.» ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924 τῆς Δ' ἐν Ἀθή-
ναις Συντακτικῆς Συνελεύσεως συμπληρωθεὶς ἤδη καὶ ὁ μέχρι τέλους Μαρτίου
1926 συμπληρούμενος χρόνος παραγραφῆς ἐνταλεισῶν συντάξεων παρατείνεται
μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1926».

Κατὰ τὸ ν. δ. τῆς 9 Ἰουλ. 1923, περὶ τροποποιήσεως ν. 1555 κτλ. : Αἱ δεδου-
λευμένοι συντάξεις, βοηθήματα καὶ περιθάλψεις οἰασθῆποτε χρονικῆς περιόδου,
ἀνήκουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ οἴκου. ἔτους, καθ' ὃ διατάσσεται ἡ πληρωμή.

3. Ἐγγυοδοσίαι. (1)

Ἄρθρον 129. Ὅλαι αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως χρηματικαὶ κατα-

(1) Περὶ ἐγγυοδοσιῶν, ὄρα **Β. Α. Γεωργανᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ*

βολαὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐργολάβων ἢ ἐπιχειρητῶν ἐγγράφονται εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποῖου ἢ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν ἐγγυήσεων, κρατουμένου παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 130. Εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐγγράφονται καὶ αἱ δι' ὑποθήκης ἀκινήτων κτημάτων χορηγούμεναι ἐγγυήσεις εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ νόμοι ἢ εἰδικὰ διατάγματα διατάσσουσι τοῦτο.

Ἄρθρον 131. Ἐπὶ πάσης χρηματικῆς ἐγγυήσεως οἱ δανείσαντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐγγυοδότας ἔχουν προνόμιον μετὰ τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 132. Εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ πρὸς ἔλεγχον, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, καὶ ἰδιαίτερος λογαριασμὸς τῶν εἰς χρήματα ἐγγυήσεων, καθὼς καὶ τῶν δι' ὑποθήκης ἀκινήτων, ἔτι δὲ καὶ τῶν ἀποδοθέντων κεφαλαίων, συνωδευμένους μὲ ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα.

Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων αἱ ἐγγυοδοσίαι κατατίθενται παρ' αὐτῷ, ν. 1608 τοῦ 1918. **Ἄρθρον 2.** Σκοπὸς τοῦ ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἶναι.

α') Ἡ φύλαξις καὶ διαχειρίσις.

2) Τῶν ὑπὸ τῶν ἐργολάβων δημοσίων ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ἢ ὑπὸ τῶν ἐργολάβων προμηθείας ὑλικῶν παρακατατιθεμένων κεφαλαίων πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

3) Τῶν ἐγγυήσεων τῶν ὑπολόγων τῶν δημοσίων διαχειρίσεων.

Περὶ ἐγγυοδοσιῶν γενικαὶ διατάξεις ἰσχύουσιν αἱ κάτωθι: Δ. 24 Ἀβγ. (5 Σεπτ.) 1836, περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ τῶν ὑπαλλήλων.—**Ἄρθρον 1.** Ἐκαστος ὑπάλληλος τοῦ Κράτους, ὅστις λαμβάνει διὰ τὴν φυλάξιν μέρος τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους, καθ' αὐτὸ λοιπὸν, ἕκαστος, ἐμπιστευόμενος παρὰ τοῦ Κράτους εἰσπραξίν, ταμείον, ἢ ἐπιστασίαν ὑλικῶν, ὑπόκειται νὰ δώσῃ ἐγγυήσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου.—**Ἄρθρον 2.** Τὸ μέγεθος τῆς ἐγ-

Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία, §§ 93—94 (τομ. I σ. 455—462). Ἐν αὐτοῖς ἀναλύονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν ἄρθρων 129-132 τοῦ λογ. ν. Ὅρα καὶ ἀνωτέρω σ. 267 καὶ κατωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 194 καὶ 213 λ. ν.

γυήσεως ἀναλογεῖ μὲ τὴν ἕκτασιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑπαλλήλου, ἔνεκα τῆς ὁποίας καὶ θέλει διδεσθαι ἢ ἐγγύησις προσδιορίζεται διὰ τοὺς διαφόρους κλάδους δι' ἰδιαιτέρων διαταγμάτων· καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους ἐκείνους τῶν ταμειῶν, οἵτινες ἀναλόγως τῶν ὀδηγιῶν των, χρεωστοῦσι κάθε 10 ἡμέρας νὰ παραδίδωσιν εἰς τὰ προϊστάμενα αὐτῶν ταμεῖα τὸ περισσεῦον τῶν ταμειῶν των, ἢ ἐγγύησις δὲν δύναται νὰ εἶνε ὀλιγωτέρα τοῦ 20ου μέρους τοῦ μὴ καθαροῦ ἐκείνου εἰσοδήματος τῶν ταμειῶν των⁽¹⁾.—**Ἀρθρον 3.** Αἱ ἐγγυήσεις αὐταὶ πρέπει νὰ συνίστανται εἰς μετρητὰ

(1) *Τὰ τῆς ἐγγυήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων κανονίζονται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων, ὡς ἔξῃς :* **Ὁργαν. Δικαστ. 21 Ἰανουαρίου 1834, Ἀρθρον 129:** Οἱ γραμματεῖς κατ' αἴτησιν, τοῦ ἄρμοδίου εἰσαγγελέως ὀφείλουσι νὰ δώσωσι χάριν ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην των ἐγγύησιν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιπτώσεις παρὰ τὸ δικαστηρίου.—Ἡ ποσότης τῆς ἐγγυήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν οὔτε ἐλάσσωσι τῶν 100 οὔτε μείζωσι τῶν 200 δραχ. διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς 200-500». —**Ἀρθρον 130.** «Ἡ διαφιλονεικίσις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν εἰς τοὺς ἄρμοδίους πρωτοδικὰς καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς· —δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι.—Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσιν καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὄρισμένα». —**Ἀρθρον 174.** Πᾶς συμβολαιογράφος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του καὶ ὀρκισθῆ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει—1) νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμου ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐν τάξει γενομένην παρακατάθεσιν αὐτῆς· 2. . . . —Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ, ἂν ἔξ μῆνας μετὰ τὸν διορισμὸν του, δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς ὑπηρεσίας». —**Ἀρθρον 175.** «Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως.—Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως, παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του μέχρι οὗ δώσῃ καὶ ἐγγύησιν ἢ συμπλήρωσιν τὸ ὅλον.—Ἄν παρέλθωσιν ἔξ μῆνες, χωρὶς νὰ γενῇ συμπλήρωσις ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγύησις, ἢ θέσις θεωρεῖται ὡς κενὴ καὶ ἀναπληροῦται παρευθὺς δι' ἄλλου». —**Ἀρθρον 176.** «Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι.—Ἡ ἐγγύησις δὲν εἶναι οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, δίδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας». —**Β. Δ. 11 Μαρτ. 1853, περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων.** «Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὡς ὑπόλογοι εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὴν τετρακοσιόδραχμον πίστωσιν τοῦ παρ' αὐτῶν διαχειριζομένου χαρτοσήμου ὑποχρεοῦνται νὰ δώσωσιν ἐγγύησιν, εἴτε κτηματικὴν. εἴτε χρηματικὴν καὶ κτηματικὴν μὲν ἀξίας ἴσης μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα ἐκ τῆς πιστώσεως πλέον· τοῦ ἐνός τρίτου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, χρηματικὴν δὲ ἴσην μὲ τὴν εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκουσαν μερίδα». —**Ν. 21 Μαρτ. 1836, περὶ συμβολαιογράφων καὶ τῶν χρεῶν αὐτῶν.** **Ἀρθρον 4.** «Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι, οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας

χρήματα, ἢ τοκίζόμενα ἑλληνικά ἔθνικά γραμματία, ἔχοντα τὴν αὐτὴν μὲ τὰ μετρητὰ ὑπόληψιν, καὶ ἀνεγνωρισμένα ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ἢ μετοχὰς τῆς ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς· ἐπιφυλαττόμεθα μόνον τοῦτο νὰ συγχωρήσωμεν νὰ δοθῇ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ ἐγγύησις καὶ εἰς κινήτὰ πράγματα.—**Ἄρθρον 4.** Ἡ εἰς μετρητὰ καταθεθεῖσα ἐγγύησις, τοκίζεται ἀπὸ τὸ δημόσιον πρὸς 50/ο(1) κατ' ἔτος, τοὺς δὲ τόκους δύναται νὰ λαμβάνῃ μόνος του ὁ ἀρμοδίος ὑπάλληλος, εὐθὺς μετὰ τὴν προθεσίαν των, ἐκ τῶν ἀνά χειρὰς του δημοσίων χρημάτων ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ ὁποῖα θέλει λογαριάζεται ἀντὶ μετρητῶν χρημάτων εἰς τὸ Ἡμέτερον γενικὸν ταμεῖον(2).—**Ἄρθρον 5.** Τῶν εἰς ἐγγύησιν προσδιορισθέντων ἔθνικῶν γραμματίων, καὶ γραμματίων τῆς Τραπεζῆς οἱ τόκοι, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων οἱ καρποὶ μένουσιν εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν νὰ τοὺς ἀπολαμβάνῃ ἐλευθέρως,

τὰ ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 § 1 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ· τὰ δὲ καταγινωσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας των, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς Δικονομίας». **4. 9 Φεβρ. 1835, περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων**, ἀρθρ. 1. «Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου γεννησομένη παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρ. 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ.—1. διὰ μετρητῶν,—2. δι' ἐνεχύρου,—3. δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ».—**Ἄρθρον, 2** «Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας».—**Πολ. Δικ. Ἄρθρον 840**, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ΒΙΓ' τοῦ 1893 νόμου: «Ἐγγύησις δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου αὐτοῦ ἢ δι' ἐγγυητοῦ, ἀλλὰ μόνον 1) διὰ μετρητῶν, 2) δι' ἐνεχυρίσεως τίτλων παραστατικῶν χρηματικῆς ἀξίας, καὶ 3) δι' ἀκινήτων κτημάτων».

Περὶ τῶν ἐγγυήσεων τῶν ἐργολάβων τῶν δημοσίων ἔργων εἰδικὴ διάταξις εἶνε ἡ τοῦ **Ἄρθρου 5 τοῦ Β. Δ. τῆς 20 Μαρτίου 1884**, περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων συμβάσεων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 17 Δεκεμβρίου 1891: «Ἡ συγγραφή τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκδιδομένη διακήρυξις τῆς δημοπρασίας τοῦ ἔργου ὀρίζει ἐν ἐκάστη εἰδικῇ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δοθησομένης ἐγγυήσεως. — Ἡ ἐγγύησις αὕτη συνίσταται τοῦλάχιστον εἰς τὸ εἰκοστὸν τῆς προϋπολογισθείσης ἀξίας τοῦ ἔργου, ἀφαρουμεμένου τοῦ δι' ἀπροόπτους δαπάνας ποσοῦ δίδεται δὲ εἰς χρήματα ἢ χρεώγραφα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως των ἀξίαν καὶ παρακατατίθεται εἰς τι τῶν δημοσίων τοῦ Κράτους ταμείων.—Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις δὲν αἴρεται πρὸ τῆς ἐντελοῦς περατώσεως τοῦ ἔργου, δύναται ἐν τούτοις ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ διατάξῃ καὶ πρὸ τῆς περατώσεως τὴν ἐν μέρει ἢ καθ' ὅλοκληριαν ἀπόδοσιν τῆς ἐγγυήσεως τῇ προτάσει τοῦ ἀρμοδίου νομομηχανικοῦ».

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸν ν. ΒΤΝΑ' τοῦ 1896 ὁ τόκος περιορίσθη εἰς 4%.

(2) Διὰ τὴν λῆψιν τῶν τόκων τῶν ἐγγυήσεων ἐκδίδεται ἤδη χρηματικὸν ἐνταλμα, καταρτηθείσης ὡς πρὸς τοῦτο τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου τούτου ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου.

καθ' ὅσον ἡ ἐγγύησις δὲν ἤθελε χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ σκεπάσωσιν εὐθύνην τῆς ὑπηρεσίας του, εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελεν ὑποπέσῃ.—*Ἀρθρον 6.* Ἡ δοθεῖσα ἐγγύησις θεωρεῖται ὡς εἰδικὸν μέσον εὐθύνης δι' ὅλην τὴν διαχειρίσιν τοῦ ὑπαλλήλου· ἰσχύει δι' ὅλον τὸν χρόνον, κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ὑπάλληλος ἐκτελεῖ ἢ ἤθελεν ἐκτελεῖ τὰ χρέη τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίας· ἐπὶ τῆς ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται προσέτι οἱ ὅρισμοὶ τῆς πολ. δικονομίας (ἄρθρ. 920, ἀριθ. 2) ⁽¹⁾ ὡς πρὸς τὴν κατὰσχισιν, ἕνεκα τοῦ προνομίου εἰς τὴν κατάταξιν. *Ἄν ὁ ἐγγυόμενος εἶνε ἔγγαμος τότε ἡ ἐγγύησις δύνανται νὰ δοθῇ μόνον, ὅταν ἡ σύζυγός του διὰ συμβουλευιογραφικῆς πράξεως συμφεθέξῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, καὶ ὑποχρεωθῇ ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ συζύγου της νὰ παραιτῇ τὴν προτεραιότητα ἐπὶ τῆς ἀνηκούσης εἰς αὐτὴν νομίμου υποθήκης, καθὼς καὶ ἐφ' ὅλων τῶν ἀνηκόντων, εἰς αὐτὴν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐπιστηρίζεσθαι εἰς τὸ δίδόμενον εἰς ἐγγύησιν κτήμα ⁽²⁾.—*Ἀρθρον 7.* Εἰς τὴν περίστασιν, ἥποτε τρίτος τις δίδει τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸν ὑπάλληλον, τὸ ὁποῖον εἶνε παντοῦ συχωρημένον, πρέπει νὰ ὑποταχθῇ καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἰς τὰς αὐτὰς συμφωνίας, καθὼς ὁ χρεωστῶν τὴν ἐγγύησιν· εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως θέλει προστεθῇ ἰδίως καὶ ὅτι «ἡ ἐγγύησις θέλει θεωρεῖσθαι τότε μόνον ὡς παύσασα, ὅταν ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἀσφαλισθῇ νομίμως, ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δὲν εἶνε πλέον ὑπεύθυνος εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἐπομένως διελύθη ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγυήσεως». ⁽³⁾.—*Ἀρθρον 8.* *Ὅταν κατ' ἐξαιρέσιν συχωρηθῶμεν τὴν δόσιν τῆς ἐγγυήσεως εἰς ἀκίνητα κτήματα, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν πρέπει νὰ ἀποδείξῃ νομίμως, ὅτι ταῦτα εἶνε ἀληθῆς ἰδιοκτησία του, καὶ ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης. Μέχρις οὗ δὲ εἰσαχθῶσι νομίμως τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν, καὶ τὰ κτηματολόγια, ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν θέλει ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ, εἰς τὴν

(1) *Πολ. δικον. ἄρθρ. 920* ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. ΓΦΝΔ' τοῦ 1910 : «Δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι.— 1 2. αἱ ἐγγυοδοσῖαι τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ ἀπαίτησεων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ὁποίων ἐδόθη ἐγγύησις».

(2) *Γνωμοδ. δικαστ. συμβούλου 96947 τοῦ 1897* : «Κατὰ τὴν νεαρὰν 134 τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἡ σύζυγος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ἑαυτὴν καὶ τὴν περιουσίαν της χάριν τοῦ οἰκείου ἀνδρός, εἴτε ἀπαξ εἴτε πολλάκις τοιοῦτόν τι ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ πράγματος γένηται· οὐδὲ ἐπιτρέπεται παραίτησις τῆς γυναικὸς ἀπέναντι τῆς ἀπολύτου ταύτης διατάξεως· ὅθεν ἡ ἐξ ἰδίων χρημάτων ὑπὸ τῆς συζύγου X παραχωρηθεῖσα ἐγγύησις διὰ τὰ τυχόν ἑλλείμματα αὐτοῦ ἐκ τῆς διαχειρίσεώς του ὡς ὑποταμοῦ εἶνε ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ κριθῇ ὡς χορηγηθεῖσα ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένη τῷ ὑποταμίᾳ ἐγγύησις». Ἄλλὰ κατὰ τὸν ν. ΓΩΛΔ' τῆς 23 Ἰουλ. 1911 : «Ἡ γυνὴ δύναται δι' οἰουδήποτε τρόπου νὰ ἀναδεχθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τρίτου ἀλλοτρίας ὑποχρεώσεις, ἡ δὲ ἔγγαμος καὶ τὰς τοῦ συζύγου αὐτῆς, καταργουμένων τῶν ἐκ τοῦ Βελλειανείου δόγματος καὶ τῆς Νεαρῆς 134 εὐεργετημάτων τῆς γυναικὸς». Οὕτως ἡ ἀνωτέρω γνωμοδότησις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν, τῆς γυναικὸς δυναμένης ἤδη νὰ ἐγγυηθῇ καὶ ὑπὲρ τοῦ συζύγου της.

(3) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 62994 τοῦ 1853 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπιγορευθῆ ἀπολύτως νὰ γίνωνται δεκταὶ ἐγγυήσεις γυναικῶν διὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον, ὅπερ ὁμοῦ δὲν ἰσχύει μετὰ τὸν εἰς τὴν προηγουμένην σημείωσιν μνημονευθέντα ν. ΓΩΛΔ'.

περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ἀκίνητα κτήματα, ὥστε νὰ προσκληθῶσι δημοσίως οἱ δυνάμενοι νὰ κάμωσιν ἀπαιτήσεις ἰδιοκτησίας, ἢ ὑποθήκης τυχόν ἐπ' αὐτῶν καὶ τοῦτο θέλει ἀποδεικνύεσθαι δεόντως δι' ἀποδεικτικῶν τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως. Τὰ ἀκίνητα κτήματα πρέπει νὰ σημειωθῶσιν ἀκριβῶς εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὴν φυσικὴν τῶν ποιότητα, θέσιν καὶ ὄρια, ἔπειτα κατὰ τὸ ἀληθές, ἢ περιῶπου ἐμβαδὸν αὐτῶν. Εἰς δὲ οἰκοδομὰς θέλει σημειοῦσθαι ὁ ἀριθμὸς, ὑπὸ τὸν ὅποιον περιελήφθησαν εἰς πυρασφαλιστικὸν κατάστημα.— **Ἄρθρον 9.** Ἡ ἀξία τῶν ἀκινήτων κτημάτων πρέπει πάντοτε πρὸ τῆς δόσεως τῆς ἐγγυήσεως νὰ ξεκαθαρίζεται δικαστικῶς διὰ τῆς ἐκτιμήσεως. Οἰκοδομαὶ αἱ ὁποιαὶ δὲν εἶνε ἀσφαλισμέναι ἀπὸ πυρκαϊάς, καὶ ἀκίνητα καθὲ εἶδους, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τοῦλάχιστον κατὰ τὸ διπλάσιον τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως, δὲν δύνανται νὰ παραδεχθῶσιν εἰς ἐγγύησιν.— **Ἄρθρον 10** Οἱ ἐκτιμητὰ δύο τὸν ἀριθμὸν, διορίζονται συνεργεῖα τοῦ ἀρμοδίου ἐγγυητοῦ παρὰ τῆς ἀνηκούσης δημορχίας (1), ἥτις θέλει κάμει χρέος τῆς, νὰ διορίξῃ πρὸς τούτους ἀνδρώπους ὅλους διόλου ἀμέμπτου διαγωγῆς καὶ εἰδήμονας τῆς γεωργίας. Ἄν ἤθελε συμπέση, ὥστε οἱ δύο πραγματογνώμονες νὰ μὴ δύνανται νὰ συμφωνήσωσιν, ὁ δήμαρχος θέλει διορίζει καὶ τρίτον, ὅστις πρέπει νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως θέλει συντάσῃ καὶ ἐγχειρίζῃ εἰς τὸν δίδοντα τὴν ἐγγύησιν ὁ εἰρηνοδίκης, ἐπὶ πληρωμῇ τῶν δικαιωμάτων τοῦτο θέλει ἀναφέρει περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐκτιμητῶν καὶ τῆς ὀρκωμοσίας τῶν, καὶ θέλει ἔχῃ ἐπισυνημμένα ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν τίτλων τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ δὲ τὰς ἀνωτέρω εἰς τὸ ἄρθρον 8 διοριζομένας οἰκοδομὰς, περιλήψῃν ἐκ τοῦ καταλόγου τοῦ πυρασφαλιστικοῦ καταστήματος.— **Ἄρθρον 11.** Ὁ δίδων τὴν ἐγγύησιν ἢ εἰς χρεῖματα εἶνε, ἢ εἰς γραμμάτια, ἢ ἀκίνητα κτήματα, χρεωστὴ νὰ κἀνῃ μὲ ἰδιὰ του ἔξοδα συμβολαιογραφικὸν πιστοποιητικὸν περὶ τούτων, τὸ ὅποιον θέλει περιέχῃ τὰ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντα δικαιώματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος, καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ὀρισμῶν, καὶ προσέτι τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, καὶ τὴν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἀναφερθεῖσαν συμφωνίαν, ἂν δηλαδὴ ταῦτα εἶνε ἀναγκαῖα, καὶ θέλει προσδιορίξῃ ἀκριβῶς τὰ διδόμενα εἰς ἐγγύησιν ἀντικείμενα. Εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ἔγγραφον τῆς ἐγγυήσεως τοῦτο, ἐκδιδόμενον θέλουν προστεθῆ τὸ πρωτότυπον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐκτιμήσεως, ὁμοῦ μὲ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 10 ὀρισμένα ἐπισυναπτόμενα, καὶ ἐπικυρωμένην περιλήψῃν ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, περὶ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ εἰς ἐγγύησιν δοθέντος. (2) **Ἄρθρον 12.** Κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 6 (18) Φεβρουαρίου 1834 περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ταμιῶν,

(1) Ἡ τῆς Κοινοτήτος ἤδη, μετὰ τὸν ν. ΔΝΖ' τοῦ 1912, περὶ συστάσεως δήμων καὶ κοινοτήτων.

(2) Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3527 τοῦ 1854 ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ἐγγυοδοτικὸν συμβόλαιον πρέπει νὰ ἀναφέρει εὐκρινέστατα καὶ σαφῶς τὸν σκοπὸν τῆς συντάξεώς του, ἥτοι ν' ἀναγράφῃ ρητῶς ὅτι ὁ παρέχων τὴν ἐγγύησιν : ἐγγυᾶται πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ πᾶσαν ἐν γένει ἔλλειψιν τῆς διαχειρίσεώς του, τὴν ὅποιαν τὸ Δημόσιον ἤθελε καταλογίσῃ εἰς βάρος του, καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη ἐγγύησις θέλει ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἀπαραμειώτως μέχρι οὗ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἤθελε κηρυχθῆ ὁ ὑπόλογος ὅτι δὲν εἶναι πλέον ὑπεύθυνος πρὸς τὸ Δημόσιον, καὶ ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς ἐγγυήσεως εἶναι λελυμένη.— Συν-

πρέπει νὰ προηγηθῆται πάντοτε ἡ δόσις τῆς ἐγγυήσεως ἀπὸ τὴν ἔναρξιν τῆς ὑπηρεσίας. (1) Τὸ ἐν ἄρθρῳ 11 σημειωθὲν ἔγγραφο τῆς ἐγγυήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπισυναφθῆ καὶ ἡ παρὰ τοῦ ἡμετέρου γενικοῦ ταμείου ἐκδοθεῖσα ἀπόδειξις ὅταν ἡ ἐγγύησις κατετέθη εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτια, τὸ διευθύνει τότε ὁ ἐγγυόμενος ὑπάλληλος εἰς τὴν Γραμματεῖαν εἰς ἣν ὑπάγεται, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιθέσῃ ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ἔγινε δεκτὸν παρ' αὐτῆς, ἅμα εὐρεθῆ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅτι ἔχει καλῶς καὶ δὲν ἀντιβαίνει εἰς τοὺς τυπωθέντας ὁρισμοὺς καὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ νόμου, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρεσίαν παραδίδεται διὰ νὰ μὲν πεφυλαγμένον. — **Ἀρθρον 13.** Ἄνίσως ὑπάλληλος ἀπὸ τοὺς δόντας ἐγγύησιν μετατεθῆ, ἢ προβιβασθῆ εἰς ὑπηρεσίαν πλέον ἐκτεταμένην, τότε μόνον ἡμπορεῖ οὗτος νὰ μεταχειρισθῆ τὴν προλαβοῦσάν του ἐγγύησιν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς δοθείσης αὐτῷ νέας υπηρεσίας, ὅταν λάβῃ τὴν εἰς τοῦτο συγκατάνευσιν τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου. Πρέπει ὅμως νὰ κάμῃ πάλιν νέον ἔγγραφο ἐγγυήσεως, φυλαττομένων ἐν τούτοις τῶν διαταχθέντων ἐν § 24 τοῦ διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου (8 Ὀκτωβρίου) 1833 τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. (2) — **Ἀρθρον 14.** Ἄμα δὲ τὸ δημόσιον φωραθῆ, ὅτι ἔχει ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ὅλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους μόνον ἐγγυήσεώς τινος διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς υπηρεσίας τοῦ ἐγγυηθέντος, ὁ ὑπάλληλος ἡμπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰ χρεῖα τῆς υπηρεσίας του τότε μόνον, ὅταν ἀναπληρώσῃ τὴν ἐγγύησιν. — **Ἀρθρον 15.** Ἡ παρὰ τῷ γενικῷ ταμείῳ εἰς μετρητὰ ἢ εἰς γραμμάτια κατατεθεῖσα ἐγγύησις, λαμβάνεται εἰς κατοχὴν παρὰ τοῦ δημοσίου χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ ἐν τούτῳ δικαστικὴ τις πράξις, διὰ νὰ ἀπαντηθῆ ἢ κατὰ τὸν διαταχθέντα τρόπον ἀποφασισθεῖσθαι ἐνοχὴ ὑπηρεσίας κατὰ τοῦ ἐγγυηθέντος ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἀνίσως ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, τότε γίνεται ἡ ὑπ' αὐτῶν ἐγγύησις εἰς τὰ ἀκίνητα δικαστήρια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων. — **Ἀρθρον 16.** Αἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τότε μόνον ἡμποροῦν νὰ ἐπιστραφῶσιν, ὅταν παραιτηθῆ τῆς υπηρεσίας ἢ ἀποθάνῃ ὁ ὑπάλληλος, ὑποτιθεμένου πάντοτε, ὅτι παρέδωκε τοὺς λογαριασμοὺς του, καὶ ὅτι κατ' αὐτοὺς διετηρήθη ἐντελῆς ἀκρίβεια καὶ τιμιότης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. — Τόσον δὲ περὶ τούτου, ὅσον καὶ περὶ ἐλαττώσεως, μεταθέσεως, ἀξίσεως καὶ μεταβολῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλει ἀποφασίξῃ τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ ὑπάρχοντα διατάγματα (1). — **Ἀρθρον 17.** Τὸ Ἡμέτερον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει κρατεῖ χωριστὸν κατάλογον διὰ τὰ παρ' αὐτῷ κατατεθέντα ἔγγραφα τῶν ἐγγυήσεων· πλὴν αἱ κατατεθεῖσαι ἐν τῷ γενικῷ ταμείῳ ἐγγυήσεις εἰς με-

τάσσονται δὲ τὰ ἐγγυοδοτήρια διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ὄχι μόνον ὅταν ἡ ἐγγύησις συνίσταται εἰς ἀκίνητα κτήματα, ἀλλὰ καὶ ὅταν συνίσταται εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα, κατὰ τὰ ἐνταλθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ' 14407/46 τοῦ 1877 ἐγκυκλίου τοῦ Γεν. Λαγιστηρίου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραίτησιν τῆς συζύγου, ὅρα ἀνωτέρ. σ. 310 ὑποσ.

(1) Ἡδὴ λογ. ν. ἄρθρ. 194.

(2) Ἡ μνημονευομένη διάταξις ἔχει ὡς ἑξῆς: Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει ἂν κατὰ τοὺς γενικοὺς κανονισμοὺς πρέπει νὰ αὐξηθῆ, νὰ ἐλαττωθῆ, νὰ μεταβληθῆ, ἢ νὰ σηκωθῆ ἡ ἐγγύησις τῆς υπηρεσίας, ἔχον πάντοτε ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων τοῦ ταμείου.

(3) Ὅρα ἀνωτέρω ὑποσημείωσιν ἄρθρου 13.

τητὰ ἢ εἰς γραμμάτια θέλουν διαχειρισθῆ κυρίως κατὰ τὰ ὀριζόμενα περὶ τῶν παρακαταθηκῶν.—*Ἄρθρον 13.* Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος διατάγματος πρέπει ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα τόσον ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος νὰ ἐνεργῶσι τὰ περὶ τῆς ἐγγυήσεως Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον θέλει ἀγρυπνῆ κατὰ τοῦτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ

Ἄρθρον 133. Ὅλα τὰ διδόμενα ἀπὸ τὸ δημόσιον δάνεια μὲ τόκον ἢ χωρὶς τόκον, καθὼς καὶ αἱ παντὸς εἵδους προκαταβολαί, ἐγγράφονται εἰς ἓνα κοινὸν λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἢ ἀνάπτυξις γίνεται εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον, κρατούμενον παρὰ τῷ γενικῷ λογιστηρίῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 134. Τὰ εἰδικὰ διατάγματα, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκρίνεται νὰ δοθῆ τὸ δάνειον ἢ ἡ προκαταβολή, προκαλούμενα καὶ προσυπογραφόμενα ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, κοινοποιοῦνται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις μόνος ζητεῖ ἐκάστοτε ἔκτακτον πίστωσιν καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν.

Ἄρθρον 135. Κατ' ἔτος ὑποβάλλεται εἰς τὰς Βουλὰς καὶ πέμπεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἔλεγχον, ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, μετὰ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν, κατάστασις ὄλων τῶν δανείων καὶ προκαταβολῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει καταδεικνύει κατ' ἔτος καὶ κατ' ὄνομα.

1. Τὰ δανεισθέντα,
2. Τὴν προθεσίαν τῆς πληρωμῆς,
3. Τὰ πληρωθέντα εἰς ἐξόφλησιν ἢ λογαριασμόν,
4. Τὰ μένοντα ὀφειλόμενα καὶ.
5. α' Τὰ ἐπὶ προκαταβολῇ δοθέντα,
β'. Τὰ συμψηφισθέντα ἐξ αὐτῶν καὶ.
γ'. Τὰ μένοντα ὑπόλοιπα.

Ὅπως τὸ Δημόσιον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πολιτείας δανεῖται, οὔτω δύναται, δυνάμει εἰδικῶν περὶ τούτου νόμων, νὰ δανείσῃ, ὅταν ἐκ τῶν προὔπολογισμῶν αὐτοῦ ἔχη περισσεύματα. Τοῦτο συνήθως πράττει τὸ Δημόσιον, ὡσάκις πρόκηται νὰ ἐνισχύσῃ τὰς πλουτοπαραγωγικὰς δυνάμεις

τοῦ τόπου, παρέχον δάνεια ἢ προκαταβολὰς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, δὲν δανείζει τὸ Δημόσιον, ἀλλ' ἐγγυᾶται πρὸς τρίτους διὰ τὴν χορήγησιν δανείων.

Τοιαῦτα δάνεια τὸ ἑλληνικὸν Δημόσιον μέχρι τοῦδε δὲν παρέσχεν. Ἦγγυήθη ὅμως, δυνάμει ἐιδικῶν νόμων, πρὸς χορήγησιν δανείων ἐκ μέρους τρίτων χάριν πλουτοπαραγωγικῶν ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν τῆς χώρας, οἷον πρὸς γεωργοκτηματίας, βιομηχάνους, δῆμους κλπ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΚΤΩΝ

Άρθρον 136. Εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον ὑπάρχει εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων του, τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀνωτέρω πράξεων κρατοῦνται εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον καθημερινὸν καὶ καθολικὸν κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον μετὰ τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν.

Τὰ Ὑπουργεῖα τηροῦσιν εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς λογιστικὰς πράξεις τοὺς αὐτοὺς κανόνας καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογιστικῶν τούτων πράξεων προσαρτῶνται ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ νόμος.

Ὁ ν. 914 τοῦ 1917, ὑπήγαγε τὸ προσωπικὸν τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, (1) συγχρόνως δὲ συνέστησε καὶ λογιστικὰ γραφεῖα παρὰ τοῖς δευτερεύουσι διατάκταις τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἤτοι παρὰ ταῖς Νομαρχίας, διὰ δὲ τοῦ ν. 1149 τοῦ 1918 συνεστήθησαν εἰδικὰ Λογιστήρια καὶ παρ' ἑκάστη Γενικῇ Διοικήσει. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς : ν. 914 : **Άρθρ. 1.* Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, τὰ Εἰδικὰ λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων καὶ τὰ Λογιστικὰ γραφεῖα τῶν δευτερευόντων δια-

(1) Ὅρα καὶ ἄρθρ. 2 ν. 4796 τοῦ 1930, ἀνωτ. σ. 10.

τακτῶν ἀσχοῦσι τὰ διὰ τῶν Λογιστικῶν Νόμων καὶ κανονισμῶν ἀγατεθειμένα αὐτοῖς καθήκοντα δι' ἐνιαίου προσωπικοῦ, ὑπαγομένου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, κατανεμομένου δὲ καὶ μετατιθεμένου ἐκάστοτε μεταξύ τῶν διαφόρων τμημάτων καὶ γραφείων τῶν εἰρημένων Λογιστηρίων καὶ μεταξύ τῶν Λογιστικῶν γραφείων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν, διὰ Βασιλικῶν μὲν Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 συμβουλίου προκειμένου περὶ μεταθέσεως, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἰδίου Συμβουλίου προκειμένου περὶ τοποθετήσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως ἐδρευούσας.— **Ἀρθρ. 2. α')** Τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἀποτελοῦσιν ἀνεξάρτητα τμήματα τῶν Ὑπουργείων, παρ' οἷς ἐδρεύουσι, τελούντα ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ.— **β')** Οἱ τμηματάρχαι τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων ὑπέχουσι τὰς εὐθύνας τμηματάρχου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΦΠΣ' τοῦ 1876 καὶ ΧΕ' τοῦ 1877 «περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν».— **γ')** Ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων ἀσχοῦσι πειθαρχικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 505 «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν», ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Ὑπουργὸς παρ' ᾧ ἐδρεύει τὸ Εἰδικὸν λογιστήριον, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἐπὶ τῶν λογιστῶν τῶν Δευτερευόντων διατακτῶν ἀσχοῦσι ὁμοίαν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ὁ ἀρμόδιος δευτερευόντων διατάκτης.— **Ἀρθρ. 3. Παρ'** ἐκάστη Νομαρχία συνιστᾶται ἴδιον Λογιστικὸν γραφεῖον εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ἤγησις τῶν βιβλίων ὡς καὶ πᾶσα ἡ ἐργασία ἡ σχετιζομένη πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν πιστώσεων παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο τοποθετεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 1 εἰς λογιστὴς ἢ ὑπολογιστὴς.— **Β. Δ. τῆς 3 Νοεμβρίου 1917**, περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.— **Ἀρθρον 19.** Τὰ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις εἰδικὰ λογιστήρια καὶ τὰ παρ' ἐκάστη Γενικῇ Διοικήσει λογιστικὰ γραφεῖα ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις πᾶσαν ἐργασίαν σχετιζομένην πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου καὶ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμενων πιστώσεων διὰ δαπάνας τῶν Γενικῶν Διοικήσεων, κατὰ τὰς ἑξῆς διακρίσεις : — **α')** Καταρτίζουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ὡς καὶ τῶν ἐσόδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου.— **β')** Ἐγγράφουσιν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ κεκανονισμένα βιβλία.— **1)** τὰς χορηγουμένας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διὰ τῶν εἰδικῶν νόμων ἢ Β. διαταγμάτων πιστώσεις, **2)** τὰς ἐκκαθαριζόμενας ἀπαιτήσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ Κράτους καὶ τὰ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα.— **γ')** ἐκδίδουσι, συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα καὶ τὰς νομίμους διατυπώσεις, τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν δικαιούχων, ὡς καὶ τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, δι' ὧν μεταβιβάζουσι πιστώσεις εἰς τοὺς δευτερευόντας διατάκτους.— **δ')** Καταρτίζουσι καὶ ὑποβάλλουσι

εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐντὸς τοῦ α' δεκαήμερου ἑκάστου μηνὸς τὸ βραδύτερον πίνακα ἐμφαίνοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος μηνὸς ἐκκαθαρισθείσας ὑπὲρ διαφόρων πιστωτῶν ἀπαιτήσεις καὶ τὰ ἐκδοθέντα χρηματικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα. — ε') Ἐντὸς τοῦ α' δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς καταρτίζουσι καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πίνακα τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα χρηματικῶν κεφαλαίων. — ς') Συντάσσουσιν καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸν Γενικὸν Λογιστήριον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης χρήσεως τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως μετὰ τῶν κεκανονισμένων ὀνομαστικῶν. — ζ') ἔκτελοῦσι τὴν σχετικὴν πρὸς τὴν ἀνάληψιν τῶν δαπανῶν ἐποπτείαν». ***Ἀρθρ. 20.** Τὰ παρ' ἑκάστη Νομαρχία λογιστικὰ γραφεῖα διαχειρίζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις τὰς ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν καὶ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν τιθεμένας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Νομαρχῶν πιστώσεις κατὰ τὰς ἑξῆς εἰδικωτέρας διαιρέσεις: — α') Ἐκκαθαρίζουσι τὰ ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου δικαιώματα καὶ ἐκδίδουσι τὰ σχετικὰ ἐντάλματα πληρωμῆς. — β') Ἐγγράφουσιν εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ κεκανονισμένα βιβλία: 1ον) τὰς τιθεμένας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Νομαρχῶν πιστώσεις διὰ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων τῶν Ὑπουργῶν, 2ον) τὰς ἐκκαθαριζομένας ἀπαιτήσεις τῶν πιστωτῶν τοῦ Κράτους, καὶ 3ον) τὰ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα. — γ') Καταρτίζουσι καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἑκάστου μηνὸς τὸ βραδύτερον, πίνακα ἐμφαίνοντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λήξαντος μηνὸς ἄθροισμα τῶν μεταβιβασθειῶν πιστώσεων, τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα καὶ τὰ ἐκδοθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα. — δ') Καταρτίζουσι συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα καὶ υποβάλλουσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων προθεσμιῶν τοὺς μηνιαίους αὐτῶν λογαριασμοὺς ὡς καὶ τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν». — **N. 1149 τοῦ 1918.** ***Ἀρθρ. 13.** Παρ' ἑκάστη Γενικῆ Διοικήσει ἐγκαθίσταται εἰδικὸν λογιστήριον, λειτουργοῦν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 914 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ 1ενικῶ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους». Τοποθετοῦνται δὲ παρ' αὐτῷ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου, εἰς γραμματεῦς προϊστάμενος, καὶ εἰς ὑπολογιστῆς, ὧν οἱ ἀριθμοὶ προστίθενται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. — Ὁ προϊστάμενος τοῦ εἰδικοῦ λογιστηρίου προσυπογράφει τὰ ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεων, ὑπέχει δὲ καὶ πάσας τὰς εὐθύνas τμηματάρχου εἰδικοῦ Λογιστηρίου Ὑπουργείου. — ***Ἀρθρ. 22.** Τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμενας πιστώσεις, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς δαπάνas τῶν Γεν. Διοικήσεων, διαχειρίζονται οἱ Γεν. Διοικηταί, ὡς κύριοι διατάκται, μὴ ὑποβαλλόμενοι ὅμως εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου „AYOZ" τοῦ 1887, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 400 τοῦ 1914, προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ λογοδοτοῦντες ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς δευτερευόντες διατάκται, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ προμνημονευθέντος „AYOZ" νόμου. — Οἱ Γενικοὶ Διοικηταὶ τὰς κατὰ τὰ ἀνωτέρω πιστώσεις διαθέτουσι δι' ἐνταλμάτων χρηματικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νομοθεσίας ὀριζόμενα». — **B. Δ. 10**

Φεβρ. 1918, περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 1149 τῆς 5 Φεβρουαρίου 1918, περί Γενικῶν Διοικήσεων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις: **Ἄρθρ. 17**. Οἱ γενικοὶ διοικηταὶ διαχειρίζονται τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου πιστώσεις ὡς ἐπιτροποὶ τῶν ὑπουργῶν δευτερεύοντες διατάκται, μεταβιβαζομένων εἰς αὐτοὺς τῶν σχετικῶν πιστώσεων δι' ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 875 τοῦ 1917 περί ἐπεκτάσεως καθ' ὅλον τὸ Κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1818 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως περί τῶν κυβερνητικῶν ἀντιπροσώπων ἢ ἐπιτρόπων, ὡς δευτερευόντων διατακτῶν καὶ τὰς ἰσχύουσας ἐν γένει διατάξεις περί δημοσίου λογιστικοῦ. (1) **4. 8 Μαρτίου 1931**, περί Κανονισμοῦ κλπ. **ἄρθρον 8**. «Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τῶν ὑπουργείων ὑπάγονται: α') Ὁ ἔλεγχος, θεώρησις καὶ καταχώρησις τῶν παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου διαβιβαζομένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἡ ἀποστολὴ τούτων εἰς τὰ οἰκεία ταμεία μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ οἰκείου παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου θεώρησιν αὐτῶν. — β') Ἡ μεταβίβασις εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας τῶν ἀναγκαίων πιστώσεων διὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἀποστολῆς αὐτοῖς τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων.— γ') Ἡ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ χορηγουμένων πιστώσεων, ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωματικῶν ἢ ἐκτάκτων πιστώσεων.— δ') Ἡ σύνταξις τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκάστης χρήσεως.— ε') Ἡ τήρησις τοῦ λογαριασμοῦ τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων.— ς') Ἡ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου κατ'ἀρτίσις τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 879 καὶ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ διατάγματος τῆς 27 Μαρτίου 1919 προβλεπομένης καταστάσεως. (2). — **Ἄρθρον 9**. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἐκάστης Γενικῆς Διοικήσεως ὑπάγονται: — α') Ὁ ἔλεγχος, θεώρησις καὶ καταχώρησις τῶν διαβιβαζομένων ὑπὸ τῆς οἰκείας παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἡ ἀποστολὴ τούτων εἰς τὰ οἰκεία ταμεία μετὰ τὴν θεώρησιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπιτρόπου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — β') Ἡ καταχώρησις εἰς τὰ οἰκεία βιβλία τῶν ὑπὸ τῶν κυρίως διατακτῶν μεταβιβαζομένων πιστώσεων.— γ') Ἡ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει ὑπηρεσίας ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ Δημοσίου κατ'ἀρτίσις καὶ ὑποβολὴ εἰς εἰδικὰ λογιστήρια τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων: 1) Μηνιαίας καταστάσεως ἐμφαινούσης τὰς μεταβιβασθείσας πιστώσεις, τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις καὶ τὰς ἐνταλθείσας δαπάνας καὶ 2) Τελειωτικοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως λογαριασμοῦ τῶν

(1) Ὅρα καὶ ν. 1855 ἄρθρα 2, 4, 5, 6, ἀνωτ. σ. 10 καὶ ἐπομ.

(2) Ὅρα ἀνωτ. σ. 70 καὶ 73.

μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων, ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἐνταλθεισῶν δαπανῶν.— δ') Ἡ κατάρισις καὶ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τῶν μηνιαίων καὶ ἐτησίων λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.— **Ἄρθρον 10.** 1. Ὁ εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων ἀνατιθέμενος ὡς ἄνω ἔλεγχος ἀφορᾷ εἰς τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης, τὸ κανονικὸν τῆς ἐκκαθάρισεως καὶ τὸ ὁρθὸν τοῦ καταλογοῦ ταύτης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.—2. Πᾶσα διαφωνία μεταξὺ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ οἰκείου Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἀναφορικῶς μετὰ τὴν νόμιμον ἢ μὴ ἐκδοσὶν ἐντάλματός τινος αἴρεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1555.

Ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ, διὰ τὰ ἔξοδα τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τούτῳ ἀνηκουσῶν, ὑπάρχει *εἰδικὸν λογιστήριον*, ὅπερ σκοπὸν ἔχει νὰ διαχειρίζηται τὰς χρησιμοποιέμενας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ τοῦτο ἀνήκει, πιστώσεις. Πρὸς τοῦτο ἀπασχολεῖται νὰ ἐγγράφῃ τὰς χρησιμοποιέμενας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πιστώσεις, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου, νὰ ἐκδίδῃ ἐντάλματα καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν. Θεωροῦνται δὲ τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἐξαρτήματα τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, πρὸς ὃ πρέπει νὰ συμφωνῶσι κατὰ τὰς ἐγγραφὰς εἰς τὰ βιβλία των, ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ εἰς τὰς πιστώσεις ταύτας πράξεις τοῦ τε Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τῶν Ὑπουργείων ἐγγράφονται πᾶσαι κατὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας, τὰς αὐτὰς μεθόδους καὶ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

Διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν πράξεων των τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ὑποχρεοῦνται νὰ κρατῶσιν ἕκαστον τὰ ἑξῆς βιβλία: α') *ἡμερολόγιον*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν τάξιν τὰ ἐκδιδόμενα χρηματ. ἐντάλματα· β') *καθολικόν*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τὰ ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα· γ') *βιβλίον τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται κατὰ διατάκτην αἱ μεταβιβαζόμεναι εἰς αὐτοὺς πιστώσεις καὶ αἱ κατὰ μῆνα ἐνεργοῦμεναι πληρωμαὶ ἢ ἐνταλθέντα ἔξοδα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ δ') *ἡμερολόγιον καὶ καθολικόν*, ἐν ᾧ ἐγγράφονται τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενα ἐντάλματα. (1)

(1) Δ. 8 Μαρτ. 1931, ἄρθρον 12. «Τὰ τμήματα τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων τηροῦσι τὰ κάτωθι βιβλία:—α') Ἡμερολόγιον διὰ τὴν κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν τάξιν καταχώρησιν τῶν ἐκδιδόμενων χρηματικῶν ἐνταλμάτων τακτικῶν καὶ ἐπιτροπικῶν.—β') Καθολικόν διὰ τὴν κατ' ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καταχώρησιν τῶν ἐκδιδόμενων χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐπιτροπικῶν.—γ') Βιβλίον λογαριασμοῦ δευτερευόντων διατακτῶν, ἐν ᾧ καταχωρίζονται κατὰ διατάκτην αἱ μεταβιβαζόμεναι αὐτοῖς πιστώσεις καὶ αἱ κατὰ μῆνα ἐνεργοῦμεναι πληρω-

Ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων ἕκαστον εἰδικὸν λογιστήριον τηρεῖ, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὅσα ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον.

Ἐκ τῶν τηρουμένων εἰς τὰ εἰδικὰ λογιστήρια βιβλίων, τὸ μὲν καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν τηροῦνται κατ' ἔτος, οἰκονομικόν, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ χρῆσιν.

Παρ' ἑκάστου εἰδικοῦ λογιστηρίου, τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνός, συντάσσεται γενικὸς ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ καθολικῷ μερίδῳ, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου, ἐν ᾧ ἐπισυνάπτονται καὶ τὰ ἐξηγητικὰ φύλλα διὰ τὰς ἐγγραφομένας πράξεις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, ἀποστέλλεται ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου μηνός εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Δίκαιώματα ἀποκτόμενα ἐκ προσωπικῆς ὑπηρεσίας, ἧτις ἐξακολουθεῖ καὶ δι' ἣν καθ' ὄρισμένας προθεσμίας ἐνεργοῦνται πληρωμαὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων μετὰ τὴν λήξιν τῶν προθεσμιῶν.

Τὰ ἐκάστοτε ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἐγγράφονται ἐκτὸς τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων, τὰ δ' ἐπιτροπικὰ καὶ εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

Τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἐγγράφονται εἰς τὰ βιβλία τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων κατὰ μῆνα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στελλομένων αὐτοῖς παρὰ τῶν διατακτῶν μηνιαίων καταστάσεων καὶ στελεχῶν.

Τὰ πληρωνόμενα ἐκάστοτε ἐντάλματα ἐγγράφονται κατὰ μῆνα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταστάσεων, τὰς ὁποίας ἀποστέλλουσιν εἰς τὰ εἰδικὰ λογιστήρια, τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ οἱ δευτερεύοντες διατάκται. Τὰ δὲ πληρωνόμενα ἐντάλματα τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, ἐκτὸς τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία ταῦτα, ἐγγράφονται καὶ εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

Τὰς πληροφορίας, τῶν ὁποίων τὰ εἰδικὰ λογιστήρια ἔχουσιν ἀνάγκην, διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐγγραφῶν, λαμβάνουσιν ἀπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Κανονιστικῶς, περὶ τῶν εἰδικῶν λογιστηρίων καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διέλαβον τὰ ἄρθρ. 1, 57-65, 86-89 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 137. Οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάκται, εἰς

μαὶ ἢ ἐνταλθέντα ἔξοδα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.—δ') Ἡμερολόγιον καὶ καθολικὸν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων».

τοὺς ὁποίους μεταβιβάζεται μέρος τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεων, κρατοῦν βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων, καθημερινὸν τῶν ἐνταλμάτων, καὶ βιβλίον κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων, ὅπου παρατίθενται καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς αὐτοὺς πιστώσεις.

Οἱ δευτερεύοντες διατάχται ἐνεργοῦσι κατ' ἐντολὴν τῶν κυρίων διατακτῶν, οἵτινες μεταβιβάζουσι κατ' ἐπιτροπὴν μέρος τῶν χορηγηθεισῶν εἰς αὐτοὺς πιστώσεων. Ἐπομένως, εἰς τὴν ἐντολὴν τῶν πληρωμῶν περιορίζονται μόνον εἰς ὅσα ποσὰ παρεχώρησαν αὐτοῖς πρὸς τοῦτο οἱ ὑπουργοί.

Τὰ βιβλία, ἅτινα οἱ δευτερεύοντες διατάχται ὑποχρεοῦνται νὰ τηρῶσιν εἶνε τὰ ἑξῆς: α') **βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων**, εἰς ὃ ἐγγράφονται τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν ἐκάστου Ὑπουργείου ἀποκτώμενα δικαιώματα· β') **βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων**, ἐν ᾧ ἐγγράφονται κατὰ χρονολογικὴν τάξιν καθ' ἡμέραν τὰ ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐντάματα, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν διὰ πᾶσαν χοῆσιν καὶ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον καὶ γ') **βιβλίον τῶν κατ' ἄρθρον ἐξόδων**, ἐν ᾧ ἐγγράφονται, κατ' ἄρθρον ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος μηνός, αἱ χορηγηθεῖσαι εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάχτας πιστώσεις καὶ αἱ κατὰ μῆνα ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῶν ταμιῶν ἀποστελλομένων αὐτοῖς καταστάσεων. Προορισμὸς τοῦ βιβλίου τούτου εἶνε νὰ παρουσιάξῃ ὑπὸ μίαν καὶ μόνην ἔποιψιν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου Ὑπουργεῖου τὸ ποσὸν τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων καὶ τὸ τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν· δι' ὅ, ἅμα λαμβάνονται παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάματα, ἐγγράφεται τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων εἰς τὰ διάφορα ἄρθρα, δι' ἃ προορίζονται.

Ἐκτὸς τῶν βιβλίων τούτων οἱ δευτερεύοντες διατάχται τηροῦσι καὶ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα βοηθητικὰ βιβλία ἀπαιτεῖ ἡ ἰδίᾳ ἐκάστου δευτερευόντος διατάχτου ὑπηρεσία.

Τὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κρατοῦνται κατὰ χρῆσιν ἰδιαιτέρως δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον. Ὁ διάδοχος δευτερευόντός τινος διατάχτου, ἀπομακρυνομένου ὅπωςδῆποτε τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐξακολουθεῖ τὰς ἐπὶ τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἐγγραφὰς κατὰ συνέχειαν, χωρὶς ν' ἀρχίσῃ νέας τοιαύτας, παραλαμβάνων οὕτω τὸ ὅλον λογιστικὸν τοῦ προκατόχου του ὡς καὶ τὰς μῆπω διατεθείσας πιστώσεις, αἵτινες ἐχορηγήθησαν εἰς τὸν προκατόχον, ἰσχύουσαι καὶ διὰ τὸν διάδοχον, ὅστις εἶνε ὑπόχρεως, ἀφ' ἧς ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν, νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς ἕκαστον Ὑπουργ-

γείον τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐκάστης χρήσεως κατάστασιν τῆς ὅλης λογιστικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀφορώσης τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο.

Αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται ἅμα προσδιορισθῆ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τὸ εἰς ἕκαστον τῶν πιστωτῶν ἐκάστου Ὑπουργείου ὀφειλόμενον ποσόν, ἀσχέτως ἐὰν ἡ ἐκδοσις τοῦ ἐντάλματος δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἀναβληθῆ, ὡς ἐπίσης δὲν κωλύεται ἡ ἐγγραφὴ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας ἀποκτηθέντων δικαιωμάτων τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἢ δι' ὑπηρεσίαν ἀπόντων ὑπαλλήλων. Εἰς τὰς ἐγγραφὰς δ' ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐκάστου μηνὸς συμπεριλαμβάνονται, ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνός, καὶ τὰ διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἀποκτηθέντα δικαιώματα, ὧν τὸ ποσὸν προσδιορίζεται διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνός. Αἱ δ' εἰς τὰς δύο στήλας τοῦ βιβλίου τούτου ὡς καὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ἐγγραφόμεναι ποσότητες ἀθροίζονται κατὰ μῆνα. Εἰς μίαν τῶν στηλῶν τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ἐγγράφονται τ' ἀκυρούμενα τοιαῦτα.

Τὰ εἰς τὰς ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐνεργουμένας ἐγγραφὰς ἀνακαλυπτόμενα ἀριθμητικὰ λάθη, μετὰ τὴν ἀποστολὴν, κατὰ τὰ κατωτέρω, εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τῆς μηνιαίας καταστάσεως, διορθῶνται δι' ἐγγραφῆς ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθησαν, προστιθεμένου εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τοῦ κατὰ λάθος σημειωθέντος μικροτέρου ποσοῦ ἢ ἀκυρουμένου τοῦ περιπλέον σημειωθέντος· ἀπαγορεύεται δὲ πρὸς διόρθωσιν σφάλματος νὰ γράφηται ἄλλο ποσὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς σημειωθέντος, οὐδὲ πρὸς διόρθωσιν προηγουμένου σφάλματος νὰ μεταβάλληται ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον τὸ πραγματικὸν ποσὸν ἄλλης διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν μεταγενεστέρως ἐγγραφῆς.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὑποχρεοῦνται, ἀπ' οὗ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν βιβλίων των, νὰ ποστέλλωσιν, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνός, εἰς ἕκαστον τῶν Ὑπουργείων κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐνεργηθειῶν παρ' αὐτῶν πράξεων διὰ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, ἐξηγμένην ἐκ τῶν τηρουμένων ὑπ' αὐτῶν βιβλίων. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶνε σύνοψις τῶν ἐγγραφομένων ποσῶν εἰς τὸ κατ' ἀρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων, παριστάνει δὲ κατ' ἀρθρον καὶ καθ' ὑποδιαίρεσιν ἀρθρου, ἐὰν εἶνε ἀνάγκη: α') τὸ ἄθροισμα τῶν μεταβιβασθειῶν πιστώσεων β') τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα γ') τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων καὶ δ') τὸ ποσὸν τῶν πληρωμῶν.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὑποχρεοῦνται, ἐκτὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς καταστάσεως ταύτης, νὰ υποβάλλωσιν, ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν

ἐκάστου μηνός, εἰς ἕκαστον τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων : α') πίνακα τῶν ἐντὸς τοῦ προηγουμένου μηνός ἐπιγενομένων μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐπιφέρουσιν ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας καὶ β') πίνακα, ἐμφαίνοντα τοὺς δι' ἀδείας ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας των, κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, ὑπαλλήλους. Δι' ὅ, εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας πρέπει νὰ κοινοποιῶνται πᾶσαι αἱ περὶ παύσεως, μεταθέσεως καὶ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου τῶν διατακτῶν τούτων διαταγαί, νὰ εἰδοποιῶσι δ' οἱ δευτερεύοντες διατάκται κατὰ μῆνα τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν μὲ ἀδειαν ἀπομακρυνθέντων τῆς ὑπηρεσίας των ὑπαλλήλων.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὑποχρεοῦνται, ἵνα ἅμα τῇ λήξει ἐκάστου οἴκον, ἔτους κλείωσι τὰ λογιστικὰ αὐτῶν βιβλία τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους, μεθ' ὃ ἐξάγουσιν ἐκ τῶν βιβλίων των τούτων γενικὴν κατάστασιν τῶν δι' ὅλην τὴν χρῆσιν ταύτην ἐνεργηθειῶν παρ' αὐτῶν πράξεων, ἧτις κατάστασις ἀποστέλλεται εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα μετ' ἐξηγητικῶν φύλλων, περιεχόντων ἐφ' ἐκάστου ἄρθρου τῶν ἐξόδων τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξελέγχεται παρὰ τοῦ οἰκείου κυρίου διατάκτου, ὅστις εἰδοποιεῖ τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας, ἐὰν ἔχωσι νὰ προσθέσωσι ἢ νὰ τροποποιήσωσι τι ἐπὶ τῶν βιβλίων των καὶ διατάττει συγχρόνως καὶ τὴν ὀριστικὴν κλείσιν τῶν λογιστικῶν των βιβλίων.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὀφείλουσι νὰ φυλάττωσι τὰς κατὰ μῆνα πεμπομένας αὐτοῖς παρὰ τῶν ταμίων καταστάσεις τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων, αἵτινες καταστάσεις ἀποτελοῦσιν οὐσιωδέστατον στοιχεῖον τοῦ λογιστικοῦ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

Οἱ δευτερεύοντες διατάκται ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐντὸς τῶν δέκα πρώτων ἡμερῶν ἐκάστου μηνός, εἰς διπλοῦν καὶ καθ' Ὑπουργεῖον, τοὺς ἀνωτέρω ρηθέντας μηνιαίους λογαριασμοὺς μετὰ τῶν στελεχῶν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὸν προηγουμένον μῆνα, οἵτινες λογαριασμοὶ καὶ στελέχη, ἅφ' οὗ ἐγκριθῶσι καὶ ἐγγραφῶσιν ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἀποστέλλονται, ἐντὸς τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐλήφθησαν, εἰς τ' ἁρμόδια Ὑπουργεῖα.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καθορίζει τὸν χρόνον, καθ' ὃν οἱ δευτερεύοντες διατάκται ἀποδίδουσι τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των.

Κανονιστικῶς, τὰ περὶ δευτερευόντων διατακτῶν καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν διέλαβον τὰ ἄρθρα 66, 67, 69—78, 81 τοῦ Β.Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 138. Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἐκάστου

μηνὸς οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάχται, ἀφ' οὗ βεβαιωθῶσι περὶ τῆς ὀρθότητος τῶν βιβλίων των, διευθύνουν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα πράξεων των (¹).

Ἄρθρον 139. Εἰς τὴν προσδιωρισμένην ἐποχὴν διὰ τὴν παῦσιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων ἐκάστης χρήσεως, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὑπουργῶν διατάχται συντάσσουν καὶ διευθύνουν εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον γενικὴν κατάστασιν τῶν δι' ὅλην τὴν χρῆσιν ταύτην πράξεων των, καὶ κλείουν τὰ βιβλία αὐτῆς (²).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΤΑΜΙΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ (³)

1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι.

Ἄρθρον 140. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἰσπράττουν ἀπ' εὐθείας οἱ ἴδιοι ἢ δι' εἰσπρακτόρων τὰ δημόσια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἔσοδα, τῶν ὁποίων ἢ εἴσπραξις ἀνατίθεται εἰς αὐτούς, παραλαμβάνουν εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς ταμίας (τελώνας, ἀλαταποθηκαρίους κλπ.) ὅλα τὰ παρ' αὐτῶν συναζόμενα εἰσοδήματα, δέχονται χρήματα διὰ λογαριασμὸν ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐκδίδουν, ἀδεία τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, χρηματικὰ γραμμᾶτια εἰς βάρος ἄλλων ταμιῶν.

Ἀνάπτυξις τῶν περὶ εἰσπράξεως κανόνων ἔχει δοθῆ εἰς τὸν πρῶτον τόμον τῆς παρούσης συγγραφῆς. Τὰ δημόσια Οἰκονομικὰ κτλ. § 75 σ. 383-403. Ὅρα καὶ ἀνωτέρω σελ. 29—50.

Ἄρθρον 141. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι πληρώνουν τὰ πρὸς αὐτοὺς ἐντάλματα, καὶ τὰ ἀδεία τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου ἐκδιδόμενα ἐπὶ τοῦ ταμείου των χρηματικὰ γραμμᾶτια τοῦ κεντρικοῦ ἢ ἄλλων ταμιῶν καὶ ἐξοφλοῦν, συμψηφί-

(¹) Ὅρα ἀνωτέρω ἐρμηνείαν ὑπὸ ἄρθρ. 137.

(²) Ὅρα ἀνωτέρω ἐρμηνείαν ὑπὸ ἄρθρ. 137.

(³) Τὰς περὶ τῶν Ταμιῶν ὀργανικὰς διατάξεις θὰ διαλάβῃ ἴδιον τεῦχος τῆς παρούσης συγγραφῆς.—Περὶ δὲ Δημοσίου Ταμείου καὶ τοῦ Λογιστικοῦ τῶν ταμιῶν, ὄρα. **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία* § § 76-92, 95-99 (τόμ. I. σ. 403—454, 462—486).

ζοντες τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 ἐκδιδόμενα πρὸς αὐτοὺς γραμμάτια συμψηφισμοῦ.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐνεργοῦσι τὰς πληρωμὰς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφειλομένων εἰς τοὺς πιστωτὰς αὐτοῦ. Οὕτως, οἱ ταμίαι 1) πληρῶνουνσι: τὰ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν Ταμείου ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν· 2) ἐξοφλοῦν: α') τὰ ἐπὶ τοῦ Ταμείου αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ γραμμάτια τῶν ἄλλων ταμιῶν· β') τὰ ἐπὶ τοῦ Ταμείου αὐτῶν ἐκδιδόμενα γραμμάτια ἐπὶ συμψηφισμῶ, συμψηφίζοντες ταῦτα δι' ἐξοφλήσεως αὐτῶν καὶ γ') τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα γραμμάτια παρακαταθηκῶν.

Περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐνεργοῦσι τὰς πληρωμὰς ταύτας οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐφαρμόζονται τὰ διαληφθέντα ἀνωτέρω σ. 220 καὶ ἐπ. Περὶ δὲ τῶν χρηματικῶν γραμματίων, τῶν γραμματίων ἐπὶ συμψηφισμῶ καὶ γραμματίων παρακαταθήκης, ἀνωτέρω σελ 268 καὶ ἐπ. Ὅρα καὶ ν. 890, ἄρθρ. 12, κατωτέρω.

Σχετικὰς διατάξεις περιλαμβάνουσι τὰ ἄρθρ. 6, 36, 41, 62, 74, 84, 85, 157-161 τοῦ λογ. ν. Ὅρα ὑπ' ἄρθρ. αὐτὰ σχετικὰς ἐρμηνείας. Ὅρα καὶ κατωτέρω, ὑπ' ἄρθρ. 142.

Κατὰ τὸν ν. 890 τῆς 28 Αὐγούστου 1917, περὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, *ἄρθρον 12*. Ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνεργῇ πληρωμὰς δι' ἐξόδα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τεθεωρημένων ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις.—Τὰ ἐντάλματα ταῦτα φέρονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς χρέωσιν εἰδικοῦ λογαριαμοῦ «Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, Λογαριασμός ἐξόδων». Εἰς πίστῳσιν δὲ τοῦ αὐτοῦ λογαριαμοῦ φέρει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντίστοιχον ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῆς τοῦ ὑπουργοῦ κατὰ τῶ ἐν ἄρθρῳ 8 ὀριζόμενα. (1)—Ὁ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον λογαριασμός κατατάσσεται ἐν τῷ Λογιστικῷ τοῦ Κράτους εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Λογαριασμῶν τοῦ ταμείου. Ὑποχρεοῦται δὲ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ὑποβάλλῃ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀντίγραφον τοῦ λογαριαμοῦ τούτου, συνοδευόμενον καὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων, ἅτινα μετὰ τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνεδριον. (2)

Διὰ τοῦ ν. δ. τῆς 10 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. 3423, ἐκυρώθη τὸ ἐν Γενεῦῃ ὑπογραφέν τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1927 πρωτόκολλον, περὶ ἐγκρίσεως συνάψεως δανείου Λ. Α. 9.000.000. Διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν (ἄρθρ. V. παραγρ. 9) νὰ προβῇ εἰς τὴν δημιουργίαν νέου συστήματος δημοσίου λο-

(1) Ἄρθρον 8. Ἡ κίνησις τῶν παρὰ Τραπεζαῖς χρηματικῶν Κεφαλαίων τοῦ Κράτους διενεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων ἐντολῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

(2) Ὁ διοικητικὸς ἔλεγχος ἐνεργεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικ. Συνεδρίου.

γιστικοῦ συνάδοντος πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνότητος τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ πρὸς τὴν συγκέντρωσιν ὄλων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ σχετικαὶ τοῦ πρωτοκόλλου διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἐκδοτικὴ Τράπεζα. **Ἀρθρον IV.*—1.—Νέα καὶ ἀνεξάρτητος Τράπεζα, κληθησομένη «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», θὰ ἰδρυθῆ ἐν Ἑλλάδι τὸ ταχύτερον καὶ θ' ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα τὸ βραδύτερον ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον συμβάσεως μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ σχέδιον καταστατικοῦ, τὰ προσαρτώμενα τῷ παρόντι (Παραρτήματα III καὶ IV). Ἡ ἐν λόγῳ Τράπεζα θὰ ἐκτελῆ τὰς λειτουργίας τὰς ἀνατιθεμένας εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς ρηθείσης συμβάσεως καὶ καταστατικοῦ, ἰδίᾳ δὲ θὰ πραγματοποιήσῃ καὶ θὰ διατηρῆ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, ἐν σχέσει πρὸς τὸν χρυσόν, καὶ τὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν ὄλων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Κρατικῶν ἐπιχειρήσεων.

Προϋπολογισμός. **Ἀρθρον V.* 9.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ προβῆ εἰς τὴν δημιουργίαν νέου συστήματος δημοσίου λογιστικοῦ, συνάδοντος πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνότητος τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ πρὸς τὴν συγκέντρωσιν ὄλων τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Κρατικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐν λόγῳ σύστημα θὰ περιλαμβάνῃ, ἰδίως, ταμειακὸν λογαριασμόν, συμπληρούμενον ὑπὸ λογαριασμοῦ τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ μνηϊαίαν δημοσίευσιν τῆς καταστάσεως ἐμφαινούσης τὴν ταμειακὴν κατάστασιν, τὰς εἰσπράξεις καὶ δαπάνας τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τὴν κατάστασιν τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ Δημοσ. Χρέους.

Ἡ συγκέντρωσις τῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ πραγματοποιηθῆ συμφώνως πρὸς τὸ σχέδιον τὸ περιληπτικῶς ἐκτιθέμενον εἰς τὸ Παράρτημα VI τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου».

Παράρτημα IV.—Σχέδιον Καταστατικοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Τμῆμα VIII.—**Σχέσεις μετὰ τοῦ Κράτους.**—**Ἀρθρον 45.* «Τὸ Δημόσιον θ' ἀναθέσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν διεξαγωγὴν πασῶν τῶν εἰς χρῆμα, ἐπιταγῶν, συνάλλαγμα καὶ τῶν τραπεζικῶν συναλλαγῶν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοῦ, ἰδίᾳ δὲ πάντες οἱ λογαριασμοὶ καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοῦ Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν Δημοσίων ἐπιχειρήσεων, θὰ τηρῶνται παρὰ τῇ Τραπεζῇ.—Ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τούτων δὲν θὰ καταβάλλεται τόκος ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ τηρουμένων διαθεσίμων, ἐφ' ὧν δύναται νὰ καταβάλλεται τόκος ἐπὶ ποσοστῷ κατωτέρῳ κατὰ ἐν τοῖς ἑκατὸν τοῦλάχιστον ἐτησίως τοῦ μέσου ποσοστοῦ, ὅπερ ἀπολαμβάνει ἡ Τράπεζα ἐκ τοιούτων διαθεσίμων.

—Ἡ Τράπεζα θὰ ἐνεργῇ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς δημοσίων χρημάτων καὶ θὰ τηρῇ τοὺς σχετικοὺς λογαριασμοὺς συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῶν ἀρμοδίων δημοσίων ἀρχῶν ἄνευ τινὸς ἀμοιβῆς διὰ τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ἡ εὐθύνη τῆς Τραπεζῆς ἐν σχέσει πρὸς τὰ κεφάλαια ταῦτα περιορίζεται εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν λαμβανομένων ὁδηγιῶν.—Εἰς τὴν Τράπεζαν θ' ἀνατίθεται ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ ὑπηρεσία πάντων τῶν ἐσωτερικῶν δημοσίων δανείων ὑπὸ ὄρους συμφωνηθησομένους».

Τμῆμα Χ.—*Ἔργασίαι τῆς Τραπεζῆς.*—*Ἄρθρον 55.* Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς περιορίζονται ὡς ἀκολούθως :

Ἡ Τράπεζα δύναται :

6.—Νὰ προεξοφλῇ, ἀγοράξῃ καὶ πωλῇ γραμματία τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, λήγοντα ἐντὸς τριῶν μηνῶν καὶ ὀπισθογραφημένα παρὰ τινος Τραπεζῆς, προσώπου ἢ Οἴκου ἐγκεκριμένου παρὰ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου. Τὸ σύνολον τῶν γραμματίων τῶν κτωμένων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ ἀποδεκτῶν γινομένων ὡς ἐγγυήσεις κατὰ τὴν παράγραφον 10 (γ) δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ καθ' οἰανδήποτε στιγμήν τὰ 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐν συνόλῳ. Τὸ σύνολον τῶν προεξοφλήσεων, ἐγγυήσεων καὶ τῶν προκαταβολῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, τῶν ἐπιτρεπομένων κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον 11, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν δέκατον τοῦ συνόλου τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τῆς ἐκάστοτε τρεχούσης χρήσεως, ὡς ἔχει ψηφισθῆ οὗτος παρὰ τῆς Βουλῆς.

10.—Νὰ χορηγῇ πιστώσεις ἐπὶ ὠρισμένη προθεσμία μὴ ὑπερβαινούση τοὺς ἕξ μῆνας ἔναντι τῶν ἀκολουθῶν ἐγγυήσεων :

γ') Γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐντὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων ὁρίων.

11.—Νὰ χορηγῇ προσωρινὰς προκαταβολὰς εἰς δραχμὰς πρὸς τὸ Δημόσιον διὰ δαπάνας τοῦ ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Τὸ σύνολον τῶν προκαταβολῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ καθ' οἰανδήποτε στιγμήν τὰ 400 ἑκατομμύρια δραχμῶν, πᾶσαι δὲ αἱ προκαταβολαὶ αὗται θ' ἀποδίδωνται τὸ βραδύτερον κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης τριμηνίας μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, δι' ὃ ἐγένοντο αἱ προκαταβολαί, πάντως δὲ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς τελευταίας περιόδου τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 6. Ὁ τόκος τῶν προκαταβολῶν τούτων θὰ ὀρίζεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπεζῆς».

Παράρτημα γγ.—*Περίληπτικὸν σχέδιον συγκεντρώσεως τῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.*—«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φρονεῖ, ὅτι ἡ συκέντρωσις τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν εἰς

τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατωτέρω σχεδίου : —Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θ' ἀνετίθετο τὸ ταχύτερον μετὰ τὴν ἴδρυσίν τῆς ἡ συγκέντρωσις πασῶν τῶν εἰσπραξέων καὶ ἡ ἐνέργεια πασῶν τῶν πληρωμῶν τῶν γινομένων διὰ λισμὸν τοῦ προ)σμοῦ καὶ τῶν Κρατικῶν ἐπιχειρήσεων. Οἱ δὲ δημόσιοι ταμίαι θὰ ἐξηκολούθουν τὴν διεξαγωγὴν τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀφορώσης τὰς ἐν λόγῳ εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς, ἐξακολουθοῦντες νὰ εἶναι ὑπεύθυνοι δι' αὐτὰς ἀπέναντι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. — Τὸ πρῶτον τοῦτο μέτρον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μεταβίβασιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα φυλάσσονται ἤδη ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμιῶν, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὴν συγκέντρωσιν ὅλων τῶν πόρων τοῦ Κράτους παρὰ τῇ Τραπέζῃ.—2. Διὰ τὰς ἐργασίας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν 1ην παράγραφον τοῦ παρόντος παραρτήματος, τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐνεργοῦν ὡς πράκτορες τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οὐχ ἦττον, εἰς τὰ μέρη ὅπου ἡ ἀπόστασις ἀπὸ ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ καθίστα ἀδύνατον τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 ἐργασιῶν οἱ δημόσιοι ταμίαι θὰ παραμείνωσιν ἐπιφορτισμένοι μὲ τὰς ταμακὰς ἐργασίας τοῦ Κράτους.—Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα ἐφαρμόσῃ ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον πάντα τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα γενικὰ μέτρα. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐφικτὸν τῆς μεταβιβάσεως, μεθ' ὀρισμένον χρονικὸν διάστημα, ὁλοκλήρου ἢ μέρους τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ταμιῶν εἰς τοὺς κατὰ τόπους πράκτορας τῆς Τραπέζης.—3. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης ταύτης μεταρρυθμίσεως, θὰ ἐξησφαλίζετο ἡ τμηματικὴ μεταβίβασις εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τῶν διαφόρων λισμῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ σημαντικώτεροι τῶν λισμῶν τούτων εἶναι οἱ λισμοὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν, οἱ λισμοὶ τῶν εἰδικῶν ταμιῶν, οἱ λισμοὶ τῶν καταθέσεων τῶν Κοινοτήτων καὶ οἱ διάφοροι τρεχούμενοι λογαριασμοί.—Τὸ δεύτερον τοῦτο μέτρον τῆς μεταρρυθμίσεως θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῆ ἐντὸς περιόδου δύο ἐτῶν κατ' ἀνώτατον ὄριον μετὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Θὰ διετήρει εἰς τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου μόνον τοὺς λισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ θὰ καθίστα δυνατὴν τὴν δημοσίευσιν μηνιαίας καταστάσεως, ἣτις θὰ ἐπέπρεπε τὴν παρακολούθησιν κατ' εἶδος ἐργασίας τῶν διαφόρων φάσεων τῆς ἐν λόγῳ ἐκτελέσεως».

Ἡ γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω συμφωνηθέντων παρέσχε τὰς κάτωθι ὁδηγίας συγκεντρώσεως εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν παρὰ τῇ

Τραπέζη τῆς Ἑλλάδος διὰ τριῶν γενικῶν ἐγκυκλίων διαταγῶν.

1) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τῆς 19 Νοεμβρίου 1928.

«Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου τούτου κανονίζομεν κατωτέρω ἐν πάσῃ δυνατῇ λεπτομερείᾳ, τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλει ἐπιτευχθῆ ἡ συγκέντρωσις τῶν εισπραξέων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.—Προτοῦ δ' εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τρόπου τούτου, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ τονίσωμεν ὅτι, διὰ τοῦ νέου τούτου συστήματος, ἡ σπουδαιότερα καὶ ἡ κυρία οὕτως εἰπεῖν μεταβολή, ἣτις ἐπέρχεται εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα εἶναι, ὅτι τοῦ λοιποῦ, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ, εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα δὲν θὰ ὑπάρχη ρευστὸν χρήμα, ἀπασῶν τῶν εισπραξέων τοῦ Δημοσίου κατατιθεμένων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἐξ ἄλλου θὰ ἐνεργῆ ἐν μέρει τὰς πληρωμὰς τοῦ Δημοσίου.—Ἡ εὐθύνη τοῦ ὑπολόγου ἐκάστου ταμείου παραμένει ἀκεραία τόσον ὅσον ἀφορᾷ τὰς εισπραξέεις, ὅσον καὶ τὰς πληρωμὰς, καὶ τὰ καθήκοντά του δὲ δὲν ἀλλοιοῦνται σημαντικῶς.

«Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποκαθιστᾷ ἀπλῶς τὸν διαχειριστὴν τοῦ ταμείου, ὅστις ἐν τούτοις, ἂν καὶ εἰς ὀλιγωτέρας ἢ μέχρι τοῦδε περιπτώσεις, καλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του.

«Τῆς ἀρχῆς ταύτης καλῶς κατανοουμένης, τὸ νέον σύστημα καθίσταται λίαν εὐληπτον καθόσον δὲν εἶναι ἢ ἀπόρροια καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῆς, πᾶσα δὲ δι' αὐτοῦ ἐπιφερομένη τροποποίησις εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα δὲν εἶναι ἢ συνέπεια τῆς βασικῆς ταύτης ἀρχῆς».

Κεφ. Α'. Πράξεις Προϋπολογισμοῦ.—1. «Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ὑπάρχει Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (').

«α') Εἰσπραξέεις.—1) Εἰσπραξέεις ἐνεργοῦμεναι παρὰ τῶν Δημοσίων Εἰσπρακτόρων.—Πᾶς Εἰσπρακτὼρ ἐκτελῶν τὰ καθήκοντά του εἰς πόλιν, ὅπου ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (ἐνεργοῦσης ὡς πράκτορος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος), θέλει καταθέτει εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐργασίμου ἡμέρας εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τὸ σύνολον τῶν εισπραξέων του, λαμβάνων ὄρισμένον τύπου ἀπόδειξιν τῆς Τραπέζης διὰ τὸ κατατεθὲν ποσόν τὴν ἀπόδειξιν ταύτην θέ-

(') Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος στερεῖται πρὸς τὸ παρὸν Ὑποκαταστημάτων μέχρις ὅτου ἰδρῶσῃ Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα, θὰ χρησιμεύοσι αὐτῇ ὡς τοιαῦτα τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς ἐκτέλεσιν τῆς 2 παραγράφου τοῦ Παραρτήματος VI τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης. Κατὰ συνέπειαν, ὅπου ἐν τῇ παρούσῃ γίνεται λόγος περὶ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ πρακτορείων ἢ πρακτόρων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δεόν νὰ νοοῦνται ὡς τοιαῦτα τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

λει προσκομίζει ἀμέσως εἰς τὸ ταμεῖον παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, ὁ λογιστὴς ἢ ταμίας τοῦ ὁποίου, ἀφοῦ ἐλέγχει τὸ στέλεχος τῶν ἐκδοθεισῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ πείθεται, ὅτι τὸ δι' αὐτῶν εισπραχθὲν ποσὸν κατετέθη ὀλόκληρον εἰς τὴν Τράπεζαν, θέλει ἀναγράφει τὸν ἀριθμὸν, χρονολογίαν καὶ ποσὸν αὐτῆς ὀπισθεν τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν διπλοτύπων τὰ ὁποῖα αὕτη ἀφορᾷ καὶ καταχωρίζει ταύτην εἰς τὸ παρ' αὐτῷ βοηθητικὸν βιβλίον τοῦ λογαριασμοῦ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου»—περὶ οὗ κατωτέρω καὶ ἐπιστρέφει ταύτην εἰς τὸν Εἰσπράκτορα· οὗτος τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς καὶ κατὰ πᾶσαν τακτικὴν εἰσαγωγὴν του θέλει παραδίδει εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ ταμείου πάσας τὰς εἰς χεῖράς του τοιαύτας ἀποδείξεις καὶ θέλει λαμβάνει ἀντ' αὐτῶν γραμματίον συμψηφισμοῦ διὰ τὸ σύνολον τοῦ ποσοῦ τούτων· ὀπισθεν τοῦ γραμματίου τούτου δέον ν' ἀναγράφωνται οἱ ἀριθμοί, χρονολογία ἐκδόσεως καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἀποδείξεων, δι' ἃς τοῦτο ἐκδίδεται.—Οἱ Προϊστάμενοι τῶν ταμείων, ἐν κοινῇ συνεννοήσει μετὰ τῆς Τραπεζῆς, θέλουσι κανονίσαι τὰς ὥρας καθ' ἃς ἐνεργοῦσιν εἰσπράξεις οἱ εἰσπράκτορες εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἐφικτὸν νὰ κατατίθενται αὐθημερὸν αἱ εἰσπράξεις.—Οἱ ἐκτὸς ἔδρας Ὑπ)τος τῆς Τραπεζῆς ἐνεργοῦντες εἰσπράξεις εἰσπράκτορες, θ' ἀκολουθῶσι τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τῶν Προϊσταμένων των, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς καταθέσεως τῶν εἰσπράξεων των ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, προσερχόμενοι νὰ καταθέσωσι τὰς εἰσπράξεις των, θέλουσι καταθέτει ταύτας οὐχὶ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, ἀλλ' εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰ λοιπὰ ὡς προείρηται διὰ τοὺς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ταμείου καὶ Ὑποκαταστήματος συναδέλφους των. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ εἰσπράκτορες οὗτοι ἔχουν ἐνεργήσει καὶ πληρωμὰς, θέλουσι παραδίδει τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ Ταμείου καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ μετρητὰ εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταθέσωσι εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ σύνολον τῶν ἐκ τοῦ στελέχους τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων των, προκυπτουσῶν εἰσπράξεων.—Ὁ παρ' ἐκάστῳ Ταμείῳ ὑπόλογος—λογιστὴς ἢ ταμίας—θὰ καταχωρίζῃ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον τὰς ἐπιδεικνυμένας αὐτῷ, παρὰ τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ὑποκαταστήματος ἐνεργούντων εἰσπράξεις εἰσπρακτόρων, ἀποδείξεις τῆς Τραπεζῆς, τὴν δὲ τελευταίαν ἐργάσιμον ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς ὡς καὶ κατὰ πᾶσαν τακτικὴν εἰσαγωγὴν τῶν εἰσπρακτόρων τούτων, βάσει ἐκάστης ἀποδείξεως τῆς Τραπεζῆς, θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν νέον χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», ἀντιστοίχως δὲ θὰ χρεοῦται διὰ τοῦ ἐκδιδομένου διὰ τὰς ἀποδείξεις ἐκάστου εἰσπράκτορος γραμματίου συμψηφισμοῦ.

«2) Εἰσπράξεις ἐνεργοῦμεναι εἰς τὸ ταμεῖον δι' ἐκδόσεως γραμματίων

παρλαβῆς.—Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ διαχειριστὴς τοῦ ταμείου θέλει καταθέτει εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὰς τοιαύτας εισπράξεις του, βάσει δὲ τῆς ἀποδείξεως τῆς Τραπέζης ἢν θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ Ταμείου, θὰ πιστοῦται οὗτος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λ)σμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».

«3) —Εἰσπράξεις ἐκ τῆς πωλήσεως ἐν τῷ ταμείῳ παντὸς εἴδους ἐνσήμων καὶ ἄλλων εἰδῶν δι' αἷ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδοθοῦν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἡμέρας τὰ οἰκεία τακτικὰ γραμματία.—Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐργασίμου ἡμέρας ὁ διαχειριστὴς τοῦ ταμείου θὰ καταθέτῃ καὶ τὰς εισπράξεις ταύτας εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2 τοιούτων, λαμβάνων ὅμως ἰδιαιτέραν δι' αὐτὰς ἀπόδειξιν, ἢν, ἀφοῦ ἐπιδεικνύει εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ Ταμείου πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον—ὡς ἐκείνας τῶν εισπρακτόρων—θέλει τηρῆ παρ' αὐτῷ ἀντὶ μετρητῶν προκειμένης δὲ εἰσαγωγῆς τῶν τοιούτων εισπραξέων διὰ τακτικῶν γραμματίων, ἧτις εἰσαγωγῆ δέον νὰ γίνεται πλήρης τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, ὁ ὑπόλογος θὰ πιστοῦται διὰ τῶν ἀποδείξεων ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ θὰ χρεοῦται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς γραμματίου συμψηφισμοῦ, ἐφ' οὗ θ' ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ κλπ. τῶν ἀποδείξεων δι' αἷς τοῦτο ἐκδίδεται καὶ ὅπερ ἀκολούθως θὰ ἐξοφλῆ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς τακτικῆς εἰσαγωγῆς.

«4) Εἰσπράξεις ἐνεργούμεναι παρ' εἰδικῶν διαχειριστῶν, ὡς εἶναι οἱ ταχυδρομικοὶ καὶ τηλεγραφικοὶ ὑπόλογοι.—Καὶ τὰς εισπράξεις ταύτας, οἱ οἰκῆοι εἰδικοὶ διαχειρισταὶ θὰ καταθέτωσι, συμφώνως πρὸς τὰς δοθησομένας αὐτοῖς ὁδηγίας, εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπ' εὐθείας, τὴν δ' ἀπόδειξιν αὐτῶν θὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ οἰκείου Δημοσίου Ταμείου—λογιστὴν ἢ Ταμίαν—ὅστις, πιστούμενος δι' αὐτῆς μὲ χρονολογίαν ἐκείνην τῆς καταθέσεως, ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», θὰ χρεοῦται ἀντιστοίχως δι' ἐκδόσεως γραμματίων συμψηφισμοῦ, ἅτινα θέλει παραδίδει εἰς τοὺς καταθέτας διαχειριστάς, οἱ ὁποῖοι πάλιν θὰ ἐπιστρέφωσιν αὐτῷ ταῦτα ἀντὶ μετρητῶν, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς τακτικῆς εἰσαγωγῆς, ἧτις θέλει ἐνεργεῖσθαι καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ μέτρι τοῦδε.

«5) Εἰσπράξεις ἐνεργούμεναι εἰς τὰ τελωνεῖα.—Οἱ παντὸς εἴδους τελωνεῖακοὶ διαχειρισταὶ θὰ καταθέτωσι καθ' ἐκάστην τὸ σύνολον τῶν εισπραξέων των εἰς τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνοντες ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας ἅμα τῇ ἐκδόσει των θὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ ταμείου, πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ

παρ' αὐτῶ βοηθητικὸν βιβλίον τοῦ λογαριασμοῦ «Τραπέζα τῆς Ἑλλάδος —Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ θὰ τηρῶσιν ἀκολούθως ταύτας ἀντὶ μετρητῶν· εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς θὰ παραδίδωσιν εἰς τὸν ὑπόλογον τοῦ Ταμείου πάσας τὰς εἰς χεῖράς των τοιαύτας ἀποδείξεις, οὗτος δὲ θὰ ἐκδίδη καὶ παραδίδη αὐτοῖς γραμματίον συμφηφισμοῦ, ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου θ' ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ κλπ. τῶν ἀποδείξεων δι' ἃς ἐκδίδεται καὶ τὸ ὅποιον θὰ ἐξοφλῆται διὰ γραμματίων διὰ τὴν τακτικὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐσόδων τούτων, ἧτις θὰ ἐνεργῆται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.—Οἱ Τελωνειακοὶ ὑπόλογοι εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, θὰ καταθέτουσιν τὰς εἰσπράξεις των ὡς καὶ ὅπου κατέθετον ταύτας μέχρι τοῦδε.—Παρ' ἐκάστῳ ταμείῳ θὰ τηρηθῆται βιβλίον μὲ μερίδας ἐκάστου ἐνεργοῦντος ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Τραπέζαν καταθέσεις τῶν εἰσπραξέων των, ἐν ᾧ καὶ εἰς τὰς οἰκείας στήλας θὰ καταχωρῶνται τὸ μὲν αἰ ἀποδείξεις τῆς Τραπέζης, τὸ δὲ τὰ γραμματία συμφηφισμοῦ.—Παρέχεται ἡ ἐξηγήσις, ἃν καὶ προκύπτει τοῦτο ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι εἰς τὴν Τραπέζαν θὰ κατατίθενται αἱ ἀνεκαθάριστοι εἰσπράξεις, ἀσχέτως ἂν αὐταὶ ἀνήκουν ὀριστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα· περαιτέρω ἄλλως τε γενήσεται λόγος περὶ μεταφορᾶς των εἰς τοὺς οἰκείους λογαριασμούς.—Ἐτερον σημεῖον ἐφ' οὗ ἐπιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων εἶναι ἡ ἀπολυτὸς ἀνάγκη, ὅπως ἡ χρεωπίστωσις τῶν ὑπολόγων, ὡς καθωρίσθη ἀνωτέρω αὕτη, διὰ τὰς παρὰ τῆς Τραπέζης καταθέσεις, συντελῆται τὸ πολὺ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς διὰ τὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς τούτου καταθέσεις ἵνα τοῦλάχιστον εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ἐπιτυγχάνεται συμφωνία τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν ἀντιστοίχων τῆς Τραπέζης.

«β') Πληρωμαί.—1) Βάσει χρηματικῶν ἐνταλμάτων κυρίων ἢ δευτερευόντων διατακτῶν, ποσοῦ ἄνω τῶν 5.000 δραμῶν.

«Ἐξεδόθησαν ἤδη διαταγαὶ πρὸς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια, ὅπως πάνσων ὀριστικῶς ἐκδίδοντα χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ πλείονας τοῦ ἐνὸς δικαιοῦχου.—Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα θ' ἀποστέλλωνται ἀπὸ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια εἰς τὰ οἰκεία Ταμεία, συνοδευόμενα ὑπὸ τῆς κεκανονισμένης καταστάσεως, ὡς μέχρι τοῦδε.—Ἡ ὑπηρεσία ἐκάστου Ταμείου θὰ εἰδοποιῆ ἄνευ ἀναβολῆς τοὺς δικαιοῦχους, ἵνα προσέρχωνται πρὸς ἐξόφλησίν των· ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐκάστης χρήσεως ἰδιάζουσα πρέπει νὰ καταβάλληται προσπάθεια, ἵνα πάντα τὰ ἐκδεδομένα ἐντάλματα ἐξοφλῶνται εἰς τοὺς δικαιοῦχους καὶ μὴ παρίσταται ἀνάγκη ἐκδόσεως γραμματίων τρεχουμένων λογαριασμῶν.—Προσερχομένου τοῦ δικαιοῦχου ἵνα ἐξοφλήσῃ τὸ ἐπ' ὀνόματί του χρηματικὸν ἐντάλμα, ὁ ὑπόλογος ἐκάστου Ταμείου θὰ ἐνεργῆ, ὅπως ἀκριβῶς μέχρι τοῦδε, τὸν προσήκοντα προέλεγχο καὶ θὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ δικαιοῦχου τὴν κεκανονισμένην ἐξοφλη-

τικὴν ἀπόδειξιν δεόντως σεσημασμένην· ἀκολούθως, ἐν ἣ περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλλματος ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχ., δὲν πρόκειται δὲ καὶ περὶ τῶν κατωτέρω εἰδικῶς κατονομαζομένων δαπανῶν, ἤτοι μισθῶν, συντάξεων, ἐνοικίων, διαφόρων ἐπιδομάτων κλπ. αἵτινες ἀνεξαρτήτως ποσοῦ θὰ ἐξοφλῶνται τοῖς δικαιούχοις ὑφ' ὑμῶν, θὰ ἐκδίδη ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς του βιβλιαρίου ἐπιταγῶν τραπεζικὴν ἐπιταγὴν (chèque), ὑπογραφομένην παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλλματος —καὶ οὐχὶ εἰς διαταγὴν του— καὶ διὰ τὸ καθαρὸν πληρωτέον τῷ δικαιούχῳ ποσόν· εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ θέσιν τῆς ἐπιταγῆς θὰ σημειοῦται τὸ ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐξέδωκε τὸ δι' αὐτῆς ἐξοφλούμενον ἔνταλμα, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χορηγία αὐτοῦ· τὰ στοιχεῖα ταῦτα θ' ἀντιγράφονται ἐπακριβῶς καὶ ἐπὶ τοῦ στελέχους τῆς ἐπιταγῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ συμπληροῦται καὶ ἡ φράσις «Πληρωτέα μέχρι», ἀναγραφομένης τῆς χρονολογίας ἣτις συμπίπτει 20 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκδοσὶν της, καθόσον αἱ ἐπιταγαὶ αὗται θὰ πληρώνονται ἀπὸ τὸ ἐπ' αὐτῶν σημειούμενον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸν δικαιούχον αὐτῶν καὶ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.—Κατ' ἐξαιρέσιν αἱ ἐπιταγαὶ αἵτινες ἤθελον ἐκδοθῆ μετὰ τὴν 10 καὶ μέχρι 30 Ἰουνίου διὰ τὰ ἐντάλλματα δευτερευόντων διατακτῶν καὶ μετὰ τὴν 11 καὶ μέχρι 31 Ἰουλίου διὰ τὰ ἐντάλλματα κυρίων διατακτῶν, τῆς ληγούσης κατὰ τοὺς μῆνας τούτους χρήσεως, θὰ εἶναι πληρωτέαι αἱ μὲν πρῶται μέχρι 30 Ἰουνίου — ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθησαν τὴν ἡμέραν ταύτην—αἱ δὲ δευτεραὶ μέχρι 31 Ἰουλίου ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθησαν τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς χρήσεως, ὅποτε θ' ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς «πληρωτέα ἐντὸς τῆς σήμερον» καὶ θὰ ἐπιστᾶται ἢ προσοχὴ τοῦ δικαιούχου.—Τὰ οὕτω ἐξοφλούμενα ἐντάλλματα ἐφ' ὧν θ' ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ χρονολογία τῆς ἐκδοθείσης ἐπιταγῆς θὰ φυλάσσονται ἐπιμελῶς ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ.—Ἐκάστην ἑσπέραν τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ Ταμείου Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ παραδίδη εἰς τὸ Ταμεῖον κατάστασιν τῶν παρ' αὐτοῦ πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν, ἐν ἣ θ' ἀναγράφονται καὶ οἱ ἀριθμοὶ κλπ. τῶν δι' αὐτῶν ἐξοφληθέντων ἐνταλλμάτων· τὰ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἀναφερόμενα ἐντάλλματα ὁ ὑπόλογος θὰ φέρῃ αὐθημερὸν εἰς πίστωσίν του ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, θὰ ἐκδίδη δ' ἀντιστοίχως ἐν γραμματίῳ παραλαβῆς ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», διὰ τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν· ἐὰν τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν ἐνταλλμάτων εἶναι μεγαλείτερον ἐκείνου τῶν ἐπιταγῶν—ὅπερ θὰ συμβῆ ὅταν ἐνεργοῦνται ἐπ' αὐτῶν καὶ διάφοροι

κρατήσεις — πρὸς ἐξίσωσιν τῆς πιστώσεώς του θὰ ἐνεργῆ διὰ τὰς κρατήσεις ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

«2) Προπληρωμαὶ διαταγῆ Ὑπουργοῦ τακτοποιούμεναι δι' ἐντάλματων προπληρωμῆς καὶ ἐξόφλησις ἐντάλματων προπληρωμῆς διὰ ποσὸν ἄνω τῶν 5.000 δραχμῶν, χωρὶς νὰ προηγηθῆ διαταγὴ προκαταβολῆς.— Προκειμένης ἐκτελέσεως διαταγῆς προκαταβολῆς ἄνω τῶν 5.000 δρ., ὁ ὑπόλογος ἐκάστου Ταμείου θὰ λαμβάνη ὡς καὶ μέχρι τοῦδε τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν τοῦ δικαιοῦχου καὶ παραδίδη αὐτῷ ἐπιταγὴν ἴσου ποσοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκείου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐξοφλήσεως ἐντάλματος, θ' ἀναγράφη δὲ ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς τὸν ἀριθμὸν κλπ. τῆς διαταγῆς προκαταβολῆς: ἅμα τῇ λήψει τῆς καταστάσεως τῆς Τραπεζῆς περὶ ἐξοφλήσεως τῆς ἐπιταγῆς καὶ ὑπὸ τὴν χρονολογίαν ἐξοφλήσεως ταύτης (τῆς ἐπιταγῆς), θὰ χρεοῦται ὁ ὑπόλογος δι' ἐκδόσεως γραμματίου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου». — Εὐθὺς δ' ὡς περιέληθαι εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ οἰκεῖον ἐντάλμα προπληρωμῆς θὰ ἐπισυνάπτῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν τοῦ δικαιοῦχου καὶ θὰ πιστοῦται διὰ τοῦ ἐντάλματος πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς κατὰ τ' ἄνω χρεώσεώς του. — Διὰ τὴν ἐξόφλησιν ἐντάλματος προπληρωμῆς ποσοῦ ἄνω τῶν 5.000 δραχμῶν οὐτινος δὲν προηγήθη διαταγὴ προκαταβολῆς, ὁ ὑπόλογος θὰ ἐνεργῆ ὁμοίως—θὰ λαμβάνη ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν τοῦ δικαιοῦχου καὶ θὰ ἐκδίδη ἐπιταγὴν—θὰ φέρῃ δ' εἰς πίστωσιν του τὸ ἐντάλμα, χρεούμενος ἀντιστοιχῶς διὰ γραμματίου κατὰ τ' ἄνωτέρω μὲ χρονολογίαν ἐκείνην τῆς παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐξοφλήσεως τῆς ἐπιταγῆς.—Τὰ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» ἐκδιδόμενα κατὰ τ' ἄνωτέρω γραμμάτια, ἀφοῦ καταχωροῦνται εἰς τὴν οἰκείαν στήλην τοῦ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον Βοηθητικοῦ βιβλίου θὰ παραδίδωνται εἰς τὸ ἐνεργῆσαν τὰς δι' ἃς ἐκδίδονται πληρωμὰς ἐπιταγῶν Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ θέλει ὑποβάλλει ταῦτα ἡμῖν (Γεν. Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, Δ)σιν III, Εἰδικὸν Γραφεῖον κλπ.), εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.—Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, μεθ' ὅσα ἐλέχθησαν ἄνωτέρω διὰ τὰς εἰσπράξεις θέλει ἐπιτευχθῆ πλήρης συμφωνία τῆς χρεωπιστώσεως τῶν ὑπολόγων ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», πρὸς τὴν ἀντίστοιχον πιστοχρέωσιν τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν οἰκεῖον λογαριασμὸν παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς.

«3) Πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι παρὰ τῶν Ταμείων α') βάσει ἐντάλματων ἢ διαταγῶν προκαταβολῆς διὰ ποσὸν κατώτερον τῶν 5.000 δραχμῶν καὶ β') βάσει ὀνομαστικῶν καταστάσεων (μισθοί, ἐν οἷς καὶ μισθοὶ ἀκολουθῶν Νομαρχίας, διάφορα ἐπιδόματα, συντάξεις, ἐνοίκια καὶ ὅ,τι ἄλλο κατὰ τὰ κεκανονισμένα πληρῶνεται βάσει καταστάσεων καὶ οὐχὶ βάσει ἐνταλ-

μάτων).—Τὴν ἐνέργειαν τῶν πληρωμῶν τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους, διὰ τὸ λίαν πολυάριθμον αὐτῶν δὲν δύναται, ὡς εἰκός, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον ν' ἀναλάβῃ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.—Αἱ πληρωμαὶ λοιπὸν αὐταὶ θὰ ἐνεργῶνται παρὰ τῷ Ταμείῳ ὡς ἀκριβῶς ἐνηργοῦντο μέχρι σήμερον.—Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τ' ἀνωτέρω δὲν θὰ ὑπάρχουν χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον, παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως ἐπιταγῶν, ὑπογραφομένων ὡσαύτως παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Λογιστοῦ τοῦ Ταμείου καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαχειριστοῦ αὐτοῦ, ἢ ὅπου δὲν ἰσχύει ὁ νέος ὄργανισμὸς παρὰ τοῦ Ταμείου καὶ ἐπ' ὀνόματί του, διὰ τὸ ποσὸν ὅπερ κατὰ τὰς προβλέψεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου θ' ἀπαιτηθῇ διὰ τὰς τοιαύτας πληρωμὰς διὰ πέντε ἡμέρας.—Τὰ οὕτω ἀναλαμβανόμενα παρὰ τῆς Τραπεζῆς ποσὰ ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐμφανίζωνται ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου· δι' ὃ καθορίζομεν τὰς σχετικὰς ἐνεργείας ὡς ἑξῆς :—Σὺν τῇ κατὰ τ' ἄνω ἐπιταγῇ θὰ ἐκδίδεται ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ βιβλίου παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ταμείου ἐντολὴ πρὸς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως μεταφέρῃ ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ λογαριασμοῦ εισπράξεων καὶ πληρωμῶν Δημοσίου εἰς τὸν λογαριασμὸν «Ἑλληνικὸν Δημόσιον, πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ταμιῶν» τὸ ποσὸν δι' ὃ ἐξεδόθη ἡ ἐπιταγὴ ἢ μεταφορὰ αὕτη παρὰ τῆς Τραπεζῆς θὰ ἐνεργῆται πρὸ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ἐπιταγῆς, ἥτις ἐξοφλουμένη θὰ φέρεται παρὰ τῇ Τραπεζῇ εἰς χρέωσιν τοῦ ἀνωτέρω Εἰδικοῦ λογαριασμοῦ.—Ὁ ὑπόλογος τοῦ Δημοσίου Ταμείου, βάσει εἰδικῆς ἀπαντήσεως τῆς Τραπεζῆς, περὶ ἐνεργείας τῆς ἄνω μεταφορᾶς, θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν ἰδιαιτέρον λογαριασμὸν ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ του «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ταμιῶν», χρεούμενος ἀντιστοίχως, διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου, ὑπὸ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» ἀκολούθως διὰ τὴν διὰ τῆς ἐπιταγῆς ἐνεργηθεῖσαν ἀνάληψιν χρημάτων θὰ χρεοῦται διὰ τῆς ἐκδόσεως ἰσοπόσου γραμματίου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ταμιῶν», ὅστις λογαριασμὸς, ὡς εἶναι εὐνόητον, θὰ παρουσιάζῃ εἰς πᾶσαν στιγμὴν εἰς χρέωσιν καὶ εἰς πίστωσιν τὸ αὐτὸ ποσόν.—Ἐφιστάται ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τοῦ ὅτι διὰ τῶν οὕτω ἀναλαμβανόμενων εἰς μετρητὰ χρημάτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθοῦν ἄλλαι πληρωμαὶ πλὴν τῶν εἰδικῶς καθοριζομένων, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει πληρωμαὶ ἐνταλμάτων ἢ προκαταβολῶν διὰ ποσὸν ἄνω τῶν 5.000 δραμῶν· πᾶσα τυχὸν παράβασις τοῦ κανόνος τούτου θέλει συνεπιφέρει καταλογισμὸν τοῦ ὑπολόγου ἐκ μέρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Πρὸς πληρεστέραν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω, θέλει τηρηθῆ παρ' ἐκάστῳ Ταμείῳ βοηθητικὸν βιβλίον τοῦ νέου χρηματιστικοῦ λογαριασμοῦ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημο-

σίου», ὅπερ θέλει ἀποσταλῆ ἡμῖν ἐγκαίρως καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὑπόλοιπον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς δέον νὰ συμφωνῆ πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ἀντιστοίχου παρὰ τῆ Τραπέζῃ λογαριασμοῦ.

«II. Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—Εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα ἢ ἐν γένει ὑπηρεσία θὰ ἐνεργῆται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ διαθέσιμά των δὲν θ' ἀποστέλλονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, οὔτε δὲ καὶ ὁ ἀνεφοδιασμός των, ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν εισπράξεων των, θὰ ἐνεργῆται παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου, ὡς μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὸ αὐτὸ ἐννοεῖται πάντοτε καὶ δὴ κατόπιν σχετικῶν ἐντολῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, θὰ ἐπιφορτίζεται ὅπως δέχεται τὰ διαθέσιμα καὶ ἐφοδιάζει τὰ Ταμεῖα ταῦτα διὰ τῶν ἀπαιτουμένων μετρητῶν.—Ἐπὶ τῆ καταθέσει τῶν διαθέσιμων τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν Ταμίαν ἀπόδειξιν ἰδίου τύπου, βάσει τῆς ὁποίας θὰ πιστοῦται οὗτος, ὑπὸ τὸν νέον χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Ταμεῖα ἐν τῆ ἔδρᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει πράκτωρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».—Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν εισπράξεων ἐνὸς τοιοῦτου Ταμεῖου καὶ κατόπιν ἐντολῆς τῆς Γ. Δ. Δημοσίου Λογιστικοῦ, κοινοποιουμένης καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης, ὁ Ταμίαι θ' ἀναλαμβάνῃ τὸ ἀναγκαῖον αὐτῷ ποσόν, ἐκδίδων καὶ παραδίδων εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τοῦτο γραμματίον παραλαβῆς του, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λογαριασμὸν «Ταμεῖα ἐν τῆ ἔδρᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει πράκτωρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

«**Κεφᾶλ. Β' Χρηματιστικοὶ λογαριασμοί:**—Οἱ κάτωθι χρηματιστικὸι λογαριασμοί, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης, καταργοῦνται, περιορίζονται, ἢ μετονομάζονται :

«α') Λογαριασμοὶ ἐνεργητικοῦ.—1) Κίνησις κεφαλαίων—Ταμίαι.—2) Ταμίαι—Ἀναλήψεις.—3) Πρόβλεψις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν δανείων.

«β') Λογαριασμοὶ Παθητικοῦ.—1) Γραμμάτια χρηματικά.—2) Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.—3) Ταμίαι—Καταθέσεις.

«Ἐπεξηγήσεις.—1) Ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ *Κίνησις Κεφαλαίων—Ταμίαι*.—Δεδομένου ὅτι τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης θὰ ἐνεργοῦν τὰς εισπράξεις καὶ πληρωμάς, ὁ δὲ λογαριασμός τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆ Τραπέζῃ λαμβάνεται ὡς ἐνιαῖος, καὶ συνεπῶς, καὶ ἐὰν εἰς ἐν Ὑποκατάστημα αἱ πληρωμαὶ ὑπερβαίνουν τὰς εισπράξεις, δὲν θὰ ἀναβληθοῦν καὶ δὲν θ' ἀπαιτηθῇ ἐνίσχυσις τοῦ Ὑποκαταστήματος, ὁ κύριος λόγος—ἀποστολὴ καὶ λήψις χρημάτων—ὑπάρξεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου

ἐκλείπει.—'Υπάρχουν ἐν τούτοις περιπτώσεις τινές, ἄσχετοι πρὸς τὸν κύριον ὡς ἄνω λόγον, καθ' ἃς κινεῖται ὁ λογαριασμὸς οὗτος.—Αὗται εἶναι κυρίως αἱ ἑξῆς:—1) Ἀποστολὴ ἐφθαρμένων κερματικῶν γραμματίων, ἢ ἀποσυρομένων τῆς κυκλοφορίας κερμάτων παντὸς εἴδους ἀπὸ τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα εἰς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν.—2) Ἀποστολὴ νέων κερμάτων 2 καὶ 1 δραχμ. ἀπὸ Ταμείου εἰς Ταμεῖον.—3) Ἀποστολὴ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον ὁμολογιῶν διαφόρων δανείων περιεχομένων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα ἐκ διαφόρων λόγων καὶ ἀποστελλομένων παρ' αὐτῶν εἰς τὸν Κεντρικὸν Ταμίαν κατὰ τὰ σχετικῶς διατεταγμένα (ἐγκ. Γ. Δ. Δ. Λ. ὑπ' ἀριθ. 14 τοῦ 1926 καὶ διαταγὴ ὑπ' ἀριθ. 42589 τῆς 11-4-1928).—4) Διὰ τὰ Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἢ περιπτώσις τῆς ἐγκυκλίου 59 τοῦ 1925 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ὁδηγίας διὰ τὴν κατάρτισιν καὶ ὑποβολὴν τῶν μηνιαίων καὶ ἐνιαυσίων λογαριασμῶν κλπ. τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου (1926 σελ. 22) (¹).—5) Ἡ περίπτωσις τῆς ἐγκυκλίου 18/1925, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 24, 30 καὶ 55/1926 (²)—Διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας καὶ τὰς ὁμοίας τυχὸν φύσεως δημιουργεῖται ὁ νέος χρηματιστικὸς λογαριασμὸς «Συναλλαγαι μεταξὺ Ταμιῶν».—Ὁ ἀποστέλλον λοιπόν, διὰ τὰς ἄνω περιπτώσεις Ταμίας, θὰ πιστοῦται, βάσει σχετικοῦ γραμματίου τοῦ παραλαμβάνοντος συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 57/1924 ἐγκύκλιον διαταγὴν μας, ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Συναλλαγαι μεταξὺ Ταμιῶν», ὁ δὲ παραλαμβάνων θὰ χρεοῦται ὑπ' αὐτόν, ἐκδίδων τὸ οἰκτεῖον γραμματίον παραλαβῆς.

«Ἐπὶ τοῦ λογαριαμοῦ Ταμίαι—Ἀναλήψεις.—Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἐκλείπει ὀριστικῶς ἀπὸ τὴν ληψοδοσίαν τῶν ἐπαρχιακῶν Ταμιῶν καὶ παραμένει μόνον ὡς λογαριασμὸς τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ὅστις θὰ λαμβάνῃ εἰδικὰς ἐκάστοτε ὁδηγίας παρ' ἡμῶν περὶ τῆς κινήσεώς του — Αἱ ὑπὸ τῶν ἐγκυκλίων ὑπ' ἀριθ. 15 τοῦ 1922 (Ὑπ. Θησαυροῦ) καὶ 79 τοῦ 1924 (Γ. Δ. Δ. Λ.) προβλεπόμεναι περιπτώσεις κινήσεως τοῦ λογαριαμοῦ τούτου εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα ἐξέλιπον μετὰ τὴν 31-3-27,

(¹) Διὰ τῶν ἐγκυκλίων τούτων ἐκανονίσθη, ὅπως, ἐὰν Ταμίας τις στερῆται χρημάτων διὰ νὰ πληρῶσῃ τὰ ὑπέγγραυα εἶδη, ζητῆ τὴν παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου πληρωμὴν αὐτῶν διὰ λ)σμὸν του, ὅποτε, ἐναντι τῆς πιστώσεώς του ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Ἐταιρεία Διαχειρίσεως ὑπεγγύων προσόδων», χρεοῦται δι' ἐκδόσεως γραμματίου «Κίνησις Κεφαλαίων Ταμίαι» καὶ τοῦ λοιποῦ ταμιακαὶ Συναλλαγαί» εἰς πίστωσιν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου.

(²) Κατὰ τὰς ἐγκυκλίους ταύτας, διὰ τοὺς παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὀφειλομένους τῷ Δημοσίῳ φόρους, δίδονται τοῖς ταμίαις ἀποδείξεις αὐτῆς, αἵτινες ἀποστέλλονται τῷ Κεντρικῷ Ταμείῳ, παρ' οὗ ἐκδίδονται γραμμάτια ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Κίνησις Κεφαλαίων Ταμίαι» καὶ τοῦ λοιποῦ «Ταμιακαὶ Συναλλαγαι».

τῆς σχετικῆς ἐνεργείας κανονισθείσης ἄλλως, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 486 (ἐγκ. 41) τῆς 12-4-27 ἐγκυκλίου Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

«3) Ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ «Πρόβλεψις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν Δανείων».—Ἐπὶ τῶν λ)σμῶν τούτων παρατηροῦμεν ὅτι, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 14 ἔ. ἔ. ἐγκύκλιον διαταγὴν μας, δὲν κατατίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰμὴ τὰ ὑπὸ τὸ κεφάλαιον 28 δις ἄρθρ. 2 εἰσπραττόμενα πρόσθετα ποσοστὰ (40 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων), ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Πρόβλεψις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν δανείων». Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης, ἀντὶ νὰ κατατίθενται παρ' ἐκάστου Ταμείου τ' ἄνω πρόσθετα ποσοστὰ (τὰ ὑπὸ κεφ 28 δις 2 ἔσοδα) θὰ ἐνεργῶνται μεταφοραὶ παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ κατὰ μῆνα τῶν ἀναγκαιούτων ποσῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν δανείων.

«β') Λογαριασμοὶ Παθητικοῦ.—1) Γραμμάτια χρηματικά.—Διὰ τὴν διὰ χρηματικῶν γραμματίων κίνησιν μεταξὺ δύο Ταμείων, εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, οὐδεμίαν θὰ προκύψῃ δυσχέρεια ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις δι' ἃς ἐξεδίδετο μέχρι τοῦδε χρηματικὸν γραμματίον, ὃ ὑπόλογος θὰ ἐκδίδη γραμματίον ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», δυνάμει τοῦ ὁποίου, πιστουμένη ἡ Τράπεζα ὑπὸ τὸν αὐτὸν λογαριασμὸν, θὰ ἐκδίδη καὶ παραδίδη αὐτῷ ἐπιταγὴν ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου Ὑποκαταστήματός της, ἢν οὗτος θ' ἀποστέλλῃ εἰς τὸν δικαιούχον, ἐπισυναπτῶν εἰς τὰ λογιστικά του σημείωμα τῆς Τραπεζῆς (Bordereau) περὶ ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.—Ὅσάκις ὅμως ὑπάρχει περίπτωση ἐκδόσεως χρηματικοῦ γραμματίου παρ' ἐνὸς Ταμείου εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀκόμη παρὰ Ταμείου εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τοιοῦτον Ὑποκατάστημα, ἐξοφλητέου ὅμως ἀπὸ Ταμείου εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐκδίδωνται τοῦ λοιποῦ διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς εἰς τὸ παρελθὸν ἐξεδίδοντο χρηματικὰ γραμμάτια, καὶ ἐφόσον δὲν τροποποιεῖνται δι' ἄλλων διατάξεων τῆς παρούσης, «Ταμειακαὶ ἐπιταγαί», ἐκ τοῦ εἰδικοῦ βιβλίου ὅπερ ἀποστέλλεται ὑμῖν, ἀγόμενοι, (ὡς μέχρι τοῦδε τὰ χρηματικὰ γραμμάτια), εἰς χρέωσιν τοῦ ἐκδίδοντος ὑπολόγου, καὶ δὴ ὑπὸ τὸν νέον χρηματικὸν λογαριασμὸν τοῦ Παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου «Ταμειακαὶ Ἐπιταγαί».—Αἱ ἐπιταγαὶ αὗται θὰ παραδίδωνται ἢ ἀποστέλλωνται εἰς τοὺς δικαιούχους, συγχρόνως δὲ θ' ἀποστέλλεται εἰδοποίησις ἐκ τοῦ εἰδικοῦ ἐντύπου, ἀφ' ἐνὸς εἰς τὸ Ταμεῖον ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ἡ Ταμειακὴ ἐπιταγὴ καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτον.—Ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ

δικαιούχου προσαγωγῆ τῆς Ταμειακῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, ὁ ὑπόλογος αὐτοῦ, ἐφόσον ὑπάρχει παρ' αὐτῷ εἰδοποιήσις, θὰ ἐνεργῆ ὡς ἑξῆς :

Ἐάν δὲν ὑπάρχη ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐξοφλῆ αὐτὴν τοῖς μετρητοῖς καὶ θὰ τὴν φέρῃ ἀθημερὸν εἰς πίστωσίν του ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «ταμῖαι καὶ ἐπιταγαί» ἂν δὲ ὑπάρχη ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξοφλῆ αὐτὴν δι' ἐκδόσεως Τραπεζικῆς ἐπιταγῆς ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ φέρῃ ταύτην εἰς πίστωσίν του ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λογαριασμὸν «Ταμειακαὶ Ἐπιταγαί», ὑπὸ χρονολογίαν τὴν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ ἐξοφλήσῃ τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τὴν παρ' αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν Τραπεζικὴν ἐπιταγὴν, χρεοῦμενος διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς του ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» δηλαδὴ ὅπως ἀκριβῶς θὰ ἐνεργῆ διὰ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα. Νοεῖται οἴκοθεν ὅτι ἐν ἣ περιπτώσει τὸ ποσὸν ταμειακῆς τινος ἐπιταγῆς δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχ., θὰ ἐξοφλῆται ὑφ' ὑμῶν, ἐκ τῶν μετρητῶν δηλαδὴ τοῦ Ταμείου σας, κατὰ τὸν ἄνωτέρω τεθέντα γενικὸν κανόνα.— Ὡς εἰκόσ, ὁ χρημ. λογαριασμὸς «χρηματικὰ γραμμάτια» παραμένει ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Δημοσίου μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρουσίας ἐκδοθέντων τοιούτων, ἅτινα θὰ ἐξοφλῶνται ὡς ὀρίζεται ἄνωτέρω διὰ τὰς Ταμειακὰς ἐπιταγὰς, μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ ἐξοφλῶν ταῦτα ὑπόλογος θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «χρηματικὰ γραμμάτια ἐκδοθέντα μέχρι» (συμπληρωτέον διὰ τῆς χρονολογίας ἣτις προηγεῖται τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τῆς παρουσίας), ὅστις λογαριασμὸς συνεπῶς δὲν θὰ παρουσιάσῃ παρὰ μόνον πίστωσιν τῶν ὑπολόγων καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐκλείψῃ διὰ τῆς ἐξοφλήσεως πάντων τῶν ἐκδοθέντων χρηματικῶν γραμματίων.

«2) Τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.—Εἰς τὰ Ταμεία ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ὁποίων ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὁ λογαριασμὸς οὗτος καταργεῖται εἰς τὸ μέλλον.—Τὰ μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας ἐκδεδομένα γραμμάτια θὰ ἐξοφληθοῦν δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, παρ' ἣ δύνανται οἱ δικαιούχοι αὐτῶν νὰ ἔχωσιν ἀτομικὸν λογαριασμὸν, ἐν ἣ ἐννοεῖται, ὡς ἐρρήθη, περιπτώσει ὑπερβαίνουν ταῦτα τὰς 5.000 δραχ.—Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρουσίας, διὰ πᾶν ἐντάλημα προπληρωμῆς ποσοῦ ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν, ἡ Τράπεζα, συμφώνως δοθησομέναις αὐτῇ ὁδηγίαις, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ παρὰ τοῦ δικαιούχου τῆς ἐπιταγῆς, θὰ μεταφέρῃ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάματος εἰς ἀτομικὸν αὐτοῦ λογαριασμὸν καὶ θὰ παραδίδῃ αὐτῷ βιβλιόριον ἐπιταγῶν, ἐξ οὗ θ' ἀποκόπητῃ ἐκάστοτε ἐπιταγὰς ἐπ' ὀνόματι τῶν παρ' αὐτοῦ πληρωνομένων δικαιούχων ὡς καὶ ἐπ' ὀνόματί του,

ἀλλὰ μόνον διὰ μικροδαπάνας.—Εἰς τὰ Ταμεῖα ὅπου δὲν ὑπάρχει Τραπεζα τῆς Ἑλλάδος (Ἐποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς) ὁ λογαριασμός θὰ ἔξακολουθήσῃ ὑφιστάμενος καὶ θὰ λειτουργῇ ὡς ἔχει κανονισθῆ διὰ τῶν ἔγκυκλίων μας ὑπ' ἀριθ. 9 καὶ 48 τοῦ 1919, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι διὰ τὰ ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν ἐντάλματα προπληρωμῆς ἢ κατάθεσις τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐντάλματος εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ ἢ ἔκδοσις γραμματίου ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τρεχ. Λογαριασμοὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ» ἔσεται ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δικαιούχον, ὅστις θὰ δύναται διὰ τὰς ἑκάστοτε ἀνάγκας του ν' ἀναλαμβάνῃ τμηματικῶς, ἐκδιδομένου ἑκάστοτε νέου γραμματίου διὰ τὸ ὑπόλοιπον.

Ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ ὑπ' ἀριθ. 3—Ἐποκατάστημα «Ταμίαι-Καταθέσεις» δὲν θὰ κινῆται τοῦ λοιποῦ, παρὰ μόνον διὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς ἡμῶν ὁδηγίας. Ἡ περιπτώσις κινήσεώς του εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεῖα διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν εἰς συνάλλαγμα εισπράξεων ἐκλείπει, εἰσπραττομένου τοῦ λοιποῦ τοῦ ἀντιστοίχου εἰς δραχμὰς ποσοῦ βάσει τῆς τιμῆς τῆς σταθεροποιήσεως.—Οἱ λογαριασμοὶ «Συναλλαγματικὴ διαφορὰ» καὶ «Συναλλαγματικὴ διαφορὰ ἐκ ποσοστοῦ 20 ο/ο νόμου 3312 εἰσπραχθέντος εἰς ξένον συνάλλαγμα» ἔχουν ἤδη ἐκλείψει δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς.—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάθεσιν τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν δανείων, γνωρίζομεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη τοιαύτης καταθέσεως, καθόσον, ὡς ἐρρήθη καὶ ἀνωτέρω, θὰ δίδεται παρ' ἡμῶν ἐντολὴ μεταφορᾶς ἐκ τοῦ παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος Γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν εἰδικὸν τοιοῦτον «πρόβλεψις δι' ὑπηρεσίαν τῶν τριῶν ἀναγκαστικῶν δανείων» τῶν ἀναγκαιούντων ποσῶν. Διὰ τὴν κατὰ τ' ἄνω μεταφορὰν θὰ ἐνεργῆται παρ' ἡμῶν διὰ τοῦ ὑπολόγου τῶν συμψηφισμῶν ἢ σχετικῆ συμψηφιστικῆ ἐγγραφῆς.

Ἐποκατάστημα χρηματιστικῶν λογαριασμοῦ.—1) Ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαί.—Ἐποκατάστημα οὗτος ἐκλείπει ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὴν ληψοδοσίαν τῶν Ταμείων εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ἐδρεύει Ἐποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ δὲ ὑπ' αὐτὸν μέχρι τοῦδε ληψοδοσία τῶν ὑπολόγων ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν θὰ διενεργῆται παρ' αὐτῷ, συμφώνως πρὸς τὰς δοθησομένας εἰς τοὺς ὑπολόγους τούτους ὁδηγίας.—Εἰς τὰ λοιπὰ ταμεῖα θὰ γίνεται ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ μέχρι σήμερον, θὰ ἔξακολουθήσῃ συνεπῶς ἢ λειτουργία τοῦ ἐν λόγῳ λογαριασμοῦ.

2) Ἐταιρεία Διαχειρίσεως Ἐπεγγύων Προσόδων.—Διὰ τὰ ἔνσημα ἐν γένει, σιγαρόχαρον καὶ ταινίας καπνοῦ, τὰ παραδιδόμενα εἰς τὰ ταμεῖα παρὰ τῶν κατὰ τὸν τρόπον διαχειριστῶν Μονοπωλίων καὶ ἐπὶ τῆ ὑπογραφῆ παρὰ τοῦ διαχειριστοῦ τῆς παρὰ πόδας τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἐξο-

φλητικῆς πράξεως, οἱ ὑπόλογοι θὰ παραδίδωσιν αὐτῷ ἴσου ποσοῦ τραπεζικὴν ἐπιταγὴν, ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, σημειουμένων ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς πράξεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ χρονολογίας τῆς παραδοθείσης ἐπιταγῆς. Ἐὰν ὅμως τὸ καταβλητέον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5 000 δραχ. θὰ καταβάλλωσι τοῦτό κατὰ τὰ κανονισθέντα τοῖς μετρητοῖς.—Ἡ ἐπιταγὴ αὕτη, ἐφ' ἧς θὰ σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ δι' αὐτῆς ἐξοφλουμένου πρωτοκόλλου, ἔσεται ἐξοφλητέα ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου· πλὴν, ὁ διαχειριστῆς Μονοπωλίων δύναται, ἀφοῦ ἐξοφλήσῃ ταύτην, νὰ προμηθευθῇ ἄλλην διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων δι' ἐπιταγῆς εἰς τὴν Ε. Δ. Υ. Π.—Καὶ τὰ πρωτόκολλα ταῦτα δὲν θέλει φέρει εἰς πίστωσίν του (ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν Ε. Δ. Υ. Π. ὡς μέχρι τοῦδε) ὁ ὑπόλογος, παρὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελε πληρωθῆ παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἢ σχετικὴ ἐπιταγὴ.—Εἰς τὰ Ταμεία ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ὁμοίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ γίνηται ὅ,τι ἀκριβῶς καὶ μέχρι τοῦδε.

«3) Τρεχούμενοι Λογαριασμοί.—1) Τ. Α. ἐξ ἐνταλμάτων κυρίων Διατακτῶν.—2) Τ. Α. ἐξ ἐνταλμάτων δευτερευόντων Διατακτῶν.—3) Τ. Α. ὑπὲρ τρίτων.—4) Τ. Α. Στρατοῦ.—5) Τ. Α. Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.—Προκειμένης ἐξοφλήσεως γραμματίου ἐκδιδομένου ὑπὸ τοὺς ἄνω λογαριασμοὺς ἀπὸ τὰ ταμεία Α' (¹), ὁ ὑπόλογος θὰ ἐνεργῇ ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐξοφληθῇ ἐντάλμα, τοῦτέστι, θὰ λαμβάνῃ τὴν ἐξοφλητικὴν ἀποδείξειν τοῦ δικαιούχου καί, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τοῦ γραμματίου ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχ. θὰ ἐκδίδῃ ἐπιταγὴν ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ἧς θὰ σημειῶι τὸν ἀριθμὸν τοῦ γραμματίου. Ἐπὶ τοῦ οὕτω ἐξοφλουμένου γραμματίου θὰ σημειῶι τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἐπιταγῆς.—Καὶ τὰ γραμμάτια ταῦτα, καθὼς καὶ τὰ ἐντάλματα θὰ φέρῃ εἰς πίστωσίν του τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἢ ἐπιταγὴ θὰ ἐξοφληθῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς.—Προκειμένου νὰ φέρῃ εἰς πίστωσίν του ὁ ὑπόλογος ἡμιεξοφλημένον γραμμάτιον ἐπ' ὀνόματι πλειόνων δικαιούχων, θέλει ἐκδίδει διὰ τοὺς ὑπολειπομένους νὰ πληρωθοῦν ἀτομικὰ γραμμάτια ἐφ' ὧν θὰ σημειῶι τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἔτος ἐκδόσεως τοῦ ἀρχικοῦ ἐξ οὗ προῆλθον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκδοθησομένης ἀκολουθῶς δι' ἕκαστον τούτων ἐπιταγῆς θὰ σημειῶι καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἔτος ἐκδόσεως τοῦ ἀρχικοῦ μόνον γραμματίου.

(¹) Τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ χάριν συντομίας θὰ τίθεται ἡ φράσις «Ταμεία Α'» ὡσάκις πρόκειται διὰ Ταμεία ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ὁμοίων λειτουργεῖ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ φράσις «Ταμεία Β'» διὰ τὰ λοιπὰ Ταμεία (παρ' οἷς δὲν λειτουργεῖ τοιοῦτον Ὑποκατάστημα).

—Ἐννοεῖται, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τηρῶνται ὡς ἀντίτιμα ἡμιεξωφλημένα τοιαῦτα γραμματία παρὰ μόνον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐπληρώθη καὶ εἰς ἔστω ἐκ τῶν πολλῶν δικαιούχων, καθόσον ἄλλως θὰ παρατηρηθῆται ἀσυμφωνία τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ λογαριασμοῦ πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀντίστοιχον.—Πρὸς εὐκολίαν των ἐν τούτοις οἱ ὑπόλογοι, καὶ διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἔκδοσιν πολλῶν ἀτομικῶν γραμματίων, δύνανται κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μηνὸς νὰ εἰδοποιῶσι τοὺς λοιποὺς δικαιούχους τοῦ ἡμιεξωφλημένου γραμματίου ὅπως προσέλθουν καὶ λάβουν τὴν οἰκείαν ἐπιταγὴν διὰ τὸ ἀνήκον ἐκάστω ποσόν· δέον δὲ νὰ συνιστᾶται αὐτοῖς νὰ ζητήσουν τὴν ἄμεσον καὶ δὴ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πληρωμὴν τῆς ἐπιταγῆς διότι, ὡς προεῖρηται, ἡ ἔκδοσις τῆς ἐπιταγῆς δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἀχθῆ· εἰς πίστωσιν των ὁ δι' αὐτῆς ἐξοφλούμενος τίτλος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ παρὰ τῆς Τραπεζῆς πληρωμὴ αὐτοῦ.—Ἀποκείται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου Ταμείου νὰ περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον ὁ ἀριθμὸς τῶν γραμματίων τρεχουμένων λογαριασμῶν, ἰδίᾳ ἐξ ἐνταλμάτων, διὰ καταλλήλου καὶ ἐγκαίρου εἰδοποιήσεως τῶν δικαιούχων αὐτῶν.—Πάντως εἰς τὸ μέλλον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἔκδοσις τοιούτων γραμματίων ἐπ' ὀνόματι πλειόνων τοῦ ἐνὸς δικαιούχων.—Κατὰ συνέπειαν εἰς τὸ μέλλον τὰ ὑπὸ τοὺς ἄνω λογαριασμοὺς γραμματία ἔσονται πάντα ἀτομικὰ καὶ διὰ τὸ καθαρὸν πληρωτέον τῷ δικαιούχῳ ποσόν, τῶν κρατήσεων ἐνεργουμένων ἐφ' ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐντάλματος ἢ τῆς καταστάσεως ἐξ ὧν ταῦτα προέρχονται.—Εἰς τὰ Ταμεία Β' (1), τὰ γραμματία ταῦτα θὰ ἐκδίδωνται καὶ θὰ ἐξοφλῶνται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

«4) Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ.—Εἰς τὰ Ταμεία Α'.—Προκειμένης ἐξοφλήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ὁ ὑπόλογος θὰ ἐνεργῆ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, τοῦτέστι θὰ ἐκδίδῃ γραμματίον ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ» καὶ θὰ πιστώσῃ διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ τὴν οἰκείαν παρ' αὐτῷ βοηθητικὴν μερίδα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀναμίξεως τῆς Τραπεζῆς.—Προκειμένου ἀκολούθως νὰ ἐξοφλήσῃ τὰς ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδιδομένας ἐπιταγὰς θὰ λαμβάνῃ, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, τὴν δέουσαν ἐξοφλητικὴν ἀπόδειξιν καί, ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταγῆς ὑπερβαίῃ τὰς 5.000 δραχ. θὰ παραδίδῃ τῷ δικαιούχῳ ἀντὶ μετρητῶν ἐπιταγὴν ἐπὶ τοῦ Ὑποκαταστήματος, ἐὰν, ἐννοεῖται, καὶ ἐφόσον ἡ σχετικὴ μερὶς παρουσιάξῃ ὑπόλοιπον. Ἐπὶ τῆς τραπεζικῆς ἐπιταγῆς θὰ σημειοῖ ὅτι προῆλθεν ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. . . . ἐπιταγῆς τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.—Ἴνα δὲ καὶ τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διατελῆ ἐν γνώσει τῆς κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου,

(1) Ὁρα ὑποσημείωσιν σελίδος 340.

ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπ' αὐτὸν εισπράξεις, δέον ὁ ὑπόλογος ἐκάστου Ταμείου ν' ἀνακοινῶι αὐτῷ δι' ἐγγράφου του κατὰ τὴν ἀποστολὴν ἐκάστης ἐπιταγῆς πληρωτέας κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς Τραπέζης, τὸ ἐκάστοτε ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου.—Εἰς τὰ Ταμεῖα Β' ὁ λογαριασμὸς οὗτος δὲν λειτουργεῖ.

«5) Τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Δήμων.—Εἰς τὰ Ταμεῖα Α'.—Τὰ κεφάλαια τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων θὰ κατατίθενται ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰ οἰκεία Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς χωριστοὺς λογαριασμοὺς κατὰ Δήμον καὶ Κοινότητα.—Πρὸς τοῦτο, ἐκ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων ἢ ἐκ τῶν ἀνεξοφλήτων γραμματίων τρεχομένων λογαριασμῶν Δήμων (ὅπου δὲν ἰσχύει ὁ ὀργανισμὸς), δέον νὰ ἐξαχθοῦν τ' ἀκριβῆ ὑπόλοιπα ἐκάστου Δήμου ἢ Κοινότητος, καὶ ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τῆς παρουσίας, νὰ κατατεθοῦν ταῦτα παρὰ τῷ οἰκείῳ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπέζης εἰς ἐπὶ τούτῳ λογαριασμοὺς κατὰ Δήμον καὶ Κοινότητα.—Οἱ ὑπόλογοι διὰ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξαχθησομένων ὑπολοίπων θὰ πιστωθοῦν βάσει ἀποσπάσματος τῆς παρουσίας ὑπὸ λ)μὸν «Τρεχοῦμενοι Δ)σμοὶ Δήμων» καὶ θὰ χρεωθοῦν ἀντιστοίχως διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς των ἴσου ποσοῦ, ὑπὸ τὸν νέον χρηματιστικὸν λ)σμὸν «Κεφάλαια Δήμων καὶ Κοινοτήτων». ἀναλύοντες εἰς τὰ βοηθητικὰ βιβλία Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ δικαιοῦχον Δήμον καὶ Κοινότητα.—Ἀκολουθῶς θὰ καταθέσουν τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπόλοιπον εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς λογαριασμοὺς κατὰ Δήμον καὶ Κοινότητα, πιστούμενοι διὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς Τραπέζης ὑπὸ τὸν νέον χρηματιστικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐνεργητικοῦ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».—Τοῦ λοιποῦ κατὰ πᾶσαν τακτικὴν εἰσαγωγὴν εισπράξεων, διὰ τὰς ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εισπράξεις, θὰ ἐκδίδονται γραμμάτια ὑπὸ τὸν νέον ὡς ἄνω χρηματιστικὸν λ)σμὸν «Κεφάλαια Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἐν οἷς θ' ἀναγράφεται ὁ δικαιοῦχος Δήμος ἢ Κοινότης.—Ἐπειδὴ δὲ αἱ εισπράξεις αὗται θὰ εἶναι προηγουμένως κατατεθειμένα εἰς τὸ Ὑποκατάστημα μεθ' ὄλων τῶν Δημοσίων Εἰσπράξεων, ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν κατὰ τ' ἄνω γραμματίων, ὁ ὑπόλογος θὰ δίδῃ ἐντολὴν εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ μεταφέρῃ ἐκ τοῦ παρ' αὐτῇ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τὸν παρ' αὐτῇ ἐπίσης λογαριασμὸν α') «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», καὶ δὴ εἰς πίστῳσιν τοῦ δικαιοῦχου Δήμου ἢ Κοινοτήτος, τὰ ποσὰ τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων.—Διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην ὁ Ταμίας θὰ χρεοῦται ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν β') «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» δι' ἐκδόσεως γραμματίου ὑπ' αὐτὸν καὶ θὰ πιστοῦται βάσει τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων τῆς Τραπέζης ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Λογαριασμοὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων.—Ἡ παρὰ τῆ Τραπεζῆ κατὰ τ' ἄνω μεταφορὰ καὶ αἱ σχετικαὶ πράξεις εἰς τὴν ληψοδοσίαν τοῦ ὑπολόγου δέον νὰ φέρωσι τὴν αὐτὴν χρονολογίαν, ἵνα οἴπαρὰ τῆ Τραπεζῆ λογαριασμοὶ συμφωνῶσι ἀπολύτως πρὸς τοὺς παρ' ὑμῖν ἀντιστοίχους—Τὰ ἔξοδα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων θὰ πληρώνωνται παρὰ τῆς Τραπεζῆς βάσει τῶν σχετικῶν ἔνταλμάτων θεωρουμένων προηγουμένως παρ' ὑμῶν, διὰ τὴν ἀσκησιν τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου, καὶ εἰς χρέωσιν τοῦ παρ' αὐτῆ λ)σμοῦ «Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καὶ εἰς τὴν μερίδα τῆς Κοινοτήτος παρ' ἧς ἔξεδόθη ἕκαστον ἔνταλμα. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς θὰ παραδίδη τὰ παρ' αὐτοῦ ἔξοφληθέντα ἔνταλματα μετὰ καταστάσεως κατὰ Δήμον καὶ Κοινότητα εἰς τὸν ὑπόλογον ἑκάστου Ταμείου, ὃ ὁποῖος θὰ ἐκδίδη καὶ παραδίδη αὐτῷ γραμματίον ἴσου ποσοῦ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», θὰ πιστοῦται δ' ἀντιστοίχως αὐθημερὸν διὰ τῶν ἔνταλμάτων ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια Δήμων καὶ Κοινοτήτων», καταχωρῶν ταῦτα καὶ εἰς τὰς οἰκείας βοηθητικὰς μερίδας κατὰ Κοινότητα καὶ ὑποβάλλων ὡς λογιστικὰ στοιχεῖα καταστάσεις τῶν ἔνταλμάτων τούτων, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν ταμείων.

«Ταμεῖα Β'.—Ὁ ἐν ἐπικεφαλίδι λογαριασμὸς θὰ λειτουργῆ ὡς ἀκριβῶς καὶ μέχρι τοῦδε.

6) Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.—Οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Ταμείου τούτου :—1) Παρακαταθῆκαι κοιναί,—2) Παρακαταθῆκαι αὐτοῦσαι,—3) Τόκοι χρηματικῶν ἐγγυήσεων.—ἔξέλιπον ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927, ἀφ' ἧς ἡ διαχείρισις τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατέστη αὐτοτελής.—Ὁ μόνος ὑφιστάμενος λογαριασμὸς ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Δημοσίου Ταμείου μετὰ τὴν 1-4-1927 εἶναι ὁ λογαριασμὸς «ἀπόσβεσις χρεωστικοῦ ἐκ παρακαταθηκῶν ὑπολοίπου», περὶ οὗ τὸ ἀπὸ 12-3-1928 Διάταγμα, κοινοποιηθὲν ὑμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40 τοῦ 1927 ἐγκυκλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.—Ἡ παρὰ γράφος 2 ἀρθ. 3 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ὁρίζει τὰ ἑξῆς : «Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1927 πᾶσα ἀπόδοσις παρακαταθήκης θὰ βαρύνῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, εἴτε συνεστήθη πρὸ τοῦ ἀποχωρισμοῦ τῆς ληψοδοσίας εἴτε μετ' αὐτόν, ἐν ἐλλείψει δὲ ὑπολοίπου τοῦ Γραφείου ἔξ ἄνω μάλων Παρακαταθηκῶν θὰ ἐφοδιάζηται τοῦτο παρὰ τοῦ, παρ' ᾧ ἔδρουει δημοσίου Ταμείου, χορηγοῦν αὐτῷ γραμματίον εισπραξέως ἐκδιδόμενον ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ἑλληνικὸν Δημοσίον, ἀπόσβεσις χρεωστικοῦ ἐκ παρακαταθηκῶν ὑπολοίπου».—Δοθέντος ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρουσίας τὰ μετρητὰ τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν θέλουσι παραμείνει εἰς χεῖρας τῶν ἐχόντων τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ, κερωρισμένα ἀπὸ τὴν δη-

μοσίαν αὐτῶν διαχειρίσιν, καὶ τοῦ λοιποῦ ἢ ἀπόδοσις πάσης παρακαταθήκης θὰ ἐνεργῆται δι' αὐτῶν, μόνον δὲ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ὑπόλοιπον ἔξ ἀνωμάτων παρακαταθηκῶν, θὰ παρίσταται ἀνάγκη ἐνισχύσεως τοῦ Γραφείου ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Αἱ τοιαῦται περιπτώσεις ἔσονται, ἐλπίζομεν, σπάνιαι, δι' ὃ ἡ τοιαύτη ἐνίσχυσις παρέχεται ἐκ τῶν εἰς ἕκαστον Ταμεῖον διαθεσίμων διὰ τὰς παρ' αὐτῷ ἀπ' εὐθείας ἐνεργοῦμένας πληρωμὰς—μισθοῦς κλπ.—ἐκδιδομένου ἐννοεῖται, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, τοῦ γραμματίου εισπράξεως Τ. Παρακαταθηκῶν (εἰς χρέωσιν τοῦ Γραφείου Τ. Π.) καὶ πιστουμένου τοῦ ὑπολόγου ἐν τῇ δημοσίᾳ του διαχειρίσει δι' ἴσον ποσὸν ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ἀπόσβεις χρεωστικῶν ἐκ παρακαταθηκῶν ὑπολοίπου», ὡς ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ προμνησθὲν διάταγμα.

«Τὰ ταμεῖα β' θὰ ἐνεργοῦν ὁμοίως.

«7) Ὑπόλογοι χρεῶσται ἐκ ληψοδοσίας. — Ὑπόλογοι πιστωταὶ ἐκ ληψοδοσίας.

«Ταμεῖα Α'.—Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι θὰ λειτουργοῦν καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ εἰς τὸ παρελθόν' προκειμένης ἐκδόσεως γραμματίου ὑπολόγων χρεωστῶν, ἐὰν μέλλῃ ἢ ἐκτέλεσις τοῦ σχετικῶν φύλλου ἐπεξεργασίας νὰ γίνῃ διὰ καταβολῆς τοῖς μετρητοῖς (ἂν δηλ. δὲν ὑπάρχῃ τίτλος πρὸς ἀντίστοιχον πίστωση), τὸ ποσὸν θὰ καταβάλλεται εἰς τὸν διαχειριστὴν τοῦ Ταμείου, καὶ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν μετὰ τῶν λοιπῶν εισπράξεων του τῆς ἡμέρας. Προκειμένης δὲ ἐκτελέσεως φύλλου ἐπεξεργασίας ὑπολόγων πιστωτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τυγχάνει καταβλητέον τοῖς μετρητοῖς θὰ λαμβάνεται ἀπὸ τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ μετρητὰ διὰ πληρωμὰς μισθοῦ συντάξεων κλπ.

«Ταμεῖα Β'.—Οἱ ἄνω λογαριασμοὶ θὰ λειτουργοῦν ὅπως ἀκριβῶς καὶ μέχρι τοῦδε.

«8) Παράδοσις καὶ παραλαβὴ Ταμείου.— Ταμεῖα Α'.—Καὶ ὁ λογαριασμὸς οὗτος θὰ λειτουργῆ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε' παραδιδόμενον ὑπόλοιπον ἔσεται τὸ εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ ποσὸν τὸ προωρισμένον διὰ τὰς ἐν τῷ Ταμείῳ ἐνεργοῦμένας πληρωμὰς μισθῶν κλπ.

«Ταμεῖα Β'.—Καὶ ὁ λογαριασμὸς οὗτος θὰ λειτουργῆ ὡς καὶ μέχρι τοῦδε'.

«Κεφ. Γ'. Λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.—Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐδημιουργήθησαν πολυάριθμοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν' καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἕκαστη ὑπηρεσία τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, ἣτις προὔκλει τὴν δημιουργίαν αὐτῶν, ἐκἀνόμιζε καὶ τὰ τῆς λειτουργίας των εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπόλογοι τῶν Ταμείων νὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των τὸ δι' ἕκαστον τοιοῦτον λογαριασμὸν καθιερωθὲν σύστημα.—Ἀποτελε-

σμα τῆς καταστάσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ παρὰ πολλῶν ὑπολόγων σύγχυσις τῶν λογαριασμῶν τούτων καὶ ἡ πλημμελής τήρησις αὐτῶν.—Πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ὡς ἄνω ἀτόπων προήλθομεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπαγάγωμεν πάντας τοὺς λογαριασμοὺς Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς δύο κατηγορίας καὶ νὰ κανονίσωμεν ἐνιαῖον τρόπον τηρήσεως δι' ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς ὑπαγομένους εἰς ἐκάστην τῶν κατηγοριῶν τούτων.— Ὁ ὑπόλογος ὅθεν ἐκάστου Ταμείου δὲν ἔχει παρὰ νὰ κατανοήσῃ καὶ ἐκμάθῃ καλῶς τὸν τρόπον λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν ἐκάστης τῶν κατηγοριῶν τούτων· διὰ νὰ εὔρη δὲ τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν ὑπάγεται λογαριασμός τις, δὲν ἔχει παρὰ νὰ συμβουλευθῆται τὸν εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παρατιθέμενον πίνακα.— Διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν πρὸς ἅπαντα τὰ Ὑπουργεῖα ἐλήφθη πρόνοια ἵνα εἰς τὸ μέλλον μὴ δημιουργῶνται τοιοῦτοι λογαριασμοὶ ἄνευ τῆς παραμβάσεως τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας, ἣτις θὰ καθορίζῃ τὴν κατηγορίαν εἰς ἣν δέον νὰ ὑπαχθῇ πᾶς νεοδημιουργούμενος λογαριασμός Νομικοῦ προσώπου ἢ εἰδικῆς ὑπηρεσίας. Συνεπῶς ἄνευ ὁδηγιῶν ἡμῶν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ προβαίνητε εἰς τὸ ἄνοιγμα τοιούτων λογαριασμῶν.— Πρὸς πλήρη κατανόησιν τῶν κατωτέρω, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ καταστήσωμεν ὑμῖν γνωστὸν ὅτι τοῦ λοιποῦ αἱ καταστάσεις τῶν Κεφαλαίων τῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν δὲν θὰ γίνωνται ὡς μέχρι τοῦδε παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ἀλλὰ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἣτις ἐφεξῆς θὰ εἶναι, κατὰ κανόνα, ὁ διαχειριστὴς τούτων, μόνον δ' ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως διαθεσίμων κεφαλαίων, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν διοικούντων ταύτας (Ἐπιτροπῶν, Ὑπηρεσιῶν κλπ.), θὰ μεταφέρονται ταῦτα ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ.

Κατηγορία Α'.— Εἰς τὴν Α' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων τόσον αἱ εισπράξεις ὅσον καὶ αἱ πληρωμαὶ ἐμφανίζονται εἰς τὴν ληψοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου.— Ἡ κίνησις τῶν λογαριασμῶν τούτων θὰ ἐμφανίζεται ὑπὸ δύο διακεκριμένους δι' ἕκαστον Νομικὸν πρόσωπον λογαριασμοὺς, ἦτοι.— 1) Κεφάλαια — καὶ 2) Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις κεφαλαίων.

Κατηγορία Β'.— Εἰς τὴν Β' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν εισπράξεων μόνον ἐμφανίζονται εἰς τὴν ληψοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀποδίδονται δὲ αὐταὶ κατὰ κανόνα δι' ἐξοφλήσεως τῶν δι' αὐτὰς ἐκδιδόμενων γραμματίων παραλαβῆς, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ κατ' ἄλλον τρόπον εἰδικῶς, δι' ἕκαστον τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἐξαίρεσιν, ὀριζόμενον τῶν νομικῶν προσώπων τῆς κατηγορίας ταύτης αἱ πληρωμαὶ δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὴν ληψοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου.— Ἡ κίνησις τῶν λογα-

ριασμῶν τούτων θὰ ἐμφανίζονται ἐφεξῆς ὑπὸ τὸν κοινὸν δι' ὅλα λογαριασμοὺν :—Τροχοῦμενοι λογαριασμοὶ νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν».

Ἰδιαιτέρας—Περὶ τηρήσεως τῶν ἄνω λογαριασμῶν—Λογαριασμοὶ Α' κατηγορίας. 1) Κεφάλαια. (ὄνομα νομικοῦ προσώπου).—
2) Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις κεφαλαίων.

1) Ταμεία εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Α' Ἔσοδα.—Τὰ ἔσοδα τῶν νομικῶν προσώπων τῆς κατηγορίας ταύτης θὰ εἰσάγονται δι' ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια.» (ὄνομασία Νομικοῦ Προσώπου), δι' ὧν θὰ χρεοῦσθε ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, πιστούμενοι ἀντιστοίχως διὰ τῶν γραμματίων συμψηφισμοῦ ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὁποίων ἐκεῖνα προῆλθον.—Τὰ γραμματῖα ταῦτα θ' ἀποστέλλονται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν πρὸς τὰ δικαιούχα νομικὰ πρόσωπα Ἐπιτροπᾶς ἢ ὑπηρεσίας.—Ἐπειδὴ δὲ τὰ σχετικὰ ἔσοδα θὰ ἔχουν ἤδη κατατεθῆ, ὡς ἀνεκκαθάριστοι εισπράξεις, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν γενικὸν παρ' αὐτῇ λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος». — Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκδόσει τοιούτων γραμματίων ὑπὲρ διαφόρων Νομικῶν προσώπων, κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἑνὸς εισπράκτορος π. χ., θέλετε ἐκδίδει ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ βιβλίου καὶ παραδίδει εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐντολὴν μεταφορᾶς—μίαν δι' ὅλα τὰ νομικὰ πρόσωπα δι' ἃ ἐξεδόθησαν γραμματῖα—εἰς τοὺς παρὰ τῇ Τραπεζῇ ταύτῃ σχετικὸς λογαριασμοὺς τῶν νομικῶν προσώπων, τοῦ ἀνήκοντος ἐκάστῳ αὐτῶν ποσοῦ, τοῦ ποσοῦ δηλ. τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντων γραμματίων.—Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ παρ' αὐτῷ τῆς κατὰ τ' ἄνω μεταφορᾶς, θὰ παραδίδη ὑμῖν ἰδίαν δι' ἕκαστον Νομικὸν πρόσωπον ἀπόδειξιν, ἣν θέλετε φέρετε εἰς πίστωσίν σας, ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις κεφαλαίων.» (ὄνομασία τοῦ Νομικοῦ προσώπου).—Ἀντιστοίχως πρὸς τὴν πίστωσιν ὑμῶν ταύτην θέλετε ἐκδίδει, ἐπὶ τῇ εἰς ὑμᾶς ἀναγγελίᾳ παρὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς κατὰ τ' ἄνω μεταφορᾶς, γραμματίον παραλαβῆς σας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», διὰ τὸ ποσὸν τῆς σχετικῆς ἐντολῆς σας περὶ μεταφορᾶς.—Νοεῖται οἰκοθεν ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἶναι δυνατὴ ἢ παρὰ τοῦ εισπράξαντος ἂπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις τῶν ἐσόδων Νομικοῦ τινος προσώπου—λιμενικαὶ εισπράξεις τελωνειακῶν διαχειριστῶν π. χ.—ἢ κατάθεσις θὰ γίνεται ἂπ' εὐθείας εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην, βάσει δὲ τῆς

οικείας ἀποδείξεώς της, παραδιδομένης ὑμῖν παρὰ τοῦ καταθέσαντος, θὰ πιστοῦσθε ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις κεφαλαίων (λιμένος τάδε π. χ.)», χρεούμενοι ἀντιστοίχως διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς σας ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Κεφάλαια (λιμένος)».

«β') Πληρωμαί.—Αἱ πληρωμαί θὰ ἐνεργῶνται πάντοτε καὶ ἀνεξαρτήτως ποσοῦ παρὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὡς ἐρρήθη εἶναι κατατεθειμένα τὰ σχετικὰ κεφάλαια, βάσει τῶν κεκανονισμένων τίτλων καὶ μετὰ προηγουμένην θεώρησιν αὐτῶν παρ' ὑμῶν, ὅπου αὕτη, ἐπιβαλλομένη παρὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων, ἐνηργεῖτο παρ' ὑμῶν μέχρι τοῦδε.—Τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τοὺς κατὰ τ' ἄνω ἐξοφλουμένους παρ' αὐτῶν τίτλους, θέλουσιν ἀποστέλλει ἡμῖν, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, πρὸς ἐνέργειαν τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν, διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν ὑπολόγου τῶν συμφηφισμῶν.—Τὸ οἰκτεῖον μέρος τῆς ὑπ' ἀριθ. 68 τοῦ 1925 ἐγκυκλίου διαταγῆς μας (τελευταία παράγραφος), περὶ ἀναλήψεως ἐκ μέρους σας παρὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἢ διμήνου τὸ πολὺ, τῶν παρ' αὐτῆς ἐξοφληθέντων τίτλων, καταργεῖται, ὡς εἰκός, διὰ τῆς παρούσης.

«II. Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—Τὰ Ταμεῖα ταῦτα θὰ ἐνεργοῦν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε καὶ δῆ:—**Α' ἔσοδα**—Ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Ταμεῖα, θὰ ἐκδίδονται καὶ παρὰ τῶν ἀνωτέρω γραμμάτια ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Κεφάλαια» τὰ γραμμάτια ταῦτα θ' ἀποστέλλονται ἅμα τῇ ἐκδόσει των εἰς τὰς διοικούσας τὰ δικαιούχα Νομικὰ πρόσωπα ἐπιτροπὰς ἢ ὑπηρεσίας.—Ὁ λογαριασμός «Κατάθεσις κεφαλαίων» δὲν θὰ κινῆται εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα παρὰ μόνον εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ λογαριασμός Νομικοῦ τινος προσώπου παρουσιάζει ἰκανὰ διαθέσιμα καὶ δίδει τοῦτο ἐντολὴν εἰς τὸν Ταμίαν δι' ἡμῶν νὰ καταθέσῃ ταῦτα διὰ λογαριασμόν του. Ἡ κατάθεσις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὑποχρεωτικῶς διὰ λογαριασμόν τῆς Τραπέζης ταύτης καὶ οὐχὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ βάσει τῆς ἀποδείξεως τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁ Ταμίας θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Ἐθνικὴ Τράπεζα κατάθεσις κεφαλαίων».

«β') Πληρωμαί.—Αἱ πληρωμαί τῶν νομικῶν προσώπων, ἅτινα, ἐδρεύοντα παρὰ Ταμεῖοις ὡς τ' ἀνωτέρω, ἐνήρουν τὰς πληρωμὰς των διὰ τῶν Ταμείων τούτων, θὰ ἐνεργῶνται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, θὰ φέρῃ δ' εἰς πίστωσίν του ὁ Ταμίας τοὺς ἐξοφλουμένους τίτλους, ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμόν «Κεφάλαια».—Εἰς τοὺς προσα-

γομένους ὑμῖν πρὸς ἐξόφλησιν τοιούτους τίτλους δέον ἀπαραιτήτως νὰ ἐπισυνάπτονται παρὰ τῆς ἐκδιδούσης αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἢ ὑπηρεσίας γραμματίαι παραλαβῆς ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Κεφαλαία» ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδιδομένων αὐτῇ, ποσοῦ ἴσου ἢ ἀνωτέρου πρὸς τὸ ποσὸν τῶν προσαγομένων πρὸς ἐξόφλησιν τίτλων.—Ἐν τῇ ἐπὶ τῶν τίτλων συντασσομένην πράξει ἐξοφλήσεως, θέλετε ἀναγράψει τοὺς ἀριθμοὺς, χρονολογίαν ἐκδόσεως καὶ ποσὰ τῶν συναπτομένων γραμματίων, ἐφ' ὧν ἀντιστοίχως θ' ἀναγράφητε διὰ πράξεώς σας τὸν ἀριθμὸν κλπ. τῶν δι' αὐτῶν ἐξοφληθέντων τίτλων.—Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν τὸ ποσὸν συναπτομένου γραμματίου εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ ἐξόφλησιν τίτλου, θ' ἀναγράφηται ὀπισθεν αὐτοῦ διὰ πράξεώς σας τὸν ἀριθμὸν καὶ ποσὸν τοῦ δι' αὐτοῦ ἐξοφληθέντος τίτλου, ἐφ' οὗ πάλιν θ' ἀναγράφητε τὸν ἀριθμὸν κλπ. τοῦ γραμματίου, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐπεστράφη διὰ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ πρώτου προσαχθισομένου ἀκολουθῶς τίτλου.—Εἰς περίπτωσιν ἀνεπαρκείας τῶν εἰς χεῖράς του κεφαλαίων, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν πληρωμῶν ὁ ὑπόλογος τοῦ Ταμείου, ἐὰν ἔχη κατάθεσιν τοῦ οἰκείου Νομικοῦ προσώπου παρὰ τῷ πλησιεστέρῳ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, θ' ἀναλαμβάνῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἐκάστοτε ποσόν, κατόπιν ἐγκρίσεώς μας, παραδίδων τῇ Τραπεζῇ γραμματίον παραλαβῆς του ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ἐθνικὴ Τράπεζα κατάθεσις κεφαλαίων».—Ὡς εἰκός, τόσον διὰ τὰς καταθέσεις ὅσον καὶ διὰ τὰς ἀναλήψεις περὶ ὧν ἀνωτέρω, δὲν θὰ μετακινήται ὁ Ταμίας, ἀλλὰ θὰ ἐνεργῇ ταύτας διὰ χρηματικῶν ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ Ταμείου τῆς ἑδρας τοῦ Ὑποκαταστήματος μεσολαβήσει τοῦ ὁποίου θὰ λαμβάνῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ θ' ἀποστέλλῃ τὸ γραμματίον παραλαβῆς του.

«Κατηγορία Β'.—Κοινὸς λογαριασμὸς :—«Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν».—Ι. Ταμεῖα παρ' οἷς ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν προσώπων τῆς κατηγορίας ταύτης θὰ εἰσάγονται διὰ γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν ἐν ἐπικεφαλίδι λογαριασμὸν.—Ἐπὶ τοῦ γραμματίου, ἥτοι ἐν τῷ αἰτιολογικῷ αὐτοῦ, θ' ἀναγράφεται εὐκρινῶς ἡ ὄνομασία τοῦ δικαιοῦχου Νομικοῦ προσώπου ὡς αὕτη ἀναγράφεται εἰς τὸν εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παρατιθέμενον πίνακα καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐσόδου.—Ἄμα τῇ ἐκδόσει τῶν γραμματίων τούτων, θὰ ἐκδίδηται, ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ βιβλίου, ἐντολὴ πρὸς τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἵνα μεταφέρῃ ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν παρ' αὐτῷ ὑποχρεωτικῶς—διὰ τὸ Νομικὸν πρόσωπον—ἀνοιχθισόμενον λογαριασμὸν τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ὑπὲρ ἐκάστου Νομικοῦ προσώπου γραμματίων.—Ἡ Τράπεζα θὰ παραδίδῃ ὑμῖν ἀπόδειξιν κατὰ Νομικὸν πρόσωπον.—Ἐπὶ τῇ λήψει παρὰ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος τῶν ἀνωτέρω ἀποδείξεων, θὰ φέρητε εἰς πίστωσίν σας, τὰ ἀνωτέρω γραμματία παραλαβῆς. Τὰ γραμματία ταῦτα θὰ φέρονται εἰς πίστωσίν σας ὑπὸ τὸ λογαριασμὸν ὕφ' ὃν ἐξεδόθησαν, δηλαδή ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τρεχοῦμενοι Λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν». Ἐπὶ τῶν γραμματίων τούτων θὰ συντάσσηται προᾶξις ἐξοφλήσεως, ἐφ' ἧς θ' ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς κλπ. τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδείξεων τῆς Τραπεζῆς καὶ ὁ ἀριθμὸς κλπ. τοῦ περὶ οὗ ἀμέσως κατωτέρω γραμματίου παραλαβῆς σας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Ἀντιστοίχως τῆς πιστώσεώς σας ταύτης θὰ χρεωθῆτε δι' ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς σας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» (ἐν γραμματίον ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐντολῆς μεταφορᾶς).—Τὸ οἰκείον Ὑποκατίστημα τῆς Τραπεζῆς θὰ γνωρίζῃ ἐκάστοτε εἰς τὰ δικαιοῦχα Νομικὰ πρόσωπα τὰ εἰς πίστωσιν ἐκάστου ἀχθέντα παρ' αὐτῶ ποσά, διὰ νὰ χορηγοῦν αὐτῶ ὀδηγίας μεταφορᾶς των εἰς τὰς ἔδρας των ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διαθέσεώς των.—Ἐκ τῶν προεκτεθέντων σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ λογαριασμὸς «Τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν» ὀφείλει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ παρουσιάσῃ εἰς τε τὴν χρέωσιν καὶ τὴν πίστωσιν τὸ αὐτὸ ποσόν, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ὑπόλοιπον, ἀφοῦ, ὡς ἐρρήθη, τὰ ὑπ' αὐτὸν γραμματία θὰ ἐξοφλῶνται ἅμα τῇ ἐκδόσει των.—Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν σας καὶ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι θέλομεν παρακολουθήσει τὴν συμμόρφωσίν σας, θέλομεν δὲ δειχθῆν λίαν αὐστηροί, ἂν, λόγφ ἀπωλείας γραμματίου ἢ δι' ἄλλην οἰανδήποτε αἰτίαν, παρουσιάσῃτε ὑπ' αὐτὸν καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔστω ὑπόλοιπον.

ἘΠ. Ταμεῖα παρ' οἷς δὲν ὑπάρχει Ὑποκατίστημα Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν προσώπων τῆς Β' κατηγορίας θὰ εἰσάγωνται διὰ γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν κοινὸν δι' ὅλα τὰ Νομικὰ πρόσωπα τῆς κατηγορίας ταύτης λογαριασμὸν «Τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν», ἐφ' ὧν δέον νὰ ἀναγράφηται εὐκρινῶς ἡ ὀνομασία τοῦ δικαιοῦχου Νομικοῦ προσώπου, ὡς ἀκριβῶς ἔχει αὕτη εἰς τὸν προσαρτώμενον τῇ παρούσῃ σχετικὸν πίνακα.—Οἱ ὑπόλογοι τῶν ἄνω Ταμείων θὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν ἄμεσον—ἅμα τῇ ἐκδόσει—ἐξόφλησιν τῶν γραμματίων τούτων εἰς τὰ δικαιοῦχα Νομικὰ πρόσωπα· ἢ ἐξόφλησις αὐτῶν θὰ γίνεται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, πιστουμένου τοῦ ὑπολόγου διὰ τῶν ἐξοφλουμένων γραμματίων, ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν ὕφ' ὃν ταῦτα ἐξεδόθησαν.—Πάντως καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος λογαριασμὸς ἐπ' οὐδενὶ λόγφ ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάσῃ ὑπόλοιπον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου

μηνός· ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τοῦτο παραπέμπομεν εἰς τὰ ἀνωτέρω λεχθέντα περὶ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, προκειμένου διὰ τὰ Ταμεῖα παρ' οἷς ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

«Κατ' ἐξαιρέσιν :—θέλουσι τηρηθῆ ἴδιοι λογαριασμοὶ διὰ τина Νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἠδύναντο νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὰς ἀνωτέρω δύο κατηγορίας, λόγῳ τῆς μεγάλης κινήσεως. Τὰ Νομικὰ ταῦτα πρόσωπα εἶναι τὰ ἑξῆς :—1) Ἀεροπορικὴ Ἀμυνα.—2) Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.—3) Ταμεῖον Ἐνοικιοστασίου.—4) Ταμεῖον Μονίμων Ὀδοστρωμάτων.

«1) «Τρεχοῦμενος λογαριασμός Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης».—Ταμεῖα Α'. (1)—Τὰ ἔσοδα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης θὰ εἰσάγονται, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, δι' ἐκδόσεως γραμματίων ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω λογαριασμόν.—Προκειμένου νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος—κατὰ δεκαήμερον—συμφώνως πρὸς τὸ Διάταγμα τῆς 27-1-1926, κοινοποιηθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21 τοῦ 1926 ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, ὁ ὑπόλογος τοῦ Ταμεῖου θὰ ἐκδίδη, ἐκ τοῦ ἐπὶ τούτῳ βιβλίου, ἐντολὴν μεταφορᾶς ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, εἰς τὸν παρ' αὐτῷ λογαριασμόν τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τοῦ ποσοῦ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς μεταφορᾶς ἐκδομένων γραμματίων.—Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ παραδίδη τῷ ὑπολόγῳ ἀπόδειξιν διὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν παρ' αὐτῇ μεταφορᾶν. Ἐπὶ τῇ λήψει τῆς ἀποδείξεως ταύτης ὁ ὑπόλογος τοῦ Ταμεῖου θὰ φέρῃ εἰς πίστωσίν του τὰ ὑπὸ τὸν ἐν ἐπικεφαλίδι λογαριασμόν γραμματία παραλαβῆς του, ἐξοφλούμενα διὰ πράξεώς του ἐφ' ἧς θ' ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς κλπ. τῆς ἄνω ἀποδείξεως (ἥτις καὶ θὰ ἐπισυνάπτεται) καὶ ὁ ἀριθμὸς κλπ. τοῦ περὶ οὗ ἀμέσως κατωτέρω γραμματίου παραλαβῆς του ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Ἀντιστοίχως πρὸς τὴν διὰ τῶν ἐξοφλουμένων γραμματίων κατὰ τ' ἄνω πίστωσίν του, ὁ ὑπόλογος θὰ χρεωθῆ, δι' ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς του, ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Καὶ ὁ λογαριασμός οὗτος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάσῃ ὑπόλοιπον κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου μηνός.

«Ταμεῖα Β'. (2)—Θὰ ἐκδίδουν διὰ τὰ ἔσοδα γραμματία ὑπὸ τὸν

(1) Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

(2) Ταμεῖα εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

αὐτὸν ὡς ἄνω λογαριασμόν.—Θ' ἀποστέλλουν διὰ χρηματικῶν ἐπιταγῶν τὰ ποσὰ αὐτῶν εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ κατατεθοῦν εἰς πίστωσιν τοῦ λ/σμοῦ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, καί, ἅμα τῇ λήψει τῆς ἀποδείξεως τῆς Τραπεζῆς, θὰ φέρωσιν εἰς πίστωσίν των τὰ δι' αὐτῆς ἐξοφλούμενα γραμμάτια, ὑπὸ τὸν ὕψ' ὃν ἐξεδόθησαν λ/σμόν «Τρεχούμενος λογαριασμός Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης».—Ἡ ἀπόδειξις τῆς Τραπεζῆς θὰ ἐπισυνάπτεται εἰς τὰ γραμμάτια ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐξοφλήσεώς των.—Καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα ὁ λογαριασμός οὗτος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρουσιάσῃ ὑπόλοιπον καὶ πρὸς τοῦτο δέον νὰ φροντίζωσιν οἱ Προϊστάμενοι αὐτῶν νὰ μεσολαβῇ ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν λήψιν τῆς ἀποδείξεως χρόνος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν γραμματίων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνός, ὁπότε δέον ὁ λογαριασμός νὰ κλείσῃ ὀριστικῶς.

«2) «Τρεχούμενος λογαριασμός Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».—Ταμεῖα Α'.—Τὰ ἔσοδα τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου θὰ εἰσάγονται, ὡς μέχρι τοῦδε, διὰ γραμματίων ὑπὸ τὸν ἐν ἐπικεφαλίδι λογαριασμόν. Τὰ γραμμάτια ταῦτα θὰ φυλάσσωνται ἐπιμελῶς ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ καὶ καθιστῶμεν ἐπ' αὐτοῦ ὑπευθύνους τοὺς λογιστὰς τῶν Ταμείων προτιθέμενοι νὰ ἐλέγξωμεν αὐστηρῶς πᾶσαν ἀπώλειαν τοιοῦτου γραμματίου, μηδαμῶς δυναμένην νὰ δικαιολογηθῇ.—Ὁ τρόπος ὅμως ἀποδόσεώς των ρυθμίζεται ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον ὡς ἑξῆς : (1) — Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ὁ ὑπόλογος τοῦ Ταμείου θὰ ἐξοφλῇ διὰ πράξεώς του τὰ ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ἐκδοθέντα γραμμάτια, ἐκδίδων τὴν ἀπαιτουμένην ἐντολὴν μεταφορᾶς, ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος Γενικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν παρ' αὐτῇ λογαριασμόν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.—Τὸ Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς θὰ μεταφέρει ἀμέσως τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τῷ Κεντρικῷ καταστήματι λογαριασμόν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.—Ὁ ὑπόλογος θὰ φέρῃ εἰς πίστωσίν του ἐξωφλημένα γραμμάτια εἰς ἃ θὰ ἐπισυνάπτη τὴν ἀπόδειξιν τῆς Τραπεζῆς περὶ μεταφορᾶς.—Ἀντιστοίχως θὰ χρεοῦται ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Θὰ ἐνεργῇ δηλαδὴ

(1) Διὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην ληφθήσεται πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Νομοθετικῶν μέτρον, καθόσον ὁ μέχρι τοῦδε ἰσχύων τρόπος ἀποδόσεως ἔχει ρυθμισθῆ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12)2)1923.

Ἐπίσης θέλωσιν ἐκδοθῆ ἐγκαίρως οἱ ἀναγκαῖοι Νόμοι ἢ διατάγματα καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην τροποποίησιν διὰ τῆς παρούσης εἰσαγομένην, ἐφόσον ἀπαιτοῦνται τοιαῦτα.

ὅπως ἀκριβῶς καὶ προκειμένου περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐσόδων τῶν Νομικῶν προσώπων τῆς Β' κατηγορίας, ὡς ἐν οἰκείῳ μέρει, ἐν λεπτομερείᾳ ἀνεπτύξαμεν.—Καὶ ὁ λογαριασμὸς οὗτος δεόν νὰ μὴ παρουσιάζη ὑπόλοιπον εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός

«Ταμεῖα Β'.—Τὰ ἔσοδα τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου θὰ εἰσάγωνται ὡς καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα Α'.—Διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν ὁ Ταμίας εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός θὰ φέρη εἰς πίστωσίν του τὰ γραμματία, ἐξοφλῶν ταῦτα διὰ πράξεώς του καὶ ἀποστέλλων τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον, διὰ χρηματικῆς ἐπιταγῆς, ἧς τὸν ἀριθμὸν κλπ. θ' ἀναγράφη ἐπὶ τῶν δι' αὐτῆς ἐξοφληθέντων γραμματίων.—Καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα ταῦτα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ παρουσιάζη ὑπόλοιπον ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος λογαριασμός.—Ἄλλος λόγος, πλὴν ἀπωλείας γραμματίου, δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἀφορμὴ διὰ νὰ μὴ κλείσῃ ὁ λογαριασμὸς οὗτος εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός· ἀλλὰ τοιαύτην ἀπώλειαν, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρρήθη, θὰ ἐλέγξωμεν αὐστηρότατα.

«3) «Κεφάλαια Ταμείου Ἐνοικιοστασίου περιφερείας

«Ταμεῖα Α'.—Τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου ἐνοικιοστασίου θὰ εἰσάγωνται, ὡς ἐκανονίσθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 65/1025 καὶ τοῦ 39 τοῦ 1926 ἐγκυκλίων διαταγῶν μας, ἧτοι δι' ἐκδόσεως γραμματίων ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια Ταμείου Ἐνοικιοστασίου Περιφερείας...». (ὅστις ὑπάγεται εἰς τὴν ὁμάδα λογαριασμῶν «Κεφάλαια νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν»)· θὰ παραμείνωσι δὲ κατατεθειμένα παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν γενικὸν παρ' αὐτῇ λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Αἱ πληρωμαὶ θὰ ἐνεργῶνται, τηρουμένων ἀπασῶν τῶν διὰ τῶν ἄνω ἐγκυκλίων καὶ ἐν γένει διαταγῶν ἡμῶν καθορισθειῶν διατυπώσεων, βάσει τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐντάλματων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξοφλῶνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ τὰ εἰς βάρους τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.—Καὶ τὰ ἐντάλματα ταῦτα θὰ φέρητε εἰς πίστωσίν σας μετὰ τὴν πληρωμὴν παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῶν σχετικῶν ἐπιταγῶν, καὶ δὴ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λ/σμὸν «Κεφάλαια Ταμείου Ἐνοικιοστασίου περιφερείας. . . .».—Ἀντιστοιχῶς πρὸς τὴν πίστωσιν ὑμῶν ταύτην, θὰ ἐκδίδητε γραμματίον ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», ὅπερ θὰ ἐπισυναπτήτε εἰς τὰ ἐντάλματα διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων ἐξεδόθη.—Τὰ τυχόν ὑπάρχοντα ἀνεξόφλητα ἢ ἐκδοθησόμενα συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 65 τοῦ 1925 γραμματία ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου Περιφερείας» (ὅστις ὑπάγεται εἰς τὴν ὁμάδα λογαριασμῶν

«Τρεχούμενοι λογαριασμοί»), ἐπέχοντα τόπον τῶν δι' αὐτῶν ἐξοφληθέντων ἐνταλμάτων, θὰ ἐξοφλῶνται, ὑπὸ τὸν ὕψ' ὃν ἐξεδόθησαν λογαριασμόν, καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ τὰ γραμμάτια τρεχουμένων λογαριασμῶν ἐξ ἐνταλμάτων Κυρίων καὶ Δευτερευόντων διατακτῶν.

«Ταμεῖα Β'.—Θὰ ἐνεργοῦν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

«4) Ταμεῖον Μονίμων Ὀδοστρωμάτων.—Ὡς γνωστὸν τὰ ἔσοδα τοῦ Νομικοῦ τούτου προσώπου βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους (κεφάλαιον 1 ἄρθρον 1 δις χρήσεως 1928—29), ἀποδιδόμενα αὐτῷ δι' ἐνταλμάτων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας (ἐπὶ κεφ. 14 ἄρθρ. 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων χρήσεως 1928—29).—Ἐπειδὴ δὲ τὰ σχετικὰ ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐνταλμάτων ἀποδόσεως αὐτῶν, κινεῖται καὶ ὁ λ/σμός «Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ ἀποδιδόμενων ἐσόδων Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων».—Πρὸς ἀπλούστευσιν τῶν ἀνωτέρω, ὀρίζομεν, ὅπως τοῦ λοιποῦ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἄνω Ταμείου ἔσοδα βεβαιῶνται καὶ εἰσπράττωνται ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τρεχούμενος λογαριασμός Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων».

«Ταμεῖα Α'.—Τὰ ὑπὸ τὸν λογαριασμόν τοῦτον ἐκδιδόμενα γραμμάτια θὰ ἐξοφλῶνται ἅμα τῇ ἐκδόσει των καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον καὶ τὰ ὑπὸ τὸν λογαριασμόν «Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν», μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων θὰ μεταφέρονται εἰς τὸν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμόν του, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ ἔσοδα τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης.—Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἤδη βεβαιωμένα ὑπὸ κεφ. 1]1 δις καὶ μήπω εἰσπραχθέντα ἔσοδα τοῦ ἄνω Ταμείου θὰ ἐξακολουθήσουν εἰσπραττόμενα ὡς μέχρι τοῦδε μέχρις ὀλοσχεροῦς εἰσπράξεώς των.—Ἐπίσης θὰ ἐξακολουθήσουν ταῦτα (τὰ ὑπὸ κεφ. 1/1 δις εἰσπραχθησόμενα) κατατιθέμενα παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος (διὰ μεταφορᾶς ὡς ἀνωτέρω), πλὴν θὰ πιστοῦσθε, διὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν, οὐχὶ ὑπὸ τὸν νέον λ/σμόν «Τρεχούμενος λογαριασμός Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων» (ἀφοῦ δὲν εἰσῆχθησαν ὑπ' αὐτόν), ἀλλ' ὑπὸ τὸν παλαιὸν τοιοῦτον «Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ ἀποδιδόμενων ἐσόδων ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων», ὅστις θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφιστάμενος μέχρις οὐ πάντα τὰ ὑπὸ κεφ. 1/1 δις βεβαιωμένα ἔσοδα εἰσπραχθούν καὶ κατατεθοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.—Θὰ ἦτο βεβαίως προτιμότερον νὰ μεταφερθοῦν τὰ εἰσπρακτέα κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ὑπόλοιπα ἐκ τῶν βεβαιωθέντων ὑπὸ κεφ. 1/1 δις ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου εἰς τὸν νέον χρηματιστικὸν λογαριασμόν καὶ νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ δι' αὐτὰ τὰ διὰ τὰ εἰς τὸ μέλλον βεβαιωθησόμενα προεκτεθέντα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιβαρύνωμεν ἅπαντα τὰ ταμεῖα μὲ τὴν πρόσθετον ταύτην ἐργασίαν ἀφιέμεθα

εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ Προϊσταμένου ἐκάστου Ταμείου ν' ἀποφασίσῃ ἢ μὴ τὴν ἄμεσον καὶ τούτων μεταφορὰν.

«Ταμεῖα Β'.—Καὶ διὰ τὰ ταμεῖα ταῦτα ἰσχύουν τὰ προεκτεθέντα διὰ τὰ Ταμεῖα Α', μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ ἐντολῆς μεταφορᾶς θὰ καταθέτουν ἀπ' εὐθείας, εἴτε διὰ χρηματικῶν ἐπιταγῶν εἴτε ἄλλως, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰς εἰσπράξεις των ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφωμάτων, πιστούμενα εἴτε ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ ἀποδιδόμενων ἐσόδων Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφωμάτων» (ἴσάκις καταθέτουν εἰσπράξεις ὑπὸ κεφάλαιον 1/1 δῖς), διὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς Τραπεζῆς, εἴτε ὑπὸ τὸν νέον χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Τρεχοῦμενος λογαριασμὸς Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφωμάτων» (ἴσάκις καταθέτουν εἰσπράξεις ἐνεργηθείσας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον, εἴτε διότι ἐβεβαιώθησαν τὸ πρῶτον ὑπ' αὐτόν, εἴτε διότι μετεφέρθη ὑπ' αὐτόν ἢ παλαιὰ ὑπὸ κεφ. 1/ δῖς βεβαίως), διὰ τῶν ἐξοφλουμένων διὰ πράξεών των γραμματίων, εἰς ἃ θὰ ἐπισυνάπτονται αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις τῆς Τραπεζῆς.

«Ταμεῖα Α' καὶ Β'.—Προκύπτει ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅτι τὰ κατὰ τὸ διάστημα ἐκάστου μηνὸς εἰσπραττόμενα ὑπὸ κεφ. 1/1 δῖς ποσὰ δέον νὰ φέρονται εἰς ἀκέραιον εἰς πίστωσιν τοῦ Ταμείου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τακτοποιητέαι πληρωμαὶ ἀποδιδόμενων ἐσόδων ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφωμάτων» ἐξ ἄλλου ὁ νέος λογαριασμὸς «Τρεχοῦμενος λογαριασμὸς Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφωμάτων» ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ παρουσιάζη ὑπόλοιπον, ὅλαι δηλ. αἱ ὑπ' αὐτόν εἰσπράξεις δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἐνηργήθησαν».

2) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 63519]29 τῆς 14 Μαΐου 1930.

Ἐκ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. τὸ σύστημα τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύον ἤδη εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ καὶ Πάτραις Ταμεῖα, ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ Ταμεῖα Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης.—Τὸ σύστημα τοῦτο καθωρίσθη, ὡς γνωστόν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, ἡ τμηματικὴ ὁμως ἐφαρμογὴ τούτου, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ γενομένας παρατηρήσεις, ἐπέβαλε τὴν ἐκδοσὴν διαφόρων τροποποιητικῶν καὶ συμπληρωματικῶν αὐτῆς διαταγῶν μας.—Διὰ τῆς παρούσης, ἐν ἣ συγκυνεύομεν ἀπάσας τὰς μετὰ τὴν 46 τοῦ 1928 ἐγκύκλιον διαταγὴν μας ἐκδοθείσας διαταγὰς (ἴσαι ἐκρίθη σκόπιμον νὰ περιληφθῶσιν ἐν αὐτῇ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ συστήματος τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὰ Ταμεῖα Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης), χορηγοῦμεν τὰς ἀπαιτούμενας συμπληρωματικὰς ὁδηγίας καὶ καθορίζομεν τὰς ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928

ἐγκυκλίου παρεκκλίσεις, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεμία δυσχέρεια νὰ προκύψῃ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τούτου.

«Πρὸς τοῦτο κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπιστήσωμεν κατ' ἀρχὴν τὴν προσοχὴν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ταμείων Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης ἐπὶ τῶν ἑξῆς σημείων.—α') Ὅτι ἅπασαι ἐν γένει αἱ εισπράξεις, εἴτε ἀμέσως εἰσάγονται εἰς τὴν Δημοσίαν Ληψοδοσίαν, εἴτε καὶ βραδύτερον (π. χ. εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς) πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς αὐτήν, εἴτε ἀνήκουν ὀριστικῶς εἰς τὸ Δημόσιον, εἴτε ἀνήκουν εἰς διάφορα φυσικὰ ἢ Νομικὰ πρόσωπα, δέον νὰ κατατίθενται ἀνελλιπῶς καὶ ἀνεξαιρέτως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.—β') Ὅτι τὰ μετρητὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πληρωμὴν ὄλων τῶν δαπανῶν, ὅσαι καθορίζονται διὰ τῆς παρούσης ὅτι θὰ ἐνεργῶνται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν Ταμείων, θ' ἀναλαμβάνονται ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπεται οὐδεμία χρησιμοποίησις τῶν εισπραξέων.—γ') Ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν Ταμείων πρέπει, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ εἶναι σύγχρονοι πρὸς τὰς ἀντιστοίχους ἐγγραφὰς τῆς Τραπεζῆς καὶ ὅτι ὅπωςδήποτε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἵνα, διαχειριστικῆ προᾶξις ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τινα μῆνα, ἐμφανισθῇ ἐν τῷ Ταμείῳ κατ' ἄλλον μῆνα καὶ—δ') Ὅτι, ἵνα τῆς Τραπεζῆς ἐνεργηθῇ πληρωμὴ τίτλου τινὸς (π. χ. ἐντάλματος, γράμματιου, διαταγῆς προκαταβολῆς) βάσει, βεβαίως, τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἐκδοθησομένης ἐπιταγῆς πληρωμῆς, ἀπαιτεῖται ὅπως ἡ Τράπεζα ἔχει λάβῃ εἰδοποίησιν περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου τούτου. Τὰς εἰδοποιήσεις ταύτας, αἵτινες δέον νὰ εἶναι εἰς διπλοῦν, ἀποστέλλουσι, βεβαίως, αἱ ἐκδίδουσαι τοὺς τίτλους Ἀρχαί, πλὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης καθοριζομένων ἐξαιρέσεων.

«*Ἐνεργεῖται διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συγκεντρώσεως ἐν Βόλῳ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις καὶ Μυτιλήνῃ*». Διὰ τῶν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο διαλαμβανομένων παρέχονται ὁδηγίαι τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐναρξέως τοῦ νέου συστήματος, οὕτως ὥστε τὴν πρωτὰν τῆς 1ης Ἰουνίου 1930 οὐδὲν ποσόν, εἰσηγμένον ὁπωςδήποτε ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Δημοσίου καὶ ἀναγόμενον εἰς εισπράξεις ἐνεργηθείσης μέχρι καὶ τῆς 31ης Μαΐου, θέλει ἀπομείνει τόσον ἐν τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης, ὅσον καὶ παρὰ τοῖς διαφόροις εἰδικοῖς διαχειρισταῖς. Ἐξαίρεσις ἐγένετο μόνον προκειμένου περὶ τῶν διὰ τὰς πληρωμὰς ἐνὸς πενθημέρου ἀπαιτουμένων ποσῶν, αἵτινα δὲν παρεδόθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν τῶν Ταμείων ἵνα μὴ, διὰ τῆς καταθέσεως ἀπάντων τῶν μετρητῶν, ἐπέλθῃ καθυστέρησις τις τῶν πληρωμῶν των. Κατὰ τὰς ὁδηγίας τὴν 31ην Μαΐου οἱ διευθνταὶ τῶν Ταμείων τούτων ἤθε-

λον μεριμνήση διὰ τὴν ἐκ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παραλαβὴν βιβλιαρίων ἐπιταγῶν τριπλοτύπων καὶ κοινοῦ τύπου, ὥστε ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἀπροσκόπτως νὰ χωρήσῃ ἡ ὑπηρεσία τῶν ταμείων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰσαγομένου συστήματος.

«*Ἐνέργειαι διὰ τὴν ἀπὸ 1 Ἰουνίου καὶ ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν τοῦ συστήματος τῆς συγκεντρώσεως ἐν Βόλῳ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις, καὶ Μυτιλήνῃ.*—Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἅπασαι αἱ ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὁπωσδήποτε εἰσαγόμεναι εισπράξεις, εἴτε ὑπὸ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, εἴτε ὑπὸ χρηματιστικούς λογαριασμούς, θὰ κατατίθενται ἀνελλιπῶς παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ καθοριζόμενα, κατὰ συνέπειαν δὲ οὐδὲν ποσὸν ἐπ' οὐδεμιᾷ αἰτιολογίᾳ θέλει παρακρατεῖσθαι παρ' οἰουδήποτε νομίμως ἐνεργοῦντος Δημοσίας εισπράξεις. «Συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκύκλιον ταύτην οἱ εἰς τὰ Ταμεία Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης καταθέτοντες τὰς εισπράξεις τῶν Τελωνειακοῦ Ταμίαι καὶ λοιποὶ Τελωνειακοὶ ὑπόλογοι, θὰ καταθέτωσιν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἅπασας τὰς εισπράξεις τῶν, ἐπιμελείᾳ τῶν οἰκείων προϊσταμένων, εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καθ' ἑκάστην ἐσπέραν, ἢ, ἐφ' ὅσον τοῦτο καθίσταται ἀδύνατον, τὴν πρῶταν τῆς ἐπομένης, προκειμένου δὲ περὶ τῆς τελευταίας ἐργασίμου ἡμέρας ἑκάστου μηνὸς πάντοτε τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν ἰσοπόσους ἀποδείξεις τὰς ὁποίας θὰ παρουσιάζουσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους ὑπολόγους τῶν Ταμείων πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ παρ' αὐτοῖς σχετικὸν βοηθητικὸν βιβλίον καὶ θὰ τηρῶσιν ἀκολούθως ταύτας ἀντὶ μετρητῶν. Τὴν τελευταίαν ἐργασίμον ἡμέραν ἑκάστου μηνὸς θὰ παραδίδωσιν ἀπαραιτήτως εἰς τοὺς αὐτοὺς ὑπολόγους πάσας τὰς εἰς χεῖράς τῶν τοιαύτας ἀποδείξεις, οὗτοι δὲ θὰ ἐκδίδωσι καὶ παραδίδωσιν αὐτοῖς τὰ οἰκεία ἰσόποσα γραμμάτια ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τακτοποιητέαι εισπράξεις εἰδικῶν ὑπολόγων» ἢ τακτικά, ὅπισθεν τῶν ὁποίων θ' ἀναγράφωνται οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀποδείξεων δι' ἃς ἐκδίδονται ταῦτα, πιστούμενοι ἀντιστοίχως δυνάμει τῶν ἀποδείξεων τούτων, ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου». Εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ εισπράξεις εἶναι ἀσήμαντοι ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κατὰ μεγαλύτερα χρονικὰ διαστήματα κατάθεσις αὐτῶν, πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καθ' ὃν ἐπραγματοποιήθησαν μηνός. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπολόγων τυχὸν μὴ ὑπηρετοῦντες ἐν Βόλῳ, Καβάλλᾳ, Καλάμαις καὶ Μυτιλήνῃ θὰ καταθέτωσι τὰς εισπράξεις τῶν ἐντὸς τῶν προθεσμίων, τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ σχετικῶν διατάξεων, ὁδηγίων καὶ τῶν ἐκδιδομένων διαταγῶν τῶν προϊσταμένων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν.—Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐγκυκλίῳ διαταγῆς καθοριζομέ-

νων, κατόπιν συνεννοήσεως ἡμῶν μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφασίσθη ἵνα, προσωρινῶς, αἱ διὰ τῶν Δημοσίων Εἰσπρακτόρων καὶ τῶν λοιπῶν εἰδικῶν διαχειριστῶν τῶν Ταμείων πραγματοποιούμεναι εισπράξεις μὴ κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τούτων παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ διὰ τῶν οἰκείων Ταμείων κατὰ τὰ, ὡς ἑξῆς, εἰδικώτερον κανονιζόμενα.—7) Οἱ Δημοσίοι Εἰσπράκτορες καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, οἱ ὑπόλογοι τῶν Τ.Τ.Τ. Γραφείων α' τάξεως εὐθὺς ὡς αἱ εισπράξεις ἀνέλθουν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν καὶ τῶν λοιπῶν Τ.Τ.Τ. Γραφείων εὐθὺς ὡς αἱ εισπράξεις τῶν ἀνέλθουν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δραχμῶν, οἱ διαχειρισταὶ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ οἱ ἐνεργοῦντες εισπράξεις Δικαστικοὶ Γραμματεῖς καὶ λοιποὶ τυχόν εἰδικοὶ διαχειρισταὶ συμφώνως μὲ τὰς μέχρι τοῦδε σχετικὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας, θὰ καταθέτωσιν αὐτοσίας τὰς εισπράξεις τῶν εἰς τὰ οἰκεία Ταμεία, λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν τὰ κεκανονισμένα ἀντίστοιχα γραμματῖα παραλαβῆς.—8) Οἱ παρὰ τοῖς Ταμείοις Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μυτιλήνης διαχειρισταί, καθὼς καὶ οἱ τοιοῦτοι ἐνσήμων, συγκεντροῦντες ἀπάσας τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης ἡμέρας πραγματοποιηθείσας εισπράξεις, ἐν αἷς θὰ περιλαμβάνωνται βεβαίως καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπ' ἀριθ. 7 τοιαῦται θὰ καταθέτωσι ταύτας τὴν ἑσπέραν ἢ, ἐν ἔξαιρητικαῖς περιπτώσεσι, τὸ βραδύτερον τὴν πρωίαν τῆς ἐπομένης ἡμέρας, προκειμένου δὲ περὶ τῆς τελευταίας ἐργασίμου ἡμέρας ἑκάστου μηνός, πάντοτε αὐθημερόν, εἰς τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνοντες ἕκαστος ἀπόδειξιν χωριστὴν διὰ τὰς εισπράξεις αἵτινες ἐνηρηγήθησαν διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς καὶ χωριστὴν διὰ τὰς λοιπὰς εισπράξεις (π. χ. ἀντίτιμον ἐνσήμων), δι' αἷς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκδοθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας γραμματῖα παραλαβῆς.—Ἐκ τῶν ἀποδείξεων τούτων οἱ διαχειρισταὶ τὰς μὲν ἀφορώσας εἰς εισπράξεις ἐνεργηθείσας δυνάμει γραμματίων παραλαβῆς θὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς οἰκείους λογιστὰς οἵτινες βάσει αὐτῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεώς των θὰ πιστοῦνται ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» ἔναντι τῆς διὰ τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς χρεώσεώς των, τὰς δὲ ἀφορώσας εἰς εισπράξεις δι' αἷς δὲν ἔξεδόθησαν γραμματῖα παραλαβῆς θὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τοὺς ἀρμοδίους λογιστὰς πρὸς καταχώρησιν αὐτῶν εἰς τὸ παρ' αὐτοῖς σχετικὸν βοηθητικὸν βιβλίον καὶ θὰ τὰς τηρῶσι παρ' αὐτοῖς ἀντὶ μετρητῶν μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τοιούτων εισπράξεων διὰ γραμματίων παραλαβῆς, ἥτις δέον νὰ γίνῃ τὸ βραδύτερον τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἑκάστου μηνός, ὅποτε θὰ παραδίδωσι ταύτας εἰς τοὺς λογιστὰς οἵτινες θὰ πιστοῦνται αὐθημερόν βάσει αὐτῶν ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις

καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» ἐναντι τῆς διὰ τῶν ἀντιστοίχων γραμματίων παραλαβῆς χρεώσεώς των.—Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένων οἱ Διαχειρισταὶ τῶν Ταμείων δύνανται, ἐφ' ὅσον αἱ εισπράξεις των εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἀσημαντοί, νὰ καταθέτωσι ταύτας κατὰ μεγαλιέτερα χρονικὰ διαστήματα, πάντως ὅμως, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καθ' ὃν ἐπραγματοποιήθησαν μηνός.—9) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ παραδίδη καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ταμείων καταστάσεις ἐμφαινούσας τὰς ὑπὸ πάντων τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαχειριστῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένης παρ' αὐτῆ καταθέσεις, τὸν καταθέτην, τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποδείξεως κλπ.—Ἐκαστος διευθυντῆς ταμείου ὀφείλει νὰ παραβάλλῃ αὐθημερόν τὰς ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἐγγραφάς, τόσον πρὸς τὰς εἰς χεῖρας τῶν παρ' αὐτῷ ὑπολόγων ἀποδείξεις καὶ τὰ στελέχη τῶν οἰκείων γραμματίων παραλαβῆς, συντάσσων προῶξιν ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν τελευταίων ἐκκοπέντων γραμματίων πιστοποιοῦσαν τὴν συμφωνίαν, ὅσον καὶ πρὸς τὰς βάσει τῶν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπολόγων ἐπιδειχθεισῶν εἰς τὸ ταμεῖον ἀποδείξεων καταθέσεως, γενομένης καταχωρήσεις.—10) Τὰ τῶν πληρωμῶν θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς ἀκριβῶς ἐκτίθενται ἐν τῷ ὁμονύμφῳ κεφαλαίῳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου.—Ἡ παρὰ τῶν Διατακτῶν ἀποστολὴ εἰς τὰ ταμεία τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐφ' ὅσον μὲν ταῦτα θὰ εἶναι πληρωτέα ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ταμείων, θὰ λαμβάνῃ χώραν ὡς μέχρι τοῦδε, ἐφ' ὅσον ὅμως θὰ εἶναι πληρωτέα δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ συνοδεύονται ταῦτα δι' εἰδικῆς, διὰ χημικοῦ χάρτου, γεγραμμένης καταστάσεως, ἧς δύο ἀντίτυπα θ' ἀποστέλλονται συγχρόνως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς λεπτομερῶς παρασχεθείσας εἰς τὰς ἀρμοδίας Ἀρχὰς ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.—11) Προσθέτομεν ἐνταῦθα ὅτι κατὰ παρέκκλισιν τῆς 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου.—Α') Ὑπὸ τῶν Ταμείων ἀπ' εὐθείας ἐνεργοῦνται.—α') Πᾶσαι αἱ μέχρι καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 5.000 δραχμῶν κατὰ δικαιοῦχον πληρωμαί.—Ποσὸν κατὰ δικαιοῦχον νοεῖται τὸ καθαρὸν πληρωτέον τῷ δικαιοῦχῳ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν δηλαδὴ τῶν τυχόν κρατήσεων. Εἰς ἣν περιπτώσειν ἐν τῷ αὐτῷ τίτλῳ πληρωμῆς περιλαμβάνονται πλείονες δικαιοῦχοι ὧν τινὲς μὲν μεγαλιέτερου τινὲς δὲ μικροτέρου ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.000 ἐκ τοῦ Ταμείου ἀπ' εὐθείας θὰ πληρώνωνται μόνον οἱ δικαιοῦχοι ποσοῦ μέχρι καὶ 5.000 δραχμῶν, οἱ δὲ λοιποὶ θὰ πληρώνωνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Κρίνομεν ὅμως ἐπάναγκες νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν Εἰδικῶν ἐν γένει Λογιστηρίων καὶ τῶν ἐκκαθαριζουσῶν τὰς δαπάνας ὑπηρεσιῶν ὅπως ἐκδίδωσιν ἰδίαν ἐντολὴν διὰ τὰς μέχρι καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 5.000 κατὰ δικαιοῦχον πληρωμὰς καὶ ἰδίαν διὰ τὰς ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου, τοῦθ' ὅπερ διευκολύνει λίαν κυρίως

μὲν τὸ ἔργον τῶν Ταμείων ἀλλὰ καὶ τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος.—β') Ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ἐνεργοῦνται ἐπίσης ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν Ταμείων.—1ον. Πᾶσαι αἱ δυνάμει καταστάσεων ἐνεργοῦμεναι πληρωμαί.—Αἱ δυνάμει καταστάσεων ἐνεργοῦμεναι πληρωμαί καθορίζονται διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 56750 π. ἔ. ἀποφάσεως ἡμῶν κοινοποιηθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 π. ἔ. ἐγκυκλίου τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ, εἶναι δὲ αὐταὶ α) αἱ ἀποδοχαὶ (οἱ μισθοὶ καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν, αἱ προσαυξήσεις λόγῳ προαγωγῆς, πολυετοῦς ὑπηρεσίας κλπ., τὰ ἐπιδόματα, ἐπιμίσθια, ποσοστὰ καὶ ἀποζημιώσεις ἐφόσον τὰ ποσὰ αὐτῶν εἶναι παγίως καθωρισμένα κατὰ μῆνα καὶ αἱ πάγια ἐπιχορηγήσεις) πάντων τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἔργατῶν καὶ ὑπηρετῶν, μονίμων, ἐκτάκτων, ἡμερομισθίων, δοκίμων, ἀναπληρωτῶν στρατευσίμων καὶ προσωρινῶν, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Διμενικοῦ Σώματος καὶ τοῦ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ (τοῦτο δὲ διότι ἡ πληρωμὴ τούτων γίνεται ἐκ τῶν οἰκείων παγίων προκαταβολῶν) καὶ ἐκείνων οἵτινες δὲν κατέχουσιν ὄργανικὰς νομοθετημένας θέσεις ἀλλ' ἀπλῶς ἔχουσιν ἐκμισθώσει τὸς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ Δημόσιον, καὶ β') τὰ ἐνοίκια τῶν οἰκημάτων τῶν χρησιμοποριουμένων διὰ Δημοσίου Καταστήματα.—Προκειμένου περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Δημοσίων Πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἔργατῶν καὶ ὑπηρετῶν, αὐταὶ καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περιπτώσιν ἐντέλλονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρώνονται ἐκ τῶν Ταμείων ἀπ' εὐθείας ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.—2) Αἱ συντάξεις, περιθάλψεις καὶ τὰ βοηθήματα, εἴτε δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων.—3) Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα δι' ὧν πληρώνονται αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ὑπηρετούντων διπλωματικῶν ἢ προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ γραφικὰ ἔξοδα αὐτῶν.—4) Τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα δι' ὧν πληρώνονται αἱ ἀποζημιώσεις εἰς ξένον νόμισμα εἰς τοὺς ἐπ' εἰδικῇ ἀποστολῇ ἀποστελλομένους ἢ διαμένοντας εἰς ἔξωτερικόν.—5) Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Ὑπουργῶν καὶ Ὑφυπουργῶν.—6) Τὰ ἔξοδα τῶν Προέδρων Γερουσίας καὶ Βουλῆς, καὶ 7) Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Γερουσιαστῶν καὶ Βουλευτῶν. Β') Δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐνεργοῦνται πᾶσαι ἐν γένει αἱ πληρωμαὶ αἱ μὴ εἰδικῶς κατονομαζόμεναι ἀνωτέρω ὡς ἐνεργοῦμεναι ἐκ τῶν Δημοσίων Ταμείων. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ὑπὸ χρηματιστικούς ἐν γένει λογαριασμοὺς (π. χ. γραμμάτια τρεχομένων λογαριασμῶν, χρηματικὰ γραμμάτια κλπ.) γραμμάτια καὶ ὅταν ἀφορῶσι δαπάνας πληρωνομένας, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν Ταμείων, πληρώνονται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ὅσον περιλαμβάνουσι ποσὰ μεγαλείτερα τῶν 5.000 δραχμῶν κατὰ δικαιοῦχον.—12) Προκειμένου ἤδη περὶ τῶν πληρωμῶν αἵτινες ἐνεργοῦνται ἐκ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος

αὗται, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ, θὰ ἐνεργῶνται δι' εἰδικῶν τριπλοτύπων ἐπιταγῶν, ἀπαρτιζομένων ἐκ τοῦ στελέχους καὶ δύο ἀποκομμάτων. Τὰ δύο ἀποκόμματα θὰ παραδίδονται εἰς τὸν δικαιοῦχον, παρ' αὐτοῦ δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ τὸ μὲν ἀκραῖον θ' ἀποτελῆ τὸν τίτλον πληρωμῆς τοῦ δικαιοῦχου διὰ τὴν Τράπεζαν, τὸ δὲ μεσαῖον, ὑπογραφομένον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς Τραπεζῆς, θὰ ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐκδὸν τὴν ἐπιταγὴν Ταμεῖον μετὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου προβλεπομένης ἡμερησίας καταστάσεως πληρωμῶν, ἵνα ἐπισυναφθῆ εἰς εἰς τὸν παρ' αὐτῷ τηρούμενον πρὸς ἐξόφλησιν σχετικὸν τίτλον πληρωμῆς πρὸς ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τῆς ἐξαργυρώσεώς του.

«Ἐπὶ τοῦ ἀκραίου ἀποκόμματος τοῦ ἀποτελοῦντος, ὡς ἐλέχθη, τὸν τίτλον τῆς πληρωμῆς τοῦ δικαιοῦχου διὰ τὴν Τράπεζαν καὶ ἐπὶ τοῦ προσθίου μέρους αὐτοῦ, προσωρινῶς καὶ μέχρι νεωτέρας ἐντολῆς ἡμῶν, ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμεῖου θ' ἀναγράφη εὐκρινῶς τὴν φράσιν «μὴ εἰς διαταγὴν».—Αἱ μὴ ἐμπροθέσμως, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου, ἐξαργυρούμεναι ἐπιταγαὶ θὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὰ ταμεῖα ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων, μετὰ τοῦ μεσαίου ἀποκόμματος, πρὸς ἀκύρωσιν καὶ ἔκδοσιν νέων, ταῦτα δὲ θὰ ἐπιθέτωσι τόσον ἐπὶ τούτων, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκείου στελέχους τὴν σφραγίδα «ἄκυρον» καὶ θὰ προσαρτῶσι τὰ ἐν λόγῳ ἀποκόμματα εἰς τὸ στέλεχος.—Νοεῖται ὅτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς ὀριζομένης πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας, οἱ Ταμιακοὶ ὑπόλογοι θὰ ἐπιθέτωσιν ἐπίσης ἐπὶ τοῦ οἰκείου στελέχους τὴν σφραγίδα «ἄκυρον» ἐφ' ὅσον ἡ ἀντίστοιχος ἐπιταγὴ δὲν ἐξηργυρώθη ἐμπροθέσμως, ἔστω καὶ ἂν δὲν προσεκομίσθησαν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου τὰ εἰς χεῖράς του ἀποκόμματα.—13) Ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐγκυκλίου 46 τοῦ 1928 προκύπτει αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην ὑπ' ἀριθ. 12 παράγραφον ἐπιταγαὶ ἐκδίδονται κατὰ δικαιοῦχον καὶ χωριστὰ δι' ἕκαστον τίτλον πληρωμῆς.—Ἐν τούτοις πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τε Ταμεῖου καὶ τῆς Τραπεζῆς, προκειμένου περὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ αὐτοῦ δικαιοῦχου, ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διατάκτου καὶ περιλαμβάονται ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει δι' ὧν τὰ ἐντάλματα ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ ἧς καταστάσεως δύο ἀντίτυπα ἀποστέλλονται εἰς τὴν Τράπεζαν, δύναται ἡ ὑπηρεσία νὰ ἐκδίδῃ μίαν ἐπιταγὴν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ἀπόκομμα τῆς ἐπιταγῆς ταύτης ἐπιστρέφομενον ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Ταμεῖον, μετὰ τὴν πληρωμὴν, θὰ προσαρτᾶται εἰς ἐν ἓκ τῶν ἐξοφλουμένων ἀντιστοίχως ἐνταλμάτων, θὰ σχετίζεται ὁμως πρὸς ἅπαντα τὰ ἐντάλματα ἅτινα ἀφορᾷ.—14) Ὡς καὶ ἐν τῇ 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ ἐκτίθεται ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ παραδίδῃ ἐκάστην ἑσπέραν εἰς ἕκαστον τῶν ἐν Βόλφ, Καβάλλα, Καλάμαις καὶ Μιτυλήνῃ Ταμείων καταστάσεις κατὰ λογιστικὸν Γραφεῖον τῶν πληρωθεισῶν ἐπιταγῶν, μετὰ

τῶν μεσαίων ἀποκομμάτων αὐτῶν, δι' ἀπάσας τὰς παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν γενομένας πληρωμάς, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ταύτῃ καθοριζόμενα.—Τὰς καταστάσεις ταύτας οἱ Ταμιακοὶ ὑπόλογοι δέον νὰ ἐλέγχωσι διὰ τὸ σύμφωνον αὐτῶν μετὰ τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν ἐπιταγῶν, προβαίνοντες εἴτα εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐνός, κατὰ κατάστασιν, γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».—Ἐκάστη κατάστασις δέον νὰ προσαρτᾶται εἰς τὸ ἀντίστοιχον γραμμάτιον παραδόσεως, τὸ ὁποῖον δέον νὰ σχετίζεται μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν εἰς πίστωσιν ἀγομένων τίτλων.—Σημειωτέον ὅτι τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκδιδόμενα γραμμάτια, δέον νὰ ἐκδίδονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἐνηργήθησαν ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς αἱ σχετικαὶ πληρωμαί, ὑπὸ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμερομηνίαν θὰ ἄγωνται εἰς πίστωσιν καὶ οἱ ἀντιστοιχῶς ἐξοφλούμενοι τίτλοι.—Οἷκοθεν νοεῖται ὅτι, προκειμένου περὶ προκαταβολῆς τηρουμένης εἰς ἀντίτιμα τοῦ ταμείου, δυνάμει τῆς προκαλεσάσης ταύτην διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ οἰκεῖον ἀντίτιμον θὰ παραμένῃ ὡς τοιοῦτον καὶ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατὰ τὰ ρηθέντα γραμματίου παραλαβῆς μέχρι τῆς λήψεως τοῦ ἀντιστοιχοῦ τίτλου ὀριστικῆς πιστώσεως.—15) Προκειμένου περὶ τῶν πληρωμῶν αἵτινες θὰ ἐνεργῶνται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν ταμείων καὶ δι' ἅς, ὡς ἐν παραγράφῳ 10 τῆς παρούσης ἐλέχθη, θὰ ἐφαρμοσθῶν τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ 46 τοῦ 1928 καθοριζόμενα κρίνομεν σκόπιμον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἵνα τὰ διὰ ταύτας ἀπαιτούμενα μετρητὰ ἀναλαμβάνωνται ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς χρησιμοποίησεως τῶν εισπράξεων τοῦ Ταμείου, ὡς ἐπίσης ἵνα καὶ αἱ ἐν προκειμένῳ χρεωπιστώσεις ἐνεργῶνται ἐπακριβῶς κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου ὑποδεικνυόμενον τρόπον.—Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνάληψις μετρητῶν θὰ ἐνεργῆται βάσει ἰδίων ἐπιταγῶν κοινοῦ τύπου, περὶ ὧν ἐν παραγράφῳ 6 τῆς παρούσης ἐλέχθη.—Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὰ μετρητὰ τὰ ὁποῖα, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τῆς παρούσης ἐκτιθέμενα, θὰ χορηγῶνται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν Τελωνειακῶν καὶ Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλων, θὰ δίδονται οὐχὶ ἐκ τῶν εισπράξεων τοῦ Ταμείου ἀλλὰ ἐκ τῶν μετρητῶν αἵτινα θὰ ἀναλαμβάνωνται ἐκ τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ταμείου ἐνεργουμένων πληρωμῶν.—16) Ἄπαντα τὰ ὑπὸ τοῦς λογαριασμοῦς «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ταμιῶν» ἐκδιδόμενα καθ' ἑκάστην γραμμάτια παραλαβῆς, ἐκδιδόμενα, ὡς γνωστόν, ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ εἴτε τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν ἐπιταγῶν πληρωμῆς, εἴτε τῆς ἐκτελέσεως ἐντολῶν μεταφορᾶς καὶ ἀναλήψεως μετρητῶν, δέον ἢ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ταμείου νὰ παραδίδη

ἄνευ ἀναβολῆς καὶ τὸ πολὺ τὴν ἐπομένην τῆς ἐκδόσεώς των εἰς τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—17) Τὰ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον γραμμᾶτια δέον νὰ καταχωρῶνται καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εἰς τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τηρούμενα βιβλία τῶν ἀντιστοίχων λογαριασμῶν δι' ὧν ἡ ὑπηρεσία τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ θέλει ἐφοδιάξῃ τὰ Ταμεῖα.—18) Καὶ διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐν παραγράφοις 8,14 καὶ 15 λεχθέντων καὶ διὰ τῆς 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου σαφῶς ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη τοῦ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀπολύτου συγχρονισμοῦ τῶν ἐγγραφῶν τῶν Ταμείων πρὸς τὰς ἀντιστοίχους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, πάντως δὲ ἡ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐνέργεια ἐγγραφῆς ἐν τῷ Ταμείῳ πράξεως διαχειριστικῆς (εἰσπράξεως, πληρωμῆς, μεταφορᾶς ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμὸν κλπ.) ἐνεργηθείσης καὶ ἐγγραφείσης ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς κατ' ἄλλον μῆνα, κρίνομεν οὐχ ἥττον ἀπαραίτητον νὰ ἐπιστήσωμεν καὶ αὐθις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν Ταμείων.—19) Πρὸς ἐπίτευξιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμφωνίας καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὴν 1ην ἢ 2αν ἐκάστου μηνὸς θ' ἀποστέλλῃ εἰς τὰ Ταμεῖα καταστάσιν καθ' ὑπόλογον λογιστὴν, τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα κινήσεως τῶν λογαριασμῶν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος — Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Πληρωμαὶ ἐνεργούμεναι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν Ταμιῶν». — Αἱ ἐν ταῖς καταστάσεσι ταύταις ἐγγραφᾶι δέον νὰ ἐλεγχθῶσι διὰ τὸ ἀπολύτως σύμφωνον αὐτῶν μὲ τὰς ἐν τῷ Ταμείῳ κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα γενομένας ἀντιστοίχους τοιαύτας.— Περὶ τῆς τοιαύτης συμφωνίας δέον νὰ συντάσσεται ρητὴ καὶ υπεύθυνος βεβαίωσις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τε τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου Λογιστοῦ τοῦ Ταμείου, τόσον ἐπ' αὐτῶν ὅσον καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς καταστάσεως τῆς Γενικῆς ληψοδοσίας.— Αἱ καταστάσεις αὗται θὰ συνυποβάλλωνται ἀπαραιτήτως μετὰ τῶν λογιστικῶν στοιχείων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.—Εἶναι προφανὲς ὅτι αἱ καταστάσεις αὗται, ἂν δὲ ἀποτελῶσιν αὐτοτελῆ στοιχεῖα χρεώσεως ἢ πιστώσεως, ἀποτελοῦσιν ὅμως δικαιολογητικὰ ἀπαραίτητα πιστοποιοῦντα τὰς ἀντιστοίχους ἐγγραφὰς τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων. Δέον ὅθεν ὅπως ἀπαραιτήτως ὑποβάλλωνται αὗται μετὰ τῶν λογιστικῶν στοιχείων καὶ νὰ ἔχωσι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, συμφωνηθῇ καθόσον ἄλλως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν θέλει προβαίῃ εἰς τὴν εἰς βάρος τῶν ὑπολόγων ἀπόρριψιν τῶν μὴ συμφωνηθέντων ἢ μὴ ὑποστηριζομένων ἐγγραφῶν.

«**Χρηματιστικοὶ λογαριασμοί.**—20) Ὡς πρὸς τὸν λογαριασμὸν «Κινήσις Κεφαλαίων Ταμίαι» λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ συγκέντρωσις τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἐφαρμοσθῇ εἰσέτι παρ' ἅπασιν τοῖς Ταμείοις, ἔπεται ὅτι μέχρι τῆς καθολικῆς ἐφαρμογῆς ταύτης δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μετονο-

μασθῆ οὗτος εἰς «Συναλλαγὰς μεταξὺ Ταμιῶν» οὐτε δὲ εἶναι σκόπιμον νὰ ἐπεκταθῆ ἡ μετονομασία του εἰς ἅπαντα τὰ Ταμεῖα, κατὰ συνέπειαν δὲ χάριν τῆς ὁμοιομορφίας καὶ ἐὰν ἤθελε παρουσιασθῆ περίστασις κινήσεως κεφαλαίων μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκη, Πάτραις, Βόλῳ, Καβάλλῃ, Καλάμαις καὶ Μιτυλήνῃ Ταμείων τοῦθ' ὅπερ ἀπίθανον, αὕτη θὰ λάβῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος χώρον ὑπὸ τὸν ἄχρῳ τοῦδε ἐν χρήσει τίτλον «Κίνησις Κεφαλαίων Ταμίαι».—21) Ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ «Χρηματικὰ γραμμάτια» ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ μετονομασία του εἰς «Ταμιακὰς ἐπιταγὰς» ἀναβάλλεται μέχρι τῆς καθολικῆς ἐφαρμογῆς τῆς συγκεντρώσεως τῶν εισπραξέων καὶ πληρωμῶν παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος, δι' οὓς λόγους ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω περὶ τοῦ λογαριασμοῦ «Κίνησις Κεφαλαίων Ταμίαι».—Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν Ταμείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν, Μιτυλήνης, καὶ Πατρῶν ἐκδιδόμενα γραμμάτια ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν τὴν πληρωμὴν ποσοῦ μεγαλειτέρου τῶν 5.000 δραχμῶν κατὰ δικαιοῦχον, ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχεται τὸ ποσὸν τοῦτο, θὰ ἐξοφλῶνται οὐχὶ ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνωστοποίησιν τῆς Τραπεζῆς τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐξοφλητέων χρηματικῶν γραμματίων, αὕτη θὰ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐκδιδόντων ταῦτα ταμιῶν, ἀποστελλόντων αὐτῇ εἰδοποιήσιν εἰς διπλοῦν περὶ τῆς ἐκδόσεως τούτων.—Αἱ εἰδοποιήσεις αὗται θὰ εἶναι ὅμοιαι μὲ τὰς ἀποστελλομένας εἰς τὰ Ταμεῖα ἐφ' ὧν ἐκδίδονται τὰ χρηματικὰ γραμμάτια, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι, θὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ ἀναγράφωσι, βεβαίως, καὶ τὸ Ταμεῖον ἐφ' οὗ ἐξεδόθη τὸ χρηματικὸν γραμμάτιον.—Αἱ εἰδοποιήσεις αὗται θ' ἀποστέλλονται εἰς διπλοῦν ἀπαραιτήτως ἐκάστη καὶ θ' ἀπευθύνονται προκειμένου μὲν περὶ χρηματικῶν γραμματίων ἐκδιδομένων ἐπὶ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀθηνῶν εἰς τὴν «Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσιν Γ'. Ἀθήνας», προκειμένου δὲ περὶ τοιούτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν Ταμείων Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Βόλου, Καβάλλας Καλαμῶν καὶ Μιτυλήνης εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Κατ' ἐξαιρέσιν αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἀθηνῶν διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τινος τῶν Ταμείων Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μιτυλήνης ἐφ' ὧν ἐφηροδόθη ἡ συγκέντρωσις, ἐκδιδόμενα χρηματικὰ γραμμάτια ἀποστελλόμενα εἰδοποιήσεις θὰ διαβιβάζονται ἢ μὲν μία εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Διεύθυνσιν Γ', ἢ δὲ ἑτέρα εἰς τὸ οἰκεῖον Ὑποκατάστημα τῆς Τραπεζῆς.—22) Ὁ λογαριασμὸς *τρεχοῦμενοι λογαρισμοὶ ἐξ ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ* καταργεῖται διὰ τὰ Ταμεῖα Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μιτυλήνης κατὰ τὰ ἐν τῇ 16 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ εἰδικώτερον

καθοριζόμενα. Τὰ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καθορίζομεν συμπληρωματικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ ἐκτιθέμενα, ὡς ἑξῆς. Τὸ ποσὸν παντὸς χρηματικοῦ ἐντάλλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ὅσάκις ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμῶν δέον νὰ κατατίθεται ἐν ἀτομικῷ λογαριασμῷ τοῦ δοσιλόγου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, οὗτος δὲ θὰ ἐνεργῇ τὰς πρὸς τοὺς δικαιούχους πληρωμὰς δι' ἐπιταγῶν, ἰδίου τύπου, δι' ὧν θὰ ἐφοδιάζη τοῦτον ἢ Τράπεζα.—Πρὸς τοῦτο οἱ Ταμιακοὶ ὑπόλογοι θ' ἀναγράφωσιν ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν ἃς ἐκδίδουσι πρὸς ἐξόφλησιν τοιούτων ἐνταλμάτων τὴν φράσιν «τὸ ποσὸν νὰ μεταφερθῇ εἰς ἀτομικὸν λογαριασμὸν».—Οἱ προϊστάμενοι τῶν εἰδικῶν Λογιστηρίων δέον νὰ ἐπιστῶσι τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, ὅπως ἐν ταῖς πρὸς τοὺς δοσιλόγους παρεχομέναις ὁδηγίαις διαθέσεως τοῦ προϊόντος τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων καθιστῶσιν αὐτοῖς γνωστὸν ὅτι μόνον διὰ μικροδαπάνας δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν ἐπιταγὰς ἐπ' ὀνόματι τῶν καὶ ὅτι κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαθέσεως τοῦ ποσοῦ, δέον νὰ ὑποβάλλωσι καὶ ἀντίγραφον τοῦ κατὰ τ' ἄνωτέρω, ἀτομικοῦ τῶν λογαριασμοῦ ὃν ἡ Τράπεζα δέον νὰ χορηγῇ αὐτοῖς κατὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ.—Εἰς ὅσας ὅμως περιπτώσεις τὰ ποσὰ τῶν τοιούτων ἐνταλμάτων πρέπει νὰ καταβληθῶσιν ἀμέσως τῷ δοσιλόγῳ δέον ἢ ὑπηρεσία τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων, ἐν συνεννοήσει πρὸς τὴν προκαλοῦσαν τὴν δαπάνην τοιαύτην, νὰ σημειώνη εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων τῆς καταστάσεως δι' ἧς εἰδοποιεῖται ἢ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλλματος τὴν φράσιν «νὰ καταβληθῇ τοῖς μετρητοῖς» ὅπότε καὶ ὁ Ταμιακὸς ὑπόλογος δέον νὰ μὴ ἀναγράφη ἐπὶ τῆς ἀντιστοίχου ἐπιταγῆς τὴν φράσιν «τὸ ποσὸν νὰ μεταφερθῇ εἰς ἀτομικὸν λογαριασμὸν».—23) Ὁ λογαριασμὸς **ταμίαι—καταθέσεις** ὡς ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ 46 τοῦ 1928 ἐκτίθεται δὲν λειτουργεῖ ἐφεξῆς. 24) Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐν τῇ 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ περιλαμβανομένων ὁ λογαριασμὸς **ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ** θὰ ἐξακολουθήσῃ κινούμενος ὡς μέχρι τοῦδε, τῶν ἄνω τῶν 5 000 δραχμῶν πληρωμῶν ἐνεργουμένων, ὡς διὰ τῆς παρουσίας γενικῶς κανονίζεται, δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τῶν οἰκείων διαχειριστῶν, ὡς τοιούτων.—Ἐννοεῖται ὅτι τὰ Ταμεία θὰ ἐκδίδωσι τοιαύτας ἐπιταγὰς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμ. 24957 τοῦ 1926 διαταγῇ τῆς Γ.Δ.Δ. λογιστικοῦ, δηλαδὴ προκειμένου μὲν περὶ ποσοῦ μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Συγκοινωνίας, προκειμένου δὲ περὶ ποσοῦ μεγαλειτέρου τῶν πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν κατόπιν διαταγῶν τοῦ τε Ἐπιχειρηματικοῦ Συγκοινωνίας καὶ τῆς Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ.—Τὴν εἰδοποίησιν τῇ Τραπεζῇ περὶ τῶν πληρωμῶν τούτων προκειμένου μὲν περὶ ποσοῦ μέχρι πενήκοντα χιλιάδων δραχμῶν θὰ ἐνεργῇ τὸ Ἐπιχειρηματικὸν Συγκοινωνίας, προκειμένου δὲ περὶ

ποσοῦ μεγαλειτέρου τῶν πενήτηκοντα χιλιάδων δραχμῶν θὰ ἐνεργῆ μόνον ἢ Γ.Δ.Δ. Λογιστικοῦ.—25) Ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῶν ὑπεγγύων εἰδῶν ἔχει κανονισθῆ λεπτομερῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 139370)48 π. ἔ. ἐγκυκλίου διαταγῆς Γ.Δ.Δ.Α. κατὰ παρέκκλισιν τῶν διὰ τῆς 46 τοῦ 1928 ὁμοίας καθοριζομένων. 26) Τὰ τῶν ἔναντι τρεχουμένων λογαριασμῶν θὰ ἐφαρμοσθοῦν ὡς ἀκριβῶς ἐκτίθενται ἐν τῇ 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίῳ.—Ἐνταῦθα προσθέτομεν ὅτι οἱ παρὰ τοῖς Ταμείοις Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μιτυλήνης ὑπόλογοι, ἐκτὸς τῶν καταστάσεων γραμματίων τρεχουμένων λογαριασμῶν ἃς θὰ συντάξωσι συμφώνως πρὸς τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τῆς παρούσης καθοριζόμενα, θὰ συντάσσωσι παρομοίας καταστάσεις συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ καθοριζόμενα καὶ διὰ τὰ κατὰ μῆνα ἐκδιδόμενα τοιαῦτα γραμματία, ἐφ' ὅσον δὲ ἤθελε παρουσιασθῆ ἀνάγκη, καὶ ἐνωρίτερον.—27) Κατὰ παρέκκλισιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου καθορίζομεν ἵνα, προσωρινῶς, αἱ μετὰ τῶν λοιπῶν εισπράξεων κατατιθέμεναι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εισπράξεις ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», μὴ μεταφέρονται εἰς ἰδίους λογαριασμοὺς ἀλλὰ παραμένωσιν εἰς τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίων».—Προκειμένου ἤδη περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν **τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Δήμων κλπ.** γραμματίων παραλαβῆς, ὁσάκις λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν λαμβάνει αὕτη χώραν, ἢ τῆς πληρωμῆς τῶν Κοινοτικῶν ἐνταλμάτων, καθορίζομεν ὅτι ἡ μὲν ἐξόφλησις τῶν γραμματίων «τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Δήμων» θὰ ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοὺς λοιποὺς τρεχουμένους λογαριασμοὺς ἰσχύοντα, ἡ δὲ ἐξόφλησις τῶν Κοινοτικῶν ἐνταλμάτων θὰ ἐνεργεῖται συμφώνως μὲ τὰς διὰ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τῶν Δημοσίων δαπανῶν καθορισθείσας διατυπώσεις, διὰ ἡκδόσεως δηλονότι ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον τὸ ποσοῦν αὐτῶν εἶναι μεγαλιέτερον τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν κατὰ δικαιούχον κλπ.—Τὴν εἰδοποίησιν τῶν ἐνταλμάτων τούτων εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ ἐνεργῶσι τὰ Ταμεῖα ἀποστέλλοντα εἰς τὰ οἰκεία Ὑποκαταστήματα τὰς σχετικὰς καταστάσεις εἰδοποιήσεως ἀκριβῶς συμφώνως μὲ τὰς διὰ τὰς καταστάσεις γραμματίων τρεχουμένων λογαριασμῶν κλπ. καθορισθείσας διατυπώσεις.—Αἱ καταστάσεις αὗται θ' ἀποκόπτονται ἐξ εἰδικοῦ βιβλίου δι' οὗ εἰδοποιῦνται τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα 28) Ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Ἀ' κατηγορίαν τῆς ἐγκυκλίου.—Ἐπειδὴ τινὰ τῶν νομικῶν τούτων προσώπων κινοῦνται καὶ δι' ἑτέρων Ταμείων παρ' οἷς δὲν ἐφηρμόσθη εἰσέτι ἡ συγκέντρωσις, τὰ δὲ κεφάλαιά των ἐξακολουθοῦσι κατατιθέμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἀπεφασίσθη ἵνα, μέχρι τῆς καθολικῆς ἐφαρμογῆς τῆς συγκεντρώσεως καὶ αἱ ἐν τοῖς Ταμεί-

οις Βόλου, Καβάλλας, Καλαμῶν καὶ Μιτυλήνης πραγματοποιούμεναι εισπράξεις ὑπὲρ τῶν νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν ἐχόντων μέχρι τοῦδε τὰς καταθέσεις των παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, μεταφέρονται ὑπὸ τῆς Τραπέξης τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ ἐν λόγῳ Τραπέζῃ. Κατὰ συνέπειαν οἱ Ταμίαι ἐν ταῖς ἐκδιδομέναις ὑπὸ τούτων ἐντολαῖς μεταφορᾶς συμφώνως τῇ ἐγκυκλίῳ θὰ ποιῶνται σχετικὴν μνείαν, μετὰ δὲ τὴν λήψιν τῶν οἰκείων ἀποδείξεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέξης, θὰ πιστοῦνται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε, ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ἐθνικὴ Τράπεζα—Καταθέσεις κεφαλαίων. . . .».—29) Ὡς πρὸς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Β' κατηγορίας θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐγκύκλιος 46 τοῦ 1928 ὡς ἔχει.—30) Ἀπόδοσις τῶν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων πραγματοποιουμένων εισπράξεων.—Μέχρι τῆς διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ ρυθμίσεως τῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου πραγματοποιουμένων εισπράξεων ὑπὸ χρηματιστικὸς λογαριασμὸς κατὰ τὸν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου ρυθμιζόμενον τρόπον, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀπόδοσις αὕτη ἐνεργουμένη ὡς μέχρι τοῦδε.—31) Προκειμένου περὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐνταλμάτων Ταμείου Ἐνοικιοστασίου θὰ ἐφαρμοσθῶσι τὰ σχετικῶς ἰσχύοντα προκειμένου περὶ πληρωμῆς ἐνταλμάτων Δημοσίων δαπανῶν.—32) Ἀπόδοσις τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφμάτων πραγματοποιουμένων ἐσόδων.—Ὑπαρχούσης ἀνάγκης νομοθετικῆς προνοίας πρὸς ρύθμιτῆς ἀποδόσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐσόδων, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ συμπεριλαμβανόμενα, θὰ ἐξακολουθήσωσιν οἱ Ταμίαι ἐφαρμύζοντες τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα διὰ τῆς βάσει τῶν κεκανονισμένων ἐντολῶν μεταφορᾶς τῶν οἰκείων ἐσόδων ἐκ τοῦ λογαριαμοῦ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τὸν λογαριασμὸν «Τακτοποιηταὶ πληρωμαὶ ἀποδιδομένων ἐσόδων Ταμείου Μονίμων Ὀδοστροφμάτων».

3) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 4274]2 τῆς 20 Ἰανουαρίου 1932 :

«Κεφ. Α' Γενικαὶ διατάξεις.—1, Ὡς γνωστόν, διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦς τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3423, καθιερώθη ἡ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συγκέντρωσις τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου καὶ ἡ παρὰ τῆς αὐτῆς Τραπέξης ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως τῶν νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἐμφανιζομένων ἐν τῇ ληψοδοσίᾳ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκ. διαταγῆς μας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων τοιούτων καὶ δὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ 1930, καθωρίσθη ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦς, εἰς τὰ Ταμεία, εἰς τὴν ἔδραν τῶν ὁποίων ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπέ-

ξης τῆς Ἑλλάδος.—Διὰ τοῦ νόμου ὅμως 4953 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, καὶ Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δημοσίων Ταμείων» καθωρίσθη ἐν ἄρθρῳ 14 ὅτι «Εἰς τὰ Ταμεία ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν ὁποίων δὲν λειτουργεῖ Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτρέπεται ὅπως πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν εισπραξέων καὶ πληρωμῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὑπηρεσία ἐνεργῆται διὰ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐδρεύοντος ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Δημοσίου Ταμείου.—Διὰ συμβάσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συναφθησομένων καὶ ἀπαιτουσῶν νόμιμον ἰσχύν, ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι κανονισθῆ οἱ ὅροι, ὁ τρόπος καὶ πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως».—Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρω νόμου, συνήφθη μεταξὺ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1931 σύμβασις ἣτις δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 321 τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1931 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει ὡς ἑξῆς :—Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης Ἑλλάδος περὶ συγκεντρώσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος τῶν εισπραξέων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου εἰς ὅσας Περιφερείας δὲν λειτουργοῦν ὑποκαταστήματα ἢ πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης ταύτης.—Τὸ Ἑλληνικὸν Δημοσίον ἐκπροσωπούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Μαροῦ καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπούμενη ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἐμμανουὴλ Τσουδεροῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 4953 τοῦ 1931, συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.—Ἡ ὑπηρεσία συγκεντρώσεως τῶν ἐσόδων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου ἢ ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τὸ VI. Παράρτημα τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦς τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1927 δύναται νὰ ἐπεκταθῆ καὶ εἰς περιφερείας ἐνθα δὲν λειτουργοῦν Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς διατυπώσεις τοὺς περιλαμβανομένους εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.—Ἄρθρ. 2.—Ὁ καθορισμὸς τῶν περιφερειῶν εἰς ἃς θὰ ἐπεκταθῆ ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσία συγκεντρώσεως, καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Εἰς ἣν περίπτωσιν μετὰ τὴν ἐπέκτασιν εἰς τὰς περιφερείας ταύτας τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως ἤθελον ἰδρυθῆ Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὑπηρεσία συγκεντρώσεως ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐν λόγῳ Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων παύει ἐνεργουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐκτελεῖται δὲ κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἰσχύον ἐκάστοτε εἰς ὅσας περιφερείας λειτουργοῦσιν Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—

Ἄρθρ. 3.—Ὁ ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅστις θέλει ἐκτελεῖ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσίαν συγκεντρώσεως, καλούμενος «Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος,» θέλει ἐγκατασταθῆ ἐντὸς τῶν Δημοσίων Ταμείων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἰδιαίτερον ἐντὸς τοῦ Δημοσίου Ταμείου διαμερίσμα ὡς καὶ χρηματοκιβώτιον πληροῦν πάντας τοὺς ὅρους ἀσφαλείας καὶ λειτουργοῦν διὰ συστήματος δύο κλειδῶν. Τὴν μίαν τῶν κλειδῶν, ἐφ' ὅσον αἰτήσῃται τοῦτο ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεοῦται νὰ κρατῇ ὁ οἰκεῖος Ταμιακὸς Διευθυντὴς ἢ ἕτερος δημόσιος ὑπάλληλος, ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ δικαιούται νὰ ἐκτελῇ καὶ πᾶσαν τὴν σχετικὴν μὲ κίνησιν κεφαλαίων ὡς καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας ἐθνικῶν δαυειῶν ἐργασίαν τῆς Τραπεζῆς ἀνατιθεμένην αὐτῇ παρὰ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.—Ἄρθρ. 4.—Ἡ ὑπηρεσία τῆς συγκεντρώσεως διενεργεῖται ὑπὸ τοῦ Πράκτορος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὰς διδομένας μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὁδηγίας πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς). Τὸ καθοριζόμενον ἐκάστοτε σύστημα συγκεντρώσεως θὰ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς πράξεις καθαρῶς χρηματικῆς διαχειρίσεως συνισταμένας εἴτε εἰς τὴν εἴσπραξιν Δημοσίων χρημάτων κατατιθεμένων ὑπὸ Δημοσίων ὀργάνων ἢ ἰδιωτῶν ἐντολῇ τῆς ἀρμοδίας Δημοσίας Ἀρχῆς εἰς τὴν Τράπεζαν εἴτε εἰς πληρωμὰς ἐκ τῶν Δημοσίων τούτων χρημάτων γενομένας, βάσει ἐντολῶν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δημοσίων ἐπιχειρήσεων ἢ εἰδικῶν Ταμείων.—Ἄρθρον 5.—Ἡ εὐθύνη τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας συγκεντρώσεως τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου, περιορίζεται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 45 παράγραφος 3 τοῦ Καταστατικῆς αὐτῆς εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐκάστοτε παρεχομένων αὐτῇ ὁδηγιῶν ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδιῶν ἀρχῶν, τῆς Τραπεζῆς ἀπαλλασσομένης τοῦ Διοικητικῆς καὶ Δικαστικῆς ἐλέγχου εἰς ὃν ὑπόκεινται οἱ Δημόσιοι ὑπόλογοι.—Ἄρθρ. 6. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρουσίας Συμβάσεως εἶναι δεκαετής, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς δεκαετίας ταύτης, ἐπὶ ἴσον χρονικὸν διάστημα, ἀμοιβαίᾳ συνεννοήσει τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

«Οὕτω καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦσης καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ Δημόσια Ταμεία, ἐν ταῖς ἔδραις τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχει Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—2. Διὰ τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου κανονίζομεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ συγκέντρωσις τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ κατόπιν τῆς συγκεντρώσεως ταύτης διαχείρισις τῶν Νομικῶν Προσώπων, Εἰδικῶν

κεφαλαίων, Εἰδικῶν ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν εἰς τὴν Δημοσίαν Ληψοδοσίαν ἐμφανιζομένων, προκειμένου περὶ τῶν Ταμείων, εἰς τὰ ὁποῖα τοποθετεῖται Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

«Συνεπῶς συστήματα συγκεντρώσεως τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θὰ εἶνε ἐν ἰσχύϊ δύο :— α') Τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων ἐγκυκλίων καὶ δὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ 1930, καθορισθὲν καὶ τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται μόνον εἰς τὰ Ταμεῖα, ἐν ταῖς ἔδραις τῶν ὁποίων λειτουργεῖ Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ β') Τὸ διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καθοριζόμενον, ὅπερ θὰ ἐφαρμόζηται εἰς τὰ Ταμεῖα, ἐν ταῖς ἔδραις τῶν ὁποίων δὲν λειτουργεῖ Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ συνέπειαν θὰ τοποθετηθῆται Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Εἶναι φανερόν ὅτι αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου διαταγῆς, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων τοιούτων καὶ δὴ τῆς ὑπ' ἀριθ. 29 τοῦ 1930, οὐδεμίαν ἰσχὴν θὰ ἔχωσι διὰ τὰ Ταμεῖα, ἐν οἷς θὰ ἐφαρμόζηται ἡ παροῦσα ἐγκύκλιος καὶ τὰνᾶπαλιν.

«3. Τὸ διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου καθοριζόμενον σύστημα συγκεντρώσεως συνίσταται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Πράκτορος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνάληψιν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνεργουμένης ἄχρι τοῦδε ὑπηρεσίας εἰς τρόπον, ὥστε ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διὰ τῆς παρούσης καθοριζομένου συστήματος νὰ μὴ ὑπάρχη εἰς τὰ Ταμεῖα χρῆμα ρευστόν.—Οὕτω πᾶσα κατάθεσις χρημάτων ἢ ὁμολογιῶν (ὅπου βεβαίως οἱ σχετικοὶ Νόμοι ἐπιτρέπουσι παρὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ὁμολογίας) εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν προσώπων κλπ., ἢ τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ καταθέσωσιν εἰς αὐτὸ χρήματα πρὸς ὄρισμένον σκοπόν, εἴτε διὰ τῶν ὀργάνων τῆς Εἰσπράξεως (Δημοσίων Εἰσπρακτόρων, Γραμματέων Ποινικῶν Δικαστηρίων κλπ.), εἴτε διὰ τῶν Εἰδικῶν Ταμιῶν καὶ ὑπολόγων (Τελωνειακῶν Ταμιῶν ἢ ὑπολόγων Τ.Τ.Τ. διαχειριστῶν ἢ ὑπολόγων κλπ.), ἐνεργουμένη ἔναντι γραμματιῶν παραλαβῆς ἢ χρηματικῶν, εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, θὰ ἐνεργῆται ἐφεξῆς εἰς τὸν παρὰ τῷ Ταμίῳ Πράκτορα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Ἐπίσης πᾶσα πληρωμὴ εἰς μετρητά, ἐνεργουμένη κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου, θὰ ἐνεργῆται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Πράκτορος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—4. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχειρίσιν τῶν ἐνσήμων καὶ ὑλικῶν ἐν γένει, ἐν οἷς καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα βάσει ἐντολῶν τῆς Γ.Δ.Δ.Α. διὰ τὴν δι' αὐτῶν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων (π. χ. ὁμολογίαι Δανείου Πολεμοπαθῶν, ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ

Ταμεία παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ 1930 ἐγκ. διαταγὴν ἡμῶν, ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως, ἀποστελλόμεναι εἰς τὰ Ταμεία βάσει ἐντολῶν τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης σφραγιστοῦ Χάρτου), αὕτη δὲν θὰ μεταβιβασθῆ εἰς τὸν Πράκτορα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐνεργοῦμένη ὑπὸ ἰδίου ὄργάνου αὐτοῦ.— Σημειωτέον ὅτι οἱ διαχειρισταὶ ἐνσήμων, τὰς πραγματοποιουμένας εισπράξεις των θὰ καταθέτωσιν εἰς τὸν Πράκτορα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ εἰσπράκτορικά ὄργανα, οἱ εἰδικοί Ταμίαι καὶ ὑπόλογοι κλπ.—5. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου Παρακαταθηκῶν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνεργοῦμένη κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα καὶ ὑπὸ τῶν Ταμειακῶν ὀργάνων τῶν ὀρισθησομένων συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1927 Διάταγμα «περὶ διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις» δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἄνευ ἀναμιξεῶς τινος τῶν Πρακτόρων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—6. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀρμοδιότητας, τὴν λογοδοσίαν καὶ τὰς εὐθύναις τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων, αὗται παραμένουσιν ὡς κανονίζονται διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.—7. Εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Λογιστικῶν Γραφείων μεταβιβάζεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς τηρήσεως τοῦ βιβλίου Ταμείου, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτοι δέον νὰ ἐμφανίζωσι, κατὰ τὰ ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν Ταμείων καθοριζόμενα, πάσας τὰς καθημερινὰς πράξεις των, τόσον τὰς διὰ τῶν Πρακτόρων ἐνεργοῦμένας, ὅσον καὶ τὰς συμψηφιστικάς. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Λογιστικῶν γραφείων ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ συντάσσωσι τό, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων, ἡμερήσιον δελτίον τῶν πραγματοποιηθεισῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν, βάσει τοῦ ὁποίου ἐνεργοῦνται αἱ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ταμείου. Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἡμερησίου δελτίου, οἱ προϊστάμενοι τῶν Λογιστικῶν γραφείων παραδίδουσιν εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν Γραφείων Ταμειακῆς ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων τὰ στοιχεῖα τ' ἀφορῶντα τὴν κίνησιν τοῦ (λο)σμοῦ «Τρεχοῦμενοι λ)σμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», προκειμένου περὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν ὁποίων ἡ Ταμειακὴ ὑπηρεσία εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία.—Ἐννοεῖται ὅτι κατὰ τὸ ἐνεργούμενον, συμφώνως μὲ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Ταμείων, κλεισίμον τοῦ βιβλίου Ταμείου, τὸ συμφώνημα αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐγγραφὰς τοῦ ἡμερολογίου καὶ τὴν ἐνεργοῦμένην βεβαίωσιν τῆς συμφωνίας αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, οὗτος θὰ ἐξακριβώνῃ τὸ κανονικὸν τοῦ κλεισίματος καὶ θὰ παρίσταται εἰς τὴν καθημερινὴν ἀναγνώρισιν μόνον τῶν παρὰ τῷ Προϊσταμένῳ τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ὑπαρχόντων τυχόν καὶ εἰς ἐξαιρετικάς

ὄλως περιπτώσεις ἀντιτίμων, τῶν συνιστώντων τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου.—8. Διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν παρὰ τοῖς Ταμείοις Πρακτόρων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων δὲν ἔχουσιν εὐθύνην τινά, εὐθυνομένης ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν διαχείρισιν αὐτῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Ὅπου κατὰ τὸν ὄργανισμόν τῶν Ταμείων ἀπαιτεῖται σύμπραξις τοῦ Ταμίου, αὕτη ἐνασκεῖται ὑπὸ τοῦ Ταμειακοῦ ὑπολόγου (Λογιστοῦ ἢ Διαχειριστοῦ Ἐνσήμων), εἰς ὃν μεταβιβάσθη ἡ σχετικὴ ἀρμοδιότης τοῦ Ταμείου.—Τὰ γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικά, προκειμένου περὶ τῶν ταμείων, ὧν τὴν διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελεῖ Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπογράφονται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 64 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους», ὑπὸ τοῦ Προισταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου, εὐθυνομένου διὰ τὸ ἀπολύτως συμφωνοῦν αὐτῶν πρὸς τὰ ἀντίστοιχα γραμμάτια παραδόσεως κλπ.—9. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῷ Ταμείῳ θέσιν τοῦ Πράκτορος, οὗτος, χωρὶς νὰ εἶναι ὑφιστάμενος τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ὑποχρεοῦται ν' ἀκολουθῇ τὴν τάξιν τοῦ Ταμείου καὶ τὰς ὥρας ἐργασίας καὶ συναλλαγῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ κοινοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ συμμορφοῦται, καθόσον ἀφορᾷ τὴν τάξιν τοῦ Ταμείου καὶ τὰς ὥρας ἐργασίας καὶ συναλλαγῆς οὐ μόνον πρὸς τὸ ὄρολόγιον πρόγραμμα τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ καὶ τὰς σχετικὰς ἡμερησίας διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ τὰς προφορικὰς ἐπίσης ἐντολάς αὐτοῦ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνηται ἡ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, διεκπεραίωσις τῆς ὑπηρεσίας, οὐ μόνον εἰς τὰς συνήθειαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐκτάκτους, δι' οἰονδήποτε λόγον, περιστάσεις.—10. Ἡ ἡμερομηνία, ἀφ' ἧς τὴν διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ταμείων θὰ ἀναλαμβάνωσι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης, οἱ Πράκτορες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θὰ ὀρίζηται δι' εἰδικῶν, κατὰ Ταμεῖον, διαταγῶν ἡμῶν.—11. Κατωτέρω προβαίνομεν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἀνάπτυξιν τοῦ συστήματος καθ' ὃ θὰ ἐνεργῆται ἡ συγκέντρωσις τῶν εισπραξέων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις παρ' οἷς τοποθετεῖται Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ διαχείρισις τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ.

Κεφ. β'. *Ἀνάληψις τῆς διαχειριστικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ταμείων παρὰ τῶν Πρακτόρων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.*— Διὰ τοῦ Κεφαλαίου τούτου παρέχονται ὁδηγίαι περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου παρὰ τοῦ πράκτορος τῆς Τραπεζῆς ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ νέου συστήματος εἰς τρόπον ὥστε τὴν πρωτὰν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἀναλάβῃ ὁ Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν διαχείρισιν τοῦ Ταμείου οὐδὲν ποσὸν εἰς μετρητὰ νὰ ὑπάρχη ἐν τῷ Δημοσίῳ Ταμείῳ, ἐξαιρέσει τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν

διαχειρίσιν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἥτις θὰ διεξάγῃται καὶ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ προμνησθέντα, συμφώνως πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα, ἄνευ ἀναμίξεώς τινος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

«Κεφ. Γ'. *Διεξαγωγή τῆς Ταμειακῆς Ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς Διαχειριστικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων ὑπὸ τῶν Πρακτόρων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.*—Ἐνέργεια εισπραξέων.—1. Διὰ πᾶσαν, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, νομικῶν προσώπων κλπ., ἢ τῶν ἐχόντων συμφέρον νὰ καταθέσωσι χρήματα πρὸς ὄρισμένον σκοπόν, εἴτε ὑπὸ τῶν Δημοσίων εισπρακτόρων καὶ τῶν λοιπῶν ὀργάνων τῆς εισπραξέως, ὡς καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμιῶν καὶ ὑπολόγων, κατάθεσιν χρημάτων εἰς μετρητὰ ἢ ὁμολογίας, ἐνεργουμένην κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα, εἰς τὸν Δημοσίον Ταμίαν ἔναντι γραμματίου παραλαβῆς ὑφ' οἰονδήποτε κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἢ χρηματιστικὸν λογαριασμόν, θὰ συντάσσεται καὶ ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παραδόσεως.—Ἐν τῷ γραμματίῳ παραδόσεως θὰ ἀναγράφεται, ὡς εἰκόσ, τὸ διὰ τοῦ γραμματίου εισπρακτέον ποσόν, ἐν ἰδιαιτέρῳ δὲ μέρει αὐτοῦ θὰ ἀναγράφεται, κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα, τὸ ποσόν τοῦ δι' ἀμέσου καταβολῆς εἰσπραττομένου συμφώνως τῷ νόμῳ 475ῶ «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» (ἄρθρον 15 παράγραφος 20) προσθέτου τέλους μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ 40 ο)ο λόγῳ ἀναγκαστικῶν δανείων.—Εἰς ἣν περίπτωσιν πρόκειται νὰ κατατεθῶσιν ὁμολογίαι, δέον νὰ σημειῶνται ἐπὶ τοῦ γραμματίου παραδόσεως κατὰ δάνειον καὶ σειρὰς οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατατιθεμένων ὁμολογιῶν καὶ τὸ τελευταῖον προσηρημένον τοκομερίδιον.—Τὸ γραμμάτιον παραδόσεως θὰ παραπέμπηται διὰ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν πράκτορα, ὅστις εισπράττων παρὰ τοῦ καταθέτου τὰ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενα ποσὰ (μετρητὰ ἢ ὁμολογίας) θὰ συντάσῃ ἐπ' αὐτοῦ πρᾶξιν, δι' ἧς θὰ βεβαιοῦται ἡ γενομένη εἴσπραξις καὶ τὸ ποσόν αὐτῆς χωριστὰ τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς κυρίως ὀφειλῆς καὶ χωριστὰ τὸ προερχόμενον ἐκ τοῦ δι' ἀμέσου καταβολῆς εἰσπραττομένου προσθέτου τέλους μετὰ τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπ' αὐτοῦ λόγῳ ἀναγκαστικῶν δανείων ποσοστοῦ 40 ο)ο. Ἐὰν τὸ ποσόν τῆς κυρίως ὀφειλῆς εἰσπραχθῇ καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει εἰς ὁμολογίας ἐν τῇ πράξει θὰ ἀναγράφεται ἰδιαιτέρως τὸ ποσόν τὸ δι' ὁμολογιῶν εἰσπραχθέν.—Ἡ ἀνωτέρω πρᾶξις θὰ χρονολογῆται καὶ θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ πράκτορος, μεθ' ὃ θὰ ἐπιστρέφεται τὸ γραμμάτιον παραδόσεως εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου διὰ τῆς ὑπηρεσίας.—2. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, βάσει τῆς ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῦ γραμματίου παραδόσεως βεβαιώσεως τοῦ πράκτορος, θὰ συντάσῃ καὶ παραδίδῃ εἰς τὸν καταθέτην τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παραλαβῆς ἀφοῦ καταχωρήσῃ τοῦτο εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τηρού-

μενον βιβλίον Ταμείου, κατὰ τὰ κεκανονισμένα.—3. Ὁ πράκτωρ, ἐνεργῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω τὴν εἰσπραξίν τῶν διὰ τοῦ γραμματίου παραδόσεως καθοριζομένων ποσῶν, θὰ ἀναγράφῃ ταῦτα ἐν ἡμερησίᾳ καταστάσει εἰσπράξεων, συντασσομένη διὰ ζημικοῦ χάριτος, εἰς πλείονα ἀντίτυπα, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ καταχώρησις ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ θὰ γίνεται κατὰ ὀνοματεπώνυμον καταθέτου καὶ ποσὸν γραμματίου παραδόσεως (χωριστὰ διὰ τὸ ποσὸν τῆς κυρίως ὀφειλῆς εἰς μετρητὰ ἢ ὁμολογίας καὶ χωριστὰ διὰ τὸ ποσὸν τοῦ προσθέτου τέλους).—Τὸ ἑσπέρας ἐκάστης ἡμέρας ὁ Πράκτωρ δέον νὰ συμφωνήσῃ τὰς ἐν ταῖς οἰκείαις στήλαις τῆς καταστάσεως ταύτης ἐγγραφὰς μετὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, νὰ ἀθροίσῃ τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ καθ' ἑκάστην αὐτῶν τὰς στήλας, καὶ νὰ ἐκδώσῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἀποδείξεις εἰσπράξεως, μίαν διὰ τὸ εἰς μετρητὰ εἰσπραχθὲν ἐν συνόλῳ ποσὸν καὶ μίαν διὰ τὸ εἰς ὁμολογίας τοιοῦτον.—Ἄφου συμφωνηθῇ καὶ κλεισθῇ ἡ ἀνωτέρω κατάστασις, ὡς πρὸς τὰς στήλας τὰς ἀφορώσας τὰς ἐντολῇ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνεργηθείσας εἰσπράξεις, θὰ συντάσσῃται ἐφ' ὅλων τῶν ἀντιτύπων αὐτῆς πρᾶξις, ἐμφαίνουσα τὸ ποσὸν δι' ὃ κλείεται ἡ κατάστασις ὀλογράφως, τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκδοθεισῶν ἀντιστοίχως ἀποδείξεων εἰσπράξεως τοῦ Πράκτορος καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου. Ἡ πρᾶξις αὕτη θὰ χρονολογῆται καὶ ὑπογράφῃται ὑπὸ τε τοῦ Πράκτορος καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, μεθ' ὃ τὸ ἐν ἀντίτυπον τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ παραδίδῃται εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου.—4. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου θὰ χρεοῦται συμπληρωματικῶς διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ οἰκείου γραμματίου παραλαβῆς διὰ τὸ ἐν τῇ καταστάσει ὀλικὸν ποσὸν τῆς στήλης τῶν δυνάμει τῶν γραμματίων παραδόσεως εἰσπραττομένων προσθέτων τελῶν νόμου 4755 καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογουῦντος ποσοστοῦ 40 ο)ο λόγῳ ἀναγκαστικῶν δανείων, σημειῶν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.—5. Τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω παραδιδόμενας ὑπὸ τοῦ Πράκτορος ἀποδείξεις εἰσπράξεως, ὁ λογιστὴς θὰ φέρῃ εἰς πίστωσιν τοῦ ἐναντι τῆς διὰ τῶν σχετικῶν γραμματίων παραλαβῆς χρεώσεώς του. Καὶ δυνάμει μὲν τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀφορώσεως τὸ εἰς μετρητὰ εἰσπραχθὲν ποσόν, θὰ πιστωθῇ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου», δυνάμει δὲ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἀφορώσεως τὸ εἰς ὁμολογίας εἰσπραχθὲν ποσόν, θὰ πιστωθῇ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ταμίαι Καταθέσεις».—6. Τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσπραττομένων ἐν τοῖς Ταμείοις ὁμολογιῶν ἐκτίθενται λεπτομερέστερον κατωτέρω ὑπὸ κεφάλαιον Δ', ἐν συνδυασμῷ καὶ μετὰ τὴν ἑξαιρετικῶς σπανίαν περίπτωσιν τῆς εἰσπράξεως ὁμολογιῶν ὑπὲρ Νομικῶν προσώπων.

«*Τακτικὴ κατάθεσις Εισπράξεων Δημοσίων Διαχειριστῶν ἐν γένει.*—7. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθεσμίας, ἐντὸς τῶν ὁποίων οἱ ἐν γένει δημόσιοι διαχειρισταὶ ὀφείλουσι νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιουμένας εισπράξεις, κανονίζομεν τὰ ἑξῆς :—α') Οἱ Τελωνειακοὶ Ταμίαι καὶ λοιποὶ ἐνεργοῦντες εισπράξεις τελωνειακοὶ ὑπόλογοι, ἐφ' ὅσον ἐδρεύουσιν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου, θὰ καταθέτωσι ταῦτα καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, πλὴν ἂν αὐταὶ, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Τελωνείου, εἶναι ἀσήμαντοι ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ κατάθεσις αὐτῶν καὶ κατὰ μεγαλείτερα χρονικὰ διαστήματα, πάντως ὅμως ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὀριζομένων προθεσμιῶν καὶ ἐντὸς τοῦ μηνός, καθ' ὃν ἐπραγματοποιήθησαν αὐταί.—Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν Ταμείων Τελωνειακοὶ Ταμίαι καὶ λοιποὶ τελωνειακοὶ ὑπόλογοι, θὰ καταθέτωσι τὰς εισπράξεις των ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ σχετικῶν διατάξεων, ὁδηγῶν καὶ τῶν ἐκδιδομένων διαταγῶν τῶν Προϊσταμένων Τελωνειακῶν Ἀρχῶν.—β') Οἱ διαχειρισταὶ τῶν τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν εισπράξεων, τῶν μὲν Τ. Τ. Τ. Γραφείων Α' τάξεως, εὐθὺς ὡς αἱ σχετικαὶ εισπράξεις ἀνέλθουν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμῶν, ἀπάντων δὲ τῶν λοιπῶν Τ. Τ. Τ. Γραφείων, εὐθὺς ὡς αἱ σχετικαὶ εισπράξεις των ἀνέλθουν εἰς τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν, πάντως δὲ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων ὀριζομένων προθεσμιῶν.—γ') Οἱ Διαχειρισταὶ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ λοιποὶ Τ. Τ. Τ. διαχειρισταί, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν ἰσχύϊ σχετικὰς διατάξεις καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.—δ') Οἱ ἔχοντες τὴν διαχείρισιν ταινιῶν καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου Διευθύνται Καπνεργοστασιῶν, οἱ μὲν ἐδρεύοντες ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, πλὴν ἂν αἱ εισπράξεις των εἶναι, κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἀσήμαντοι, οἱ δὲ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ Ταμείου, συμφώνως μὲ τὰς σχετικὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.—ε') Οἱ διαχειριζόμενοι τὰ ἔνσημα καὶ τὸ ὕλικόν τῶν Ταμείων ταμιακοὶ ὑπόλογοι καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.—ς') Οἱ Γραμματεῖς τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός ἢ καὶ ἐνωρίτερον, ἂν τὸ ποσὸν τῶν εισπράξεόν των ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας (1.000) δραχμάς.—ζ') Οἱ Δημόσιοι εισπράκτορες, οἱ μὲν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, οἱ δὲ ἐκτὸς αὐτῆς, κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων καὶ τῶν ὁδηγιῶν τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων καθοριζομένας προθεσμίας.—καὶ η') Πάντες οἱ λοιποὶ δημόσιοι διαχειρισταὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν οικείων διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν καθοριζομένων προθεσμιῶν.—Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων, δεόν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους (31 Μαρτίου) νὰ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον ἅπασαι αἱ διὰ λογαριασμὸν τοῦ λήγοντος οικονομικοῦ ἔτους ἐνεργ-

γηθεῖσαι εισπράξεις.—8. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατάθεσις τῶν εισπραξέων τῶν ὡς ἀνωτέρω Δημοσίων ἐν γένει διαχειριστῶν, θὰ ἐνεργῆται συμφώνως μὲ τὰ προεκταθέντα, διὰ τῆς παραδόσεως τούτων εἰς τὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Πράκτορα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δυνάμει τῶν σχετικῶν γραμματίων παραδόσεως καὶ ἔναντι τῶν ἀντιστοιχῶν γραμματίων παραλαβῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου.—9. Ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω διαχειριστῶν ἐν γένει, τῶν Προϊσταμένων αὐτῶν καὶ τῶν Ταμειακῶν Διευθυντῶν, διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν διὰ τὴν τακτικὴν κατάθεσιν τῶν εισπραξέων τῶν Δημοσίων Διαχειριστῶν, διὰ τῆς παρούσης παραγγελλομένων καὶ καθιστῶμεν διὰ πᾶσαν παραβάσιν τούτων συνυπευθύνους μετὰ τῶν οἰκείων Διαχειριστῶν καὶ τοὺς Προϊσταμένους αὐτῶν.—10. Οἱ Διευθύνται τῶν Ταμείων παραγγέλλονται, ὅπως παρακολουθοῦντες ἐπιμελῶς τὴν τακτικὴν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, κατάθεσιν τῶν εισπραξέων ἀπάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Δημοσίων Διαχειριστῶν ἐν γένει, λαμβάνωσι, πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς, πάντα τὰ ὑπο τῶν κειμένων νόμων συγχωρούμενα αὐτοῖς μέτρα, ἐν ἀνάγκῃ δὲ προκαλῶσι καὶ τὴν ἡμετέραν ἐπέμβασις.

«Ἐνεργεῖται Πληρωμῶν διὰ μετρητῶν.—11. Πᾶσα ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πληρωμὴ διὰ μετρητῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Πράκτορος.—12. Πρὸς τοῦτο ὁ δικαιοῦχος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀντιπρόσωπος ἐμφανίζεται εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, ὅστις μετὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν ἐν τῷ ὄργανισμῷ τῶν Ταμείων καθοριζομένων, τίθησιν ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου ἢ ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος ἢ τίτλου πληρωμῆς (ἂν ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῶν ἐγένετο ἡ ἐξόφλησις) διὰ σφραγιστῆρος τὴν λέξιν «πληρωτέον ὑπὸ τοῦ Πράκτορος», τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ καὶ παραπέμπει τὴν ἀπόδειξιν ἢ τὸ ἐντάλμα ἢ τὸν τίτλον εἰς τὸν Πράκτορα, ὅστις καταβάλλει εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ πληρωτέον ποσὸν καὶ βεβαιοῖ τὴν γενομένην πληρωμὴν, θέτων ἐπ' αὐτῶν διὰ σφραγιστῆρος τὴν λέξιν «ἐπληρώθη» τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὴν ὑπογραφὴν του.—13. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω παραπομπὴ εἰς τὸν Πράκτορα τῆς πληρωτέας ἀποδείξεως, χρηματικοῦ ἐντάλματος ἢ τίτλου πληρωμῆς, ἐνεργεῖται διὰ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὸν δικαιοῦχον παραδίδεται ἠριθμημένον δελτίον προτεραιότητος (fiche), τὸ ταῦτάριθμον ἡμισυ τοῦ ὁποίου θὰ συνάπτηται εἰς τὸν πληρωτέον τίτλον.—Ὁ Πράκτωρ προβαίνει εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐν τῇ ἀποδείξει, χρηματικῷ ἐντάλματι ἢ τίτλῳ πληρωμῆς, ἀναγραφομένου ὡς πληρωτέου ποσοῦ, συμμορφούμενος μὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἔγγραφον ἐντολὴν πληρωμῆς, εὐθυνόμενος μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ δικαιούχου δελτίου προτεραιότητος, ὅπερ καὶ ἐπισυνάπτει εἰς τὸν ἐξοφληθέντα τίτλον κλπ., τὸ γνήσιον τῆς θεωρήσεως καὶ τὴν καλὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης αὐτῷ ἐντολῆς,

—Διὰ δελτίων προτεραιότητος θὰ ἐφοδιασθῶσι τὰ Ταμεία μερίμνη τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—14. Ὁ Πράττωρ ἐνεργῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, τὰς πληρωμὰς θὰ καταχωρῇ ταύτας εἰς ἡμερησίαν κατάστασιν πληρωμῶν, συντασσομένην, διὰ χημικοῦ χάρτου εἰς πλείονα κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Τραπεζῆς ἀντίτυπα, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀναγράφονται, προκειμένου μὲν περὶ μισθῶν, τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ δικαιοῦχου καὶ τὸ πληρωθὲν ποσόν, προκειμένου περὶ συντάξεων ὁ ἀριθμὸς μητροῦ ἢ τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ συνταξιούχου καὶ τὸ πληρωθὲν ποσόν καὶ προκειμένου περὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ τίτλων πληρωμῆς τὸ εἶδος αὐτῶν, ὁ ἐκδότης, ἢ χρῆσις ἢ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ πληρωθὲν ποσόν, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐκάστης ἡμέρας θὰ ἀθροίζῃ τὰ πληρωθέντα ποσά.—15. Τὸ ἐν ἀντίτυπον τῆς καταστάσεως ταύτης ὁμοῦ μετὰ τῶν πληρωθεισῶν ἀποδείξεων, χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ τίτλων πληρωμῆς, ταξινομημένων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῇ καταστάσει ἐγγραφῆς των, παραδίδεται ὑπὸ τοῦ πράκτορος τὸ ἑσπέρας ἐκάστης ἡμέρας εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, ὅστις μετὰ σχετικὸν ἔλεγχον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ Πράκτορος τῶν δοθεισῶν αὐτῷ ἐντολῶν, κρατεῖ τὰ πληρωθέντα στοιχεῖα εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεώς του, ἐκδίδων καὶ παραδίδων ἀντιστοίχως εἰς τὸν Πράκτορα ἰσόποσον γραμματίον παραλαβῆς του ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» —16. Ἀφοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμφωνηθῇ ἡ κατάστασις, ὡς πρὸς τὴν στήλην τὴν ἀφορῶσαν τὰς ἐντολῆ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνεργηθείσας πληρωμὰς, τὸ ποσὸν δι' ὃ κλείεται θὰ γράφηται ἐφ' ὅλων τῶν ἀντιτύπων αὐτῆς καὶ ὀλογράφως, συντασσομένης ἐπ' αὐτῆς σχετικῆς πράξεως, ἐμφαινούσης καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκδοθέντος ἀντιστοίχως γραμματίου παραλαβῆς μετὰ μνείας, ὅτι παρεδόθη τοῦτο εἰς τὸν Πράκτορα καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τε τοῦ Πράκτορος καὶ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ [Λογιστικοῦ Γραφείου.—17. Συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω καθορισθέντα, τὰ στοιχεῖα ἀπασῶν τῶν ὑπὸ τοῦ Πράκτορος ἐνεργουμένων πληρωμῶν θὰ παραδίδονται καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου. — Κατὰ ταῦτα καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον τυχὸν ἐνεργηθῇ πληρωμαί, αἰτινες δὲν δύνανται νὰ ἀχθῶσιν εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου (π. χ. διαταγὴ πληρωμῆς ἐντάλματος πρὸ ἀφίξεως), αὗται θὰ παραδίδονται ἐπίσης εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου. Συνεπῶς τὰ ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου ἀντίτιμα θὰ συγκεντρῶνται πλέον μέχρι τῆς τακτοποιήσεώς των παρὰ τῷ Προϊσταμένῳ τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, μὴ νοουμένης τῆς ὑπάρξεως ἀντιτίμων παρὰ τῷ Πράκτορι.—18. Νοεῖται, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ λοιπῶν

τίτλων πληρωμῆς ἀναγραφομένων κρατήσεων, θὰ ἐνεργῆται, κατὰ τὰ κατωτέρω ἐν παραγράφοις 20 καὶ ἐφεξῆς ὀριζόμενα, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου ἄνευ ἀναμίξεώς τινος τοῦ Πράκτορος.—Εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου ἀνήκει ἐπίσης, ἐκτὸς τῶν ἄλλων αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἡ ἐπιμέλεια διὰ τὴν χαρτοσήμανσιν τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων, ἢ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ τίτλων πληρωμῆς.

«*Ἐνέργεια πληρωμῶν δι' ὁμολογιῶν*.—19. Ἐνέργειαν πληρωμῆς δι' ὁμολογιῶν ἔχομεν, κατ' ἀρχήν, εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν αἱ ὁμολογίαι καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων, δι' ἧς συνάπτονται ὑπ' αὐτοῦ εἰδικὰ δάνεια.—Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἀπαιτούμεναι ὁμολογίαι ἀποστέλλονται εἰς τὰ Ταμεία ὡς ὑλικὸν μερίμνη τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. κατὰ τὰ διὰ τῶν σχετικῶν διατάξεων καὶ οἰκείων διαταγῶν ὀριζόμενα καὶ παραλαμβάνονται ἔναντι διπλοτύπων ἀποδείξεων παραλαβῆς ἐνσήμων καὶ ὑλικῶν ὑπὸ τῶν Διαχειριστῶν ἐνσήμων, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Οὕτως αἱ ὁμολογίαι δανείου πολεμοπαθῶν ἀποστέλλονται εἰς τὰ Ταμεία βάσει ἐντολῶν τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 τοῦ 1930 ἐγκύκλιον διαταγὴν ἡμῶν, αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως ἀποστέλλονται βάσει ἐντολῶν τῆς Γ.Δ.Δ.Λ. παρὰ τῆς Κεντρικῆς Ἀποθήκης Σφραγιστοῦ χάρτου.—Ἡ ἐξόφλησις χρηματικῶν ἐνταλμάτων δι' ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἐκ τῶν ἀποσταλειῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ὁμολογιῶν, ἄνευ παρεμβάσεώς τινος τοῦ Πράκτορος.—Ἐν ἡ περιπτώσει δυνάμει τοῦ αὐτοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος δέον νὰ καταβληθῶσιν εἰς τὸν δικαιούχον καὶ μετρητά, ἢ καταβολὴ τούτων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Πράκτορος, βάσει ἰδίας ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν παραγράφοις 11 καὶ ἐφεξῆς καθορισθέντα.

«*Συμψηφιστικὴ ἐξόφλησις τίτλων πληρωμῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς*.—20. Ἡ ἐξόφλησις τίτλων πληρωμῆς συμψηφιστικῶς διὰ τῆς ἐκδόσεως δηλονότι ἀντιστοίχων γραμματίων παραλαβῆς ἢ χρηματικῶν, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου ἄνευ παρεμβάσεώς τινος τοῦ πράκτορος.—21. Οὕτω καὶ ἡ πραγματοποιήσις τῶν κρατήσεων τῶν ἀναγραφομένων ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ λοιπῶν τίτλων πληρωμῆς, θὰ ἐνεργῆται, ἄνευ παρεμβάσεώς τινος τοῦ πράκτορος, ὑπὸ μόνου τοῦ προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου.—Ἐννοεῖται ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐκδοσις γραμματίου παραλαβῆς ἢ χρηματικοῦ διὰ ποσὸν προερχόμενον ἐν μέρει μὲν ἐκ συμψηφιστικῆς ἐξοφλήσεως τίτλου τινός, ἐν μέρει δὲ ἐκ καταθέσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ

δέον νὰ ἐκδίδηται ἴδιον γραμματίον διὰ τὸ ἐκ συμψηφιστικῆς ἔξοφλήσεως προερχόμενον ποσὸν καὶ ἴδιον διὰ τὸ ἐκ καταθέσεως μετρητῶν ἢ ὁμολογιῶν.—22. Ἐφόσον τίτλος τῆς δημοσίας διαχειρίσεως πρόκειται νὰ ἔξοφληθῇ διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, ἡ ἔξοφλησις θὰ γίνῃ, βεβαίως, μέσῳ τοῦ πράκτορος, (ἀφοῦ θὰ πρέπη νὰ λάβῃ χώραν πραγματικὴ καταβολὴ μετρητῶν) ἔναντι ἀποδείξεως, ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, τοῦ διαχειριζομένου τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐν ἧ δέον ἀπαραιτήτως νὰ μνημονεύωνται καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκδιδομένου ὑπ' αὐτοῦ ἀντιστοίχως γραμματίου παρακαταθήκης.—Νοεῖται ἐπίσης ὅτι ἐὰν ἀντιθέτως πρόκειται νὰ ἔξοφληθῇ γραμματίον παρακαταθήκης δι' εἰσαγωγῆς ταῦ ποσοῦ τούτου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, τὸ σχετικὸν ποσὸν θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ διαχειριζομένου τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς τὸν πράκτορα βεβαιοῦντα τὴν εἰσπραξίν ἐπὶ τοῦ γραμματίου παραδόσεως, κατὰ τὰ διὰ τῆς παρούσης κανονιζόμενα.

Ἐνέργεια πληρωμῶν διὰ λῆσμον τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑπὸ Εἰδικῶν ὑπολόγων.—23. Οἱ Δημόσιοι Διαχειρισταί, οἵτινες δυνάμει κειμένων διατάξεων ἐνεργοῦσιν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου (π. χ. οἱ Τελωνειακοὶ καὶ Τ.Τ.Τ. Διαχειρισταί, οἵτινες καταβάλλουσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν των, οἱ Δημόσιοι εἰσπράκτορες, εἰς οὓς, κατὰ τὸν ὄργανισμὸν τῶν Ταμείων, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἡ ἐνέργεια πληρωμῶν πάσης φύσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου) προσάγουσι τὰ στοιχεῖα τῶν παρ' αὐτῶν ἐνεργηθειῶν πληρωμῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον Λογιστὴν, ὅστις ἀφοῦ ἐλέγξῃ ταῦτα τὰ θεωρεῖ ἐν πρὸς ἐν καὶ τὰ παραπέμπει εἰς τὸν πράκτορα, διὰ τὴν, ὡς κατωτέρω, ἔξοφλησιν καταρτιζῶν συγχρόνως καὶ παραπέμπων εἰς τὸν πράκτορα καὶ τὰ διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσπράξεων τοῦ Δημοσίου Διαχειριστοῦ γραμματία παραδόσεως.—24. Ὁ πράκτωρ καταχωρεῖ ἀναλυτικῶς τὰ στοιχεῖα τῶν πληρωμῶν εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν πληρωμῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ 14 ὀριζόμενα εἰσπράττει τοῖς μετρητοῖς τὸ ποσὸν τῆς διαφορᾶς (μεταξὺ τοῦ ὀλικοῦ πληρωτέου ποσοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ διαχειριστοῦ ἔξοφληθεισῶν ἀποδείξεων καὶ λοιπῶν τίτλων πληρωμῆς καὶ τοῦ ὀλικοῦ ποσοῦ τῶν συμφώνως πρὸς τὰ γραμματία παραδόσεως, ὀφειλομένων εἰσπράξεων) βεβαιοῖ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ 1 ἐδ. 4 καὶ 5 ὀριζόμενα ἐπὶ τῶν γραμματίων παραδόσεως τὴν ἐνεργηθεῖσαν εἰσπραξίν, θεωρῶν ταύτην ὡς συντελεσθεῖσαν ἔξ ὀλοκλήρου τοῖς μετρητοῖς (ὡς ἐνεργηθεῖσαν δηλαδὴ τοῖς μετρητοῖς καὶ διὰ τὸ ποσὸν, δι' ὃ ἀντὶ μετρητῶν παρεδόθησαν αὐτῶ, αἱ ὑπὸ τοῦ Διαχειριστοῦ ἐνεργηθεῖσαι πληρωμαὶ) καὶ ἐπιστρέφει τὰ γραμματία παραδόσεως εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀντιστοίχων γραμματίων παραλαβῆς.

«**Κεφ. Δ' Διαχειρίσεις ὁμολογιῶν.**—1. Ὡς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Γ' τῆς παρούσης ἐλέχθη, αἱ εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἔναντι γραμματίων παραλαβῆς, καταβαλλόμεναι ὁμολογίαι, κατατίθενται εἰς τὸν πράκτορα, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὑφ' ἧς καὶ τὰ μετρητὰ διατυπώσεις.—Αἱ ὁμολογίαι γίνονται, ὡς εἰκός, δεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον οἱ σχετικοὶ νόμοι ἐπιτρέπουσι τοῦτο, ὑπολογίζονται δὲ εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν βάσει τῆς ὁποίας ἐκδίδονται τὰ σχετικὰ γραμμάτια παραλαβῆς.—Ἐπὶ τῶν σχετικῶν γραμματίων παραδόσεως ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, καθ' ἃ καὶ ἐν κεφαλαίῳ Γ' παρ. 1 ἐδάφ. 3 τῆς παρούσης ἐλέχθη, ἀναγράφει τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κατατιθεμένων ὁμολογιῶν κλπ. ἐπιπροσθέτως δὲ σημειοῖ τὴν φρασίαν «ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου» ἐφόσον αἱ εἰσπραττόμεναι ὁμολογίαι ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον, ἢ «ὑπὲρ νομικῶν προσώπων» ἐφόσον ἀνήκουν εἰς νομικὰ πρόσωπα, Εἰδικὰ κεφάλαια, Εἰδικὰ Ταμεῖα καὶ Εἰδικὰς ὑπηρεσίας.—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰσαγωγὴν τῶν ἐσόδων τῶν εἰσπραχθέντων δι' ὁμολογιῶν, αὕτη ἐνεργεῖται ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἢ χρηματιστικῶν λογαριασμοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τακτικῆς εἰσαγωγῆς ὁμολογιῶν ἀνηκουσῶν εἰς νομικὰ πρόσωπα κλπ. ὑπὸ τοὺς οἰκείους λογαριασμοὺς τῶν νομικῶν προσώπων (π.χ. «Κεφάλαια.... (ὀνομασία νομικοῦ προσώπου)», «τρεχούμενοι λογαριασμοὶ νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν», «τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» κλπ.—Ὁ πράκτωρ εἰσπραττῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁμολογίας, καταχωρεῖ τὴν σχετικὴν εἰσπραξίν, κατὰ τὰ ἐν κεφαλαίῳ Γ' παρ. 3 ἐδαφ. 1 τῆς παρούσης καθορισθέντα, εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν εἰσπραξέων καὶ εἰς ἰδίαν στήλην αὐτῆς τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραττομένας καὶ ἰδίαν τὰς ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. τοιαύτας.—2. Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν καὶ μετὰ τήν, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν κεφαλαίῳ Γ' παράγρ. 3 ἐδ. 2 καὶ 3 τῆς παρούσης καθορισθέντα, συμφωνίαν ὁ πράκτωρ παραδίδει εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἀποδείξεις ἴσας πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν (δι' ἣν ἔχουσιν ἐκδοθῆ καὶ τὰ οἰκεία γραμμάτια παραλαβῆς) τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰσπραχθειῶν ὁμολογιῶν, μίαν διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραχθείσας ὁμολογίας καὶ ἑτέραν διὰ τὰς ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. τοιαύτας.—3. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου πιστοῦται βάσει μὲν τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐκδοθείσης διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰσπραχθείσας ὁμολογίας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ταμίαι καταθέσεις», συμφώνως πρὸς τὰ καὶ ἐν κεφ. Γ' παρ. 5 τῆς παρούσης καθοριζόμενα, βάσει δὲ τῆς ἀποδείξεως τῆς ἐκδοθείσης διὰ τὰς ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. εἰσπραχθείσας τοιαύτας ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Νομικῶν Προσώπων», ἔναντι τῆς διὰ τῶν

σχετικῶν γραμματίων παραλαβῆς χρεώσεώς του.—Τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος—Κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Νομικῶν Προσώπων» οἱ ταμιακοὶ ὑπόλογοι θέλουσι περιλάβει ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 ὁμάδα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν «Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαίαις διὰ λογαριασμὸν Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσίων».—4. Τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστου δεκαπενθημέρου εἰσπραχθείσας ὁμολογίας οἱ πράκτορες ἀποστέλλουσι, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς δοθησομένας αὐτοῖς λεπτομερεστέρας ὁδηγίας, εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—Πρὸς τοῦτο τὴν ἑσπέραν τῆς 15ης καὶ 30ῆς ἐκάστου μηνὸς συντάσσεται μετὰ τὸν πράκτορος, τῶν ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς ὀρισθησομένων ἄλλων προσώπων, τοῦ προϋσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου, πρωτόκόλλον εἰς τετραπλοῦν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται λεπτομερῶς κατὰ δάνειον τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὸ διαρροῦσαν δεκαπενθήμερον εἰσπραχθειῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁμολογιῶν, οἱ ἀριθμοὶ αὐτῶν καὶ τὸ τελευταῖον προσηρητημένον τοκομερίδιον.— Ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἀναγράφονται ἐπίσης τὰ στοιχεῖα τῶν γραμματίων παραλαβῆς δυνάμει τῶν ὁποίων εἰσπραχθήσαν αὐταί, οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὑπὸ τοῦ πράκτορος διὰ τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ἐκδοθειῶν ἀποδείξεων, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ δεκαπενθήμερον καθ' ὃ εἰσπραχθήσαν αἱ ὁμολογίαι.— Ἐκ τῶν ἀντιτύπων τοῦ πρωτοκόλλου τὰ δύο λαμβάνει ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ τὸ μὲν ἐν τηρεῖ παρ' αὐτῷ, τὸ δ' ἕτερον ὑποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς, ἐπὶ ἀποδείξει, ἡμῖν (Δ)σιν III Τμῆμα Β') αὐθημερόν.—Τὰ ἄλλα δύο ἀντίτυπα παραμένουσιν εἰς τὸν πράκτορα καὶ τὸ μὲν ἐν κρατεῖ οὗτος, τὸ δ' ἕτερον ὑποβάλλει μετὰ τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν, ἄνευ καθυστερήσεώς τινος, εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς δοθησομένας λεπτομερεστέρας ὁδηγίας.—Νοεῖται ὅτι τὰ τυχὸν ἐν τῷ μετὰ τὴν λήξαντα τοκομερίδια δὲν θὰ ἀποκόπωνται ὑπὸ τῶν πρακτόρων οἵτινες θὰ ὑποβάλλωσι τὰς ὁμολογίας εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς μεθ' ὧν τοκομεριδιῶν καὶ εἰσπράξαν ταύτας.—5. Τὸ Κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παραλαμβάνον τὰς ὑπὸ τῶν πρακτόρων ἀποστέλλομένας ὁμολογίας καταθέτει ταύτας εἰς πίστωσιν τῶν παρ' αὐτῷ οἰκείων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου, ἐκδίδον καὶ ἀποστέλλον ἡμῖν (Δ)σιν III Τμῆμα Β'), ἅμα τῇ παραλαβῇ τὴν κεκανονισμένην ἀπόδειξιν καταθέσεως χρηματογράφων πρὸς φύλαξιν ἀναγράφουσιν κατὰ δάνειον καὶ σειρὰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν, τὸ τελευταῖον προσηρητημένον τοκομερίδιον, τὸν ἀποστείλαντα πράκτορα καὶ τὸ δεκαπενθήμερον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἰσπραχθήσαν ὑπ' αὐτοῦ.—6. Προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν τῶν εἰσπρα-

χθεισῶν ὑπὲρ Νομικῶν προσώπων, κλπ. ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καθ' ἑκάστην ἐσπέραν θὰ ἐκδίδῃ καὶ παραδίδῃ εἰς τὸν Πράκτορα ἐντολὰς μεταφορᾶς δι' ὧν θὰ παραγγέλλῃ τὴν ἐκ τοῦ λ)σμοῦ «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος-Κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Νομικῶν προσώπων» εἰς τοὺς οἰκείους λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. μεταφορὰν τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας τακτικὰ γραμμάτια παραλαβῆς.—² Ἐν ταῖς ἐντολαῖς μεταφορᾶς θὰ ἀναγράφονται, ὡς εἰκός, καὶ οἱ ἀριθμοί, κατὰ δάνειον, τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες θὰ μεταφερθῶσιν εἰς πίστωσιν ἐκάστου Νομικοῦ προσώπου κλπ.—³ Ὁ Πράκτωρ, ἐκτελὼν τὰ διὰ τῶν ἐντολῶν μεταφορᾶς παραγγελλόμενα, θὰ μεταφέρει εἰς τοὺς οἰκείους παρ' αὐτῷ ἢ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κατὰ τὰ ἐν κεφαλαίῳ Ε' τῆς παρούσης καθοριζόμενα, λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τὰς σχετικὰς ὁμολογίας καὶ θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἀποδείξεις ἰδικὰς τοῦ ἢ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἰδίας κατὰ Νομικὸν πρόσωπον.—Αἱ ὁμολογίαι αἱ ἀνήκουσαι εἰς δήμους καὶ κοινότητας τῶν ὁποίων τὴν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελεῖ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον δοθέντος ὅτι διὰ ταύτας δὲν τηροῦνται οὔτε παρὰ τῷ Πράκτορι οὔτε παρὰ τῷ Ὑπ)τι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἴδιοι λογαριασμοί, θὰ μεταφέρονται ὑπὸ τοῦ Πράκτορος εἰς ἀνοιχθησόμενον παρ' αὐτῷ λ)σμὸν κοινὸν δι' ὅλους τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».—7. Βάσει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδείξεων ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου θὰ πιστοῦται ὡς ἑξῆς : α') Προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν ἀνηκουσῶν εἰς Νομικὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων αἱ εισπραξεῖς εἰσάγονται ὑπὸ ἰδίους λογαριασμοὺς τοῦ Δημοσίου Ταμείου «Κεφάλαια . . . (ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου)», (Νομικὰ πρόσωπα Α' Κατηγορίας) θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Ἐθνικὴ Τράπεζα-Κατάθεσις εἰς ὁμολογίας . . . (ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου)».—Τοὺς λογαριασμοὺς «Ἐθνικὴ Τράπεζα κατάθεσις εἰς ὁμολογίας . . . (ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου)», οἱ Ταμιακοὶ ὑπόλογοι θέλουσι περιλάβῃ ὑπὸ τὴν 7 ὁμάδα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν «Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς διὰ λογαριασμὸν νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν».—Ἐννοεῖται ὅτι περίπτωσις νὰ ἐμφανισθῇ λογαριασμός «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Κατάθεσις εἰς ὁμολογίας (ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου)» δὲν ὑπάρχει δεδομένου ὅτι ἢ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀνάληψις τῆς διαχειρίσεως Νομικοῦ προσώπου Α' κατηγορίας μεταβάλλει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Νομικοῦ προσώπου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν ἐμφάνισίν των, εἰς Β' κατηγορίας, καθ' ἃ λεπτομερῶς ἐν κεφαλαίῳ Ε' τῆς παρούσης ἐκτίθενται.—β') Προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν ἀνηκουσῶν εἰς

Νομικὰ πρόσωπα τῶν ὁποίων αἱ εισπράξεις εἰσάγονται ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν», (Νομικὰ πρόσωπα Β' κατηγορίας καὶ ἐκ τῶν Α' κατηγορίας τοιούτων ἐκεῖνα ὧν τὴν διαχείρισιν ἀναλαμβάνει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος) θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «τρεχούμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν».—γ') Προκειμένου περὶ ὁμολογιῶν ἀνηκουσῶν εἰς Δήμους καὶ Κοινοτήτας τῶν ὁποίων τὴν Ταμειακὴν ὑπηρεσίαν ἐνεργεῖ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, θὰ πιστοῦται ὑπὸ τὸν δημιουργούμενον διὰ τῆς παρουσίας λ)σμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος-Κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων». Τὸν λογαριασμὸν τοῦτον οἱ Ταμιακοὶ ὑπόλογοι θὰ περιλαμβάνωσιν ὑπὸ τὴν ὑπ' αὐξήοντα ἀριθμὸν 18 ὁμάδα τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν «Καταθέσεις διαθεσίμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων παρὰ Τραπεζαίαις».—8. Ἡ πίστωσις τοῦ προϋσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ἀνωτέρω παραγράφοις α' β' καὶ γ' λ)σμοὺς δέον νὰ ἐνεργῆται ἀκριβῶς συμφώνως πρὸς τὰς ἐν κεφαλαίῳ Ε' τῆς παρουσίας καθοριζομένας διατυπώσεις καὶ ἔναντι ἀντιστοίχου ἰσοπέσου χρεώσεως ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ νομικῶν προσώπων».—9. Διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ λ)σμοῦ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατάθεσις εἰς ὁμολογίας ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» διακεκριμένως δι' ἕκαστον Δήμον ἢ Κοινότητα τὸ Γραφεῖον Ταμιακῆς ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων θέλει ἐμφανίζει τὴν εἰς ὁμολογίας κίνησιν εἰς ἰδίας στήλας τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 57 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους» τηρουμένου βοήθητικοῦ βιβλίου.

Κεφ. Ε'. Διαχείρισις Νομικῶν προσώπων κλπ.—1. Ὡς γνωστὸν οἱ λογαριασμοὶ τῶν εἰς τὴν ληφοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ἐμφανιζομένων Νομικῶν προσώπων, Εἰδικῶν κεφαλαίων, Εἰδικῶν ταμείων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας Α' καὶ Β'.—Εἰς τὴν Α' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ λ)σμοὶ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τῶν ὁποίων τόσον αἱ εισπράξεις ὅσον καὶ αἱ πληρωμαὶ ἐμφανίζονται εἰς τὴν ληφοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου.—Εἰς τὴν Β' κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ λογαριασμοὶ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τῶν ὁποίων τὸ ὅλον ἢ καὶ μέρος τῶν εισπράξεων μόνον ἐμφανίζεται εἰς τὴν ληφοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Διαχείρισις Νομικῶν προσώπων κλπ. παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.—2. Τὰ Νομικὰ πρόσωπα κλπ. ὅσα μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρουσίας διαχειρίζετο ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἐξακολουθήσουν διαχειριζόμενα παρ' αὐτῆς καὶ ἐφεξῆς μέχρις οὗτου δι' εἰδικῶν δι' ἕκαστον Νομικὸν πρόσωπον κλπ. ὀδηγιῶν ἡμῶν, αἵτινες ἀπαραιτήτως θὰ κοινο-

ποιῶνται εἰς τὰ Νομικὰ πρόσωπα κλπ., τὰ ἀρμόδια Δημόσια Ταμεῖα, τοὺς παρ' αὐτοῖς Πράκτορας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀρμόδια Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὰ Κεντρικὰ Καταστήματα τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς, ἢ διαχειρίσις των ἀνατεθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.—3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω διαχειρίσις τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐνεργουμένη καὶ ἐφεξῆς ἀκριβῶς συμφώνως πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυοῦσας διατάξεις καὶ διατυπώσεις, καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν παρ' αὐτῇ μεταφορὰν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων τῶν εἰσπράξεων τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπὲρ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. ἐνεργουμένων, αὕτη ἐφεξῆς, λόγῳ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐνεργῆται ὡς ἑξῆς :

α') Νομικὰ πρόσωπα κλπ. Α' κατηγορίας.—4. Τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τῆς Α' κατηγορίας εἰσάγονται, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν Δημοσίαν ληψοδοσίαν διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια » ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου).—Ἐπειδὴ δὲ ὅλαι αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου ἔξ οἴασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχονται θὰ κατατίθενται, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, εἰς τὸν Πράκτορα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν γενικὸν λ)σμὸν «εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» δέον διὰ τὴν ἕκ τοῦ λ)σμοῦ τούτου μεταφορὰν τῶν εἰς Νομικὰ πρόσωπα κλπ. Α' κατηγορίας ἀνηκουσῶν εἰσπράξεων ὑπὸ τοὺς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τηρουμένους οἰκείους λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἑξῆς :—5. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου δέον καθ' ἑκάστην ἐσπέραν νὰ ἐκδίδῃ καὶ παραδίδῃ εἰς τὸν Πράκτορα ἐντολὴν μεταφορᾶς δι' ἧς θὰ παραγγέλλῃ τὴν ἕκ τοῦ λ)σμοῦ «εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τοὺς οἰκείους παρὰ τῷ Ὑπ)ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τηρουμένους λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. μεταφορὰν τῶν ποσῶν τὰ ὅποια κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰσπράχθησαν ὑπὲρ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω λ)σμοὺς «Κεφάλαια » (ὀνομασία Νομικοῦ προσώπου).—Ἡ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ ἐκδίδηται ἔξ εἰδικοῦ βιβλίου διὰ χημικοῦ χάρτου εἰς τρία ἀντίτυπα, ἔξ ὧν τὸ ἓν θὰ παραμένῃ ὡς στέλεχος καὶ τὰ ἄλλα δύο θὰ παραδίδονται εἰς τὸν πράκτορα.—6. Ὁ Πράκτωρ, βάσει τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐντολῆς μεταφορᾶς, θὰ μεταφέρει παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ εἰς πίστῳσιν τῶν σχετικῶν λ)σμῶν τῶν Νομικῶν προσώπων τὰ ἐν τῇ ἐντολῇ μεταφορᾶς ἔναντι ἑκάστου Νομικοῦ προσώπου σημειούμενα ποσά. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ μεταφορᾷ ὁ Πράκτωρ θὰ λαμβάνῃ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἰδίαν κατὰ Νομικὸν πρόσωπον ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν προ-

ιστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου τοῦ Ταμείου.—7. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου πιστούμενος βάσει τῆς ἀποδείξεως ταύτης ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Ἐθνικὴ Τράπεζα—Κατάθεσις κεφαλαίων » (ὄνομασία Νομικοῦ προσώπου) θὰ ἐκδίδη ἀντιστοίχως καὶ παραδίδη εἰς τὸν Πράκτορα ἰσόποσον γραμματίων παραλαβῆς του, τὸ ὅποιον δύναται νὰ εἶναι καὶ ἐν δι' ὅλα τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἐντολῇ μεταφορᾷ Νομικὰ Πρόσωπα, ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου».—Τὸ γραμματίον τοῦτο θὰ χρησιμεύῃ εἰς τὸν Πράκτορα ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργηθείσης μεταφορᾷς.—8. Ἐπὶ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδείξεως ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου θὰ συντάσῃ πρᾶξιν ἐμφαίνουσαν τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀντιστοίχως ἐκδοθέντος γραμματίου παραλαβῆς, θὰ σημειῶι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γραμματίου παραλαβῆς τὰ στοιχεῖα τῆς ἀποδείξεως ἐξ ἧς τοῦτο προῆλθεν.—9. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τονίζομεν εἰς τοὺς Ταμειακοὺς ὑπολόγους ὅτι ἀπαγορεύεται ἀπολύτως τὸ ἀνοιγμα νέου λ)σμοῦ ὑπὲρ Νομικοῦ Προσώπου κλπ. Α' κατηγορίας ἐφόσον ὁ λ)σμὸς τοῦ Νομικοῦ τούτου Προσώπου δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν οἰκείαν ὁμάδα «Κεφάλαια Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν» τοῦ παθητικοῦ τῶν χρηματιστικῶν λ)σμῶν, πλὴν ἐὰν ὑπάρχῃ ρητὴ πρὸς τοῦτο διαταγὴ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ (Διεύθυνσις III) κανονίζουσα τὸν λογαριασμόν.—10. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ εἰς ἣν ἀκόμη περίπτωσιν λαμβάνωσιν οὗτοι παρ' ἄλλων Ὑπουργείων ἢ Ὑπηρεσιῶν διαταγὰς ἢ ὁδηγίας δημιουργούσας λ)σμοὺς ἢ ὁπωσδήποτε ρυθμιζούσας ζητήματα σχετικὰ μὲ τὸ Λογιστικὸν καὶ τὴν Διαχειρίσιν αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀποκλίνοντα τῶν διὰ τῆς παρούσης καθοριζομένων, δὲν θὰ ἐκτελῶσι ταύτας, ἀλλὰ θὰ ἀναφέρωνται ἡμῖν διὰ τὴν λῆψιν ὁδηγιῶν, ἐν ἀνάγκῃ τηλεγραφικῶς.

β') Νομικὰ πρόσωπα κλπ. Β' κατηγορίας.—11. Τὰ ἔσοδα τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ. τῆς Β' κατηγορίας εἰσάγονται ὡς γνωστὸν εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ἰδίων μὲν δι' ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον κλπ. ὑπὸ τὸν κοινὸν ὅμως χρηματιστικὸν λ)σμὸν «Τρεχούμενοι λ)σμοὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν».—Ἐν τῷ αἰτιολογικῷ τῶν τοιούτων γραμματίων δέον νὰ ἀναγράφωνται εὐκρινῶς ἡ ὄνομασία τοῦ δικαιοῦχου Νομικοῦ Προσώπου κλπ. ὡς αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ τοῦ Νομικοῦ προσώπου διατάξεων καὶ ὁδηγιῶν καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐσόδου.—12. Ἐπειδὴ δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρω διὰ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα κλπ. τῆς Α' κατηγορίας ἐλέχθη, ὅλαι αἱ εισπράξεις τοῦ Ταμείου ἐξ οἰσδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχωνται θὰ κατατίθενται εἰς τὸν Πράκτορα ὑπὸ τὸν γενικὸν λ)σμὸν Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» δέον διὰ τὴν ἐκ τοῦ λ)σμοῦ τούτου μεταφορὰν τῶν εἰς Νομικὰ Πρόσωπα κλπ. ἀνηκουσῶν εισπραξέων ὑπὸ τοὺς οἰκείους

λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ. νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἐξῆς.—13. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου δέον καθ' ἑκάστην ἐσπέραν νὰ ἐκδίδη καὶ παραδίδη εἰς τὸν Πράκτορα τὴν κεκανονισμένην ἐντολὴν μεταφορᾶς δι' ἧς θὰ παραγγέλλῃ τὴν ἐκ τοῦ λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τοὺς οἰκείους λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ. μεταφορὰν τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰσπραχθήσαν ὑπὲρ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν ὡς ἀνωτέρω λ)σμόν. Καὶ προκειμένου μὲν α') περὶ Νομικῶν προσώπων κλπ. ὧν τὴν διαχείρισιν ἔχει τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου Ὑπ)μα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ παραγγέλλῃ τὴν εἰς τοὺς παρὰ τῷ Ὑπ)ματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. μεταφορὰν τῶν ποσῶν. Προκειμένου δὲ β') περὶ Νομικῶν προσώπων κλπ. ὧν τὴν διαχείρισιν ἔχει τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἕτερον Ὑπ)μα αὐτῆς ἢ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ παραγγέλλῃ τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τὸ ἀρμόδιον τοιοῦτον Ὑπ)μα μέσῳ τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου Ὑπ)ματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μεταφορὰν.—14. Ὁ Πράκτωρ ἐκτελῶν τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐντολάς, θὰ παραδίδη εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἰδίας κατὰ Νομικὸν Πρόσωπον ἀποδείξεις τοῦ Ὑπ)ματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, βάσει τῶν ὁποίων ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ ἅμα τῇ λήψει των, θὰ προβαίνη εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀντιστοίχων ὑπὸ τὸν λ)σμόν «Τρεχοῦμενοι λ)σμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν» γραμματίων παραλαβῆς του καὶ πιστούμενος βάσει αὐτῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ὑφ' ὃν ἐξεδόθησαν λ)σμόν «Τρεχοῦμενοι λ)σμοὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν» θὰ χρεοῦται ἀντιστοίχως διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς του (τὸ ὁποῖον δύναται νὰ εἶναι καὶ ἐν δι' ὅλα τὰ ἐν τῇ αὐτῇ ἐντολῇ μεταφορᾶς Νομικὰ Πρόσωπα) ὑπὸ τὸν λ)σμόν «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» ὅπερ θὰ παραδίδη εἰς τὸν Πράκτορα ὡς δικαιολογητικὸν στοιχεῖον τῆς ἐνεργηθείσης ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» μεταφορᾶς.—15. Ἐπὶ τῶν ἐξοφλουμένων γραμματίων ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου θὰ ἐπισυνάπῃ ὡς ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν τῆς ἐξοφλήσεως τὰς οἰκείας ἀποδείξεις τοῦ Ὑπ)ματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ θὰ συντάσῃ προᾶξιν ἐμφαινουσάν τὰ στοιχεῖα τῶν ἐπισυναπτομένων ἀποδείξεων καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν ἀντιστοίχως τῆς πιστώσεως ταύτης ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν λ)σμόν «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου».

«*Διαχείρισις Νομικῶν Προσώπων κλπ. παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.*— 16. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνουσα συμφώνως πρὸς

τ' ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ 2 λεχθέντα, τὴν διαχειρίσιν Νομικοῦ τινος προσώπου, θὰ ἐνεργῇ ταύτην συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τοῦ Νομικοῦ τούτου προσώπου σχετικὰς διατάξεις καὶ ὁδηγίας καὶ ὑπὸ τὰς διατυπώσεις τὰς καθοριζομένας ἐν τῷ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματι «περὶ διαχειρίσεως Νομικῶν Προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» τὸ ὁποῖον δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 τῆς 20 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Δ. Περὶ διαχίσεως Νομικῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. — Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 3779 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ νόμου περὶ εισπραξέως δημοσίων ἐσόδων», τὸ ἄρθρον Υ (παρ. 9) τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦης, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3423, τὴν παράγραφον 3 τοῦ παραρτήματος ΥΙ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου, τὸν νόμον 4645 «περὶ ἐνοποιήσεως ἢ καταργήσεως τῶν διαφόρων εἰδικῶν Ταμείων παρὰ τοῖς πολιτικοῖς ὑπουργείοις» καὶ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 4953 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δημοσίων Ὑπολόγων» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 17 τοῦ 1932 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :— Ἄρθρον 1. — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὡς διαχειριστὴς, συμφώνως τῷ πρωτοκόλλῳ τῆς Γενεῦης, τῷ κυρωθέντι διὰ τοῦ νόμου 3423, τῶν νομικῶν προσώπων, εἰδικῶν κεφαλαίων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, πραγματοποιεῖ ἀπάσας τὰς εισπραξεῖς καὶ πληρωμὰς αὐτῶν, δεχομένη τὰς εἰς αὐτὴν διὰ λογαριασμόν αὐτῶν γινομένας ὑπὸ δημοσίων ὀργάνων, εἰδικῶν εἰσπρακτορικῶν ὀργάνων καὶ ἰδιωτῶν καταθέσεις καὶ ἔξοφλοῦσα τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα ἢ τίτλους ἐν γένει πληρωμῆς. — Ἄρθρον 2. Δι' ἐκάστην εἰσπραξίν ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκδίδει ἀπόδειξιν εισπραξέως εἰς τριπλοῦν. — Ἐκ τῶν τριῶν ἀντιτύπων τῆς ἀποδείξεως τὸ ἐν ὑπὸ τὸν τίτλον «ἀπόδειξις εισπραξέως» ὑπογραφόμενον παρὰ τῆς Τραπεζῆς, ἐγχειρίζεται εἰς τὸν καταθέτην ἔναντι τῆς γενομένης καταβολῆς, τὸ ἕτερον ἀποτελεῖ τὸ μεσαῖον ἀπόκομμα καὶ ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ πληρωτοῦ προορίζεται διὰ τὸ νομικὸν πρόσωπον κλπ. καὶ τὸ τρίτον ἀποτελεῖ τὸ στέλεχος. — Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποδείξεις ἀποκόπτονται ἐξ εἰδικῶν ἐντύπων τριπλοτύπων βιβλίων, ἰδίων δι' ἕκαστον νομικὸν πρόσωπον καὶ δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος. — Ἄρθρον 3. Τὰ Δημόσια Ταμεία καὶ οἱ εἰδικοὶ δημόσιοι διαχειρισταὶ καὶ ὑπόλογοι διὰ τὴν ἐνέργειαν εισπραξέων ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. χρησιμοποιοῦσι τίτλους τῆς δημοσίας αὐτῶν διαχείσεως. — Ἄρθρον 4. Ἡ παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις τακτικὴ εἰσαγωγή τῶν ἐνεργουμένων ἀπ' εὐθείας παρὰ τούτων ἢ κατατιθεμένων αὐτοῖς παρ' εἰδικῶν δημοσίων διαχειριστῶν

καὶ ὑπολόγων εισπραξέων ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. διαχειριζομένων, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργεῖται ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ νομικῶν προσώπων καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν», ὑφ' ὧν ἐνεργεῖται καὶ ἡ πίστωσις τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοσίων Ταμείων ἐπὶ τῇ εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα κλπ. ἀποδόσει τῶν εισπραξέων ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ τοῦ Δημοσίου, παρ' ᾧ μετὰ τῶν δημοσίων τοιούτων κατατίθενται.—Ἄρθρον 5. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰδικοί δημόσιοι διαχειρισταὶ καὶ ὑπόλογοι ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγγέλλωσιν εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα κλπ. τὰς ὑπὲρ αὐτῶν πραγματοποιουμένας εισπράξεις καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἐπίσης τὰ Δημόσια Ταμεῖα ὑποχρεοῦνται ν' ἀναγγέλλωσιν εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα κλπ. τὰς εἰς πίστώσιν τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμῶν των μεταφερομένας εισπράξεις των.—Ἄρθρον 6. Τὰ, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἐνεργοῦντα εισπράξεις ὑπὲρ νομικῶν προσώπων κλπ. εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα πραγματοποιοῦσι ταῦτα δι' εἰδικῶν διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εισπράξεως, ἐφοδιάζουσι ταῦτα τὰ νομικὰ πρόσωπα.—Τὰ παρ' ἑκάστῳ νομικῷ προσώπῳ κλπ. χρησιμοποιούμενα, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εισπράξεως, φέρουσι συνεχῆ αὐξήοντα ἀριθμὸν κατὰ εἰσπρακτορικὸν ὄργανον καὶ οἰκονομικὸν ἔτος.—Ἄρθρον 7. Τὰ, κατὰ τὸ ἄνωτέρω ἄρθρον, εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα παραδίδουσι τὰς εισπράξεις των εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος βάσει ἀνακεφαλαιωτικῶν καταστάσεων, ἐμφαινουσῶν τὰ στοιχεῖα (αὐξήοντα ἀριθμὸν, ὀνοματεπώνυμον καταθέτου, αἰτίαν καταθέσεως, χρονολογίαν καὶ ποσὸν) τῶν ἐκδοθέντων διπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εισπράξεως καὶ συντασσομένων εἰς δύο ἀντίγραφα, ἕξ ὧν τὸ ἓν παραδίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ προσαρτᾶται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ μεσαῖον ἀπόκομμα τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ καταθέσει τῶν εισπραξέων ἀποδείξεως εισπράξεως. Τὸ ἕτερον τούτων ὑποβάλλει ὁ εἰδικὸς εἰσπράκτωρ εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον κλπ. ἂφ' οὗ συντάξῃ ἐπ' αὐτοῦ πρᾶξιν ἐμφαινουσῶν τὰ στοιχεῖα τῆς, ἐπὶ τῇ καταθέσει τῶν εισπραξέων, ἐκδοθείσης ἀποδείξεως εισπράξεως.—Ἄρθρον 8. Τὰ νομικὰ πρόσωπα ἀσκοῦσι τὸν προσήκοντα ἔλεγχον τῶν διὰ λογαριασμῶν των, κατὰ τ' ἄνωτέρω, ἐνεργουμένων εισπραξέων ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων, εἰδικῶν δημοσίων διαχειριστῶν καὶ ὑπολόγων καὶ εἰδικῶν εἰσπρακτορικῶν ὀργάνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὑποβαλλομένων αὐτοῖς στοιχείων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11, ὑποβαλλομένας αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καταστάσεις καὶ λοιπὰ σχετικὰ στοιχεῖα.—Ἄρθρον 9. Πᾶσαι ἐν γένει αἱ δαπάναι τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, διαχειριζομένων παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλά-

δος νομικῶν προσώπων κλπ. πληρῶνται παρ' αὐτῆς ἐκ τῶν κεφαλαίων αὐτῶν, δυνάμει τῶν κεκανονισμένων τίτλων πληρωμῆς, φερόντων τὰ ἐπ' αὐτῶν σημειούμενα ὡς προσηρητημένα δικαιολογητικά καὶ δεόντως διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου τεθεωρημένα ἐφ' ὅσον ἀπαιτεῖται τὸ τοιοῦτον κατὰ τὰς περὶ ἐκάστου τούτων κειμένας διατάξεις.—"Ἀρθρον 10. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὲρ τρίτων κρατήσεις ἀναγράφονται ἐπὶ τῶν τίτλων πληρωμῆς καὶ πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεουμένης νὰ καταθέτη ταύτας κατὰ μῆνα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἔναντι γραμματίων παραλαβῆς αὐτοῦ.—"Ἀρθρον 11. Τὸ πρῶτον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δίδει λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς της δι' ὑποβολῆς εἰς ἕκαστον νομικὸν πρόσωπον κλπ. τῶν στοιχείων τῶν, κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα, πραγματοποιηθεισῶν ὑπ' αὐτῆς διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ εισπράξεων καὶ πληρωμῶν, ἦτοι τῶν μεσαιῶν ἀποκομμάτων τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποδείξεων εισπράξεως, τῶν ἐξοφληθέντων τίτλων μεθ' ὧν τῶς δικαιολογητικῶν αὐτῶν καὶ τῶν τῆς ἐξοφλήσεως τοιούτων, τῶν γραμματίων παραλαβῆς ἢ παραρτημάτων αὐτῶν, δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον κατάθεσις τῶν ὑπὲρ τρίτων κρατήσεων καὶ ὧν ἐν γένει τῶν παραστατικῶν τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐγγράφων, ἅτινα συνοδεύει ὑπὸ καταστάσεως εἰς διπλοῦν.—"Ἀρθρον 12. Τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἀφ' οὗ ἐλέγξωσι τὰ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, στοιχεῖα εισπράξεων καὶ πληρωμῶν, ἐπιστρέφουσι πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν μίαν τῶν καταστάσεων, δεόντως τεθεωρημένην διὰ τὸ καλῶς ἔχειν.—Αἱ τυχόν ἐκ τοῦ ἐλέγχου προκύπτουσαι ἀσυμφωνίαι ἢ παραλείψεις δεόν νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς εἰς τὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποβολῆς τῶν στοιχείων μηνός.—"Ἀρθρον 13. Ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν καθ' ἕκαστον νομικὸν πρόσωπον, διατάξεων ὀριζομένων προθεσμιῶν τὰ, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος, νομικὰ πρόσωπα υποβάλλουσι, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἐκάστου τούτων σχετικὰς διατάξεις, τοὺς ἐτησίους αὐτῶν λογαριασμοὺς ἀποτελουμένους ἀπὸ ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ἀπὸ ἰσολογισμὸν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ περιουσιακῆς καταστάσεως.—"Ἀρθρον 14. Τὸ παρὸν Διάταγμα τίθεται ἐν ἰσχύϊ καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει κατὰ νομικὸν πρόσωπον κλπ. δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

17. «Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τούτου οἱ λογαριασμοὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ. τῆς Α'. κατηγορίας, ἀφ' ἧς ἀναλάβη τὴν διαχείρισιν αὐτῶν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, θὰ μεταβληθοῦν εἰς λογαριασμοὺς Νομικῶν Προσώπων κλπ. Β' κατηγορίας, καθ' ὅσον εἰς τὴν ληψοδοσίαν τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου δὲν θὰ ἐμφανίζονται πλέον αἱ πληρωμαὶ αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν εισπράξεων αὐτῶν,

συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς περὶ τούτων διατάξεις. Κατ' ἀκολουθίαν τὰ ἔσοδα τούτων θὰ εἰσάγονται πλεον εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς οὐχὶ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαια. . . . (ὄνομασία Νομικοῦ Προσώπου)», ἀλλ' ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν».—18 Κατὰ τ' ἀνωτέρω, οἱ λογαριασμοὶ πάντων τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ., τῶν διαχειριζομένων παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θὰ ἀνήκουν εἰς τὴν Β' κατηγορίαν Νομικῶν Προσώπων κλπ., τῶν ὁποίων, ὡς γνωστὸν, τὰ ἔσοδα εἰσάγονται εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς, ἰδίῳ μὲν δι' ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον κλπ., ὑπὸ τὸν κοινὸν ὅμως χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Νομικῶν Προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν». Ἐννοεῖται, ὅτι ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ τῶν τοιούτων γραμματίων δέον ἐπίσης ν' ἀναγράφονται εὐκρινῶς ἡ ὄνομασία τοῦ δικαιοῦχου Νομικοῦ Προσώπου κλπ. καὶ τὸ εἶδος τοῦ ἐσόδου.—19. Ἐπειδὴ δέ, ὡς καὶ ἀνωτέρω διὰ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα κλπ. τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διαχειριζόμενα ἐλέχθη, ὅλαι αἱ εισπράξεις τοῦ Ταμείου ἔξ οἰασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχονται θὰ κατατίθενται εἰς τὸν Πράκτορα ὑπὸ τὸν γενικὸν λογαριασμὸν «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» δέον διὰ τὴν ἐκ τοῦ λογαριαμοῦ τούτου μεταφορὰν τῶν εἰς Νομικὰ Πρόσωπα κλπ. ἀνηκουσῶν εισπραξέων ὑπὸ τοὺς οἰκείους λογαριασμοὺς Νομικῶν προσώπων κλπ., οἵτινες θὰ τηρῶνται πλεον ὡς εἰκὸς παρὰ τῷ πράκτορι, νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἑξῆς:—20. Ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου δέον καθ' ἑκάστην ἐσπέραν νὰ ἐκδίδη καὶ παραδίδη εἰς τὸν πράκτορα τὴν κεκανονισμένην ἐντολὴν μεταφορᾶς δι' ἧς θὰ παραγγέλλῃ τὴν ἐκ τοῦ λογαριαμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τοὺς οἰκείους λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων κλπ., μεταφορὰν τῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας εἰσπραχθήσαν ὑπὲρ τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίων παραλαβῆς ὑπὸ τὸν ὡς ἀνωτέρω λογαριασμὸν.—Καὶ προκειμένου μὲν:—α') Περὶ Νομικῶν προσώπων ὧν τὴν διαχείρισιν ἔχει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ Πράκτορος αὐτῆς, ἡ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ παραγγέλλῃ τὴν εἰς τοὺς παρὰ τῷ Πράκτορι λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων μεταφορὰν.—β') Περὶ Νομικῶν Προσώπων, ὧν τὴν διαχείρισιν ἔχει τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἄλλο ὑποκατάστημα κλπ. αὐτῆς, ἡ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ παραγγέλλῃ τὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ ἀρμόδιον ὑποκατάστημα κλπ. αὐτῆς μεταφορὰν, καὶ—γ') Περὶ Νομικῶν Προσώπων, ὧν τὴν διαχείρισιν ἔχουσι τὰ ἴδια ἢ τῶν ὁποίων αἱ εισπράξεις ἀποδίδονται ἢ ἀποστέλλονται καθ' οἷονδήποτε ἄλλον τρό-

πον, ἡ ἐντολὴ μεταφορᾶς θὰ παραγγέλλῃ τὴν μεταφορὰν εἰς ἀτομικοὺς τῶν Νομικῶν τούτων Προσώπων παρὰ τῷ Πράκτορι λογαριασμοὺς καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἀπόδοσιν τῶν σχετικῶν ποσῶν εἰς τὰ δικαιοῦχα Νομικὰ πρόσωπα, ἧτις θὰ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ πράκτορος, συμφώνως πρὸς τὰς διαπούσας ταῦτα διατάξεις καὶ βάσει τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.—21. Ὁ Πράκτωρ ἐκτελῶν τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐντολὰς θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἰδίας κατὰ Νομικὸν Πρόσωπον ἀποδείξεις του, βάσει τῶν ὁποίων ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ ἅμα τῇ λήψει των, θὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀντιστοίχων ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τρεχοῦμενοι Λογαριασμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν» γραμματίων παραλαβῆς του, χρεωπιστούμενος ἀκριβῶς, συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω διὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα τῆς Β' κατηγορίας τὰ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διαχειριζόμενα, καθορισθέντα.—22. Ὁ Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δεόντως ἵνα, τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν ἐκάστης ἡμέρας ἐκτελεσθεῖσας μεταφορὰς εἰς πίστωσιν τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τῶν διαχειριζομένων εἴτε παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀναγράφῃ εἰς τὰς οἰκείας στήλας τῆς, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν κεφαλαίῳ Γ' παράγραφος 14 τῆς παρούσης καθοριζόμενα, συντασσομένης ἡμερησίας καταστάσεως πληρωμῶν, σημειῶν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐντολῶν μεταφορᾶς, τὰ μεταφερθέντα ποσὰ (χωριστὰ εἰς μετροητὰ ἢ ὁμολογίας), τὰ Νομικὰ πρόσωπα εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων μετεφέρθησαν καὶ τὴν Τράπεζαν (Ὑποκαταστήματα ἢ Κεντρικὸν) παρ' ἧς ἐγένετο ἡ μεταφορὰ.—Ἀφ' οὗ συμφωνηθῆ μετὰ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου ἡ κατάστασις καὶ ὡς πρὸς τὰς στήλας τὰς ἀφορώσας τὰς ἐντολῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνεργηθείσας μεταφορὰς, θὰ γίνεται μείξις εἰς τὴν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 16 τοῦ κεφαλαίου Γ' τῆς παρούσης συντασσομένην πρᾶξιν τοῦ ποσοῦ (ὄλογράφως) τῶν ἐνεργηθεισῶν μεταφορῶν, τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐκδοθέντων σχετικῶν γραμματίων παραλαβῆς (ἐναντιβεβαίως τῆς σχετικῆς διὰ τῶν ἀποδείξεων τῶν Τραπεζῶν κλπ. πιστώσεως) καὶ τῆς παραδόσεως τῶν γραμματίων παραλαβῆς εἰς τὸν Πράκτορα καὶ τῶν ἀντιστοίχων ἀποδείξεων τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου.

«Κεφ. 5'. *Μηνιαῖον συμφώνημα λησμῶν Ταμείου-Πράκτορος.*

—1. Τὴν πρώτην ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς ὁ Πράκτωρ θὰ συντάσῃ μηνιαίαν κατάστασιν εισπράξεων, πληρωμῶν καὶ μεταφορῶν εἰς πίστωσιν Νομικῶν Προσώπων κλπ. εἰς τετραπλοῦν, ἐμφαίνουσας τὰς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐνεργηθείσας ἐντολῆς τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου εισπράξεις πληρωμᾶς καὶ μεταφορᾶς καθ' ὅλικά κατὰ στήλην ποσὰ ἐκάστης ἡμερησίας καταστάσεως εισπράξεων, πληρωμῶν καὶ

μεταφορῶν.—Τὰ δύο ἀντίτυπα τῆς καταστάσεως ταύτης ὁ Πράκτωρ θὰ παραδίδη εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, ὅπως ἐλέγξη τὰς ἐν αὐτῷ ἐγγραφάς, βάσει τῶν εἰς χεῖράς του ἡμερησίων καταστάσεων εἰσπραξέων, πληρωμῶν (ἠλεγμένων ἤδη βάσει τῶν ἀντιστοίχων στοιχείων) καὶ μεταφορῶν.—² Ἀφοῦ ἐλεγχθῆ, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἡ μηνιαία κατάστασις, τὸ ὄλικόν ποσὸν τῶν ἐν αὐτῇ εἰσπραξέων, τὸ ὄλικόν τοιοῦτον τῶν ἐν αὐτῇ πληρωμῶν καὶ τὸ ὄλικόν τοιοῦτον τῶν ἐν αὐτῇ μεταφορῶν εἰς πίστωσιν Νομικῶν Προσώπων κλπ., θὰ γράφονται ἐφ' ὄλων τῶν ἀντιτύπων αὐτῆς καὶ ὀλογράφως μεθ' ὃ ἡ κατάσταση θὰ ὑπογράφεται ὑπὸ τε τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Πράκτορος.—². Ἐκ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς χεῖρας τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου δύο ἀντιτύπων τῆς μηνιαίας καταστάσεως, τὸ μὲν ἐν θὰ παραμένη εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ταμείου, τὸ δὲ ἕτερον, εἰς ὃ θὰ ἐπισυνάπτη ὁ Προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου καὶ τὰς σχετικὰς ἡμερησίας καταστάσεις εἰσπραξέων, πληρωμῶν καὶ μεταφορῶν, θὰ ὑποβάλλη ἀνελλιπῶς μετὰ τῶν λογιστικῶν του στοιχείων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐλεγχον.—³. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ τὴν συμφωνίαν τῶν λ)σμῶν ἐπιβάλλεται ὁ συγχρονισμὸς τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Πράκτορος.

Κεφ. Ζ' *Εἰδικαὶ διατάξεις*.—¹. Ἐφιστῶμεν τὴν πρῶσοχὴν τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων, ὅπως, κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν παρ' αὐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν θεωρουμένων τίτλων πληρωμῆς Νομικῶν Προσώπων κλπ., τόσον τῶν παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς τοιαύτης διαχειριζομένων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις καθηκόντων αὐτῶν, ἐλέγξωσι καὶ ἂν ἀναγράφονται ἐπὶ τῶν τίτλων πληρωμῆς ἅπαντα αἱ νόμιμοι κρατήσεις, ἐπίσης δὲ καὶ ἂν συνάπτονται ἅπαντα καὶ ἀναγράφονται τὰ συναπτόμενα εἰς τοὺς τίτλους πρὸς τὰς σχετικὰς δι' ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον διατάξεις ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ διὰ τῆς παρουσίας καθοριζόμενα, ἐνδεικτικῶς δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα, ὅτι διὰ νὰ προβῶσιν οὗτοι εἰς τὴν ἐξόφλησιν τίτλου τινος δέον νὰ ἐλέγξωσι καὶ διαπιστώσωσιν ὅτι ὁ πληρωτέος τίτλος ἔχει νομίμως θεωρηθῆ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν θεώρησιν κρατικοῦ ὄργάνου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις ἀπαιτεῖται τοιαύτη, ὅτι συνάπτονται εἰς τὸν τίτλον ἅπαντα τὰ ἐπ' αὐτοῦ σημειούμενα ὡς συνημμένα δικαιολογητικά καὶ ὅτι τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λ)σμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου ἔξαρκεῖ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τίτλου. Δέον ἐπίσης νὰ διαπιστώσωσι τὴν

ταυτότητα τοῦ δικαιούχου καὶ τὸ γνήσιον τῆς ἐπὶ τῆς ἔξοφλητικῆς ἀποδείξεως ὑπογραφῆς του ἢ τὴν νομιμοποίησιν τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τέλος νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κεκανονισμένου τέλους χαρτοσήμου καὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐπὶ τοῦ τίτλου ἀναγραφόμενων κρατήσεων.—3. Ἡ λογοδοσία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ παρ' αὐτῆς διαχειριζόμενα Νομικὰ Πρόσωπα κλπ. ἐνεργεῖται ὡς ἑξῆς : Ἐντὸς τοῦ πρώτου πενθημέρου ἐκάστου μηνὸς ὁ Πράκτωρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀποστέλλει εἰς ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον κλπ. δι' ἐσφραγισμένου δέματος ἐπὶ ἀποδείξει τὰ στοιχεῖα τῶν κατὰ τὸν προηγουμένον μῆνα πραγματοποιηθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Νομικοῦ Προσώπου εἰσπράξεων, πληρωμῶν κλπ. συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως Νομικῶν Προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» καθοριζόμενα.—Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ὁ Πράκτωρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνοδεύει ὑπὸ λεπτομεροῦς καὶ ἰδίας δι' ἕκαστον Νομικὸν Πρόσωπον κατιστάσεως εἰς διπλοῦν ἐμφανούσης τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ προηγουμένου μηνός, τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός ἐνεργηθείσας εἰσπράξεις (κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἀποδείξεως καὶ ποσόν), τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μηνός ἐνεργηθείσας πληρωμὰς (κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν πληρωθέντος τίτλου καὶ ὀλικὸν ποσὸν αὐτοῦ) καὶ τὸ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ λήξαντος μηνός. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ δεόν νὰ ἐμφαίνωνται ἐπίσης καὶ αἱ ἐπὶ τῶν πληρωθέντων τίτλων κρατήσεις ἐν ἰδίαις κατ' εἶδος κρατήσεως στήλαις π. χ. κράτησις φόρου καθαρᾶς προσόδου καὶ ἀναλογοῦντος ἐπ' αὐτοῦ ποσοστοῦ 40 ο)Ο λόγῳ ἀναγκαστικῶν δανείων, κράτησις ὑπὲρ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, κράτησις ὑπὲρ ἐπιμελητηρίου (ὄνομασία αὐτοῦ) κράτησις ὑπὲρ Ταμείου Μονίμων ὀδοστρομάτων (ὄνομασία αὐτοῦ) κλπ.

Ἡ κατάστασις θὰ ἀθροίζεται καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς στήλας καὶ θὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ πράκτορος.—4. Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ προμησθέντος Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως Νομικῶν Προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος» ὁ Πράκτωρ τὰ ὀλικά ποσὰ ἐκάστης στήλης κρατήσεων θὰ καταθέτῃ, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τὴν κατάθεσιν χρημάτων εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα καθορισθέντα, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, λαμβάνων ἀντιστοίχως ἴδια κατὰ κατάστασιν γραμματῖα παραλαβῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προ)μοῦ τῶν ἐσόδων ἢ τοὺς οἰκείους χρηματιστικὸς λογαριασμούς, ὑφ' οὓς εἰσάγεται ἕκαστον εἶδος κρατήσεων.—Ἐννοεῖται ὅτι προκειμένου περὶ κρατήσεων εἰσαγομένων διὰ γραμματίων παραλαβῆς ἄτινα ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ταῦτα θὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς Πράκτορας τὰ παραρτήματα αὐτῶν δεόντως συμπληρωμένα καὶ ὑπογεγραμμένα.—

Οὕτω θὰ παραδίδωσι τὰ παραρτήματα τῶν ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν ὑπαλλήλων» γραμματίων παραλαβῆς καθόσον τὰ κυρίως γραμμάτια δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν σχετικῶν ποσῶν εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπίσης θὰ παραδίδωσι τὰ παραρτήματα τῶν γραμματίων παραλαβῆς τῶν ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «Τεχνοῦμενοι λ)σμοὶ Νομικῶν προσώπων καὶ Εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν» εἰσαγομένων τυχόν κρατήσεων, καθόσον τὰ κυρίως γραμμάτια χρειάζονται εἰς τὰ Ταμεῖα διὰ τὴν πρὸς αὐτὰ ἀπόδοσιν τῶν σχετικῶν ποσῶν, ἐξόφλησιν των κλπ.—5. Παρὰ πόδας τῆς κατὰ τ' ἄνωτέρω καταστάσεως ὁ Πράκτωρ θὰ συντάσῃ πράξιν ἐμφαίνουσαν τὴν κατάθεσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῶν ποσῶν τῶν κρατήσεων καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐκδοθέντων ἐπὶ τῇ καταθέσει γραμματίων παραλαβῆς τοῦ Ταμεῖου.—6. Ἡ μία ἐκ τῶν κατὰ τ' ἄνωτέρω ὑποβαλλομένων εἰς τὰ Νομικὰ πρόσωπα κλπ. εἰς διπλοῦν καταστάσεων, θὰ ἐπιστρέφῃται ὑπὸ τούτων μετὰ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον, δεόντως τεθεωρημένη εἰς τὸν Πράκτορα κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως νομικῶν προσώπων ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος» καθοριζόμενα.—7. Ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἄνωτέρω οἱ παρὰ τῶν Πρακτόρων ἐξοφλούμενοι τίτλοι πληρωμῆς τῶν Νομικῶν προσώπων, τῶν ὁποίων ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀναλάβει τὴν διαχείρισιν, δεν θὰ ἐμφανίζονται εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου, καθόσον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς διαχειριστοῦ τῶν Νομικῶν προσώπων καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς σχετικοῖς λ)σμοῖς κεφαλαίων αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου.—8. Οἱ προϊστάμενοι τῶν Λογιστικῶν Γραφείων τῶν Ταμείων ὑποχρεοῦνται ἵνα, εὐθὺς ὡς λαμβάνουσι παρὰ τῶν Πρακτόρων ἀπόδειξιν μεταφορᾶς εἰς πίστωσιν τοῦ λ)σμοῦ Νομικοῦ τινος προσώπου κλπ. ἀπευθύνωσιν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν διοικοῦσαν τὸ Νομικὸν πρόσωπον κλπ. ἐπιτροπὴν ἢ ὑπηρεσίαν ἔγγραφον εἰδοποίησιν, περὶ τῆς γενομένης ὑπὲρ τοῦ Νομικοῦ προσώπου εισπραξέως καὶ τῆς καταθέσεως αὐτῆς εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ Νομικοῦ προσώπου ὡς ἑξῆς:—Πρὸς.

τ. Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσωμεν ὑμᾶς ὅτι διὰ τῶν κάτωθι γραμματίων παραλαβῆς μας ὑπὸ τὸν λ)σμὸν «

» διαχειρίσεως 193—193 εἰσπραχθήσαν τὰ ἔναντι ἐκάστου σημειούμενα ποσὰ δραχμῶν ἦτοι:

Ἄριθ. Γραμμ.	Δραχ.
» »	»
» »	»
» »	»

ἄτινα καὶ μεταφέρθησαν εἰς τὸν ἐνταῦθα Πράκτορα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ ἐνταῦθα Ὑψμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκδοθεισῶν τῶν ἀποδείξεων αὐτοῦ

ὑπ' ἀριθ.

Διὰ Δρχ.

» »

» »

» »

» »

μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως ἀχθῶσιν εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ
 λ)σμοῦ τοῦ Νομικοῦ τούτου προσώπου. Ἐν
 τῇ 193. Ὁ 9. Ἐπίσης
 καὶ οἱ Πράκτορες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δέον πᾶσαν κατάθεσιν εἰς τοὺς
 παρ' αὐτοῖς ἢ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ λ)σμούς τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. νὰ
 ἀναφέρωσι κατ' ἀριθμὸν ἀποδείξεως καὶ ποσόν, ἅμα τῇ ἐνεργείᾳ τῆς, εἰς
 τὴν διοικοῦσαν τὸ Νομικὸν πρόσωπον Ἐπιτροπὴν ἢ Ὑψηροσίαν.—Ἐν-
 νοεῖται ὅτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὰς παρ' αὐτῇ μεταφερομένας
 εισπράξεις θὰ εἰδοποιῇ τὰ Νομικὰ πρόσωπα κλπ. κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε
 ἰσχύοντα.—10. Δὲν διαφεύγει τοὺς ταμειακοὺς ὑπολόγους ἢ μεγίστη ση-
 μασία, ἣν ἐνέχει διὰ τὰ Νομικὰ πρόσωπα κλπ. ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω λε-
 πτομερῆς παρ' αὐτῶν ἀνακοίνωσις αὐτοῖς τῶν ὑπὲρ αὐτῶν πραγματο-
 ποιηθεισῶν καὶ κατατεθεισῶν εἰς πίστωσίν των εισπράξεων καὶ διὰ τοῦτο
 δέον νὰ ἐνεργῆται αὕτη τακτικῶς καὶ ἀνελλιπῶς, εἰς τρόπον ὥστε τὰ νο-
 μικὰ πρόσωπα κλπ. νὰ εἶναι εἰς θέσιν πάντοτε οὐ μόνον νὰ γνωρίζωσι
 τὰς εἰς πίστωσιν τοῦ λ)σμοῦ των καταθέσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐλέγχωσι τὰς
 σχετικὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἀντίγραφα λ)σμῶν, τὰ ὅποια καὶ τὰ Ὑψματα
 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ οἱ Πράκτορες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ
 τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, θὰ ἀποστέλλωσιν εἰς ταῦτα διὰ πᾶσαν ἐνεργουμέ-
 νην εἰς πίστωσίν των κατάθεσιν κλπ.—11. Ἐφιστῶμεν ἐπίσης τὴν προσο-
 χὴν τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν, ὅπως τὴν
 μεταφορὰν εἰς πίστωσιν τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. τῶν ὑπὲρ αὐτῶν
 πραγματοποιηθεισῶν εισπράξεων ἐνεργῶσιν ἐγκαίρως καὶ μετὰ πάσης πα-
 ροχῆς, εἰς τρόπον, ὥστε οὐδὲν παρ' οὐδενὸς Νομικοῦ προσώπου κλπ. νὰ
 γεννηθῇ παράπονον διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἔγκαιρον ἀπόδοσιν τῶν ὑπὲρ
 αὐτοῦ πραγματοποιηθεισῶν εισπράξεων.—Ἐννοεῖται ὅτι, ἐφόσον δὲν συν-
 τρέχει εἰδικὴ τις περίπτωσις, δύνανται οἱ Προϊστάμενοι τῶν Λογιστικῶν
 Γραφείων νὰ ἐκδίδωσι τὰς ἐντολάς μεταφορᾶς εἰς πίστωσιν Νομικῶν προ-
 σώπων κλπ. τῶν ὑπὲρ αὐτῶν εισπραχθέντων ποσῶν οὐχὶ καθ' ἑκάστην
 ἐσπέραν, ἀλλ' εἰς μεγαλείτερα χρονικὰ διαστήματα. Πάντως ὅμως τὸ πρῶ-
 τον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς δέον νὰ ἔχωσι ἐκδοθῆ ἀἰ ἐντολαὶ μεταφο-
 ρᾶς δι' ὅλα τὰ ποσά, τὰ εἰσαχθέντα τακτικῶς ἐντὸς τοῦ προηγουμένου
 μηνός.—12. Ὡς καὶ ἀνωτέρω σαφῶς καθορίζεται οἱ παρὰ τοῖς Ταμείοις
 Πράκτορες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὑποχέονται νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἐν-

τολάς μεταφορᾶς εἰς πίστωσιν Νομικῶν προσώπων, ὡς αὐται δίδονται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χωρὶς νὰ δικαιοῦνται νὰ μεταβάλλωσι ταύτας.—13. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας οἱ Πράκτορες τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ ὑπ)ματα τῆς Ἐθνικῆς (διὰ τῶν Πρακτόρων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπίσης) θὰ παραδίδωσιν εἰς τοὺς Προϊσταμένους τῶν Λογιστικῶν Γραφείων τῶν Ταμείων, εἴτε διὰ τὰς εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου» κατατιθεμένας εισπράξεις, εἴτε διὰ τὰς ἐκ τοῦ λ)σμοῦ τούτου εἰς πίστωσιν τῶν λ)σμῶν τῶν Νομικῶν προσώπων κλπ. ἄγομένας εισπράξεις τῶν, αὐται, ὡς ἀποτελοῦσαι στοιχεῖα πιστωτικὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων, δέον νὰ συντάσσονται καὶ παραδίδονται, ἐν πρωτοτύπῳ, πάντοτε εἰς ἀπλοῦν.—Εἰς ἣν περίπτωσιν, προκειμένου περὶ μεταφορῶν εἰς πίστωσιν Νομικῶν Προσώπων κλπ. διατάξεις ἢ ὁδηγίαι ἐπιβάλλουσι τὴν παροχὴν ἀποδείξεων εἰς πλείονα ἀντίτυπα θὰ χορηγῶνται, ἐκτὸς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω πρωτοτύπων εἰς ἀπλοῦν ἀποδείξεων καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν. Τὸ τοιοῦτον ὅμως ρητῶς καὶ εὐκρινῶς δέον νὰ σημειῶται ἐπὶ τῶν ἀντιγράφων, ἐπιτιθεμένης διαγωνίως ἐπ' αὐτῶν οἷα σφραγίδος τῆς φράσεως «1ον ἀντίγραφον» «2ον ἀντίγραφον» κλπ.—Οὕτως οἷαδήποτε σύγχυσις τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ ἐνδεχόμενοι δι' αὐτούς, τὸ Δημόσιον ἢ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κίνδυνοι θ' ἀποκλείωνται, δεδομένου ὅτι μόνον αἱ εἰς ἀπλοῦν διδόμεναι πρωτότυποι ἀποδείξεις δύνανται ν' ἀποτελῶσιν, ὑπὸ τὰς κεκανονισμένας βέβαια προϋποθέσεις, τίτλους πιστώσεως αὐτῶν.—Ἐννοεῖται ὅτι αἱ διδόμεναι ἀποδείξεις δέον νὰ εἶναι κανονικῶς συμπληρωμένα, ἠριθμημένα, ὑπογεγραμμένα καὶ ἐν γένει νὰ φέρωσι πάντα τὰ στοιχεῖα, δι' ὧν πᾶς ἐξ αὐτῶν κίνδυνος θ' ἀποκλείηται.—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τονίζομεν ὅτι αἱ πρωτότυποι ἀποδείξεις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέον νὰ περιέχωσι φράσεις «ἐκδίδεται εἰς διπλοῦν, ἢ εἰς τριπλοῦν κλπ. λόγῳ τῆς συγχύσεως ἣν αὐται προκαλοῦσιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξ ὅλων τῶν ἀντιτύπων πρωτότυπον ἀπόδειξιν.—14. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀσυμφωνιῶν μεταξὺ τῶν λ)σμῶν τῶν Ταμείων καὶ τῶν Πρακτόρων καθορίζομεν ὅτι οἱ Ταμειακοὶ ὑπόλογοι τὰς ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν χρεωπιστώσεις, τὰς σχετικὰς μὲ τὰ ποσὰ τὰ μεταφερόμενα δυνάμει ἐντολῶν μεταφορᾶς ἐκ τοῦ παρὰ τοῖς Πράκτορι λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» εἰς τοὺς παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῇ Ἐθνικῇ τοιαύτη οἰκείους λογαριασμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων, δέον νὰ ἐνεργῶσιν ἅμα τῇ λήψει τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων καὶ ἀπαραιτήτως ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός καθ' ὃν οἱ Πράκτορες ἐκτελοῦντες τὰς ἐντολάς μεταφορᾶς, ἐνήργησαν τὴν ἐκ τοῦ λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» μεταφοράν.—Ἄλλα καὶ οἱ Πράκτορες ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐνεργῶσι τὰς μεταφορὰς ἅμα τῇ λήψει τῶν οἰκείων ἐντολῶν μεταφορᾶς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς καθυστερήσεως.—Ἄν-

τιστοίχως δὲ καὶ οἱ Ταμειακοὶ ὑπόλογοι δέον νὰ ἀποφεύγωσι τὴν κατὰ τὸ τελευταῖον πενθήμερον ἐκάστου μηνὸς ἔκδοσιν ἐντολῶν μεταφορᾶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δίδηται καιρὸς εἰς τοὺς Πράκτορας διὰ τὴν ἔγκαιρον (ἐντὸς τοῦ ἰδίου μηνὸς) παράδοσιν αὐτοῖς τῶν οἰκείων ἀποδείξεων, προκειμένου περὶ μεταφορῶν ἰδίως ἐνεργουμένων εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

«*Λογαριασμὸς Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων*».—15. Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἔσοδα ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, καίτοι πρόκειται περὶ Νομικοῦ Προσώπου Β' κατηγορίας, θὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν δημοσίαν ληψοδοσίαν ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων», ἡ δὲ ἀπόδοσις τούτων θὰ ἐνεργῆται, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων», διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν οἰκείων εἰς βᾶρος τοῦ λογαριασμοῦ τούτου χρηματικῶν ἐνταλμάτων παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἐπιμελῶς δέον νὰ ὑποβάλλωνται τὰ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τοῦτον ἐκδιδόμενα γραμμᾶτια παραλαβῆς, συμφώνως πρὸς τὰ καθορισθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 31 τοῦ 1924 ἔγκυκλιου διαταγῆς μας,

«*Λογαριασμοὶ Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων*».—16. Ἐπίσης τὰ ὑπὲρ τῶν Ταμείων Μονίμων Ὀδοστρωμάτων ἔσοδα, καίτοι πρόκειται περὶ Νομικῶν Προσώπων Β' κατηγορίας θὰ ἐξακολουθήσωσιν εἰσαγόμενα ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων, ἡ δὲ ἀπόδοσις αὐτῶν θὰ ἐνεργῆται συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου 1925 Διάταγμα «περὶ τοῦ τρόπου τῆς εισπραξέως καὶ ἀποδόσεως τοῦ εἰδικοῦ τέλους Μονίμων Ὀδοστρωμάτων Νόμου 2958» —Οὕτω συμφώνως πρὸς τὰ καθορισθέντα διὰ τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, διὰ τὴν ταχύτεραν ἀπόδοσιν τῶν ἐσόδων τούτων, οἱ Προϊστάμενοι τῶν Λογιστικῶν Γραφείων τῶν Ταμείων εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, θὰ μεταφέρωσι ταῦτα εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοὺς τῶν Ταμείων Μονίμων Ὀδοστρωμάτων ἐκδίδοντες τὰς οἰκείας πρὸς τὸν Πράκτορα ἐντολὰς μεταφορᾶς καὶ πιστούμενοι, δυνάμει τῶν ἀποδείξεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Ἐθνικὴ Τράπεζα—τακτοποιητέαι πληρωμαὶ ἀποδιδόμενων ἐσόδων Ταμείου Μονίμων Ὀδοστρωμάτων» ἔναντι τῆς ἀντιστοίχου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπραξίς καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου» χρεώσεώς των, κατὰ τ' ἀνωτέρω, λεπτομερῶς καθορισθέντα καὶ θὰ ὑποβάλλωσιν ἡμῖν (Δ)σιν II Τμῆμα Β') τὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ)τος κανονισθείσας καταστάσεις διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἔκδοσιν τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἐξοφλουμένων συμψηφιστικῶς.

«*Λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων*.—17. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων τὴν Ταμειακὴν Ὑπηρεσίαν ἐτελοῦσι τὰ Δημόσια Ταμεῖα, εἰσῆχθησαν ὡς γνωστόν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους» εἰς τὴν δημοσίαν ληροφοσίαν.—Κατ' ἐξαιρέσειν ὅμως, τ' ἀνωτέρω διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν Νομικῶν Προσώπων καθορισθέντα, δὲν θὰ ἐφαρμοσθῶσι προκειμένου περὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τῶν ὁποίων ἡ Ταμειακὴ ὑπηρεσία εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα.—Οὕτως αἱ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσπράξεις θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐνεργοῦμεναι ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «*τρεχοῦμενοι λογαριασμοὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων*».—Ἐννοεῖται ὅτι καὶ αἱ εἰσπράξεις αὗται θὰ ἐνεργῶνται κατὰ τὰ ἐν κεφαλαίῳ Γ' τῆς παρούσης καὶ ὑπὸ τίτλον «*Ἐνέργεια Εἰσπράξεων*» καθορισθέντα, ὑπὸ τῶν παρὰ τοῖς Ταμείοις Πρακτόρων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, θὰ παραμένωσιν ὅμως παρὰ τοῖς Πράκτορσι ὑπὸ τὸν γενικὸν παρ' αὐτοῖς λογαριασμὸν «*Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου*» ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων δημοσίων εἰσπράξεων, χωρὶς νὰ μεταφέρωνται εἰς ἀτομικοὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων λογαριασμούς.—Ἡ ἐξόφλησις τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων θὰ ἐνεργῆται ἐπίσης ὑπὸ τῶν παρὰ τοῖς Ταμείοις Πρακτόρων καὶ εἰς βάρος τοῦ παρ' αὐτοῖς λογαριασμοῦ «*Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου*» ἀκριβῶς συμφώνως πρὸς τὰ ἐν κεφαλαίῳ Γ' τῆς παρούσης καὶ ὑπὸ τίτλον «*Ἐνέργεια Πληρωμῶν διὰ μετρητῶν*» καθορισθέντα, βάσει τῶν θεωρήσεων, ἐννοεῖται, τῶν συμφώνως πρὸς τὸ Διάταγμα «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους» ἀρμοδίων Ταμειακῶν Ὑπολόγων.—Οὕτως αἱ πληρωμαὶ αὗται θὰ ἐνεργῶνται βάσει θεωρήσεως τῶν ἀρμοδίων Ταμειακῶν Ὑπολόγων ἐπὶ τῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου ἢ τοῦ τίτλου πληρωμῆς, ἐφ' ὅσον ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἡ ἐξόφλησις, ἅπασαι δὲ αἱ συναφεῖς μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τίτλων εὐθύναι (π. χ. κανονικὴ ἐξόφλησις, ταυτὸτης δικαιούχου, γνήσιον ὑπογραφῆς, χαρτοσήμανσις ἀποδείξεων, πραγματοποιήσις κρατήσεως κλπ.) θὰ βαρύνωσι τοὺς ἀρμοδίους Ταμειακοὺς ὑπολόγους, τῶν Πρακτόρων εὐθυνομένων μόνον διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς.—Ἐπίσης καὶ οἱ Πράκτορες τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω πληρωμὰς θὰ καταχωρῶσιν εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, θὰ παραδίδωσιν, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ταύτας εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ Γραφείου, ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς τοῦ ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «*Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημοσίου*» κλπ.—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ἐν ἀρθρῷ 57 τοῦ ἀπὸ 14

Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διατάγματος «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους» καθοριζομένων πρὸς πρόληψιν ὑπερβάσεως τῶν πληρωμῶν ἔναντι τῶν δι' ἕκαστον Δήμον ἢ Κοινότητα πραγματοποιηθεισῶν εισπράξεων.—Τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καθορισθέντα ἰσχύουσι καὶ θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀναλογικῶς καὶ διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ τοὺς λογαριασμοὺς α') τῶν Ταμείων Ἐνοικιοστασίου, β') τῶν Ταμείων Ἀγροφυλακῆς καὶ γ') τῶν λογαριασμῶν «Σταφιδοφόροι Δήμοι καὶ Κοινότητες» καὶ «Συκοφόροι Δήμοι καὶ Κοινότητες».

4) *Ἡ ὑπ' ἀριθ. 78311 τῆς 10 Μαΐου 1933* διαταγή. «Προκειμένου πρὸς ἐπίτευξιν ὀλοκληρωτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς συγκεντρώσεως τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ παρ' ἡμῖν τὸ συστηματικῆς συγκεντρώσεως τῶν εισπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Κράτους εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2 τοῦ 1932 ἐγκυκλίου διαταγῆς μας, καταργουμένου τοῦ ἡδῆ ἐν ἰσχύϊ παρ' ἡμῖν συστήματος τοῦ καθοριζομένου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 46 τοῦ 1928 ἐγκυκλίου ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων τοιούτων, διὰ τοποθετήσεως εἰς τὰ Ταμεία ταῦτα Διαχειριστῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τῶν Ταμείων τοῦ Δημοσίου πλὴν τοῦ Β' Διαχειριστικοῦ Γραφείου τοῦ Α' Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν, ὅπου κατ' ἐξάφαισιν θὰ παραμείνῃ προσωρινῶς ὁ Ταμίας τοῦ Δημοσίου τοῦ Γραφείου τούτου διαχειριζομένου μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου Ἐλεγκτηρίου καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κρατοῦντα, καθορίζομεν τὰ ἐξῆς ἐν σχέσει μὲ τὰς ἀπὸ τῆς ἐγκυκλίου 2 τοῦ 1932 ἀποκλίσεις, ἃς μοιραίως ἐπιβάλλει ἡ ὑπαρξίς ἐν τῇ ἔδρᾳ ὑμῶν τοῦ κεντρικοῦ καὶ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ κεφαλαίου Β' μετρητὰ εἰς Τραπεζογραμματίαια καὶ κέρματα τῆς χρηματικῆς διαχείρισεως τοῦ Ταμείου θὰ παραδοθῶσιν οὐχὶ εἰς τοὺς Διαχειριστὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ εἰς τὸ Κεντρικὸν ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἔναντι ἀποδείξεων δι' ὧν ὁ ὑπόλογος τοῦ Ταμείου θὰ πιστωθῇ ὑπὸ λ)σμὸν «Τράπεζα Ἑλλάδος—Εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ Δημοσίου».

«Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου Β' ὁμολογίαι αἱ τυχὸν εὑρισκόμεναι εἰς τὰ Ταμεία ταῦτα ἄτινα στεροῦνται Διαχειριστοῦ ἐνσήμων θὰ παραδοθῶσιν ὑπὸ τῶν Ταμείων, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ὡς ὑλικόν, εἰς τοὺς ἀρμοδίους Ἐλεγκτάς, οἵτινες καὶ θὰ διαχειρίζονται αὐτάς καθὼς καὶ τὰς ἐφεξῆς ἀποστελλομένας αὐτοῖς κατὰ τὰ διὰ τὴν διαχείρισιν ἐνσήμων καὶ ὑλικῶν, κεκανονισμένα.

«Ἡ διαχείρισις τῶν Νομικῶν Προσώπων ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνατεθειμένη ἢ ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐνεργῆται οὐχὶ ὑπὸ

τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς·

«Καὶ 4) αἱ μεταφοραὶ ἐκ τοῦ λ)σμοῦ «Εἰσπράξεις καὶ Πληρωμαὶ Δημόσιου εἰς τοὺς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λ)σμοὺς τῶν Νομικῶν Προσώπων θὰ ἐνεργῶνται δι' ἐντολῶν μεταφορᾶς τοῦ Ταμείου ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Κεντρικὸν ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ συνέπειαν συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς ἐγκυκλίου 46 τοῦ 1928 καὶ τῶν τροποποιησαῶν ταύτην τοιούτων, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἤτις καὶ μόνον διατηρεῖται κατ' ἐξαιρέσειν ἐν ἰσχύϊ, αἱ χρεωπιστώσεις τῶν Ταμείων διὰ τὰς μεταφορὰς ταύτας θὰ ἐνεργῶνται ἀποκλειστικῶς δυνάμει τίτλων ἀνταλασσομένων μεταξὺ ταμείων καὶ Κεντρικοῦ ἢ Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἄνευ παρεμβάσεως τινὸς τοῦ Διαχειριστοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ συμφωνία τῶν τοιούτων μεταξὺ Ταμείων καὶ Τραπέζης Ἑλλάδος χρεωπιστώσεων θὰ ἐλέγχηται καὶ διαπιστοῦται βάσει εἰδοποιητηρίων ἐγγράφων καὶ ἀνακεφαλαιωτικῶν μηνυαίων καταστάσεων συντασσομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ Γραφεῖα Ἐλεγκτῶν τῶν Ταμείων καὶ ἀποστελλομένων εἰς αὐτὰ κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

«Δὲν παραλείπομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι κατὰ πάντα τὰ λοιπὰ θὰ ἐφαρμόζηται ἡ προμνησθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 2 τοῦ 1932, ἐγκύκλιος διάταξις ἡμῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχει, ὅπου δὲ αὕτη ὁμιλεῖ περὶ Πράκτορος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος θὰ νοεῖται διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς Ταμεῖα ὁ παρὰ τῷ Ταμείῳ διαχειριστὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.» (1)

Κατὰ τὰς ἀνωτέρω ὁδηγίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμφώνου Γενεύης ἡ διαχειριστικὴ τοῦ ταμείου ὑπηρεσία μεταβιβάζεται εἰς τὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τε τὰς εισπράξεις καὶ τὰς πληρωμὰς. Κατὰ λόγον δὲ τῆς ἔδρας τοῦ ταμείου τρία συστήματα ἐφηρομόσθησαν : 1) Εἰς τὰ ταμεῖα τὰ ἐδρεύοντα ὅπου ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία μεταβιβάζεται εἰς αὐτὰ τὰ καταστήματα τῆς Τραπέζης. 2) Εἰς ἅ ταμεῖα ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ὁποίων δὲν λειτουργεῖ ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου ἐνεργεῖται παρὰ πρᾶκτορος ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ταμείου ἐδρεύοντος καὶ 3) Εἰς τὰ ταμεῖα Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης καὶ Πειραιῶς ἐγκαθίσταται διαχειριστὴς τῆς Τραπέζης εἰς τὰ καταστήματα τῶν ταμείων.

(1) Ἡ ἐγκ. αὕτη ἀφορᾷ τὰ ταμεῖα Α', Β' καὶ Γ' πληρωμῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ πληρωμῶν Θεσσαλονίκης.

Ὁ πράκτωρ ἢ διαχειριστὴς τῆς Τραπεζῆς μόνα ἔργα ἔχουσι νὰ συγκεντρῶνῃσι τὰ δημόσια χρήματα καὶ καταθέτῃσι ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰς πληρωμὰς βάσει τῶν ἐντολῶν τοῦ Λογιστοῦ τοῦ ταμείου.

Ἄρθρον 142. Τὰ περισσεύοντα εἰς τὰ ταμεῖα τῶν χρημάτων ἀποστέλλουν κατὰ περιόδους εἰς τὸ Κεντρικὸν ἢ εἰς ἄλλα ταμεῖα, κατὰ τὰς γενικὰς ἢ εἰδικὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

Τὴν μετακίνησιν τῶν χρημάτων κανονίζει τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ ἐνεργεῖ τὴν ὅλην ληφοδοσίαν τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους καὶ ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τὰς ἀνάγκας ἐκάστου τῶν Ταμείων τούτων, ὥστε νὰ δύνηται νὰ διευθύνῃ καταλλήλως τὰ ἐν τινὶ Ταμείῳ περισσεύοντα χρήματα εἰς ἄλλα Ταμεῖα στεροῦμενα τοιούτων ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἔχουσι νὰ ἐκπληρώσωσι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Ἐπομένως, οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι τὰς τε γενικὰς καὶ εἰδικὰς διαταγὰς διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἐνεργεῖται δ' ἡ ἀποστολὴ τῶν χρημάτων κατὰ τὰ κανονιζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5336 τοῦ 1836 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁδηγία περὶ τοῦ τρόπου τῆς μετακομίσεως καὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων. Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3514/8 τοῦ 1893 ἐγκ. τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τὰ ἐν τοῖς Ταμείοις τοῦ Κράτους ποσά, τὰ ὑπερβαίνοντα τὰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς, πλὴν τῶν ἐφθαρμένων κερματίων τῶν δύο καὶ τῆς μιᾶς δραχμῆς, πρέπει ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον δι' ἐπιταγῶν τῶν τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἰονικῆς, ἢ αὐτούσια ἐὰν δὲν ἐδρεύωσιν, ἐν ᾧ τόπῳ τὰ Ταμεῖα, ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν τούτων. Ἐὰν αἱ εἰς τὸ Ταμεῖον ἀνήκουσαι πληρωμαὶ ἀπαιτοῦσι ποσὸν ὑπερβαίνον τὰς δέκα χιλιάδας δραχμὰς, τότε τὰ Ταμεῖα ταῦτα πρέπει νὰ κρατῶσι διαθέσιμα χρήματα πλεον τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν· ἐὰν τοῦναντίον αἱ πληρωμαὶ τοῦ Ταμείου ἀπαιτῶσι ποσὸν ἔλαττον τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, τότε καὶ τὸ ἐν τῷ Ταμείῳ τούτῳ διαθέσιμον ποσὸν πρέπει νὰ περιορίζηται κάτω τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν. Τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς κατὰ τὸν ν. ΒΥΑ' τοῦ 1897 βαρύνουσι τὰ ποσοστὰ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν καὶ εισπρακτόρων, τὰ δ' ἔξοδα τῆς μετακομίσεως χρημάτων παρὰ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων ὑπολόγων βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ταμιῶν, ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι. Ἦδη κατὰ τὸν ν. 903 τοῦ 1917 : «Τὰ ἔξοδα τῶν ὑπὸ τῶν ταμιῶν συνεπείᾳ διαταγῆς μεταφερομένων ἢ ἀποστελλομένων δημοσίων χρημάτων βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.—Ὁ νόμος ΒΥΑ' τῆς 13 Δεκεμβρίου 1896, περὶ ἔξόδων μεταφορᾶς καὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων καταργεῖται».

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 12326/16 τοῦ 1919 ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁσάκις ταμίαι τις ἀποστέλλη μετρητὰ εἰς ἕτερον ταμίαν πρέπει νὰ εἰδοποιῇ τηλεγραφικῶς τὸν ταμίαν, πρὸς ὃν ταῦτα ἀποστέλλει ὡς καὶ τὸ Γενικόν Λογιστήριον, γνωστοποιεῖ συγχρόνως καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς σχετικῆς ἐπιταγῆς, ἐφ' ὅσον ἀποστέλλει διὰ τοιαύτης, ὃ δὲ παραλαμβάνων ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τηλεγραφικῶς τὸν τε ἀποστείλαντα καὶ τὸ Γεν. Λογιστήριον γνωστοποιῶν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ σχετικοῦ γραμματίου κινήσεως κεφαλαίων. Ἐὰν ἡ κίνησις γίνεται ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως ὁ μετρήσας τὰ χρήματα εἰδοποιεῖ τὸ Γεν. Λογιστήριον, ἀναφέρων τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τοῦ σχετικοῦ γραμματίου κινήσεως κεφαλαίων.

Οἱ ἀποστέλλοντες χρήματα ταμίαι πιστοῦνται ἅμα τῇ λήψει τῶν γραμματίων κινήσεως κεφαλαίων.

Κατὰ τὸ Β. Δ. τῆς 1 Φεβρ. 1920, Περὶ ὄργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ταμείων, **ἄρθρ. 19** : Προκειμένου περὶ ἐγγράφων ἀνακοινοῦντων τὴν εἰς τὸ ταμεῖον ἀποστολὴν χρημάτων, ἐνσήμων καὶ ὑλικῶν, παραστατικῶν ἀξίας, ὃ διευθυντῆς εὐθὺς ὡς λάβῃ γνῶσιν μερικῶν περὶ τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἀφίξεως παραλαβῆς καὶ μεταφορᾶς τῶν περιεχόντων ταῦτα δεμάτων ἢ κιβωτίων καὶ τῆς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγῆς αὐτῶν.—Ἡ ἀποσφράγισις τῶν δεμάτων ἢ κιβωτίων καὶ ἡ καταμέτρησις τοῦ περιεχομένου αὐτῶν ἐνεργεῖται βάσει τοῦ συνοδευόντος ταῦτα πρωτοκόλλου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ ταμίου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς, προκειμένου περὶ δεμάτων ἢ κιβωτίων περιεχόντων χρήματα, Προκειμένου δὲ περὶ τοιούτων περιεχόντων ἔνσημα ἢ ὑλικά ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ λογιστοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἀποστελλούσης ἀρχῆς.—Ἄν δὲν διωρισθῇ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ διορισθεὶς δὲν προσέρχεται, καλεῖται ὅπως παραστῇ ἀντ' αὐτοῦ ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ καὶ ἐν ἑλλείψει ταύτης ὁ εἰρηνοδίκης. Συντελεσθεῖσης τῆς καταμετρήσεως τῶν ἀποσταλέντων μετρητῶν, ἐνσήμων ἢ ὑλικῶν, παραδίδονται, τὰ μὲν χρήματα εἰς τὸν ταμίαν καὶ ἐνεργοῦνται ἀμέσως αἱ δέουσαι χρεωστικαὶ πράξεις, τὰ δ' ἔνσημα ἢ ὑλικά παραλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ, ὅστις ἐκδίδει καὶ ἀποστέλλει ἀμέσως τὴν προσήκουσαν ἀπόδειξιν.—Ἄν παρουσιασθῇ διαφορὰ τις ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον μεταξὺ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς καταμετρήσεως τοῦ πρωτοκόλλου ἀποστολῆς, συντάσσεται ἀμέσως τὸ προσῆκον περὶ ταύτης εἰς τριπλοῦν πρωτόκολλον, οὗτινος τὸ μὲν ἓν παραμένει εἰς τὸ ταμεῖον, τὸ δ' ἕτερον ἀποστέλλεται εἰς τὴν ἀποστείλασαν ἀρχὴν καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικόν Λογιστήριον.—Ἐν περιπτώσει ἀποστολῆς χρημάτων δι' ἐπιταγῆς ἢ ἐξόφλησις ταύτης ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ταμίου καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ μετὰ δὲ τὴν ἐκδοσιν τοῦ γραμματίου παραλαβῆς παραδίδεται αὕτη εἰς τὸν ταμίαν, ὅπως μερικῶν περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ποσοῦ αὐτῆς.—**ἄρθρον 20**. «Προκειμένης ἀποστολῆς χρημάτων, ἐνσήμων ἢ ὑλικῶν εἰς ἕτερον ταμεῖον ἢ ἀρχὴν, ἢ καταμέτρησις καὶ συσκευὴ αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ σφράγισις τῶν δεμάτων, κιβωτίων ἢ φακέλων ἐνεργεῖται προκειμένου περὶ χρημάτων ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ ταμίου καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ ἐν ἑλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου, προκειμένου δὲ περὶ ἐνσήμων ἢ ὑλικῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ, λογιστοῦ καὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ εἰρηνοδίκου, συντασσομένου τοῦ προσήκοντος εἰς τριπλοῦν πρωτόκολλον. Τὸ ἓν τῶν πρωτοκόλλων παρα-

δίδεται εἰς τὸν διευθυντὴν ὅπως μερίμνη αὐτοῦ ἀποσταλῆ μετὰ τοῦ δέματος ἢ φακέλλου πρὸς τὴν δι' ἣν προώρισται τοῦτο ἀρχήν, τὸ ἔτερον παραμένει εἰς τὸ ταμεῖον, ὅπως δυνάμει αὐτοῦ ἐνεργηθῶσιν αἱ δέουσαι πιστωτικαὶ πράξεις, καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.—Ἄν ἡ ἀποστολὴ τῶν χρημάτων δύναται νὰ ἐνεργηθῆ δι' ἐπιταγῆς, ὁ διευθυντὴς διατάσσει τὴν ὑπὸ τοῦ ταμείου κατάθεσιν τῶν χρημάτων εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν παράδοσιν τῆς ἐπιταγῆς, ὅπως ἀποσταλῆ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον, διατάσσει τὴν ἐνέργειαν τῆς δεούσης πιστωτικῆς πράξεως.

Κατ' ἄρθρον 7 ν. 830 τοῦ 1917 : «Ἡ μεταξὺ τῶν διαφόρων ταμείων κίνησις τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων τοῦ Κράτους διενεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐντολῶν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διδομένας ὁδηγίας».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ν. 4796 τοῦ 1930. «Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, καταργηθῆ ἢ ἐκδοσὶς ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου χρηματικῶν γραμματίων, ρυθμισθῆ δὲ κατ' ἄλλον τρόπον ἢ ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον ἀποστολῆ χρημάτων ἢ ἐνεργουμένη μέχρι τοῦδε διὰ χρηματικῶν γραμματίων».

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 179 189]85 τῆς 28 Δεκ. 1931 ἐγκ. διαταγῆς τῆς Γεν. Διευθ. Δημ. Λογ. ἡ κίνησις τῶν κεφαλαίων καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν μετρητῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Ταμείων ἐκανονίσθη ὡς ἑξῆς :

«1.—*Κίνησις κεφαλαίων τῶν Ταμείων εἰς τὰς ἑδρας τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουσιν Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.*

«Ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς ἐντελλόμεθα, ὅπως ἐφ' ὅσον τὰ μετρητὰ τῶν Ταμείων (τοῦτέστι τῶν μὲν α' τάξεως Ταμείων τὰ μετρητὰ τῆς τε Δημοσίας καὶ τῆς Κοινοτικῆς διαχειρίσεως, τῶν δὲ β' καὶ γ' τάξεως τὰ μετρητὰ τῆς Δημοσίας διαχειρίσεως) καλύπτωσι τὸ ἥμισυ τῶν ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων καὶ ἐφ' ὅσον ἔχητε ὑπ' ὄψει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐνεργήσητε πληρωμὰς παγίων ἐξόδων (μισθῶν, συντάξεων κλπ.) ἢ ὑπολογίζετε ὅτι θὰ ἔχητε ἀναλόγους εἰσπράξεις δυναμένας νὰ καλύψωσι τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας, τότε τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω πλεονάζοντα μετρητὰ ἐφ' ὅσον συμποσοῦνται εἰς δραμὰς τριακοσίας χιλιάδας (300.000) τοῦλάχιστον δέον νὰ μεταφέρητε εἰ δυνατόν ἅπαξ τοῦ μηνὸς εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα ἢ Πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ διὰ τηλεγραφικῆς ἐπιταγῆς ἐμβάλητε εἰς τὸν ταμίαν Πληρωμῶν Ἀθηνῶν.

«Τὸ Ταμεῖον Ἀνασελίτσης θὰ ἐνεργῇ τὰς ἀποστολάς τῶν πλεοναζόντων διὰ τοῦ ἐν Τσοτυλίῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν ὡς μέχρι τοῦδε.

«Ὅσα ἐξ ἄλλου ἐκ τῶν ταμείων ἔχουσιν ἀνάγκην ἐνισχύσεως ἐκ τοῦ κέντρου δέον νὰ ζητῶσιν ἐφοδιασμὸν διὰ τῶν ἀναγκασιούτων αὐτοῖς μετρητῶν μόνον ἅπαξ τοῦ μηνὸς καὶ ἀφ' οὗ σταθμίσωσι καλῶς τὴν ταμια-

κὴν των κατὰστασιν λαμβάνοντες πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει των τὰς προβλεπομένης ἐντὸς τοῦ μηνὸς εἰσπράξεις ὡς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις των ἰδίᾳ δὲ τὰς παγίας. Ὁ ἐφοδιασμός δέον νὰ ζητῆται διὰ ταχυδρομικῆς ἀναφορᾶς ἐν ἣ θὰ ἀναφέρονται ἀναλυτικῶς αἱ εἰσπράξεις πρὸς πληρωμὴν τῶν ὁποίων προορίζεται τὸ αἰτούμενον ποσόν, καὶ μόνον εἰς ἔξαιρητικὰς περιπτώσεις καὶ ἐν ὄλῳ ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ θὰ ζητῆται ὁ ἐφοδιασμός διὰ λακωνικοῦ τηλεγραφήματος.

«2.—Κίνησις κεφαλαίων τῶν Ταμείων εἰς τὰς ἔδρας τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

«Οἱ κ. κ. Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἰς τὰς ἔδρας τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ Ἐθνικῆς παρακαλοῦνται, ὅπως κατὰ 15θήμερον ἐμβάζωσιν εἰς τὸν Ταμίαν Πληρωμῶν Ἀθηνῶν οἶον δὴποτε ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰ $\frac{1}{4}$ τῶν ὑποχρεώσεών των πάντως οὐχὶ κατώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν.

Πρὸς τοὺς ὡς ἄνω ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ Ταμίαι Ἀργους, Ἀστακοῦ, Βάλτου, Δομοκοῦ, Καρλοβασίου, Καρυστίας, Λεωνιδίου, Λίμνης, Κλειτορίας, Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Σιατίστης, Τυρνάβου καὶ Ὑδρας οἱ ὅποιοι θὰ ἐνεργῶσι τὰς ἀποστολάς τῶν πλεονασμάτων των μέσῳ τῶν οἰκείων Ὑποκαταστημάτων τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν. Οἱ ταμίαι Νάξου καὶ Πλωμαρίου οἱ ὅποιοι θὰ ἐνεργῶσι τὰς ἀποστολάς μέσῳ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Τραπεζῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ Ταμίαι Σελινοῦντος μέσῳ τῆς Τραπεζῆς Ἑλλην. Ἐμπορικῆς Πίστεως.

«Ἡ ἀποστολὴ τῶν πλεοναζόντων μετρητῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀθηνῶν δέον ν' ἀναφέρηται ἡμῖν τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἀποστολῆς **ταχυδρομικῶς** (καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε τηλεγραφικῶς), εἰς τὸν Διευθυντὴν δὲ τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν τηλεγραφικῶς.

«Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Πληρωμῶν Ἀθηνῶν θέλει ἐκδίδει καὶ διαβιβάζει εἰς τὸν ἀποστολέα Ταμίαν αὐθημερὸν ἰσόποσον πρὸς τὸ ἐμβασθὲν ποσὸν γραμματίων κινήσεως κεφαλαίων, οὐ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν ἀποστολῆς θέλει ἀναφέρει τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ἡμῖν.

«3.—Δεκαήμεροι τηλεγραφικαὶ ἀναφοραὶ περὶ τῶν μετρητῶν καὶ ὑποχρεώσεων τῶν Ταμείων.

«Ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 περιορίζομεν εἰς δύο τὰς περὶ μετρητῶν καὶ ὑποχρεώσεων ὑποβαλλομένας ἀναφορὰς τὰς ὁποίας θὰ ὑποβάλλητε ἐφεξῆς **ταχυδρομικῶς** κατὰ τὴν 15ην καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς καὶ σήμερον ὑποβαλλομέ-

νης ὁμοίας ἀναφορᾶς κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός.

«Αἱ ἀναφοραὶ σας αὐταὶ δέον νὰ ταχυδρομῶνται τὴν ἐσπέραν τῆς ἰδίας ἡμέρας (15ης καὶ 30ῆς ἢ 31ης). Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιστῶμεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν σας, διότι πᾶσα πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης ἐπιβράδυνσις ταχυδρομῆσεως τῆς ἀναφορᾶς ταύτης θέλει ἐπιφέρει ἀντίστοιχον καθυστέρησιν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων».

Σχετικὰς διατάξεις περιλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 6, 36, 41, 62, 74, 84, 85, 157,—161 τοῦ λογ. ν., κανονιστικὰς δὲ διατάξεις, τὰ ἄρθρα 52—54, 73 τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852, ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ λογ. ν. ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων.

Κατὰ τὰ ἠγούμενα ἄρθρα τοῦ λογ. νόμου ἢ διαχείρισις τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ ἐνεργεῖται διὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων. Ἰσχύων ὀργανικὸς νόμος περὶ Ταμείων εἶναι ὁ 1573 τῆς 19 Δεκεμβρίου 1918, περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. 1940 τοῦ 1919 καὶ 4953 τοῦ 1932, ἐκτελεστικὰ δὲ διατάγματα περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1920 καὶ τῆς 14 Ἰανουαρίου 1932.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ δ. τῆς 14 Ἰαν. 1932: Ἡ διαχείρισις τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ Γραφείου τῶν Συμψηφισομῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀσκουμένην διὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἡ δ' ἀρμοδιότης αὐτῶν ὠρίσθη διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὡς ἑξῆς: **Ἄρθρον 2.** «1. Τὰ δημόσια Ταμεία ἐνεργοῦσι τὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, τὴν φύλαξιν καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἐνοσῆμων καὶ ὑλικῶν παντὸς εἶδους, ὡς καὶ πάσας τὰς λοιπὰς διαχειριστικὰς πράξεις τὰς ἀφορῶσας τὴν κίνησιν τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ.—Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία τῶν δῆμων, παρ' οἷς δὲν λειτουργεῖ ἰδία ταμιακὴ ὑπηρεσία τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν συνδέσμων κοινοτήτων ἐνεργεῖται διὰ τῶν δημοσίων ταμείων.—3. Εἰς τὰ δημόσια ταμεία δύνανται, συμφώνως πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ν' ἀνατεθῶσι λογιστικὰ καὶ διαχειριστικὰ καθήκοντα, ἀνάλογα πρὸς τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ἀφορῶντα καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἢ εἰδικὰ Ταμεία».—**Ἄρθρον 3.** «1. Τὰ καθήκοντα καὶ ἡ ἀρμοδιότης τῶν δημοσίων ταμείων ὀρίζονται εἰδικότερον ὡς ἑξῆς:—Εἰσπράττουσι παρὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου τῆς δικαιοδοσίας τῶν τὰ δημόσια ἔσοδα, δέχονται τὰς χρηματικὰς καταθέσεις τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως δημοσίων ὀργάνων καὶ παραλαμβάνουσιν ἀπὸ τῶν εἰδικῶν ὑπολόγους (εἰδικούς ταμίας) τὰ παρ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα ἀπ' εὐθείας δημόσια ἔσοδα.—Ἐνεργοῦσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους.—Ἐνεργοῦσι τὰς εἰσπραξίαις καὶ πληρωμὰς ταμιακῆς συναλλαγῆς, ὡς καὶ τὰς πράξεις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους, τὰ διατάγματα καὶ τὰς ἐκάστοτε διαταγὰς καὶ ὀδηγίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ).—Ἐνεργοῦσι τὴν παραλαβὴν, τὴν φύλαξιν καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἐνοσῆμων ἐν γένει καὶ παντὸς εἶδους ὑλικῶν τοῦ Κράτους.—Ἐνεργοῦσι πάσας τὰς διαχειριστικὰς πράξεις διὰ λογαριασμὸν τῶν διαφόρων εἰ-

δικῶν ταμείων καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις».

Βάσις τῆς ὀργανώσεως τῶν ταμείων εἶναι ἡ διάκρισις τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τρία μέρη : 1) τὸ **Διοικητικόν**, ἀρμοδιότητα ἔχον τὴν διεξαγωγὴν τῆς διοικητικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τοῦ ταμείου· 2) τὸ **Λογιστικόν**, ἀρμοδιότητα ἔχον τὸν ἔλεγχον καὶ τὰς λογιστικὰς πράξεις τὰς σχετιζομένας πρὸς τὴν ὅλην διαχείρισιν τοῦ ταμείου καὶ τὴν λογοδοσίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ 3) τὸ **Διαχειριστικόν**, ἀρμοδιότητα ἔχον τὴν φύλαξιν καὶ διαχείρισιν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον κατατιθεμένων ἄξιῶν, χρηματικοῦ τε καὶ ὕλικου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ν. 5127 τοῦ 1931 : «1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δαπάναι τοῦ Δημοσίου ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων πληρώνονται οὐχὶ τοῖς μετρητοῖς ἀλλὰ διὰ μεταφορᾶς, τῇ μεσολαβῆσει τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἰς πίστωσιν τῶν τρεχομένων λογαριασμῶν τοὺς ὁποίους οἱ δικαιοῦχοι δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσι ὅπως τηρῶσιν εἴτε παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρ' ἐτέρᾳ Ἑλληνικῇ Τραπεζῇ συμμετεχούσῃ εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν Συμψηφιστικὸν Γραφεῖον.—2. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ὀρίζωνται αἱ κατηγορίαι τῶν δικαιούχων τοῦ Δημοσίου Ταμείου διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται τὸ ἀνωτέρω σύστημα πληρωμῆς, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ».

α') Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 143. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι κρατοῦν τὰ ἑξῆς βιβλία.

Πρωτοσημειώσεων,

Καθημερινόν, τὸ ὅποιον εἶναι καὶ βιβλίον ταμείου,

Καθολικὸν καὶ

Βοηθητικὰ

Κρατοῦν προσέτι·

Διπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων,

Ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων,

Τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς,

Ὅμοιον χρηματικῶν γραμματίων,

Ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων, καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν διαχείρισιν τοῦ χαρτοσήμου.

Τὰ βιβλία τὰ ὅποια οἱ ταμίαι τηροῦσι διακρίνονται : — 1 Εἰς **κύρια**, ὅσα ὁ ταμίης εἶναι ὑπόχρεως τὰ τηρῆ ἀπαραιτήτως· τοιαῦτα εἶνε : α') τὸ τῶν πρωτοσημειώσεων· β) τὸ καθημερινόν· γ) τὸ καθολικόν·

2) εἰς ἀποδεικτικὰ πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν εἰσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων· τοιαῦτα εἶνε : α') τριπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων· β') ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων· γ') τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς· δ) τριπλότυπον χρηματικῶν γραμματίων· 3) εἰς ἐξοφλητικά, ἤτοι τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἔνταλμάτων· τοιοῦτον εἶνε τὸ τῶν ἐπιτροπικῶν ἔνταλμάτων· 4) εἰς ἐνσήμων, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὰς ἰδιαιτέρας πράξεις τὰς σχετιζόμενας πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν διαφόρων ἐνσήμων· τοιαῦτα εἶνε : τῆς διαχείρισεως χαρτοσήμου, καὶ 5) εἰς βοηθητικά, ὅσα ὁ ταμίας τηρεῖ χάριν ἰδίας εὐκολίας καὶ ἄνευ ὑποχρεώσεώς τινος· τὰ βιβλία ταῦτα ποικίλλουσι κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου Ταμείου καὶ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τοῦ ταμίου (λογ. ν. ἄρθρ. 143, ἐγκ. Γεν. Λογιστηρίου 12558 τοῦ 1859).

Τὸ βιβλίον τῶν πρωτοσημειώσεων χρησιμεύει, ὅπως ἐν αὐτῷ οἱ ταμίαι σημειῶσι προχείρως, μεθ' ἐκάστην ἐνεργουμένην παρ' αὐτῶν πράξιν, τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἐν γενικότητι ἄνευ διακρίσεώς τινος ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιέχει δύο στήλας καθέτους, εἰς ἃς ἐγγράφονται ἐν μὲν τῇ μιᾷ αἱ εἰσπράξεις, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, αἱ πληρωμαί. Οὕτω δὲ τὰ θροίσματα τῶν στηλῶν τούτων παρέχουσιν εἰς τὸν ταμίαν προχείρως τὴν κατάστασιν τοῦ Ταμείου (λογ. ν. ἄρθρ. 147).

Τὸ καθημερινόν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου, εἶναι τὸ σπουδαιότερον ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Ταμίου. Ἐν αὐτῷ ἐγγράφονται, μεταφερόμενοι ἐκ τοῦ βιβλίου πρωτοσημειώσεων, ὅλαι αἱ τελεσθεῖσαι πράξεις, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ σειράν αὐτοῦ, ἤτοι πρῶτον τὰ ἔσοδα καὶ εἶτα τὰ ἔξοδα. Ἡ μεταφορὰ πρόκειται νὰ ἐνεργῆται, κατὰ τὸν λογιστικὸν ἡμῶν νόμον, εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἡμέρας ἀλλ' ἐν τῇ πρακτικῇ ἐπεκράτησε νὰ γίνηται ἢ μεταφορὰ κατὰ δεκάημερον. Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ ταμίου, ἐκτὸς ὅταν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ ἐπιτραπῆ νὰ κρατῆται κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καὶ ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου (λογ. ν. ἄρθρ. 147, ὁ νόμος ΑΡΝΒ' τοῦ 1884, ἄρθρ. 2, κατωτέρω σ. 413).

Τὸ καθολικὸν βιβλίον χρησιμεύει, ἵνα αἱ συντελούμεναι πράξεις τοῦ ταμίου ἐγγράφονται κατὰ μερίδας. Ἡ κυριωτέρα μερίς τοῦ βιβλίου τούτου εἶναι ἢ τοῦ Γενικ. Λογιστηρίου, ἐν ἧ ὁ ταμίας χρεοῦται μὲ ὅσα ἐπλήρωσε καὶ πιστοῦται μὲ ὅσα εἰσέπραξεν.

Τὸ τριπλότυπον ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς εἰσπρακτέων χρησιμεύει διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς βεβαιώσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πρὸς τοῦτο ὁ ταμίας, ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν χρηματικῶν τίτλων καὶ τῇ ἐξελέγξει αὐτῶν, ἐκδίδει τὸ ἀποδεικτικὸν παραλαβῆς αὐτῶν εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὰ δύο ἀποκόπτων ἐκ τοῦ στελέχους παραπέμπει εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ, ἔλλείψει ταύτης, τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν πρὸς θεώρησιν,

μεθ' ἣν ἐπιστρέφονται ταῦτα εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις τὸ μὲν παράστημα ἀποστέλλει εἰς τὴν ἐνεργήσασαν τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἐσόδου ἀρχήν, τὸ δ' ἕτερον κρατεῖται παρ' αὐτοῦ, ἵνα εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς παραπέμπη ταῦτα μεθ' ὄλων τῶν λογιστικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον (Ἐγκ. Γεν. Λογιστηρίου 12558 τῆς 19 Νοεμβρίου 1859).

Τὸ βιβλίον ἐγγραφῆς εἰσπρακτέων χρησιμεύει, ὅπως ἐγγράφονται ἐν αὐτῷ τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ βεβαιούμενα ἔσοδα. Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται κατὰ χρῆσιν καὶ διαιρεῖται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους. Ἐναντι ἐκάστης ἐγγραφῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν εἰσπρακτέων σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς καὶ τὸ πληρωθὲν ποσόν. Στηρίζεται δὲ τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπὶ τῶν νομίμων τίτλων, ὧν δυνάμει ἐγένοντο αἱ ἐγγραφαί, ἀλλὰ δὲν ἀναπληροῖ αὐτοὺς οὐδὲ παρέχει ἀπόδειξιν τοῦτο ἢ τὰ ἐκ τούτου ἀντίγραφα, ἐκτὸς ὅταν ρητῶς ὁ νόμος παρέχει τοιαύτην ἀποδεικτικὴν δύναμιν εἰς τὸ βιβλίον εἰσπρακτέων, ὡς ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΣΛΒ' τοῦ 1853, καθ' ἣν προκειμένου περὶ ἀποτίσεως δημοσίου χρέους ἐκ παντοίων ἐνοικιάσεων προερχομένων, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν τίτλων τοῦ Δημοσίου ὁπωσδήποτε, τὸ χρέος ἀποδεικνύεται διὰ τοῦ βιβλίου τῶν εἰσπρακτέων, ἐπιτρεπομένης εἰς τὸν ὀφειλέτην ἀνταποδείξεως διὰ μαρτύρων (Ἐγκ. Ὑπ. Οἶκον. 15719 τοῦ 1940, κανονισμὸς περὶ τῶν εἰσπρακτέων, ἀποφ. Ἀρ. Π. 124 τοῦ 1900).

Τὸ τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς χρησιμεύει, ὅπως ἔξ αὐτοῦ ἐκδίδονται τὰ ὀποδεικτικὰ πληρωμῆς διὰ τὴν παρὰ τῶν ταμίων εἰσπραξίν δημοσίων χρημάτων. Οὕτω δὲ τὰ γραμμάτια παραλαβῆς εἶναι : 1) γραμμάτια παραλαβῆς ἀπλᾶ ἐπὶ ὠρισμένον κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκδιδόμενα διὰ τὴν εἴσπραξιν καὶ τὴν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὡς ἐσόδου αὐτοῦ εἰσαγωγὴν δημοσίων χρημάτων· 2) γραμμάτια παραλαβῆς ἐπὶ συμψηφισμῶ, τὰ ἐκδιδόμενα διὰ τὴν πληρωμὴν χρημάτων εἰς δημόσιον Ταμεῖον, ἵνα συμψηφισθῶσιν εἰς χρέος τοῦ καταβαλόντος ὀφειλόμενον εἰς ἕτερον Ταμεῖον καὶ 3) γραμμάτια παραλαβῆς παρακαταθηκῶν, ἐκδιδόμενα διὰ τὴν εἰς τὰ δημόσια Ταμεῖα κατάθεσιν δι' οἰανδήποτε αἰτίαν χρημάτων, ἅτινα μέλλουσι νὰ ποδοθῶσιν εἴτε εἰς τὸν καταθέτην εἴτε εἰς τρίτον, ἀνωτ. σ. 270 καὶ ἐπ. καὶ κατωτ.

Τὸ τριπλότυπον χρηματικῶν γραμματίων χρησιμεύει διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς χρημάτων κατατεθέντων εἰς τι Ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἵνα πληρωθῶσιν εἰς ἕτερον, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτέρω σ. 269 καὶ ἐπ.

Τὸ βιβλίον τῶν ἐπιτροπικῶν ἐντάλματων χρησιμεύει ὅπως καταχωρῶνται ἐν αὐτῷ τὰ παρὰ τῶν ὑπουργῶν ἐκδιδόμενα ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα

καὶ τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα.

Τὰ βιβλία διαχειρίσεως ἐνσήμων χρησιμεύουσιν ἵνα καταχωρῶνται ἐν αὐτοῖς αἱ διάφοροι πράξεις τῆς παρὰ τοῦ ταμίου ἐνεργουμένης διαχειρίσεως τοῦ χαρτοσήμου, γραμματοσήμου καὶ λοιπῶν ἐνσήμων. Τὰ βιβλία ταῦτα εἶνε δύο εἰδῶν, τὸ ἐν τῆς διαχειρίσεως, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ εἰσαγωγή καὶ ἔξαγωγή τῶν ἐνσήμων καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ὁ ταμίαιος χρεοῦται ἐν τῇ εἰσαγωγῇ δι' ὅσα ἔνσημα παραλαμβάνει καὶ πιστοῦται ἐν τῇ ἔξαγωγῇ διὰ τῶν καταναλισκομένων ποσῶν ἐνσήμων, τὸ δ' ἕτερον βιβλίον διπλοτύπων ἀποδείξεων τῶν ἐκάστοτε παραλαμβανομένων ποσῶν ἐνσήμων, ἐξ ὧν διπλοτύπων τὸ ἐν, ἀποκοπτόμενον στέλλεται εἰς τὴν ἀποστείλασαν τὰ ἔνσημα ἀρχὴν καὶ ἕτερον βιβλίον τριπλοτύπων ἀποδείξεων παραλαβῆς τῶν ἐνσήμων τῶν δημοσίων προσόδων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δημοσίου χρέους, ἐξ ὧν ἀποδείξεων τὴν μίαν παραδίδει εἰς τὸν διαχειριστὴν τῆς ἑταιρίας διαχειρίσεως τῶν ὑπεργύων Προσόδων, τὴν ἄλλην ἀποτέλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν τρίτην, τὴν τοῦ στελέχους, ὑποβάλλει μετὰ τῶν λογαριασμῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5757/25 τοῦ 1898 ἐγκ. τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, γενικαὶ ὁδηγίαι περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΦΙΘ' τῆς 27 Φεβρουαρίου 1898, περὶ Διεθνoῦς Ἐλέγχου. Τηρεῖ δὲ ὁ ταμίαιος δι' ἕκαστον εἶδος διαχειρίσεως ἐνσήμων ἴδιον βιβλίον ἢ ἰδίαις μερίδας ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Τὰνωτέρω μνημονευθέντα βιβλία τοῦ ταμίου, πλὴν τῶν βοηθητικῶν, ἀριθμοῦνται δι' ἐντύπων ἀριθμῶν, διὰ δὲ πράξεως τῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, συντασσομένης ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου ἐκάστου βιβλίου, βεβαιοῦνται τὰ φύλλα καὶ αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν διπλοτύπων καὶ τριπλοτύπων. Ἐὰν κατὰ τὴν ἀρίθμησιν ἐγένετο λάθος, οὕτω δ' ἔλλείπωσιν ἐκ τινος βιβλίου φύλλα ἢ περισεύωσι τοιαῦτα ὁ ταμίαιος ὀφείλει νὰ προσκαλῆ τὸν εἰρηνοδίκην, ὅστις βεβαιοῖ τὸ σφάλμα διὰ πράξεώς του, συντασσομένης εἰς τὴν θέσιν τοῦ πλεονάζοντος ἢ ἔλλείποντος φύλλου.

Αἱ ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ταμίου ἐγγραφαὶ γίνονται κατ' ἐξακολουθήσιν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν, Χάσματα, παρεισγραφαὶ καὶ ξύσματα δὲν ἐπιτρέπονται εἰς τὰ βιβλία τῶν ταμιῶν, ἀπαγορευομένης ἐν αὐτοῖς πάσης μεταβολῆς ἢ ἀλλοιώσεως, τὰ δὲ λάθη πρέπει νὰ διορθῶνται διὰ νέας ἐγγραφῆς (λογ. ν. ἀριθ. 148).

Σχετικὰς διατάξεις διαλαμβάνουσι τὰρθρα 147, 148, 195—198 τοῦ λογ. νόμου.

Εἰδικώτερον ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων

(δ. 1 Φεβρ. 1920 καὶ 14 Ἰαν. 1932) δρίζει τὰ βιβλία ἅτινα ἕκαστος προϊστάμενος τῶν γραφείων τοῦ ταμίου ὀφείλει νὰ τηρῇ καὶ τὰς ἐγγραφάς, ἃς ἐν αὐτοῖς ἐνεργεῖ.

Ἄρθρον 144. Οἱ ταμίαι ἐκδίδουν διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν δημοσίου εἰσοδήματος γραμματίον παραλαβῆς, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ τὸ τριπλότυπον βιβλίον, καὶ ἂν δὲν ἤθελε ζητηθῆ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν ἕκαστον γραμματίον ἀνάγεται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Διὰ πᾶσαν λήψιν χρημάτων ἐξ ἀποστολῆς ἄλλων ταμιῶν ἢ πρὸς συμψηφισμὸν εἰς ἄλλον ταμίαν ἐκδίδουν ὁμοίως γραμματία παραλαβῆς· διὰ δὲ τὰ ἀδεία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν λαμβανόμενα χρήματα, διὰ νὰ πληρωθῶσιν εἰς ἄλλα ταμεῖα, ἐκδίδουν χρηματικὰ γραμματία.

Τὰ γραμματία παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ γραμματία στηρίζονται εἰς τὰ γραμματία παραδόσεως.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν δημοσίου ἐσόδου οἱ ταμίαι ἐκδίδουσιν ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου ἀποδεικτικὸν πληρωμῆς, καλούμενον **γραμματίον παραλαβῆς**, περὶ οὗ παρατηρητέον : 1) Ἐκαστον γραμματίον ἀνάγεται εἰς ἓν καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐπομένως ἕκαστον γραμματίον διὰ μίαν μόνην αἰτίαν ἐκδίδεται καὶ δὲν δύναται νὰ περιλάβῃ πληρωμὰς εἰς διάφορα ἔσοδα ἀνηκούσας, 2) Τὰ γραμματία παραλαβῆς ἐκδίδονται εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ μὲν στέλεχος παραμένει παρὰ τῷ ταμίῳ, τὰ δὲ ἕτερα δύο, ἀποτελούμενα ἐκ τοῦ κυρίου γραμματίου καὶ τοῦ παραρτήματος, παραδίδονται εἰς τὸν πληρωτὴν, καὶ ἐὰν δὲν ἤθελε ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ. 3) Τὰ γραμματία παραλαβῆς πρέπει νὰ περιέχωσι : α') τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς· β') τὴν χοῆσιν, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ καταβληθὲν ποσόν· γ') τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων, δι' ὧν ἐγένεεν ἡ πληρωμὴ· δ') τὸν πληρωτὴν καὶ ε') τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰς ὃ ἀνήκει τὸ καταβληθὲν χρέος. 4) Τὰ γραμματία παραλαβῆς πρέπει νὰ θεωρῶνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐν σελ. 269 καὶ ἐπ. διαλαμβανόμενα, καθ' ὅσον ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει ἀπόλλυσι τὴν ἀποδεικτικὴν αὐτῶν ἰσχύν, ἐκτὸς ὅταν ἐκ τῶν παρὰ τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ στοιχείων ἀποδειχθῆ, ὅτι τὰ ἐν αὐτοῖς σημειούμενα ποσὰ εἰσῆχθησαν εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον καὶ θεωρηθῶσι πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Κατὰ τὸ Β. Δ. τῆς 6/18 Φεβρ. 1834, περὶ ὄργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων : «§ 41. Τὰ ἐξοφλητικὰ γράφονται εἰς τριπλότυπα (à cou-

ches και à talons). Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ χωρίζονται εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διδόμενον εἰς τοὺς ταμίας βιβλίον εἰς τρία· τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν ὁ κορμὸς (souche), μένει εἰς τὸ βιβλίον, τὰ δύο ἄλλα, τὸ τῆς παραλαβῆς μὲ τὸ παράρτημα ἀποκόπτονται ἀπ' αὐτὸ καὶ παραδίδονται εἰς τὸν πληρώνοντα.—Πᾶν ἐξοφλητικὸν πρέπει νὰ περιέχη τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, τὸ διοικητικὸν ἔτος εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει, τὸ ποσὸν τῆς πληρωθείσης ποσότητος, τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων δι' ὧν ἐγείνεν ἡ πληρωμὴ, καὶ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῆς καταχωρήσεως».

Περὶ τῶν γραμματίων συμφητισμοῦ καὶ τῶν χρηματικῶν γραμματίων, ἀνωτ. σελ. 269 καὶ ἐπ. Περὶ ἀντιγράφων, ἀνωτ. σελ. 274 καὶ ἐπ.

Κατὰ τὰς σχετικὰς ταμιακὰς διατάξεις, ὁ καταβάλλον εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον χρήματα ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ταμίαν σημείωσιν πληρωμῆς, ἀναφέρουσαν τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς, τὴν χρῆσιν, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ γινομένη πληρωμὴ, τὸ καταβαλλόμενον ποσόν, τὰ εἶδη τῶν νομισμάτων, δι' ὧν γίνεται ἡ πληρωμὴ καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐκδοθέντος γραμματίου παραλαβῆς, ἡ σημείωσις αὕτη ἀποτελεῖ τὸ λεγόμενον *γραμμάτιον παραδόσεως*, τὸ ὁποῖον συντάσσεται ἐπὶ ἰδιαιτέρου τύπου καὶ χρησιμεύει ὡς βᾶσις τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων παραλαβῆς, δι' ὧν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ἔσοδον αὐτοῦ (λογ. ν. ἀρθρ. 144, Β. Δ. 6]18 Μαρτίου τοῦ 1834, περὶ διοργανισμοῦ τῶν δημοσίων Ταμείων, ἐγκ. Γεν. Λογιστηρίου 1468 τοῦ 1848).

Ἄρθρον 145. Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικὰ γραμμάτια θεωροῦνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, τὰ μὲν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ταμείων καὶ ὑποταμείων παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διοριζομένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων καὶ ὑποταμείων παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, παρὰ τῶν λαβόντων πρὸς τοῦτο ἐντολὴν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων εἰρηνοδικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν θεώρησιν τῶν ἀνωτέρω γραμματίων, ἀφοῦ βεβαίωσιν τὴν καθ' ὅλα τὰ μέρη πλήρη συμφωνίαν τοῦ περιεχομένου, θεωροῦσι τὰ γραμμάτια καὶ ἀποκόπτουσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ παραρτήματα, ἅτινα καταχωρήσαντες εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ βιβλίον ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κατὰ μῆνα μετ' ἀποσπάσματος τοῦ σχετικοῦ βιβλίου.

Γραμμάτια παραλαβῆς καὶ χρηματικά γραμμάτια μηδόλως ἢ μετὰ τὴν ἀνωτέρω προθεσμίαν θεωρηθέντα, οὔτε ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀποτελοῦσιν, οὔτε δικαίωμα ἀπαιτήσεώς τινος παρέχουσιν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐκ τῶν παρὰ τῷ Γεν. Λογιστηρίῳ στοιχείων, ὅτι τὰ ἐν αὐτοῖς σημειούμενα ποσὰ εἰσῆχθησαν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅποτε τὰ τοιαῦτα γραμμάτια θεωροῦνται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν „ΑΦΨ“ τοῦ 1887 καὶ „ΒΤΝΗ“ τοῦ 1896 νόμων. Τὸ τροποποιηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἑξῆς : «Τὰ τριπλότυπα γραμμάτια παραλαβῆς καὶ τὰ χρηματικά γραμμάτια θεωροῦνται ἐντὸς εἴκοσι τεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ἔκδοσίν των, τὰ μὲν τοῦ Κεντρικοῦ ταμείου παρὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διωρισμένου ὑπαλλήλου, τὰ δὲ τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων, παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν, ἢ, ἐν ἑλλείψει τοιούτων παρὰ τῶν δημοτικῶν.—Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν θεώρησιν τῶν γραμματίων ἀποκόπτουσιν ἀπ' αὐτῶν τὰ παραρτήματα, καταχωρίζουσιν αὐτὰ εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον καὶ τὰ ἀποστέλλουσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον κατὰ μῆνα συνωδευμένα μὲ κατάλογον.—Γραμμάτια παραλαβῆς, μηδόλως ἢ ἐκπροθέσμως θεωρηθέντα δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν κατὰ τοῦ δημοσίου».

Ἐνωτέρω ἐν σ. 269 καὶ ἐπ. διαλαμβάνεται σχετικὴ ἐρμηνεία. Σχετικὰς διατάξεις ἀναγράφουσι τὰ ἄρθρα 84, 85, 144, 146. Β. Δ. τοῦ 1834 ἄρθρ. 41. ἀνωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 144.

Ἄρθρον 146. Τὰ λογιστικὰ βιβλία ὡς καὶ τὰ τῶν τριπλοτύπων γραμματίων παραλαβῆς, τῶν τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως ἐν γένει τῶν ταμιῶν, τῶν ὑποταμιῶν, τῶν εἰδικῶν ταμιῶν καὶ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, ἀριθμοῦνται δι' ἐντύπων ἀριθμῶν, βεβαιουμένων τῶν φύλλων καὶ σελίδων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διπλοτύπων καὶ τριπλοτύπων διὰ πράξεων τῶν ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. „ΒΦΑ“ τοῦ 1897 Τὸ τροποποιηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἑξῆς : «Τὰ βιβλία τῶν τριπλοτύπων γραμματίων παραλαβῆς ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται παρὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ διοριζομένου».

Τὰ βιβλία τῶν διαχειριστῶν μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ

τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐντεταλμένου προσώπου, σημειομένου ἐφ' ἐνὸς ἑκάστου φύλλου τοῦ αὐξήσαντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων καὶ βεβαιουμένου τοῦ ποσοῦ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου· εἰς ἑκάστον φύλλον τίθενται τ' ἀρχικὰ γράμματα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐντολοδόχου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ὀλόκληρος ἢ ὑπογραφή αὐτοῦ. Τὰ βιβλία τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας μονογραφοῦνται κατ' εἰδικὸν τρόπον.

Τὰ βιβλία τῶν διαχειριστῶν κλείονται τῇ 31 Δεκεμβρίου, ἤδη, μετὰ τὸν ν. 1555, τῇ 31 Μαρτίου, ἑκάστου ἔτους ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τοῦ διαχειριστοῦ, ἐνεργεῖται δὲ τὸ κλείσιμον ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων τοῦ Κράτους ἀρχῶν ἢ ἐνώπιον οἰκονομικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, προκειμένου περὶ δημοσίων ταμείων, ἢ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ, προκειμένου περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ταμείων, συντασμένου πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ ἀναγράφονται ἐν λεπτομερείᾳ τ' ἀποτελοῦντα τὸ ἐν τοῖς Ταμείοις χρηματικὸν ὑπόλοιπον ἀντίτιμα. Ὑποχρεοῦνται δ' αἱ ἐνεργοῦσαι τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων ἀρχαὶ νὰ καταμετρώσι τὰ ὑπάρχοντα μετρητά, τὸν ὑπάρχοντα σφραγιστὸν ἐν γένει χάρτην καὶ τὸ ὑπάρχον δημόσιον ὕλικόν. Ὅλα δὲ τὰ βιβλία τῶν διαχειριστῶν ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον (λογ. ν. 195, 196, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ ν. ΒΤΝΖ' τοῦ 1896).

Προκειμένης ἀπωλείας στελεχῶν γραμματίων παραλαβῆς ἢ χρηματικῶν ὁ ν. 1917 τῆς 20 Ἰαν. 1920 κυρώσας τὸ ν. δ. τῆς 12 Σεπτ. 1919, περὶ ἐκδόσεως ἀντιγράφων γραμματίων παραλαβῆς ἢ χρηματικῶν, ὥρισε τὰ ἑξῆς: — «**Ἀρθρον 1.** Ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης ἀπωλείας στελεχῶν τῶν τριτοτύπων γραμματίων παραλαβῆς ἢ χρηματικῶν γραμματίων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδοσις ἀντιγράφου ἀπολεσθέντος γραμματίου παραλαβῆς ἢ χρηματικοῦ ἐκ τοῦ σχετικοῦ γραμματίου παραδόσεως, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρου 85 παραγρ. 2 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, καὶ τοῦ β. διατάγματος τῆς 6 Ἰουνίου 1900, περὶ τῶν ἐκδιδόμενων ἀντιγράφων ἐκ τῶν στελεχῶν χρηματιστικῶν ἐνταλμάτων, γραμματίων παραλαβῆς κλπ. — **Ἀρθρον 2.** Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας καὶ τοῦ γραμματίου παραδόσεως, ἐπιτρέπεται, ὑπὸ τὰς διατυπώσεις καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρου 1, νὰ συντάσσεται ἀπόσπασμα ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἢ τοῦ οἰκείου ταμείου, ὅπερ, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐπέχει θέσιν τοῦ ἀπολεσθέντος γραμματίου. — Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του».

Περὶ τῶν λογιστικῶν καὶ τῶν ἄλλων βιβλίων ὄρα παρουσίης συγ-

γραφῆς τὰ «*Δημόσια οἰκονομικά κλπ.*» § § 95—96 (τόμος I. σ. 462—471).

Ἄρθρον 147. Ὅλαι αἱ πράξεις τῶν ταμιῶν ἐγγράφονται ἐν λεπτομερεία, ἅμα τελεσθῶσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν πρωτοσημειώσεων· περὶ τὸ τέλος ἐκάστης ἡμέρας καταχωρίζονται εἰς τὸ καθημερινόν, κρατούμενον ἰδιοχείρως παρ' αὐτῶν, εἰς τὸ καθολικὸν καὶ εἰς τὰ ἀρμόδια βοηθητικὰ βιβλία. (¹)

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 2** τοῦ ν. ΑΡΝΒ' τοῦ 1884 : «Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως κρατεῖται τὸ καθημερινὸν βιβλίον τῶν ταμείων τοῦ Κράτους κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καὶ ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τῶν ταμείων.—Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρ. 9** τοῦ αὐτοῦ ν. : «Διὰ β. διατάγματος δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἔκδοσις τῶν ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων καὶ ἡ διαχείρισις τῶν τίτλων τοῦ δημοσίου, ἥτοι καταλόγων, ὁμολόγων καὶ λοιπῶν παραστατικῶν χρημάτων ἐγγράφων τοῖς γραμματεῦσι ταμείων, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ὁ γραμματεὺς, εἰς ὃν ἐνεκρίθη ν' ἀνατεθῇ ἡ τοιαύτη διαχείρισις, νὰ χορηγήσῃ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐγγύησιν ἴσην πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν ταμιῶν Γ' τάξεως διδομένην. . . .»

Ἄρθρον 148. Τὰ βιβλία τῶν ταμιῶν πρέπει νὰ εἶναι ἐνήμερα, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ νὰ ἀκολουθῶσιν ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης κατὰ τάξιν καὶ συνέχειαν χωρὶς χάσματα, χωρὶς περειαγραφάς, χωρὶς ξύσματα· ἅμα δὲ ἐγγραφῆ τι, νὰ μὴ γίνηται ἐπ' αὐτοῦ ἢ παραμικρὰ μεταβολὴ ἢ ἀλλοιώσις· ἂν δὲ συμβῆ λάθος τι, νὰ διορθῶνται διὰ νέας ἐγγραφῆς. (²)

β' Ἀπόδοσις λογαριασμῶν:

Ἄρθρον 149. Ἐκαστος ἐπαρχιακὸς ταμίας διευθύνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον κατὰ πᾶσαν πρώτην, ἐνδεκάτην, καὶ εἰκοστὴν πρώτην τοῦ μηνός, ἀντίγραφον τῆς μερίδος τοῦ λογιστηρίου διὰ τὸ λῆξαν δεκαήμερον, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ

(¹) Ὅρα ἀνωτέρω ὑπ' ἄρθ. 146.

(²) Σχ. Α. λογ. ν: ἄρθρ. 195-200, ὅρα καὶ ἀνωτέρω ὑπ' ἄρθρ. 146.

μηγός, γενικὴν κατάστασιν καὶ ὅλα τὰ λογιστικὰ ἔγγραφα τῶν ἑσόδων καὶ ἐξόδων.

Ἄρθρον 150. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἀποδίδουν λογαριασμόν, περιλαμβάνοντα ὅλας τὰς πράξεις τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεώς των· τὰ πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα οἱ ταμίαι ὀφείλουν νὰ παρουσιάσωσι, προσδιορίζει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Ἄρθρον 151. Ὁ λογαριασμὸς ἐκάστου ἐπαρχιακοῦ ταμίου πρέπει νὰ παριστάνη.

1) Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητά, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθειῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

2) Τὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀνατεθέντα εἰς αὐτὸν εἰσπρακτέα, τὰς ἀνοιχθείσας πιστώσεις καὶ τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα πάσης φύσεως.

3) Τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἔτους μετρητά, τὰ ὑπόλοιπα τῶν διαρκῶν λογαριασμῶν ληψοδοσίας, τὰ τῶν εἰσπρακτέων καὶ τὰ τῶν ἀνοιχθειῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του πιστώσεων.

4) Κατάστασιν ἀναλυτικὴν τῶν μηκέτι ἀποληφθειῶν προπληρωμῶν διὰ ἔξοδα κατασχέσεως, περιέχουσιν καὶ τοὺς λόγους τῆς καθυστερήσεως.

Ἡ λογοδοσία, ἣν οἱ ταμίαι ὀφείλουσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς των εἶναι : 1) **μηνιαία** καὶ 2) **ἐνιαυσία**, συνίσταται δ' εἰς τὴν ἀποστολὴν λογαριασμῶν καὶ τὴν ὑποβολὴν λογιστικῶν ἐγγράφων, δικαιολογητικῶν τῶν ἀποστελλομένων λογαριασμῶν. Ἀμφότεραι αἱ λογοδοσίαι δίδονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19 Ἰουλίου 1923 ἰσχύσαντος νέου ὀργανισμοῦ τοῦ Συνεδρίου. Πρῶτον ἢ μηνιαία λογοδοσία ἐδίδοτο εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἤδη Γεν. Διευθύνσιν Δημ. Λογιστικοῦ. Ἡ μηνιαία λογοδοσία ἀποτελεῖ τὸν διοικητικὸν ἔλεγχον, ἢ δ' ἐνιαυσία, διδομένη ἅμα τῇ λήξει τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἢ ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, ἔνεκα παραιτήσεως, ἀπολύσεως ἢ μεταθέσεως ἢ θανάτου κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διαχειρίσεώς του, ἢ λογοδοσία δ' αὕτη ἀποτελεῖ τὸν δικαστικὸν ἔλεγχον τοῦ δημασίου ὑπο-

λόγου ἀνήκουσα εἰς ἀνώτερον διοικητικὸν δικαστήριον κατὰ πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. (1)

Περὶ τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν διαλαμβάνουσιν αἱ κάτωθι διατάξεις τοῦ
Δ. τῆς 3 Ἰουλ. 1933, κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκ. Συνεδρίου διατάξεων : *Ἀρθρ. 17.* «1. Τὰ ἐπαρχιακὰ τοῦ Κράτους ταμεῖα ὑποβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μέχρι τῆς 20 ἐκάστου μηνὸς τοὺς λογαριαμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα.—2. Τὰ ἀποτελοῦντα τοὺς λογαριαμοὺς τούτους ἔγγραφα καὶ τὰ δικαιολογητικά τούτων στοιχεῖα κανονίζονται διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—3. Κατὰ τῶν καθυστερούντων τὴν ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν ἐπιβάλλεται ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 ποινῆ.»—*Ἀρθρον 18.* 1. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξελέγχει τοὺς ὑποβαλλομένους αὐτῷ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον λογαριαμοὺς τῶν ταμείων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός, ἐπιφέρει τὰς ἐκ τοῦ ἐλέγχου τυχόν ἐνδεικνυομένας μεταβολὰς καὶ ἐκδίδει τὰ περὶ τούτου σχετικὰ φύλλα χρεώσεως καὶ πιστώσεως τῶν ὑπολόγων.—2. Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογαριασμῶν καὶ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀποστέλλονται εἰς τὴν Γενικὴν διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ τὰ διὰ τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ ἀναγκαῖα λογιστικὰ ἔγγραφα κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος ὀριοθησόμενα.—*Ἀρθρ. 19.* Ὁ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν ταμείων συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν, μεθ' ὃ ἀποφαίνεται τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπὶ τῆς ὅλης διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου κατὰ τὸ ἄρθρον 26. (2)

(1) Ὅρα κατωτέρω Δικαστικὸν Λογιστικόν.

(2) Ἀρθρ. 22. «Παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των, καλεῖ δ' ἅμα αὐτὸν εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν του ἐντὸς προθεσμίας μὴ υπερβαινώσης τὰς 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως».—Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρ. 65 ἐκτελεστικοῦ δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1923. «Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. [ἤδη κώδικος] ὀριζομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ τῇ μὴ ἐγκαίρῳ ὑποβολῇ τῶν μηνιαίων καὶ ἐτησίων λογαριασμῶν, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀπ' οὗ προηγουμένως «κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ» κληθῶσιν εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἱ καθυστεροῦντες ὑπόλογοι, τασσομένης πρὸς τοῦτο οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν τριῶν ἡμερῶν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως.—2. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς ἀπολογίας, ὅταν παρέλθῃ ἢ ταχθεῖσα πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προσκλήσεως προθεσμίας.—3. Προκειμένου περὶ λογαριασμῶν τῶν δήμεων ὑπολόγους ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται, προσέτι, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. [ἤδη κωδ.] καὶ εἰς τὸν διαχειριζόμενον τὸ δημοτικὸν ἢ ἕτερον εἰδικὸν ταμεῖον ταμίαν τοῦ Δημοσίου, τὸν μὴ ὑποβαλόντα εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοὺς λογαριαμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τασσομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας.

(3) Ὅρα κατωτέρω Λογιστικὸν Δικαστικὸν ὑπ' ἄρθρ. 211.

Κατὰ τὸ ἐκτελεστικὸν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διάταγμα τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923, ἄρθρον 56. «Οἱ μηνιαῖοι λογαριασμοὶ τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων ἀπαρτίζονται ἀπὸ καταστάσεις καὶ λογιστικὰ στοιχεῖα ὡς ἀκολούθως : Α') Διὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.—α') Ἀπὸ καταστάσεων ἀναλυτικῆν, ἐν ἧ ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐκδοθέντων τριπλοτύπων ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ποσόν. Προκειμένου δὲ περὶ ἐσόδων βεβαιωθέντων ἐπὶ τοῦ ἄρθρου «ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν», ἐν τέλει τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως ἢ ἐπὶ ἰδίου ἐντύπου, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς, δεόν νὰ παρατιθῆται εἰδικὴ ἀνάλυσις αὐτῶν κατὰ χρήσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ταύτης (1)—β') Ἀπὸ τὰ οἰκεία ἀποδεικτικὰ εἰσπρακτέων μετὰ τῶν συναπτομένων εἰς ταῦτα κατὰ τὰ κεκανονισμένα δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.—γ') Ἀπὸ τὰ στελέχη τῶν ἐξηντηλμένων τριπλοτύπων βιβλίων τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν εἰσπρακτέων.—δ') Ἀπὸ καταστάσεων ἀναλυτικῆν ἐμφαίνουσας κατὰ χρήσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τὰ διαγραφθέντα ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἔσοδα, κεχωρισμένως κατ' ἄδειαν διαγραφῆς μετὰ σημειώσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ χρονολογίας ταύτης —Ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει καὶ ἐν ἰδίῳ στήλῃ θέλουσιν ἀναγραφῆ τὰ διαγραφόμενα ἔσοδα ἐκτὸς προϋπολογισμοῦ.—Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπισυνάπτονται καὶ αἱ σχετικαὶ ἄδειαι διαγραφῆς. Β') Διὰ τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.—α') Ἀπὸ καταστάσεων ἀναλυτικῆν, ἰδίαν δι' ἑκατέραν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων, ἐν ἧ ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσόν. Προκειμένου δὲ περὶ εἰσπράξεων ἀναγομένων εἰς τὸ ἄρθρον «ἔσοδα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν», ἐν τέλει τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως ἢ ἐπὶ ἰδίου ἐντύπου, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς, παρατίθεται εἰδικὴ ἀνάλυσις τούτων κατὰ χρήσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ταύτης.—β') Ἀπὸ τὰ σχετικὰ γραμμάτια παραδόσεως μετὰ τῶν συναπτομένων εἰς ταῦτα ἀποσπασμάτων τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων, τῶν ἐξωφλημένων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ λοιπῶν κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις δικαιολογητικῶν ἐγγράφων —γ') Ἀπὸ τὰ στελέχη τῶν ἐξηντηλμένων διπλοτύπων βιβλίων τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς καὶ ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων.—δ') Ἀπὸ καταστάσεων ἐμφαίνουσας κατὰ γραμμάτιον παραλαβῆς τὰ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἔξαι ἐν γένει νομίματα καὶ συνάλλαγμα ὡς καὶ τοὺς ἀριθμούς, ποσὰ καὶ χρονολογίας τῶν ἐπὶ τῇ καταθέσει τούτων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀποδείξεων αὐτῆς, ἢ τῶν ἐξωφληθέντων εἰς μεταλλικὸν χρηματικῶν ἐνταλμάτων.—Τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων βιβλίων ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων καὶ λοιπῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων ὑποβάλλονται μὲ τὰ λογιστικὰ τοῦ μηνός, καθ' ὃν γίνεται

(1) Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ν. δ. 18 Ἀπρ. 1926 περὶ κυρώσεως πρὶ ὑπολογισμοῦ χρήσεως 1926—27 : «Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 1555, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ' κλπ., ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «ἔσοδα προερχόμενα ἐκ παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐφ' ὅσον παρουσιάζονται πρὸς βεβαίωσιν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους ἐξ οὗ προέρχονται βεβαιούνται ὑπὸ τὰ αὐτὰ ἄρθρα μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους».

ἢ εἰσαγωγή τῶν εἰσπράξεων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.— Γ') Διὰ τὰ πληρωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.— α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν ἰδίαν δι' ἐκατέραν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρησέων, ἐν ἧ ἀναγράφονται καθ' ὕπουργεῖον, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσὸν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ ἐκάστῃ τῶν ἐν τῇ ἀμέσῳ ἐπομένῃ παραγράφῳ μνημονευομένων συγκεντρωτικῶν καταστάσεων πληρωμῆς μισθῶν κλπ.—Προκειμένου περὶ πληρωμῆς μισθῶν, ἐπιδομάτων καὶ ἐπιχορηγήσεων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετιῶν, ὡς καὶ περὶ συντάξεων ἐν γένει καὶ περιθάλψεων θυμάτων πολέμου, πληρωνομένων κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τῶν ἀρμοδιῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν, δεόν νὰ ὑποβάλληται συγκεντρωτικὴ καθ' ὕπουργεῖον κατάστασις, ἐν ἧ ν' ἀναγράφονται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν ἀναλυτικῆς καταστάσεως πληρωμῆς κατὰ κεφ. καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τὰ ὀλίκα πληρωθέντα ποσὰ ἐκάστης τῶν καταστάσεων πληρωμῆς.—Αἱ τελευταῖαι αὗται καταστάσεις, ἠριθμημένα, μὲ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν δι' ἕκαστον ὕπουργεῖον καὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τεταγμένων ἐξόδων μετὰ τῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων τῶν δικαιούχων, συνοδεύουσι τὴν ὡς ἄνω συγκεντρωτικὴν κατάστασιν ὡς δικαιολογητικὰ στοιχεῖα τῶν πληρωμῶν. Εἰς ταύτας δὲ προσαρτῶνται καὶ τὰ ἐκδοθέντα κατὰ τὴν πληρωμὴν διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτων κρατήσεις γραμμάτια παραλαβῆς.— (1) β') Ἀπὸ τὰ ἐξοφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα μετὰ τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις δικαιολογητικῶν τῆς ἐξοφλήσεως ἐγγράφων, καί—γ') Ἀπὸ κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸν ἀριθμὸν, χρῆσιν, κεφάλαιον, ἄρθρον, ποσὸν καὶ ὄνομα δικαιούχων τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ τῶν δευτερευόντων Διατακτῶν.—Δ') Διὰ τὰ εἰσπραθέντα ἔσοδα ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν, ἐν ἧ ἀναγράφονται κατ' εἶδος ἔσοδου καὶ χρῆσιν, ἐξ ἧς προέρχεται τοῦτο, ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ποσόν.—Πρωτῶν κειμένων δὲ περὶ εἰσπράξεων ἀναγομένων εἰς τὸ ἄρθρον α' ἔσοδα παρελθόντων οικονομικῶν ἐτών», παρατίθεται ἐν τέλει τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως ἢ ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἐντύπου κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς εἰδικῆ ἀνάλυσις τῶν εἰσπράξεων κατὰ χρῆσιν καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον αὐτῆς, καὶ β') Ἀπὸ τὰ οἰκεία γραμμάτια παραδόσεως μετὰ τῶν συναπτομένων εἰς ταῦτα κατὰ τὰ κεκαλονισμένα δικαιολογητικῶν.—Ε') Διὰ τὰ πληρωθέντα ἔσοδα ἐκ παθητικῶν ὑπολοίπων.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν, ἐν ἧ ἀναγράφονται κατ' εἶδος ἐξόδου καὶ κατὰ χρῆσιν, ἐξ ἧς προέρχονται, ἐν ἑκάστῳ τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ποσόν, καί—β,) Ἀπὸ τὰ ἐξοφλημένα χρηματικὰ ἐντάλματα μετὰ τῶν κατὰ τὰ κεκαλονισμένα δικαιολογητικῶν ἐξοφλήσεως.—ς') Διὰ τὰς εἰσπράξεις τῶν χρηματικῶν λογαριασμῶν ἐν γένει.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν, ἰδίαν δι' ἕκαστον λογαριασμὸν, ἐν ἧ ἀναγράφονται τὰ ἐκδοθέντα γραμμάτια κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν, αἰτίαν ἐκδόσεως καὶ ποσόν, καί—β') Ἀπὸ τὰ

(1) Πληρωνομένων ἤδη τῶν μισθῶν καὶ ἐνοικίων βάσει ἀτομικῶν ἐνταλμάτων, τῶν δὲ συντάξεων τῶν οἰκείων φυλλαδίων (Νόμος 5127 τοῦ 1931 ἄρθρ. 1), εἰς τὴν ὑπὸ στοιχ. α' ἀναλυτικὴν κατάστασιν καταχωροῦνται τὰ ἐξοφληθέντα ταῦτα ἀτομικὰ ἐντάλματα ἢ συντάξιοδοτικὰ φυλλάδια, ἢ αἱ περιληπτικαὶ τούτων ἡμερήσιαι καταστάσεις, ὑποβαλλόμενα κατὰ τὰ ἐν παραγρ. β' ὀριζόμενα.

σχετικά γραμμάτια παραδόσεως μετὰ τῶν συναπτομένων εἰς ταῦτα δικαιολογητικῶν.—Ζ') Διὰ τὰς πληρωμὰς τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν ἐν γένει.—α') Ἀπὸ κατὰστασιν ἀναλυτικῆν, ἰδίαν δι' ἕκαστον λογαριασμόν, ἐν ἧ ἀναγράφονται τὰ ἐξοφληθέντα γραμμάτια ἢ χρηματικὰ ἐντάλματα ἢ αἱ θέσιν πληρωμῶν ἐπέχουσαι λοιπαὶ λογιστικαὶ πράξεις, κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσὸν γραμματίου, ἀποδείξεως Τραπεζῆς, πρωτοκόλλου ἀποστολῆς μετρητῶν κλπ. καὶ—β') Ἀπὸ τὰ ἐξοφληθέντα γραμμάτια ἢ χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ λοιποὺς τίτλους παραστατικοὺς κατὰ τὰ κεκανονισμένα πληρωμῆς.—1) Δι' ἰδίου ἐντύπου, εἴτε διὰ τῆς ἀνωτέρω (Γ' α' β') συγκεντρωτικῆς καταστάσεως πληρωμῆς μισθῶν, συντάξεων κλπ., κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανονισμοὺς οἱ ταμίαι ὑποβάλλουσιν ὡσαύτως κατὰ μῆνα λογαριασμόν τῶν ἀνοιχθεισῶν αὐτοῖς δι' Ἐπιτροπικῶν ἐντάλματων πιστώσεων, τῶν γενομένων κατ' ἄρθρον πληρωμῶν καὶ τοῦ ἀπομένοντος ἐξ ἐκάστης τούτων ὑπολοίπου.—2) Αἱ δεκαήμεραι καταστάσεις τῶν πολιτικῶν ταμιῶν καὶ ἡ μηνιαία γενικὴ κατάστασις τῆς ληφοδοσίας θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑποβαλλόμεναι ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ».

«Ἄρθρ. 57.—1) Πάντας τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μηνιαίους λογαριασμοὺς αὐτῶν οἱ ταμίαι ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ μιᾶς ἀναφορᾶς, εἰς ἣν ἐπὶ πλέον προσαρτῶσι καὶ συγκεφαλαιωτικὴν κατάστασιν τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν εἰς διπλοῦν, ἐν ἧ ἀναγράφονται κατὰ σειρᾶν αἱ ἐντὸς τοῦ μηνὸς ἐνεργηθεῖσαι πράξεις ὡς ἀκολουθῶς :—α') Τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ διαίρεσιν κατηγοριῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καὶ ὁμάδα κεφαλαίων αὐτοῦ.—β') Τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων κατὰ διάκρισιν κατηγοριῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καὶ ὁμάδα κεφαλαίων αὐτοῦ.—γ') Τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων κατὰ χρῆσιν ἐξ ἧς προέρχονται καὶ κατὰ διάκρισιν κατηγοριῶν, τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καὶ ὁμάδα κεφαλαίων αὐτοῦ.—δ') Τὰ πληρωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων καὶ κατὰ διάκρισιν κατηγοριῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων καὶ κατὰ σύνολον κατηγοριῶν καὶ γενικὸν σύνολον.—ε') Αἱ ἐξ ἑκάστου τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν ἐνεργηθεῖσαι εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ καὶ—ς') Τὰ πληρωθέντα ἔσοδα ἐκ παθητικῶν ὑπολοίπων καθ' Ἐπιτροπικῶν καὶ κατὰ χρῆσιν ἐξ ἧς προέρχονται.—2) Εἰς τὸ τέλος τῆς συγκεφαλαιωτικῆς καταστάσεως θὰ παρατίθενται :—α') Ἰσολογισμὸς τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως ἐμφαινῶν ἐν μὲν τῇ χρεώσει, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ προηγουμένου μηνός, τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων, τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων ἐξ ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων, τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων ἐξ ἀπάντων τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν καὶ τὸ συνολικὸν τούτων ἄθροισμα, ἐν δὲ τῇ πιστώσει, τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων, τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων ἐκ παθητικῶν ὑπολοίπων, τὸ σύνολον τῶν ἐξόδων ἐξ ἀπάντων τῶν χρηματιστικῶν λογαριασμῶν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μηνός, ὃ ἀφορᾷ ἢ κατάστασις ὡς καὶ τὸ συνολικὸν τούτων ἄθροισμα.—β') Ἀνάλυσις τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τοῦ μηνός περιέχουσα προσδιορισμὸν τῶν συνιστῶντων τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο μετρητῶν καὶ ἀντιτίμων, κατ' εἶδος ἀντιτίμου, ὡς καὶ ἀνάλυσις τῶν μετρητῶν.

Ἄρθρον 58.—1) Οἱ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβαλλόμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν. Δ. περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λογαριασμοὶ τῶν ταμιῶν Στρατοῦ (1) ἀπαρτίζονται ἀπὸ καταστάσεις καὶ λογιστικά

(1) Τὰ Ταμεῖα Στρατοῦ κατηργήθησαν διὰ τοῦ νόμου 4267 τοῦ 1929, τῆς ἐν γένει ἀρμοδιότητος τῶν μεταβιβασθείσης εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Ταμεῖα.

στοιχεῖα ὡς ἀκολούθως:—Α') Διὰ τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.—α') Ἀπὸ καταστάσιν ἀναλυτικὴν, ἐν ἣ ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων μία ἐκάστη τῶν ἐκδοθειῶν τρυπλοτύπων ἀποδείξεις κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσόν.—β') Ἀπὸ τὰς σχετικὰς τριπλοτύπους ἀποδείξεις μετὰ τῶν σχετικῶν αὐταῖς ἐντολῶν ἀνακαταβολῆς, παραγγελιῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν συνοδευόντων ταύτας δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.—Β') Διὰ τὰ πληρωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν ἰδίαν δι' ἑκατέραν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων, ἐν ἣ ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ δευτερεύοντα διατάκην κατ' ἀριθμὸν καὶ ποσόν ἐν ἑκαστῶν τῶν ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων.—β') Ἀπὸ τὰ ἐξωφλημένα χρηματικά ἐντάλματα μετὰ τῶν κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις δικαιολογητικῶν τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐξοφλήσεως αὐτῶν ἐγγράφων.—γ') Ἀπὸ συνοπτικὴν κατάστασιν ἰδίαν δι' ἑκατέραν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων ἐμφαίνουσιν κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ κατὰ δευτερεύοντα διατάκην τὸ σύνολον τῶν χορηγηθειῶν πιστώσεων καὶ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων καὶ πληρωθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων.—δ') Ἀπὸ κατάστασιν ἐμφαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν, χρήσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ποσόν, ὄνομα δικαιοῦχου καὶ χρονολογίαν λήξεως τῆς πρὸς ἀπόδοσιν λογαριασμοῦ προθεσμίας τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐξοφληθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς δευτερευόντων διατακτῶν Στρατοῦ.—ε') Ἀπὸ κατάστασιν τῶν τακτοποιουμένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς δευτερευόντων διατακτῶν Στρατοῦ ἐμφαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν, χρήσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον, ποσόν, ὄνομα δικαιοῦχου καὶ τὸν δευτερεύοντα διατάκην συνοδευομένην ἀπὸ τὰ οἰκεία δικαιολογητικά ταξινομημένα κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν αὐτῇ ἀναγραφῆς τῶν.—Γ') Διὰ τὰς εἰσπράξεις ἐκ λογαριασμῶν ταμιακῆς συναλλαγῆς ἐν γένει.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν ἰδίαν δι' ἑκαστον λογαριασμὸν, ἐν ἣ ἀναγράφονται αἱ ἐκδοθεῖσαι δηλώσεις παραλαβῆς κεφαλαίων, τριπλότυποι ἀποδείξεις καὶ ἐπιταγαὶ κατ' αὐξοῦσαν ἀριθμὸν, ποσόν καὶ λοιπὰ διακριτικὰ στοιχεῖα. Ἐπὶ δηλώσεων παραλαβῆς κεφαλαίων καὶ ἐπιταγῶν ἡ ἀναλυτικὴ κατάστασις θὰ ὑποβάλληται εἰς διπλοῦν.—β') Ἀπὸ τὰς σχετικὰς τριπλοτύπους ἀποδείξεις μετὰ τῶν συναπτομένων εἰς ταύτας δικαιολογητικῶν.—Δ') Διὰ τὰς πληρωμὰς ταμιακῆς συναλλαγῆς.—α') Ἀπὸ κατάστασιν ἀναλυτικὴν ἰδίαν δι' ἑκαστον λογαριασμὸν, ἐν ἣ ἀναγράφονται κατ' ἀριθμὸν, ποσόν καὶ λοιπὰ διακριτικὰ στοιχεῖα, αἱ ἐξοφληθεῖσαι ἐπιταγαί, τὰ ἐντάλματα παγίας προκαταβολῆς, αἱ πληρωθεῖσαι δηλώσεις παραλαβῆς κεφαλαίων, αἱ ἀποδείξεις ταχυδρομικῶν γραφείων, αἱ τριπλότυποι ἀποδείξεις, ὁμοίως καὶ αἱ πληρωθεῖσαι μισθοδοτικαὶ καταστάσεις καὶ καταστάσεις γραφικῶν ἐσόδων.—β') Ἀπὸ τὰς ἐξοφληθείσας ἐπιταγὰς, τριπλοτύπους ἀποδείξεις, δηλώσεις παραλαβῆς κεφαλαίων, ἐντάλματα παγίας προκαταβολῆς, ἀποδείξεις ταχυδρομικῶν γραφείων, μισθοδοτικὰς καταστάσεις καὶ καταστάσεις γραφικῶν ἐσόδων μετὰ πάντων τῶν συναπτομένων εἰς ταῦτα ἐγγράφων καὶ λοιπῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.—2) Πάντας τοὺς κατὰ τ' ἀνωτέρω λογαριασμοὺς αὐτῶν οἱ ταμίαι στρατοῦ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ μιᾶς ἀναφορᾶς, εἰς ἣν ἐπὶ πλέον προσαρτῶσι καὶ συγκεφαλαιωτικὴν τῶν λογαριασμῶν τούτων κατάστασιν εἰς διπλοῦν, ἐν ἣ ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν αἱ ἐνεργηθεῖσαι πράξεις ὡς ἀκολούθως:—α') Τὰ εἰσπραχθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ χρήσιν καὶ ὁμάδα κεφαλαίων διακρινόμενα εἰς τακτικά καὶ ἔκτακτα.—β') Τὰ πληρωθέντα ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκατέρας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεων διακρινόμενα εἰς τακτικά καὶ ἔκτακτα καὶ σύνολον αὐτῶν.—γ') Αἱ ἐξ ἐκάστου τῶν λογαριασμῶν τῆς

ταμιακῆς συναλλαγῆς ἐνεργηθεῖσαι εἰσπράξεις καὶ πληρωμαί.—δ') Εἰς τὸ τέλος τῆς συγκεφαλαιωτικῆς καταστάσεως θὰ παρατίθεται:—α') Ἰσολογισμὸς τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως ἐμφαίνων ἐν μὲν τῇ χρεώσει τὸ ὑπόλοιπον τοῦ προηγουμένου μηνός, τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ σύνολον τῶν εἰσπράξεων τῆς ταμιακῆς συναλλαγῆς καὶ τὸ συνολικὸν τούτων ἄθροισμα, ἐν δὲ τῇ πιστώσει τὸ συνολικὸν τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκατέρας τῶν ἐνεργειῶν χρήσεων, τὸ σύνολον τῶν πληρωμῶν τῆς ταμιακῆς συναλλαγῆς, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μηνός καὶ τὸ σύνολον τούτων ἄθροισμα, καί—β') Ἀνάλυσις τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμίου περιέχουσα προσδιορισμὸν τῶν συνιστώντων τοῦτο μετρητῶν καὶ ἀντιτίμων κατ' εἶδος ἀντιτίμου, ὡς καὶ ἀνάλυσις τῶν μετρητῶν.—3) Μετὰ τῆς ὡς ἄνω συγκεφαλαιωτικῆς καταστάσεως θὰ συνοψιβάλλονται:—α') Πίναξ ἐμφαίνων τὰς ἐντὸς τοῦ μηνός ἐκδοθείσας δηλώσεις παραλαβῆς κεφαλαίων κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ ποσόν, ὅμοιος διὰ τὰς ἐπιταγὰς καὶ τὰς τριπλοτύπους ἀποδείξεις, καὶ β') τὰ στελέχη τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐξαντηθέντων βιβλίων δηλώσεων παραλαβῆς κεφαλαίων, τριπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ ἐπιταγῶν».

*Ἄρθρον 59. — «1. Ὁ κατὰ τὸν νόμον 1555 (ἄρθρον 45) ὑπόλογος τοῦ συμφηφισμοῦ, ὑποβάλλει καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἰσολογισμὸν τῆς ληψοδοσίας αὐτοῦ, συνοδευόμενον μετὰ τῶν σχετικῶν λογιστικῶν στοιχείων.—2. Δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δύναται τὸ Συνέδριον νὰ τάξῃ καὶ βραχυτέραν προθεσίαν ὑποβολῆς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ λογαριασμῶν». (1)

*Ἄρθρον 60. — «1. Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξελέγει ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός τοὺς ὑποβαλλομένους αὐτῇ μηνιαίους λογαριασμοὺς τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων. — 2. Διὰ πᾶσαν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου παρατηρουμένην ἀμφιβολίαν ἢ ἔλλειψιν λογιστικῶν ἐγγράφων ἢ ἐσφαλμένην κατάταξιν ἐσόδου ἢ ἐξόδου ἢ ἐν γένει ἐσφαλμένην ἐγγραφὴν ἢ διὰ παράλειψιν τῆς εἰσπράξεως προσθετῶν τελῶν ἢ τόκων ὑπερμερίας κλπ. ἢ ἀρμοδία διεύθυνσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καλεῖ τοὺς ὑπολόγους διὰ φύλλου ἐπεξεργασίας νὰ υποβάλλωσι τὰς ἀναγκαίαις πληροφορίας, νὰ ἐπιφέρωσιν ἐν τοῖς λογαριασμοῖς καὶ τοῖς βιβλίοις σὺν τῶν ἐνδεικνυομένων διορθώσεις, ἢ ἄλλως ν' ἀναπληρώσωσι τὴν καταδεικνυομένην ἔλλειψιν, τάσσουσα πρὸς τοῦτο οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 15 ἡμερῶν προθεσίαν.—3. Ἐὰν ἐκ τοῦ ἐλέγχου προκύψωσιν ἀναμφισβήτητοι ἐλλείψεις ἢ ἀνωμαλίας συνεπαγόμεναι χρεώσιν ἢ πίστῳσιν τοῦ ὑπολόγου, ἢ αὐτὴ ὡς ἄνω διεύθυνσις ἀφοῦ ἐπιφέρει τὰς ἐνδεικνυομένας μεταβολὰς εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ὑπολόγου, χρεώνει συγχρόνως τοῦτον ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «ὑπόλογοι χρεῶσται ἐκ ληψοδοσίας» διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον χρεώσιν ἢ ἐπὶ πλέον πίστῳσιν αὐτοῦ, ἢ ἄλλως πιστώνει αὐτὸν ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «ὑπόλογοι πιστωταί ἐκ ληψοδοσίας» διὰ τὴν ἐπὶ πλέον χρεώσιν ἢ ἐπὶ ἔλαττον πίστῳσιν, ἐν ταῦτῳ δὲ παραγγέλλει τὸν ὑπόλογον διὰ φύλλου χρεώσεως ἢ πιστώσεως ἠτιολογημένου προσηκόντως, ὅπως χρεωθῇ ἢ πιστωθῇ καὶ οὗτος ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα.—Τὰ φύλλα χρεώσεως καὶ πιστώσεως ὑπογράφει ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Τμήματος ὀριζόμενος Σύμβουλος ἢ ὁ ἀρμόδιος Διευθυντής, ἐφ' ὅσον ὡς πρὸς τὸν τελευταῖον τοῦτον δι' εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος

(1) Καὶ ἄρθρ. 6 ἔδαφ. 3 § τελευταίαν Δ. 26 Νοεμβρίου 1931, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Γ.Δ.Δ.Δ., ὁ ὑπόλογος τῶν συμφηφισμῶν ὑποβάλλει τοὺς λογαριασμοὺς του εἰς τὸ Ἐλ. Συνέδριον κατὰ μῆνα.

ἤθελεν ἀνατεθῆ αὐτῷ τὸ δικαίωμα τοῦτο.—4. Πάσας τὰς κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου ἐνεργουμένας διορθώσεις καὶ μεταβολὰς ἢ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἐπιφέρει δι' ἐρυθρὰς μελάνης καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ διατάγματος τούτου ὑποβαλλομένης συγκεφαλαιωτικῆς καταστάσεως τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν.

***Ἄρθρον 61.** «—1. Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν καὶ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντελέσεως αὐτοῦ δι' ἕκαστον ταμεῖον, ἢ ἀρμοδία διεύθυνσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διαβιβάζει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἐν ἰδίῳ δι' ἕκαστον ταμεῖον φακέλλῳ, πάσας ἐν γένει τὰς ἀναλυτικὰς καταστάσεις τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων καὶ τῶν χρηματιστικῶν ἐν γένει λογαριασμῶν, τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 56 τοῦ διατάγματος τούτου ἀναφερομένας ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Α' α' καὶ δ', Β' α', Γ' α', Δ' α', Ε' α', Σ' α' καὶ Ζ' α', ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἀναλυτικὰς καταστάσεις τῶν ταμιῶν Στρατοῦ, φερούσας ἀπαρατήτως ἐν τέλει αὐτῶν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ὀριζομένην ἀνακεφαλαιώσιν.—Μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναλυτικῶν καταστάσεων ἀποστέλλονται προσέτι εἰς τὴν αὐτὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν καὶ :—α') Αἱ εἰδικαὶ ἀναλυτικαὶ καταστάσεις τῶν βεβαιωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων ἐσόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἢ τῶν ἐνεργητικῶν ὑπολοίπων, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ «Ἔσοδα παρελθόντων ἐτῶν» καὶ—β') Αἱ καθ' ὑποურγίον καὶ κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ συγκεντρωτικαὶ καταστάσεις πληρωμῆς μισθῶν, συντάξεων, ἐπιδομάτων, ἐπιχορηγήσεων κλπ.—2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καταστάσεων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ διαβιβάζονται προσέτι καὶ ἀντίγραφα τῶν εἰς τὸν ὑπόλογον κοινοποιηθέντων φύλλων πιστώσεως καὶ χρεώσεως, ἵνα ἔχῃ ταῦτα ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν οἰκείων ἐγγραφῶν».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ δ. 14 Ἰαν. 1932, περὶ ὀργανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ταμιῶν : «Μέχρι τῆς 5ης ἐκάστου μηνὸς ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου καταχωρίσεως καὶ συγκεντρώσεως συντάσσει ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν καθολικῶν καὶ παραδίδει εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου τὴν κατάστασιν τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τοῦ ταμεῖου διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου ἐλέγχει τὴν κατάστασιν ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ εἰς χεῖράς του στοιχεῖα ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ διεθυντοῦ καὶ ὑποβάλλει ταύτην ὑπογεγραμμένην παρ' ἄμφοτέρων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ μέχρι τῆς 8ης τοῦ ἐπομένου μηνός.—2. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου καταχωρίσεως καὶ συγκεντρώσεως καταρτίζει καὶ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος μηνιαίας καταστάσεως κατὰ λογαριασμὸν καὶ κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς καθολικοῖς ἀνάλυσιν, ἃς παραδίδει εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου ἐλέγχει ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὰ εἰς χεῖράς του στοιχεῖα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ οἰκείου μηνός συμπληρῶν οὕτω τὸν μηνιαῖον λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του, ὃν ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξεων ὀριζομένων προθεσμιῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ὀργανισμοῦ τούτου κειμένας διατάξεις.—3. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἐσόδων καταρτίζει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος μηνιαίας καταστάσεις ἃς μετὰ τῶν ἐκδοθέντων ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς εἰσπρακτέων καὶ τῆς μιᾶς τῶν σχετικῶν καταστάσεων βεβαιώσεως διὰ τὰ βεβαιωθέντα καὶ τῶν ἀδειῶν ἢ ἄλλων νομίμων τίτλων διαγραφῆς διὰ τὰ διαγραφέντα ἔσοδα, παραδίδει εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου ὑφ' οὗ καὶ ὑποβάλλονται μετὰ τῶν λοιπῶν λογιστικῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον».

Ἄρθρον 152. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς τῶν ταμιῶν στέλλεται· εἰς τὸ γενικὸν λογιστήριον, συνωδευμένος μὲ ὄλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· τὸ δὲ λογιστήριον, ἀφοῦ πληροφορηθῆ περὶ τῆς ὀρθότητός του, τὸν διευθύνει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Κατὰ τὸ Δ. 3 Ἰουλίου 1933, περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυροῦσάν διατάξεις : **Ἄρθρον 20.** «1. Καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος ἢ μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον λήξιν τῆς διαχειρίσεως των, ὀφείλουσιν οἱ δημόσιοι ὑπόλογοι νὰ ἀποδίδωσιν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον λόγον τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἄλλως ὑπὸ τοῦ νόμου δὲν ὀρίζεται.—2. Δημόσιοι ὑπόλογοι εἶναι πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ οἱ ἐντεταλμένοι τὴν εἰσπραξὶν ἐσόδων ἢ πληρωμῆν ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ καθόλου οἱ ὀπωσδήποτε ἔστω καὶ ἄνευ νομίμου ἐξουσιοδοτήσεως διαχειριζόμενοι χρήματα ἢ ὑλικόν, ἀνήκοντα εἰς τὸ Κράτος ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἐκ τοῦ νόμου ὡς τοιοῦτος θεωρούμενος. (1) — Ἡ ἀπέναντι τοῦ Συνεδρίου εὐθύνη τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν ἀκριβῆ εἰσπραξὶν τῶν βεβαιωθέντων δημοσίων ἐσόδων, ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ νόμου δὲν λογοδοτοῦσιν οὗτοι διὰ τοῦτο πρὸς ἄλλην ἀρχήν.—3. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀνικανότητος ὑπολόγου τινός, οἱ λογαριασμοὶ ἀποδίδονται ὑπὸ τῶν κληρονόμων ἢ τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀντιπροσώπου.—4. Ὁ τύπος τῶν λογαριασμῶν τούτων ὡς καὶ τὰ εἰς τούτους ἐπισυνεπτεῖα δικαιολογητικά, ὀρίζονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—5. Δι' ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς ὑποχρεώσεως τῆς ὑποβολῆς ἐτησίων λογαριασμῶν ὡς πρὸς τὴν χρηματικὴν των διαχειρίσιν οἱ ὑπόλογοι, οἱ μηνιαίως λογοδοτοῦντες εἰς τὸ Συνέδριον κατὰ τὸ ἄρθρον 17.—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ Συνέδριον δύνανται νὰ ποφαινηθῶσι κατὰ τὸ ἄρθρον 26 ἐπὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων ἐκάστου οἴκου. ἔτους καὶ τμηματικῶς κατὰ μῆνας τούτου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξελεγχθέντων μηνιαίων λογαριασμῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου ὀρίζόμενα.—Διὰ τῆς ἐκδιδομένης κατὰ τὴν προσηγομένην παράγραφον πράξεως δύνανται τὸ Συνέδριον νὰ ἐπιφυλάσσηται ὡς πρὸς στοιχεῖα τινα, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀποφανθῆ ἐπὶ τούτων βραδύτερον κατὰ τὴν λήξιν τῆς διαχειρίσεως ἢ καὶ πρὸ ταύτης. — Ἄρθρον 21. 1. Οἱ λογαριασμοὶ ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς προθεσμίας, ὀρισθησομένης διὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 59 Διατάγματος. — 2. Εἰς τὴν περιπτώσιν ἐλλείματος ἢ ἄλλων ἀνωμαλιῶν, παρεχουσῶν ὑπόνοιαν καταχρήσεως, ἢ παρεμποδιζουσῶν τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων τοῦ ὑπολόγου, τὸ Συνέδριον δύνανται νὰ διατάξῃ τὴν ἐντὸς ἰδιαιτέρας προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειρίσεως ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν.— Ἄρθρον 22.—Παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ προθεσμίων, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικαιούται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του, καλεῖ δ' ἅμα αὐτὸν εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν του ἐντὸς προθεσμίας μὴ ὑπερβαινούσης τὰς 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως. — Ἄρθρον 23. — 1)

(1) Ὅρα ἀνωτ. σ. 219 καὶ ἐπ.

Τοῦ ὑπολόγου ἐμμένοντος εἰς τὴν μὴ ὑποβολὴν τῶν λογαριασμῶν, διατάσσεται διὰ πράξεως τοῦ Συνεδρίου ἢ δαπάναις τοῦ ὑπολόγου σύνταξις τῶν λογαριασμῶν παρ' ὑπαλλήλου τοῦ Συνεδρίου, ἐφ' ὅσον ἡ διοίκησις δὲν προέβη ἤδη οἰκοθεν εἰς τὴν σύνταξιν τούτων. — 2) Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Συνεδρίου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν ὑπόλογον κατὰ τὰ περὶ τούτου κεκαονισμένα ἢ προσωρινῇ ἢ ὀριστικῇ ἀπόλυσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. — 3) Αἱ δαπάναι, ἐκκαθαριζόμεναι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, εἰσπράττονται δὲ παρὰ τοῦ ὑπολόγου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. — 4) Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις δὲν παρακωλύουσι τὴν ἐκ μέρους τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας λήψιν παντὸς νομίμου μέτρου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. — Ἄρθρον 24. — Ἄν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν παρατηρηθῶσιν ἑλλείψεις ἢ γεννηθῶσιν ἀμφιβολίαι, ζητεῖται παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν ὑπολόγων πᾶσα ἀναγκαία πρὸς συμπλήρωσιν ἢ διευκρίνισιν τούτων πληροφορία ἢ στοιχεῖον, δύναται δὲ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ν' ἀποσταλῇ ἐπὶ τόπου πρὸς ἐξέτασιν ὑπάλληλος τοῦ Συνεδρίου. — Ἄρθρον 25. — Ἄν κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογαριασμῶν καταδειχθῇ ποινικῶς κολάσιμος πράξις, ἀνακοινοῦται τούτο πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν καὶ εἰς τὸν εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπόλογος διὰ τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐνόχου. — Ἄρθρον 26. 1) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἐκθεσιν τοῦ ἐλεγκτοῦ καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 ἐκθεσιν τοῦ Συμβούλου κηρύσσει διὰ πράξεώς του ὡς ὀρθῶς ἔχοντας τοὺς λογαριασμούς, καταλογίζει εἰς βᾶρος τοῦ ὑπολόγου τὸ τυχὸν ἔλλειμμα, ἢ τὸ ἐκ παραλείψεως εἰσπράξεων πρόσκομμα καὶ βεβαίῳ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ τὸ τυχὸν πλεόνασμα. — 2) Τὸ Συνέδριον καταλογίζει τὸν ὑπόλογον εἰς τὸν νόμιμον τόκον, ὑπολογιστέον ἐπὶ παραλείψεως μὲν εἰσπράξεων ἀφ' ἧς οὗτος ὄφειλε νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἰσπραξίν, ἐπὶ παραλείψεως δὲ εἰσαγωγῆς τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἧς ὄφειλε νὰ εἰσαγάγῃ τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ Δημοσίον Ταμεῖον καὶ ἐπὶ ἑλλείμματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης οὔσης ἀδυνατοῦ ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ παράδοσιν τὸ ἔλλειμμα ἢ τέλος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἴκου. ἔτους. — Ὁ ὑπόλογος ἀπαλλάσσεται τῶν τόκων ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποδείξει ὅτι ἡ παράλειψις ἢ τὸ ἔλλειμμα δὲν ὀφείλεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν αὐτοῦ. — Ἄρθρον 27. — Αἱ πράξεις τοῦ Συνεδρίου καταρτιζόμεναι καὶ κοινοποιούμεναι εἰς τὸν ὑπόλογον κατὰ τὰ κανονισθησόμενα διὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 59 Διατάγματος εἶναι ἐκτελεσταί, μὴ ἐπιτροπομένης προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια, τὰ δὲ καταλογιζόμενα δι' αὐτῶν ποσά, εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. — Ἄρθρον 28. — 1) Αἱ κατὰ τὰ ἄνω τέρω ἄρθρα πράξεις τοῦ Συνεδρίου ὑπόκεινται εἰς ἀναθεώρησιν, ἀσκουμένην εἴτε παρὰ τοῦ παρὰ τῷ Συνεδρίῳ Ἐπιτρόπου εἴτε παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ, εἴτε οἰκοθεν παρὰ τοῦ Συνεδρίου. — 2) Ἡ αἰτησις ἀναθεωρήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως. — 3) Ἡ αἰτησις ἀναθεωρήσεως ἐπιτρέπεται ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ὑπόλογον κοινοποιήσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως. — α') Λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πραγματικά γεγονότα ἢ λόγῳ λογιστικοῦ λάθους — β') Ἄν προσσχθῶσι νέα κρίσιμα ἐγγράφα. — γ') Ἄν ἡ πράξις ἐστηρίχθη ἐπὶ καταθέσεων μαρτύρων καταδικασθέντων ἐπὶ ψευδορκίᾳ. — δ') Ἄν ἡ πράξις ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐγγράφων κηρυχθέντων πλαστῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Παρελθούσης τῆς ὡς ἄνω ἐτησίας προθεσμίας ἐπιτρέπεται ἢ ἀναθεώρησις εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις καὶ ἐντὸς τριακόντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὁ αἰτῶν ἔλαβε γνῶσιν τῆς κηρύξεως ὡς πλαστῶν τῶν ἐγγράφων ἢ τῆς κα-

ταδίκης τῶν μαρτύρων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.—Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἄνευ περιορισμοῦ προθεσμίας ἢ οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἀναθεώρησις τῶν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν δημοσίων ὑπολόγων πράξεων αὐτοῦ πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατατάξεως διαχειριστικῶν πράξεων τοῦ ὑπολόγου, ἐφόσον ὁμως ἐκ ταύτης δὲν ἐπέρχεται χρέωσις ἢ πίστωσης τοῦ ὑπολόγου.—4) Τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἐκδοθείσης πράξεως δὲν ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις.—Ἐπίσης δὲν εἶνε δεκτὴ αἰτησις ἀναθεωρήσεως στηριζομένη ἐπὶ ἄλλου λόγου διὰ κεφάλαια τῆς πράξεως δι' ἃ ἠσκήθη ἡδὴ τὸ μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως.—5) Ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτησις τοῦ ὑπολόγου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ εἶνε ἀπαράδεκτος ἂν δὲν προσαρτῶται εἰς ταύτην γραμματίον δημοσίου ταμεῖου περὶ καταβολῆς παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ 1)4 τοῖς ο)λοπὶ τοῦ εἰς ὃ ἀφορᾷ ἢ αἰτησις ἀναθεωρήσεως ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ὁμως παράβολον ἐν πάσει περιπτώσει δὲν δύναται νὰ εἶνε κατώτερον τῶν 25 δραχμῶν. Γενομένης δεκτικῆς ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως αἰτήσεως, τὸ Συνεδριον διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου, ἀπορριπτομένης δὲ τῆς αἰτήσεως τὸ παράβολον καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.—6) Ἡ διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀναθεωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἐπιτρόπου ἑτησίᾳ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως, τὸ αὐτὸ δὲν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Συνεδρίου αὐτεπάγγελτον ἀναθεώρησιν.—7) Ἐπὶ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τὸ Συνεδριον ἀποφαίνεται διὰ πράξεως.—Ἄρθρον 29.—1) Κατὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 26 καὶ 28 πράξεων, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπόλογον ἢ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ ἢ προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς εἰς τὸν ὑπόλογον κοινοποιήσεως τῆς πράξεως διέ τε τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἄλλοδαπῇ διαμένοντας.—2) Εἰς προσφυγὴν ἀσκουμένην ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς πράξεως, δικαιούται καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος.—Εἰς προσφυγὴν δικαιούται ἐπίσης ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς ἢ τὸ οἰκεῖον νομικὸν πρόσωπον, ἀσκουμένην ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτον περιελεύσεως τῆς πράξεως.—3) Ἀσκηθεῖσις τῆς προσφυγῆς, ἐξαντλεῖται ἢ δικαιοδοσία τοῦ τμήματος».

Τὸ ἐκτελεστικὸν τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ Συνεδρίου Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διαταγμάτων, περὶ τῶν ἐνιαυσίων λογαριασμῶν ὥρισε τὰ ἑξῆς :

«Ἄρθρ. 63.—Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν τοῦ ταμιακοῦ ὑπολόγου, ἢ ὑπηρεσία τοῦ ἐλέγχου ἐξετάζει ἐὰν οὗτοι εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὰ πορίσματα τοῦ μηνιαίου ἐλέγχου καὶ ἂν ἐπηνέχθησαν ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ ὑπολόγου πᾶσαι αἱ καταδειχθεῖσαι ἐν καιρῷ διορθώσεις καὶ μεταβολαί.—Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πορίσματος τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸς ὑποβληθείσας ἐν καιρῷ ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου, πληροφορίας «ἐπὶ τῶν φύλλων ἐπεξεργασίας» καὶ τῶν ἐξαγομένων τοῦ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν ὑλικῶν συντάσσει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου.—Ἄρθρον 64.—1. Οἱ ἐνιαυσιοὶ λογαριασμοὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπολόγων ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνεδριον τῶν μὲν Ταμιακῶν καὶ Προξενικῶν ὑπολόγων ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἢ τῆς διαχειρίσεως, ἂν αὕτη εἶναι βραχυτέρα τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, τῶν δὲ λοιπῶν δημοσίων ὑπολόγων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ ταύτης.—2. Ὁ τύπος τῶν κατὰ τὸ προηγουμένου ἐδάφιον λογαριασμῶν καὶ τὰ συνοδεύοντα τούτους λογιστικὰ ἔγγραφα κανονισθῆσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατόπιν προτάσεως τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας.—3. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους ὑποβάλλουσι

προσέτι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πάντες ἐν γένει οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ οἱ ταμίαι Στρατοῦ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν τεθεισῶν δι' ἐπιτροπικῶν διαταγῶν πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ ἔτους.—4. Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων τῶν τε μηνιαίων καὶ ἐτησίων λογαριασμῶν καὶ τῆς ἀπόστολῆς τούτων εἰς τοὺς ὑπολόγους θέλει ἐξακολουθήσει ὑπαγομένη εἰς τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.—Διὰ πᾶσαν ἄνωγαν μεταβολὴν τοῦ κεκανονισμένου ἤδη τύπου τῶν μηνιαίων λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως προηγουμένη ἔγκρισις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—5. Πάντες οἱ λοιποὶ ὑπόλογοι, ὧν οἱ λογαριασμοὶ ἐξελέγχονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ τοὺς ἀπολογισμοὺς ἢ τοὺς ἐτησίους λογαριασμοὺς των ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων τασσομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας ἢ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διατάξεως, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους.—Ἄρθρον 65 — 1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος ὀριζομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπὶ τῇ μὴ ἐγκαίρῳ ὑποβολῇ τῶν μηνιαίων καὶ ἐτησίων λογαριασμῶν, ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀφοῦ προηγουμένως «κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ» κληθῶσιν εἰς ἀπολογίαὶν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἱ καθυστεροῦντες ὑπόλογοι, τασσομένης πρὸς τοῦτο οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν τριῶν ἡμερῶν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπίδόσεως — 2. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ πρὸ τῆς ὑποβολῆς ἀπολογίας, ὅταν παρέλθῃ ἢ ταχθεῖσα πρὸς τοῦτο διὰ τῆς προσκλήσεως προθεσμίας.—3. Προκειμένου περὶ λογαριασμῶν τῶν δήμων ἢ καὶ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὧν ἡ ἐξέλεξις εἶνε ἀναθεωρημένη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τοὺς κυρίους ὑπολόγους ἐπιβαλλομένη χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται προσέτι, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 31 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος καὶ εἰς τὸν διαχειριζόμενον τὸ δημοτικὸν ἢ ἕτερον εἰδικὸν ταμεῖον ταμίαν τοῦ Δημοσίου, τὸν μὴ ὑποβάλλοντα εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τασσομένης πρὸς τοῦτο προθεσμίας.—Ἄρθρον 66.—1. Αἱ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ τῶν ὑπολόγων ἢ τῶν ἐγγυητῶν των ἀσκούμεναι αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως κατὰ τῶν ἐπὶ λογαριασμῶν πράξεων τοῦ Συνεδρίου, ἀπευθύνονται ἐνώπιον τοῦ ἐκδότος ταύτας Τμήματος τοῦ Συνεδρίου καὶ περιέχουσι:—α') Τὸ ὄνομα τοῦ ἐκδότος ταύτας Τμήματος καὶ τὴν κατοικίαν μετὰ προσδιορισμοῦ τῆς συνοικίας, ὁδοῦ καὶ ἀριθμοῦ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναθεώρησιν ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἀσκουμένων, τὴν ιδιότητα τούτου.—β') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς πράξεως, ἧς αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις.—γ') Τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως.—δ') Τοὺς λόγους, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ αἰτήσις τῆς ἀναθεωρήσεως.—ε') Μνεῖαν τῶν τυχόν προσαγομένων ἐγγράφων.—στ') Ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν τὴν ἀναθεώρησιν ὑπόλογος ἢ ἐγγυητὴς δὲν κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις, διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ μετὰ προσδιορισμοῦ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ. Διὰ μεταγενεστέρως αἰτήσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθη εἰσεὶ ἢ ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως πράξις δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἢ ἔλλειψις τοῦ μὴ διορισμοῦ ἀρχικῶς ἀντικλήτου ἢ νὰ διορισθῇ νέος τοιοῦτος. Ἐλλείψει διορισμοῦ ἀντικλήτου θεωρεῖται διορισθεὶς τοιοῦτος ὁ Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.—ζ') Χρονολογίαν καὶ τόπον τῆς συντάξεως.—η') Τὴν ὑπογραφήν τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναθεώρησιν ἢ τοῦ πληρεξουσίου του.—Αἱ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλονται εἰς τὸ Συνέδριον, παρέχεται δὲ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐπὶ τῇ αἰτήσει του ἀπόδειξις ὑποβολῆς ὑπὸ τοῦ Γραμματεῖος τοῦ Συνεδρίου.—2. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἐπισυνάπτονται: α') τὰ πρωτότυπα ἢ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων καὶ β') τὸ γραμ-

μάτιον καταβολῆς τοῦ κατὰ νόμον παραβόλου.—3. Τὰ ἐν ἔδαφ. 1 παράγγρ. α'—ε' καὶ ζ' καὶ η' ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐνώπιον τῶν Παρέδρων ἢ Ἐπιτρόπων τοῦ Συνεδρίου ἀπευθυνομένων αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως κατὰ πράξεών των ἐπὶ ὑπολόγων.—Ἄρθρον 67.—1. Αἱ ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν πράξεις τοῦ Συνεδρίου κοινοποιοῦνται εἰς τὸν ὑπόλογον ἢ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ, προκειμένου περὶ πράξεως ἐκδοθεῖσης ἐπὶ αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως τούτου ἢ τὸ διορισθέντα ὑπὸ τούτου ἀντικλήτον ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ ἐπιμελεία τῆς ἀρμοδίας διευθύνσεως τοῦ Συνεδρίου διὰ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, τῶν πρὸς ἃς ἀπευθύνεται τὸ Συνέδριον δημοσίων Ἄρχων ὑποχρεομένων, ὅπως μεριμνήσωσιν περὶ τῆς κοινοποιήσεως.—2. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως συντάσσεται ἀποδεικτικὸν ὑπογραφομένον ὑπὸ τοῦ ἐπιδόντος καὶ τοῦ παραλαβόντος καὶ περιέχον τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ κοινοποιήσαντος, τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς κοινοποιηθείσης πράξεως καὶ τὸ ἐκδῶσαν ταύτην τμήμα τοῦ Συνεδρίου καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς κοινοποιήσεως.—3. Ἄρνούμενου τοῦ ὑπολόγου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ ἢ τοῦ ἀντικλήτου τοῦ νὰ παραλάβῃ τὴν πρᾶξιν ἢ νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀποδεικτικόν, ἀφίεται ἢ πρᾶξις εἰς τὴν κατοικίαν του, γινομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τοῦ κοινοποιήσαντος καὶ ἐνὸς μάρτυρος. Ἀπόντος δὲ τινος τῶν ἀνωτέρω ἐκ τῆς κατοικίας των ἢ ἐπίδοσις ἐνεργεῖται εἰς τινα τῶν συνοίκων των καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ ἀπουσίας τούτων ἀφίεται εἰς τὴν κατοικίαν γινομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ τοῦ κοινοποιήσαντος καὶ ἐνὸς μάρτυρος.—4. Ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ πρᾶξει σημειοῦται ἐνυπογράφως ὑπὸ τοῦ κοινοποιήσαντος ἢ χρονολογία τῆς κοινοποιήσεως.—5. Τὸ ἀποδεικτικόν τῆς κοινοποιήσεως ἀποστέλλεται εἰς τὸ Συνέδριον.—6. Τοῦ ὑπολόγου ὄντος ἀγνώστου κατοικίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ κατοικοῦντος ἢ διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸ πρὸς αὐτὸν κοινοποιητέον δικόγραφον ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν Δήμαρχον τοῦ Δήμου ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὁποίων εἶχεν ὁ ὑπόλογος τὴν τελευταίαν κατοικίαν ἢ διαμονήν του. Ὁ ἐν λόγῳ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ τοιχοκόλλῃ τὸ ἄνω δικόγραφον εἰς ἐμφανὲς ἐξωτερικὸν μέρος τοῦ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ Καταστήματος ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας. Ἐν ἢ δὲ περιπτώσει εἶναι γνωστὸς ὁ τόπος τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ὑπολόγου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλει ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος Κοινότητος νὰ γνωστοποιήσῃ πρὸς τοῦτον τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν τοῦ δικογράφου διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. Περὶ τῆς ἀνωτέρω τοιχοκόλλησεως ἢ ἀποστολῆς τῆς ὡς εἴρηται συστημένης ἐπιστολῆς συντάσσει ὁ δήμαρχος ἢ ὁ πρόεδρος κοινότητος ἐγγράφον βεβαιωτικὸν τῶν γεγονότων τούτων, ὅπερ ἀμελητῆι ἀποστέλλει πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἐπικρατείας.—7. Εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ διορισμοῦ ἀντικλήτου κατὰ τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. 1 παρ. 5' τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ὀριζόμενα ἢ τοῦ διορισθέντος ὄντος ἀγνώστου κατοικίας, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, κατὰ τὰ ἐν ἔδ. 1—5 ὀριζόμενα.—8. Ἄν διὰ τῆς πράξεως κηρῦσσονται ὀρθῶς ἔχοντες οἱ λογαριασμοί, κοινοποιεῖται ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ διατακτικοῦ ταύτης δι' ἐγγράφου τοῦ Συνεδρίου.—9. Τὰ ἐν ἔδαφ. 1—6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παρέδρων ἢ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Συνεδρίου ἐκδιδομένων πράξεων τῶν ὑπολόγων, ἐπιμελεία τούτων, πρὸς οὓς ἀποστέλλονται καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ κοινοποιήσεως.—Ἄρθρον 68.—Αἱ ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν πράξεις τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν ἐπιτρόπων μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινοποίησιν των ἀνακοινῶνται ἐν ἐπισήμῳ ἀντιγράφῳ, ἐπιμελεία τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας τοῦ

Συνεδρίου ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου, εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἢ ἄλλην ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἢ εἰς τὸ οἰκείον νομικὸν πρόσωπον, ἐπιμελουμένους τῆς ἐκτελέσεως τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἠθέλει ἀνασταλῆ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1924 Ν. Δ. ἢ ἐκτέλεσις τούτων.—2. Ἐφ' ὅσον ἡ ἐκδοθεῖσα πρῶξις τοῦ Συνεδρίου ὄν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν τυχὸν διατυπωθεῖσαν γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀνακοινοῦνται ἡ ἐκδοθεῖσα πρῶξις εἰς τοῦτον ἐπιμελεῖα τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως τοῦ Συνεδρίου».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 39** τοῦ Δ. τῆς 14 Ἰανουαρίου 1932, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους. «Ἄμα τῇ λήξει ἐκάστου οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τὸ Γραφεῖον καταχωρήσεως καὶ συγκεντρώσεως συντάσσει ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν καθολικῶν τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῆς ὅλης διαχειρίσεως τοῦ ταμείου καὶ παραδίδει τοῦτον εἰς τὸν ὑπόλογον προϊστάμενον τοῦ Λογιστικοῦ γραφείου, ὅστις μετὰ τὸν προσήκοντα ἔλεγχον ὑποβάλλει αὐτὸν κατὰ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐπίσης προθεσμίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις ὁ ταμίας ὑποβάλλει πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὸν ἐτήσιον λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐνσήμων ἐν γένει καὶ τοῦ ὑλικοῦ.—2. Ἴδιος λογαριασμὸς ὑποβάλλεται κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῆς διαχειρίσεως ἐντὸς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους λόγῳ οἰασδῆποτε μεταβολῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ λογιστοῦ ἢ τοῦ ταμίου».

Ἄρθρ. 153. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν ἀνατεθέντων εἰς αὐτοὺς εἰσπρακτέων ἐπομένως ὀφείλουν νὰ δικαιολογήσωσι πᾶσαν καθυστέρησιν ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὰ ἐφεξῆς ἄρθρα.

Ἡ εὐθύνη τῶν ἐπαρχικῶν ταμιῶν συνίσταται: 1) εἰς τὴν εὐθύνην, ἣν ἔχουσι διὰ τὰς εἰσπράξεις· 2) εἰς τὴν εὐθύνην, ἣν ἔχουσι διὰ τὰς πληρωμὰς καὶ 3) εἰς τὴν εὐθύνην, ἣν ἔχουσι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς εἰσπρακτόρων, διοριζομένων καὶ ἀπολυομένων τῇ προτάσει αὐτῶν.

1) **Εὐθύνη διὰ τὰς εἰσπράξεις.** Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εὐθύνονται διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν αὐτοῖς ἀνατεθέντων εἰσπρακτέων ἐσόδων ὧν πᾶσαν καθυστέρησιν ὑποχρεοῦνται νὰ δικαιολογήσωσιν ἀποχρῶντως εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Θεωρεῖται δ' ἀποχρῶσα δικαιολογία ἐὰν ἀποδείξωσιν, ὅτι κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἔλαβον ἔγκαιρος πάντα τὰ ἐπιτετραμμένα καταναγκαστικὰ μέτρα, εἰς ἃ ὑποχρεοῦται ὁ ταμίας νὰ προβῆ ἐντὸς ἑξῆς μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὄριον, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τῶν πρὸς εἴσπραξιν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Διὰ τὴν εὐθύνην δ' αὐτῶν ταύτην οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπ. τῶν Οἰκον. κατάστασιν τῶν καθυστερούντων τῆς ληξάσης χρήσεως καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν καθυστέρησιν τῶν μὴ εἰσπρακτέων. Τὸ Ὑπουργεῖον, ἐντὸς τοῦ μεθεπομένου μηνός, ἐκδίδει τὴν ἐπι

τῆς καταστάσεως ταύτης ἀπόφασίν του καὶ διατάσει τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τῶν ποσῶν, ὧν δὲν εὔρεν ἀποχρώσας τὰς δικαιολογίας. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης οἱ ταμίαι ἔχουσι δικαίωμα ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς κοινοποιήσεως αὐτῆς. Τὰ δὲ ποσά, ἅτινα κρίνονται δεκτὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ὑπόλοιπα, καὶ ὅσα πρόκειται νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὴν ἐπομένην χρῆσιν σημειοῦνται διακεκριμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ταμιῶν. Ἐκτὸς τοῦ καταλογισμοῦ, ὁ ταμίας τιμωρεῖται καὶ κατὰ ἄρθρον 482 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἥτοι ἐπὶ ἀπιστία περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, τιμωρουμένη διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, προκειμένου περὶ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, δι' ἐφοκτῆς δέ, περὶ ἀνωτέρου ποσοῦ, ἐὰν ἐντὸς τῶν εἰρημένων ἕξ μηνῶν δὲν ἔλαβε τὰ ἐπιτετραμμένα καταναγκαστικά μέτρα κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, ὑποκείμενος καὶ εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου. Οἱ δὲ ταμίαι οἱ ἕξ ἰδίων καταβαλόντες τὰ παρ' ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ὀφειλόμενα ἀντικαθίστανται εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου καὶ δικαιοῦνται νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τούτων πάντα τὰ λαμβανόμενα μέτρα κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου.

Περὶ τῆς ἐγκαίρου βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων διέλαβε τὸ **ἄρθρ. 9** τοῦ ν. „ΑΡΝΔ“ τοῦ 1884, ἔχον ὡς ἑξῆς : «Ταμίαις, ὅστις ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐντὸς μηνὸς δὲν ἐκδώσῃ τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων ἢ ἐντὸς ἕξ μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὅρον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παραλάβῃ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὰ πρὸς εἰσπραξίν δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, οἷον καταστάσεις, καταλόγους, ὁμόλογα κλπ., δὲν λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα κατὰ τῶν μὴ πληρωσάντων τὸ χρέος των ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλίται τῆς χωροφυλακῆς οἵτινες δὲν ἤθελον ἐκτελέσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, κατ' ἀνώτατον ὅρον, τὰ περὶ προσωπικῆς κρατήσεως ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐκδοθέντα ἐντάλματα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, τιμωροῦνται, κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου.—Ἐὰν ἡ εἰσπραξις ἀνετέθη εἰς εἰσπράκτορα, ὑπόκειται καὶ οὗτος εἰς τὴν αὐτὴν ποινικὴν καταδίωξιν καὶ ὑποχρεοῦται ἀλληλεγγύως μετὰ τοῦ ταμίου νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον».

2) **Εὐθύνη διὰ τὰς πληρωμάς.** Ἡ εὐθύνη τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἐπὶ τοῦ Ταμείου του ἐκδιδομένων χρηματικῶν ἐντάλματός συνίσταται: α') **εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐντάλματος:** ὡς πρὸς ταύτην, ὁ ταμίας ὀφείλει νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν τὸ χρηματικὸν ἐντάλμα εἶνε ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν ἀρμοδίον διατάκτην καὶ θεωρημένον ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐὰν ἐν τῷ χρηματικῷ ἐντάλματι, οὗτινος τὴν πληρωμὴν πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ, ἐπισυνά-

προνται πάντα τὰ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντα δικαιολογικὰ ἔγγραφα, ἐὰν ἡ προσαρωμένη ἐν τῷ ἐντάλματι ἐξοφλητικὴ τοῦ δικαιούχου αὐτοῦ ἀπὸ δεῖξις φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ καὶ ἐάν, προκειμένου περὶ χρηματικοῦ ἐντάλματος παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου ἐκδεδομένου, τὸ χρηματικὸν ποσὸν δὲν ὑπερβαίῃ τὴν εἰς τὸν διατάκτην τοῦτον μεταβιβασθεῖσαν πίστωσιν· β') εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ δικαιούχου : ὡς πρὸς αὐτόν, ὁ ταμίας ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸν πραγματικὸν δικαιούχον ἢ τὸν πληρεξουσιον αὐτοῦ, ἢ, προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων, τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον τῶν προσώπων τούτων, ἢ εἰς τὸν νόμιμον δικαιοδόχον τῆς ἀπαιτήσεως, κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀνωτ. ἐν σ. 221 καὶ ἐπ. Πληρωμαὶ ἐνεργηθεῖσαι ἐναντίον τῶν ὀρισμῶν τούτων καταλογίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς βάρους τοῦ πληρώσαντος ταμίου, ἔχοντος δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λήπτου.

3) *Εὐθύνη διὰ τοὺς εἰσπρακτορας.* Οἱ ταμίαι εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπρακτόρων, ἱποχρεούμενοι εἰς τὴν καταβολὴν τῶν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς εἰσπρακτόρων παρουσιαζομένων ἔλλειμμάτων, ἐφ' ὅσον, ἐννοεῖται, κατὰ τὴν διαχείρισιν ταύτην ἀναφαίνεται δόλος ἢ ἀμέλεια τῶν ταμιῶν.

ἄρθρον 154. Οἱ ταμίαι δικαιολογοῦσι τὴν καθυστέρησιν μόνον ἂν ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν, ἅπαντα τὰ μέτρα ὅσα ἐπιτρέπονται ὑπὸ τῶν περὶ καταδιώξεως νόμων.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. ΡΠΑ' τοῦ 1867. Τὸ τροποποιηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Ἡ καθυστέρησις δικαιολογεῖται ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι οἱ ταμίαι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ὅλα τὰ μέτρα, ὅσα συγχωρεῖ ὁ περὶ καταδιώξεως νόμος, ἢ ὅτι κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν ἀνεβλήθη ἢ εἴσπραξις, παραχωρηθείσης προθεσμίας εἰς τοὺς ὀφειλέτας.

ἄρθρον 155. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς τοῦ Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους κατάστασιν τῶν καθυστερούντων τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου, καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὴν καθυστέρησιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίζει περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ὑπολόγων καὶ ἐκδίδον ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου τὰς ἀποφάσεις του διατάσσει τὴν ἄμεσον κατάθεσιν τῶν ποσῶν, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων δὲν ἔδωκαν ἀποχρώσας δικαιολογήσεις· οἱ ὑπόλογοι δύ-

νανται νὰ ἐκκαλέσωσιν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τὰς κατ' αὐτῶν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὅσα ἐκ τῶν καθυστερούντων εἰσοδημάτων γίνωσι δεκτὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὡς παραλείμματα, καὶ ὅσα μέλλουν νὰ μεταφερθῶσιν εἰς τὴν ἀκόλουθον χοῆσιν, σημειοῦνται διακεκριμένως εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ταμιῶν (¹)

Μετὰ τὴν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν εἰς τὴν λῆξιν τῆς χρήσεως ἀντὶ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς νοητέον τὸν Αὐγουστον μῆνα καὶ ἀντὶ τοῦ Δεκεμβρίου τὸν Σεπτέμβριον, Ἐναντιόως δὲ τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπελθούσης διακανονίσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τῶν καθυστερημάτων πρέπει νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 156. Ὅταν πληρώσωσιν ἐξ ἰδίων των τὰ ὀφειλόμενα ἀπὸ χρεώστας πρὸς τὸ δημόσιον, ἀντικαθίστανται οἱ ταμίαι εἰς ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου, καὶ ἐνεργοῦν αὐτὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως νόμου. (²)

Ἄρθρον 157. Πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐκδιδομένων ἐνταλμάτων, ἢ πρὸ τῆς θεωρήσεώς των διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἀπὸ ἄλλους ὑπολόγους, οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουν ὑπὸ εὐθύνην των νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι εἶνε ἐπισυνημμένα ὅλα τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, καὶ ὅτι εἶναι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον διατάκτην, καὶ ἐξωφλημένα ἀπὸ τὸν ἴδιον ἐκείνον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν.

Ὡς πρὸς τὰ παρὰ τῶν ἐπιτρόπων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ὀφείλουν πρὸς τούτοις νὰ βεβαιωθῶσιν, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὴν δι' ἐπιτροπικοῦ ἐντάλματος μεταβιβασθεῖσαν πίστωσιν. (³)

Ἄρθρον 158. Ἐὰν οἱ λήπτορες εἶναι ἀγράμματοι ὁ πλη-

(¹) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθ. 153, 154, 146.

(²) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθ. 153—155.

(³) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθ. 39, 40, 44, 158—161, ἐγκ. Γεν. Λογ. 2466/16 καὶ 644/36 τοῦ 1897. Ὅρα καὶ ἀνωτέρω σ. 221 καὶ ἐπ.

ρώνων ταμίας μνημονεύει τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος· δύο δὲ μάρτυρες, ὁμολογουμένως ἐγνωσμένοι καὶ παρόντες, πιστοποιοῦν μετ' αὐτοῦ τὴν πληρωμὴν, ὅταν τὸ ποσὸν αὐτῆς δὲν ὑπερβαίῃ τὰς 50 δραχμάς· ἀνωτέρας ποσότητος ἢ ἐξόφλησις γίνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου (¹).

Ἄρθρον 159. Πᾶν ἔνταλμα μὴ ἔχον τὰ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα προσόντα, καταλογίζεται εἰς βάρος τοῦ πληρώσαντος αὐτὸ ταμίου.

Ἄν ὅμως τὰ ἐπισυνημμένα εἰς ἔνταλμα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἤρξον μὲν νὰ τὸ καταστήσωσι παραδεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἐξ ἄλλων δὲ περιστάσεων, μὴ ὑπαγομένων εἰς αὐτοῦ τὴν ἐξέλεξιν ἢ θελεν ἀποδειχθῆ ἀπαράδεκτον, τότε εἶνε ὑπεύθυνος ὁ ἐκδουὶς διατάκτης (²).

Ἄρθρον 160. Ὅταν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀπορρίψῃ πληρωμὴν παρὰ κανόνας γενομένην, εἰ μὲν τὸ ἔνταλμα εἶναι ἐκδεδομένον παρὰ δευτερεύοντος διατάκτου, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν συνεννοούμενος, ἂν ὑπάρχῃ ἀφορμὴ· καὶ μετὰ τοῦ ἐντολέως ὑπουργοῦ, ἀποφασίζει ἂν πρέπη νὰ γίνῃ ἀναγωγὴ κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου ἢ νὰ ἐνεργηθῆ ἢ κατὰ τοῦ ταμίου ἀπόφασις τοῦ συνεδρίου· εἰ δὲ τὸ ἔνταλμα εἶναι ἐκδεδομένον ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ, παραπέμπεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον διὰ ν' ἀποφασίσῃ, καὶ εἰδοποιεῖται ὁ Βασιλεὺς (³).

Ἄρθρον 161. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα περὶ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ λήπτου ἢ τοῦ διατάκτου, λαμβάνουν χώραν καὶ ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρ. 159 ἔγεινε μὲν τὸ ἔνταλμα δεκτὸν ὡς πρὸς τὸν ταμίαν, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὑπεύθυνος ὁ διατάκτης (⁴).

(¹) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 157, 159-161, ἐγκ. ὑπουργ. Οἰκονομ. 95059 τοῦ 1853, Γεν. Λογ. 25 τοῦ 1853. Ὅρα καὶ ἀνωτέρα σ. 221 καὶ ἐπ.

(²) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 44, 157, 158, 160, 161. Ὅρ. καὶ ἀνωτ. σ. 428 καὶ ἐπ.

(³) Σχ. Δ. λογ. ν. 44, 157-161. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 428 καὶ ἐπ.

(⁴) Σχ. Δ. λογ. ν. 44, 157-160. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 428 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 162. Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι εἶνε ὡσαύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπρακτόρων καὶ χρεωστοῦν ν' ἀναπληρωσὶ πᾶν ἔλλειμμα ἀνακαλυφθὲν εἰς τὴν διαχείρισίν των (1).

Κατὰ τὸ δ. 14 Ἰανουαρίου 1932, περὶ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων τοῦ Κράτους (2), **ἄρθρον 41.** «1. Ὁ ταμίης εὐθύνεται προσωπικῶς διὰ τὴν χρηματικὴν διαχείρισιν ὡς καὶ τὴν τῶν ἐνοσῆμων ἐν γένει καὶ ὕλικῶν.—2. Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν χρημάτων ἢ ἐνοσῆμων ἢ ὕλικῶν ἀναφαινομένην εἶτε κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐνεργουμένην ἡμερησίαν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐν τῷ ταμείῳ του ἀξιώσιν, εἶτε κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ αἰφνιδίαν ἐξέλεξις, εἶτε κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς διαχειρίσεώς του, καταλογίζεται οὗτος ἀμέσως δι' ἀπόφασιν τοῦ διευθυντοῦ ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐφαρμοζομένων κατ' αὐτοῦ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ ΣΙΒ' νόμου τοῦ 1852 περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτελεῖται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των.—3. Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τοῦ ταμίου ἀποφάσεως, οὔτε προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐπιτρέπεται διὰ καταγνωσθὲν αὐτῷ ἔλλειμμα.—**Ἄρθρον 42.** Ὁ προϊστάμενος τοῦ γραφείου ἐσόδων εὐθύνεται προσωπικῶς διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν τίτλων ἀπαιτήσεως τοῦ δημοσίου καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν ἢ ἐξ ἀμελείας φθορὰν τῶν ἐμπειστευμένων αὐτῷ στοιχείων καὶ καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ διευθυντοῦ ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ ΣΙΒ' νόμου ἐφ' ὅσον τ' ἀπολεσθέντα στοιχεία δὲν δύνανται ἄλλως ν' ἀναπληρωθῶσι καὶ ὡς ἐκ τούτου προσεγένετο ζημία εἰς τὸ Δημόσιον.—2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τοῦ διευθυντοῦ δύναται νὰ ἀσκηθῆ ἔφεσις παρὰ τοῦ καταλογισθέντος ὑπολόγου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.—**Ἄρθρον 43.** 1. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστιακοῦ γραφείου εὐθύνεται προσωπικῶς διὰ τὸ νόμιμον καὶ ἔγκυρον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐντελλομένων εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.—2. Πᾶσα ἔλλειψις ἢ ἀνωμαλία ἢ πᾶν λογιστικὸν πρόσκομμα προκύπτον κατὰ τὸν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνεργούμενον ἔλεγχον τῶν στοιχείων τῆς διαχειρίσεώς του βαρύνει τὸν λογιστὴν εἰς βάρος ἢ ὑπὲρ τοῦ οὐοίου καταλογίζονται τὰ ποσὰ τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ προσκομμάτων ἐν γένει, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τούτου τῶν οἰκείων φύλλων χρεώσεως, πιστώσεως ἢ ἐπεξεργασίας. Εἰς ἣν περιπίπτουσιν αἱ δι' ἄς τὰ φύλλα ταῦτα ἐκδίδονται ἀνωμαλίας ἐν γένει συνεπάγονται αὐθῆσιν ἢ μειώσιν τοῦ χρηματικοῦ ὑπολοίπου τοῦ διαχειριστικοῦ γραφείου ἐπὶ ζη-

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. 6, 175-180. Ὅρα καὶ ἀνωτ. σ. 429.

(2) Τὸ δ. τοῦτο ἐξεδόθη κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρ. 7 ν. 4953 κατ' ὃ : «Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων καθορίζονται : α') . . . β') . . . γ') Ἡ δικαιοδοσία, ἢ ἀρμοδιότης, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ εὐθύναι τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ τῆς λογοδοσίας αὐτῶν, τηρουμένης πάντοτε ἐν ἰσχύϊ τῆς κατὰ τὰς χειμῆνας διατάξεις ἀρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τῶν ὑπολόγων καὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει.

μία ἢ ὀφείλει τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ ταμιῦ, τότε ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν λαμβάνων ἢ καταβάλλων τὸ ποσὸν αὐτῶν. Διὰ πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ ὑπευθύνου ὑπολόγου πρὸς ἀνσπλήρωσιν τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω φύλλων καταγεγραμμένων ποσῶν ἀποφαίνεται ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ.—8. Προκειμένον περὶ πληρωθῶν ἐνεργηθειῶν ὑπ'εὐθύνην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ταμείου κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 31⁽¹⁾ αὐτός, ἐν περιπτώσει ἀπορρήψεως, ἀντὶ τοῦ λογιστοῦ καταλογίζεται, ὑποχρεούμενος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν φύλλων χρεώσεως ἢ ἐπεξεργασίας.—**Ἄρθρον 44.** Ὁ διευθυντὴς τοῦ ταμείου εὐθύνεται προσωπικῶς καὶ εἰς δόλοκληρον ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶν ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ ταμείου τῶν εἰσπρακτῶν καὶ λοιπῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων ἀναφανέν ἔλλειμμα ἀλλὰ μόνον ἕνεκα δόλου ἢ ἀμελείας.—2. Εὐθύνεται ἐπίσης καὶ ὑποχρεοῦται εἰς ἀνόρθωσιν πάσης ζημίας τοῦ Δημοσίου προελθούσης ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας αὐτοῦ περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ἢ ἄλλων εἰδικῶν διατάξεων ἐπιβαλλομένων αὐτῷ ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων.—3. Περὶ τῆς εὐθύνης τοῦ διευθυντοῦ ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν ἀποφαίνεται ὁ ὑπουργὸς εὐθύνῃς τοῦ διευθυντοῦ ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιπτώσεσιν ἀποφαίνεται ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.—4. Κατὰ τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἔφρσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιδιδόμενη πρὸς τὸν ὑπουργὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.—5. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ ἐξ ὑπαρχῆς ἀκυρότητος τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεώς του νὰ διαβιβάσῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τὴν ἔφρσιν μετὰ τῶν ἐγγράφων ἀντιρρησῶν του πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὅπερ, ἐντὸς προθεσμίας ἐνός μηνὸς ἐπίσης ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸ διαβιβάσεως τῆς ἐφέσεως, ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἐν γενικῇ συνεδριάσει τὴν ἀπόφασίν του, ἣτις ὀριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος οὖσα ἐκτελεῖται, ἐν περιπτώσει ἐπικυρώσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς ἐφρεσβλήτου ἀποφάσεως, διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.—6. Κατὰ τῶν καταλογιστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τῶν διευθυντῶν ταμείων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὀργάνων δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.—**Ἄρθρον 45.** 1 Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ταμείου πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεων, εὐθύνεται διὰ τὴν ἐγκαιρὸν εἰσπραξίν τῶν εἰς τὸ ταμεῖον του βεβαιωθέντων ἐσόδων ἐν γένει κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 80 καὶ 82⁽²⁾ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ὀφείλει νὰ δικαιολογήσῃ πᾶσαν καθυστέρησιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Γεν. Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ).—Πρὸς τοῦτο ὀφείλει μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπουργεῖον κατάστασιν τῶν καθυστερουμένων ἐσόδων τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους κατὰ

(1) Ἡ διάταξις ἔχει ὡς ἐξῆς : «4. Πᾶσαν τυχὸν παρατηρηθησομένην ἔλλειψιν ἢ ἀνωμαλίαν αὐτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ λογιστικοῦ γραφείου ἀναφέρει πρὸς τὸν διευθυντὴν, ὅστις ἐπιμελεῖται τῆς τακτοποιήσεως αὐτῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Ἐὰν αἱ ἐλλείψεις καὶ αἱ ἀνωμαλίαι εἴνε τοπικαὶ ἢ ἀφορῶσι τὰ συνημμένα δικαιολογητικά, ὁ δὲ διευθυντὴς δὲν εὐρίσκει ταῦτα οὐσιώδεις καὶ δυναμέναις νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἄρνησιν ἢ ἀναβολὴν τῆς πληρωμῆς, δύναται νὰ διατάξῃ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ὑπ' εὐθύνην του ἐξόφλησιν τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ τίτλων. Ἐγγράφος ἐντολὴ τοῦ διευθυντοῦ συνάπτεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ λογιστικοῦ γραφείου εἰς τὸ ἐξοφληθησόμενον χρηματικὸν ἐνταλμα ἢ τίτλον».

(2) Ὅρα κατ. σ. 434

τά δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα καί ν' ἀποδείξῃ ἐγγράφως ὅτι ἔλαβε πάντα τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων συγχωρούμενα κατὰ τῶν καθυστερούντων ὀφειλετῶν μέτρα καί ὅτι παρηκολούθησεν ἐπιμελῶς καί συντόμως τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀποφασίζει περὶ τῆς εὐθύνης τῶν διευθυντῶν τῶν ταμείων καί μέχρις ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀφ' ἧς περιήλθεν ἡ λογοδοσία εἰς γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐκδίδει τὰς ἀποφάσεις του ἀπαλλάσσων τούτους ἢ ἄλλως ἐφαρμόζων τὰς ἀνωτέρω σχετικὰς διατάξεις».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 80** κώδικος νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων (Δ. 24 Ὀκτ. 1931): «Οἱ διευθυνταὶ τῶν ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐγκαιρὸν εἰσπραξίν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ἐγκαιρῶς κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τῶν νόμων τούτου ἐπιτρέπονται.— Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστέρήσεως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 500 δραχμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ βαρυτέρας πειθορχικῆς ποινῆς μέχρι καί τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.— Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν αὐτήν τιμωρία τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγήν αὐτοῦ.— Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως οἱ διευθυνταὶ τῶν Ταμείων διώκονται πειθαρχικῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐὰν 1) παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας προθεσμίαν πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐσόδων.—2) Παρέλειψαν νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῶν λογοδοσίαν ἢ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον.—2) Παρέλειψαν νὰ καταγγείλουν τοὺς ἐπιφορισμένους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν».

Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρον 82** τοῦ αὐτοῦ κώδικος: «Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις τῶν ὑπαίτιων ἐν ἄρθροις 75—80 παραλείψων, ἀσκεῖται ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων ἀρχῶν ἢ Συμβουλίων καί μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων διαγραφομένην δι' ἕκαστον τῶν ὑπαίτιων πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.— Οἱ ὑπαίτιοι τῶν ἄνω παραλείψων τελούντες ἐν δόλῳ καταδικάζονται καί ποινικῶς τιμωρούμενοι κατὰ τὸ **ἄρθρον 182** τοῦ ποινικοῦ νόμου.— Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑλάρχουσα ἀστικὴ εὐθύνη ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 75—81 παραλείψων, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 77, καταργεῖται (1)

2. Εἰδικοὶ ταμίαι. (2)

Ἄρθρον 163. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι (τελῶναι, ἀλαταποθηκάριοι, κτλ.) ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουσιν τοὺς φόρους, ὅταν

(1) Ἡ ἐξάιρεσις ἀφορᾷ τοὺς δικαστικοὺς γραμματεῖς, τοὺς διαχειριστὰς τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τὰς προξενικὰς Ἀρχάς, ἐφόσον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις.

(2) Περὶ εἰδικῶν ταμιῶν, ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, *Τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία*, §§ 85, 92 (τόμ. I. σ. 424-437-453-454).

δὲν εἶναι καταλογισμένοι ἀπὸ ἄλλην ἀρχὴν, φανερόνουν εἰς τοὺς φορολογουμένους τὸ ὀφειλόμενον ἀπ' αὐτοὺς ποσόν, εἰσπράττουν τὰ χρήματα καὶ ἐκβιάζουσιν, χρείας τυχούσης, τὴν πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ περὶ καταδιώξεως νόμους καὶ κανονισμούς. (¹)

Ἄρθρον 164. Τὰ εἰσπραττόμενα παρ' αὐτῶν χρήματα παραδίδονται εἰς τοὺς ταμίαις κατὰ δεκαήμερον. Ἐὰν ὅμως ἢ εἰς ἓν ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνήκουσα εἰσπραξις εἶναι μικροτέρα τῶν ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ παράδοσις γίνεται κατὰ μῆνα. (²)

α'. Βιβλία, ἔγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 165. Πᾶς εἰδικὸς ταμίαις ὀφείλει νὰ ἐγγράφῃ ὅλας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεώς του εἰς τὰ διὰ τῶν κανονισμῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας προσδιορισμένα βιβλία. (³)

Ἄρθρον 166. Διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον καὶ νὰ παραδίδουν αὐτὸ εἰς τὸν πληρωτὴν, καὶ ἂν δὲν ἤθελε τὸ ζήτησιν.

Τοῦ κανόνος τούτου ἐξαιροῦνται αἱ λιανικαὶ εἰσπράξεις τῶν τελῶν τοῦ χαρτοσήμου καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη. (⁴)

Ἄρθρον 167. Οἱ εἰρημένοι ὑπόλογοι παραδίδοντες ἢ ἀποστέλλοντες εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα χρήματα ἢ ὁμολογίας φορολογουμένων ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσι διὰ μὲν τὰ χρήματα, γραμμάτια παραλαβῆς, διὰ δὲ τὰς ὁμολογίας, διπλότυπον εἰσπρακτέων. (⁵)

Ἄρθρον 168. Οἱ προϊστάμενοι ἐξελέγχουν τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς διατελούντων, ἐπιθεωροῦντες τὰ βιβλία αὐ-

(¹) Σχ. Δ. λογ. v. ἄρθρ. 42.

(²) Σχ. Δ. λογ. v. ἄρθρ. 140, 167, 203.

(³) Σχ. Δ. λογ. v. ἄρθρ. 147, 148, 195, 196.

(⁴) Σχ. Δ. λογ. v. ἄρθρ. 144.

(⁵) Σχ. Δ. λογ. v. ἄρθρ. 164, 203.

τῶν, καταμετροῦντες τὰ εἰς χειρὰς τῶν χρήματα καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τοῦ λογαριασμοῦ αὐτῶν, κατὰ τὰ περὶ ἐκάστης ὑπηρεσίας εἰδικῶς ὠρισμένα. (¹)

β'. Ἀπόδοσις λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 169. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι χρεωστοῦν νὰ διευθύνουν κατὰ μῆνα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν τῶν εἰσπράξεων, πληρωμῶν καὶ παραδόσεων αὐτῶν τε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦς διατελούντων. (²)

Ἄρθρον 170. Οἱ προϊστάμενοι εἶναι ἅπ' εὐθείας ὑπόλογοι εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ παρουσιάζουν κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς των ἐπ' ὀνόματι καὶ ἐπὶ προσωπικῇ εὐθύνῃ των. (³)

γ'. Εὐθύνη.

Ἄρθρον 171. Πᾶς προϊστάμενος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τὰ ὁποῖα προσλαμβάνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ διαχειρίσιν· ἡ εὐθύνη αὕτη δὲν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἐσόδων τῶν ὑπ' αὐτὸν διατελούντων, τοῦ ὁποίου δὲν ἠδύνατο ὁ προϊστάμενος νὰ ἐπιβλέψῃ τὴν παράδοσιν ἢ τὴν τακτικὴν χρῆσιν. (⁴)

Ἄρθρον 172. Ὄταν ὁ ὑπόλογος ἀναπληρώσῃ ἕξ ιδίων του ἔλλειμμα τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπαλλήλων του, ἀντικαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων χρημάτων ἢ κτημάτων, τοῦ προσώπου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ὑπαλλήλου. (⁵)

Ἄρθρον 173. Ὅλοι οἱ ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκο-

(¹) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 170, 171.

(²) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 42, 201.

(³) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 42, 168, 171, 172, 201.

(⁴) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 168, 170.

(⁵) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 156.

νομικῶν διατελοῦντες ὑπόλογοι εἶναι ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ἐπιφορ-
τίζονται νὰ εἰσπράξωσι δικαιώματα τοῦ δημοσίου. Χρεοῦνται
ἐπομένως εἰς τοὺς ἐνιαυσίους λογαριασμούς των διὰ τὸ ὅλον αὐ-
τῶν, καὶ ὀφείλουν ν' ἀποδεικνύωσι τὴν ἐντελῆ εἰσπραξίν των,
καὶ τὴν ἔγκαιρον παράδοσιν εἰς τὰ ἀρμόδια ταμεῖα. (1)

Ἄρθρον 174. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι ἀπαλλάττονται τῆς εὐ-
θύνης, ὅταν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ὅλα τὰ μέτρα καὶ ἐνήρη-
σαν ἐν δέοντι καιρῷ ὅλας τὰς καταδιώξεις κατὰ τῶν ὀφειλετῶν
τοῦ δημοσίου συμφώνως μὲ τὸν νόμον. (2)

3. Εἰσπράκτορες. (3)

Ἄρθρον 175. Οἱ εἰσπράκτορες συνάζουν τὰ ὀφειλόμενα
ἀπὸ ἕνα ἕκαστον τῶν φορολογουμένων ἢ ἄλλων ὀφειλετῶν ἐπὶ
τῇ βάσει τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς φορολογικῶν πινάκων
ἢ ἄλλων τίτλων, καὶ ἐνεργοῦν, χρείας τυχούσης, τὴν καταδιώξιν
αὐτῶν κατὰ τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων ταμιῶν. (4)

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 8** τοῦ ν. ΒΡΗ' τοῦ 1892 : «Μόνον δυνάμει ἀκριβοῦς
ἀντιγράφου φορολογικοῦ καταλόγου, εὐκρινῶς ὀρίζοντος τοὺς ὀφειλέτας
καὶ τοὺς εἰσπραξίμους φόρους καὶ δυνάμει ρητῆς τοῦ ἀρμοδίου ταμίου
ἢ ὑποταμίου ἐντολῆς περὶ τῆς ὑπὸ ὄρισμένου εἰσπράκτορος εἰσπράξεως
ἐπιτρέπεται τοῖς δημοσίοις εἰσπράκτορσιν ἢ εἰσπραξίς δημοσίων, δημο-
τικῶν, ἢ κοινοτικῶν ἐσόδων.—Τὴν εἰσπραξίν ταύτην βεβαιοῖ πάντοτε ὁ
εἰσπράκτωρ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τε τοῦ στελέχους τοῦ διπλοτύπου
εἰσπράξεως καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν φορολογούμενον διδομένου ἀποσπάσμα-
τος.—Πᾶς φορολογούμενος, ἢ ὁ κατ' ἔγγραφον ἢ προφορικὴν ἐντολὴν
ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, πληρώνων τοὺς φόρους του δικαιούται νὰ βεβαιώ-
σῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου
εἰσπράξεως καὶ νὰ βεβαιωθῇ ἂν ἀληθῶς τοσοῦτον, ὅσον ζητεῖται, σημει-

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 174.

(2) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 153, 154, 156, 172, 173.

(3) Περὶ τῶν βοθητικῶν τῶν ταμιῶν ὀργάνων, ὅρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ, Τὰ
Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία**, § 83 (τομ. I. σ.
421-422).

(4) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 6, 140, 176, ν. ΣΞΔ' τοῦ 1853, ἄρθρ. 12, ἄρθρ. 15
ν. ΒΡΗ' τοῦ 1892, ἄρθρ. 8.

ᾧται ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ χρέος του ἂν ἐδόθη ρητῇ περὶ τῆς εἰσπράξεώς του ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ταμίου ἢ ὑποταμίου παραγγελία καὶ ἂν τὸ διπλότυπον βιβλίον εἰσπράξεως εἶναι τεθεωρημένον καὶ ἐσφραγισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.—Ἐὰν ὁ φορολογούμενος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν ἠδυνήθη, μὴ γινώσκων γραφὴν, ἢ ἀπέφυγεν ὄπωπός ποτε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὀφείλει ὁ εἰσπράκτωρ μετ' ἐνὸς μάρτυρος νὰ πιστοποιήσῃ τοῦτο ἐπὶ τοῦ στελέχους τοῦ βιβλίου εἰσπράξεως.—Δημόσιοι εἰσπράκτορες εἰσπράττοντες φόρους ἢ ἄλλα ἔσοδα ἄνευ καταλόγου συντεταγμένου κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταδιώκονται ποινικῶς ἐπὶ καταπίεσει καὶ ὡς ἔνοχοι ὑπεξαίρεσεως.—Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται ὅ τε δημόσιος εἰσπράκτωρ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στελέχους ὑπογράψας μάρτυς, ἂν ἀποδειχθῇ οἰαδήποτε ἀσυμφωνία μεταξὺ τοῦ στελέχους τούτου καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἀποκοπέντος διπλοτύπου εἰσπράξεως».—Οἱ εἰσπράκτορες διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας εἰσπράξεις ἐκδίδουσιν ἀπόδειξιν καλουμένην **διπλότυπον εἰσπράξεως**, οὗτινος ὁ τύπος ἐκανονίσθη διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 13 Νοεμβ. 1893, ὁρίζοντος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν διπλοτύπων εἰσπράξεως

Ἄρθρον 176. Οἱ ταμίαι προσδιορίζουν τὰς περιόδους, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ παραγγελιοδόχοι αὐτῶν εἰσπράκτορες ὀφείλουν νὰ παραδίδουν εἰς αὐτοὺς τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα, ἀλλὰ δὲν συγχωρεῖται ποτὲ τὰ ὑπερβαίνῃ ἐκάστη περίοδος ἓνα μῆνα (!).

α'. Βιβλία, ἔγγραφα καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 177. Διὰ πᾶσαν εἴσπραξιν ὀφείλουν νὰ ἐκδίδουν ἀποδεικτικόν, ἐκκοπτόμενον ἀπὸ βιβλίον διπλότυπον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει καὶ ὡς βιβλίον ταμείου· τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο ἐπιδίδεται καὶ ἂν δὲν ἠθελε ζητηθῇ ἀπὸ τὸν πληρωτὴν.

Ἄρθρον 178. Οἱ εἰσπράκτορες, παραδίδοντες τὰ χρήματα εἰς τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίας, λαμβάνουσι τακτικὰ γραμμᾶτια παραλαβῆς, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων οἱ ταμίαι ἐξελέγχουν τὸ ἀκριβὲς τῆς εἰσπράξεως (*).

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 26** δ. 14 Ἰαν. 1932, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους. «1. Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας

(!) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 140, 175, 178, ἐγκ. Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 14 Ἰουνίου 1855.

(*) Σχ. Δ. λογ. ν. ἄρθρ. 176.

τοῦ ταμείου δημόσιοι εισπράκτορες ὡς καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ λοιποὶ ἐπὶ τῆς εισπράξεως ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰς εἰς χεῖράς των εισπράξεις κατὰ δεκαπενθήμερον ἢ καὶ ἐνωρίτερον κατὰ τὴν κρίσιν καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου.—2. Οἱ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ταμείου δημόσιοι εισπράκτορες παραδίδουσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰς εἰς χεῖράς των εισπράξεις καθ' ἑκάστην ἑσπέραν.—3. Ἐπὶ τῇ παραδόσει τῶν εισπράξεων ἐκδίδεται καὶ παραδίδεται εἰς τοὺς ἀνωτέρω γραμματίων ὑπὸ τὸν χρηματιστικὸν λογαριασμὸν «τακτοποιητέαι εισπράξεις εἰδικῶν ὑπολόγων» συντασσομένης ὀπισθεν τοῦ στελέχους τοῦ τελευταίου διπλοτύπου τοῦ οἰκείου βιβλίου διπλοτύπου εισπράξεως σχετικῆς πράξεως ὑπογραφομένης παρὰ τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ προϊσταμένου τοῦ λογιστικοῦ γραφείου καὶ τοῦ εισπράκτορος.—4. Οἱ δημόσιοι εισπράκτορες καὶ λοιποὶ ἐπὶ τῆς εισπράξεως ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται ὅπως παραδίδωσι καὶ λοιποὶ ἐπὶ τῆς εισπράξεως ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται ὅπως παραδίδωσι καὶ τὰ συμπληρούμενα βιβλία διπλοτύπων εισπράξεως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ταμείου. Μετὰ τῶν βιβλίων τούτων ὀφείλουσι νὰ παραδίδωσι καὶ τὰ καλύπτοντα τὸ σύνολον τῶν εισπράξεων γραμμάτια τὰ ἐκδοθέντα ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «τακτοποιητέαι εισπράξεις εἰδικῶν ὑπολόγων». — Ὅρα καὶ τὰ καθοριζόμενα περὶ συγκεντρώσεως εἰς Τράπεζαν Ἑλλάδος.

β'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 179. Οἱ εισπράκτορες δίδουν λόγον τῆς διαχειρίσεώς των εἰς μόνον τοὺς ἐντολεῖς αὐτῶν ταμίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παραδίδουν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ τῆς διαχειρίσεώς των, ὅλα των τὰ βιβλία.

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 4** τοῦ ν. ΥΚΑ' τοῦ 1857: «Οἱ ταμῖαι ἐξελέγχοντες τὰς διαχειρίσεις τῶν ὑφ' ἑαυτοὺς εισπρακτόρων ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσιν ἀποφάσεις αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τοὺς εισπράκτορας ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ ταμίου.—Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων συγχωρεῖται μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπιδόσεως, καὶ ἐπεκτεινομένης ἐπὶ μακροτέρων ἀποστάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 195 καὶ 196 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.—Ἡ ἐφεσις ἐπιδίδεται πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν ταμίαν ἐπὶ ἀποδείξει, ἢ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν.—Αἱ ὀριστικαὶ καταστάσεις ἀποφάσεις τῶν ταμίων ἐκτελοῦνται διοικητικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ταμίου, τοῦ ὁποιοῦ ἢ πρὸς τὸν δημόσιον εὐθύνην κατὰ τὸ ἄρθρον 180 τοῦ μνησθέντος ΣΙΒ' μένει ἀναλλοίωτος. Κατ' αὐτῶν προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν ἐπιτρέπεται». Σχ. Δ. ν. ἄρθρ. 162, 180 ἐγκ. Γεν. Λογ. 10041 τοῦ 1857.

γ'. *Ευθύνη.*

Ἄρθρον 180. Οἱ εισπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ταμίας· οὗτοι δὲ πρὸς τὸ δημόσιον (1).

Κατὰ τὸ δ. 14 Ἰαν. 1932, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταμείων τοῦ Κράτους: **Ἄρθρον 14** Οἱ εισπράκτορες ὡς εἰδικὰ ὄργανα τῆς εἰσπράξεως, ὀφείλουσιν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τοῦ προϊσταμένου των διευθυντοῦ τασσομένων προθεσμιῶν νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν εἰσπραξίν ἐσόδου, οὔτινος ἀνετέθη αὐτοῖς ἢ εἰσπραξις, ἐφαρμόζοντες τὰ ἐπιτρεπόμενα αὐτοῖς κατὰ τῶν δυστροποῦντων ὀφειλετῶν καταδιωκτικὰ μέτρα.— 2. Εἰς τοὺς εισπράκτορας δύναται νὰ ἀνατρεθῇ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ἢ ἐνέργεια πληρωμῶν πάσης φύσεως διὰ λογαριασμὸν τοῦ ταμίου, τ' ἀντίτιμα τῶν ὁποίων παραδίδουσιν ἀντὶ μετρητῶν εἰς λογαριασμὸν τῶν εἰσπράξεων των.—3. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ περιέρχονται ἐκ περιτροπῆς ἅπαντα τὰ χωρία τῆς δικαιοδοσίας των πρὸς ἐνέργειαν τόσον τῶν εἰσπράξεων ὅσον καὶ τῶν πληρωμῶν κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ διδομένας αὐτοῖς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας. Ἐπὶ εἰδικοῦ βιβλίου θέλει πιστοποιεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀτυνομικῶν ἀρχῶν ἢ ἐλλείπει τούτων ὑπὸ τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων ἢ ἡμέρα τῆς εἰς ἕκαστον χωρίον ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεως αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ἢ ἀνωτέρω πιστοποιήσις χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ διδασκάλου. **Ἄρθρον 40.**—1. Οἱ εισπράκτορες, γραμματεῖς ποινικῶν δικαστηρίων καὶ λοιποὶ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπάλληλοι λογοδοτοῦσι διὰ τὴν χρηματικὴν αὐτῶν διαχειρίσιν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Ταμείου κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα τὰ ὀριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 26 τοῦ παρόντος Διατάγματος. (1)— 2. Διὰ πᾶν χρηματικὸν ἔλλειμμα παρουσιαζόμενον ἐν τῇ διαχειρίσει αὐτῶν ἀποφαίνεται ὁ διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 199 τοῦ ΣΙΒ' νόμου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των. Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν οὔτε προσφυγὴ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια ἐπιτρέπεται.— **Ἄρθρον 48.**—1. Οἱ δημόσιοι εισπράκτορες πλὴν τῆς εὐθύνης αὐτῶν ἐκ τῆς χρηματικῆς των διαχειρίσεως εὐθύνονται ἀπολύτως καὶ διὰ τὴν ἔγκαιρον καὶ ἐντὸς τῆς ταχθείσης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου των διευθυντοῦ προθεσμίας εἰσπραξίν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς δημοσίων ἐσόδων.—2. Οὗτοι ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ταχθείσης προθεσμίας ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι τὰ τυχόν ἀπομείναντα καθυστερήματα καὶ ἀποδείξωσιν ἐγγράφως ὅτι ἤσκησαν κατὰ τῶν ὀφειλετῶν ἅπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου συγχωρούμενα καταδιωκτικὰ μέτρα.—3. Ο διευθυντὴς τοῦ ταμείου ἐντὸς ἐνὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποβολῆς τῆς λογοδοσίας τοῦ εισπράκτορος ἀποφαίνεται περὶ τῆς εὐθύνης αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Κατὰ τὸ ἄρθρον 81 κώδικος εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων (δ. 24 Αὐγ. 1931): «Οἱ εισπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων των διευθυντῶν τῶν Ταμείων, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐντὸς τῆς ἐγγράφως τασσομένης αὐτοῖς προθε-

(1) Σχ. λογ. ν. ἄρθρ. 162, 179, ν. ΥΛΣ' τοῦ 1871, ἄρθρ. 57, ὄπερ ὄρα κατωτέρω, ν. ΑΡΝΔ' τοῦ 1884, ἄρθρ. 9, ὄπερ ὄρα ἀνωτέρω σ. 181, γνωμοδ. Δ Συμβούλου 57038 τοῦ 1908.

σμίας τὰ ἔσοδα ὧν τοῖς ἀνετέθη ἡ εἰσπραξις.—Οἱ διευθύνται τῶν ταμείων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει μεταθέσεως εἰσπράκτορος ἢ ἄλλως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἔγγραφον δικαιολόγησιν τῶν ἐναπομεινάντων καθυστερημάτων.—Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ταύτης τῶν εἰσπρακτῶρων ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἠτιολογημένως ὁ προϊστάμενος αὐτῶν διευθυντῆς τοῦ Ταμείου ἐπιβάλλον ὁ ἴδιος τὴν ἀνάλογον ποινὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προκαλῶν ἀρμοδίως ταύτην.—Ἡ τιμωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ».

4. Εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἶδη

Ἄρθρον 181. Οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων φόρων εἰς εἶδη διοριζόμενοι ἐπιστάται ἐκκαθαρίζουν καὶ καταλογίζουν τὸν παρ' ἐκάστου φορολογουμένου ὀφειλόμενον φόρον καὶ φροντίζουν περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς αὐτῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου προσδιοριζομένης προθεσμίας.

Διὰ τὴν εἰσπραξίν δημοσίων φόρων εἰς εἶδος ὁ λογιστικὸς νόμος ἀναγνωρίζει ἰδιαιτέραν τάξιν εἰσπρακτῶρων, οὓς φέρει ὑπὸ τὸ ὄνομα *ἐπιστάται*. Ἄλλ' ἢ εἰσπραξις φόρων εἰς εἶδος ἄλλοτε ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν, ἤδη κατηργήθη. Ἐπομένως, αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εὐρίσκονται ἐν ἀχρησίᾳ. Ἐπιτρέπεται ἔξαιρετικῶς ἢ εἰσπραξις εἰς εἶδος ἀμέσων τινῶν φόρων, ἐνοικιαζομένων, τοῦ ἐνοικιαστοῦ καταβάλλοντος εἰς χρῆμα τὸ μίσθωμα.

Κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἐν τῇ εἰς εἶδος φορολογία συμμετέχουσι τρεῖς ἀρχαί : α') *οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι*, ὡς ἀρχὴ ἐπιτηροῦσα καὶ ἐξελέγχουσα· β') *οἱ ἀποθηκάριοι*, ὡς ἀρχὴ διαχειριστικὴ τῶν εἰσπραττομένων εἰδῶν καὶ γ') *οἱ ἐπιστάται*, ὡς ἀρχὴ εἰσπράττουσα τοὺς εἰς εἶδος φόρους. Εἶνε δ' ἅπαντες οὗτοι ὑπόλογοι ἀπέναντι τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Συλλογίου.

Κατὰ ταῦτα, οἱ ἐπιστάται ἐκκαθαρίζουσι καὶ καταλογίζουν τὸν παρ' ἐκάστου φορολογουμένου ὀφειλόμενον φόρον, μεθ' ὃ μεριμνῶσι περὶ τῆς εἰσπράξεως καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μεταφορᾶς τῶν εἰσπραττομένων εἰδῶν, ἐντὸς τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὀριζομένης προθεσμίας.

Οἱ εἰς εἶδος ἀποδιδόμενοι φόροι παραλαμβάνονται παρὰ τῶν ἀποθηκάρων τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν, οἵτινες διαθέτουσιν αὐτοὺς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιχειρηματικοῦ Συλλογίου.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰς εἶδος φόρων ὁρίσθη, ὅπως οἱ ἐπιστάται συντάσσωσιν ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν φορολογουμένων καὶ ἐκδίδωσιν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν διπλότυπα φορολογίας. Τηροῦσι δ' οἱ μὲν ἐπιστάται βιβλίον καθημερινὸν τῶν εἰσπραττομένων καὶ τῶν μετακομιζομένων εἰδῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην, οἱ δὲ κεντρικοὶ ἀποθηκάριοι βιβλίον ἀποθήκης καὶ διπλότυπον βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποταμιευμένων εἰδῶν.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι ἐξελέγχουσι τὸ ἀκριβὲς τῆς φορολογίας καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας. Πρὸς τοὺς οἰκονομικούς δ' ἐφόρους οἱ ἐπιστάται δίδουσι γενικὸν λογαριασμόν, βεβαιοῦντες τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῆς διὰ πράξεώς των, ἐφ' ὧν ἀποφαίνεται ὀριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείων.

Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν ἀποστέλλουσι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰς παρ' αὐτοῦ προσδιωρισμένας προθεσμίας, διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ ἐκάστου ἐξ αὐτῶν εἰδῶν, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀποθηκῶν ἢ καὶ πανόμενοι τῆς ὑπηρεσίας δίδουσι γενικὸν λογαριασμόν συνοδευόμενον μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Ἐπὶ τῶν ἑλλειμμάτων ἀποφαίνεται ἠτιολογημένως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ λογαριασμοὶ δὲ τῶν ἀποθηκαρίων τούτων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, προσαγομένων ὡς στοιχείου ἐλέγχου αὐτῶν καὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιστατῶν, κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰρημένα.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν καταλογισμόν καὶ διὰ πᾶσαν παραλείψιν φόρων, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν αὐτῶν καὶ τὴν εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας φύλαξιν αὐτῶν.

Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εὐθύνονται διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεξιν τῶν πράξεων τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀποθηκαρίων. (Λογ. ν. ἀρθρ. 181—191).

Ἔρθρον 182. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν παραλαμβάνουσι τοὺς εἰς εἶδη ἀποδιδομένους φόρους καὶ διαθέτουν αὐτοὺς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

α'. Βιβλία, ἐγγράφαι καὶ ἔλεγχος.

Ἔρθρον 183. Οἱ ἐπιστάται τῶν εἰς εἶδη ἀποδιδομένων φόρων συντάσσουν ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν φορολογουμένων καὶ ἐκδίδουν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν διπλότυπα φορολογίας,

κρατοῦν δὲ καθημερινὸν βιβλίον τῶν εισπραττομένων καὶ τῶν εἰς τὴν κεντρικὴν ἀποθήκην μετακομιζομένων εἰδῶν.

Ἄρθρον 184. Οἱ κεντρικοὶ ἀποθηκάριοι κρατοῦν διὰ τὰ προϊόντα τῶν φόρων βιβλίον ἀποθήκης καὶ διπλότυπον βιβλίον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς τῶν ἀποταμιευομένων εἰδῶν.

Ἄρθρον 185. Τὸ ἀκριβὲς τῆς φορολογίας καὶ τῆς εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐξελέγχεται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων.

β'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 186. Εἰς τὸ τέλος τῆς φορολογίας οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται δίδουν γενικὸν λογαριασμὸν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους, οἵτινες βεβαιοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπεξεργασίας αὐτῶν διὰ πράξεώς των· ἐπὶ τῶν πράξεων τούτων ἀποφαίνεται ὀριστικῶς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον.

Ἄρθρον 187. Οἱ ἀποθηκάριοι τῶν κεντρικῶν ἀποθηκῶν ἀποστέλλουν διὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐφόρων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὰς παρ' αὐτοῦ προσδιοριζομένας ἐποχὰς κατάστασιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν. Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἢ κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τῶν ἀποθηκῶν, καθὼς καὶ ὅταν παυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, δίδουν διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ λογαριασμὸν, συνωδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἑλλειμμάτων τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον ἀποφαίνεται ὀριστικῶς· αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργεῖου πρέπει νὰ εἶνε αἰτιολογημέναι.

Ἄρθρον 188. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἀποθηκαρίων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον· ὡς μέσα δὲ ἐλέγχου αὐτῶν προσάγονται καὶ οἱ γενικοὶ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιστατῶν, ἐξηλεγμένοι κατὰ τὸ ἄρθρ. 186.

γ'. Εὐθύνη.

Ἄρθρον 189. Οἱ ἐπιστάται εἶνε προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκκαθάρισιν καὶ τὸν καταλογισμὸν καὶ διὰ πᾶ-

σαν παράλειψιν φόρων, τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν αὐτῶν καὶ τὴν μετακομιδὴν των εἰς τὰς κεντρικὰς ἀποθήκας.

Ἄρθρον 190. Οἱ ἀποθηκάριοι εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν καὶ τὴν ἀκριβῆ διαχειρίσιν τῶν ἐν τῇ ἀποθήκῃ εἰδῶν.

Ἄρθρον 191. Οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν καὶ ἐξέλεγξιν ὅλων τῶν πράξεων τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἀποθηκαρίων.

5. Κεντρικὸν ταμεῖον. (¹)

Ἄρθρον 192. Τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παραλαμβάνει τὰ τῶν ἄλλων ταμεῖων διαθέσιμα χρήματα, καὶ ἐφοδιάζει μὲ χρήματα ὅσα ταμεῖα ἔχουν ἀνάγκη.

Διευθύνει τὰ τῆς γενικῆς ἀποθήκης τοῦ χαρτοσήμου, ἔχει τὴν φροντίδα τῆς ἀποστολῆς χαρτοσήμου εἰς τὰ λοιπὰ ταμεῖα καὶ δίδει κατ' ἔτος γενικὸν λογαριασμὸν περὶ αὐτοῦ.

Ἐκπληροῖ χρῆν ἑπαρχιακοῦ ταμίου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βασιλείου· ὅλαι ἐπομένως αἱ περὶ καθηκόντων βιβλίων, ἐγγραφῶν, ἐλέγχου, ἀποδόσεως λογαριασμῶν καὶ εὐθύνης τῶν ἐπαρχιακῶν ταμιῶν διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν κεντρικὸν ταμίαν.

Ἄρθρον 193. Ἐκ τῶν συγκεντρουμένων εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον χρημάτων, ὅσα ὑπερβαίνουν τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατατίθενται εἰς ἀποθεματικὸν τρίκλειδον ταμεῖον καὶ τὸ μὲν τῶν κλειδίων κρατεῖται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ δὲ παρὰ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου, καὶ τὸ τρίτον παρὰ τοῦ ὑποταμίου.

Μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεῦσης καὶ τῆς συνεπείᾳ τούτου συγκεντρώσεως τῶν εἰσπραξέων καὶ πληρωμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡ ὑπηρεσία τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἠτόνησε.

(¹) *Περὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου, ὅσα Β. Δ. Γεωργαντᾶ, τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἑλλ. Οἰκον. Νομοθεσία § 86 (τόμ. I σ. 437—438).*

6. Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τοὺς ὑπολόγους ἐν γένει.

α'. Ἐγκαθίδρυσις.

Ἄρθρον 194. Πᾶς ὑπόλογος ὀφείλει νὰ δώσῃ ἐγγύησιν εἰς χρήματα ἢ κτήματα, οὔτε συγχωρεῖται νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρέη του πρὶν παρουσιάσῃ ἀπόδειξιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως καὶ δώσῃ τὸν ὄρκον του εἰς τὴν διωρισμένην ἀρχήν.

Οἱ ἰδιαίτεροι νόμοι ἐκάστης ὑπηρεσίας προσδιορίζουν τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως. (1)

β'. Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος.

Ἄρθρον 195. Τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων, ἐκτὸς τῶν βοηθητικῶν, μονογραφοῦνται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν μονογράφησιν αὐτῶν εἰς ἐπίτροπόν του.

Ἡ μονογράφησις συνίσταται εἰς τὴν ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου φύλλου δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων σημείωσιν τοῦ αὐξοντος ἀριθμοῦ τῶν σελίδων καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ τελευταίου φύλλου βεβαίωσιν τοῦ ποσοῦ αὐτῶν· εἰς ἕκαστον φύλλον τίθεται ἡ μονογραφή, ἥτοι τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸ πρῶτον καὶ τελευταῖον ὀλόκληρος ἢ ἀπογραφή αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων, διπλότυπα ἀποδεικτικὰ εἰσπράξεων, γραμμᾶτια παραλαβῆς καὶ χρηματικὰ γραμμᾶτια ὅλοι οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουν νὰ σημειῶσιν ὄχι μόνον δι' ἀραβικῶν χαρακτήρων, ἀλλὰ καὶ ὀλογράφως τὰ ποσὰ τῶν παραδιδομένων εἰς αὐτοὺς χρηματικῶν τίτλων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν εἰσπραττομένων χρημάτων. (2)

Ἄρθρον 196. Ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλία τῶν δημοσίων ὑπολόγων ἀνήκουσιν εἰς τὸ Δημόσιον καὶ κλείονται κατὰ τὴν 31

(1) Σχ. Δ. λογ. ν. ἀρθρ. 129—132, ὅρα ἀνωτέρω ὑπ' αὐτὰ ἐρμηνείαν, σ. 150·

(2) Δ. λογ. ν. ἀρθρ. 143, 146—148, 165, 166, 177, 178, 183, ὅρα ἀνωτέρω ὑπ' αὐτὰ ἐρμηνείαν.

Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τῶν ὑπολόγων. Τὸ κλείσιμον τῶν βιβλίων γίνεται ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἢ ἄλλων τοῦ Κράτους ἀρχῶν, εἴτε ἐνώπιον οἰκονομικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις ἢ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς καὶ ναυτικοῖς, οἵτινες καταγράφουσι συγχρόνως ἐν λεπτομερεία τ' ἀποτελοῦντα τὸ ἐν τοῖς ταμείοις χρηματικὸν ὑπόλοιπον ἀντίτιμα καὶ καταμετροῦσι τὰ ὑπάρχοντα μετρητὰ καὶ τὸν ὑπάρχοντα σφραγιστὸν ἐν γένει χάρτην, ὡς καὶ τὸ ὑπάρχον δημοσίον ὑλικὸν καὶ βεβαιοῦσι τὰς πράξεις ταύτας διὰ τακτικῶν πρωτοκόλλων.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ν. ΒΤΝΖ' τοῦ 1899. Τὸ τροποποιηθὲν ἄρθρον εἶχεν ὡς ἐξῆς : «Ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλία τῶν ὑπολόγων εἶναι καὶ μένουν ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου, κλείονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἢ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παύσεως ἢ μεταθέσεως τῶν ὑπολόγων· τὸ κλείσιμον γίνεται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας διοικητικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ἥτις καταμετροῖ συγχρόνως τὰ ἐν τῷ ταμείῳ μετρητὰ καὶ βεβαίῳ τὴν πρᾶξιν ταύτην διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου».

Μετὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918, δι' οὗ μετεβλήθη ἡ ἐναρξίς τοῦ οἰκονομικοῦ νόμου, τὰ βιβλία κλείονται τῇ 31 Μαρτίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 197. Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλου ἀπαραιτήτως νὰ καταμετροῦσι τὰ εἰς τὸ ταμείον των χρήματα κατὰ πᾶσαν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός, καὶ νὰ βεβαιῶσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ αὐτῶν, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν εἰς χεῖράς των χρημάτων εἶναι ἀκριβῶς σύμφωνον μὲ τὸ ἐπὶ τοῦ βιβλίου των καταδεικνύμενον ὑπόλοιπον· ἀνάμιξις ἰδιωτικῶν χρημάτων μὲ τὰ δημόσια ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

Οἱ διαχειρισταὶ χρημάτων ὑποχρεοῦνται κατὰ πᾶσαν δεκάτην, εἰκοστήν, καὶ τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός νὰ καταμετροῦσι τὰ ἐν τοῖς Ταμείοις αὐτῶν εὐρισκόμενα χρήματα καὶ νὰ βεβαιῶσι διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἐπὶ τοῦ καθημερινοῦ βιβλίου, ὅτι τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων τούτων συμφωνεῖ μὲ τὸ ὑπόλοιπον τὸ ἐμφαινόμενον εἰς τὸ βιβλίον των. Πρὸς πρόληψιν δὲ πάσης καταχρήσεως ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς ἢ ἀνάμιξις ἰδιωτικῶν χρημάτων μετὰ τῶν δημοσίων, τιμωρουμένη ποινικῶς. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται : α') τὰ εἰς τὰ ταμεία εἰσερχόμενα χρήματα ν' ἀνταλλάσσονται ἄνευ ἀδείας· β') νὰ χρησιμοποιῶσιν οἱ διαχειρισταὶ τὰ δημόσια

χρήματα εἰς ἰδίαν ἢ ὁποιανδήποτε αὐθαίρετον χρῆσιν· γ') νὰ πληρώνωνται οἱ διαχειρισταὶ ἐκ τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτοῖς δημοσίων χρημάτων τὰς ἀπαιτήσεις, ἃς ἐνδέχεται νὰ ἔχωσι κατὰ τοῦ Δημοσίου καὶ δ') νὰ το κίζωσιν οἱ διαχειρισταὶ ἢ διαθέτωσι κατ' ἄλλον τρόπον πρὸς ὄφελός των τὰ αὐτοῖς ἐμπεπιστευμένα χρήματα ἢ πράγματα. Τὰ παρουσιαζόμενα πλεονάσματα παραμένουσι, μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτῶν (λογ. ν. ἄρθρ. 197, 199 ποιν. ν. ἄρθρ. 483, 485, Β. Δ. 1834, περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ταμείων, § § 51—53). Τὰ *ἄρθρα* 51—53 τοῦ Β. Δ. τοῦ 1834, ἔχουσιν ὡς ἑξῆς : «§ 51. Τὰ εἰς τὰ ταμεῖα εἰσερχόμενα εἶδη χρημάτων ἐμποδίζεται ν' ἀνταλλαθῶσιν ἄνευ ἀδείας.—§ 52. Ἀπαγορεύεται νὰ διαχειρίζεται κανεὶς ἐπὶ ταμείων ὑπάλληλος τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἰδίαν ἢ ὁποιανδήποτε αὐθαίρετον χρῆσιν.—§ 53. Οὐδὲ συγχωρεῖται εἰς κανένα τῶν εἰς τὰ ταμεῖα ὑπηρετούντων ν' ἀποζημιωθῇ αὐθαίρετως ἐκ τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ δημοσίων χρημάτων δι' ἀπαιτήσεις, τὰς [ὁποίας νομίζει ὅτι ἔχει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἢ τὰς ὁποίας δικαίως εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ».

Ἄρθρον 198. Οἱ ὑπόλογοι ὀφείλουσι, ἐπὶ ποινῇ προσωρινῆς παύσεως, νὰ ὑποβάλλουν εἰς τοὺς πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου των παρουσιαζομένους ἀπεσταλμένους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἢ τὰς διοικητικὰς ἀρχάς, ὅλα τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας των, νὰ ἐκθέτωσι καὶ καταμετρῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν τὰ εἰς χεῖράς των χρήματα, νὰ δίδωσιν ὅλας τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις καὶ νὰ ὑπογράψωσι μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τὸ τῆς ἐπιθεωρήσεως πρωτόκολλον εἰς διπλοῦν, τὸ ἐν τῶν ὁποίων μένει παρ' αὐτοῖς. (1)

Ἄρθρον 199. Πᾶσα ἔλλειψις χρημάτων ἢ χαρτοσῆμου ἀναφαινομένη εἴτε κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ ταμείου, εἴτε κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἀναπληροῦται, καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τῆς ἔλλείψεως ἐντὸς 24 ὡρῶν· εἰς ἐναντίαν περίστασιν ὁ ὑπόλογος ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας, ἐνεργεῖται ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ κράτησις, ἀποζημιοῦται τὸ δημόσιον ἀπὸ τὴν

(1) Περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐπιθεωρήσεως, ὅρα τὰς ὀργανικὰς τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας διατάξεις ἐν εἰδικῷ τεύχει τῆς παρουσίας συγγραφῆς.

ἐγγύησιν καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ περιουσίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῶν δημοσίων ὀφειλετῶν νόμου.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα μένει εἰς τὸ ταμεῖον μέχρι οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ

Αἱ κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ τὴν ἐξέλεξιν τῶν λογαριασμῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἢ τὴν παράδοσιν τῶν Ταμείων ἀνακαλυπτόμεναι ἑλλείψεις χρημάτων, ὑλικοῦ καὶ τίτλων νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου πρέπει νάναπληρωθῶνται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων παρὰ τοῦ δημοσίου ὑπολόγου, ἄλλως οὗτος ἀπολύεται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐνεργεῖται προσωπικὴ κράτησις αὐτοῦ, τὸ δὲ Δημοσίον ἀποζημιούται ἐκ τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ὑπολόγου καὶ τῆς ἄλλης αὐτοῦ ὑπηρεσίας, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς περὶ καταδιώξεως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἑλλειψὶς αὐτουσίου ὑλικοῦ καταλογίζεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἣν τὸ Δημοσίον κατέβαλε, σὺν τόκῳ ἀναλόγῳ καὶ προσθήκῃ 20 ο)ο, λόγῳ ἐξόδων καὶ τελῶν. Ἡ ἑλλειψὶς χαρτοσήμου, γραμματοσήμου, εἰδῶν τῶν μονοπωλίων τοῦ Δημοσίου καὶ παντὸς ἀντικειμένου δι' οὗ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τέλος ἢ δικαίωμα, καταλογίζεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς πωλήσεως, ἣτις ὁρίζεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων ἄνευ ἐλαττώσεώς τινος. Περὶ τοῦ ἑλλείμματος ἀποφαίνεται ἡ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἡ ἐνεργοῦσα τὴν ἐπιθεώρησιν ἀρχὴ (σχ. διατ. λογ. ν. ἀρθρ. 200, 202, 203, 205, 208, 209, ν. ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 ἀρθρ. 10).

Τὸ ἀρθρ. 10 τοῦ ν. ΑΥΟΖ' ἔχει ὡς ἐξῆς: «Πᾶσα ἑλλειψὶς αὐτουσίου ὑλικοῦ, βεβαιουμένη εἰς βῆρος ὑπολόγου, καταλογίζεται εἰς χρήματα, ἐπὶ τῇ τιμῇ, ἣν ἐπλήρωσε τὸ δημοσίον, σὺν τόκῳ ἀναλόγῳ καὶ προσθήκῃ 20 ο)ο, λόγῳ ἐξόδων καὶ τελῶν. Ἡ ἑλλειψὶς χαρτοσήμου, γραμματοσήμου, εἰδῶν τῶν μονοπωλίων τοῦ δημοσίου καὶ παντὸς ἀντικειμένου, δι' οὗ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τέλος ἢ δικαίωμα, καταλογίζεται εἰς χρήματα ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς πωλήσεως, τῇ ὀριζομένῃ ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων, ἄνευ ἐλαττώσεώς τινος». Ὁρ. ἀρθρ. 30 ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, εὐθύνην οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν.

Κατὰ τὸ ν. δ. τῆς 8 Σεπτ. 1923, περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τῆς εὐθύνης τῶν προϊσταμένων ταμείων ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπολόγων: «Ἄρθρον 1.—Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 199 τοῦ λογιστικοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ταμιακῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, ὧν, ἢ διαχειρίσις ἤθελε παρουσιάσει τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ προμνησθέντος ἀρθροῦ προβλεπομένην ἑλλειψιν.—Ἄρθρ. 2. 1. Ἡπειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἣν κατὰ

τὸ ἄρθρον 7 παρ. 6 τοῦ ν. 1573 τοῦ 1918⁽¹⁾ ἀσκεῖ κατὰ τῶν ἐλλειμματιῶν ὑπολόγων, ἐπεκτείνεται καὶ κατὰ τῶν προϋσταμένων αὐτῶν (διευθυντῶν ταμείων ἢ τῶν ταμιῶν τοῦ παλαιοῦ ὄργανισμοῦ).—Διευθνταὶ ταμείων καὶ ταμίαι καταλογιζόμενοι ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος τῶν ὑπ' αὐτοὺς διαχειριστῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὡς συνυπεύθυνοι τοῦ ἐλλείμματος, ἀπολύονται ἀμέσως ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως, ἀνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἰδιαιτέρας κλήσεως εἰς ἀπολογία ἢ ἄλλης διατυπώσεως.—2. Πᾶσα κατόπιν ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιγιγνομένη μεταρρυθμισίς τῆς καταλογιστικῆς ἀποφάσεως περιορίζεται καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναπλήρωσιν ἢ μὴ τοῦ ἐλλείμματος καὶ οὐδὲν δικαίωμα γεννᾷ ὑπὲρ τοῦ ἀπολυθέντος ὑπαλλήλου περὶ ἀποκαταστάσεως εἰς τὴν προτέραν τοῦ θέσιν.—3. Ἐλλειμματῖαι ὑπόλογοι καὶ οἱ κατὰ τὰ ἄνω συνυπεύθυνοι προϋσταμένοι ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας, οὐδέποτε ἀναδιορίζονται εἰς τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἄλλην δημοσίαν διαχειριστικὴν τοιαύτην, ἐφ' ὅσον καταγνωσθῇ αὐτοῖς δόλος. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τῆς ἀμελείας δύνανται νὰ ἀναδιορισθῶσιν μόνον μετὰ πάροδον διετίας καὶ ἐφ' ὅσον ἀναπληρωθῇ τὸ ἔλλειμμα, κατόπιν καταφατικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ συμβουλίου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας.—*Ἄρθρον 3.—Τὸ ἄρθρον 46 τοῦ ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1920 Β. διατάγματος «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων» ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ταμίας τοῦ παλαιοῦ ὄργανισμοῦ, οἵτινες ἀποδίδουσιν εὐθύναν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοὺς εἰσπρακτορικῶν ὀργάνων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου.—*Ἄρθρον 4.—Ἡ προαγωγή τῶν δημοσίων εἰσπρακτῶν εἰς γραφεῖς α' τάξεως, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 2861 τοῦ 1922, γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας δυναμένου νὰ στηριχθῇ ἐπὶ παντὸς ὑπηρεσιακοῦ στοιχείου περὶ τῆς ποιότητος καὶ ἰκανότητος τῶν κρινομένων εἰσπρακτῶν.—*Ἄρθρ. 5.—Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δυνάμεως ἢ καὶ παντὸς χρηματικὴν ἀμοιβὴν ὑπὲρ ὄργανου τῆς δημοσίας δυνάμεως ἢ καὶ παντὸς ἄλλου, ὅστις ἤθελε συντελέσῃ διὰ βοήθειας οἰασδῆποτε εἰς τὴν σύλληψιν πεινοικῶς καταδιωκομένου ταμίου ἢ ἄλλου ταμιακοῦ ὑπαλλήλου δι' ἔλλειψιν προβλεπομένην ἐν ἄρθρῳ 199 τοῦ λογιστικοῦ νόμου.—Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ο)ο τοῦ ἐλλείμματος. Πάντοτε δὲ δὲν δύναται νὰ ἦ κατωτέρα τῶν δραχ. 5.000.—Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παντὸς ἐλλείμματος, ἐφ' οὗ ἐκκρεμῆ εἰσέτι ἢ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

(1) Διορθωτέον ἄρθρ. 6 παρ. 7.

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 32** (*Ἄρθρον 2 Ν. Δ. 16 Ἰανουαρίου 1926, ἄρθρον 5 ἐδ. 4 Ν. 3779) §. 3 Ἰουλίου 1933, περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξεων: «1) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τῶν ἐνώπιόν του κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 31 τοῦ παρόντος λογοδοτούντων ὑπολόγων διὰ πᾶσαν ἀπώλειαν, ἔλλειψιν ἢ φθορὰν χρημάτων ἢ ὑλικῆς ἢ παραστατικῶν στοιχείων πληρωμῆς πάσης φύσεως.—2) Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπολόγου διὰ πράξεώς του εἴτε κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐτησίων λογαριασμῶν καὶ διὰ τῆς ἐπὶ τούτων ἐκδιδομένης πράξεως εἴτε καὶ πρότερον δι' ἰδιαιτέρας πράξεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ ταύτης τῶν ἐν ἄρθροις 27 καὶ 29 ὀριζομένων.—3) Ὁ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν ὑπόλογος ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ τὴν συνεπείᾳ τῶν ὡς ἄνω λόγων ἐπελθούσαν ἀπώλειαν κλπ. πρὸς δέ, ὅτι δὲν βαρύνει τοῦτον ὑπαιτιότης τις, συμμορφωθέντα πλήρως πρὸς τὰ κεκαυνομένα καὶ ἐπιδειξάντα τὴν ἐπιμέλειαν συνετοῦ.—4) Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπίσης περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης τῶν ἐξ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, προσωρινῶν ἐνταλμάτων, ἐνταλμάτων παγίας προκαταβολῆς ἢ ἐκ χρηματικῶν προκαταβολῶν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὑπολόγων διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως τῶν ληφθέντων χρημάτων.—Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ὑπολόγων διὰ πράξεως, ἐφ' ἧς ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἄρθροις 27 καὶ 29 ὀριζόμενα.—Ὁ ὑπόλογος ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ τὴν προσήκουσαν διάθεσιν τῶν χρημάτων καὶ τὴν ὡς ἄνω ἀπώλειαν τῶν δικαιολογητικῶν τῆς διαθέσεως».

Κατὰ τὸ **ἄρθρον 5** § 1—3 τοῦ ν. 3779: «Οἱ νόμοι 916, περὶ δικαιολογήσεως ἀπολυομένων ἐν καιρῷ πολέμου χρημάτων ἢ δικαιολογητικῶν δαπανῶν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας αἰτία θανάτου ἢ ἀνωτέρας βίας κλπ. καὶ 1279, περὶ ἀπαλλαγῆς εὐθύνης τῶν ὑπολόγων δημοσίων διαχειριστῶν διὰ τὴν ἀπώλειαν χρημάτων ἢ αὐτουσίου ὑλικῆς τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ παραστατικῶν στοιχείων κλπ. καταργοῦνται.—Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καθίσταται ἀρμόδιον κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923, περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἐπὶ πάσης ἐκκρεμοῦσης ὑποθέσεως σχετικῆς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω νόμων καὶ ἂν ἀκόμη αὐταὶ ἀνάγονται εἰς τὸ πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1925 χρονικὸν διάστημα.—Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν νόμων 916 καὶ 1279 καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν συντρέχῃ περιπτώσις ἀνωτέρας βίας».

Ἄρθρον 200. Διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν τίτλων νομίμου ἀπαιτήσεως τοῦ δημοσίου ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

γ'. Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ.

Ἄρθρον 201. Ἐκαστος ὑπόλογος, καθὼς ὑπεύθυνος τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαχειρίσεως, δίδει λόγον αὐτῆς.

Εἰς περίστασιν μεταθέσεως ἢ παύσεως ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμός διαιρεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως ἐκάστου τῶν ὑπολόγων, καὶ ἕκαστος αὐτῶν δίδει ἰδιαίτερος τὸν λογαριασμὸν τῶν ἰδίων του πράξεων.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως, συντασσόμενοι εἰς τριπλοῦν πέμπονται συνωδευμένοι μὲ τὰ ἐξηγητικὰ φύλλα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα ἐλέγχου εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν μετὰ τὸ τέλος τῆς διαχειρίσεως.

Μετὰ τὴν ἐξέλεξιν αὐτῶν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τὸ μὲν μένει παρ' αὐτῷ, τὸ δεύτερον, βεβαιωμένον παρ' αὐτοῦ ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον, μεταβιβάζεται μετὰ τῶν ἐξηγητικῶν φύλλων καὶ λοιπῶν στοιχείων ἐλέγχου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὸ τρίτον ἐπίσης βεβαιωμένον ὡς ὀρθὸν ἢ διορθωμένον ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ὑπόλογον, ὅστις ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀμέσως ἄλλο ἀπαράλλακτον, καὶ βεβαιωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς του νὰ τὸ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ συνέδριον.

Οἱ διαχειρισταὶ καθίστανται ὑπόλογοι διὰ τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως των καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦσιν ὑπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς ὃν δίδουσι λόγον τῶν πράξεων των· ὡς δημόσιοι δ' ὑπόλογοι λογοδοτοῦσι πρὸς τὴν τεταγμένην δικαστικὴν ἀρχήν, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Οἱ διαχειρισταὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διατελοῦσι καὶ ὑπὸ τὸν οἰκεῖον ἕκαστος ὑπουργόν, παρ' οὗ προτείνονται καὶ πρὸς ὃν δίδουσι ἐπίσης λόγον τῶν πράξεων των· λογίζεται δ' ἡ διαχείρισις τοῦ ὑπολόγου ἐνιαυσία καὶ ἐπομένως ἐνιαυσία εἶνε καὶ ἡ λογοδοσία τῶν διαχειριστῶν. Ἐν περιπτώσει ὅμως μεταθέσεως ἢ παύσεως, ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμός διαιρεῖται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαχειρίσεως ἐκάστου τῶν ὑπολόγων καὶ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δίδει ἰδίαν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς του. Συντάσσονται δ' οἱ λογαριασμοὶ εἰς τριπλοῦν καὶ ἀποστέλλονται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διαχειρίσεως εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον μετ' ὅλων τῶν ἐξηγητικῶν φύλλων καὶ λοιπῶν στοιχείων τοῦ ἐλέγχου. Σχετ. Δ. λογ. ν. περιλαμβάνουσι τὰ ἄρθρ. 42, 149—152, 169—170, 179, 186—188, 210, 211. Ἡ ἐνιαυσία διαχείρισις εἶνε ἡ τοῦ οἴκον. ἔτους.

Κατὰ τὸ *ἄρθρ. 9* τοῦ ν. „ΑΥΟΖ” τοῦ 1887 : «Οἱ διαχειριζόμενοι ὑλικόν, ὅπως δῆποτε ἀνῆκον εἰς τὸ Κράτος, ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς περὶ διαχειρίσεως χρηματικοῦ ἰσχυούσας διατάξεις, ἀποδίδουσι δὲ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὰς κεκανονισμένας διατυπώσεις, λογαρια-

σμούς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, ἢ καὶ διαρκοῦντος τούτου, ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ἢ ἀπολύσεως».

Περὶ τοῦ λογιστικοῦ ὑλικοῦ, ὄρα **B. Δ. Γεωργαντᾶ, τὰ Δημόσια Οἰκονομικά** κτλ. §§ 107—114 (τόμ. I. σ. 518—530).

δ'. *Εὐθύνη.*

Ἄρθρον 202. Πᾶς ὑπόλογος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν ἀσφαλείᾳ τήρησιν τῶν ἐν τῷ ταμείῳ του δημοσίων χρημάτων, καὶ ὀφείλει ἢ αὐτὸς νὰ διανυκτερεύῃ ὅπου εἶνε τὸ ταμεῖον, ἢ ἄλλος ὑπ' εὐθύνην του· οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ὀφείλουσι συγχρόνως νὰ ζητῶσι καὶ στρατιωτικὴν φρουράν.

Οἱ ταμίαι καθίστανται προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν φύλαξιν τῶν αὐτοῖς διαπιστευθέντων πραγμάτων ἢ χρημάτων. Ὡς ἐκ τούτου θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἔνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας διὰ πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν, κλοπὴν ἢ λήστευσιν : 1) ἐὰν δὲν ἐφρόντισαν περὶ τῆς φρουρήσεως τοῦ Ταμείου ἢ τῆς ἀποθήκης διὰ τῆς ἀπαιτουμένης στρατιωτικῆς δυνάμεως· 2) ἐὰν δὲν διανυκτερεύσωσιν οἱ ἴδιοι ἢ ἄλλος ὑπ' εὐθύνην των, ἐν ᾧ τόπῳ τὰ χρήματα ἢ τὸ ὑλικόν· 3) ἐὰν παρέλειψαν ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὰς ὠρισμένας προθεσμίας τὰ περισσεύοντα χρήματα· 4) ἐὰν δὲν ἐτήρησαν ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀποστολῆς τῶν χρημάτων ἢ τῶν πραγμάτων διατάξεις καὶ 5) ἐὰν κατέστησαν παραίτιοι ζημίας εἰς τὸ Δημόσιον ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτῶν, μὴ καταβαλόντες, ἢν ἐπιμέλειαν καταβάλλουσι περὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν πραγμάτων (λογ. ν. ἄρθρ 202, 205).

Ἄρθρον 203. Πᾶς ὑπόλογος εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀνελλιπῆ παράδοσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀποστελλομένων δημοσίων χρημάτων, καὶ δύναται δι' ἀσφάλειάν του νὰ διορίζῃ ἐπίτροπόν του νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν κιβωτίων καὶ σάκκων καὶ εἰς τὴν καταμέτρησιν.

Διὰ τὰ καθ' ὁδὸν ἐνδεχόμενα δὲν εἶνε ὑπεύθυνος, εἰμὴ ἐὰν ἐνέχηται ἔνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας· δὲν γίνεται μολοντοῦτο δεκτὸν εἰς πίστωσίν του τὸ ἀποσταλὲν ποσό, εἰμὴ ἐὰν συνημορφώθῃ ἀκριβῶς μὲ τὸν περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων κανονισμόν, καὶ ὑπάρχῃ κατ' αὐτὸν συντεταγμένον τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ παραλαμβάνων ταμίαις καθίσταται μόνος ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀνακαλυφθεῖσαν ἔλλειψιν, ἐὰν δὲν μετακαλέσῃ τὸν

ἐπίτροπον τοῦ ἀποστείλαντος νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ἀποσφράγι-
σιν καὶ καταμέτρῃσιν, καὶ δὲν συνεμορφώθη ἀκριβῶς μὲ τὸν
κανονισμόν· ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος τοῦ
ἐπιτρόπου, ὁ παραλαμβάνων ταμίας ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἐγ-
γράφως τὸν εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν ἢ, ὅπου τοιοῦτος
δὲν ὑπάρχει, τὸν εἰρηνοδίκην, διὰ νὰ παρευρεθῆ εἰς τὴν ἀπο-
σφράγισιν καὶ καταμέτρῃσιν ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἀποστέλ-
λοντος ταμίου.

Ἡ εὐθύνη αὕτη περιλαμβάνει πᾶσαν ἔλλειψιν τῶν ἀποστελλομένων
ἀντικειμένων, χρημάτων ἢ πραγμάτων, ἀπὸ ὑπολόγου εἰς ὑπόλογον. Ἐν
τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὁ ὑπόλογος ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὰς ἐπιβεβλη-
μένας περὶ τὴν ἀποστολὴν καὶ παραλαβὴν τῶν ἀντικειμένων τούτων δια-
τυλώσεις, ὅποτε ὁ ἀποστέλλων δὲν εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὰ καθ' ὁδὸν ἐνδε-
χόμενα νὰ συμβῶσιν, ἐκτὸς ὅταν ἐνέχηται διὰ τὴν ἀπώλειαν ἔνεκεν ἀμαρ-
τήματος ἢ ἀμελείας. Ὁ ἀποστέλλων ὑπόλογος δικαιούται νὰ διορίζῃ ἀντι-
πρόσωπόν του, ὅπως παρίσταται κατὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀποσταλέντος
ἀντικειμένου, δι' ὃ ὁ παραλαμβάνων ὑπόλογος ὑποχρεοῦται νὰ προσκαλέ-
σῃ κατὰ τὴν παραλαβὴν τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ ἀποστείλαντος καὶ ἐν κω-
λύματι ἢ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, νὰ προσκαλέσῃ ἐγγράφως τὸν εἰσαγγελέα τῶν
πρωτοδικῶν, ἢ, ἐν ᾧ τόπῳ δὲν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, τὸν εἰρηνοδίκην, ἵνα
παρευρεθῆ εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ καταμέτρῃσιν.

Κατὰ τὸ *ἄρθρ. 3* τοῦ ν. ΥΚΑ' τοῦ 1857: «Πᾶς ταμίας ἢ ἄλλος
ὑπόλογος, δι' οὗ διαβιβάζονται δημόσια χρήματα, ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλο τα-
μεῖον τοῦ Κράτους ἀποστελλόμενα, καθίσταται ὑπεύθυνος ἐνώπιον τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐὰν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀμαρτήματος ἐγένετο παραίτιος
κλοπῆς, ὑπεξαίρεσεως, ἢ ληστεύσεως τῶν διαβιβαζομένων δι' αὐτοῦ δημο-
σίων χρημάτων ἢ σφραγιστοῦ χάρτου κατὰ τὸ *ἄρθρον 205* τοῦ ἀπὸ 1
᾽Οκτωβρίου 1852 ΣΙΒ' νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ».

Περὶ τῆς μετακινήσεως τῶν χρημάτων ὄρα ἀνωτ. σ. 400 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 204. Οὐδεὶς ὑπόλογος δύναται ν' ἀπομακρυνθῆ
τῆς ἔδρας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Πᾶς δ' ἐπ' ἀδείᾳ ἀπομακρυνόμενος ἢ κωλυόμενος νομίμως
ὀφείλει ν' ἀντικαταστήσῃ τοποτηρητήν, ἐπὶ ἰδίᾳ μὲν αὐτοῦ
εὐθύνη, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν κατεπειγούσῃ περιστάσει δύναται νὰ δώσῃ ἢ διοικητικὴ
ἀρχὴ ἀδειαν ὀκταήμερου ἀπουσίας, καὶ νὰ ἐγκρίνῃ τὸν τοποτη-

ρητήν, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ δημόσιος ὑπόλογος, ἵνα ἀπομακρυνθῇ τῆς θέσεώς του, ὀφείλει προηγουμένως νὰ λάβῃ τὴν περὶ τούτου ἄδειαν παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς. Ἀπομακρυνόμενος δὲ ἐπ' ἀδείᾳ ὁ δημόσιος ὑπόλογος, τῇ ἀδείᾳ τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐπὶ ἰδίᾳ μὲν αὐτοῦ εὐθύνη, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, **τοποτηρητήν**, ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον ὑπεύθυνον διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν προκύψασαν ἐκ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ καὶ ὑποκείμενον εἰς τὰς περὶ ὑπολόγων οἰκείας διατάξεις. Ἐν καταπειγούσῃ ἀνάγκῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν δημόσιον ὑπόλογον δύναται νὰ χορηγήσῃ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἀλλ' ἐπὶ ὀκτῶ μόνον ἡμέρας, ἐγκρίνουσα συγχρόνως καὶ τοποτηρητήν ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ παρὰ τοῦ νομάρχου ὅμως χορήγησις τῆς ὀκταήμερου ἀδείας εἰς ὑπόλογον δὲν ἔτυχε πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

Κατὰ τὸ **ἄρθρ. 5** τοῦ ν. ΒΡΞΔ' τοῦ 1893: «Πᾶς ὑπ' εὐθύνην τοῦ ὑπολόγου ἀναπληρῶν αὐτὸν συνευθύνεται ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν προκύψασαν ἐκ τῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ, ὑπόκειται δὲ καὶ οὗτος εἰς τὰς περὶ ὑπολόγων κειμένας διατάξεις».

[**Ἄρθρον 205.** Ἀσχέτως τῆς ποινικῆς καταδιώξεως ἑκαστος ταμίας εἶνε προσωπικῶς ὑπεύθυνος ἕνεκεν ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας διὰ πᾶσαν ὑπεξαίρεσιν, κλοπὴν ἢ λήστευσιν δημοσίων χρημάτων ἢ χαρτοσήμου.

α'. Ἐὰν δὲν ἐφρόντισε νὰ φρουρηθῇ τὸ ταμεῖον ἀπὸ τὴν ἀναγκαίαν στρατιωτικὴν φυλακίαν,

β'. Ἐὰν ὀφείλων νὰ διανυκτερεύῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἢ ἄλλος ὑπὸ εὐθύνην του, ὅπου εἶνε τὸ ταμεῖον, δὲν ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον τοῦτο,

γ'. Ἐὰν παρέλειψε ν' ἀποστείλῃ εἰς τὰς τεταγμένας προθεσμίας τὰ περισσεύοντα τοῦ ταμείου χρήματα,

δ'. Ἐὰν δὲν ἐτήρησεν ἀκριβῶς τὰς περὶ ἀποστολῆς δημοσίων χρημάτων διατάξεις κατὰ τὸ **ἄρθρ. 203**,

ε'. Ἐὰν μὴ καταβάλῃ πρὸς φύλαξιν καὶ ἐξασφάλισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τοῦ χαρτοσήμου ἰδιαιτάτην ἐπιμέλειαν ὡς ἰδίων αὐτοῦ πραγμάτων, ἐγείνεν ἐκ πράξεως ἢ παραλείψεως αἴτιος ζημίας εἰς τὸ δημόσιον.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον δικάζει τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξ ἁμαρτήματος ἢ ἀμελείας ἐνοχὴν τῶν ὑπολόγων. Δύναται δὲ ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ διὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἄλλας ἐξετάσεις παρὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι ἤδη γενομένης (¹)].

Τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ν. δ. τῆς 16 Ἰαν. 1926, περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ε'. Πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 206. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὥρισμένων, καθὼς καὶ ἔνεκα ἀπειθείας ἢ ἀμελείας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, οἱ ὑπόλογοι ὑπόκεινται εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς, ἐπιφυλαττομένων καὶ τῶν βαρύτερων ποινῶν διὰ τὰς περιστάσεις ὅσας προβλέπει ὁ ποινικὸς νόμος.

Οἱ διαχειρισταὶ δημόσιοι ὑπόλογοι, ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, εἰς ἣν ὑπόκεινται διὰ τὴν ἑλλιπῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ἐκάστης ὑπηρεσίας ὀρισμούς, ὑπόκεινται καὶ εἰς ἰδίαν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, τῶν σχετιζομένων πρὸς τοὺς ὀρισμοὺς τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ.

Αἱ πειθαρχικαὶ αὐταὶ περιπτώσεις εἶνε αἱ ἑξῆς δύο : α') ἀπείθεια καὶ β') ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας. Αἱ δ' ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶνε : α') ἐπιπληξίς· β') πρόστιμον πέντε ἕως τριακοσίων δραχμῶν· γ') παῦσις ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἕξ μηνῶν, ἐπάγουσα τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς παύσεως στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ἀποδοχῆς, ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προερχομένης. Τὰς πειθαρχικὰς ταύτας ποινὰς ἐπιβάλλει εἰς τοὺς διαχειριστὰς ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἐξαιρέσιν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ποινὴν τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τὴν ποινὴν τοῦ πρόστιμου καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐν ταῖς ἑξῆς ὁμοῦ περιπτώσεσιν : α') ἐὰν ὁ δημόσιος ὑπόλογος δὲν ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον κατὰ τὸν διατεταγμένον τρόπον καὶ ἐντὸς τῶν ὥρισμένων προθεσμιῶν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ καὶ β') ἐὰν ὁ δημόσιος ὑπόλογος δὲν ἀπαντήσῃ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τῆς παρ' αὐτοῦ ταχθείσης προθεσμίας ἐπὶ ἀντικειμένων ἀφορῶντων τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ (λογ. ν. ἄρθρ. 207).

(¹) Ὅρα ἀνωτ. ὑπ' ἄρθρ. 202.

Ἐκτὸς ὁμῶς τῶν πειθαρχικῶν αὐτῶν περιπτώσεων καὶ ποινῶν κατὰ τῶν διαχειριστῶν ἐφαρμόζονται καὶ αἱ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὀρισμῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας προνοούμεναι πειθαρχικαὶ περιπτώσεις καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 207. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶνε :

1. Ἐπίπληξις.

2. Πρόστιμον 5-300 δραχμῶν.

3. Παῦσις ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν, ἐπάγουσα τὴν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀφαίρεσιν τοῦ μισθοῦ καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας προερχομένων ὠφειλειῶν.

Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἢ παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰς τὰς προβλεπομένας περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 38 τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833 Β. διατάγματος· ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Τὰ **ἄρθρ. 17 καὶ 37** τοῦ Δ. τῆς 27 Σεπτ. 1833, περὶ συστάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

«§ 17. Ἐχουν χρέος ὅλοι οἱ ὑπόλογοι νὰ καταστρώνουν τοὺς λογαριασμοὺς των εἰς τὸν διατεταγμένον τρόπον, νὰ παραπέμπουν αὐτοὺς εἰς τὰς προσδιωρισμένας προθεσμίας εἰς τὸ Συνέδριον μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.—Εἰς περίπτωσιν ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας κατὰ τοῦτο, ἔχει τὴν ἀδειαν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν ὑπόλογον πρόστιμον 30 300 δραχ., καὶ ἂν τὸ νομίζῃ ἀναγκαῖον νὰ ἀποστέλλῃ δαπάναις τοῦ πταίσαντος ἐπίτηδες ἐπίτροπον νὰ ζητήσῃ τὸν λογαριασμόν. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας λαμβάνει γνῶσιν τοῦ τοιούτου, ἐνεργεῖ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας ὥστε νὰ γενῆ ἢ ἀκριβεστέρα τοῦ πράγματος ἑξέτασις, καί, χρεῖας καλούσης, νὰ ἀποβληθῆ ὁ ἀδρανὴς ὑπάλληλος.— § 38. Ἄν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς φανῆ ὅτι ὑπάρχουν οὐσιώδεις καὶ ἀλλοιοῦντες τὸ ἀριθμητικὸν τῶν λογαριασμῶν δισταγμοί, οἱ ὅποιοι δὲν ἠμποροῦν νὰ διαλυθοῦν εἰμὴ ἀφοῦ ἀκουσθῆ καὶ ἑξετασθῆ ὁ ὑπόλογος τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀποφασίζει καὶ στέλλει εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου τῆς ἐπεξεργασίας, παραγγέλλον αὐτὸν νὰ ἀπαντήσῃ θετικῶς εἰς τεθεῖσάν τινα προθεσμίαν καὶ νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν ἀπάντησίν του καὶ μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις.—Ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἀργοπορίας ἐνεργοῦνται τὰ κατὰ τὸν § 17».

Κατὰ δὲ τὸ **ἄρθρ. 12** τοῦ Δ. τῆς 22 Ἰαν. 1835 : «Ἡ ἀρνησις ἢ ἀναβολὴ ἢ ἀπὸ μέρους τῶν κατωτέρων διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ ὑπολόγων, οἷον ταμιῶν ἢ ἄλλων, τιμωροῦνται διὰ τῶν ὀρισμένων ποινῶν, κατὰ

τὸ ἄρθρον 17 τοῦ διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1833, καὶ τὸ ἄρθρον 106 τοῦ διατάγματος τῆς 6 (18 Φεβρουαρίου) 1834, § 106, 107, 108, 109, περὶ τοῦ διοργανισμοῦ τῶν δημοσίων ταμείων».—Σχετιστέα ἡ διάταξις αὕτη τοῦ λ. ν. καὶ πρὸς τὰς νέας περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου διατάξεις, ν. δ. 4 Ἰουλ. 1923.

Ἄρθρον 208. Ἐὰν ἐκ τῶν εἰσπράξεων ὑπολόγου τινὸς κινδυνεύῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ἀνακαλυφθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀταξίαι δίδουσαι εὐλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως, ἢ ἐμποδίζουσαι τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων αὐτοῦ, ὁ προϊστάμενος αὐτοῦ ἢ ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ ἔχουν τὴν ἀδειαν καὶ τὸ χρέος νὰ παύσωσι προσωρινῶς αὐτὸν καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν ὑπὸ μόνον τὸν ὑπουργὸν τοῦτον διατελῇ ὁ ὑπόλογος· ἐὰν δὲ διατελῇ καὶ ὑπὸ ἄλλον ὑπουργόν, ζητοῦνται καὶ τούτου συγχρόνως διαταγαί. Ὅφειλουν δὲ νὰ λάβωσι συγχρόνως μέτρα ἐξασφαλίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων.

Ἡ προσωρινὴ παῦσις τῶν διαχειριστῶν δὲν χρησιμεύει μόνον ὡς πειθαρχικὴ ποινὴ κατ' αὐτῶν, ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ἢ ἄμελείας, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς συντηρητικὸν μέτρον κατὰ τοῦ ὑπολόγου, ἐν ἣ περιπτώσει ἕξ αἰτίας αὐτοῦ κινδυνεύουσι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου Ταμείου. Αἱ περιπτώσεις αὗται εἶνε αἱ ἑξῆς δύο : α') ἐὰν ἐκ τῶν πράξεων τοῦ ὑπολόγου κινδυνεύῃ τὸ δημόσιον Ταμεῖον καὶ β') ἐὰν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπολόγου ἀνακαλυφθῶσιν ἀταξίαι, παρέχουσαι εὐλογον ὑπόνοιαν καταχρήσεως ἢ παρακωλύουσαι τὸν ἔλεγχον τῶν πράξεων αὐτοῦ. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις, ὁ προϊστάμενος τοῦ ὑπολόγου ἢ ἡ ἀρμοδία διοικητικὴ ἀρχὴ ἢ οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταὶ δικαιοῦνται νὰ παύσωσι προσωρινῶς αὐτὸν καὶ νὰ ζητήσωσιν ἀμέσως τὰς διαταγὰς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐτέρου ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑφ' ὃν ὁ ὑπόλογος διατελεῖ λαμβάνοντες σὺν ἄμα καὶ μέτρα ἐξασφαλίσεως τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ ἐγγράφων (λογ. ν. ἄρθρ. 208, ν. ΒΧΛΔ' τοῦ 1899, ἄρθρ. 16, ἐγκ. ὑπουργ. Οἰκονομικῶν 16508 τοῦ 1857). Ὅρα καὶ ἄρθρ. 383 καὶ 484 τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρον 209. Πᾶς ὑπόλογος ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

1. Ἐὰν δὲν ἀναπληρώσῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν τὸ ἀνακαλυφθὲν ἔλλειμμα τοῦ ταμείου του κατὰ τὸν ἄρθρον 199.
2. Ἐὰν δὲν πληρώσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ συνεδρίου καταλογισθὲν εἰς βῆρος του ποσόν.

3. Εἰς τὰς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένας περιστάσεις.

4. Ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῆς ἔδρας αὐτοῦ ὑπὲρ τὰς 24 ὥρας χωρὶς νὰ δώσῃ εἶδησιν εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ ὑπὲρ τὰς 3 ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ ἄδειαν.

Οἱ διαχειρισταὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ἐξῆς περιπτώσεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου: α') ἐὰν δὲν πληρώσωσιν ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων τὸ ἀνακαλυφθὲν ἔλλειμμα· β') ἐὰν δὲν καταβάλωσι τὸ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταλογισθὲν εἰς βάρος αὐτῶν ποσόν· γ') κατὰ τὰς ὠρισμένας ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ περιπτώσεις, ἧτοι ἐὰν κατεδικάσθησαν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ἔτους τοῦλάχιστον διὰ τὰ ἐξῆς πλημμελήματα: κλοπὴν, ὑπεξαίρεσιν, ἀπάτην, πλαστογραφίαν, ψευδῆ διὰ χειραψίας ὑπόσχεσιν ἐνωπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐπιορκίαν, ψευδῆ καταμήνυσιν, συκοφαντίαν, πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὰ νομίσματα καὶ προσβολὴν τῶν ἡθῶν ἢ εἰς ποινὴν ἐπανορθωτικὴν ἕνεκα πράξεως ἀναγομένης εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν· δ') ἐὰν ἀπομακρυνθῶσι τῆς ἔδρας αὐτῶν πλέον τῶν εἰκοσιτεσσάρων ὥρων, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὴν διοικητικὴν ἀρχήν, ἢ πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν, χωρὶς νὰ λάβωσι περὶ τούτου ἄδειαν καὶ ε') ἐὰν δὲν ὑποβάλωσιν ἐγκαίρως τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (λογ. ν. ἀρθρ. 209, ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἀρθρ. 29, ποιν. ν. ἀρθρ. 21-24).

Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τούτων, καθ' ἃς ἡ ἀπόλυσις τοῦ δημοσίου ὑπολόγου εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργόν, οὗτοι ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατίθενται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν ἐκάστοτε περὶ προσόντων νόμων. Δὲν δύναται ὁμοίως ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀπολύσῃ τῆς θέσεως ἢ μεταθέσῃ ταμίαν διαρκούσης τῆς χρήσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας διωρίσθη ἢ μετετέθη, ἐκτὸς 1) εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ λογιστικοῦ νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις τῆς προσωρινῆς ἢ ὀριστικῆς παύσεως αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἀρθρα 199, 200 καὶ 209. 2) ἐὰν δὲν παρέδωκεν ἀνελλιπῶς καὶ μετ' ἀκριβείας τὰ εἰσπρακτέα ἔσοδα καὶ τοὺς τίτλους τῶν Ταμείων, ἅτινα πρότερον εἶχε παραλάβῃ καὶ 3) ἐὰν ἤθελε βεβαιωθῇ δι' ἐξελέγξεως γενομένης παρ' οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὅτι δὲν ἐνήργησε κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὴν εἴσπραξιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἢ ὅτι δὲν τηρεῖ ἐν τάξει καὶ ἐνημερότητι τὰ κεκανονισμένα βιβλία τοῦ Ταμείου ἢ δὲν ἐξέδωκεν ἐμπροθέσμως τὰς ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν εἰσπρακτόρων ἀποφάσεις αὐτοῦ ἢ ὅτι ἡ διαχείρισις αὐτοῦ δὲν εἶνε ἐν τάξει. Μετατίθεται δ' ἕνεκα νόσου πιστοποιουμένης ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἱατρῶν (ν. ΒῤῤΜΓ' τοῦ 1903, ἀρθρ. 30, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νόμου ΓΟΖ' τοῦ 1905, ἀρθρ. 4).

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 30 τοῦ ν. ΒῤῤΜΒ' τοῦ 1903, ὡς ἐτροποποιήθη

διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ν. ΓΟΖ' τοῦ 1909: «Οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι, ὁ παρὰ τῷ ταμείῳ τοῦ Σφραγιστοῦ ἐν γένει χάρτου γραμματεὺς ἐπὶ τοῦ λειανικῶς πωλουμένου χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν ἐνσήμων καὶ οἱ τελωνιακοὶ ταμίαι δὲν παύονται διαρκούσης τῆς λογιστικῆς χρήσεως τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου διωρίσθησαν ἢ μετετέθησαν εἰμὴ μόνον ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 190, 200 καὶ 209 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 νόμου ΣΙΒ' προβλεπομέναις περιπτώσεσι δι' ἀπάσας τὰς διαχειρίσεις αὐτῶν, ὡσαύτως ἐὰν δὲν παρέδωκαν ἀνελλιπῶς καὶ μετ' ἀκριβείας τὰ εἰσπρακτέα ἔσοδα καὶ τοὺς τίτλους τῶν ταμείων, ἅτινα παρέλαβον καὶ διεχειρίσθησαν πρὶν, καὶ ἐὰν ἤθελε βεβαιωθῆ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἐξελέγξαντος τὸ ταμεῖον, εἰς ὃ ὑπηρετοῦσιν, οικονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου οικονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 9 τοῦ ΑΡΝΑ' νόμου τῆς 27 Μαρτίου 1884, περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἢ δὲν ἐπίστωσαν εἰς τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους τοὺς πληρώσαντας τὰ χρέη τῶν ὀφειλέτας, ἢ δὲν τηροῦσιν ἐν τάξει καὶ ἐνημερότητι τὰ κεκανονισμένα βιβλία τῶν ταμείων, ἢ δὲν ἐξέδωκαν κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου ἔτους τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων εἰσπρακτόρων, καὶ ἢ διαχειρίσεις αὐτῶν ἐν γένει δὲν εἶνε τάξει· οὐδὲ μετατίθενται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος, εἰμὴ μόνον ἕνεκα νόσου πιστοποιουμένης ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἰατρῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ἢ περαιτέρω διαμονὴ ταμίου τινὸς ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ ταμείου εἰς ὃ διωρίσθη ἢ μετετέθη εἶνε ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ὑγίαν του».

Ἐννοεῖται ὅτι πᾶσα ὀριστικὴ ἀπόλυσις πρέπει νὰ βασίζεται ἐπὶ ἀποφάσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου, κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

ΓΕΝΙΚΟΝ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄρθρον 210. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον παραλαμβάνει τὰ στοιχεῖα τῆς ληψοδοσίας τῶν διαφορῶν ὑπολόγων, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύονται τὰ κεφάλαια ΙΔ' καὶ ΙΕ', ἐξελέγχει αὐτὰ διὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ συγκεφαλαιοῖ καὶ τὰ ἐγγράφει εἰς τὰ βιβλία του.

Τὰ βιβλία ταῦτα συνίστανται εἰς καθημερινὸν καὶ καθολικὸν ἅτινα κρατοῦνται κατὰ διπλογραφικὴν μέθοδον καὶ εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς ἀναπτύσσονται αἱ τῶν πρώτων ἐγγραφαί.

Οἱ ἐνιαύσιοι λογαριασμοὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῶσι παρὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὀρθῶς ἔχοντες, μεταβιβάζονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μὲ γενικὰς ἀνακεφαλαιώσεις καθ' ὑπολόγους καὶ κατ' εἶδος ὑπηρεσίας.

Ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, ὁ ἀπολογισμὸς τῆς χρήσεως καὶ ὅλοι οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς ἐξηγητικοὶ πίνακες συντάσσονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἀναλυτικοὶ πίνακες τῶν γενικῶν τούτων ἀποτελεσμάτων διευθύνονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμφωνίαν των μὲ τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καθιδρύθη ὡς ἀνωτάτη λογιστικὴ ἀρχὴ ἐν τῷ Κράτει ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως κανονίξῃ τὴν χρηματικὴν ληψοδοσίαν τῶν Ταμείων. Ὡς τοιαύτη ἀρχὴ, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον προΐσταται τῶν ὑπολόγων χρηματικῶν διαχειρίσεων καὶ ἐνασκεῖ ἐπὶ τῶν πράξεων αὐτῶν τὸν ἀπαιτούμενον ἔλεγχον, ἵνα ἔξ ἐνὸς μὲν ἐνιαία καὶ ὁμοίμορφος καθίσταται ἡ διεξαγωγὴ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ προλαμβάνηται ἡ ζημία τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐσφαλμένων αὐτῶν ἐνεργειῶν, ἐξ ἄλλου δὲ παρίσταται τὸ Δημόσιον ἔτοιμον πάντοτε εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτοῦ εἰς τὰς δαπάνας, αἷς ἐνεργεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Πολιτείας.

Κατὰ ταῦτα, ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐκτείνεται ἐπὶ μόνῃς τῆς παρακολουθήσεως τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπολόγων, οὐχὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ὕλικου, ἧς οἱ ὑπόλογοι λογοδοτοῦσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἄνευ παρεμβάσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν.

Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀσκεῖ μέρος τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου, δεδομένου ὅτι ἡ καλὴ διαχείρισις τοῦ δημοσίου πλούτου ἐπιτυγχάνεται καὶ ἐξασφαλίζεται, ὅταν ἀκριβῆς, ταχὺς καὶ διεινεκῆς εἶνε ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων τῶν διαφόρων ὑπολόγων ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως. Τὸν ἔλεγχον τοῦτον ἡ Κυβέρνησις ἀσκεῖ διττῶς : α') **διὰ τῶν ἐπιθεωρήσεων**, ἧτοι διὰ ἐξελέξεως τῆς διαχειρίσεως δημοσίου ὑπόλογου δι' εἰδικῶν ὑπαλλήλων, λαμβανόντων τὴν πρὸς τοῦτο διαταγὴν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως· β') **διὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου**, ἧτοι τῆς ἀνωτάτης λογιστικῆς ἀρχῆς, ἧτις ἐφορεύουσα ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διευθύνει καὶ ἐξελέγχει τὴν χρηματικὴν τῶν ὑπολόγων διαχείρισιν (1).

(1) Περὶ τοῦ λογιστικοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τῶν λογαριασμῶν αὐτοῦ διαλαμβάνει ὁ ν. 830 τοῦ 1917.

Κατὰ τὸ *ἄρθρον 12* τοῦ ν. ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 : «Ἐντὸς τῶν πρώτων τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου ἔτους, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ὀφείλει νὰ παραπέμπῃ τὰ στοιχεῖα τῆς ληψοδοσίας τῶν διαφόρων ὑπολόγων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 210 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τούτου δὲ νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεις του, τὸ πολὺ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἔτους· Διὰ Βασιλικῆς διατάγματος δύνανται νὰ ὀρισθῶσιν ὑπόλογοι, οἵτινες ὑποβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν στοιχείων τῆς ληψοδοσίας των».

Κατὰ δὲ τὸ *ἄρθρ. 5* τοῦ ν. ΑΥΟΒ' τοῦ 1887 : «Ὁ κεντρικὸς καὶ οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι καὶ πάντες οἱ ὑποταμίαι ὀφείλουν μέχρι τῆς εἰκοστῆς, οἱ δὲ εἰδικοὶ ταμίαι μέχρι τῆς δεκάτης ἐκάστου μηνός, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πλήρεις τοὺς κεκανονισμένους λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν διὰ τὸν προηγούμενον μῆνα, καθὼς καὶ πάντα τὰ εἰς τούτους ἀναγόμενα στοιχεῖα τῆς δοσοληψίας ἀνελλιπῆ. Οἱ καθυστεροῦντες τοὺς λογαριασμοὺς τούτους ἢ ἀποστέλλοντες ἑλλιπῆ τὰ σχετικὰ στοιχεῖα τῆς δοσοληψίας, ἀσχέτως πρὸς τὰς δυνάμει ἰσχυόντων νόμων ἐπιβαλλομένας ποινάς, ὑποβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸν κανονικὸν αὐτῶν μισθόν, τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὸ διάστημα, καθ' ὃ παραταθῆ ἢ καθυστερήσῃς τῶν λογαριασμῶν ἢ ἢ συμπλήρωσις τῶν ἀτελῶν στοιχείων». (1)

Οὐχ ἦττον κατὰ τὸ *ἄρθρον 56* τοῦ ν. δ. τῆς 4 Ἰουλ. 1923, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου : «Ὁ κατὰ τὸν νόμον περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἀσκούμενος παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ διοικητικὸς ἔλεγχος τῶν ταμιακῶν ὑπολόγων καταργεῖται». Οὕτω δ' ὁ ἔλεγχος οὗτος μετετοπίσθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Κατὰ τὸ *ἄρθρον 49 § 2* Συντάγματος 1927 : «Πρότασις νόμου, συνεπαγομένη ἐπιβάρυνσι τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐφόσον μὲν ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν, ἀν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἐκθεσίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, καθορίζουσαν τὴν συνεπαγομένην δαπάνην, ἐφόσον δὲ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρὸ πάσης συζητήσεως διαβιβάζεται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὑποχρεούμενον νὰ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν ἐκθεσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν».

Ὁ ἤδη ἰσχύων ὀργανισμὸς περὶ Γενικοῦ Λογιστηρίου (2) βασίζεται

(1) Περὶ τοῦ ἐλέγχου ὄρα Β. Δ. Γεωργαντᾶ, τὰ Δημόσια Οἰκονομικὰ καὶ ἡ Ἐλληνικὴ Οἰκονομικὴ Νομοθεσία, § § 100-103 (τόμ. I. σ. 486-499).

(2) Αἱ ὀργανικαὶ περὶ Γενικοῦ Λογιστηρίου διατάξεις διαλαμβάνονται εἰς τὸ εἰδικὸν τευχὸς τῶν ὀργανικῶν οἰκονομικῶν διατάξεων τῆς παρουσίας συγγραφήσ. Ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνονται καὶ αἱ λοιπαὶ διατάξεις αἱ μὴ ἔχουσαι καθαρῶς ὀργανικὸν χαρακτῆρα.

ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ ν. 914 τοῦ 1917. Ἐν ἔτει 1922 διὰ τοῦ ν. 2761 συνεστάθη τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Θεσαυροῦ, εἰς ὃ ὑπῆχθησαν ἅπασαι αἱ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὑπηρεσίαι. Καταργηθέντος δὲ διὰ τοῦ ν. δ. τῆς 27 Σεπτ. 1822 τοῦ νέου τούτου ὑπουργείου, ἀπέμεινεν ἡ διὰ τῶν ν. 2761 καὶ 2861 τοῦ 1922 συσταθεῖσα Γενικὴ Διευθύνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ, διὰ τῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ Θεσαυροῦ ἰδρυθείσης θέσεως γεν. διευθυντοῦ τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, καὶ τῆς μετονομασίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ εἰς γενικὸν διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Μεταγενέστεροι ὀργανικοὶ νόμοι εἶναι ὁ 4796 τοῦ 1931, περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμων καὶ ὁ 4953 τοῦ 1931, περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ Ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δημοσίων ὑπολόγων.

Ἐκτελεστικὸν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ διάταγμα ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἰσχύον εἶνε τὸ τῆς 26 Ἰουνίου 1931, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1932 διατάγματος.

Κατὰ τὸν ν. 5127 τοῦ 1931, περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἄρθρον 12. «Παρέχεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα ὅπως δι' ἰδίας ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ προβαίνει εἰς τὴν λήψιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐνοποιήσεως τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῆς νομίμου ἐκτελέσεως τῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ πάσης ἐν γένει ἐπιχειρήσεως Κρστικῆς ἢ μὴ. Ἡ ἐν γένει ὀργάνωσις καὶ ἡ ἀρμοδιότης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ
ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΥΠΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

—
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ⁽¹⁾

Ἄρθρον 211. Οἱ κατ' ἔτος παρουσιαζόμενοι λογαριασμοὶ ὅλων τῶν ὑπολόγων δικάζονται ἀπὸ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ⁽²⁾,

Ἄρθρον 212. Μετὰ τὴν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐξέλεγχξιν τῶν λογαριασμῶν ἐκδίδονται ἀποφάσεις, δι' ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἔχουν ὀρθῶς ἢ ὅτι ὑπάρχει ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ ὑπολόγου ἢ εἰς πίστωσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 213. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου οἱ ὑπόλογοι ἀπαλλάττονται πάσης εὐθύνης πρὸς τὸ δημόσιον διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ὁποίας ἐδικάσθη ὁ λογαριασμός, καὶ ἡ δοθεῖσα παρ' αὐτῶν ἐγγύησις μένει διὰ τὴν μετὰ ταῦτα ὑπηρεσίαν των, ἀποδίδεται δ' εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπὶ τῆς τελευταίας διαχειρίσεως των ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 214. Τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου συγχωρεῖται ἀναθεώρησις καὶ προσφυγὴ πρὸς ἀναίρεσιν ὑπὸ τοὺς διαγραφομένους ἐν τῷ καταστατικῷ αὐτοῦ ὅρους.

⁽¹⁾ Περὶ τοῦ δικαστικοῦ ἐλέγχου ὄρα **Β. Δ. Γεωργαντᾶ**, τὰ Δημόσια Οἰκον. καὶ ἡ Ἑλλην. Οἰκον. Νομοθεσία §§ 115-125 (τόμ. I σελ. 530-561).

⁽²⁾ Αἱ περὶ Συνεδρίου σχετικαὶ διατάξεις παρατίθενται εἰς τὸ εἰδικὸν τεῦχος τῆς παρουσίας συγγραφῆς περὶ τῶν ὀργανικῶν οἰκονομ. διατάξεων.

Ἄρθρον 125. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δὲν ἐκτείνεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν διατακτῶν (1).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄

ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ

Ἄρθρον 126. Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμός τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συνοδεύεται μὲ γενικὸν πίνακα τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξελέγξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

1. Ἐνιαυσία ἔκθεσις πρὸς τὸν Βασιλέα.

Ἄρθρον 127. Κατὰ πᾶν ἔτος τὸ γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸν Φεβρουάριον μῆνα(2) τὸ Συνέδριον διορίζει ἐκ τῶν μελῶν του ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες προέκυψαν ἀπὸ τὴν παράθεσιν τῶν ἐσόδων μὲ τοὺς φορολογικοὺς νόμους, καὶ τῶν ἐξόδων μὲ τὰς χορηγηθείσας εἰς τοὺς ὑπουργοὺς πιστώσεις, καὶ τὰς περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων σκέψεις αὐτοῦ, καὶ συντάξῃ σχεδίων ἐκθέσεως, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ συζητηθῇ ἐν γενικῇ συνεδριάσει καὶ ἐγκριθῇ, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Βασιλέα.

(1) Οἱ δευτερεύοντες διατάχται ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦτον, κατὰ τὸν ν. ἈΥΟΖ', ἄρθρον 1, ἔχον ὡς ἐξῆς: «Οἱ δυνάμει τῶν ἄρθρων 26 καὶ 36 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΩΚΒ' τῆς 18 Ἀπριλίου 1880 ἐπιφορτιζόμενοι τὴν ἔκδοσιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπιτροποὶ τῶν ὑπουργῶν, ὑποβάλλονται ὡς τοιοῦτοι εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ λογαριασμοὺς τῆς χρήσεως τῶν μεταβιβασθεισῶν σὺτοις πιστώσεων, κατὰ τὰς κεκανονισμένας διατυπώσεις καὶ διορίας.— Εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρω ἐπιτρόπων καταλογίζεται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πᾶσα ὑπέρβασις πιστώσεως ἢ δαπάνη, παρανόμως ἀναγνωρισθεῖσα, ἂν καὶ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, ἄρνησιν τοῦ ταμίου ἀπαιτήσωσιν ὑπὸ εὐθύνην τῶν τὴν πληρωμὴν αὐτῆς».

(2) Μετὰ τὴν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν τοῦ οἴκον-ἔτους ἀντὶ τοῦ Φεβρουαρίου νοητέον τὸν μῆνα Μάιον ἐκάστου ἔτους. Ὅρα ὁμοῦ καὶ νέον ὄργανισμὸν Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 4 Ἰουλίου 1923, ἄρθρ. 14.

Ἄρθρον 218. Ἡ ἀνωτέρω ἔκθεσις δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀντίτυπα αὐτῆς διανέμονται εἰς τὰς βουλὰς.

2. Δημόσιαι διαδηλώσεις τοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 219. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐξελεγχθέντων παρ' αὐτοῦ λογαριασμῶν τῶν ὑπολόγων βεβαιώνει καὶ πιστοποιεῖ τὴν ὀρθότητα τῶν παρὰ τῶν ὑπουργῶν δημοσιευθέντων γενικῶν λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 220. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐργασίας ταύτης τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον διευθύνει εἰς τὸ Συνέδριον ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς μετὰ τοῦ γενικοῦ λογαριασμοῦ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, καὶ ἀναλυτικούς, καθ' ὑπολόγους, πίνακας τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ἐσόδων καὶ ἐξόδων πάσης φύσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 210.

Ἄρθρον 221. Τὸ Συνέδριον, ἀφοῦ παραθέσῃ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα μὲ τοὺς ἐξελεγχθέντας λογαριασμοὺς τῶν ὑπολόγων, ἐκδίδει ἐν γενικῇ συνεδριάσει διαδήλωσιν, ὅτι ὁ ἐνιαύσιος γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀποφάσεις του.

Ἄρθρον 222. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αὐτῶν ἐγγράφων τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐκδίδει ὡσαύτως ἐν γενικῇ συνεδριάσει ὁμοίαν διαδήλωσιν περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κλεισθείσης χρήσεως, ὅστις ἐξηλέγχθη ἤδη προσωρινῶς ἀπὸ τὴν διοριζομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 113 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴν, καὶ εὐρίσκεται ἐπισυνημμένος εἰς τὸ πρωτόκολλον αὐτῆς (1).

Ἄρθρον 223. Αἱ διαδηλώσεις συζητοῦνται ἐν γενικῇ συνεδριάσει καί, ἀφοῦ ἀκουσθῇ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας, ἀποφασίζεται ἡ ἔκδοσις αὐτῶν. Συγχρόνως δὲ προσδιορίζεται ἡμέρα καθ' ἣν ἐκφωνοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου ἐπισήμως.

Ἄμα ἐκφωνηθῶσι διευθύνονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν

(1) Ὅρα καὶ κατωτέρω ἄρθρ. 27 ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909.

Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τύπου καὶ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς βουλὰς.

Ὅλαι αἱ ἀνωτέρω πράξεις πρέπει νὰ εἶνε ἀποπερατωμέναι τὴν 1 Φεβρουαρίου ἐκάστου ἔτους (1).

Ὁ ὄργανισμὸς τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου βασιζέται ἤδη ἐπὶ τοῦ ν. δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923, δι' οὗ κατηργήθησαν οἱ ἄχροι τοῦ χρόνου ἐκείνου ἰσχύοντες βασικοὶ ὄργανισμοὶ οἱ περιεχόμενοι εἰς τὸ Β. Δ. τῆς 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1833, περὶ συστάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τὸ Β. Δ. τῆς 23 Ὀκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) 1836, περὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἐκτελεστικὸν τοῦ ὄργανισμοῦ διάταγμα ἐξεδόθη τὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος, περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν μεταγενεστέρως διὰ τῶν δ. τῆς 30 Νοεμβρίου 1925, 6 Φεβρουαρίου 1927, 4 Σεπτεμβρίου 1930, 25 Νοεμβρίου 1930, 16 Ἰανουαρίου 1931, 23 Ἰουνίου 1932 καὶ 16 Αὐγούστου 1933.

Διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων τὸ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 ὑπέστη τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τινάς, συνεπεῖα δὲ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ν. 5212 τοῦ 1931 ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ δ. τῆς 3 Ἰουλίου 1933, περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὄργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων.

(1) Ἀντὶ τοῦ Φεβρ. νοητέον ἤδη μετὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918 τὴν 1 Μαΐου. — Διαδηλώσεις μετὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 ὄργανισμοῦ τοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δὲν ἐνεργοῦνται, ἀλλ' ἐκδίδονται τοιαῦται ἐπὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ, κατὰ τὰ καθοριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ὄργανισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 224. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις ἀκυροῦνται.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1852.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΜΑΛΙΑ

Δ. ΧΡΙΣΤΙΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγὶς τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1852.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς
Α. ΠΑΪΚΟΣ

Β' ΝΟΜΟΣ .ΓΤΟΔ' (ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3374)

Τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1909, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΣΙΒ' ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1852 περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους (1).

Ἄρθρον 1-9 (*).

Ἄρθρον 10. Ἀπαγορεύεται ἡ πληρωμὴ μισθῶν καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀργανικῶν νόμων, ἐπιμισθίων, προσωπικῶν ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεων, μὴ στηριζομένων εἰς νόμον, καὶ ἂν ἀνεγράφη, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ πρὸς τοῦτο πίστωσις.

Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται ἡ χορηγία βοηθημάτων καὶ συν-

(1) Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 233 τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1909 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

(*) Τοῦ νόμου τούτου παρατίθενται μόνον αἱ ἤδη ἰσχύουσαι διατάξεις. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 15, 51, 57, 62, 252 καὶ κατωτέρω ν. 1555.

δρομῶν εἰς δήμους, κοινότητας καὶ σωματεῖα ἄνευ εἰδικοῦ νόμου.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνεῖται τὴν θεώρησιν τῶν κατὰ παράβασιν τῶν δύο ἀνωτέρω ἐδαφίων ἐκδιδομένων τυχὸν χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἐδάφια δὲν ὑπάγονται τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν. ⁽¹⁾

Ἄρθρον 11. ⁽²⁾

Ἄρθρον 12. Ἐπὶ οἰασδήποτε προμηθείας τοῦ Δημοσίου, ἂν ἢ παραλαμβάνουσα ἐπιτροπὴ ἀπορρίψῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον, ὡς μὴ πληροῦν τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται, οὐδ' ἐπὶ ἐκπτώσει τῆς τιμῆς, ἢ παραλαβὴ τοῦ ἀπορριφθέντος, διατασσομένης τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δι' ἄλλου, συμφώνου πρὸς τοὺς ὅρους τῶν συμφωνιῶν, ἢ τῆς προμηθείας ὁμοίου ἐκ τοῦ ἐμπορίου εἰς βᾶρος τοῦ ἐργολάβου, ἂν οὗτος ἀρνηθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν συμφωνίαν. Ὁ τε διατάξας Ὑπουργὸς τὴν παραλαβὴν τοῦ ἀπορριφθέντος καὶ ὁ προσυπογράψας Τμηματάρχης ὑπέχουσιν εὐθύνην καὶ ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸ Δημόσιον. Προκειμένου ὅμως περὶ εἰδῶν τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς ὑπηρεσίας καὶ παρισταμένης ἀπολύτου ἀνάγκης πρὸς παραλαβὴν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ἢ ἐπὶ ἰδιαιτέρα συμφωνία παραλαβὴ τῶν ἀπορριφθέντων, ἂν, ἐπὶ τῇ ἠτιολογημένῃ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, γνωμοδοτήσῃ περὶ τῆς ἀνάγκης τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐπὶ τῇ προτάσει δ' αὐτοῦ χορηγηθῇ ἢ ἄδεια τῆς παραλαβῆς διὰ Β. Δ.

Ἡ τε ἐκθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ, ἢ γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ Β. Διάταγμα δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς παραλαβῆς. ⁽³⁾

⁽¹⁾ Ὅρα ἀνωτέρω σ. 113, 213.

⁽²⁾ Ὅρα ἀνωτέρω σ. 136 καὶ ἐπ.

⁽³⁾ Ὅρα ἀνωτέρω σ. 136 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 13-15. ⁽¹⁾

Ἄρθρον 16. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου ΒΦΕ' τῆς 22 Ἀπριλίου 1897 καταργεῖται ⁽²⁾

Ἄρθρον 17. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΒΣΛΗ' τῆς 9 Μαρτίου 1894 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνακαινίσεως γεφυρῶν, ἢ ἐπισκευῆς ἢ προσθήκης εἰς δημόσια κτίρια ἢ καταστήματα. ⁽³⁾

Ἄρθρον 18. Πλὴν τῶν κατὰ τὴν § β' τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852 τηρουμένων βοηθητικῶν βιβλίων τηρεῖται καὶ βοηθητικὸν βιβλίον, ἐν ᾧ καταχωρίζονται κατ' ἄρθρον τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα διὰ μισθοῦς ὑποκειμένους εἰς κρατήσεις λόγῳ πολιτικῶν συντάξεων. Ἀποσπάσματα δ' ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ τούτου βιβλίου, κεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου, συνάπτονται εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα τὰ ἐκδιδόμενα πρὸς ἀπόδοσιν τῶν προκειμένων κρατήσεων εἰς τὸ δημόσιον. ⁽⁴⁾

Ἄρθρον 19. Ἐκτὸς τῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 137 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τηρουμένων ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ὑπουργικῶν διατακτικῶν βιβλίων, κρατοῦνται καὶ βιβλία κατ' ἄρθρον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἔξοδων διὰ μισθοῦς ὑποκειμένους εἰς παγίας κρατήσεις λόγῳ πολιτικῶν συντάξεων. Τῶν βιβλίων τούτων ἀντίγραφα κεκυρωμένα ὑπὸ τῶν διατακτικῶν υποβάλλονται εἰς τὰ οἰκεία Ὑπουργεῖα, εὐθὺς μετὰ τὸ κλείσιμον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τούτου χρήσεως. ⁽⁵⁾

Ἄρθρον 20. Οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου χρήματα διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν δαπάνην ἐντὸς προθεσμιῶν, ὀριζομένων ἐκάστοτε διὰ πράξεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Αἱ πράξεις αὗται συνάπτονται ἐν τοῖς ἐν λόγῳ χρηματικοῖς ἐντάλμασιν, οἱ δὲ δικαιούχοι τούτων εἰσὶν

(1) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 51 καὶ ἐπ.

(2) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 64.

(3) Ὅρα ἀνωτ. σ. 64.

(4) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 314.—Αἱ λόγῳ συντάξεως κρατήσεις ἔχουσι καταργηθῆ.

(5) Ὅρα ἀνωτ. σ. 319. Καὶ ἐν προκειμένῳ παρατηρητέον ὅτι αἱ λόγῳ συντάξεως κρατήσεις καταργήθησαν.

ὑπόλογοι ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ καταλογίζονται ὑπ' αὐτοῦ, ἂν, ἐντὸς τῆς διὰ τῶν εἰρημένων πράξεων τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ταχθεῖσης προθεσμίας μὴ προσαγάωσι διὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα. «Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατ. Λογιστηρίου ἐκδιδομένων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΑΡΟ' τῆς 27 Μαρτίου 1884, χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἢ ἀπόδοσις τοῦ λογαριασμοῦ βαρύνει τὸν ὑπεύθυνον τμηματάρχην τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, δι' οὗ τὰ ληφθέντα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διετέθησαν, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Λογιστηρίου ὑποχρεουμένου μόνον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπευθύνου τμηματάρχου καὶ ὑποβάλλῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης πρὸς τοῦτο προθεσμίας, ἢ ἄλλως γνωρίσῃ αὐτῷ τὴν τυχὸν καθυστέρησιν τῆς ἀποδόσεως τοῦ λογαριασμοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπόλογου τμηματάρχου, πρὸς ἐνέργειαν τοῦ καταλογισμοῦ τούτου.» (1).

Τῆς ἐκδοθείσης κατὰ τῶν ἀνωτέρω ὑπολόγων καταλογιστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις, ἂν οὗτοι ἐντὸς ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως προσαγάωσι τὰ δικαιολογητικὰ καὶ ἀποδείξωσιν, ὅτι, ἔνεκα λόγων, μὴ ἀφορώντων εἰς αὐτούς, δὲν κατωρθώθη ἢ συγκέντρωσις τῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν.

Οἱ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Προξενικοῖ ὑπάλληλοι, οἱ λαβόντες ἐκ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου συναλλαγματικὰς πρὸς διάθεσιν οἰουδήποτε ποσοῦ ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἀναγεγραμμένης πιστώσεως διὰ δαπάνας ἐν τῷ ἔξωτερικῷ, ὀφείλουσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν διάθεσιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν συναλλαγματικῶν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διαρκούσης τῆς χρήσεως, ἐφ' ἧς ἐξεδόθη τὸ ἔνταλμα, ἐκδίδεται δ' εἰδικὴ ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ τῆς διαχειρίσεως ἑνὸς ἐκάστου αὐτῶν.

(2) «Οὐδεμία ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐπιτρέπεται διάθεσις ἐκ τῆς εἰρημένης πιστώσεως κατ' ἄλλον, παρὰ τὸν διὰ τῶν ὀρισμῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὀριζόμενον τρόπον. Προκειμένου δὲ περὶ διαθέσεως ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἐκ τῆς ἰδίας πιστώσεως δι' ἔξωτερικὰς δαπάνας, ἐπιτρέπεται, ὅπως αὕτη ἐνεργῆται κατὰ τὰ εἰδικῶς περὶ αὐτῆς διὰ τοῦ ἐπιτρέποντος

(1) Ὁ παράγραφος οὗτος προσετέθη διὰ τοῦ ΓΧΟΑ' νόμου

(2) Ὁ παράγραφος οὗτος ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 νόμου. Ὁ καταργηθεὶς παράγραφος εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Δὲν ἐπιτρέπεται διάθεσις οἰουδήποτε ποσοῦ ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης κατ' ἄλλον, παρὰ τὸν ἀνωτέρω διαγεγραμμένον, τρόπον».

ταύτην Β. Διατάγματος κανονιζόμενα. Τὰ τοιαῦτα διατάγματα προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατόπιν ἠτιολογημένης πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. (1)

Ἄρθρον 21. [Τὰ ὑπὸ τῆς Πρυτανείας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα ἐπὶ τῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατὰ τὸν νόμον ΑΜΑ' ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1882 ὑπόκεινται πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' ἀπὸ 28 Μαΐου 1887.

Ἡ ἐξόφλησις χρηματικοῦ ἐντάλματος μὴ θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εὐθύνει τὸν τε Πρύτανιν καὶ τὸν ταμίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ χρῆσις ἐκάστου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 31 Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους· διὰ τὴν εἴσπραξιν δ' ἀπάντων τῶν ἐσόδων καὶ τὴν πληρωμὴν ἀπάντων τῶν ἐξόδων παρατείνεται αὕτη μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου]. (2)

Ἄρθρον 22. Τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν διαφόρων αὐτῆς ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις χρησιμοποιημένων αὐτῇ πιστώσεων κατὰ τοὺς νόμους ΑΥΗΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887 καὶ ΑΧΗΒ' τῆς 26 Ἰανουαρίου 1889, περὶ διοικήσεως τῆς Ζαπτείου περιουσίας ὑπόκεινται πρὸ τῆς πληρωμῆς αὐτῶν εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 (3) Ἡ ἐξόφλησις χρηματικοῦ ἐντάλματος, μὴ θεωρηθέντος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εὐθύνει τὸν τε ἐκδότην αὐτοῦ καὶ τὸν ταμίαν τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 23. Εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπόκεινται ὡσαύτως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' τοῦ 1887, καὶ αἱ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ἐκδιδόμενα χρηματικά ἐντάλματα πληρωμῆς τῶν διαφόρων αὐτῶν ἐξόδων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ περὶ αὐτῶν ἰσχύοντα χρησιμοποιημένων αὐταῖς πιστώσεων καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῶν προηγουμένων ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ παρόντος νόμου. (4)

(1) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 226 καὶ ἐπ. Συσχετιστέα δὲ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 20 πρὸς τὰς περὶ προπληρωμῶν διατάξεις ν. 8. 22 Σεπτ. 1923.

(2) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204 περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου.—Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Πανεπιστημίου διαλαμβάνουσι τὰρθρα 222 καὶ ἐπ. ν. 5343 τοῦ 1932, περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, εἰδικῶς δὲ περὶ προληπτικοῦ ἐλέγχου τὰ ἄρθρ. 245—246.

(3) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

(4) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

Ἄρθρον 24. [Εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπόκεινται ὡσαύτως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἈΥΟΖ' τοῦ 1887 καὶ αἱ ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐκδιδόμεναι, κατὰ τὰ περὶ τούτου κεκανονισμένα, χρηματικαὶ ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν διαφορῶν τοῦ ἐν λόγῳ λιμένος ἐξόδων εἰς βάρος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, παρὰ τῇ ὁποίᾳ εἰσὶ κατατεθειμένα τὰ κεφάλαια τοῦ ἰδίου λιμένος, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ αὐτοῦ νόμους. (¹) Ἡ ἐξόφλησις χρηματικῆς ἐπιταγῆς, μὴ θεωρηθείσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εὐθύνει τὴν τε ἐκδοῦσαν ὡς ἄνω ἐπιτροπὴν, καθὼς καὶ τὴν ἐξαργυρώσασαν ταύτην Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Αἱ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξαργυρωθεῖσαι χρηματικαὶ ἐπιταγαὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς παραδίδονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καθ' ἑξαμημίαν μετὰ καταλόγου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχ. δημόσιον ταμίαν, μεθ' ὅλων τῶν προσηρηθέντων αὐταῖς δικαιολογητικῶν ἐγγράφων. Οὗτος, παραλαμβάνων ταύτας καὶ πιστούμενος δι' αὐτῶν, κατὰ τὰ κεκανονισμένα, ἐκδίδει καὶ παραδίδει τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ πρὸς πίστωσίν της τὸ κεκανονισμένον γραμματίον παραλαβῆς αὐτοῦ]. (²)

Ἄρθρον 25. [Ἄν τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀρνηθῇ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 22, 23 καὶ 24 ἐπιτροπῶν, δύνανται αὐταὶ καὶ ὁ Πρύτανης νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστικοῦ τμήματος κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα] (³)

Ἄρθρον 26. Οἱ κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐγκρινόμενοι ἐκάστοτε προϋπολογισμοὶ τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις 21, 22, 23 καὶ 24 ἀναφερομένων σωματείων, ἤτοι τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων, τῆς Ἀρχαιολογ. Ἐταιρείας, τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ὡς καὶ τοῦ Λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς, δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἅμα τῇ ἐγκρίσει αὐτῶν. Οὐδενὸς δὲ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ σωματείων, ἐπιτρέπεται ἢ κατὰ τὰ κεκανονισμένα θεώρησις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν ἐγκεκριμένων προϋπολογισμῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 27. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης χρήσεως τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, συνερχόμενον ἐν γενικῇ συνεδριάσει ἐκδίδει ἀποφασίς, ἐν ἣ ἀναγράφει τῆς κλεισθείσης χρήσεως: α') τὰς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἰδικῶν νόμων ἢ Β. Διαταγμάτων χορηγηθείσας ἐπὶ ἐκάστου

(¹) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

(²) Ὅρα ὁμοίως νεωτέρας διατάξεις περὶ ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς ν. 4748, 5332 κ.λ.π.

(³) Ὅρα ἀνωτ. σ. 471 ὑποσ.

κεφαλαίου καὶ ἄρθρου πιστώσεις—β') τὰ διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ ἐπιτροπικῶν διατεθέντα ποσά·

γ') τὰ ἀκυρωθέντα ἢ ὀπωσδήποτε ἐπιστραφέντα ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διατεθέντων ποσῶν.

δ') τὰς ὑπολειφθείσας ἀδιαθέτους πιστώσεις.

Ὅμοιους πίνακας περιλαμβάνει ἡ ἀπόφασις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τοῦ ταμείου τῶν Φάρων καὶ Φανῶν.

Ἐν τῇ ἀποφάσει δέον ν' ἀναγράφονται λεπτομερῶς τὸ μὴ θεωρηθέντα χρηματικὰ ἐντάλματα καὶ οἱ λόγοι τῆς ἀρνήσεως τῆς θεωρήσεως. Ὁσαύτως ἐν τῇ ἀποφάσει τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀναγράφει τὰς περὶ μεταρρυθμίσεων καὶ βελτιώσεων τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἀποδειχθεισῶν ὡς χρηζουσῶν διορθώσεων ἢ μεταβολῆς, σχετικῶν δὲ πρὸς τὰ ἔξοδα, διατάξεων νόμων, Β. διαταγμάτων καὶ ἐγκυκλίων σκέψεις αὐτοῦ.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἀποστελλομένων ἀναλόγων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν βουλευτῶν ἀντιτύπων. (1)

Ἄρθρον 28. Πρὸς ἐκκαθάρισιν καὶ ἀπλοποίησιν τοῦ μηνιαίου Ἰσολογισμοῦ τῆς γενικῆς ληψοδοσίας τοῦ Δημοσίου ταμείου ἐπιτρέπεται, ὅπως ὅσαι μερίδες χρηματιστικῶν λισμῶν δὲν στηρίζονται εἰς στοιχεῖα, ἀλλ' ἀμετάβλητοι πρὸ ἐτῶν διατελοῦσιν, ἐξακριβούμεναι δεόντως ἐν τῷ Ἐν. Λογιστηρίῳ τοῦ Κράτους, διαγραφῶσιν ἐκ τοῦ εἰρημένου Ἰσολογισμοῦ ἠτιολογημένως, δυνάμει Β. Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, τὰ δὲ προκύψαντα ὑπόλοιπα αὐτῶν μετενεχθῶσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν προϋπολογισμῶν. (2)

Ἄρθρον 29. Δημόσιοι ὑπόλογοι, ἤτοι ταμιακοί, τελωνιακοί καὶ λοιποὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὀφείλοντες νὰ ὑποβάλωσι πλήρεις τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ὑπὸ νόμου ἢ Β. Διατάγματος τεταγμένων ἢ ταχθησομένων προθεσμιῶν, ἢ τῶν κατὰ νόμον ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τασσομένων διορισῶν, παραλείποντες δὲ νὰ πράξωσι τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως. Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΑΥΟΒ' τοῦ 1887 πειθαρχικὴ ποινὴ, ὡς ἐτροποποιήθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἐδ. α' τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου ΒΤΣ' τοῦ 1895. (3)

(1) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 464 καὶ ἐπ.

(2) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 287 καὶ ἐπ.

(3) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 457 καὶ ἐπ.

Ἄρθρον 30. Οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐποπτείαν τῶν διαχειριζομένων δημόσια χρήματα ἢ ὑλικὸν ἀνῆκον εἰς τὸ Κράτος οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταί, ἂν ἐκ λάθους ἢ ἀμελείας αὐτῶν ἤθελε προκύψει ζημία, εἰσὶν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μετὰ τῶν ὑπολόγων, ὑποκείμενοι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποφασίζει ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅλου λογαριασμοῦ τῶν ὑπολόγων. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει διὰ τὴν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐνεργουμένην διοικητικὴν ἐπιθεώρησιν. (¹)

Ἄρθρον 31. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου „ΒΡΕΔ“ τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καταργεῖται καὶ ἀντικαθίσταται, ὡς ἔπεται :

«Ἡ μίσθωσις ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν δὲν δύναται νὰ συνολογηθῇ ἐπὶ χρόνον μακρότερον τῶν πέντε ἐτῶν, πᾶσα δὲ ἀναμίσθωσις ἢ μίσθωσις πρὸς ἀντικατάστασιν μισθίου ἐπιτρέπεται μόνον ἐντὸς τῶν τριῶν τελευταίων μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑφισταμένης μισθώσεως, προηγουμένης ὅμως πάντοτε ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἧς ἄνευ οὐδεμίᾳ ἀναμίσθωσις λογίζεται σιωπηρῶς γενομένη.

Πᾶσα περὶ τοιαύτης μισθώσεως συμφωνία τοῦ δημοσίου ἐνεργεῖται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ, διεξαγομένου ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Νομάρχου, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐκ τοῦ προϋσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἐγκατασταθισομένης ἐν τῷ μισθίῳ, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοιοῦτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, καθ' ὅρους καὶ διατυπώσεις κανονισθησομένας ἐφ' ἀπαξ διὰ Β. διαταγμάτων. (²) Ἐὰν πρόκειται περὶ μισθώσεως δι' ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἀντὶ τοῦ Νομάρχου ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, μετέχει ὁ φρούραρχος ἢ ὁ ἐκπληρῶν καθήκοντα τοιοῦτου. Ἡ ἔγκρισις τῆς μισθώσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ συμφώνως πρὸς τὰς πρᾶτάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναμίσθωσις τῶν ὑφισταμένων, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, μισθώσεων, ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

Ἐπιτρέπεται μίσθωσις ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιστρατεύσεως ἢ γενικῶν γυμνασίων, δι' ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ μισθώσεως ἀκινήτων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

«Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ δ' ἰδιαιτέρας συμφωνίας μίσθωσις οἰκοδο-

(¹) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 447 καὶ ἐπ., 459 καὶ ἐπ.

(²) Κατὰ τὸν κατωτέρω ὁμοῦ νόμον „ΓΧΟΑ“, ἄρθρ. 4, ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις καὶ ἀντικατάστασις τῶν διαταγμάτων τούτων.

μῶν, ὅταν τὸ ἐνοίκιον δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 25. Ὁ τρόπος τῆς συννομολογήσεως τῶν διὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης ἐπιτροπομένων ἀνευ δημοπρασίας ἐνοικιάσεων κανονίζεται διὰ Β. διατάγματος. (1)

Μισθώσεις ἀμαξῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται διὰ χρόνον μακρότερον τοῦ μηνὸς καὶ πᾶσα σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις λογίζεται ἰσχύουσα διὰ τὸν ἀμέσως ἐπόμενον μῆνα καὶ οὕτως ἐφεξῆς.

«Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκμισθοῦνται καὶ αἱ διὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως χρησιμεύουσαι οἰκοδομαί, καθοριζομένης διὰ τὰς μισθώσεις ταύτας τῆς ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς διὰ Β. Διατάγματος.» (2)

Ἄρθρον 32. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 33. Διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθῆσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου. (3)

Ἄρθρον 34. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 1, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1910.

Γ' ΝΟΜΟΣ ΓΧΟΑ' (ΥΠ ΑΡΙΘ. 3671)

Τῆς 27 Μαρτίου 1910, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΤΟΔ' τοῦ ἐτοῦς 1909, ἀφορῶντος εἰς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους νόμου ΣΙΒ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852. (4)

Ἄρθρον 1. (5)

Ἄρθρον 2. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887 ὁρισθεῖσαν θεώρησιν ὑπόκεινται καὶ πάντα τὰ εἰς τὸν ἐνεργούμενον ὑπ' αὐτοῦ δικαστικὸν ἔλεγχον τῆς δημοσίας διαχειρίσεως περιερχόμενα διὰ τῶν χρηματιστικῶν ταύτης λογαριασμῶν χρηματικὰ ἐντάλματα. (6)

(1) Ὁ παράγραφος οὗτος προσετέθη διὰ τοῦ ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 νόμου.

(2) Ὁ παράγραφος οὗτος προσετέθη διὰ τοῦ ΓΧΟΑ' τοῦ 1910 νόμου. Ὅρα ἀνωτέρω σ. 112 καὶ ἐπ. Ἰδίᾳ δὲ περὶ μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν σ. 77 καὶ ἐπ.

(3) Διατάγματα ἕτερα, ἐκτελεστικά τοῦ ν. ΓΤΟΔ', ἐκτὸς τῶν τῆς μισθώσεως, δὲν ἐξεδόθησαν.

(4) Ἐφημ. Κυβερνήσεως 124 τῆς 30 Μαΐου 1910.

(5) Τὸ ἄρθρον τοῦτο περιλαμβάνει τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 31 τοῦ ΓΤΟΔ' τοῦ 1909 νόμου, αἵτινες παρετέθησαν ἀνωτέρω εἰς τὰ οἰκεία μέρη τοῦ τροποποιηθέντος νόμου.

(6) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

Ἄρθρον 3. Κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ νόμου „ΓΤΟΔ’ τοῦ ἔτους 1909 περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐκδιδόμενων ἐπιταγῶν ὀριζόμενα, ὑπόκεινται προσέτι εἰς τὸν διὰ τοῦ νόμου „ΑΥΟΖ’ τοῦ ἔτους 1887 κανονισθέντα προληπτικὸν ἔλεγχον καὶ αἱ ὑπὸ τῶν λοιπῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν λιμένων τοῦ Κράτους ἐκδιδόμενα καὶ εἰς τὸν δικαστικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔλεγχον περιεχόμενα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν ἐπιταγαί. Ὁ τύπος τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐπιταγῶν τούτων καὶ ὁ τρόπος τῆς πρὸς θεώρησιν ὑποβολῆς καὶ ἀποστολῆς αὐτῶν μετὰ τοῦτο πρὸς ἐξόφλησιν κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἄρχεται καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου τούτου. (¹)

Ἄρθρον 4. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διαταγμάτων τροποποιήσις ἢ κατάργησις καὶ ἀντικατάστασις τοῦ περὶ δημοπρασιῶν μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος τῆς 22 Ὀκτωβρίου 1909 πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ „ΓΤΟΔ’ τῆς 10 τοῦ ἰδίου μηνός. (²)

Ἄρθρον 5. Προκειμένον περὶ ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν, ἀνασθηλώσεως ἀρχαίων μνημείων ἢ ἐργασιῶν ἐν τοῖς μουσείοις, ἐνεργουμένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, καὶ περὶ καλλιτεχνικῶν δημοσιευμάτων αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ ἐκτέλεσις συμφῶνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς Ἐταιρείας ταύτης, ἐπὶ τῇ βάσει ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου αὐτῆς.

Ἄρθρον 6. Τῶν ἄρθρων 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 14 καὶ 15 τοῦ νόμου „ΓΤΟΔ’ τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1909 ἡ ἰσχὺς ἀναστέλλεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως τοῦ νόμου τούτου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ἐπανερχονται δ’ ἐν πλήρει ἰσχύϊ αἱ διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων τούτων τροποποιηθεῖσαι σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΙΒ’, περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους, ἡ δὲ ἰσχὺς τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ „ΓΤΟΔ’ νόμου ἐννοεῖται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Δ’ ΝΟΜΟΣ 1555

Τῆς 15 Δεκεμβρίου 1918, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ νόμου ΣΙΒ’ τοῦ 1852 περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους. (³)

(¹) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

(²) Ὅρα ἀνωτέρω σ. 204.

(³) Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 256 τῆς 21 Δεκεμβρ. 1918 φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΕΝ Τῷ ΔΗΜΟΣΙῷ ΛΟΓΙΣΤΙΚῷ.

Ἄρθρον 1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀσχέτως πρὸς τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ, ἔχει τὴν ἐπίβλεψιν τῆς γενικῆς διαχειρίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ φροντίζει, ὅπως οὗτος ἐκτελεῖται ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς διαγεγραμμένων ὁρίων καὶ τρόπων, ἄνευ μειώσεως τοῦ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπὸ τῶν καταστατικῶν αὐτοῦ νόμων ἀνατεθειμένου ἐλέγχου.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἐπιβλέπει πάσας τὰς πράξεις, αἰτίνες περιλαμβάνουσι τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων χρημάτων καὶ τὴν διοίκησιν καὶ συναφῆ διαχείρισιν τῆς περιουσίας ἐν γένει τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ὈΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Ἄρθρον 2. Κεντρικὰ ὄργανα τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ εἶναι τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους καὶ τὰ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγόμενα παρ' ἐκάστω Ὑπουργείῳ Εἰδικὰ Λογιστήρια.

Τό τε Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐξάρτησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀποστολὴν ἔχει :

α') Νὰ συντάσῃ τοὺς Προϋπολογισμοὺς, τὰ διὰ τὴν χορηγίαν πιστώσεων νομοσχέδια καὶ τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν ὑπηρεσιῶν χορηγουμένων στοιχείων.

β') Νὰ ἐξετάζῃ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν προτεινόμενα σχέδια νόμων ἢ διαταγμάτων τὰ χρῆζοντα τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὸν Προϋπολογισμὸν ἢ τὴν περιουσίαν καὶ τὸ λογιστικὸν τοῦ Κράτους, πρὸς ἐκτίμησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῆς συστάσεως καὶ διαχειρίσεως ἐν γένει τῆς Κρατικῆς περιουσίας καὶ εἰσηγῆται περὶ τούτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Νὰ ἐξελέγῃ τοὺς λογαριασμοὺς τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ διαβιβάζει κατόπιν αὐτοὺς εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

δ') Νὰ ἀνακεφαλαιοῖ καὶ παρουσιάξῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ταμιακῶν πράξεων, ὡς καὶ τὰς μεταβολὰς αἰτίνες πραγματοποιοῦνται εἰς

τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Κράτους. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον θέλει καθορισθῆ διὰ Β. διατάγματος ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ διαβιβάζωνται παρὰ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν σύστασιν καὶ κίνησιν τῆς περιουσίας περιοδικαὶ καταστάσεις.

ε') Νὰ προκαλῆ καὶ θέτῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἔξασφάλισιν τοῦ λογιστικοῦ ἐλέγχου ἐφ' ὅλης τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Κράτους.

ς') Νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν περὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν αἵτινες εἰσὶν ἀνατεθειμέναι ἢ ἤθελον ἀνατεθῆ αὐτῶ δι' εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 4. Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἔχουσι τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου καὶ ἀσκοῦσι τὸν λογιστικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς παρ' ἧ ἑδρεύουσιν Ἀρχῆς, εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔξοδα εἴτε ἐν σχέσει πρὸς τὴν σύστασιν τῆς περιουσίας καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς μεταβολὰς καὶ παρουσιάζουσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις δι' ἐγγραφῶν ὁμοιομόρφων πρὸς τὰς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου (ἄρθρ. 136 λογ. ν.).

Ἄρθρον 5. Ὁ εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἀνατεθειμένος ἔλεγχος συνίσταται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς νομίμου αἰτίας ἐκάστης πράξεως, ἣτις ἤθελεν ἐπιφέρει ἔξοδον ἢ μεταβολὴν τινὰ τῆς περιουσίας, εἰς τὴν παρακολούθησιν τῆς ἐξελίξεως τῶν ἀναλαμβανομένων εἰς βάρος πάντων τῶν ἄρθρων τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποχρεώσεων ἐν γένει καὶ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ κανονικοῦ τῆς σχετικῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ καταλογισμοῦ αὐτῶν ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ (αὐτ.).

Ἄρθρον 6. Ὅσακις μετὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐλέγχου, τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια ἀνακαλύπτουσιν ἀτελείας ἢ παραβάσεις τῶν νόμων ἢ διαταγμάτων ἢ ἀταξίας οἰασδήποτε ἐν τῇ ἐκκαθαρίσει ἢ τῷ καταλογισμῷ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ, οἱ ἀρμόδιοι προϊστάμενοι ὑποδεικνύουσι ταύτας πρὸς τὰς ἐνδιαφερομένας ὑπηρεσίας, καὶ ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας ἀναφέρουσι πρὸς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ὅπερ εἰσηγεῖται περὶ τούτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς λήψιν ἀποφάσεων.

Αἱ τυχὸν προκύπτουσαι μετὰ τὸ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων ἐπὶ τοῦ προκειμένου διαφοραὶ, εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ἀναφουμένων ἐκάστοτε ζητημάτων.

Ἄρθρον 7. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον ἀσκεῖ τὴν ἐφ' ὅλων τῶν λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους κεντρικῶν τε καὶ ἐπαρχιακῶν ἐποπτείαν δι' ἐπιθεωρήσεων ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ ἐπιθεωρητῶν.

Αἱ τοιαῦται ἐπιθεωρήσεις, ἐν ἀνάγκῃ, δύναται νὰ ἐνεργῶνται ἢ διευ-

θύνονται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ ἑνὸς τῶν Ὑποδιευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΕΤΟΣ - ΙΣΧΥΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΑΥΤΟΥ - ΧΡΗΣΙΣ

Ἄρθρον 8. Οἰκονομικὸν ἔτος εἶναι ἡ χρονικὴ περίοδος, ἣτις περιλαμβάνει τὰς διοικητικὰς πράξεις καὶ τὰ γεγονότα, ἅτινα ὀπωσδήποτε σχετίζονται πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τὴν κίνησιν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους. Ἄρχεται δὲ τοῦτο τὴν 1 Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους (ἄρθρ. 2 λογ. ν.).

Ἡ αὐτὴ περίοδος ὁρίζεται καὶ διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν νομικῶν προσώπων ἢ τῶν αὐτοτελῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, ὧν ἡ διοίκησις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὸ Κράτος (ἄρθρ. 3—4 λογ. ν.).

Ἄρθρον 9. Ἀντικείμενον τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἶναι :

α') Τὸ Ταμιακὸν Λογιστικόν.

β') Τὸ Λογιστικὸν τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους (αὐτ.).

Ἄρθρον 10. Ἀντικείμενον τῆς χρήσεως εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἡ χρῆσις ἄρχεται ἀπ' ἧς καὶ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, παρατείνεται δὲ μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους διὰ τὴν εἴσπραξιν πάντων τῶν ἐσόδων ὅσα ἐβαιώθησαν κατὰ τὸ διάστημα καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗτινος τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις καὶ τὴν πληρωμὴν πάντων τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς αὐτῆς περιόδου. Ὡς ἐγκριθέντα ἔξοδα νοοῦνται, ὅσα ἀνέλαβε τὸ Κράτος τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώσῃ λόγῳ παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἢ προμηθειῶν συντελεσθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, ἢ λόγῳ ἄλλων ὑποχρεώσεων ληξιπροθέσμων ἐντὸς τῆς περιόδου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἐπίσης ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν χρῆσιν.

α') Τὰ ἔργα καὶ αἱ προμήθειαι, αἵτινες ἐξετελέσθησαν μὲν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, παρελήφθησαν ὁμως ἔνεκα οἰουδήποτε λόγου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

β') Αἱ προμήθειαι ὑλικοῦ, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀρξαμένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων δὲν ἠδύνατο νὰ περαιωθῇ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, οὗ τὸ ὄνομα φέρει ἡ χρῆσις, διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας ἢ δημοσίου συμφέροντος ἐκτεθειμένους ἐν πράξει τοῦ Διατάκτου ἐπισυναπτομένη εἰς τὸ ἔνταλμα. Πάντως ὁμως ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐπε-

ρατώθη καὶ συνετελέσθη ἡ παραλαβὴ των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὰ εἰς τὰ τελωνεῖα τοῦ Κράτους πραγματοποιούμενα ὀπωσδήποτε ἔσοδα ἀκολουθοῦσι τὴν χρῆσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθησαν (αὐτ.).

Ἄρθρον 11. Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, ὅσα δὲν ἔφθασαν νὰ εἰσπραχθῶσι μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως, συγκροτοῦσι τὰ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως, ἅτινα ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐγκριθέντα ἔσοδα, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 10, ὅσα δὲν ἔφθασαν νὰ πληρωθῶσι μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως, συγκροτοῦσι τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς χρήσεως καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους (αὐτ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Ἄρθρον 12. Τὰ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νομοθετήματα εἶναι :

α') Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

β') Ὁ Ἀπολογισμὸς.

γ') Ὁ Γενικὸς Ἴσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ὁ Προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων συνίσταται ἐκ τῶν ἐνιαυσίων οἰκονομικῶν νόμων, δι' ὧν προσδιορίζονται τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ ὀρίζονται τὰ ὄρια τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐξόδων (ἄρθρ. 2 λογ. ν.).

Ἄρθρον 14. Ὁ Ἀπολογισμὸς σύγκειται :

α') Ἐκ τῆς καταστάσεως τῶν βεβαιωθέντων, εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπρακτέων ἐσόδων καὶ τῶν ἐγκριθέντων, πληρωθέντων καὶ πληρωτέων ἐξόδων ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν ἐπομένων αὐτοῦ τροποποιήσεων ὀρισθέντα χρηματικὰ ποσά.

β') Ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καὶ τῆς προσωρινῆς καταστάσεως τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς τρεχούσης χρήσεως γενομένων πράξεων.

Ἄρθρον 15. Ὁ Γενικὸς Ἴσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους συγκροτεῖται ἐκ τῆς καταστάσεως τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ καὶ τῆς ὅλης κινήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 16. Τὸ σχέδιον τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπαρτίζεται ἐκ

τῆς καταστάσεως τῶν προβλεπομένων ἐσόδων καὶ τῶν καταστάσεων τῶν ἐξόδων, διακρινομένων τῶν τελευταίων τούτων καθ' Ὑπουργεῖα καὶ συνοδευομένων ὑπὸ ἀνακεφαλαιωτικοῦ πίνακος περιέχοντος τὰ ὀλικά ἀποτελέσματα αὐτῶν καὶ προσαρτωμένου εἰς τὴν κατάστασιν τῶν προβλεπομένων ἐσόδων (ἄρθρ. 2 λογ. ν.).

Ἄρθρον 17. Ἡ κατάστασις τῶν προβλεπομένων ἐσόδων διαιρεῖται εἰς ἄρθρα, συμφώνως πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐσόδων.

Ἄρθρον 18. Τὰ εἰς τὰς καταστάσεις προβλέψεων ἀναγραφόμενα ἔξοδα κατανέμονται εἰς Κεφάλαια, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ἃς ἀφορῶσι, καὶ εἰς ἄρθρα συμφώνως πρὸς τὸ εἰδικὸν αὐτῶν ἀντικείμενον.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀναγράφονται ἔξοδα ὑλικοῦ καὶ παροχαὶ λόγῳ προσωπικῆς ἐργασίας.

Εἰς εἰδικούς πίνακας προσαρτωμένους εἰς τὸν νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καταρτιζομένους δὲ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου σημειοῦνται τὰ ἄρθρα, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται τῇ Διοικήσει νὰ ἐκδίδῃ ἐπιτροπικά ἐντάλματα ὡς καὶ ἐντάλματα ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ (ἄρθρ. 21—24 λογ. ν.).

Ἄρθρον 19. Ὁ Γενικὸς Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐντὸς τῶν δύο πρώτων μηνῶν τῆς Συνόδου, ἣτις προηγεῖται τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ὃν ὑποβάλλεται ὁ Προϋπολογισμὸς (ἄρθρ. 5 λογ. ν.).

Ἄρθρον 20. Ὅσακις πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς χρήσεως, δὲν ἔχει ἐκδοθῆ ὁ ἐπικυρῶν τὸν Προϋπολογισμὸν νόμος, ἐπιτρέπεται δι' εἰδικοῦ νόμου ἢ προσωρινῆ διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἐντὸς περιόδου καὶ ὁρίων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριστέων.

Ἐάν, ἔνεκεν ἀπουσίας τῆς Βουλῆς ἢ οἰασδήποτε τυχαίας ἀναστολῆς τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐργασιῶν, δὲν ἐξεδόθῃ ὁ νόμος διὰ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ, ἐπιτρέπεται τῇ Κυβερνήσει διὰ Β. Διατάγματος, νὰ εἰσπράττῃ τὰ ἔσοδα συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν σχετικῶν νόμων τεθειμένας διατάξεις καὶ νὰ πληρῶνῃ τὰ ἔξοδα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως ληξιπροθέσμων ὑποχρεώσεων καὶ ἀναλόγως τῶν διὰ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐγκεκριμένων διὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν πιστώσεων λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν εἰς αὐτὸν ἐπελθουσῶν μεταβολῶν διαρκούσης τῆς χρήσεως ταύτης, χωρὶς νὰ ἐπιτρέπῃται αἱ κατὰ μῆνα καὶ ἐν συνόλῳ καθ' Ὑπουργεῖον δαπάναι νὰ ὑπερβῶσι τὸ δωδεκατημόριον τῶν χορηγημένων πιστώσεων διὰ τὴν προηγουμένην χρῆσιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου προσωρινῆ ἐκτέλεσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραταθῆ πέραν τῶν τριῶν μηνῶν.

Οὐδεμία δαπάνη ὀφειλομένη εἰς νέας ὑπηρεσίας ἢ εἰς ἐπέκτασιν τῶν ὑπαρχουσῶν τοιούτων δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἢ νὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν περίοδον τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως. Εἰς τὰς καταστάσεις προβλέψεως δὲν δύναται νὰ ἀναγραφῶσιν, εἰμὴ κατόπιν διατάξεως εἰδικοῦ νόμου, ἔξοδα ἅτινα θέλουσιν ὑποχρεοῖ τὸ Κράτος καὶ εἰς βάρος τῶν ἐπομένων χρήσεων (ἄρθρ. 8 λογ. ν.).

Ἄρθρον 21. Πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης ἀνεπαρκείας τῶν διὰ τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους ψηφισθέντων πιστώσεων ἀνευ ἐπεκτάσεως τῆς ὑπηρεσίας ἢ δι' ἀπροόπτους δαπάνας ἀναγράφεται ἐν τῷ Εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πίστωσης ὑπὸ δύο ἄρθρα καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθοῦντας τίτλους :

α') Ποσὸν διαθέσιμον πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, αἵτινες ἤθελον εὐρεθῇ ἐν ἀνεπαρκείᾳ.

β') Ποσὸν διαθέσιμον δι' ἐκτάκτους καὶ ἐπειγούσας ἀνάγκας μὴ προβλεπομένας ἐν τοῖς Εἰδικοῖς Προϋπολογισμοῖς τῶν Ὑπουργείων (ἄρθρ. 15—20 λογ. ν.).

Ἄρθρον 22. Τὸ ὑπὸ τὸν α' τίτλον ποσὸν διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν πιστώσεων ἐκείνων τῶν Προϋπολογισμῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, αἵτινες ἐν τῷ νόμῳ περὶ κυρώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ρητῶς κατονομάζονται ὡς δεκτικαὶ τοιαύτης ἀναπλήρωσεως· τὸ δὲ ὑπὸ τὸν τίτλον β' ποσὸν διατίθεται πάντοτε δι' ἐκτάκτους ἐπειγούσας δαπάνας, περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ Προϋπολογισμὸς τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου (αὐτ.).

Ἄρθρον 23. Ἡ κατὰ μεταφορὰν διάθεσις τῶν κατὰ τὸ 21 ἄρθρον ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστώσεων πραγματοποιεῖται, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει α' τοῦ ἄρθρου 21 δι' ἀποφάσειν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει β' διὰ Β. διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (αὐτ.).

Ἄρθρον 24. Αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ Διατάγματα, δι' ὧν ἐπιτρέπονται αἱ λήψεις ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 δύο ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, δεόν νὰ κατονομάζωσι τὰ ἄρθρα πρὸς αὔξησιν τῶν πιστώσεων τῶν ὁποίων θέλουσι μεταφερθῇ τὰ ἀναληφθέντα ποσὰ ἢ νὰ καθορίζωσι τὰ νέα ἄρθρα, ἅτινα δεόν νὰ δημιουργηθῶσιν, ὅσάκις πρόκειται περὶ νέας δαπάνης μὴ δυναμένης νὰ καταλογισθῇ εἰς τὰ ὑφιστάμενα ἤδη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ ἄρθρα.

Αἱ ἀναλήψεις αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ διάστημα τῆς χρήσεως καταδεικνύονται καὶ αἰτιολογοῦνται ἐν εἰδικῷ πίνακι, ὅστις προσαρτᾶται εἰς τὸν Ἄπολογισμὸν (αὐτ.).

Ἄρθρον 25. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ πιστώσεων, οὐδεμία ἐπὶ πλεόν τούτων δαπάνη ἐπιτρέπεται νὰ διαταχθῇ ἢ καὶ νὰ ἀναληφθῇ ὑποχρέωσις εἰμὴ δι' εἰδικοῦ νόμου, διὰ δὲ τῶν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ὑποβαλλομένων προτάσεων περὶ νέων δαπανῶν, πρέπει νὰ ὑποδεικνύωνται συγχρόνως καὶ καθορίζωνται ρητῶς οἱ χρηματικοὶ πόροι, δι' ὧν καλυφθῆσονται αἱ δαπάναι αὗται (αὐτ.).

Ἄρθρον 26. Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ἀπροόπτων ἀναγκῶν ἀφορωσῶν τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται δέ, ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγραφῶσιν ἕκτακτοι πιστώσεις.

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καταχωρίζει τὰ τοιαῦτα Διατάγματα ἀναφέρον ἀμέσως εἰς τὴν Βουλὴν περὶ αὐτῶν.

Ὅσακις ὑπάρχουσιν εἰδικοί λόγοι ἔνεκα τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις ἤθελε κρίνῃ συμφέρον νὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ ληφθὲν μέτρον, τὸ Διάταγμα ἐκτελεῖται ἄνευ δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ καταχωρίσεως ἐκ μέρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Εὐθύς δ' ὡς ἐκλίπωσιν οἱ ἄνω λόγοι, δημοσιεύεται τοῦτο καὶ γνωστοποιεῖται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (αὐτ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ἄρθρον 27. Ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς χρήσεως ἐκκαθαρίζονται καὶ τὰ περὶ πληρωμῆς αὐτῶν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται παρὰ τῶν Ὑπουργῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους (30 Ἰουνίου) παρὰ τῶν δευτερευόντων διατατακτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν (31 Μαΐου).

Τὰ ἐφ' ἐκάστης χρήσεως ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶναι δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα, τῶν μὲν Ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου, τῶν δὲ δευτερευόντων διατακτῶν μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου.

Ἐὰν οἱ πιστωταὶ δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν τῶν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα ἐντάλματα ἀκροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων εἰδικῶν ἐνταλμάτων εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων μέχρι τῆς παραγραφῆς.

Ἐπιτρέπεται ὁμως, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῇ, ὅπως τὰ κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης χρήσεως παραμεί-

ναντα τυχὸν ἀνεξόφλητα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐξοφλῶνται ὑπὸ τῶν Ταμιῶν συμψηφιστικῶς τῇ ἐκδόσει δι' ἕκαστον τῶν πιστωτῶν γραμματίων ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ Παθητικῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Τὰ οὕτως ἐκδιδόμενα γραμμάτια ὑποβάλλονται εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν ἄρμοδιῶν Ὑπουργείων, ἀποστέλλονται δὲ ὑπὸ τούτων εἰς τὸ οἰκείον ταμείον πρὸς ἐξόφλησιν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαίουχου, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἢ ἀπαίτησις δὲν ὑπέκυψεν εἰς τὴν παραγραφὴν.

Διὰ τὰς διαρκούσης τῆς χρήσεως γενομένης ἐκπτώσεις ἐκ χρηματικῶν ἐνταλμάτων, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ἐξήτησαν οἱ πιστωταὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως τὰ σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐξοφλῶνται τῇ ἐκδόσει δι' ἕκαστον τῶν πιστωτῶν γραμματίων ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ Παθητικῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Τὰ γραμμάτια ταῦτα παραμένουσιν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ταμεία μέχρι λήξεως τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνάγεται ἢ ἀπαίτησις τοῦ πιστωτοῦ. Ἄν δὲ μέχρι τῆς προθεσμίας ταύτης δὲν προσέλθωσιν οἱ πιστωταὶ πρὸς ἐξόφλησιν τούτων, ἐξοφλοῦνται ταῦτα ὑπὸ τῶν ταμιῶν συμψηφιστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου (ἄρθρ. 26, 36, 61—64 λογ. ν.).

Ἄρθρον 28. Καθ' ἕκαστον μῆνα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει καὶ τῶν ἄλλων Ὑπουργῶν, προσδιορίζει ἀναλόγως τῶν χρηματικῶν πόρων τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως τὸ χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ἕκαστος Ὑπουργὸς δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν ἐφεξῆς μῆνα πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῶν δύο ἐν ἐνεργείᾳ τυχὸν χρήσεων (ἄρθρ. 25 λογ. ν.).

Ἄρθρον 29. [Πᾶσαι αἱ ὑπὲρ τρίτων κρατήσεις ἐκ τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκπίπτονται ἐκ τῶν οἰκείων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, ἅτινα οὕτως ἐκδίδονται διὰ τὸ καθαρὸν ποσόν, καὶ ἀποδίδονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ τριμηνίαν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων τῶν ἄρμοδιῶν Ὑπουργείων βάσει τῶν ἐγγραφῶν τῶν σχετικῶν αὐτῶν βιβλίων ἢ καταστάσεων τῶν γενομένων κρατήσεων ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν].⁽¹⁾

Ἄρθρον 30. Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ μέρη τῶν πιστώσεων τῶν ὁποίων δὲν ἔγινε χρήσις δι' ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων ὑπὸ τὴν ἔννοίαν τοῦ ἄρθρου 10 ἀκυροῦνται ἅμα τῇ λήξει τῆς χρήσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφορῶν Ὑπουργείων (ἄρθρ. 64 λογ. ν.).

(1) Τὸ ἄρθρ. τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ ἄρθρ. 7 ν. 8. 4 Ἄπρ. 1923, ὅρα ἀνωτ. σ. 214.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΘΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΙΠΩΝ.

Ἄρθρον 31. Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, ὅσα δὲν ἔφθασαν νὰ εἰσπραχθῶσι μέχρι τέλους τῆς ὁμωνύμου χρήσεως ὡς καὶ τὰ ἐγκριθέντα καὶ μὴ πληρωθέντα ἔξοδα, ἀποτελοῦσι τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς αὐτῆς χρήσεως.

Εἶναι δὲ ταῦτα ἀπαιτήσεις καὶ χρέη τοῦ Κράτους, βεβαιούμενα διὰ τοῦ Ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ἐξ ἧς προέρχονται, καὶ ἐμφανίζονται ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ καὶ Παθητικῷ τοῦ Δημοσίου ἄρθρ. (3—4).

Ἄρθρον 32. Ὁ λογαριασμὸς τῶν ὑπολοίπων δέον πάντοτε νὰ τηρῆται διακεκομμένως ἀπὸ τὸν τῆς χρήσεως, οὕτως ὥστε ἔξοδον συναφές πρὸς τὰ ὑπόλοιπα νὰ μὴ δύναται νὰ καταλογίζηται εἰς τὰ κεφάλαια τῆς χρήσεως καὶ τἀνάπαλιν (αὐτ.).

Ἄρθρον 33. Ληξιάσης τῆς χρήσεως καὶ πρὸ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ σχετικοῦ Ἀπολογισμοῦ δύναται νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων, ὅσα κανονικῶς ἔχουσιν ἐγκριθῆ ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους.

α') Νὰ ὑπάρχωσι διαθέσιμα ὑπόλοιπα ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως, ἐξ ἧς προέρχονται τὰ πληρωτέα ταῦτα ὑπόλοιπα.

α') Νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ὀνομαστικοὺς πίνακας τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων.

Τὰ εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων ἐκδιδόμενα ἐντάλματα δύναται νὰ πληρωθῶσι καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξεδόθησαν μετὰ θεώρησιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Ἐὰν δὲ δὲν πληρωθῶσιν οὐδὲ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου τῷ καθ' ὃ ἐξεδόθησαν οἰκονομικῷ ἔτει ἀκυροῦνται ὀριστικῶς, ἐπιφυλασσομένου τῷ δικαιούχῳ τοῦ δικαιώματος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνανέωσιν αὐτῶν, ἐφόσον δὲ παρεγράφη ἢ ἀπαίτησις αὐτοῦ (ἄρθρ. 65—68 λογ. ν.).

Ἄρθρον 34. Τὰ ἐγκριθέντα καὶ μὴ πληρωθέντα μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως δέον νὰ βεβαιῶνται δι' εἰδικῶν ὀνομαστικῶν καταλόγων, συντασσομένων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆ ἐπιμελεία τῶν ἐντελλομένων ὑπηρεσιῶν καὶ κοινοποιουμένων παρ' αὐτῶν πρὸς τε τὸ Γενικὸν Λογιστήριον καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον (ἄρθρ. 68 λογ. ν.).

Ἄρθρον 35. Ὅσακις δι' οἰονδήποτε λόγον παραγραφῆ ἢ παύση ὀπωσδήποτε ἀπαιτήσις τις κατὰ τοῦ Κράτους, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὸν κονδύλιον ἐν τῷ λογαριασμῷ τῶν πληρωτέων ὑπολοίπων, τοῦτο δέον νὰ διαγραφῆται.

Ἄρθρον 36. [Αἱ αὐξήσεις, αἵτινες ἔνεκεν νέων ἢ ἀκριβεστέρων ἐκκαθαρίσεων ἢ ἀναγνωρίσεων ἠθέλον ἐπέλθῃ εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα,

δέον νὰ ἐπιτρέπωνται δι' εἰδικῶν νόμων καὶ νὰ ἐγγράφονται εἰς τὰ οἰκεῖα κεφάλαια τοῦ ἐκτάκτου μέρους τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἐγένετο ἡ ἄνω νέα ἐκκαθάρισις].⁽¹⁾

Ἄρθρον 37. Ἐφόσον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους γίνονται νέαι βεβαιώσεις εἰς ὄφελος τῶν παρελθουσῶν χρήσεων, αὗται ἀνήκουσιν εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ὁμωνύμου (τρέχοντος) οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀναγράφονται δὲ ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ καὶ ἄρθρῳ τοῦ ὁμωνύμου Προϋπολογισμοῦ.⁽²⁾

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 38. Εἰς τὸ τέλος τῆς χρήσεως τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον ἐκάστου Ἑπουργείου συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς ληξάσης χρήσεως.

Ὁ Ἀπολογισμὸς οὗτος τεθεωρημένος παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ἑπουργοῦ δέον νὰ ἀποστέλληται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον πρὸ τῆς 30ῆς τοῦ ἐπομένου μετὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως Αὐγούστου μηνὸς (ἄρθρ. 54—60 λογ. ν.).

Ἄρθρον 39. Τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τοῦ Κράτους ἐλέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῶν παρ' ἐκάστου τῶν Ἑπουργείων ὑποβληθέντων Ἀπολογισμῶν διὰ παραβολῆς πρὸς τὰς ἐγγραφὰς αὐτοῦ, μετὰ δὲ τὴν τακτοποίησιν τῶν ἐνδεχομένων διαφορῶν τῇ συνδρομῇ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καταρτίζει τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους, ὅστις φέρων καὶ τὴν θεώρησιν τοῦ Ἑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον οὐχὶ βραδύτερον τῆς 30ῆς τοῦ ἐπομένου Νοεμβρίου. Ἀντίγραφον τοῦ Ἀπολογισμοῦ κατατίθεται συγχρόνως εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς (αὐτ.).

Ἄρθρον 40. Ὁ Ἀπολογισμὸς διαιρεῖται εἰς δύο μέρη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει ἀναγράφονται τὰ βεβαιωθέντα, εἰσπραχθέντα καὶ εἰσπρακτέα ἔσοδα καὶ τὰ ἐγκρι-

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρ. 8 ν. δ. 4 Ἄπρ. 1923 ὅρα ἀνωτ. σ. 255.

(2) Κατὰ τὸ ν. δ. τῆς 4 Ἄπρ. 1923, περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ν.: <Ἄρθρον 2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου 1555 τοῦ 1918 ἐντὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιούμενα ἔσοδα παρελθουσῶν χρήσεων θεωρούμενα ὡς ἔσοδα τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως αὐτῶν ἐν τοῖς ταμείοις ἀπολαύουσι τῶν προνομίων τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.—Ἐπὶ τῶν ἐσόδων τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ τόκος ὑπερημερίας αὐτῶν λογίζεται ἀπὸ πρώτης ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐβεβαιώθησαν>.

θέντα, πληρωθέντα καὶ πληρωτέα ἔξοδα κατ' ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ, τόσον διὰ λογαριασμόν τῆς χρήσεως, δι' ἣν ὁ Ἄπολογισμός, ὅσον καὶ διὰ λογαριασμόν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων.

Ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει περιλαμβάνεται ἡ κατάστασις τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ κλεισίματος τῆς χρήσεως ὑπολοίπων τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἡ προσωρινὴ κατάστασις τῶν διὰ λογαριασμόν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς ἀνοικτῆς χρήσεως πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν (αὐτ.).

Ἄρθρον 41. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐπιθεωρεῖ τὸν Γενικὸν Ἄπολογισμόν παραβάλλον τοῦτον πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἐξελεγχθέντα λογιστικὰ στοιχεῖα, μετὰ δὲ τὸν ὀριστικὸν καθορισμὸν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Ἄπολογισμοῦ τούτου ἐπιστρέφει αὐτὸν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἵνα ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν οὐχὶ βραδύτερον τῆς 31ης Μαρτίου ἐπομένου ἔτους (αὐτ.).

Ἄρθρον 42. Ἡ Βουλὴ κυρώνει τὸν Ἄπολογισμόν συγχρόνως μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους (αὐτ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἄρθρον 43. Ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους περιλαμβάνει τὴν Γενικὴν Κατάστασιν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν λήξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐν ἰδίῳ ἀναλυτικοῖς πίναξιν ἐμφανίζονται ὅλαι αἱ μεταβολαί, ἃς τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τῆς Κρατικῆς περιουσίας ὑπέστησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, τόσον ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν Ἄπολογισμῶν τῶν κεκλεισμένων μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης χρήσεων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκτὸς τοῦ Προϋπολογισμοῦ διαχειρίσεως. (ἄρθρ. 89—116 λογ. ν.).

Ἄρθρον 44. Ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καταταρίζεται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ὑποβάλλεται συγχρόνως εἰς τὴν Βουλὴν. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ προηγουμένην ἀντιπαραβολὴν τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ πρὸς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου συντάσσει τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἐκθεσίαν του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ Βουλὴ προβαίνει εἰς τὴν κύρωσιν τοῦ Ἄπολογισμοῦ (αὐτ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΣ.

Ἄρθρον 45. Πᾶσαι αἱ συμψηφιστικαὶ ἐγγραφαὶ χροεπιστώσεως, εἴτε ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, εἴτε ἐπὶ τῶν διαφόρων λογαριασμῶν τοῦ Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐνεργοῦνται ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ τοῦ Κράτους καὶ ἐν εἰδικῷ γραφείῳ οὗτινος ὁ προϊστάμενος ὑπέχει πάσας τὰς εὐθύνας δημοσίου ὑπολόγου καὶ λογοδοτεῖ κατὰ τὰ περὶ δημοσίων ὑπολόγων κεκανονισμένα.

Ἐφόσον αἱ ἄνωτέρω λογιστικαὶ πράξεις βαρύνουσι καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, δέον νὰ στηρίζονται ἐπὶ εἰδικῶν συμψηφιστικῶν ἐνταλμάτων ὑποκειμένων εἰς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΑΥΟΖ' νόμου.

Ἄρθρον 46. Πᾶσα προκαταβολὴ ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν ταμιῶν ἰδίᾳ αὐτῶν ἀρμοδιότητι, φέρεται εἰς ἴδιον λ/σμὸν τοῦ Ἐνεργητικοῦ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Μετὰ δὲ τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δαπανῶν ἅς αἱ ἄνω προκαταβολαὶ ἀφορῶσι, τὰ ἐκδιδόμενα σχετικὰ χρηματικὰ ἐντάλματα φέρονται ὡς ἔξοδα τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐξοφλούμενα συμψηφιστικῶς κατὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 45 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῆ, ἵνα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὑπαχθῶσι καὶ αἱ πληρωμαὶ μισθῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης τακτικῆς ἀποδοχῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. (*)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Ἄρθρον 47. Διὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὸ νέον σύστημα Δημοσίου Λογιστικοῦ ἡ διαχείρισις τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1918 ἔσται δεκαπεντάμηνος.

Ἡ χρῆσις τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1918—1919 θέλει λήξη τὴν 31 Ἰουλίου 1919 ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 27 καὶ 30-37 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄπαντες οἱ λογαριασμοὶ τῶν ὑπολόγων διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος

(*) Περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων ὄρα ἄνωτ. σ. 115 καὶ ἐπ.

1918—1919 θέλουσι κλεισθῆ τὴν 31 Μαρτίου 1919 καὶ τὰ ὑπόλοιπα πάντων τῶν λογαριασμῶν τῆς χρηματικῆς ταμιακῆς ληψοδοσίας τοῦ Κράτους θέλουσι μεταφερθῆ εἰς νέον.

Ὁ Ἄπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1918 ὡς καὶ ὁ Γενικὸς Ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1918—1919 θέλουσι συνταχθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ λογαριασμοὶ τῆς Διεθνoῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀκολουθῆσωσι διεπόμενοι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς καὶ μέχρι σήμερον συστήματος. Ἡ δὲ διανομὴ τῶν πλεονασμάτων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου Χρέους ὑπεγγύων προσόδων θὰ κονονίζεται κατὰ τὰ μέχρι σήμερον κρατοῦντα, τοῦ ὑπολογισμοῦ γινομένου ἐπὶ τῶν εἰσπραξέων τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 48. Ἰνα προσαρμοσθῆ ἡ κειμένη ἄμεσος φορολογία πρὸς τὸ διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 10 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον νέον οἰκονομικὸν ἔτος τροποποιoῦνται οἱ κάτωθι νόμοι ὡς ἑξῆς :

α') Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΧΛΒ' τοῦ 1910 περὶ φορολογίας τῶν βοσκησίμων γαιῶν ἀπαιτουμένη δήλωσις ἐπιδίδεται ἐφεξῆς ἐντὸς τῶν μηνῶν Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἡ φορολογία, ἡ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἰδίου νόμου πληρωμὴ τῶν ὑπολοίπων 3)4 τοῦ φόρου γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἐπομένου τῆς φορολογίας ἔτους.

β') Αἱ κατὰ τὸ ἄρθ. 3 τοῦ νόμου ΒΦΟΘ' τοῦ 1899 περὶ φορολογίας τῶν ζώων ἐνοικιάσεις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων ἐνεργοῦνται ἐφεξῆς δι' ἑτησίαν χρονικὴν περιόδον συμπίπτουσαν μὲ τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον νέον οἰκονομικὸν ἔτος, ἦτοι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι 31 Μαρτίου τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, αἱ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἰδίου ΒΦΟΘ' νόμου καθοριζόμεναι δώδεκα δόσεις τοῦ ἐνοικίου περιορίζονται εἰς 11 καταβαλλόμεναι κατὰ τὸν κάτωθι πίνακα :

Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς	Ἀπριλίου.	τὰ	3/24
»	»	»	2/24
»	»	»	2/24
»	»	»	1/24
»	»	»	1/24
»	»	»	1/24
»	»	»	2/24
»	»	»	2/24
»	»	»	4/24
»	»	»	4/24
»	»	»	2/24

Αἱ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919 πρῶται ἐνοικιάσεις θέλουσιν ἐνεργηθῆ διὰ

δεκαπεντάμηνον χρονικὸν διάστημα, ἤτοι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 μέχρι τέλους Μαρτίου 1920, αἱ δὲ δόσεις τῶν διὰ τὴν ἄνω περιόδον ἐπιτευχθησομένων ἐνοικίων ὀρίζονται δεκατρεῖς, ὑπολογιζόμεναι κατὰ τριακοστά καὶ πληρωτέαι αἱ μὲν δύο πρῶται τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου, αἱ δὲ λοιπαὶ ἔνδεκα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα.

γ') Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9, 11 καὶ ἡ α' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 811 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας καταργοῦνται καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 16, 18 καὶ 36 τοῦ νόμου „ΓΡΜΒ" τοῦ 1906 περὶ φορολογίας τῶν ἐπιτηδευμάτων ὡς οὗτος μετερρυθμίσθη διὰ τοῦ νόμου 969 τοῦ 1917.

Οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 15, 16, 17 καὶ 19 τοῦ Νόμου 811 τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἀναγραφόμενοι μῆνες Ὀκτώβριος, Νοέμβριος καὶ Δεκέμβριος ἀντικαθίστανται ἐφεξῆς διὰ τῶν μηνῶν Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάιος.

δ') Διὰ τὸ Α' τρίμηνον τοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους 1919 θέλει βεβαιωθῆ ὁ κατὰ τὸν νόμον „ΓΡΝΣΤ" φόρος τῶν οἰκοδομῶν ἐν τῷ Παλαιῷ Βασιλείῳ καὶ ὁ κατὰ τὴν Ὀθωμανικὴν Νομοθεσίαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου „ΔΡΛΔ" κτηματικὸς φόρος ἐν ταῖς νέαις χώραις διὰ χρηματικῶν καταλόγων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 1/4 τῶν εἰς τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τοῦ ἔτους 1918 ἀναγραφομένων ποσῶν.

ε') Ἐκ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν Κρήτην οἰκονομικοῦ ἔτους 1918)9 βεβαιωτέου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐνοικίου ἐκπίπτει ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1919 πεντάμηνον χρονικὸν διάστημα φόρος.

ς') Ὅμοίως ἐκ τοῦ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν Κρήτην οἰκονομικοῦ ἔτους 1918)9 βεβαιωτέου φόρου ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐκπίπτει ὁ ἀναλογῶν εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου 1919 ὀκτάμηνον χρονικὸν διάστημα φόρος.

Ἄρθρον 49. Τὰ ἐκ τῶν πιστώσεων τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1918 α') πρὸς τακτοποίησιν πληρωμῶν ἐνεργηθειῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, παγίας προκαταβολῆς τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐπιδομάτων οἰκογενειῶν ἐφ' ἑδρῶν καὶ β') πρὸς πληρωμὴν ἐπιτάξεων ἀδιάθετα κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως 1918 ὑπόλοιπα ἐπιτρέπεται ν' ἀχθῶσιν εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1918 ὡς ἔγκριθέντα ἔξοδα αὐτῆς, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγραφῶν γινομένων εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ ἀνακοινουμένων εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, συγχρόνως δὲν θέλουσιν ἀχθῆ εἰς τὸ Παθητικὸν τοῦ δημοσίου ταμείου ὡς πληρωτέα ὑπόλοιπα τῶν μέχρι καὶ τῆς 1918 χρήσεων.

Τὰ σχετικά χρηματικά ἐντάλματα ἐκδοθήσονται εἰς βάρος τοῦ λογαριασμοῦ «πληρωτέα ὑπόλοιπα», χωρὶς νὰ προηγηθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ παρόντος πίνακες, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως τὸ σύνολον τῶν ἐνταλμάτων τούτων μὴ ὑπερβῆ τὸ εἰς τὸ Παθητικὸν τοῦ Δημοσίου ἀχθὲν ποσόν.

Ἄρθρον 50. Τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα τῶν χρήσεων 1915, 1916 καὶ 1917 ὅσα δὲν πληρωθῶσι μέχρι τέλους τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1918 θέλουσιν ἀχθῆ δι' ἐγγραφῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὸ Παθητικὸν τῆς δημοσίου ταμείου ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν «πληρωτέα ὑπόλοιπα», χρεουμένων τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπολογισμῶν τῶν μέχρι καὶ τῆς 1917 χρήσεων. Διὰ τὴν πληρωμὴν δὲ αὐτῶν ἐφαρμοσθήσονται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1919—1920 αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 51. Καταργοῦνται α') αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 9, 15 μέχρι καὶ τοῦ 19, 22, 25, 48, 54 μέχρι καὶ τοῦ 64, 66 μέχρι καὶ τοῦ 68 καὶ 71 μέχρι καὶ 78 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852, β') ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 875 τοῦ 1917 καὶ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ τροποποιήσασαι ἢ συμπληρώσασαι τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἄρθρον 52. Διὰ Β. διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῆ, ἂν δεῖσῃ, αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου, οὐτινος ἡ ἰσχὺς ἀρξεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ε'. ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ι. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων.⁽¹⁾

Ἄρθρον 1. Εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον καθίσταται εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἐγγράφει τὰ περὶ τὴν χορήγησιν τῶν πιστώσεων, τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐξόδων, τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Αἱ πράξεις αὗται ἐγγράφονται εἰς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα κατὰ τοὺς αὐ-

(1) Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 18 Νοεμβρίου 1852 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—Τὸ διάταγμα τοῦτο κανονίζει τὰς λεπτομερείας τῆς ἐνεργείας τῶν διατακτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν αὐτοῖς ἀνατεθειμένων ὑπὸ τῶν οἰκειῶν διατάξεων τοῦ λογιστικοῦ νόμου καθηκόντων ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῶν πιστώσεων, τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν.—Οἱ εἰς τὸ τέλος τῶν ἄρθρων τοῦ διατάγματος τούτου παρατιθέμενοι ἀριθμοὶ ἀναποκρίνονται εἰς τὰ οἰκεία ἄρθρα τοῦ λογιστικοῦ νόμου, εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἀνατρεῖται τις ὅπως συμπληρώσῃ τὰς ἐννοίας ἐκάστου ἄρθρου τοῦ διατάγματος.

τοὺς κανόνας, τὰς αὐτὰς μεθόδους καὶ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις, συναρτῶνται δὲ ἀλληλοδιαδόχως μὲ τὰς ἐγγραφὰς τοῦ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖῳ Γενικοῦ Λογιστηρίου. (136)

Περὶ πιστώσεων.

Ἄρθρον 2. Οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων ἐκάστης χρήσεως ἐτοιμάζονται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὁμωνύμου τῆς χρήσεως ἔτους.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ προϋστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσι καὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν ὑπουργὸν σχέδια τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστης ὑπηρεσίας, παραλληλίζοντες τὰ ἤδη ὑπολογιζόμενα ποσὰ μὲ τὰς ἐγκεκριμένας δια τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν πιστώσεις τῆς ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεως. Τὰ σχέδια πρέπει νὰ συνοδεύωνται καὶ μὲ τὰς ἀπαιτούμενας ἀναπτύξεις τῶν λεπτομερειῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας, ἔτι δὲ καὶ μὲ ἔκθεσιν αἰτιολογοῦσαν τὴν ἐκ παραλληλισμοῦ τῶν χρήσεων προκύπτουσαν ἐπὶ ἔλαττον, ἢ ἐπὶ πλεόν διαφοράν.

Τὰ μερικά ταῦτα σχέδια, συγκεφαλαιούμενα παρὰ τοῦ εἰδικοῦ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίου ἀποτελοῦσι τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν ἐκάστου Ὑπουργείου, κοινοποιούμενον τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τοῦ προηγουμένου ἔτους εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦτο δέ, ἔχον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας προετοιμασμένον· α') προϋπολογισμόν τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων, β') τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων του, συντάσσει ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τὸν γενικὸν προϋπολογισμόν τοῦ Κράτους διὰ τὴν προσεχῆ χρῆσιν, καὶ ἐγκριθέντα παρ' ἡμῶν ὑποβάλλει αὐτὸν εἰς τὰς Βουλὰς. (2. 5. 8).

Ἄρθρον 3. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑπεβάλλει καθ' ἕκαστον μῆνα εἰς ἐγκρισιν ἡμῶν τὰς χρηματικὰς αἰτήσεις, ἐπὶ ταῖς ὁποίαις τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ἐκάστου τῶν Ὑπουργῶν τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ κεφάλαια.

Ἐπὶ τούτῳ οἱ ἐπὶ τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάττουσιν ἕκαστος πίνακα τῶν κατὰ τὸν ἐπόμενον μῆνα ἀναγκαιοῦντων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν του χρημάτων, καὶ τὸν παραδίδουσι τὴν δεκάτην τοῦ προηγουμένου εἰς τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν λογιστήριον. Ἐκαστον εἰδικὸν λογιστήριον ἀφοῦ βεβαιωθῆ ὅτι τὰ ζητούμενα δὲν ὑπερβαίνουν μῆτε τὸν ὄρον τῶν πιστώσεων ἐν γένει, μῆτε τὸν ὄρον τῆς περὶ τῆς διανομῆς αὐτῶν ἀναλογίας, συγκεφαλαιοῖ τὰ ποσὰ τῶν πινάκων τούτων, συντάσσει τὴν μηνιαίαν χρηματικὴν αἴτησιν, καὶ τὴν διευθύνει (εἰς διπλοῦν) ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 15 εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Αἱ αἰτήσεις ὅλων τῶν Ὑπουργείων ὁμοῦ ὑποβάλλονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐγ-

κρισιν, κατά τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου. (10. 11. 15.) (1).

Ἄρθρον 4. Αἱ ἐγκριθεῖσαι μηνιαῖαι αἰτήσεις καὶ τὸ διάταγμα τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν παρακατατίθενται εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, ἀντίτυπα δὲ αὐτῶν κοινοποιοῦνται εἰς τὰ Λογιστήρια ἐκάστου Ὑπουργείου. (25)

Ἄρθρον 5. Τὰ κατὰ μῆνα τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὑπουργῶν χρηματικὰ ποσά, ἀθροίζονται ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἀποτελοῦσι κατὰ χρῆσιν, καθ' ὑπηρεσίαν, κατὰ κεφάλαιον καὶ κατ' ἄρθρον μίαν καὶ μόνην πίστωσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας καταλογίζονται τὰ τῶν ὑπουργῶν ἐντάλματα. (10). (2)

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων

ἦτοι περὶ βεβαίωσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν

Ἄρθρον 6. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων, ἦτοι ἡ βεβαίωσις τῶν δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου γίνεται δυνάμει τῶν τίτλων, τοῦτέστι τῶν δικαιολογητικῶν τῆς ἀπαιτήσεως ἐκάστου πιστωτοῦ ἐγγράφων. Ὁ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἐξόδα ἐκάστης ὑπηρεσίας, καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προσάγωνται πρὸς δικαιολόγησιν αὐτῶν θέλουν προσδιορισθῆ δι' εἰδικῶν ὁδηγιῶν καθ' ἕκαστον Ὑπουργεῖον καὶ κατὰ τὰ διάφορα τῶν ὑπηρεσιῶν ἐκάστου εἶδη, συνεννοουμένων τῶν ὑπουργῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. (26. 27).

Ἄρθρον 7. Μέχρις οὗ συνταχθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ὁδηγίαι, ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται κατὰ τὸν ἤδη εἰθισμένον τρόπον, ἀλλὰ τηρουμένου ἀπαρατρέπτως τοῦ ἐφεξῆς κανόνος: «τὰ δικαιολογητικὰ πάσης δαπάνης ἔγγραφα πρέπει νὰ περιέχῃσι τὴν βεβαιότητα ὅτι διὰ τῆς προκειμένης πληρωμῆς ἀποδίδεται ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις ἀποδεδειγμένον χρέος τοῦ Κράτους» ἄρθρου 39 τοῦ Νόμου. (40).

Ἄρθρον 8. Ἡ βεβαίωσις τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν τοῦ δημοσίου γίνεται ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὅταν πρόκηται περὶ δικαιώματος ἀναμφισβητήτου, τοῦ ὁποίου εἶνε πασίδηλος ἢ δικαιολόγησις, ἢ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὑποβαλλομένων εἰς

(1) Συσχετιστέα ἤδη ἡ διάταξις αὕτη πρὸς τὸ ἄρθρ. 28 τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918, ἀνωτέρω σ. 237.

(2) Τὰ Β. Δ. τῶν ἐγκρινομένων διανομῶν πιστώσεων κατατίθενται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' 1887, ἀνωτ. σ. 25. Ὅρα ὁμοίως καὶ ἄρθρ. 28 ν. 1555 ἀνωτ. σ. 237.

Ὅρα καὶ ἄρθρ. 28 ν. 1555, ἀνωτ. σ. 237.

τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἢ τὸν δευτερεύοντα διατάκτην, εἴτε ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν δικαιούχων (titulaires de créances), εἴτε παρ' ἄλλων συμφέρον ἐχόντων, ἢ παρὰ τῶν μεσολαβούντων δημοσίων ὑπαλλήλων. (26. 39).

Ἄρθρον 9. Ἡ προσαγωγή τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων θεωρεῖται ὡς ἔννομος τότε μόνον, ὅταν ἡ κατάστασις, ὁ λογαριασμός καὶ τ' ἀπαιτούμενα ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς δαπάνης δικαιολογητικὰ κατατεθῶσιν, ἢ σταλῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἢ τὸν δευτερεύοντα διατάκτην. (26).

Ἄρθρον 10. Ἡ χρονολογία τῆς ὡς ἄνω προσαγωγῆς βεβαιοῦται ἐκ τῶν βιβλίων τῶν πρὸς καταχώρησιν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων κρατουμένων παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις, ἢ παρὰ τοῖς δευτερεύουσι διατάκταις (ὑπόδ. 1) ἐπὶ δὲ τῶν προσαχθέντων ἐγγράφων γίνεται μνεῖα ταύτης τῆς καταχωρήσεως.

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου. (26).

Ἄρθρον 11. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ βιβλίων συντάσσεται τὸ τῆς καταθέσεως τῶν ἐγγράφων πιστοποιητικόν, τὸ πρὸς τοὺς πιστωτὰς τοῦ δημοσίου κατ' αἴτησιν αὐτῶν ἐκδιδόμενον. Τοῦτο πρέπει νὰ περιέχη τὰ γεγονότα εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔξασφαλιζῆται καὶ τῶν πιστωτῶν τὸ συμφέρον, καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Τὰ ἀποδεικτικά ταῦτα συντασσόμενα ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως ὑπαλλήλου. (26).

Ἄρθρον 12. Οἱ μισθοί, τὰ ἐπιμίθια καὶ αἱ τούτοις ὅμοιοι ἀπολαυαὶ ἐκκαθαρίζονται κατὰ μῆνα λογιζομένων ὅλων τῶν μηνῶν ἐκ 30 ἡμερῶν. Ἐπομένως τὸ 12 τοῦ ἐνιαυσίου προσὸν διαιρεῖται εἰς 30 μερίδια, παριστάνοντα τὸ ἡμερούσιον μισθόν. Ἡ 31 ἡμέρα τῶν μηνῶν δὲν λογίζεται οὔτε εἰς ὄφελος τῶν παρόντων, οὔτε εἰς ζημίαν τῶν ἀπόντων ὑπαλλήλων ἀπ' ἐναντίας προστίθενται εἰς τὸν Φεβρουάριον μία ἢ δύο ἡμέραι καὶ διὰ τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοὺς ἀπόντας. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν μισθῶν τὰ κλάσματα τῶν λεπτῶν παραλείπονται. (30-33).

Ἄρθρον 13. Μισθοδοτικὴ κατάστασις ἀπαξ συνταχθεῖσα ἐὰν πρέπη νὰ μεταβληθῇ δι' ὁποιαδήποτε αἰτίαν, δὲν ἀλλοιοῦται οὐδέποτε, ἀλλὰ τὰ μεταβλητέα ποσὰ μεταφέρονται εἰς νέαν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν (ὑπόδ. 3), εἰς τὴν ὁποίαν, ἐξηγουμένης τῆς αἰτίας, γίνεται διόρθωσις αὐτῶν διὰ προσθέσεως, ἢ ἀφαιρέσεως. Εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν κατάστασιν, βεβαιωμένην καὶ θεωρημένην παρὰ τῶν Ἀρχῶν, ἐπισυνάπτονται, ἐὰν ὑπάρχωσι διαταγαὶ περὶ τῶν γενομένων μεταβολῶν, καὶ ὑπογράφονται οἱ λήπται ὑπάλληλοι. Αἱ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς καταστάσεως ὑπογραφαὶ αὐτῶν, ἐὰν ὑπάρχωσι, θεωροῦνται ἠκυρωμέναι. (30-33).

Ἄρθρον 14. Ὁ μισθὸς τῶν νεωστὶ διοριζομένων ὑπαλλήλων ἀρ-
χεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐγκαθιδρύσεώς των, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχη ῥητῶς
προσδιωρισμένη ἢ ἐποχὴ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μισθοῦ ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ
διορισμοῦ των, ἢ δυνάμει εἰδικῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας. (1). (30 33).

Ἄρθρον 15. Ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων παύει ἀπὸ τὴν ἐπαύριον
τῆς ἡμέρας καθ' ἣν παύουσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν των, ἐκτὸς τῶν
περιστάσεων καθ' ἃς ῥητὸς νόμος ἄλλως ὀρίζει.

Ὁ δὲ μισθὸς τῶν μετατιθεμένων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν
ὑπαλλήλων λογίζεται εἰς βάρος τῆς νέας ὑπηρεσίας ἀπὸ τὴν ἐπαύριον τῆς
παράδοσεως τῆς προτέρας εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτὴν, ἢ τὸν διάδο-
χον αὐτῶν. Εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς μισθοδοσίας τῶν μετατιθεμένων
ὑπαλλήλων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπαραί-
τήτως ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀπὸ τῆς παλαιᾶς εἰς τὴν νέαν θέσιν του
μετάβασιν.

Εἰς τοὺς ζητήσαντας τὴν παραιτήσιν των πληρώνεται ὁ μισθὸς τῆς
ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλαβον τὸ περὶ παραιτήσεώς των ἐγγραφον, ἀλλ' εἰς τοὺς
ἀνευ ἀδείας ἐγκαταλιμπάνοντας τὴν θέσιν των δὲν πληρώνεται μισθὸς
διὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀφῆκαν τὴν ὑπηρεσίαν των. (30-33).

Ἄρθρον 16. Τόκος δὲν λογίζεται εἰς ὄφελος τῶν πιστωτῶν τοῦ
Κράτους, παρεκτὸς ἐὰν ὀφείληται δυνάμει νόμου, ἢ ῥητῆς συμφωνίας,
οὐδέποτε δὲ λογίζεται τόκος ἐπὶ ἀποδόσεως χρημάτων μὴ προσηκόντως
εἰσπραχθέντων.

Ὁ δυνάμει τοῦ νόμου, ἢ ῥητῆς συμφωνίας ὀφειλόμενος τόκος λογί-
ζεται ἀπὸ τὴν ἀπαύριον τῆς εἰς τὸ ταμεῖον εἰσαγωγῆς τῶν χρημάτων
μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐκδίδεται τὸ ἔνταλμα, συμπεριλαμβανομένης
καὶ ταύτης. Εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν τόκων ὑπὲρ τῶν πιστωτῶν, ὡς
καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, ὅλοι οἱ μῆνες ἀνεξαιρέτως λογίζονται ἐκ 30
ἡμερῶν. (28).

Ἄρθρον 17. (?)

Ἄρθρον 18. Ἡ ὀριστικὴ ἐκκαθάρισις παντὸς ἐξόδου ἀπόκειται εἰς
μόνον τὸν ἀρμόδιον ὑπουργόν, ἢ δὲ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν

(1) Κατὰ τὸ Β. διάταγμα ὁμοῦ τῆς 24 Ἀπριλίου 1833, ἐπέχοντος θέσιν νό-
μου, ἄρθρον 5, «τὸ δικαίωμα τῆς μισθοληψίας ἀρχίζει ἀφ' ἧς ἡμέρας γίνῃ ἢ
ἐγκαθιδρύσεως». Ἐν τῇ πρακτικῇ, ὁ μισθὸς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ὀρκω-
μοσίας, ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἅμα τῇ ὀρκωμοσίᾳ ἀναλάβῃ καὶ τὰ καθήκοντά του. Ὅρα
ἀνωτέρω σ. 33.

(2) Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηγορήθη διὰ τοῦ δ. τῆς 9 Μαΐου 1923 περὶ τροπο-
ποιήσεως τοῦ Β.Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852 κλπ. Ὅρα κατωτέρω παρατιθέμενον.

γινομένη δὲν εἶνε ὀριστική, οὔτε εἰς τὰς ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ προβλεπομένης περιστάσεις, καθ' ἃς συγχωρεῖται εἰς αὐτοὺς νὰ διατάξωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐξόδου, καὶ πρὶν ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν τὰ δικαιολογητικά αὐτοῦ ἔγγραφα. (26-27).

Ἄρθρον 19. Πρὸς εὐκολίαν τῆς ὑπηρεσίας δύνανται οἱ ὑπουργοὶ νὰ δώσωσι τὴν ἄδειαν εἰς δευτερεύοντας διατάκτας νὰ ἐκδώσωσιν ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων, πρὶν ἔτι ὑποβάλλωσιν εἰς ἔγκρισιν αὐτῶν τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα· ἀλλὰ τοῦτο συγχωρεῖται μόνον ὅταν οἱ τίτλοι τῶν πιστωτῶν εἶνε ἀδιαφιλονείκητοι, ὡς ἐπὶ μισθοδοσίας ἐγκεκριμένης, ἢ ὅταν ὑπάρχη μὲν ἐν γένει ἡ ἄδεια περὶ ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐπιδέχεται δὲ ἡ πληρωμὴ ἀναβολήν, οἷον ἐπὶ ἡμερομισθίων δι' ἐργασίας διατεταγμένας.

Καὶ κατὰ ταύτας ὁμως τὰς περιστάσεις ὁ ἐκδότης τὸ ἐντάλμα διατάκτης ὀφείλει νὰ στείλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς ὀριστικὴν ἔγκρισιν τῆς γενομένης ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρισθέντα. Μένει δὲ ὁ διατάκτης ὑπεύθυνος πρὸς τὸ δημόσιον καὶ ἐὰν διέταξε πληρωμὴν μὴ δικαιολογημένην ὑποχρεοῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμόδιου ὑπουργοῦ ν' ἀποζημιώσῃ αὐτό, ἔχων δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ λαβόντος τὴν κακῶς πληρωθεῖσαν ποσότητα. (1) (26-27).

Ἄρθρον 20. Ἡ εἰς τὰ βιβλία τῶν εἰδικῶν Λογιστηρίων ἐγγραφὴ τῶν ἐκκαθαρισμένων ἐξόδων, περὶ ἧς πρόκειται εἰς τὰ ἄρθρα 24 καὶ 47 γίνεται, ἀφοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ ἀνωτέρω διαταχθέντα. (136).

Περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων.

Ἄρθρον 21. Οἱ ὑπουργοὶ διαθέτουν τὰς χορηγηθείσας αὐτοῖς πιστώσεις δι' ἐνταλμάτων ἢ χρηματικῶν ἢ ἐπιτροπικῶν. Καὶ τὰ μὲν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἀπ' εὐθείας εἰς ὄνομα ἑνὸς ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου, διὰ δὲ τῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων μεταβιβάζεται μέρος τῶν πιστωτῶν εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, οἵτινες ὡς ἐπιτροποὶ τῶν ὑπουργῶν ἐκδίδουν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπ' ὀνόματι ἑνός, ἢ πλειοτέρων πιστωτῶν τοῦ δημοσίου. (36).

(1) Ἡ ἐκδοσις χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἀπαγορεύεται, ἄρθρον 2, ν. „ΒΦΓ΄ τοῦ 1897. Ὅρα ἄρθρον 2 ν. „ΒΡΞΔ΄ τοῦ 1893.

ἄρθρον 22. (1) Τὰ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, ἢ κατ' ἐντολὴν αὐτῶν, ὑπὸ τῶν γεν. γραμματέων, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' τῆς 28 Μαΐου 1857 ὑπογραφόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα, ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐπιμελεία τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Λογιστηρίων, δι' ἐγγράφου, μετὰ λεπτομεροῦς καταστάσεως συντασσομένης εἰς τριπλοῦν, ὑπογραφομένης δὲ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου καὶ σφραγιζομένης ἀριστερᾷ τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ μὲ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ὅπως μετὰ προηγουμένην ἐξέλεξιν θεωρηθῶσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ΑΥΟΖ'. Οὗτος δὲ θεωρεῖ ταῦτα καὶ τὰ ἐπιστρέφει ἐγγράφως τῇ αὐτῇ τῆς θεωρήσεώς των ἡμέρᾳ εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα, παρ' ὧν ἀποστέλλονται δι' ἐγγράφου εἰς τοὺς ταμίαις, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἅμα τῇ λήψει τῶν ἐνταλμάτων τοὺς δικαιοῦχους.

Ἐπὶ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἀριστερᾷ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ὑπουργῶν, ἢ τῶν κατ' ἐντολὴν αὐτῶν ὑπογραφόντων ταῦτα, καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τίθεται ἡ σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ἀποστέλλονται εἰς διπλοῦν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον παρ' οὗ καὶ ἐπιστρέφονται θεωρημένα εἰς τὰ Ὑπουργεῖα, ὅπως ἀποσταλῶσιν ὑπ' αὐτῶν, τὰ μὲν εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας, τὰ δὲ εἰς τοὺς ταμίαις. (36-42).

§ α' Χρηματικὰ ἐντάλματα (ὑπόδ. 4).

ἄρθρον 23. (2).

ἄρθρον 24. Πρὸς τῆς ἐκδόσεως παντὸς ἐντάματος ἐγγράφεται εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 ὀριζόμενα τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκκαθαρισθείσης δαπάνης. Ἐπὶ ἐκδόσεως ἐντάματος διὰ πληρωμὴν ὑπηρεσίας μήπω ἀρξαμένης, ἐγγράφεται εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων τὸ προῦπολογισθὲν ποσὸν τῆς δαπάνης· ὅταν δὲ τελειωθείσης τῆς ὑπηρεσίας, ἐκκαθαρισθῇ ὀριστικῶς τὸ ἐξοδόν, ἀκυροῦται ἡ ἐγγραφή καὶ ἐγγράφεται τὸ ἐκκαθαρισμένον καὶ βεβαιωμένον ποσόν. (136).

ἄρθρον 25. Τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια ἐξετάζουν ἐκ νέου τὰ κατὰ τὸ

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β. Δ. 27 Νοεμβρ. 1896. Κατὰ τὸ τροποποιηθὲν ἄρθρον τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἀπεστέλλοντο πρὸς θεώρησιν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον.

(2) Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηγορήθη διὰ τοῦ κατωτέρω παρατιθεμένου δ. 9 Μαΐου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 15 'Οκτ. 1852 κλπ».

ἄρθρον 17 παραδιδόμενα αὐτοῖς ἔγγραφα, καὶ ἀφοῦ τὰ εὗρωσιν ἐν τάξει, συντάττουσι τὸ ἔνταλμα καὶ τὸ ὑποβάλλουσιν εἰς τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὑπουργοῦ. Εἰς τὴν ἐναντίαν περίπτωσιν ὁ ὑπουργὸς διατάσσει τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἐπιστροφὴν τῶν ἐγγράφων μὲ ἐπισημείωσιν τῶν αἰτίων τῆς ἀναβολῆς, ἀπορρίψεως ἢ τροπολογίας τῆς αἰτήσεως. (36).

Ἄρθρον 26. (1):

Ἄρθρον 27. Εἰς τὰ περιληπτικά πολλῶν ἀτόμων ἐντάλματα ἐπισυνάπτεται ὀνομαστικὸς κατάλογος ἐπικυρωμένος ἀπὸ τὸν ἐπάλληλον τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς δαπάνης, τὰ δὲ οὐσιωδέστερα τοῦ καταλόγου ἐπαναλαμβάνονται καὶ ἐν τῷ ἐντάλματι. (36-40).

Ἄρθρον 28. Εἰς πᾶν ἔνταλμα ἐκδιδόμενον ὑπὸ ὑπουργοῦ ἢ καὶ ὑπὸ δευτερεύοντος διατάκτου πρέπει νὰ διαλαμβάνηται ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐπισυνημμένων εἰς αὐτὸ δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ ταμίαι ὀφείλουσι νὰ ἐξελέγχωσιν αὐτὰ πρὸ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐντάλματος, καὶ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν παρὰ τῶν διατακτῶν τακτοποίησιν αὐτῶν, ἂν ὑπάρχη ἀφορμὴ. (39. 40. 44).

Ἄρθρον 29. Ὅταν διὰ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δαπάνην ἐκδίδονται πολλὰ ἐντάλματα εἴτε εἰς λογαριασμόν, εἴτε λόγῳ προπληρωμῆς, τὰ ἐπιτρέποντα τὴν δαπάνην ἔγγραφα, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ πρῶτον ἔνταλμα, εἰς δὲ τὰ μετὰ ταῦτα προσαρτᾶται ὁ λογαριασμὸς τῆς διὰ τὴν ἤδη τετελεσμένην ὑπηρεσίαν δαπάνης, καὶ γίνεται μνεία τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐντάλματι ἐπισυναφθέντων καὶ τῆς χρονολογίας, τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ προσοῦ τῶν προεκδοθέντων ἐνταλμάτων. (2) (39. 40. 44).

Ἄρθρον 30. Τὰ περὶ πληρωμῆς μισθῶν, ἐπιμισθίων ἢ ἄλλων τούτοις ὁμοίων ἀπολαυῶν χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται δι' ὀλοσχερὲς τὸ ὀφειλόμενον ποσόν. Ἐὰν δὲ μέλλῃ νὰ γείνη κράτησις δι' ὁποιοδήποτε λόγον, γίνεται ἀπλῆ περὶ τούτου μνεία ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, ὃ δὲ ἀρμόδιος ταμίας φροντίζει νὰ κάμῃ τὴν κράτησιν, καὶ νὰ ἐγγράψῃ προσηκόντως τὸ κρατηθὲν ποσόν ὡς ἔσοδον, ἢ ὡς παρακαταθήκην. (3) (36 40).

Ἄρθρον 31. Εἰς τοὺς βεβαιωτικὸς δαπάνης λογαριασμοὺς δὲν

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο κατηργήθη διὰ τοῦ ὑπὸ 9 Μαΐου 1923 Β. Δ. περὶ τροποποιήσεως κλπ.

(2) Κατ' ἀναλογίαν ἢ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἄλλων περιπτώσεων, καθ' ἃς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐκδίδεται μεταγενέστερον ἔνταλμα, συμπληρωτικὸν τοῦ προηγουμένου, ὁπότε ἐν τῷ δευτέρῳ ἐντάλματι γίνεται μνεία τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἐντάλματι συναφθέντων δικαιολογητικῶν τῆς δαπάνης ἐγγράφων.

(3) Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀτονήσασα μετὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1555, κανόνισαν νομοθετικῶς τὸ ἀντικείμενον, περὶ οὗ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρ. 30

πρέπει νὰ ὑπάρχωσι ξύσματα, ἢ ἀλλοιώσεις. Ἐὰν δὲ πρόκηται νὰ γείνη ἐπ' αὐτῶν διόρθωσις, οἱ διορθωτέοι ἀριθμοί, ἢ αἱ διορθωτέαι λέξεις τοῦ κειμένου διαγράφονται διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐρυθρᾶς γραμμῆς, ἢ δὲ ὀρθῆ γραφῆ γίνεται, ἢ διὰ παρομοιότητος, ἢ καὶ διὰ παρεισγραφῆς. Ἐπικυροῦνται δὲ πάντοτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκκαθαρίζοντος τὴν δαπάνην ὑπαλλήλου.

Πᾶν δικαιολογητικὸν ἔγγραφον ἠλλοιωμένον, ἢ μὴ προσηκόντως διορθωμένον, καὶ μὴ ὡς ἀνωτέρω ἐπικυρωμένον εἶνε ἀπαράδεκτον. (36-40).

Ἄρθρον 32. (1) Οἱ δευτερεύοντος διατάχται ὀφειλοῦσι ν' ἀποστέλλωσι καθ' ἡμέραν πρὸς τοὺς οἰκείους ταμίας τὰ ἐκδιδόμενα παρ' αὐτῶν χρηματικὰ ἐντάλματα μετὰ ἰδίας δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, καὶ δι' ἑκάστην χοῆσιν καταστάσεως, ἐξηγμένης ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 137 τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ ἔτους 1852 τηρουμένων παρ' αὐτῶν βιβλίων, συντεταγμένης δὲ κατὰ κεφάλαιον τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ ἄρθρον τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἑκάστου Ὑπουργεῖου καὶ ἐμφαινοῦσης πλὴν τούτου τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἀποστελλομένων χρηματικῶν ἐνταλμάτων, τοὺς δικαιούχους καὶ τὴν ιδιότητα τούτων καὶ τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς. Τὰς ἡμερησίας ταύτας καταστάσεις τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ὑποβάλλουσιν οἱ ταμίαι κατὰ μῆνα μετὰ τῶν λοιπῶν λογαριασμῶν αὐτῶν εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον. (138-139).

Ἄρθρον 33. Ἐὰν τυχὸν ἐντάλματι ἀπολεσθῆ ἐκδίδεται δευτέρον ἀντίτυπον αὐτοῦ ἐπὶ αἰτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον καὶ ἐπὶ ἐγράφῳ πιστοποιητικῷ τοῦ ταμίου, πρὸς ὃν ἦτον ἐκδεδομένον, διαλαμβάνοντι, ὅτι τὸ περὶ οὗ πρόκειται ἐντάλμα οὔτε ὁ ἴδιος ἐπλήρωσεν, οὔτε τὸ ἐθεώρησε διὰ τὰ πληρωθῆ παρ' ἄλλου τινὸς ἐπιτροπικοῦ ἢ εἰδικοῦ ταμίου. (2) (36—40).

§ β' Ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα (ὑποδ. 6.)

Ἄρθρον 34. Τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρέπει νὰ φέρωσι:

- α') τὸ ὄνομα τοῦ Ὑπουργεῖου, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκδίδονται
- β') τὸν αὐξοντα αὐτῶν ἀριθμὸν
- γ') τὴν χοῆσιν, εἰς ἣν ἀνάγεται ἢ μεταβιβαζομένη πίστωσις ἢ αἱ πιστώσεις

(1) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτέθη ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Β. διατάγματος τῆς 27 Ἀπριλίου 1901. Ὅρα ἐγκ. Γεν. Λογ. 5070/21 τοῦ 1901.

(2) Περὶ ἀντιγράφων χρηματικῶν ἐνταλμάτων ὄρα ἀνωτέρω σ. 273 καὶ ἐπ. Β. Δ. 6 Ἰουνίου 1900.—Ἀπαγορεύεται ἡ παράδοσις τῶν ἐνταλμάτων εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τὸ Β. Δ. τῆς 27 Νοεμβρίου 1896.

δ') τὴν χρονολογίαν τοῦ νόμου ἢ τοῦ διατάγματος, δι' οὗ ἐχορηγήθησαν.

ε') τὸ ὄνομα τοῦ διατάκτου, εἰς ὃν μεταβιβάζονται·

ς') τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ τῶν ὁποίων καταλογίζεται.

ζ') τὸ ποσὸν τῆς μεταβιβαζομένης πιστώσεως ἢ τῶν πιστώσεων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον·

η') τὸ ὄνομα τοῦ Ταμείου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θέλει γενῆ χρῆσις αὐτῶν. (35-40).

Ἄρθρον 35. Αἱ εἰς ἕκαστον δευτερεύοντα διατάκτην ἀλληλοδιαδόχως μεταβιβασθεῖσαι πιστώσεις διὰ τὴν αὐτὴν χρῆσιν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἀθροίζονται καὶ συναποτελοῦσι μίαν καὶ μόνον πίστωσιν, κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον. (139).

Ἄρθρον 36. Ἐπειδὴ αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις ἀνάγονται εἰδικῶς εἰς ὠρισμένους εἶδους ἔξοδα, οἱ δευτερεύοντες διατάκται δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ μῆτε νὰ μεταβάλλωσι τὸν προσδιορισμὸν τῶν πιστώσεων αὐτῶν, μῆτε νὰ τὰς ὑπερβῶσιν. (36-40).

Ἄρθρον 37. Πᾶσα πίστωσις μεταβιβασθεῖσα εἰς δευτερεύοντα διατάκτην, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ χρονολογία αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἀκυρωθῆ ῥητῶς, ἰσχύει μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ τρίτου μηνὸς τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως (31 Μαρτίου).

Μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην, αἱ πιστώσεις παύουν τοῦ νὰ εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ ἐπανερχονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ. (1) (61).

Ἄρθρον 38. Ἐὰν ἐξ ἀπροβλέπτου αἰτίας δὲν μέλλῃ νὰ γείνη οὐδεμία χρῆσις, εἴτε τοῦ ὅλου, εἴτε μέρους τινὸς τῆς μεταβιβασθείσης πιστώσεως, ὁ δευτερεύων διατάκτης, χωρὶς νὰ προσμείνῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἄνω τεθείσης προθεσμίας, διευθύνει εἰς τὸν ἀρμόδιον ὑπουργὸν εἰδικὴν δῆλωσιν τῆς ἀχρήστου πιστώσεως (ὑπόδ. 7), ἀλλὰ δὲν βεβαιοῖ καὶ ἐπὶ τῶν βιβλίων του τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς πρὶν λάβῃ ὁδηγίαν περὶ τούτου. (13—61).

§ γ' Κοινὰ περὶ τῶν ἐνταλμάτων διατάξεις.

Ἄρθρον 39. Εἰς τὰ χρηματικὰ καὶ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα πρόπει νὰ βεβαιοῦται ἐκάστοτε ὅτι ἡ διατασσομένη πληρωμή, ἢ ἡ διαβιβαζομένη

(1) Αἱ προθεσμίαι αὗται συσχετιστέαι μετὰ τῶν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπελθουσῶν μεταβολῶν εἰς τὸ οἶκον. ἔτος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως.

πίστωσης εἶνε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν πιστώσεων, τῶν διανεμηθεισῶν διὰ τῶν μηνιαίων Β. διαταγμάτων. (10).

Ἄρθρον 40. Ὅταν διαρκούσης τῆς χρήσεως, ὑπάρχη ἀφορμὴ ν' ἀκυρωθῶσιν ὀλοτελῶς, ἢ ἐν μέρει χρηματικά ἢ ἐπιτροπικά ἐντάλματα, τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν Λογιστήριον συντάσσει κατάλογον (ὑπόδ. 8) καὶ τὸν διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον. Κάννει δὲ ἀμέσως τὴν ἀκύρωσιν ἐπὶ τῶν βιβλίων του.

Κανὲν ἐντάλημα δὲν θεωρεῖται ὀριστικῶς ἠκυρωμένον, εἴτε ὀλοτελῶς, εἴτε ἐν μέρει, εἰμὴ ὅταν ἡ ἀκύρωσις αὐτοῦ γείνη κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Ἀποσπάσματα τοῦ καταλόγου, περὶ οὓ εἴρηται, κοινοποιοῦνται εἰς τὰ ἀρμόδια τμήματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει (ὑπόδ. 9). (13).

Ἄρθρον 41. Ὅταν γίνωνται ἐπιστροφαὶ χρημάτων ἐξ ἐνταλμάτων καταλογισθέντων εἰς χρήσιν, ἥτις ἀκόμη δὲν ἐκλείσθη, τὸ ἐπιστραφέν ποσὸν συγχωρεῖται νὰ ἐπαναχθῇ εἰς τὰς πιστώσεις τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν ὁποίαν εἶχον ἐκδοθῆ κατ' ἀρχὰς τὰ ἐντάλματα (ἄρθρ. 13) τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου.

Τὴν ἐπαναφορὰν ταύτην ἐνεργεῖ τὸ παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείῳ Γεν. Λογιστήριον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ γραμματίου παραλαβῆς τοῦ εἰσπράξαντος τὰ χρήματα ταμείου. Τὸ γραμμάτιον τοῦτο στέλλεται εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰδικοῦ Λογιστηρίου, συνωδευμένον μὲν κατάλογον (ὑπόδ. 10), καταδεικνύοντα :

1) Τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐντάλματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐγένεεν ἡ ἐπιστροφή.

2) Τὸ ταμεῖον, ἐξ οὗ ἐπληρώθη κατ' ἀρχὰς τὸ ἐντάλημα.

3) Τὰ αἷτια, διὰ τὰ ὁποῖα εἶνε ἀναγκαῖα ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἐπιστραφείσης ποσότητος εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

Ἀφοῦ γίνη ἡ ἐπαναφορὰ τῆς πιστώσεως εἰς τὰ βιβλία τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, εἰδοποιεῖται τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν Λογιστήριον διὰ νὰ κάμη τὴν ἀντιστοιχοῦσαν ἐγγραφὴν εἰς τὰ εἰδικὰ του βιβλία.

Ἡ ἐπαναφορὰ γίνεται διὰ προσθήκης τοῦ ἐπιστρεφόμενου ποσοῦ εἰς τὰς ἐψηφισμένας πιστώσεις (13).

Ἄρθρον 42. Ὅλων τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως πρέπει νὰ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ παρὰ μὲν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν πρὸς τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τρίτου μηνός, παρὰ δὲ τῶν ὑπουργῶν πρὸς τῆς τοῦ ἐνάτου μηνός τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων ὀφείλου, ἐπὶ προσωπικῇ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ φροντίζωσι νὰ διατάσσεται ἡ πληρωμὴ ὅλων τῶν ὑπολειπομένων ἐξόδων τῆς

χρήσεως πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους. (61. 62) (').

Ἄρθρον 43. Αἱ πιστώσεις ἢ τὰ υπόλοιπα τῶν πιστώσεων, ὅσων δὲν ἔγεινε χρήσις διὰ πραγματικῶν πληρωμῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς χρήσεως ἀκυροῦνται ὀριστικῶς εἰς τὰ βιβλία τῶν διαφόρων Ὑπουργείων. (63. 64) (').

Περὶ πληρωμῆς ἐξόδων.

Ἄρθρον 44. Αἱ δι' ἐνταλμάτων γινόμεναι πληρωμαὶ διακρίνονται εἰς πληρωμὰς εἰς λογαριασμόν, εἰς προπληρωμὰς,

εἰς πληρωμὰς τῆς ὅλης δαπάνης διὰ μιᾶς,

εἰς πληρωμὰς πρὸς ἐξόφλησιν. (36).

Ἄρθρον 45. Πληρωμαὶ εἰς λογαριασμόν εἶνε αἱ δι' ὑπηρεσίαν, τῆς ὁποίας *ἐξακολουθεῖ ἢ ἐκτέλεις*.

Αἱ τοιαῦται πρὸ τῆς ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς δαπάνης πληρωμαὶ δὲν πρέπει ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ δύο τρίτα τῶν βεβαίως ὀφειλομένων διὰ τὸ ἤδη ἐκτελεσθὲν μέρος τῆς ὑπηρεσίας (ἄρθρον 29 τοῦ νόμου) κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τακτικῶς συντεταγμένον συνοπτικὸν λογαριασμόν (ὑπόδ. 11) τῆς δαπάνης. (29).

Ἄρθρον 46. Τὰ ἔξοδα, διὰ τὰ ὁποῖα γίνονται αἱ προπληρωμαὶ τακτοποιοῦνται καὶ δικαιολογοῦνται κατὰ τοὺς διὰ πᾶσαν ὑπηρεσίαν διατεταγμένους κανόνας, συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος διατάγματος. (47-53).

Ἄρθρον 47. Αἱ πρὸς τοὺς ἐπιστάτας ὑπηρεσιῶν ἐκτελουμένον διὰ λογαριασμόν τοῦ Κράτους προπληρωμαὶ καταλογίζονται ὀριστικῶς εἰς τὸ ἀρμόδιον ἄρθρον τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ ἢ προπληρωμῆ· οἱ δ' ἐπιστάται ὀφείλουν νὰ δίδωσι μετὰ ταῦτα λογαριασμόν τῆς χρήσεως τῶν προπληρωθέντων χρημάτων, συνοδευμένον μὲ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα (ἄρθρον 48 τοῦ νόμου).

Ἐν περιπτώσει ἐπιστροφῆς τοιούτων χρημάτων μὴ δαπανηθέντων, δύναται νὰ γείνη ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος διατάγματος. (41. 47—53).

Ἄρθρον 48. Οἱ ἐπιστάται τῶν διὰ λογαριασμόν τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων ὑπηρεσιῶν, καθ' ὅσον δαπανῶσι τὰ εἰς αὐτοὺς προπληρωθέντα χρήματα, δίδουσι λόγον εἰς τοὺς ἀρμοδίους διατάκτας, παρουσιά-

(') Αἱ προθεσμίαι αὗται συσχετισταί μετὰ τῶν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπελθουσῶν μεταβολῶν εἰς τὸ οἶκον. ἔτος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως.

ζοντες τὰ ἀποδεικτικά καὶ λοιπὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα, συνωδευμένα μὲ κατάστασιν (ὑπόδ. 12), ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἄρθροισι 17 καὶ 25 ὠρισμένα. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἀφοῦ ἐξελεγχθῶσι, παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν, ὅστις εἶχε κάμη τὴν προπληρωμὴν, καθ' ὃ ὑπεύθυνον διὰ δικαιολόγησιν αὐτῆς· οὗτος δέ, ἀφοῦ ἐξετάσῃ αὐτὰ καὶ τὰ εὖρη ὀρθά, τὰ ἀποστέλλει εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον διὰ νὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκουν ἔνταλμα.

Ἐὰν ἡ προπληρωμὴ ἔγεινε διὰ δευτερεύοντος διατάκτου, τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα παραπέμπονται εἰς τὸν ταμίαν δι' αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς ὑπηρεσίας παρουσιάζουν οἱ ἐπιστάται τὸν γενικὸν τῆς δαπάνης λογαριασμὸν εἰς τὸν ὅποιον συγκεφαλαιοῦνται ὅλαι ὡς ἀνωτέρω ἀλληλοδιαδόχως παρουσιασθεῖσαι καταστάσεις. (47—53 (1))

Ἄρθρον 49. Ἐὰν ἓνα μῆνα μετὰ τὴν προπληρωμὴν δὲν παρουσιασθῶσι τὰ πρὸς δικαιολόγησιν τῆς χρήσεως αὐτῆς ἔγγραφα, ὁ ταμίαις εἰδοποιεῖ τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον καὶ ἀντὶ τούτου φροντίζει νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ διατεταγμένα. (47-53).

Ἄρθρον 50. Πᾶσα προπληρωμὴ, μένουσα ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, θεωρεῖται ὡς χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὸ ταμεῖον. (47-53).

Ἄρθρον 51. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἐκ λάθους, ἢ ἔξ ἀπροβλέπτου αἰτίας πληρωμαί, εἰς λογαριασμὸν δαπάνης τινὸς γερόμεναι, ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ταύτης ὀριστικῶς ἐκκαθαρισθείσης, τὰ μετὰ τὴν τελευταίαν προπληρωμὴν παρουσιασθέντα δικαιολογητικά ἔγγραφα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διατάξαντος τὴν εἰς λογαριασμὸν πληρωμὴν ὑπουργοῦ, καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ τελευταῖον ἔνταλμα, δι' οὗ ἡ πληρωθεῖσα ποσότης ὑπερεπλήρωσε τὴν δαπάνην. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐντάλματος τούτου ἀναφέρονται εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δικαιολογητικῶν ἔγγράφων· τὸ δὲ πλεόν τοῦ δέοντος πληρωθὲν ποσὸν ἐπιστρέφεται εἴτε ἔξ ἐπαγγέλματος, εἴτε κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν.

Ἄρθρον 52. Οἱ εἰδικοὶ ταμίαι προκαταβάλλουν ἐκ τῶν εἰσπράξεόν των τὰ κανονισμένα ἔξοδα ἐπιστάσις καὶ διαχειρίσεως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, καὶ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα. Δυνάμει τούτων ἐκδίδονται κατὰ τὴν τάξιν χρηματικά ἐντάλματα ἐπὶ τῶν ἀρμοδίων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν, καὶ στέλλονται εἰς τοὺς

(1) Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἄρθρου τούτου πρέπει νὰ ληφθῇ πρὸς ὀφθαλμῶν, ὅτι ἤδη δὲν ἐπιτρέπεται ἢ παρὰ τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου ἔκδοσις ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ καὶ συνεπῶς τοιοῦτος διατάκτης δὲν δύναται νὰ διατάξῃ προπληρωμὴν. Περὶ τῆς τακτοποιήσεως τῶν προπληρωμῶν ὄρα ἀνωτέρω σ. 226 καὶ ἐπ.

ειδικούς ταμίας, αΐτινες παραδίδοντες αὐτὰ ἔξωφλημένα λαμβάνουν γραμματίον παραλαβῆς ἐπὶ κινήσει κεφαλαίων, δι' ἴσον τοῦ τῶν ἐνταλμάτων ποσόν, ὡς παραδοθὲν ἀπέναντι τῶν εἰσπράξεων των. (163. 164).

Ἄρθρον 53. Ἐντὸς τῶν πέντε πρώτων ἡμερῶν ἐκάστου μηνὸς ὀφείλουν οἱ ταμίαι νὰ διευθύνωσι πρὸς τοὺς δευτερευόντας διατάκτας καταστάσεις κατὰ χρῆσιν καὶ καθ' Ὑπουργεῖον τῶν ὅσα ἐπλήρωσαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα (ὑπόδ. 13). Καὶ ἐὰν δὲ δὲν ἔκαμαν οὐδεμίαν πληρωμὴν, πάλιν πρέπει νὰ στείλωσι κατάστασιν, περιέχουσαν μόνον τὸ ἄθροισμα τῆς προσταλείσης.

Ἄρθρον 54. Ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 5 Μαΐου ἐκάστου ἔτους, ὀφείλουν οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι νὰ διευθύνωσιν εἰς τοὺς δευτερευόντας διατάκτας κατάστασιν τῶν ἐνταλμάτων, ὅσα δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς (ὑπόδ. 14) (1).

Ἄρθρον 55. Ἐὰν δαπάνη τις δὲν φθάσῃ, δι' ἔλλειψιν πιστώσεως, ἢ ἄλλο ἐμπόδιον, νὰ ἔξωφληθῇ ὀλοσχερῶς πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως καὶ μέλλῃ ἐπομένως νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα, τὰ δικαιολογητικὰ αὐτῆς ἔγγραφα πρέπει οὐχ ἦττον νὰ διευθυνθῶσι πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἐντάλματος ἢ τῶν ἐνταλμάτων, δι' ὧν ἔγειναν εἰς λογαριασμὸν πληρωμαί. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν γίνεται μνεία τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος, τὸ ὁποῖον ἐκδίδεται μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ἔξωφλησιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου «κλεισμένοι χρήσεις». (65 67) (2).

Ἄρθρον 56. Ὅταν μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐνιαυσίου διαχειρίσεως ταμίου τινὸς ἀποδειχθῇ δαπάνη τις ἐσφαλμένως καταλογισθεῖσα, τὸ ἀρμόδιον εἰδικὸν Λογιστήριον συντάσσει κατάστασιν ἐπανορθωτικὴν τοῦ καταλογισμοῦ (ὑπόδ. 15) καὶ τὴν διευθύνει εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον, διὰ νὰ γείνη ἡ ἀπαιτουμένη ἀνατρεπτικὴ ἔγγραφη.

Ἐὰν δὲ ἡ μεταβολὴ τοῦ καταλογισμοῦ πρόκηται νὰ γείνη πρὸ τῆς κλείσεως τοῦ λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως, δίδονται παρὰ τοῦ Γεν. Λογιστηρίου αἱ πρὸς τὸν ἀρμόδιον ταμίαν ὁδηγίαι πρὸς ἐπανάρθωσιν τῆς ἔγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία του (2).

Περὶ λογιστικοῦ.

Ἄρθρον 57. Τὰ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήρια θέλουν κρατῆ τὰ ἐξῆς βιβλία.

(1) Ἡ προθεσμία μεταβλητέα συμφάνως πρὸς τὴν διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918 ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν τοῦ οἰκ. ἔτους καὶ τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως.

(2) Συσχετιστέα ἢ διάταξις αὕτη μετὰ τῶν μεταβολῶν τῶν ἐπελθουσῶν εἰς τὸν λογιστικὸν νόμου διὰ τοῦ ν. 1555 τοῦ 1918.

- 1) Καθημερινόν.
- 2) Καθολικόν.
- 3) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων.
- 4) Βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν.
- 5) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον.
- 6) Βιβλίον τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν.

Ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ σχῆμα προσδιορίζονται κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ καθημερινὸν καὶ τὸ καθολικὸν κρατοῦνται κατ' ἔτος, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ χρῆσιν. (136)(¹).

Ἄρθρον 58. Εἰς τὸ καθημερινὸν (ὑποδ. 16) ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν ὅλαι αἱ πράξεις, ὅσαι ἀφορῶσι τὸ λογιστικόν, οἷον αἱ νομοθετηθεῖσαι πιστώσεις, αἱ κατὰ μῆνα ἐγκρινόμεναι χρηματικαὶ αἰτήσεις, αἱ μεταβιβαζόμεναι πιστώσεις εἰς δευτερεύοντας διατάκτας, αἱ ἕκτακτοι πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαριζόμενα ἔξοδα, τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα καὶ τὰ πληρωνόμενα, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ λογιστικαὶ πράξεις ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστης χρήσεως μέχρι τοῦ ἀπολογισμοῦ αὐτῆς. (136).

Ἄρθρον 59. Τὸ Καθολικόν (ὑποδ. 17) περιέχει λογαριασμοὺς συνοπτικούς, τῶν ὁποίων ἡ λεπτομέρεια ἐγγράφεται εἰς βοηθητικὰ βιβλία, ἐν οἷς αἱ μὲν πιστώσεις, τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἔξοδα, τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα καὶ αἱ πληρωμαὶ διακρίνονται κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἱ δὲ μεταβιβάσεις τῶν πιστώσεων καὶ αἱ ἐπὶ τούτων περαιτέρω πράξεις κατὰ δευτερεύοντα διατάκτην.

Γενικὸς ἰσολογισμὸς τῶν ἐν τῷ Καθολικῷ μερίδων συντάσσεται παρ' ἐκάστου τῶν εἰδικῶν Λογιστηρίων τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνός, καὶ ἀντίγραφον αὐτοῦ συνωδευμένον μετ' ἐξηγητικὰ φύλλα διὰ τὰς ἐγγραφομένας πράξεις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα, διευθύνεται ἐντὸς τῶν πρώτων δέκα ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου μηνός εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, διὰ νὰ συναρτηθῶσι μετ' αὐτῶν ἐγγραφὰς αὐτοῦ. (136).

Ἄρθρον 60. Αἱ διὰ τοῦ ἐνιαυσίου προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν νόμων καὶ β. διαταγμάτων εἰς ἕκαστον ὑπουργὸν χορηγούμεναι πιστώσεις καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐγκρινόμεναι κατὰ μῆνα χρηματικαὶ αἰτήσεις ἐγγράφονται ἀμέσως κατ' ἄρθρον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων βιβλίον (ὑποδ. 18). (136).

Ἄρθρον 61. Τὰ δικαιώματα τῶν πιστωτῶν τοῦ Δημοσίου καθ' ὅσον ἐκκαθαρίζονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπαλλήλων, ἐγγράφονται παρὰ

(¹) Περὶ ἐτέρων βιβλίων, ὄρα ν. ,ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, ἀρθρ. 18, ἀνωτέρω σ. 315 καὶ ἐπ., καὶ 469.

τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (ὑποδ. 19).

Δικαιώματα ἀποκτώμενα ἐκ προσωπικῆς ὑπηρεσίας, ἧτις ἐξακολουθεῖ, καὶ δίδοντα χώραν εἰς πληρωμὰς καθ' ὄρισμένης προθεσμίας, δὲν συγχωρεῖται νὰ βεβαιώνωνται εἰς τὰ βιβλία πρὶν τῶν προθεσμιῶν. (136).

Ἄρθρον 62. Τὰ τῶν ὑπουργῶν ἀπ' εὐθείας ἐκδιδόμενα ἐντάλματα, χρηματικά τε καὶ ἐπιτροπικά, ἐγγράφονται καθ' ἡμέραν εἰς τὸ Καθημερινόν, καταχωριζόμενα, ἅμα ἐκδοθῶσιν, εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν (ὑποδ. 20) καὶ εἰς τὸ τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον. Μόνα τὰ ἐπιτροπικά καταχωρίζονται πρὸς τούτους καὶ εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν δευτερευόντων διατακτῶν (ὑποδ. 21). (136).

Ἄρθρον 63. Τὰ παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα ἐγγράφονται παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων κατὰ μῆνα, δυνάμει τῶν στελλομένων αὐτοῖς παρὰ τῶν διατακτῶν μηνιαίων καταστάσεων καὶ στελεχῶν τῶν ἐνταλμάτων. Ἐκτὸς δὲ τῆς εἰς τὸ Καθημερινόν ἐγγραφῆς αὐτῶν καταχωρίζονται καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων κατὰ χρονολογικὴν τάξιν, ἀριθμούμενα μὲ τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν, καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων. Καὶ εἰς μὲν τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων καὶ τὸ τῶν ἐξόδων καταχωρίζονται ἓν πρὸς ἓν, εἰς δὲ τὸ τῶν λογαριασμῶν τῶν διατακτῶν περιληπτικῶς. (137)

Ἄρθρον 64. Τὰ πληρωνόμενα ἐντάλματα τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται κατὰ μῆνα εἰς τὸ καθημερινόν συμφώνως μὲ τὰς καταστάσεις, τὰς ὁποίας τὰ εἰδικὰ Λογιστήρια λαμβάνουν ἀπὸ τε τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, καὶ ἀπὸ τοὺς δευτερευόντας διατάκτας, καταχωρίζονται δὲ καὶ εἰς τὸ κατ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον. Τὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐγγράφονται πρὸς τούτους καὶ εἰς τὸ βιβλίον τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν. (136. 137).

Ἄρθρον 65. Τὰ εἰδικὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήρια λαμβάνουν ἀπὸ τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὰς πληροφορίας, ὧσων ἔχουν χρεῖαν πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐγγραφῶν. (136).

Ἄρθρον 66. Οἱ δευτερεύοντες διατάκται κρατοῦν λογιστικὰ βιβλία, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγουσιν, εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἀκριβεῖς ἰδιαιτέρας καταστάσεις τῶν λογιστικῶν πράξεων, ὅσας ἐξετέλεσαν ὡς ἐντολοδόχοι ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων καὶ διευθύνουν ἐκάστην τῶν καταστάσεων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον ἀφορεῖ. (137).

Ἄρθρον 67. Τὰ κύρια βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν εἶνε τρία, ἐκτὸς τῶν ἀναλυτικῶν τετραδίων καὶ τῶν βοηθητικῶν βιβλίων καὶ λογαριασμῶν, ὧσων ἕκαστος αὐτῶν γνωρῶσιν τὴν ἀνάγκην ὡς ἐκ τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας του.

1) Βιβλίον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων (τῶν βεβαιουμένων δικαιωμάτων τῶν πιστωτῶν) (ὑποδ. 19).

2) Βιβλίον τῶν ἐντάλματων κατὰ χρονολογ. τάξιν (ὑποδ. 22).

3) Βιβλίον τῶν ἐξόδων κατ' ἄρθρον (ὑποδ. 23).

Τὰ βιβλία ταῦτα κρατοῦνται, κατὰ χρῆσιν, καὶ αἱ πράξεις, ὅσαι ἀνάγονται εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν χρῆσιν, ἐγγράφονται ἐπὶ τῶν αὐτῶν βιβλίων μέχρι τῆς κλείσεως αὐτῆς. (1)

Ἄρθρον 68. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 22 παρὰ τῶν ὑπουργῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας ἀποστελλόμενα ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ἀποτελοῦν ὡς πρὸς αὐτοὺς τὸν τίτλον, δυνάμει τοῦ ὁποίου κάμνουν χρῆσιν τῶν εἰς τὴν διάθεσίν των μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων. Ὅθεν καὶ φυλάττουν αὐτά, ἕως οὗ κλεισθῶσιν οἱ λογαριασμοὶ τῆς χρήσεως. (139).

Ἄρθρον 69. Τὰ λογιστικὰ ἐνός τινος δευτερεύοντος διατάκτου, καὶ τὰ ἀναγόμενα εἰς τὸ λογιστικὸν αὐτοῦ ἔγγραφα, καθὼς καὶ οἱ περὶ τούτου κανονισμοί, ὁδηγίαι καὶ ἐγκύκλιοι, μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.

Αἱ μὴ πῶ διατεθειμένα πιστώσεις ἰσχύουν ὡς πρὸς τὸν διάδοχον, ὅστις καθίσταται ὑπόχρεως, ἂφ' ἧς ἀναλάβῃ τὴν ὑπηρεσίαν νὰ κάμῃ γνωστὴν εἰς ἕκαστον Ὑπουργεῖον τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἐκάστης χρήσεως κατάστασιν τῆς ὅλης λογιστικῆς ὑπηρεσίας, τῆς ἀφορώσης αὐτό.

Ἐν περιπτώσει προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀντικαταστάσεως ὑπαλλήλου ἔχοντος παραγγελίαν δευτερεύοντος διατάκτου, δὲν ἀνοίγονται νέα βιβλία, ἀλλὰ τὰ παλαιὰ μένουν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ νεωστὶ διορισθέντος, καὶ ἐπὶ τῶν ἰδίων ἐξακολουθοῦν ἐπιμελεῖα αὐτοῦ αἱ ἔγγραφαὶ μέχρι τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ἢ τῶν χρήσεων. (137).

Ἄρθρον 70. Τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν ἐκάστου Ὑπουργείου ἀποκτώμενα δικαιώματα ἐγγράφονται ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ εἰς τοῦτο διωρισμένου βιβλίου, ἅμα προσδιορισθῆ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως τὸ εἰς ἕκαστον αὐτῶν ὀφειλόμενον ποσόν.

Ἡ ἔγγραφὴ τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων δὲν ἀναβάλλεται καὶ ἂν τυχὸν ἢ ἔκδοσις τοῦ ἐντάλματος πρέπῃ δι' ὁποιανδήποτε αἰτίαν ν' ἀναβληθῆ. Ἐπίσης δὲν ἐμποδίζεται ἐξ αἰτίας τῆς ἀπουσίας τῶν ἐπ' ἀδεία ἢ δι' ὑπηρεσίαν ἀπόντων ὑπαλλήλων, ἢ ἔγγραφὴ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας των ἀποκτηθέντων παρ' αὐτῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὰς ἔγγραφάς ἐκάστου μηνὸς συμπεριλαμβάνονται, ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ μηνός, καὶ ἐκεῖνα τὰ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἀποκτημένα δι-

(1) Περὶ ἐτέρων βιβλίων, ὄρα καὶ ν. „ΓΤΟΑ“ τοῦ 1909, ἀνωτέρω σ. 315 καὶ ἐπ., καὶ 469.

καιώματα διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας, ὅσων τὸ ποσὸν δὲν ἤθελε τυχὸν προσδιορισθῆ διὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως εἰμὴ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνός. Αἱ εἰς τὰς δύο στήλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων ἐγγραφόμεναι ποσότητες ἀθροίζονται κατὰ μῆνα, τοῦ δὲ ἀθροίσματος τούτου γίνεται μνεία εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν, ἣτις συντάσσεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός κατὰ τὸ ἄρθρον 74.

Ἄρθρον 71. Εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐνταλμάτων ἐγγράφονται ἀμέσως καὶ κατὰ σειρὰν ὅλα τὰ ἐπ' ὀνόματι ἐνὸς ἢ καὶ πολλῶν ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐντάλματα. Ταῦτα δὲ φέρουν αὐξήσοντας ἀριθμοὺς κατὰ μίαν καὶ μόνην σειρὰν διὰ πᾶσαν χρῆσιν καὶ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον. Εἰς μίαν τῶν στηλῶν τοῦ βιβλίου ἐγγράφονται τὰ ἀκυρούμενα ἐντάλματα· αἱ δὲ εἰς τὰς δύο στήλας τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ἐγγεγραμμένα ποσότητες ἀθροίζονται καὶ κλείονται κατὰ μῆνα καθ' ὃν τρόπον εἴρηται καὶ περὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἐκκαθαριζομένων ἐξόδων. (137).

Ἄρθρον 72. Τὰς πρώτας ἡμέρας ἐκάστου μηνός οἱ δευτερεύοντες διατάττει λαμβάνουν ἀπὸ τοὺς ταμίας κατάστασιν τῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα πληρωθέντων ἐνταλμάτων αὐτῶν, καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐγγράφουν ἐπὶ τοῦ καθ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίου τὸ ποσὸν τῶν πληρωμῶν. Ἡ ἐγγραφή αὕτη γίνεται ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος μηνός πρὸ τῆς συντάξεως τῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα στελλομένων μηνιαίων καταστάσεων, διότι αὗται πρέπει νὰ παριστάνωσι τὴν κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἐποχὴν στάσιν τῶν πιστώσεων τῶν ἐξόδων, τῶν ἐνταλμάτων καὶ τῶν πληρωμῶν.

Τὸ βιβλίον τῶν καθ' ἄρθρον ἐξόδων εἶνε προσδιορισμένον εἰς τὸ νὰ παρουσιάζῃ ὑπὸ μίαν καὶ μόνην ἔποσιν δι' ἕκαστον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐκάστου Ὑπουργεῖου, τὸ ποσὸν τῶν μεταβιβασθεισῶν πιστώσεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων καὶ τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν.

Ἐπὶ τούτῳ ἅμα ληφθῶσι τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα ἐγγράφεται τὸ ποσὸν τῶν πιστώσεων εἰς τὰ διάφορα ἄρθρα διὰ τὰ ὁποῖα εἶνε προσδιωρισμένοι. Ἐπειτα ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων ὀδηγούμενοι οἱ δευτερεύοντες διατάττει σημειώνουν ἕκαστον τῶν ἐκδοθέντων ἢ ἀκυρωθέντων ἐνταλμάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγεται ἄρθρον.

Τελευταῖον εὐρίσκουν τὸ ποσὸν τῶν γενομένων πληρωμῶν εἰς τὰς καταστάσεις τῶν ἐξαργυρωθέντων ἐνταλμάτων, τὰς ὁποίας στέλλουν εἰς αὐτοὺς οἱ ταμίαι κατὰ μῆνα ὡς εἴρηται. (137).

Ἄρθρον 73. Αἱ κατὰ μῆνα παρὰ τῶν ταμιῶν πρὸς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας διευθυνόμεναι καταστάσεις τῶν πληρωθέντων ἐνταλμάτων εἶνε ἐκ τῶν οὐσιωδεστάτων στοιχείων τοῦ λογιστικοῦ τῶν τελευταίων

τούτων. Ὅθεν καὶ ὀφείλουσι νὰ τὰς φυλάττωσι, τὸ μὲν διὰ νὰ εἰμποροῦν, χρειὰς τυχούσης, νὰ βεβαιώνωνται δι' αὐτῶν ἐν καιρῷ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως, ἐὰν ἐνταλμά τι μένη ἀπλήρωτον, τὸ δὲ διὰ νὰ καταφεύγωσιν εἰς αὐτὰς πρὸς διάλυσιν τῶν διαφορῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ φανῶσι ποτε μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ λογιστικοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν ταμιῶν. (138. 139).

Ἄρθρον 74. Τὰς πρώτας ἡμέρας ἐκάστου μηνὸς οἱ δευτερεύοντες διατάχται ἐξάγουν ἐκ τῶν βιβλίων ἐκάστης ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεως κατάστασιν παριστάνουσαν τὰς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ προλαβόντος μηνὸς πράξεις (ὑποδ. 24).

Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι σύνοψις τῶν ποσῶν, τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ καθ' ἄρθρον τῶν ἐξόδων βιβλίον καὶ εἰς τὸ τῶν ἐκκαθαριζομένων δικαιωμάτων. Παριστάνει δὲ καθ' ἄρθρον καὶ ἂν εἶνε ἀνάγκη καθ' ὑποδιαίρεσιν ἄρθρου :

- 1) Τὸ ἄθροισμα τῶν μεταβιβασθειῶν πιστώσεων
- 2) τὰ ἐκκαθαρισθέντα ἐξόδα
- 3) τὸ ποσὸν τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων
- 4) τὸ τῶν πληρωμῶν.

Πρὶν βεβαιώσωσι τὸ ἀκριβὲς τῆς μηνιαίας καταστάσεως, οἱ δευτερεύοντες διατάχται ἐξελέγχουν τὰ ἐν αὐτῷ παριστανόμενα γενικὰ ἀποτελέσματα ὡς πρὸς τὰς πιστώσεις καὶ τὰ ἐκδοθέντα ἐντάλματα διὰ τοῦ βιβλίου τῶν ἐνταλμάτων καὶ τοῦ τῶν ἐξόδων καθ' ἄρθρον. (138. 139).

Ἄρθρον 75. Ἰδιαιτέρα μηνιαία κατάστασις συντάσσεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δι' ἕκαστον τῶν Ὑπουργείων, διευθύνεται δὲ εἰς αὐτὸ πρὸς τῆς 10 ἐκάστου μηνός. (138).

Ἄρθρον 76. Οἱ δευτερεύοντες διατάχται ὑποβάλλουν προσέτι ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου ἐκάστου μηνός εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα ὡς δικαιολογητικὸν ἔγγραφον καὶ μέσον ἐλέγχου τῆς μηνιαίας αὐτῆς καταστάσεως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν μισθοδοσίαν, πίνακα τῶν ἐν τῷ διαστήματι τοῦ προηγούμενου μηνός ἐπιγενομένων μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ, ὅταν αἱ μεταβολαὶ αὗται ἐπιφέρωσιν ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς μισθοδοσίας.

Ἐπὶ τούτῳ κοινοποιῶνται εἰς αὐτοὺς ὅλαι αἱ περὶ παύσεως μεταθέσεως ἢ ἀπουσίας τῶν ὑπαλλήλων διαταγαί, (138. 139) (').

Ἄρθρον 77. Οἱ δευτερεύοντες διατάχται εἰδοποιῶν κατὰ μῆνα τοὺς ἀρμοδίους ὑπουργοὺς περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅσοι ἀπεμακρύνθησαν τῶν χρεῶν των με' ἄδειαν,

Ἐπὶ τούτῳ ἐπισυνάπτουν εἰς τὴν μηνιαίαν κατάστασιν πίνακα ἐν

(1) Ὅρα ὁμοῦ ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν, ἀνωτ. σ. 242 καὶ ἐπ.

ὧ ἀναφέρονται ὀνομαστί ὅσοι ὑπάλληλοι ἔκαμαν χρῆσιν ἀδειῶν ἀπουσίας καθ' ὄλον τὸν λήξαντα μῆνα, ἢ κατὰ τι μέρος αὐτοῦ, (138. 139).

"Αρθρον 78. Πᾶν ἀριθμητικὸν λάθος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν βιβλίων ἐγγραφῆν τῶν πράξεων δευτερευόντος διατάκτου, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀνακαλυφθῆ μετὰ τὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον ἀποστολὴν τῆς μηνιαίας καταστάσεως, διορθώνεται δι' ἐγγραφῆς ὑπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη, προστιθεμένου εἰς τὸ ἀρμόδιον ἔξοδον τοῦ κατὰ λάθος σημειωθέντος ὀλιγώτερον ποσοῦ, ἢ ἀκυρουμένου τοῦ πλεόν τοῦ δέοντος σημειωθέντος.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δὲν εἶνε συγχωρημένον πρὸς διόρθωσιν λάθους νὰ γραφῆται ἄλλο ποσὸν ἀντὶ τοῦ κατ' ἀρχὰς σημειωθέντος, οὔτε πρὸς διόρθωσιν προηγουμένου λάθους νὰ μεταβάλληται ἐπὶ πλεόν ἢ ἔλαττον τὸ πραγματικὸν ποσὸν ἄλλης διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν μεταγευστέρας ἐγγραφῆς. (138, 139).

"Αρθρον 79. Τὰ ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα εἶνε δεκτὰ εἰς πληρωμὴν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου, τὰ δὲ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ἧτις εἶναι τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως τοῦ προηγουμένου ἔτους. Μετὰ τὰς ρηθείσας προθεσμίας τὰ ἀνεξόφλητα ἐντάλματα δὲν ἰσχύουν πλεόν, καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν ἀκυροῦται κατὰ τὰ ρηθείσας ἐποχὰς εἰς τὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, καὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίων. (62). (1)

"Αρθρον 80. Πρὶν ἀποπερατώσωσι τὰς λογιστικὰς ἐγγραφὰς τῆς χρήσεως οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων ἐρευνοῦν καὶ ἐκκαθαρίζουν τὰ παρὰ τῶν πιστωτῶν τῆς ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν ὑπηρεσίας ἀποκτημένα κατὰ τὴν λήγουσαν χρῆσιν δικαιώματα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Τοῦτο δὲ πράττουσιν ἐξ ἐπαγγέλματος χωρὶς νὰ προσμεινωσι νὰ τοὺς γείνη ἢ ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων συμφέρον αἰτήσεις.

Ἐὰν δὲν εἶνε τρόπος νὰ ἐκκαθαρισθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα ὀριστικῶς βεβαιοῦνται καθ' ὑπολογισμὸν ὡς ἔγγιστα. (61).

"Αρθρον 81. Τὰ λογιστικὰ βιβλία τῶν δευτερευόντων διατακτῶν κρατοῦνται χωριστὰ δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, ἐξακολουθούμενα διὰ πᾶσαν χρῆσιν μέχρι τῆς 30 Ἀπριλίου τοῦ δευτέρου ἔτους αὐτῆς. (2)

(1) Μετὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ἐπελθούσας διὰ τοῦ ν. 1555 εἰς τὸ οἶκον. ἔτος καὶ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως, ἀναλόγως νοητέον καὶ τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας.

(2) Ἡδη μετὰ τὸν ν. 1555 ἀντὶ τῆς 30 Ἀπριλίου νοητέα ἢ 30 Ἰουνίου.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐξάγονται ἐκ τῶν βιβλίων τούτων τελειωτικαὶ καταστάσεις, καὶ διευθύνονται εἰς τὸ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα συνωδευμένοι μετ' ἐξηγητικὰ φύλλα, περιέχοντα ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου ἀρθρου τῶν ἐξόδων τὰς ἀναγκαίας λεπτομερείας.

Μετὰ τὴν ἐξέλεξιν τῆς ἀνωτέρω τελειωτικῆς καταστάσεως, ἕκαστος ὑπουργὸς εἰδοποιεῖ τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ διατάκτας, ἐὰν ἔχωσι νὰ προσθέσωσιν ἢ νὰ τροποποιήσωσιν τι ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν, καὶ διατάττει συγχρόνως τὴν ὀριστικὴν κλείσιν αὐτῶν. (139).

Ἄρθρον 82. Μετὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τῶν διαφόρων Ὑπουργείων συντάσσουσιν ἕκαστος διὰ τὴν εἰδικῶς ἐπιτετραμμένην αὐτῶ ὑπηρεσίαν, ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν πιστωτῶν, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἀνάγονται εἰς τὴν προλαβοῦσαν χρῆσιν, καὶ ἢ δὲν ἔφθασαν νὰ ἐκκαθαρισθῶσι πρὸ τῆς κλείσεως αὐτῆς, ἢ ἐξεκαθαρίσθησαν μὲν, ἀλλὰ δὲν ἐξεδόθη ἔνταλμα ἢ ἐξεδόθη μὲν, ἀλλ' ἔμεινεν ἀπλήρωτον διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν κλείσιν τῆς χρήσεως (1). (65—67).

Ἄρθρον 83. Ἄμα καταστρωθῆ ὁ ὀριστικὸς λογαριασμὸς τῆς χρήσεως, τὸ παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ εἰδικὸν ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστήριον συντάσσει γενικὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν πιστωτῶν, ὅσοι δὲν ἐπληρώθησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως.

Ὅμοιοι συμπληρωτικοὶ κατάλογοι συντάσσονται καὶ διὰ τὰ ἔξοδα δυνάμει τῶν συμπληρωτικῶν, ἢ ἐκτάκτων πιστώσεων.

Οἱ κατάλογοι οὗτοι παραπέμπονται διπλοῖ εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ χρησιμεύουσιν εἰς βεβαίωσιν τοῦ ὅτι αἱ πιστώσεις, τὰς ὁποίας διαθέτουν οἱ ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν κλεισμένων χρήσεων ἀναφέρονται τῶ ὄντι εἰς ἐκεῖνα καὶ μόνον τὰ ἔξοδα εἰς τὰ ὁποῖα εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς ἦσαν προσδιωρισμένα. (65—68).

Ἄρθρον 84. Οἱ ὀνομαστικοὶ κατάλογοι πιστοποιημένοι καὶ ὑπογεγραμμένοι ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους φυλάττονται παρὰ ταῖς εἰδικοῖς ἐπὶ τῶν ἐξόδων Λογιστηρίοις καὶ χρησιμεύουσιν μὲν εἰς δικαιολόγησιν τοῦ ἐν τῶ ὀριστικῶ λογαριασμῶ τῆς χρήσεως σημειουμένου ποσοῦ τῶν πληρωτέων ἐξόδων, εἶνε δὲ ἡ βᾶσις ἐφ' ἧς στηρίζεται ὁ εἰδικὸς λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα γίνονται ἐπὶ τῶν κλεισμένων χρήσεων. (65 68).

Περὶ ἀποδόσεως λογαριασμῶ.

Ἄρθρον. 85. Ἄφ' οὗ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ὅλαι αἱ μέχρι τῆς

(1) Ἡδη μετὰ τὸν ν. 1555 ὁ κατάλογος οὗτος συντάσσεται μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου.

31 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους τετελεσμένοι λογιστικαὶ πράξεις (1), τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων Λογιστήρια ἐνασχολοῦντα εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κλεισμένης χρήσεως τοῦ προλαβόντος ἔτους, συνεννοούμενα μετὰ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου πρὸς συμφωνίαν τῶν ἀμοιβαίων ἐγγραφῶν αὐτῶν. (54-56).

Ἄρθρον. 86. Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου (2) ἐγγράφεται εἰς τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν ἐκάστου Ὑπουργείου [ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης χρήσεως ὅπως μέλλει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον καὶ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὰς Βουλὰς, ὅλοι δὲ οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ λογαριασμοὶ τῆς χρήσεως ταύτης καὶ ὅλα τὰ κατὰ χρῆσιν κρατούμενα βιβλία αὐτῶν κλείονται.

Διὰ τὰ ἐκκαθαρισθέντα μὲν, μὴ πληρωθέντα δὲ πρὸ τῆς κλείσεως τῆς χρήσεως ἔξοδα ἀνοίγονται νέοι λογαριασμοί. (54-56).

Ἄρθρον. 87. Κατὰ τὴν ρηθεῖσαν ἐποχὴν τὰ ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων λογιστήρια στέλλουσιν εἰς τὸ Γεν. Λογιστήριον τοὺς ὀνομαστικούς καταλόγους τῶν πληρωτέων ἐξόδων τῆς κλεισθείσης χρήσεως, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τῷ ἄρθρῳ 83. (54. 60).

Ἄρθρον. 88. Ἀφοῦ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ βιβλία ἐκάστου Ὑπουργείου ὅλοι αἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους (3) τετελεσμένοι λογιστικαὶ πράξεις, κλείεται τὸ Καθημερινὸν καὶ τὸ Καθολικὸν τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ὅλοι οἱ ἐν τῷ Καθολικῷ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ μεταφέρονται εἰς νέα βιβλία δι' ἰσολογισμῶν ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν διπλογραφικὴν μέθοδον. Οἱ εἰς τὴν τρέχουσαν χρῆσιν ἀνοιγόμενοι λογαριασμοὶ καὶ ἐξισασμένοι ἐὰν ὦσι τυχόν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου (4), μεταφέρονται εἰς τὰ νέα βιβλία.

Εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τούτους δὲν ἐξισοῦνται οἱ λογαριασμοὶ διὰ τῆς εἰς πίστωσιν ἢ εἰς χρέωσιν αὐτῶν διαφορᾶς, ἀλλὰ μεταφέρεται ὁλόκληρον τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς πίστωσιν καὶ χρέωσιν ἐκάστου λογαριασμοῦ ποσῶν. (54. 60).

Ἄρθρον 89. Ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν τοῦ ἔτους (5), τὸ ἐπὶ τῶν ἐξόδων ἐκάστου Ὑπουργείου Λογιστήριον διευθύνει εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον τὸν διὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐτήσιον λογαριασμόν αὐτοῦ, καὶ

(1) Ἦδη μετὰ τὸν ν. 1555 μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου.

(2) Ἦδη μετὰ τὸν ν. 1555 κατὰ τὴν 31 Μαρτίου.

(3) Ἦδη μέχρι τῆς 31 Μαρτίου, συμφώνως τῷ ν. 1555.

(4) Ἦδη μετὰ τὸν ν. 1555 κατὰ τὴν 31 Μαρτίου.

(5) Ἦδη μετὰ τὸν ν. 1555 ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου καὶ Μαΐου.

ὄλους τοὺς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διασάφησιν αὐτοῦ διατεταγμένους ἀναλυτικούς καὶ συγκριτικούς πίνακας καὶ καταστάσεις κατὰ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου.

Ὁ ἐνιαύσιος λογαριασμὸς ἐκάστου ὑπουργείου διαιρεῖται εἰς δύο κύρια μέρη, τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον εἶναι ὁ ἀπολογισμὸς τῆς κλεισθείσης χρήσεως, τὸ δὲ δεύτερον προσωρινὴ κατάστασις τῆς τρεχούσης (ὑπόδ. 25 καὶ 26). (89. 111).

Δ. 9 Μαΐου 1923 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852 τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων.

Ἄρθρον 1.—1. Τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα δαπάνην πληρωτέαν ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπουργείων ἐλέγχονται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ τμήματι ἢ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀφοῦ ἐκ τοῦ ἐλέγχου βεβαιωθῆ ὅτι ὑπάρχει κεκτημένον δικαίωμα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, συντάσσεται ἐπὶ τῆς οἰκείας καταστάσεως ἢ λογαριασμοῦ πρᾶξις ἐμφαίνουσα τὸ πληρωτέον ποσόν. Ἡ πρᾶξις αὕτη ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν ἔλεγχον τμήματος ἢ ὑπὸ τῶν δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ἐντεταλμένων προϋσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν παρ' αἷς ἐνηργήθη ὁ ἔλεγχος.

2. Εἶτα τὸ ἀρμοδίον τμήμα ἢ ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν τῆς ἐκκαθαρισθείσης δαπάνης συντάσσουσα τὸ οἰκεῖον χρηματικὸν ἔνταλμα, ὅπερ διαβιβάζει μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἔγγραφων εἰς τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον. Τὸ ἔνταλμα τοῦτο ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἢ τῶν ὑπαλλήλων τῶν δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ἐξουσιοδοτημένων τὴν ὑπογραφὴν ἐντολῶν πληρωμῆς.

3. Τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια, μετὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀνατεθειμένου αὐτοῖς ἐλέγχου καὶ πασῶν ἐν γένει τῶν κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις νενομισμένων διατυπώσεων, θεωροῦσι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα. Ἡ θεώρησις βεβαιουῖται δι' ἰδίας πράξεως ἐπὶ τοῦ ἐντάλματος συντασσομένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου, μεθ' ὃ τὸ ἔνταλμα, ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένου ὑπαλλήλου, ὑποβάλλεται εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 2.—1. Τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα εἶνε ὁμοίotypον, δι' ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ δύο ὁμοίων μερῶν (στέλεχος καὶ κύριον ἔνταλμα) μετ' ἀντιστοίχου δι' ἀμφοτέρω ἀποκόμματος καὶ συμπληροῦται ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος τμήματος ἢ ὑπηρεσίας.—

2. Εἰς τὸ χρηματικὸν ἔνταλμα δέον ν' ἀναγράφηται :

α) Τὸ Ὑπουργεῖον παρ' οὗ ἐκδίδεται.

β') Ὁ αὔξων ἀριθμός.

γ') Ἡ χρῆσις εἰς ἣν ἀνάγεται ἡ δαπάνη,

δ') Τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου.

ε') Τὸ ταμεῖον ὅπερ καλεῖται νὰ πληρώσῃ.

ς') Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ δικαιοῦχου ὡς καὶ ἡ ιδιότης αὐτοῦ.

ζ') Ἡ αἰτία τῆς πληρωμῆς εὐκρινῶς.

καὶ η') Τὸ πληρωτέον ποσὸν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς.—3. Ἀμφότερα τὰ ἀποκόμματα συμπληροῦνται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ τμήματος ἢ τῆς ὑπηρεσίας σημειουμένου ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας ἢ καὶ τῆς ὀπισθίας αὐτῶν ὄψεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ εἴδους τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, ὑπογράφονται δὲ παρὰ μόνου τοῦ τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου καὶ τὸ μὲν ἀποκοπτόμενον ἀπὸ τοῦ στελέχους τοῦ ἐντάλματος ἐπιστρέφεται εἰς τὸ ἀρμόδιον τμήμα ἢ ὑπηρεσίαν, τὸ δὲ ἕτερον μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων παραμένει παρὰ τῷ παρέδρῳ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτρέπεται νὰ καθορισθῇ ἴδιος τύπος χρηματικῶν ἐνταλμάτων διὰ τὰ Ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 3.—Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 17, 23 καὶ 26 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852 τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ Λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ὑπουργείων.

II. ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, περί προκαταβολῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ Ταμεῖα (').

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἄρθρων 45 καὶ 46 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1853 τὰ ἔξοδα τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν ὑπουργείων, διὰ τὴν ἰδίαν χρῆσιν τοῦ 1853 καὶ ἐφεξῆς, ἐκκαθαρίζονται καὶ πληρώνονται ὅπως καὶ τὰ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ τοῦ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν περὶ λογιστικοῦ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Ἡμετέρου Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 2. Ὅσα ἐκ τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὰ

(') Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 18 Νοεμβρίου 1852 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—Λογ. ν. ἄρθρα 45, 46, ἀνωτ. σ. 223 καὶ ἐπ.

ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα, διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τῶν χρήσεων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 μέχρι τῆς τοῦ 1851 συμπεριλαμβανομένης, δὲν ἐχρησίμευσαν δὲ εἰς πληρωμὴν πραγματικῶν ἔξόδων τῶν ἰδίων χρήσεων, θέλουν ἀποδοθῆ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ λήγοντος ἔτους.

Τὸ αὐτὸ θέλει ἐνεργηθῆ καὶ ὡς πρὸς τὰ κεφάλαια, τὰ δι' ἔξοδα τῆς χρήσεως 1852 χορηγηθέντα ἐντὸς τῶν πρώτων δύο μηνῶν, οἵτινες ἔπονται μετὰ τῆ λῆξιν τῆς χρήσεως.

Τὰ ὡς ἀνωτέρω ἀποδοθησόμενα κεφάλαια καταλογίζονται ὡς ἔσοδα τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ ἄρθρον «ἐπιστροφὰι χρημάτων».

Ἄρθρον 3. Τῶν τυχόν διατεθειμένων κεφαλαίων εἰς προκαταβολὰς καὶ δάνεια, θέλει δοθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προθεσμίων, λεπτομερῆς σημειώσεις τῶν ὀφειλετῶν, συνοδευομένη μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους, ἐφ' ὧν στηρίζεται πᾶσα προκαταβολὴ ἢ δάνειον, καὶ οἱ ὅροι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν.

Τὸ κατὰ τὰ δικαιολογητικὰ ταῦτα ἔγγραφα καὶ τοὺς τίτλους ἀποληπτόν ποσόν, βεβαιοῦται εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον ὡς εἰσπρακτέον, καταλογίζεται εἰς τὸ μνησθὲν ἄρθρον τῶν ἐσόδων, καὶ εἰσπράττεται σύμφωνα μὲ τὰς κειμένας περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τοῖς εἰρημένοις τίτλοις διαλαμβανομένων ὄρων τῆς ἀποδόσεως.

Ἄρθρον 4. Τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1853 τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, θέλει προκαταβάλλῃ ἀπὸ τοῦ δημοσίου Ταμεῖου, εἰς μὲν τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας ἀριθ. 500000, εἰς δὲ τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν δραχμὰς 200000 διακοσίας χιλιάδας διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ταμείων ἐκάστου αὐτῶν.

Ἄρθρον 5. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους ⁽¹⁾ τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα θέλουσιν ἀποστέλλῃ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κατάστασιν, ἐμφαίνουσαν κατὰ ταμεῖον τὴν ὑπαρξίν τῶν προκαταβολῶν εἰς τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ προηγούμενου ἔτους, καὶ στηριζομένην εἰς πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

Τὰ πρωτόκολλα ταῦτα θέλουσι διαλαμβάνῃ τὰ ἐν τοῖς ταμείοις μετρητὰ κατ' εἶδος καὶ ποσόν νομισμάτων, καθὼς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν καταβληθέντων ἐξόδων, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐξεδόθησαν εἰσέτι τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα.

Ἡ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους ἐπιθεώρησις τῶν στρα-

(1) Ἡδη μετὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918 ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου

τιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ταμείων, ἐνεργεῖται κατὰ τοὺς περὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων διατεταγμένους τύπους ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν. (¹)

Ἄρθρον 6. Τὰ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργεῖα συνεννοούμενα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσιν κανονίσῃ τὸ εἶδος τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐπισυνάπτεσθαι εἰς τὰ χρηματικά ἐντάλματα, τὸν τρόπον καὶ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπισυνάψεως, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου.

III. ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1852, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις (²).

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 119, 120 καὶ 121 τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρον 1. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1858 θέλει συστηθῆ εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον τὸ Γενικὸν Μητρώον τῶν συνταξιούχων.

Ἄρθρον 2. Ἄπαντα τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσιν ἀποστείλῃ ἕκαστον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ πολὺ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1852 λεπτομερῆ κατάλογον τῶν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ὑπαγομένων συνταξιούχων, ἐμφαίνοντα τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὴν ἡλικίαν, τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τούτων, τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, τὸν εἰδικὸν νόμον ἢ τὸ Β. διάταγμα δυνάμει τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ ἀναγνώρισις, τὸ ποσὸν τῆς προσδιωρισμένης μηνιαίας συντάξεως, καὶ τὴν σημερινὴν διαμονὴν τῶν συνταξιούχων.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον θέλουσιν προσαρτηθῆ τὰ πρωτότυπα τῶν Β. διαταγμάτων, καὶ ἅπαντα τὰ δικαιολογητικά ἐγγραφα ἔξ ὧν ἀπορρέει νόμιμος τίτλος πρὸς ἀπαίτησιν συντάξεως, ἐγκεκριμένης ἤδη καὶ ἀνεγνωρισμένης.

Ἄρθρον 3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων καταλόγων προεξελεγχόμενων ἐγγράφονται εἰς τὸ Γενικὸν Μητρώον, καθ' Ὑπουργεῖον, καὶ ὑπὸ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ νόμου, ἅπαντες οἱ συνταξιούχοι.

Εἰς τὸ αὐτὸ Μητρώον καὶ σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 120 τοῦ νόμου ἐγγράφονται καὶ οἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 ἀναγνωριζόμενοι τοιοῦτοι,

(¹) Μετὰ τὸν ν. 1555 τοῦ 1918 ἡ ἐπιθεώρησις ἐνεργεῖται τῇ 31 Μαρτίου.

(²) Ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 18 Νοεμβρίου 1852 φύλλου τῆς ἔφημερ. τῆς Κυβερνήσεως.—Λογ. ν. ἄρθρα 119—128, ἀνωτ. σ. 298 καὶ ἐπ.

παραπεμπομένων ὡσαύτως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον, τῶν Β. διαταγμάτων καὶ λοιπῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Οἱ εἰδικοὶ νόμοι, τὰ Βασιλικά διατάγματα καὶ πᾶν ἄλλο δικαιολογητικὸν ἐγγραφον σημειοῦνται καὶ ἐπὶ τοῦ Μητροῦ ἀπέναντι τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνταξιούχου ὃν ἀφορῶσιν.

Ἄρθρον 4. Τὰ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1853 καὶ ἐφεξῆς ἀποκτώμενα ὑπὸ τῶν συνταξιούχων δικαιώματα, ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖου, καὶ παρ' αὐτοῦ καὶ μόνου ἐκδίδονται τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν συντάξεων ἐν γένει χρηματικά ἐντάλματα.

Ἄπὸ τοῦ ἔτους τούτου ὀλόκληρον τὸ διὰ συντάξεις χρέος τῆς ἐπικρατείας ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ διαληφθέντος Ὑπουργεῖου, ὑπὸ τὴν ρητὴν διάκρισιν τοῦ ἄρθρου 121 τοῦ νόμου (1).

Ἄρθρον 5. Ἄπαντα τὰ Ὑπουργεῖα θέλουσι εἰδοποιήσει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τρέχοντος ἔτους, τοὺς μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ἀρμοδιότητά των ὑπαγομένους συνταξιούχους, ἵνα συμμορφωθῶσιν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1853 μὲ τὸ προηγούμενον ἄρθρ. 4 καὶ μὲ τὰ ἄρθρα 123 καὶ 128 τοῦ νόμου, ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τῆς συντάξεώς των.

Παραγραφή απαιτήσεων Δημοσίου (2)

Ἐῖρηται ἐν ἄρθροισι 69 καὶ ἐπ. λογ. νόμου (3) περὶ παραγραφῆς τῶν χρεῶν τοῦ Δημοσίου. Περὶ παραγραφῆς ὅμως τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δὲν διέλαβεν ὁ λογιστικὸς νόμος, ἀλλὰ τελευταίως ὁ ν. 4845 τῆς 1 Αὐγ. 1930, περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων, τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς διὰ τοῦ ν. 5230 τῆς 26 Ἰουλ. 1931. Μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 4845 τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη ὑλέκιντο εἰς τὴν συνήθη παραγραφὴν, τὴν τριακονταετῆ, ἐφ' ᾗ ἡ Πολιτεία καὶ ἠναγκάζετο νὰ προσέρχηται κατὰ χρονικὰ διαστήματα εἰς δημοσίευσιν νόμων προνοούντων περὶ ἀνανεώσεως καὶ διαγραφῆς παλαιῶν χρεῶν. Αἱ ἤδη ἰσχύουσαι περὶ τούτου διατάξεις περιλαμβανόμεναι εἰς τὸ δ. τῆς 21 Αὐγούστου 1931*, περὶ κώδικος τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων Ἐσόδων, ὑπὸ κεφάλαιον Ζ' Παραγραφή τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν, ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς :

Ἄρθρον 86.—1. Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐββαίωθη τελεσιδίκως ὡς δημόσιον ἔσοδον.

(1) Τὴν ἐξέλεγχιν τῶν συντάξεων ἐνεργεῖ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὅπερ κρατεῖ καὶ κώδικα αὐτῶν, κατὰ τὸν ν. ΜΓ' 1868 ἄνωτ. σ. 146

(2) Ὅρα Γρηγ. Ζαριφοπούλου, Δικονομία Διοικητικῆς Ἐκτελέσεως 1931, σ. 357-364.

(3) Ἄνωτ. σ. 257 καὶ ἐπ.

«2. Κατ' εξαίρεσιν α') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ λογαριασμόν τοῦ Δημοσίου φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ β') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εισαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων ἐν τοῖς Τελωνείοις, παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ἢ πρὸς εἰσπραξιν αὐτῶν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου.

«Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς εἰσπραξιν εισαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν λογίζεται διὰ τὴν παραγραφὴν, ἢ ἐπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὀριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἢ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἑλλείμματος.

«3. Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδικίας βεβαιωμένας ὀφειλάς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ 1^ο Ἀπριλίου 1931.

«4. Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη α') ἐκ τελεσιδικιῶν ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, πλὴν τῶν προστίμων, χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ ἔδαφίου 1 τοῦ παρόντος, β') ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως καὶ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος δημοσίων ὑπολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ γ') ἐκ συμβάσεων καὶ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων περιοδικαὶ παροχαί.

«5. Πᾶσα κατὰ τὰς παραγράφους 1—3 τοῦ παρόντος ἀποσβενομένη ἀπαιτήσις τοῦ Δημοσίου δύναται ν' ἀντιταχθῆ εἰς συμψηφισμόν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς. (1)

«Ἡ παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναστολὴν πλὴν α') ἂν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐτῆς ὁ ὀφειλέτης ἔτυχε, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστολῆς πληρωμῆς καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς καὶ β') ἐπὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΔΞΗ' «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν προθεσμίων, καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων ἐκ καιρῷ ἐπιστρατείας» οὐδὲ εἰς διακοπὴν ἐκτὸς τῶν χρεῶν

(1) Κατὰ τὸ ἄρθρον 87 τοῦ αὐτοῦ κώδικος «πλὴν ἑτήσης διατάξεως τοῦ νόμου οὐδεὶς τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου δύναται νὰ ἀντιτάξῃ συμψηφισμόν ἀπαιτήσεως αὐτοῦ ἔναντι χρέους τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον.—Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται συμψηφισμὸς ἀπαιτήσεων ἐξ ἐπιστροφῆς χρημάτων καταβληθέντων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀχρεωστικῶς ἢ ὑπὸ αἴρεσιν πληρωθείσαν».

δι' αὐτὴν ἤρξατο ἢ ἐκτέλεσις διὰ κατασχέσεως πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς καὶ δὲν ἐπερατώθη δι' ἐνεργείας πλειστηριασμοῦ».

Ἐκτὸς τῆς παραγραφῆς ὁ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμος προέβλεπε *περὶ τῆς διαγραφῆς τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν* ὑπὸ τὰς ἐν τῷ νόμῳ προϋποθέσεις. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

«**Ἄρθρον 83.**— Χρὴ ἐν γένει πρὸς τὸ Δημόσιον πλὴν τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως ἢ ἐξ ἐνοικίων δημοσίων φόρων, προσόδων, ἢ κτημάτων ἢ ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων, ὀφειλόμενα ὑπὸ ἐντελῶς ἀκτημόνων καὶ μὴ εἰσπραχθέντα ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐββαιώθησαν, δύνανται νὰ διαγράφωσιν ὀριστικῶς ἐκ τῶν οἰκείων βιβλίων εἰσπράξεως κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, τοῦ παρὰ τῇ ἔδρᾳ τοῦ Ταμείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἢ ἑλλείψει τοιούτου, τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπρὸς τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τοῦ οἰκείου Ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα :

«1) Ἀπόσπασμα τοῦ φορολογικοῦ βιβλίου ἐμφαίνον τὰ διαγραφτέα χρεῖα καὶ τὸν χρόνον τῆς ββαιώσεως αὐτῶν.

«2) Πιστοποιητικὸν ἐντελοῦς ἀκτημοσύνης τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ἐκδεδομένον ἐντὸς τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ἔσοδα.

«3) Πιστοποιητικὸν ὅτι δὲν ἐβελτιώθη ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου, ἐκδεδομένον πρὸ τριῶν τῶν πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς.

«4) Ἐγγραφον τοῦ ἐπιστάτου τῶν Φυλακῶν περὶ τῆς διαρκείας τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τῶν ὀφειλετῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τοιαύτην.

«**Ἄρθρον 84.** Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰσηγουμένου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, ἐκδίδει μίαν μὲν ἀπόφασιν διὰ τὰ χρεῖα ὧν τὴν διαγραφὴν ἀποδέχεται ἐτέραν δὲ δι' ἐκεῖνα ὧν τὴν διαγραφὴν ἀπορρίπτει. Ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς περὶ διαγραφῆς τοῦ χρέους ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκδίδεται βάσει ταύτης καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου ἢ ἀπαιτουμένη ἄδεια διαγραφῆς.

Ἀπορριπτόμεναι αἰτήσεις διαγραφῆς δὲν δύνανται νὰ ἐπανεισαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν εἰμὴ μετὰ πάροδον ἔτους.

«**Ἄρθρον 85.** Κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω τρόπον δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐββαιώθησαν καὶ ἢ

διαγραφή ἐσόδων ὀφειλομένων ὑπὸ ὀφειλετῶν ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντὶ τῶν πιστοποιητικῶν τοῦ ἀρθροῦ 83 ὑποβάλλονται ἢ ἀλληλογραφία, τὰ ἐντάλματα κλπ. ἐξ ὧν προκύπτει ὅτι ἢ ἀπὸ τρία ἔτη καταδίωξις ἀπέβη ἄκαρπος». (¹)

Πληρωμή συντάξεων.

Ἐπ' ἀρθρον 128 λογ. ν. παρετέθη ἡ ὑπ' ἀρθ. 31188 τοῦ 1932 ἀπόφασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζουσα τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν συντάξεων. (²) Ἦδη ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 23659 τῆς 17 Φεβρ. 1934 ἀπόφασις κανονίζουσα τὰ τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων ὡς ἀκολούθως :

Κεφ. Α' Μητρῶν συνταξιούχων.—1. Τὰ ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι κατὰ τριμηνίαν καὶ μέχρι τῆς 15ης τοῦ προηγούμενου τῆς τριμηνίας, ἢν ἀφορῶσι μὴνὸς τὸ βραδύτερον πρὸς τε τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον καὶ τὰ Δημόσια Ταμεῖα πίνακας τῶν συνταξιούχων ἢ δικαιούχων παγίων βοηθημάτων τῆς περιφερείας ἐκάστου Ταμείου κατὰ κατηγορίαν συνταξιούχων (κεφάλαιον καὶ ἀρθρον Προϋπολογισμοῦ).—Ἐν τῷ πινάκῳ τούτῳ ἀναγράφονται οἱ συνταξιούχοι τῆς περιφερείας ἐκάστου ταμείου κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν καὶ αὖξοντα ἀριθμὸν γενικοῦ μητρώου, τὸ ποσοῦν τῆς συντάξεως ἐκάστου ὡς καὶ αἱ τυχόν ἐπ' αὐτῶν κρατήσεις φόρου καθαρῶν προσόδων κλπ.

2. Πᾶσα ἐγγραφή νέου συνταξιούχου εἰς τὸ Γενικὸν Μητρῶν ὡς καὶ οἰαδήποτε μεταβολὴ ἐπερχομένη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν συνταξιούχων, δι' οὗς ἀπεστάλησαν πίνακες εἰς τὰ οἰκεία ταμεῖα καὶ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, θὰ ἐπιφέρηται ἐπὶ τῶν πινάκων τῆς ἐπομένης τριμηνίας, ἀναγραφομένης τῆς αἰτίας τῆς μεταβολῆς εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων.

3. Διὰ τῶν πινάκων τούτων ἐξουσιοδοτοῦνται τὰ Δημόσια ταμεῖα ὅπως καταβάλλωσι τὰς ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένας συντάξεις καὶ βοηθήματα τῆς τριμηνίας ἢν ἀφορῶσι οἱ ἀποσταλέντες πίνακες ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου.

4. Τὰ ταμεῖα βάσει τῶν πινάκων τούτων καταρτίζουσιν ἐπὶ εἰδικῷ βιβλίῳ τὸ μητρῶν συνταξιούχων τῆς περιφερείας των (ὑποδ. 1), ὅπερ καθ' ἕκαστον τρίμηνον ἀναθεωρεῖται, προστιθεμένων τῶν εἰς τοὺς πίνακας τῆς ἀμέσως ἐπομένης τριμηνίας σημειουμένων νέων μεταβολῶν ἢ διαγραφῶν συνταξιούχων λόγῳ θανάτου, ἀλλαγῆς κατοικίας κλπ. Εἰς τὸ μητρῶν τοῦτο θὰ καταγράφονται πάντα τὰ εἰς τοὺς πίνακας περιεχόμενα στοιχεῖα. ὡς καὶ ἡ χρονολογία πληρωμῆς.

5. Ἐκ τοῦ μητρώου τούτου θὰ χωρηγῶνται παρὰ τῶν ταμείων αἱ τυχόν αἰτούμεναι πιστοποιήσεις περὶ πληρωμῆς ἢ μὴ τῆς συντάξεως ἢ βοηθήματος.

Κεφ. Β' Συνταξιοδοτικὰ Φυλλάδια.—*Παράδοσις φυλλαδίων.*—1. Ἐκαστος συνταξιούχος ἢ δικαιούχος βοηθήματος ἐφοδιάζεται δι' ἀτομικοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου ἐκδιδόμενου καὶ σφραγιζομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου. Εἰς τὸ ἀτομικὸν συνταξιοδοτικὸν φυλλάδιον ἀναγράφονται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος

(¹) Ὅρα καὶ Γρηγ. Ζαριφοπούλου, Δικονομία Διοικητικῆς Ἐκτελέσεως 1931, σ. 354-355.

(²) Ἀνωτέρω σελ. 303.

εις ὃ ἀφορᾷ τὸ φυλλάδιον, τὸ ταμεῖον παρ' οὗ εἶνε καταβλητέα ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοήθημα, ἡ κατηγορία εἰς ἣν ἀνήκει ὁ συνταξιούχος, τὸ ὄνοματεπώνυμον, ἡ κατοικία καὶ ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις αὐτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τοῦ γενικοῦ μητρώου, τὸ ποσὸν τῆς τριμηνιαίας συντάξεως ἢ βοηθήματος καὶ αἱ τυχόν κρατήσεις.—Τὸ φυλλάδιον περιλαμβάνει τέσσαρα φύλλα ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὰς τέσσαρας τριμηνιαίας τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐκαστον τῶν φύλλων τούτων φέρει ἐπὶ μὲν τῆς προσθίας ὄψεως πιστοποιήσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ συνταξιούχου, ἐπὶ δὲ τῆς ὀπισθίας τὴν πρᾶξιν ἐξοφλήσεως τῆς συντάξεως.

2. Τὰ ἀτομικὰ φυλλάδια παραδίδονται εἰς τοὺς συνταξιούχους τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, παρὰ τῆς οἰκείας μὲν Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς προκειμένου περὶ συνταξιούχων ὧν αἱ συντάξεις καταβάλλονται ἐκ τῶν Ταμείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, παρὰ τῶν Ταμείων δὲ τοῦ Κράτους προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν συνταξιούχων.—Οἱ τὸ πρῶτον λαμβάνοντες σύνταξιν ἢ βοήθημα ἐφοδιάζονται διὰ τοῦ οἰκείου ἀτομικοῦ φυλλαδίου μέσῳ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου εἰς ὃ ἀποστέλλεται τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, δεόντως συμπληρωμένον.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς ὀφείλουσιν ὅπως ἐφοδιάζωσιν ἐγκαιρῶς τὰς ὀριζομένας ἀνωτέρω πρὸς διανομὴν τῶν φυλλαδίων Ἀρχάς διὰ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ φυλλαδίων.

4. Τὸ φυλλάδιον συμπληρούμενον εἰς ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας πρὸς παράδοσιν τούτου Ἀρχῆς, παραδίδεται εἰς τὸν συνταξιούχον ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ διπλώματος τῆς συντάξεως καὶ τοῦ παλαιοῦ φυλλαδίου καὶ μετὰ τὴν ἐξακριβωσιν τῆς ταυτότητος αὐτοῦ.—Εἰς τὸ φυλλάδιον ἐπικολλᾶται ἡ φωτογραφία τοῦ συνταξιούχου ἥτις καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἢ τοῦ Ταμείου, κάτωθεν δὲ ταύτης ὑπογράφει ὁ συνταξιούχος ἢ δύο μάρτυρες γνωστοὶ εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν ἢ τὸ ταμεῖον προκειμένου περὶ συνταξιούχου ἀγραμμάτου. Ὅπισθεν τοῦ διπλώματος τῆς συντάξεως βεβαιοῦται ἡ παράδοσις τοῦ φυλλαδίου διὰ πράξεως ὑπογεγραφομένης ὑπὸ τῆς παραδούσης τὸ φυλλάδιον Ἀρχῆς.—Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἔχει ἀπολέσει τὸ φυλλάδιον τοῦ προηγουμένου ἔτους ὑποχρεοῦται ὅπως ἀντὶ τούτου προσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ Ταμείου ἢ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἔγγραφον περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ φυλλαδίου αὐτοῦ δήλωσιν ὑπογεγραμμένην καὶ παρὰ δύο μαρτύρων γνωστῶν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἢ τὸ Ταμεῖον.

5. Μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τὰ Ταμεῖα καὶ αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς πίνακα ἐμφαίνοντα κατ' ὄνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν συνταξιούχου τὰ παραδοθέντα φυλλάδια. Γὰ τυχόν μὴ παραδοθέντα φυλλάδια ἐπιστρέφονται εἰς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα ὑπὸ τῶν Ταμείων ἢ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν μετὰ πίνακος ἐμφαίνοντος τὸ ὄνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συνταξιούχου τοῦ μὴ παρουσιασθέντος πρὸς λήψιν τοῦ φυλλαδίου ἕως καὶ τοὺς λόγους εἰ δυνατόν τῆς μὴ ἐμφανίσεως τοῦ συνταξιούχου.—Συνταξιούχος μὴ λαβὼν τὸ φυλλάδιον αὐτοῦ ἐντός τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἤτοι μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους διαγράφεται ἐκ τῶν σχετικῶν συνταξιοδοτικῶν καταστάσεων, πλὴν ἐὰν ζητήσῃ δι' αἰτήσεως αὐτοῦ, μέσῳ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑποβαλλομένης, τὴν ἀποστολὴν ἢ παράδοσιν τῶν φυλλαδίων του. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν ἢ τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς, ἀφοῦ ἐξακριβώσῃ

τούς λόγους τῆς μὴ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας παραδόσεως τοῦ φυλλαδίου, ἀποστέλλει μέσῳ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου τὸ φυλλάδιον ἐπαναγράφων τὸν συνταξιούχον καὶ εἰς τὰς οἰκείας τριμηνιαίας συνταξιοδοτικὰς καταστάσεις.

6. Ἐὰν κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν φυλλαδίων ἐξακριβωθῇ τυχὸν μεταβολὴ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ συνταξιούχου ἐπιφέρουσα ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, ἀναστέλλεται ἡ παράδοσις τοῦ φυλλαδίου μέχρις ὅτου ἐπενεχθῶσιν αἱ κεκανονισμένοι μεταβολαί.

7. Συνταξιοδοτικὰ φυλλάδια ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδονται εἰς τοὺς συνταξιούχους καὶ παρὰ τῶν ἀνεγνωρισμένων Σωματείων Συνταξιούχων, τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν καὶ τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων διτυπώσεων καὶ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Σωματείου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταυτότητα τοῦ προσώπου τοῦ συνταξιούχου.

Ἐπί τῆς ἀπώλειας φυλλαδίων.— 8. Εἰς τὴν περίπτωσιν συνταξιούχος ἢ δικαιούχος βοηθήματος ἀπολέσῃ τὸ συνταξιοδοτικὸν αὐτοῦ φυλλάδιον ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς ἔνορκον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου δῆλωσιν περὶ τῆς ἀπωλείας τοῦ φυλλαδίου, πιστοποιημένης ἐν ἀμφιβολίᾳ τῆς ταυτότητος τοῦ δηλοῦντος καὶ ὑπὸ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων.— Ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως ταύτης ὑποβάλλει ὁ συνταξιούχος εἰς τὸ ἀρμοδίον Ταμεῖον ὅπερ διαγράφει τὸν συνταξιούχον ἐκ τῆς οἰκείας τριμηνιαίας καταστάσεως καὶ εἰδοποιεῖ τὸ ἀρμοδίον Ἐπιτελεῖον περὶ τῆς ἀπωλείας, ὑποβάλλων συγχρόνως καὶ τὴν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου συνταχθεῖσαν ὡς ἄνω δῆλωσιν τοῦ συνταξιούχου. Τὸ Ἐπιτελεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ταμείου περὶ διαγραφῆς τοῦ συνταξιούχου καὶ τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως προκαλεῖ τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός κατατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐκδιδόμενου.— Διὰ χρηματικῶν ἐντάλλματός καταβάλλονται ἐπίσης καὶ αἱ συντάξεις τῶν λοιπῶν τριμηνιῶν.— Ἡ ἀπώλεια τῶν φυλλαδίων ἀνακοινῶνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐπιτελεῖων εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἐνεργοῦντας παροξοφλησιν συντάξεων Ὁργανισμοῦς.

Κεφ. Γ'. Τίτλος καὶ τρόπος πληρωμῆς συντάξεως.— Τίτλοι πληρωμῆς συντάξεως.— 1. Τίτλον διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως ἀποτελεῖ τὸ οἰκείον φύλλον ἐκ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ φυλλαδίου, συμπληρωμένον δεόντως.

Πληρωμὴ συντάξεων καὶ βοηθημάτων.— 2. Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα εἶνε πληρωτέα κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτης. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος συνταξιούχος παρουσιάζει αὐτοπροσώπως τὸ φυλλάδιόν του εἰς τὸ Λημόσιον Ταμεῖον, ἢ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ὁποίου ἀφοῦ βεβαιωθῇ ἐκ παραβολῆς πρὸς τὴν ἐν τῷ μητρώῳ οἰκείαν μερίδα τοῦ συνταξιούχου καὶ τὴν οἰκείαν τριμηνιαίαν κατάστασιν περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ πληρωτέου ποσοῦ, ὡς καὶ περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου, προβαίνει εἰς τὴν πληρωμὴν, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν τῷ σχετικῷ φύλλῳ ἢ θεωρήσῃς τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος. Διὰ τῆς θεωρήσεως ταύτης βεβαιοῦται ἡ τε ταυτότης τοῦ προσώπου ὡς καὶ τὸ ἀμετάβλητον τῶν προϋποθέσεων περὶ συνταξιούχων ὧν ἡ σύνταξις ἢ τὸ βοηθῆμα καταβάλλεται ἀπὸ τὰ ταμεία Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἢ ἐν τῷ σχετικῷ φύλλῳ ὡς ἄνω θεωρήσῃς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.— Οἱ κατὰ νόμον προεξοφλοῦντες συντάξεις Ὁργανισμοῦ ὡς καὶ οἱ Ὁργανισμοῦ εἰς οὓς ἔχει ἀναθέσῃ τὸ Κράτος τὴν πληρωμὴν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ συντάξεων, βεβαιοῦσι διὰ σφραγιστῆρος ἐπὶ τοῦ φύλλου τὴν παρ' αὐτῶν πληρωμὴν τῆς συντάξεως. Εἰς τοὺς Ὁργανισμοῦς τούτους ἐπιτρέπεται νὰ πληρῶνῃσι τὰς συντάξεις καὶ ἄνευ θεωρήσεως τοῦ φύλλου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς, Κοινοτικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀναλαμβάνοντες τὴν εὐ-

θύνην περί τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου καὶ πίσης ἐτέρας τυχὸν ζημίας τοῦ Δημοσίου.— Προσαγωγή τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζομένων πιστοποιήσεων τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς, κοινοτικῆς ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς ἀπαιτεῖται προκειμένου καὶ περί συντάξεων πληρωνομένων διὰ χρηματικῶν ἐντάλματων. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἢ δικαιούχος βοηθήματος εἶναι ἀγράμματος ἢ πρᾶξις τῆς ἐξοφλήσεως τῆς συντάξεως ὑπογράφεται ὑπὸ δύο μαρτύρων ἐν ἧ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς τριμηνιαίας συντάξεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας πεντακοσίας δραχμάς. Προκειμένου περί ἀνωτέρου ποσοῦ ἢ ἐξοφλήσις γίνεται δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου ἐφ' ἄπλου χάριτος συντασσόμενου.

3. Ἐν ἧ περιπτώσει συνταξιούχος τις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταβῆ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Ταμεῖον, ἢ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ εἰς τὴν κοινοκίαν αὐτοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου ἐκδιδομένης καὶ ὑποβαλλομένης εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν τριῶν.—Πρὸς τοῦτο ὁ συνταξιούχος ἀποστέλλει δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὸ ταμεῖον τὸ οἰκείον φύλλον πληρωμῆς συντάξεως δεόντως συμπληρωμένον καὶ ὑπογεγραμμένον μετὰ τῆς φράσεως «πληρωτέα οἶκοι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς». Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου, ἀφοῦ βεβαιωθῇ περί τῆς ἀκριβείας τοῦ πληρωτέου ποσοῦ καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ σχετικῷ φύλλῳ ἢ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀριζομένη θεώρησις ἀποστέλλει τὰ χρήματα εἰς τὸν συνταξιούχον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, φέρει δὲ εἰς πίστωσιν τοῦ ταμείου κατὰ τὰ κεκανονισμένα τὸ ἐξοφληθέν φύλλον, σημειοῦσα ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐκδοθείσης ἐπιταγῆς. Ὁ διευθυντὴς τοῦ ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν συνταξιούχον περί τῆς ἐκδόσεως τῆς ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς.

4. Ἐπίσης ἢ σύνταξις δύναται νὰ καταβάλληται διὰ πληρεξουσίου, ἐφ' ἄπλου χάριτος συντασσόμενου, ἐν τῷ ὅλοιφ θ' ἀναφέρεται ὁ ἀριθμὸς τοῦ μητροῦ, ἢ κατηγορία, ὁ ἀριθμὸς τῶν τριμηνιῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τριμηνίαν πληρωτέας συντάξεως. Τὰ πληρεξούσια ταῦτα ἰσχύουν δι' ἐν οἰκονομικὸν ἔτος, ἀνανεούμενα εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς διὰ πληρεξουσίου εἰσπράξεως τῆς συντάξεως, τὴν οἰκείαν ἀπόδειξιν ὑπογράφει ὁ πληρεξούσιος.

5. Αἱ δεδουλευμένοι συντάξεις αἰτινες συνολικῶς ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος, πληρώνονται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου.

6. Ἐν περιπτώσει ἀλλαγῆς τῆς κατοικίας συνταξιούχου τινὸς ἢ δικαιούχου βοηθήματος τὸ ἀρμοδίον ταμεῖον θὰ ἐφοδιάζῃ τοῦτον μὲ βεβαίωσιν περί τοῦ χρόνου μέχρι οὗ ἐπληρώθῃ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς τέως κατοικίας αὐτοῦ, ἢ σύνταξις, ἢ τὸ βοήθημα, ἄνευ τῆς τοιαύτης βεβαιώσεως τὸ ταμεῖον τῆς νέας κατοικίας τοῦ συνταξιούχου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προβαίῃ εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς συντάξεως του.

7. Μεταφορὰ συνταξιούχου ἀπὸ ἐνὸς ταμείου εἰς ἕτερον ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοδευομένης καὶ ὑπὸ βεβαιώσεως τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς περὶ τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ συνταξιούχου εἰς τὴν νέαν κατοικίαν.

7. Ἐκαστος συνταξιούχος ὑποχρεοῦται νὰ καθιστᾷ γνωστὴν πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικῶν πᾶσαν μεταβολὴν ἐπερχομένην εἰς τὴν προσωπικὴν ἢ οἰκογενειακὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐπιφέρουσαν ἀλλοίωσιν τοῦ ποσοῦ

της συντάξεώς του.—Ἐὰν ἐκ τῆς τυχόν παραλείψεως τῆς ἀναγγελείας τῆς ἐπελθούσης μεταβολῆς ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον λόγῳ καταβολῆς συντάξεως ἀχρεωστικῶς ὁ συνταξιούχος σσερεῖται τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐπὶ τρίμηνον ὑποχρεούμενος παρὰλλήλως ν' ἀνορθώσῃ τὴν προκληθεῖσαν ζημίαν. Τὸ ποσὸν τῆς ζημίας βεβαιούται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ δημοσίων ἐσόδων.—Πᾶσαι αἱ ὡς ἄνω μεταβολαὶ κοινοποιοῦνται παρὰ τῆς Γ. Δ. Δ. Λογιστικῆς καὶ πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

9. Οἱ ὀπωσδήποτε διοριζόμενοι εἰς δημοσίας θέσεις ἢ θέσεις ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου ὀφείλουσι πρὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν νὰ προσάγωσι πιστοποιήσιν τῆς διευθύνσεως τῶν συντάξεων παρὰ τῆ Γ. Δ. Δ. Λογιστικῆς ὅτι δὲν τυγχάνουσιν συνταξιοῦχοι.

Κεφ. Δ'. Τακτοποιήσις πληρωμῆς καὶ λογοδοσία.— Πίστωσις ταμίου.—

1. Ὁ ἀρμόδιος διὰ τὴν πληρωμὴν ταμιακὸς ὑπόλογος ἀναγράφει ἐφ' ἐκάστου πληρωνομένου φύλλου τὴν λέξιν «ἐξοφλήθη» καὶ τὴν χρονολογίαν πληρωμῆς βεβαιῶν συγχρόνως τὴν ἐξοφλητικὴν πράξιν διὰ τῆς υπογραφῆς του. Τὴν ἐσπέραν ἐκάστης ἡμέρας τὰ οὕτω ἐξοφλημένα φύλλα, ἀποτελοῦντα ὀριστικούς τίτλους πιστώσεως, ἄγονται εἰς πίστωσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ὑπολόγου ὡς παραστατικὰ τακτικῶν ἐξόδων στοιχεῖα.—Πρὸς τοῦτο τὰ ἐξοφλούμενα φύλλα συγκεντρῶνονται καθ' ἐκάστην εἰς μίαν κατηγορίαν (κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προϋπολογισμοῦ) κατὰστασιν (ὑποδ. 2.) τὸ ὄλικόν τῆς ὁποίας ἀναγράφεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον.

2. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς αἱ ἡμερήσιαι αὐταὶ καταστάσεις, συγκεντρῶνονται εἰς γενικὰς κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον καὶ καθ' ὑπουργεῖον καταστάσεις (ὑποδ. 3), αἵτινες ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φύλλων. Ἀντιγραφα τῶν συγκεντρωτικῶν τούτων καταστάσεων (ὑποδ. 3) ὑποβάλλονται ἐπίσης εἰς τὰ Εἰδικὰ Λογιστήρια τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων.

3. Στοιχεῖον ἐλέγχου διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τῶν πληρωνομένων συντάξεων καὶ βοηθημάτων ἀποτελοῦσι καὶ οἱ ἀποστελλόμενοι αὐτῷ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ κεφαλαίου Α' τῆς παρούσης τριμηνιαῖοι πίνακες.

4. Αἱ συντάξεις καὶ βοηθήματα εἶναι πληρωτέα κατὰ τὸν διὰ τῆς παρούσης καθοριζόμενον τρόπον μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ὁ ἀφορῶσιν.

Διαγραφή Συνταξιοῦχων.—5. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους τὰ Ταμεῖα ὑποβάλλουσι πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα πίνακα ἐμφαίνοντα τὰς μὴ πληρωθείσας συντάξεις καὶ βοηθήματα κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος. Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἀναγράφονται τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ συνταξιοῦχου, ἢ κατοικία αὐτοῦ, ὁ ἀριθμὸς τοῦ μητῶου καὶ αἱ μὴ καταβληθεῖσαι τριμηνιαῖαι συντάξεις καὶ βοηθήματα διακεκριμένως κατὰ τριμηνίαν.—Ἐὰν ἐκ τοῦ πίνακος τούτου προκύπτῃ ὅτι συνταξιοῦχός τις δὲν ἔλαβε ἐπὶ δύο συνεχεῖς τριμηνίας τὴν σύνταξίν του ἢ τὸ βοήθημα αὐτοῦ δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὰς ἐκδοθησομένους τριμηνιαίας καταστάσεις. Ἡ ἐπανεγγραφή τῶν συνταξιοῦχων τούτων ἐνεργεῖται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου, μέσῳ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑποβαλλομένης.

9. Αἱ τυχόν μὴ πληρωθεῖσαι συντάξεις καὶ βοηθήματα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὁ ἀφορῶσιν πληρῶνονται μόνον διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου ἐπὶ τῇ βᾶσει αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον. Τὸ ταμεῖον εὐθὺς ὡς ὑποβληθῇ

αὐτῷ ἢ αἰτησις ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ βεβαιώσεως περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς τῆς καθυστερουμένης συντάξεως ἢ βοηθήματος. Τὸ Ἑλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ λογιστικῶν στοιχείων περὶ τοῦ ὅτι ἡ σύνταξις αὕτη ὄντως καθυστερεῖται, διαβιβάζει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον, ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἐκδοσιν τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλλματος. Εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦτο συνάπτεται ὡς ἀπαραίτητον δικαιολογητικὸν τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφο τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Εὐθῦναι ὑπόλογων.—7. Οἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμόδιοι διὰ τὸν ἔλεγχον πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ Κράτους ταμιακοὶ ὑπόλογοι ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην α') διὰ πληρωμὴν ἐνεργουμένων καθ' ὑπέρβασιν τῆς παρασχεθείσης ἐξουσιοδοτήσεως καὶ β') διὰ πληρωμὴν βάσει φυλλαδίου μὴ νομίμως συντεταγμένου.

8. Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε παρουσιασθῆ πρὸς πληρωμὴν σύνταξις κλπ. ἣτις δὲν περιέχεται εἰς τὸν ἀποσταλέντα οἰκεῖον πίνακα ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς πληρωμὴν ἢ περιέχεται κατὰ ποσὸν διάφορον τοῦ ἐν τῷ συνταξιοδοτικῷ φυλλαδίῳ ἀναγραφομένου, ἢ ὑπηρεσία τοῦ ταμείου ἀρνεῖται τὴν πληρωμὴν, ἀναφέρει δὲ αὐθημερόν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω».

1. Περὶ τῶν ἀξιώων, εἰς ἃς ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων.

2. Περὶ τόκων ὑπερημερίας.

3. Περὶ συμψηφισμοῦ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν αὐτοῦ.

Ἐξέλιξιν καὶ διατάξεις περὶ τῶν τριῶν τούτων θεμάτων ὄρα : Γρηγ. Ζαριφοπούλου, Δικονομία Διοικητικῆς ἐκτελέσεως ἐκδ. 1931, σ. 23—26, 80—87 καὶ 365—369.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σπ. Λοβέρδος ὑποβάλλων τὸν προϋπολογισμὸν τῆς χρήσεως 1934—35 εἰς τὴν Βουλὴν συνώδευσε τοῦτον καὶ διὰ καταθέσεως σχεδίου νόμου συμπληροῦντος καὶ τροποποιούντος τὸν λογιστικὸν νόμον ΣΙΒ' καὶ τὸν τροποποιητικὸν τούτου 1555 τοῦ 1917. Ἀνεπτύχθη (¹) ἡ νομοθετικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου λογιστικοῦ, βασιζομένου ἐπὶ τοῦ νόμου ΣΙΒ' τοῦ 1852. Τοῦ νόμου τούτου τούτου οἱ σημαίνοντες σταθμοὶ ὑπῆρξαν : α') ὁ ν. ΑΥΟΖ' τοῦ 1887 δι' οὗ ἐπεβλήθη ὁ προληπτικὸς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐξόδων ἔλεγχος (²) β') ὁ ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909, εἰσαγαγὼν ριζικὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τοῦ λογιστικοῦ συστήματος (³), αἵτινες ὁμως ἀνεστάλησαν διὰ τοῦ ν. ΓΧΟΔ' τοῦ 1910 γ') ὁ ν. 879 τοῦ 1917, θεσπίσας τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν (⁴) δ') ὁ ν. 1555 τοῦ 1918, ὅστις ἠκολούθησε τὰς ἀρχὰς τοῦ ΓΤΟΔ' νόμου (⁵) ε') τὸ ψηφ. τῆς 7 Ἰουν. 1927, δι' οὗ ἡ ἔγκριστις πάσης δαπάνης μετεβιβάσθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν (⁶) ς') ὁ ν. 3423 τοῦ 1927, κυρώσας τὸ ν. δ. τῆς 10 Νοεμβρίου 1927, περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἐν Γενεύῃ ὑπογραφέντος τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1927 πρωτοκόλλου, δι' οὗ ἐπέζητήθη ἡ συγκέντρωσις τῶν εἰσπραξεῶν καὶ πληρωμῶν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (⁷) ζ') ὁ ν. 4796 τοῦ 1930, ἐνώσας τὴν ὑπηρεσίαν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν ἐκάστου ὑπουργείου εἰς ἐνιαίαν διεύθυνσιν (⁸) καὶ η') ὁ ἐσχάτως ψηφισθεὶς νόμος, περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 1555 καὶ ΣΙΒ', περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.

Αἱ μεταρρυθμίσεις, αἷς ὁ νόμος οὗτος ἐπέφερον ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἀνάγονται εἰς τὰ ἑξῆς σημεῖα : 1) Καταργεῖται ἡ παράτασις τῆς χρήσεως πέραν τοῦ δωδεκαμήνου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη ὑπῆρξεν ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἀρχῆς ἣν ἔθετο ὁ νομοθέτης τοῦ ν. 1555, περιορίσας τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως ἀπὸ 22 μηνῶν εἰς 16 μῆνας καὶ εἰσαγαγὼν τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα. Τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα οὐδεμίαν σχέσιν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι πρὸς τὴν παράτασιν τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως, ἐὰν δ' ἡ κατάργησις ταύτης δὲν ἐθεσπίσθη ἔκτοτε διὰ τεχνικοὺς λόγους, ἀπαραίτητος καθίστατο πλέον ἡ ἐξάλειψις τοῦ τεχνικοῦ τούτου μέσου εἰς τὸ λογιστικὸν ἡμῶν σύστημα μετὰ ὑπερδεκαπενταετῆ ἐφαρμογῆν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων.

2) Δίδεται νομοθετικὸς ὄρισμὸς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ διαγράφεται τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ καὶ ἡ κατάταξις τοῦ περιεχομένου του.

(¹) Ἄνωτ. σ. 5 καὶ ἐπ. (²) Ἄνωτ. σ. 204 καὶ ἐπ. (³) Ἄνωτ. σ. 7. (⁴) Ἄνωτ. σ. 8. (⁵) Ἄνωτ. σ. 7. (⁶) Ἄνωτ. σ. 90 καὶ ἐπ. (⁷) Ἄνωτ. σ. 324 καὶ ἐπ. (⁸) Ἄνωτ. σ. 99 καὶ ἐπ.

3) Ἐπιβάλλεται ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισις τῶν προϋπολογισμῶν τῶν εἰδικῶν ταμείων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ὀργανισμῶν τῶν ἔχόντων ὡς προορισμὸν τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν, προσαρτωμένων τῶν προϋπολογισμῶν τούτων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους.

4) Καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἡ κατάταξις τοῦ περιεχομένου τούτου.

5) Καθορίζεται τὸ περιεχόμενον τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους.

Ἡ ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἔχει ὡς ἀκολούθως :

«Ἐν τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων ἅτινα ἀπὸ μακροτάνου χρόνου ἀπησχόλησαν καὶ ἀπασχολοῦν τὰ Κοινοβούλια τῶν διαφόρων Κρατῶν εἶναι τὸ ζήτημα τῆς χρονικῆς διαρκείας τοῦ οικονομικοῦ ἔτους. Δεδομένου ὅτι εἶναι δυσχερῆς ἡ εἰσπραξις εἰς ὀλόκληρον τῶν κατὰ τὸ οικονομικὸν ἔτος βεβαιουμένων ἐσόδων ὡς καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἐντὸς τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἀναλαμβανόμενων ὑποχρεώσεων, αἱ διάφοροι νομοθεσίαι ἐφεῦρον τὴν παράτασιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ πέραν τῶν δώδεκα μηνῶν, καθορίσαντες τὴν λεγομένην χρῆσιν αὐτοῦ.—Προϊόντος ἐν τούτοις τοῦ χρόνου ἤρξαντο ἀναφαινόμενα τὰ ἐλαττώματα τοῦ συστήματος φέροντα πλεῖστα ὅσα ἐμπόδια εἰς τὴν τάξιν τοῦ λογιστικοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἀδύνατος εἰς τὸ τέλος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἡ γνῶσις τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.—Ἐξ ἄλλου συνυπάρχουν δύο ἐν ἐνεργείᾳ χρήσεις, τὰ δὲ λογιστικὰ γραφεῖα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ τηρῶσιν ἀνοικτὰ διπλᾶ βιβλία καὶ διὰ τὰς δύο χρήσεις μὲ τὸν κίνδυνον τῆς συγχύσεως τῶν ἐγγραφῶν καὶ συχνῶν σφαλμάτων καταλογισμοῦ ποσῶν εἰσπραχθέντων ἢ πληρωθέντων ἀντὶ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν χρῆσιν.—Ταῦτα πάντα ἤγαγον εἰς τὴν κατάργησιν τῆς παρατάσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ συστήματος τῶν ὑπολοίπων, δι' οὗ ἐπιτυγχάνονται τὰ πλεονεκτήματα τῆς χρήσεως ἀνευ τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῆς. Τὸ σύστημα τοῦτο παρεδέχθη ὁ ἕλλην νομοθέτης κατὰ τὴν πρότινων ἑτῶν γενομένην μεταρρυθμίσειν τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν Λογιστικοῦ Νόμου· φοβούμενος ὅμως μήπως ἡ εἰσαγωγή ἀμέσως τοῦ νέου τούτου συστήματος προσκόψη εἰς τὰς ἀπὸ πολλῶν ἑτῶν κτηθείσας συνηθείας τῶν λογιστικῶν ὑπηρεσιῶν, ἠκολούθησε μέσσην ὁδόν, καὶ οὕτω ἐνῶ καθιέρωσε τὸ σύστημα τῶν ὑπολοίπων διετήρησε παραλλήλως καὶ τὴν παράτασιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἀντὶ τῶν δέκα μηνῶν καθ' οὓς παρετείνετο τοῦτο προηγουμένως.—Ἡδὴ ὅμως, ὁπότε διὰ τῶν γενομένων μεταρρυθμίσεων εἰς τὰς λογιστικὰς ὑπηρεσίας αὗται προσηρμώσθησαν πλήρως πρὸς τὸ σύστημα τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ λείψῃ πλέον ἢ παρατάσις τῆς

χρήσεως, νὰ συμπίπτῃ δὲ αὕτη πρὸς τὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Περὶ τούτου δὲ προβλέπει τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ ὑπὸ ψηφισιν νομοσχεδίου, ὅπερ καθορίζει συνάμα καὶ ποῖα δέον νὰ θεωροῦνται ὡς ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστης χρήσεως.—Εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον καθορίζονται ποῖα εἶναι τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα καὶ πῶς βεβαιοῦνται ταῦτα.—Διὰ τοῦ τετάρτου ἄρθρου λαμβάνεται πρόνοια, ἵνα εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους προσαρτῶνται καὶ ψηφίζωνται μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ Προϋπολογισμοὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν ἢ ὀργανισμῶν σκοποῦντων τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν, ἵνα οὕτω ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία διατελῇ ἐν γνώσει τοῦ συνόλου τῶν φορολογικῶν βαρῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων τοῦλάχιστον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν ὡς καὶ τῶν συναφῶν δαπανῶν.—Διὰ τοῦ ἔκτου ἄρθρου ἀπλοποιοῦνται κἄπως αἱ διατυπώσεις τῆς ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων μεταφορᾶς πιστώσεων, εἰς δὲ τὰ ἄρθρα 7—13 κανονίζονται τὰ τῆς συντάξεως καὶ ψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Συντάγματος.—Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 καθορίζεται προθεσμία ἐκδόσεως καὶ πληρωμῆς τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, συμφώνως πρὸς τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθιερωθέντα περιορισμὸν τῆς χρήσεως, τὸ δὲ ἄρθρον 16 προβλέπει τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων τόσον πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ ὀριστικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ὅσον καὶ μετὰ τὴν κατάρτισιν αὐτοῦ.—Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 ἐπιτρέπει ὅπως μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ οἰκονομικοῦ τινος ἔτους προστίθενται εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἔτους τούτου καὶ ὑποχρεώσεις διὰ δαπάνας συντελεσθείσας ἐντὸς τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ ἔτους δι' ἃς εἶχε προηγηθῆ ἀνάληψις αὐτῶν ἐν τοῖς οἰκείοις βιβλίοις, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον ὅμως προϋπόθεσιν ὅτι διὰ τὰς οὕτω προστιθεμένας ὑποχρεώσεις ὑπάρχει ἴσου ποσοῦ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκ τῆς οἰκείας πιστώσεως.—Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης, ἐνῶ δὲν θίγονται τὰ ὄρια τῶν ψηφισθεισῶν πιστώσεων, κατορθοῦνται, ὅπως ὁ ἀπολογισμὸς ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους περιλαμβάνῃ τὰ εἰς αὐτὸν πράγματι ἀνήκοντα ἔξοδα.—Εἰς ἣν ὅμως περίπτωσιν αἱ ψηφισθεῖσαι πιστώσεις δὲν κατέλιπον ἀδιάθετα ὑπόλοιπα καθιεροῦνται ὅπως ἡ πληρωμὴ δαπανῶν οἰκονομικοῦ τινος ἔτους, μετὰ τὴν λήξιν αὐτοῦ, ἐγκρίνηται ἄνευ ἑξαιρέσεως δι' εἰδικοῦ νόμου, ἵνα ἡ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία εἶναι εἰς θέσιν νὰ λαμβάνῃ γνώσιν καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς ὑπερβάσεις ἀπὸ τῶν πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ προκαλούμενοι νόμοι χορηγοῦν καὶ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις εἰς βάρος τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς πρώτην μὲν συζήτησιν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 10 Μαΐου 1934, εἰς δευτέραν δέ, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 18 Ἰουλίου 1934, κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον, ὑπὸ δὲ τῆς Γερουσίας, κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς Αὐγούστου 1934, δημοσιευθήσεται δ' ὡς νόμος ὑπὸ τὸν τίτλον «*Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 1555 καὶ ΣΙΒ' «περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους»*», ἔχει δ' ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 1. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Χρησις εἶναι τὸ σύνολον τῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ δημιουργουμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

2. Ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ προϋπολογισμὸς βεβαιωθέντα ποσά, ἀσχέτως τῆς φορολογικῆς περιόδου ἐξ ἧς ταῦτα προέρχονται.

3. Ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀναφέρεται ὁ προϋπολογισμὸς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις διὰ παροχὴν ὑπηρεσιῶν, ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ ἐνέργειαν προμηθειῶν, ὡς καὶ ὑποχρεώσεις ἐκ πάσης ἄλλης ὀφειλῆς καθισταμένης ἀπαιτητῆς ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου.

Αἱ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δι' ἔργα ἢ προμηθείας ὧν ἐγένετο ἔναρξις ἐκτελέσεως ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀνελήφθη ἡ σχετικὴ ὑποχρέωσις, παραμένουν ὡς ἔσοδα τοῦ ἔτους τούτου, ἐὰν τὸ ἔργον ἢ ἡ προμήθεια συνετελέσθη πλήρως ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2. Τὰ ἄρθρα 11 καὶ 31 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους βεβαιωθέντα ἔσοδα, ὅσα δὲν εἰσепράχθησαν μέχρι τέλους αὐτοῦ, συγκροτοῦσι τὰ ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἰδίου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

2. Αἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις, ὅσαι δὲν ἐπληρώθησαν μέχρι τέλους αὐτοῦ, συγκροτοῦσι τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τοῦ ἰδίου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Ἐν τῇ διαχειρίσει τοῦ δημοσίου πλούτου διακρίνεται τὸ οἰκονομικὸν ἔτος καὶ ἡ χρῆσις. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος περιλαμβάνει τὴν χρονικὴν περίοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας πραγματοποιῶνται αἱ διαχειριστικαὶ πράξεις τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἡ χρῆσις περιλαμβάνει τὴν χρονικὴν περίοδον ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκτελεῖται ὁ προϋπολογισμός. Αἱ δύο αὗται περίοδοι συναφεῖς πρὸς ἀλλήλας ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς διοικητικὰς ἐνεργείας μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου περιλαμβανούσης δωδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα, οὔτινος ἢ ἑναρξίς ποικίλλει κατὰ τὸ θετὸν δίκαιον τῆς Χώρας, παρ' ἡμῖν δ' ἤρχιζε μέχρι τοῦ ἔτους 1918 ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, ἔκτοτε δὲ δυνάμει τοῦ νόμου 1555 ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου. Ἡ μετατόπισις κύριον λόγον εἶχεν ὅπως κατὰ τὴν ἑναρξίν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἔχει ψηφισθῆ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, οὔτινος ἢ ἑναρξίς τῆς χρήσεως πρέπει νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ διαφορὰ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ χρήσεως παρουσιάζετο εἰς τὴν νομικὴν παράτασιν τῆς χρήσεως πέραν τοῦ δωδεκαμήνου, ἵνα παρασχεθῆ ὁ προσήκων χρόνος ἐκτελέσεως τῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους συντελεσθεισῶν διοικητικῶν πράξεων τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ διῆ εἰς τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα. Τὸ σύστημα ὅμως τῆς ἀναγραφῆς τῶν βεβαιωθέντων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐσόδων, ὡς ἐπίσης τῶν ἐγκριθέντων καὶ μὴ πληρωθέντων μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐξόδων εἰς τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς τρεχούσης χρήσεως καθίστησι περιττὴν τὴν παράτασιν τῆς χρήσεως πέραν τοῦ δωδεκαμήνου χρονικοῦ διαστήματος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους. Κατὰ ταῦτα, ὀρθῶς ὁ νομοθέτης διὰ τοῦ νεαροῦ νόμου κατήργησε τὴν παράτασιν τῆς χρήσεως πέραν τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, ὥστε ἐφεξῆς χρῆσις καὶ οἰκονομικὸν ἔτος συμπίπτουσι κατὰ τὰ χρονικὰ ὄρια.

Συνεπεία τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης ἀναλόγως νοητέα καὶ τὰ ἀναπτυχθέντα περὶ χρήσεως καὶ περὶ ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων εἰς τὰς σελίδας 16-24 καὶ 255—256 τοῦ ἔργου τούτου.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἄρθρων τοῦ νεαροῦ νόμου αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους δημιουργούμεναι δικαίωματα καὶ ὑποχρεώσεις, αἱ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπορρέουσαι ἀνάγονται εἰς τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος καθ' ὃ ἐβεβαιώθησαν, προκειμένου περὶ ἐσόδων,

ἢ ἀνελήφθησαν προκειμένου περὶ ἐξόδων διὰ παροχὰς ὑπηρεσιῶν, ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ προμηθείας ἢ κατέστησαν ἀπαιτηταῖ προκειμένης ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου ἐκ πάσης ἄλλης ὀφειλῆς. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων δι' ἔργα ἢ προμηθείας, τῶν ὁποίων ἔγινεν ἔναρξις ἐκτελέσεως ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀνελήφθη ἢ σχετικὴ ὑποχρεώσις καταλογίζονται ὡς ἔξοδα τοῦ ἔτους καθ' ὃ ἀνελήφθησαν, ἐφ' ὅσον τὸ ἔργον ἢ ἡ προμήθεια συνετελέσθη ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Κατὰ ταῦτα, ἐφεξῆς ὁ προϋπολογισμὸς περιλαμβάνει ὅσα ἔσοδα βεβαιωθῶσιν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐκίστου ἔτους μέχρι 31ης Μαρτίου τοῦ ἐπομένου καὶ ὅσας δαπάνας ἀναλαμβάνει τὸ Δημόσιον ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐτησίας περιόδου, τὰ μὴ εἰσπραχθέντα δ' ἔσοδα καὶ τὰ μὴ πληρωθέντα ἔξοδα μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου ἀπαρτίζουν τὰ ἐνεργητικὰ διὰ τὰ ἔσοδα καὶ τὰ παθητικὰ διὰ τὰ ἔξοδα ὑπόλοιπα τοῦ ἰδίου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3. Τὰ ἄρθρα 13, 16, 17 καὶ 18 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

1. Προϋπολογισμὸς εἶναι ὁ νόμος δι' οὗ προσδιορίζονται τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ καθορίζονται τὰ ὄρια τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος.

2. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας ὡς ἐξῆς :

Κατηγορία I. Πραγματικὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐγγράφονται : α) τὰ ἔσοδα τὰ προερχόμενα ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, προσόδων, ἐκποιήσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους, ὡς καὶ πάσης ἄλλης αἰτίας πλὴν δανείων καὶ β) τὰ ἔξοδα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, τὴν προμήθειαν ὑλικοῦ, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἔξοδον τοῦ Κράτους, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς χρεωλύσια καὶ ἀποσβέσεις δανείων.

Κατηγορία II. Ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκ δανείων ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐγγράφονται τὰ ἔσοδα ἐκ συναπτομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους δανείων καὶ τὰ πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δανείων τούτων ἔξοδα.

3. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους διακρίνονται εἰς τακτικὰ καὶ ἔκτακτα ἀναλόγως τοῦ διηνεκοῦς ἢ μὴ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ταῦτα προέρχονται.

4. Εἰς τὸν νόμον τοῦ προϋπολογισμοῦ συνάπτονται α) πίναξ τῶν προβλεπομένων ἐσόδων καὶ β) πίνακες τῶν προβλεπομένων ἐξόδων, διακεκριμένως δι' ἕκαστον ὑπουργεῖον, συγκεφαλαιωτικὸς δὲ πίναξ καταδεικνύει τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

5. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα κατανέμονται εἰς κεφάλαια περιλαμβάνοντα ὁμοειδῆ ἔσοδα καὶ ἔξοδα καὶ εἰς ἄρθρα ἀναλόγως τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν ἀντικειμένου.

Ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀναγράφονται ἔξοδα ὑλικοῦ καὶ ἀμοιβαῖ πρὸσωπικοῦ.

6. Εἰς εἰδικοὺς πίνακας προσαρτωμένους εἰς τὸν νόμον περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων, ἀναγράφονται τὰ ἄρθρα εἰς βᾶρος τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἢ ἔκδοσις ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων καὶ ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰ ἀναπτυχθέντα ἐν σελ. 14, 27 καὶ 28 τοῦ ἔργου τούτου. Τὸ ἀντικαθιστάμενόν ἄρθρον 13 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ λογ. ν. διευτύπωνε τὴν ἔννοιαν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ νεαρὸς νόμος περιέχει θετικὸν ὄρισμόν τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὸν ὄρισμόν τοῦτον «ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε ὁ νόμος δι' οὗ προσδιορίζονται τὰ δημόσια ἔσοδα καὶ καθορίζονται τὰ ὄρια τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους δι' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος». Ὁ ὄρισμὸς οὗτος τοῦ προϋπολογισμοῦ κατ' οὐδὲν μεταβάλλει τὰ ἄχρι τοῦδε περὶ αὐτοῦ κρατοῦντα ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομικὴν αὐτοῦ φύσιν, ἤτοι ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε νόμος, φέρων πάντα τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ στοιχεῖα τοῦ νόμου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἶναι ἀπλῶς καθοριστικὸν ἐπὶ προϋπαρχόντων νόμων, τὸ δὲ παρ' αὐτοῦ δημιουργούμενον δίκαιον συνίσταται εἰς τὸ νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας τὸ δικαίωμα νὰ προβαίῃ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν νομικῶν πράξεων, ἐξ ὧν παράγεται ἢ ἀπαιτησις αὐτῆς πρὸς εἴσπραξιν τοῦ ἐσόδου καὶ ἢ ὑποχρέωσις αὐτῆς πρὸς πληρωμὴν τῶν δαπανῶν. Συνεπεία τούτου ὡς πρὸς τὰ *ἔσοδα* δὲν παρακωλύεται ἡ ἐνέργεια τῶν διατυπώσεων τῶν συνεπαγομένων τὸν καθορισμόν τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, ἀναβάλλεται δὲ μόνον, ἐν περιπτώσει μὴ ἀναγραφῆς ἐσόδου τινὸς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἡ βεβαίωσις καὶ ἡ εἴσπραξις τοῦ ἐσόδου, ὡς πρὸς δὲ τὰ *ἔξοδα*, εἰ μὲν ταῦτα ἀπορρέουσιν ἐξ ὀργανικῶν νόμων ἢ ὑφισταμένων δυνάμει νόμου συμβάσεων, ἢ μὴ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχετικῆς πιστώσεως δὲν παρακωλύει τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ δὲν αἰρεῖ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δαπάνης,

ἀλλ' ἐπέροχεται ἀναστολή μόνον τῆς πληρωμῆς, εἰ δὲ ταῦτα ἀπορρέουσιν ἐκ τῆς ἐνεργείας νομικῶν πράξεων ἐκ μέρους τῶν δημοσίων λειτουργῶν, ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ συναφθῇ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ δὲν ἀναγράφεται σχετικὴ πίστωση, Κατὰ ταῦτα, ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδὲν ἄλλοιοὶ ἐκ τῶν ἀναπτυχθέντων περὶ τῆς φύσεως καὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Αἱ ἐπόμεναι παράγραφοι (2—6) τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου, ἀναφέρονται εἰς τὸν τύπον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ταξινόμησιν τοῦ περιεχομένου του. Συνεπεία δὲ τῶν διατάξεων τούτων ἄνευ ἰσχύος παραμένουσιν ἐφεξῆς ὁ ν. 625 τοῦ 1915, καὶ ὁ μεταρρυθμιστικὸς αὐτὸν ν. 1101 τοῦ 1927 (σ. 14-15 καὶ 27-28 τοῦ ἔργου τούτου). Οὕτω γενικὴ διάκρισις ἐσόδων καὶ ἐξόδων εἶνε εἰς **τακτικὰ** καὶ **ἐκτακτα**, «ἀναλόγως τοῦ διηνηκοῦς ἢ μὴ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ταῦτα προέρχονται» ὡς διατυπῶνται ἐν τῷ νόμῳ, ἧτις ἔννοια καθαρὰ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν οὐδεμιᾶς ἐπεξηγήσεως χρεῖται. Ἐκάτερος δὲ τῶν κλάδων τούτων περιλαμβάνει δύο κατηγορίας ἐσόδων καὶ ἐξόδων **τὰ πραγματικὰ** καὶ **τὰ ἐκ δανείων**. Ἡ κατανομή τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων γίνεται εἰς κεφάλαια, περιλαμβάνοντα ὁμοειδῆ ἔσοδα καὶ ἐξοδα ἀναλόγως τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν ἀντικειμένου, ἀπαγορευομένου ν' ἀναγραφῶνται ἐξοδα ὑλικοῦ καὶ ἀμοιβαῖ προσωπικοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων οἱ κανόνες τῆς εἰδικότητος τῶν πιστώσεων καὶ τῆς μὴ ὑπερβάσεως αὐτῶν οὐδόλως θίγονται.

Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 3 ἐπαναλαμβάνει διατάξεις ἰσχυρούσας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, ὅτι τοιαῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται μόνον ἐπὶ πιστώσεων εἰδικῶς καθοριζομένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ διὰ τῆς ἐν αὐτῷ προσαρτήσεως πίνακος, ἀναγραφοντος τᾶρθρα ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς. Τὴν διατυπώσιν ταύτην ἀπήτησεν ὁ νομοθέτης καὶ διὰ τὰ ἐπιτροπικὰ ἐντάλματα, ἧτοι ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς δευτερεύοντος διατάκτας μεταβιβαζομένων παρὰ τῶν κυρίων διατακτῶν πιστώσεων. Οὕτω οἱ κύριοι διατάκται μεταβιβάξουν πιστώσεις μόνον ἐφ' ὅσον ὁ περὶ κυρώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ νόμος ἐπιτρέπει τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄρθρων τῶν ἐν τῷ προσαρτημένῳ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πίνακι περιλαμβανόμενων.

Ἄρθρον 4.—1. Εἰδικὰ ταμεῖα καὶ ὑπηρεσίαι ἢ ὄργανισμοὶ ἔχοντα ὡς προορισμὸν τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν ὑποχρεοῦνται, εἴτε ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου εἴτε μὴ, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν μέσῳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῶν.

2. Οἱ εἰδικοί οὗτοι προϋπολογισμοὶ συνάπτονται ἐν παραρ-

τήματι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, μεθ' οὗ καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ νεαρὸς νόμος καινοτομεῖ διὰ γενικοῦ ὄρισμῶ ἐπιτάσσοντος ὅπως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐπισυνάπτονται καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ εἰδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ἢ ὀργανισμῶν ἐχόντων ὡς προορισμὸν τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν, εἴτε ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου εἴτε μή. Οἱ προϋπολογισμοὶ οὗτοι κυροῦνται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἄχρι τοῦδε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους προσηρῶντο καὶ συνεψηφίζοντο οἱ προϋπολογισμοὶ εἰδικῶν τινῶν ταμείων ἢ ὑπηρεσιῶν, συνεπεῖα εἰδικῶν διατάξεων τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν νόμου. Κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἐκθεσιν ὁ σκοπὸς τῆς καινοτομίας εἶνε ὅπως «ἡ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ λαοῦ διατελῆ ἐν γνώσει τοῦ συνόλου τῶν φορολογικῶν βαρῶν, τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν ὡς καὶ τῶν συναφῶν δαπανῶν».

Ἐπισημαστέα ἢ ἀρχή, ἀφ' ἧς ὁ νομοθέτης ὠρμήθη εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ὡς διατυποῦται ἀπολύτως δημιουργοῦνται ἀμφιβολίαι ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὀργανισμῶν ἐν γένει τῶν ἀποσκοπούντων τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν. Οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἀπαιτεῖται νὰ σκῶσι δημοσίαν διοίκησιν; καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ προϋπολογισμοὶ δῆμων καὶ κοινοτήτων θὰ ἀποτελέσωσιν ἐξαρτήματα τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ; οἱ δὲ αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ οἱ ἐπιδιώκοντες οἰκονομικοὺς σκοποὺς ἐφ' ὧν τὸ Κράτος ἀπλὴν ἐποπτεῖαν ἀσκεῖ τί γίνονται; Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὁ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναγραφόμενος σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει ν' ἀγάγη εἰς εὐρεῖαν ἐρμηνείαν τῆς σχετικῆς διατάξεως ὥστε ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νὰ ἔρχηται πᾶς προϋπολογισμὸς ὅστις περιλαμβάνει εἰς τὰ ἔσοδα οἰονδήποτε φορολογικὸν βᾶρος εἴτε γενικὸν εἴτε τοπικὸν εἴτε εἰδικόν. Προτιμώτερον θὰ ἦτο ἐὰν ὠρίζετο ὅπως ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐπισυνάπτονται σχετικαὶ καταστάσεις διαλαμβάνουσαι τὰ βάρη τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς πολίτας ὑπὲρ διαφόρων σκοπῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν γενικοῦ συμφέροντος.

Ἄρθρον 5. Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

Ἐπισημαστέα ἢ ἀρχή, ἀφ' ἧς ὁ νομοθέτης ὠρμήθη εἰς τὴν διάταξιν ταύτην, ἀλλὰ φρονῶ ὅτι ὡς διατυποῦται ἀπολύτως δημιουργοῦνται ἀμφιβολίαι ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῶν ὀργανισμῶν ἐν γένει τῶν ἀποσκοπούντων τὴν ἐκπλήρωσιν γενικῶν τοῦ Κράτους σκοπῶν. Οἱ ὀργανισμοὶ οὗτοι ἀπαιτεῖται νὰ σκῶσι δημοσίαν διοίκησιν; καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ προϋπολογισμοὶ δῆμων καὶ κοινοτήτων θὰ ἀποτελέσωσιν ἐξαρτήματα τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ; οἱ δὲ αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ οἱ ἐπιδιώκοντες οἰκονομικοὺς σκοποὺς ἐφ' ὧν τὸ Κράτος ἀπλὴν ἐποπτεῖαν ἀσκεῖ τί γίνονται; Κατὰ τὴν γνώμην μου, ὁ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει ἀναγραφόμενος σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης πρέπει ν' ἀγάγη εἰς εὐρεῖαν ἐρμηνείαν τῆς σχετικῆς διατάξεως ὥστε ἐνώπιον τῆς Βουλῆς νὰ ἔρχηται πᾶς προϋπολογισμὸς ὅστις περιλαμβάνει εἰς τὰ ἔσοδα οἰονδήποτε φορολογικὸν βᾶρος εἴτε γενικὸν εἴτε τοπικὸν εἴτε εἰδικόν. Προτιμώτερον θὰ ἦτο ἐὰν ὠρίζετο ὅπως ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἐπισυνάπτονται σχετικαὶ καταστάσεις διαλαμβάνουσαι τὰ βάρη τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς τοὺς πολίτας ὑπὲρ διαφόρων σκοπῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν γενικοῦ συμφέροντος.

Ἐκ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν μεταβάλλονται τὰ

ἄχρι τοῦδε ἰσχύοντα ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ ἀντικατάστασις ἀπῆλειπεν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν λέξιν *γενικός*, ὠρίσθη δὲ ἡ συνδος ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποβάλλεται ὁ προϋπολογισμὸς εἰς τὴν Βουλὴν, ἤτοι ἡ *τακτικὴ ἐτησίᾳ* τοιαύτη.

Ἄρθρον 6. Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 1555 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ κατὰ μεταφορὰν διάθεσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πιστώσεων πραγματοποιεῖται ἐν μὲν τῇ περιπτώσει α' τοῦ ἄρθρου 21 δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει β' δι' ἀποφάσεων ἐπίσης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἡμερηίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀνακοινοῦνται δ' εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων εἰς τὰ προεδρεῖα αὐτῶν.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὰς ἀναπληρωματικὰς καὶ ἐκτάκτους πιστώσεις τὰς ἐκ τῶν οἰκειῶν διαθεσίμων πιστώσεων λαμβινομένας, ἀνωτ. σ. 58—60. Ἡ μεταρρυθμιστικὴ ἐπιζητεῖ δι' ἀμφοτέρωθεν τὰς πιστώσεις ταύτας, προκειμένου νὰ διατεθῶσιν, ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνῷ ἡ ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσα διάταξις ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ ὠρίξε μόνον προκειμένου περὶ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως, ἐν ᾧ ἐπὶ ἐκτάκτου πιστώσεως ἀπῆτει τὴν ἐκδοσὶν διατάγματος. Πρὸς δὲ ὠρίσεν ὅπως αἱ ἀποφάσεις αὗται ἀνακοινοῦνται εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων εἰς τὰ προεδρεῖα αὐτῶν.

Ἄρθρ. 7.— Τὰ ἄρθρα 14, 34 καὶ 40 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ ἀπολογισμὸς ἐμφανίζει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὰ ἔσοδα τὸ δὲ δευτέρον τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους.

2. Τὸ πρῶτον μέρος σύγκειται ἐκ πίνακος, ἐν ᾧ ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὰ βεβαιωθέντα, τὰ εἰσπραχθέντα καὶ τὰ εἰσπρακτέα ἔσοδα (ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα) διὰ λογαριασμὸν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμὸς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα.

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον ἀναγράφονται ἐπίσης ὑπὸ τ' ἀντίστοιχα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀμέσως προ-

ηγουμένου οικονομικοῦ ἔτους ἀπομένοντα πρὸς εἴσπραξιν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα, τὰ εἰσπραχθέντα ἔναντι τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμὸς καὶ τὰ ἀπομένοντα περαιτέρω πρὸς εἴσπραξιν ὑπόλοιπα.

3. Τὸ δεύτερον μέρος σύγκειται ἐκ πινάκων ἀνὰ Ὑπουργεῖον, ἐν οἷς ἀναγράφονται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον αἱ ἀνειλημμένα ὑποχρεώσεις, τὰ πληρωθέντα καὶ πληρωτέα ἔξοδα (παθητικὰ ὑπόλοιπα) διὰ λογαριασμὸν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμὸς, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ προϋπολογισθέντα ἔξοδα.

Εἰς τοὺς πίνακας τούτους ἀναγράφονται ἐπίσης τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀμέσως προηγουμένου οικονομικοῦ ἔτους ἀπομένοντα πρὸς πληρωμὴν παθητικὰ ὑπόλοιπα, τὰ πληρωθέντα ἔναντι τούτων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμὸς καὶ τὰ ἀπομένοντα περαιτέρω πρὸς πληρωμὴν ὑπόλοιπα.

Εἰς ἰδίους πίνακας, προσαρτωμένους εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, ἀναγράφονται τὰ διὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ βεβαιούμενα παθητικὰ ὑπόλοιπα ἀναλυτικῶς, ἦτοι κατ' ὀνοματεπώνυμον δικαιούχου, αἰτίαν πληρωμῆς, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον προϋπολογισμοῦ καὶ ποσόν.

4. Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν συνάπτονται ἐν παραρτήματι καὶ οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, Ὑπηρεσιῶν καὶ Ὁργανισμῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.— Τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

1. Ὁ ἀπολογισμὸς καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀπολογισμῶν ἐκάστου Ὑπουργείου καὶ τῶν παρ' αὐτῇ λογιστικῶν βιβλίων ἐν οἷς καταχωροῦνται αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ πράξεις τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους μετὰ τὸν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔλεγχον αὐτῶν.

Πρὸς τοῦτο ἕκαστον Ὑπουργεῖον διὰ τῶν παρ' αὐτῷ Ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν καὶ Εἰδικοῦ

Λογιστηρίου συντάσσει εἰς τὸ τέλος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τοῦ λήξαντος ἔτους. Ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος θεωρούμενος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ δέον ν' ἀποστέλληται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸ τῆς 15 τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐκάστου ἔτους.

Μετὰ τοῦ ἀπολογισμοῦ ὑποβάλλεται καὶ πίναξ ἐμφαίνων κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀνοματεπώνυμον δικαιοῦχου, αἰτίαν πληρωμῆς καὶ ποσόν, τὰς ἀνειλημμένας καὶ μὴ πληρωθείσας (παθητικὰ ὑπόλοιπα) μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὑποχρεώσεις.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς ὑπογραφόμενος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ θεωρούμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον οὐχὶ βραδύτερον τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ, κατατίθεται εἰς τὸ Προεδρεῖον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

3. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ δημοσιεύει κατὰ μῆνα διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὡς καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων.

Ἄρθρον 9. — Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξετάζει τὸν ἀπολογισμὸν παραβάλλον τοῦτον πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξελεχθέντα σχετικὰ λογιστικὰ στοιχεῖα καὶ τὰ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ βιβλία, μεθ' ὃ ἐπιστρέφει αὐτὸν μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ διαδηλώσεώς του εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἀπολογισμὸς εἰς ὃν ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ διαδήλωσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθε-

τικὰ Σώματα τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 10.— Τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Τὰ νομοθετικὰ Σώματα κυρώνουσι τὸν ἀπολογισμὸν συγχρόνως μετὰ τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὰ ἐν τοῖς κανονισμοῖς αὐτῶν ὀριζόμενα.

Τ' ἄρθρα 7—10 τοῦ νεοροῦ νόμου διαλαμβάνουσιν ὀλοκληρωτικῶς περὶ ἀπολογισμοῦ, ἀντικαταστήσαντα τὰ σχετικὰ τοῦ ν. 1555 ἄρθρα 14 καὶ 38—42 (ἀνωτ. σ. 252—253). Πληρέστερα τῶν καταργηθέντων αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ εἶνε σαφῆ, οὐδεμιᾶς ἰδιαιτέρας ἀναπτύξεως χρήζοντα. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων ἐπίσης δὲν θίγονται αἱ σχετικαὶ περὶ ἀπολογισμοῦ καὶ ἐξετάσεως αὐτοῦ διατάξεις αἱ ἀναγεγραμμέναι εἰς τὸν ὄργανισμὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου (ἀνωτ. σ. 253—254), ὡς καὶ αἱ περὶ ψηφίσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ διατάξεις τῶν κανονισμῶν Βουλῆς καὶ Γερουσίας (ἀνωτ. σ. 254).

Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθιστάμενον ἄρθρον 34 ν. 1555 ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα (ἀνωτ. σ. 255).

Ἄρθρον 11. Τὸ κλεισίμον τῶν βιβλίων τῶν Κυρίων διατακτῶν καὶ τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐπιτρέπεται νὰ ἀναβληθῆῖ μέχρι τέλους τοῦ ἀμέσως ἐπομένου μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους μηνὸς (30 Ἀπριλίου) ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐπαναφορῶν καὶ ἀνακαταλογισμῶν πιστώσεων, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐγγραφῶν διὰ πράξεις διαχειριστικὰς, αἵτινες συνετελέσθησαν ἀποδεδειγμένως ἐντὸς τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶνε ἀπολύτως λογιστικῆς τάξεως, ἀπορρέουσα ἐκ τοῦ ἐπελθόντος συγχρονισμοῦ λήξεως οἰκονομικοῦ καὶ λογιστικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 12.— Τὰ ἄρθρα 15 καὶ 43 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

1. Ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἐμφανίζει τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐκ δὲ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους τὴν κατάστασιν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων ὡς καὶ τοῦ Δημοσίου Χρέους, εἰς τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς.

2. Εἰς τὸν γενικὸν ἰσολογισμόν προσαρτῶνται ἀναλυτικοὶ πίνακες, ἐν οἷς δέον νὰ ἐμφανίζωνται αἱ μεταβολαὶ ἄς τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ ὑπέστησαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἰσολογισμός.

Ἄρθρον 13. Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῇ λογιστικῶν βιβλίων ἐν οἷς καταχωροῦνται αἱ σχετικαὶ πράξεις τῶν ταμείων τοῦ Κράτους μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔλεγχον αὐτῶν.

2. Ὁ ἰσολογισμὸς ὑπογραφόμενος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ θεωρούμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δέον νὰ διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον οὐχὶ βραδύτερον τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἀντίγραφον τοῦ ἰσολογισμοῦ κατατίθεται συγχρόνως εἰς τὸ Προεδρεῖον τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

3. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἐξετάζει τὸν ἰσολογισμόν παρβάλλον τοῦτον πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξελεγχθέντα σχετικὰ λογιστικὰ στοιχεῖα καὶ τὰ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ λογιστικὰ βιβλία, μεθ' ὃ ἐπιστρέφει αὐτὸν μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ διαδηλώσεώς του εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Μετὰ τοῦτο ὁ ἰσολογισμὸς εἰς ὃν ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ διαδήλωσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

4. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ δημοσιεύει διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως προσωρινὸν ἰσολογισμόν ἐμφαίνοντα τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων καὶ τοῦ Δημοσίου Χρέους εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Ἡ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐμφάνισις τῆς καταστάσεως τῆς κρατικῆς περι-

ουσίας εἶναι ζήτημα τάξεως δημοσίων οικονομικῶν καὶ ἐξασφαλίσεως τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν. Πρὸς τὴν τοιαύτην ἄποψιν δὲν εἶχε καθυστερήσῃ ὁ νομοθέτης τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διατυπώσας εἰς τὸν λογιστικὸν νόμον διατάξεις ὑποχρεούσας τοὺς ὑπουργοὺς νὰ δημοσιεύωσι καὶ παρουσιάζωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐτησίους λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς των ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, κατὰ τοὺς ὅρισμοὺς καὶ προϋποθέσεις τοῦ νόμου. Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι περιελάμβανον πάντα τὰντικείμενα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου πλούτου καὶ καθ' ὅλας τὰς κατευθύνσεις αὐτοῦ. Οἱ λογαριασμοὶ δ' οὗτοι ἀκολουθοῦμενοι καὶ ὑπὸ σχετικῶν ἐπεξηγηματικῶν πινάκων συνωψίζοντο εἰς τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως (ἄνωτ. σ 287—296).

Ἡ οὐτωςὶ ὅμως παράστασις τῶν δημοσίων οικονομικῶν ἦτο ἀτελής, καθ' ὅσον ἐνεφάνιζεν διαχειριστικὰς πράξεις χωρὶς ἐξ αὐτῶν νὰ ἐμφαίνηται ἡ ὅλη κατάστασις τῆς κρατικῆς περιουσίας. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρωσεν ὁ ν. 1555 θεσπίσας μεταξὺ τῶν νομοθετημάτων τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ τὸν γενικὸν ἰσολογισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους, ὀρισθέντος ὅπως μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καταρτίζεται τοιοῦτος ἰσολογισμὸς ἐμφαίνων τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς ὅλης κινήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους εἰς τὴν λῆξιν τοῦ οικονομικοῦ ἔτους (ἄνωτ. σ. 296—297).

Ἄτυχῶς ἡ ἔλλειψις στοιχείων τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους συνέτεινεν ὥστε ἄχοι τοῦδε ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς νὰ περιορίζηται εἰς μόνην τὴν διαχειριστικὴν κίνησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ τῶν διαφόρων λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐφ' ᾧ ὁ ν. 5885 τοῦ 1933 ὥρισε διὰ τοῦ ἀρθροῦ 10 :

«Ἰσολογισμὸς τοῦ Δημοσίου Χρέους καὶ τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων θὰ δημοσιεύωνται ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως 1931—32 — Ἰσολογισμὸς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Κράτους θέλει δημοσιευθῆ μετὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωσιν τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. Διὰ διατάγματος κανονισθῆσονται τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ τοῦ λογιστικοῦ τῆς κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς τηρήσεως τῶν οἰκείων λογαριασμῶν».

Διὰ τοῦ νεαροῦ νόμου παγιοῦται ἡ ἐσχάτως τηρηθεῖσα παρὰ τῆς Γεν. Διευθ. Δημ. Λογιστικοῦ πρακτικὴ ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὀρισθέντος ὅτι οὗτος ἐμφανίζει τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐκ δὲ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους τὴν κατάστασιν τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων ὡς καὶ τοῦ Δημοσίου Χρέους, ἀναλυτικοὶ δὲ πίνακες προσαρτώμενοι εἰς τὸν ἰσολογισμὸν ἐμφανίζουσι τὰς μεταβολάς, αἷς ὑπέστησαν διαρκούντος τοῦ οικονομικοῦ ἔτους τὰ διάφορα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ.

Πλὴν τοῦ ἐτησίου γενικοῦ ἰσολογισμοῦ, ὁ νεαρὸς νόμος προέβλεψε

καὶ περὶ τῆς κατὰ μῆνα δημοσιεύσεως προσωρινῷ ἰσολογισμοῦ, ἐμφαίνοντος τὴν κατάστασιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων καὶ τοῦ Δημοσίου χρέους εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός.

Συνέπεια τῶν περὶ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ ἀνωτέρω διατάξεων ὑπῆρξεν ἡ κατάργησις τῶν ἄρθρων 89—116 τοῦ λόγ. ν. διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νεαροῦ νόμου, ἅτινα ἄρθρα διαλαμβάνουσι περὶ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν (ἀνωτ. σ. 287—296).

• **Ἄρθρον 14.** Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ ἔξοδα ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν, ἢ τῶν δευτερευόντων διατακτῶν, πρὸς πληρωμὴν δὲ αὐτῶν ἐκδίδονται χρηματικὰ ἐντάλματα μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ὃ βαρύνει τὸ ἔξοδον. Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τὰ Ταμεία τοῦ Κράτους μέχρι τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας.

2. Ἐὰν οἱ δικαιοῦχοι τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων δὲν ζητήσωσι τὴν πληρωμὴν αὐτῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκδοθέντα ἐντάλματα ἀκυροῦνται ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων των, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἐκδόσεως νέων ἐνταλμάτων, μέχρι τῆς παραγραφῆς των, εἰς βᾶρος τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων.

Ἐπιτρέπεται ὅμως, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῇ, ὅπως τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους παραμείναντα ἀνεξόφλητα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐξοφλῶνται οἴκοθεν ὑπὸ τῶν ταμείων διὰ τῆς ἐκδόσεως δι' ἕκαστον τῶν δικαιοῦχων γραμματίου ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ παθητικοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Τὸ αὐτὸ ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἂν διαρκούντος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, δὲν προσέλθῃ δικαιοῦχος νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ ἐκ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδεδομένου διὰ περισσοτέρας τοῦ ἐνὸς δικαιοῦχους.

Συνέπειο τῆς μεταβολῆς τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως εἶνε ἢ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 27 ν. 1555, καθορίζοντος

τὸν χρόνον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν καὶ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς τῶν σχετικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων.

Οἱ ὀρισμοὶ τοῦ ἄρθρου τούτου εἶνε σαφεῖς αὐτοὶ καθ' ἑαυτοί.

Ἄρθρον 15. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5127 «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων νόμων περὶ δημοσίου λογιστικοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως :

α') αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων

β') οἱ μισθοὶ ὡς καὶ πᾶσα σταθερὰ ἀποδοχὴ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν

γ') αἱ μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμὸν, θέρμανσιν, καθαριότητα, ἐνοίκιον κλπ. καὶ

δ') τὰ ἐνοίκια πάσης φύσεως οἰκημάτων, χρησιμοποιουμένων διὰ τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας.

ἐκκαθαρίζονται ὀριστικῶς ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν, πληρῶνται δὲ κατ' ἐπιταγὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους, ἐξουσιοδοτουμένων πρὸς τοῦτο παρὰ τῶν οἰκείων Προέδρων Βουλῆς καὶ Γερουσίας, Ὑπουργῶν καὶ γενικῶν Διοικητῶν.

2. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν εἶνε πληρωτέαι ἀπὸ τῆς 28 τοῦ προηγουμένου ὄν ἀφορῶσι μηνός.

3. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης, ὅπως αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρῶνται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ταμείων τοῦ Κράτους, βάσει τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φυλλαδίων, κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν.

4. Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρῶνται κατὰ τριμηνίαν, τῆς πληρωμῆς ἀρχομένης ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαήμερου τοῦ μηνός ὅστις προηγεῖται τῆς τριμηνίας, εἰς ἣν ἀφορῶσιν αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα.

5. Αἱ, ὡς ἄνω, ἐξουσιοδοτήσεις καὶ ἐπιταγαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

6. Αἱ ὑπὸ τῶν Ταμείων ἐνεργούμεναι, ὡς ἄνω πληρωμαί,

ἄγονται ἀμέσως εἰς πίστωσιν αὐτῶν ὑπὸ τὰ οἰκεία κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

7. Οἱ προϊστάμενοι τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν ἐν περιπτώσει μὴ νομιμότητος ἢ μὴ ἀποχρώσεως δικαιολογήσεως ἢ ἀκριβείας τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐντελλομένης δαπάνης, ὑπέχουσιν εὐθύνην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, εἰς βάρος δ' αὐτῶν καὶ τῶν ἀχρεωστήτως λαβόντων καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ ἀλληλεγγύως τὸ ἀνοικεῖως πληρωθὲν ποσόν.

Τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἢ εἰσπραξις ἐπιδιώκεται διὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐπιτρεπομένων μέσων ἢ καὶ διὰ κρατήσεων ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

8. Οἱ ἀρμόδιοι ταμιακοὶ ὑπόλογοι τοῦ Κράτους διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πληρωμὰς ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην μόνον :

α') ἐπὶ τῇ πληρωμῇ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ

β') ἐν ἣ περιπτώσει ἠθέλον πληρώσει δυνάμει ἐντολῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ μὴ ἀρμοδίου πρὸς τοῦτο προϊσταμένου ἢ φυλλαδίου συντάξεως μὴ νομίμως συντεταγμένου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἠθέλεν ἐκδοθῆ ἔνταλμα ὑπὲρ δικαιοῦχου μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ἢ καὶ διὰ ποσὸν πέραν τοῦ ἐν τῇ ἐξουσιοδοτήσει περιεχομένου, τὸ ταμεῖον προβαίνει εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δικαιοῦχου, ἀλλὰ κατόπιν ἰδίου ἐγγράφου καὶ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου αὐθημερὸν εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζονται οἱ διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ τὴν ἐντολὴν πληρωμῆς τῶν ἐν τῷ ἔδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένων δαπανῶν προϊστάμενοι τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

10. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρίζονται.

α') τὰ καθήκοντα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς οὓς ἀνατί-

θεται ἡ ἐκκαθάρισις, ἡ ἐντολὴ καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων δαπανῶν.

β') ὁ τρόπος καθ' ὃν παρέχεται ἡ προβλεπομένη ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξουσιοδότησις.

γ') αἱ κατηγορίαι τῶν ὑπαλλήλων ὧν αἱ ἀποδοχαὶ κλπ. δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσι ἐκ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένου τρόπου πληρωμῆς καὶ

δ') πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων λεπτομέρεια.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἀνάγονται εἰς τὰ ἀναγραφόμενα ἀνωτέρω εἰς σελ. 115 ἄχρι 128, 303—305 καὶ 520—525, συστηματοποιῶσαι τὰς νομοθετικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν πληρωμὴν μισθῶν καὶ συντάξεων ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 16.— Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἐπιλογισμὸς τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν ὑπολοίπων δέον πάνποτε νὰ τηρῆται διακεκριμένως, ἵνα μὴ ἔσοδον ἢ ἔξοδον συναφὲς πρὸς τὰ ὑπόλοιπα καταλογίζεται εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ τρέχοντος προϋπολογισμοῦ καὶ τἀνάπαλιν

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι καθαρῶς λογιστικῆς τάξεως, ἰσχύουσα καὶ πρότερον, πληρέστερον δὲ διατυπωθεῖσα διὰ τοῦ νεαροῦ νόμου. ἵνα καταφαίνωνται ἀμφοτέρω τὰ ὑπόλοιπα, ἐνεργητικὰ τε καὶ παθητικά.

Ἄρθρον 17.— Τὸ ἄρθρον 33 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα πληρώνονται διὰ χρηματικῶν ἐνταλμάτων κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐκδιδομένων εἰς βάρους τοῦ λογαριασμοῦ «παθητικὰ ὑπόλοιπα» ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον περιλαμβάνονται ταῦτα εἰς τοὺς διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδ. 3 παράγρ. γ' προβλεπομένους πίνακας.

2. Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα ἰσχύουν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ οικονομικοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν. Τὰ τυχόν παραμείναντα μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἀνεξόφλητα χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργ-

γεῖον πρὸς ἀκύρωσιν, ἐπανεκδίδονται δὲ μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δικαιοῦχου.

3. Παθητικὰ ὑπόλοιπα ἐπιτρέπεται νὰ πληρωθῶσι καὶ πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ οἰκείου ἀπολογισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἑδάφ. 1 παράγρ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος καταρτιζομένου παρ' ἐκάστου Ὑπουργείου ἀπολογισμοῦ καὶ ὀνομαστικῶν πινάκων παθητικῶν ὑπολοίπων. Πρὸς τοῦτο ἀντίγραφον τοῦ ἀπολογισμοῦ τούτου καὶ τῶν συνοδευόντων αὐτὸν πινάκων παθητικῶν ὑπολοίπων διαβιβάζονται καὶ πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον μετὰ προηγουμένην θεώρησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

4. Ἐὰν πρὸ τῆς καταρτίσεως τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἑδάφιον ἀπολογισμοῦ παρίσταται ἀνάγκη πληρωμῆς δικαιοῦχου, οὔτινος ἢ ἀπαίτησις ἀποτελεῖ παθητικὸν ὑπόλοιπον, ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργηθῇ ἢ πληρωμὴ τοῦ παθητικοῦ τούτου ὑπολοίπου ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος συντασσομένου ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν καὶ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, ἐμφαίνοντος κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προὑπολογισμοῦ α') τὴν χορηγηθεῖσαν διὰ τοῦ προὑπολογισμοῦ πίστωσιν, β') τὰς ἀναληφθεῖσας ὑποχρεώσεις, γ') τὰ ἐναντι τούτων ἐνταλθέντα καὶ δ') τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων καὶ ἐνταλθέντων τὴν ἀποτελοῦσαν κατ' ἀνώτατον ὄριον τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα τῆς οἰκείας πιστώσεως, ἣν βαρύνει ἢ ζητουμένη πληρωμή.

Ὁ πίναξ οὗτος συντάσσεται εἰς τετραπλοῦν καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ὁ εἰς ἐκ τούτων διαβιβάζεται εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ὁ ἕτερος παραμένει εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ δύο παραμένουσι παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ Ἐγκρίσεως δαπανῶν καὶ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου ἐκάστου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 18. Τὸ ἄρθρον 36 τοῦ νόμου 1555 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐὰν μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκάστου Ὑπουργείου καὶ πρὸ τῆς κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους παρουσιασθῶν πρὸς πληρωμὴν ἔξοδα βαρύνοντα τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμός, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ ἔξοδα ταῦτα προστίθενται εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, ἐνεργουμένων τῶν σχετικῶν ἐγγραφῶν εἰς τὰ οἰκεία βιβλία καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῶν σχετικῶν προθεσμίων, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οἰκεία πίστωση ἀφῆκεν ἴσου ποσοῦ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον.

2. Μετὰ τὴν κύρωσιν ὁμως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τὰ τυχὸν παρουσιασθησόμενα πρὸς πληρωμὴν ἔξοδα καὶ βαρύνοντα τὸ οἰκονομικὸν ἔτος εἰς ὃ ἀφορᾷ ὁ ἀπολογισμός, δὲν πληρώνονται εἰμὴ διὰ νόμου χορηγοῦντος συγχρόνως καὶ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς τοῦτο πίστωσησιν.

Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκεία πίστωσησιν δὲν κατέλιπεν ἴσου ποσοῦ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον.

3. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ νόμου χορηγούμεναι πιστώσεις ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου ὑπὸ ἴδια ἄρθρα ἐν συνεχείᾳ μὲ τὰ ἄρθρα τὰ ἀφορῶντα τῆς αὐτῆς φύσεως ἔξοδα.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18 καθορίζουσι τὴν πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων καὶ ἀνάγονται εἰς τὰ διαληφθέντα ἀνωτέρω εἰς σελ. 255 - 256.

Ἄρθρον 19.— Τὰ ἄρθρα 20, 28 καὶ 89 μέχρι καὶ 116 τοῦ νόμου ΣΙΒ' καταργοῦνται.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ λογ. ν. ἀναφέρεται εἰς τὰς συμπληρωτικὰς πιστώσεις (ἀνωτ. σ. 61), τὸ ἄρθρον 28, εἰς συμφωνίας περὶ τόκων ἢ προμηθείας τραπεζιτικῆς (ἀνωτ. σ. 108, ἐννοεῖται ὅτι τὰ ὑπὸ τὸ ἄρθρον 28 ἀνωτέρω διαλαμβανόμενα περὶ τόκων ὑπερῆμερίας δὲν ἀναιροῦνται), τὰ δι' ἄρθρα 89—116, εἰς τοὺς λογαριασμοὺς ὑπουργῶν κτλ. (ἀνωτ. σ. 287—296).

Ἄρθρον 20.— Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τίθενται ἐν ἰσχύι διὰ διαταγμάτων.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ

*Εν τέλει τῆς σελίδος 9 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος: 'Επί τῶν νομικῶν προ-
σώπων δημοσίου δικαίου αἱ περί Δημοσίου λογιστικοῦ διατάξεις ἐφαρμόζονται ἐφ' ὅσον
καί καθ' ὅσον οἱ σχετικοὶ ὀργανικοὶ νόμοι ὀρίζουσι τοῦτο.

Σελ. 12 μετὰ τὸν στιχ. 17 προσθετέα τὰ ἑξῆς: ν. 5660 τοῦ 1932, περί τροπο-
ποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περί Δημοσίου Λογιστικοῦ Διατάξεων, ἄρθρον 4.
<Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καταργῆται ἢ τροπο-
ποιῆται ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους πᾶσα διάταξις οἰασδῆποτε
φύσεως καὶ οἰουδῆποτε περιεχομένου, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ὁποίας δημιουργεῖται
δαπάνη>.

Σελ. 13 ἀνάγνωθι: ἀντὶ ἐν ἄρθρῳ 59 εἰς τὸ ὄρθρον ἐν ἄρθρῳ 52.

Σελ. 14 στ. 1 καὶ 2 ἀνάγνωθι: ἀντὶ διατάξεις παραληφθεῖσα ἐκ τῶν προηγουμένων
Συνταγμάτων εἰς τὸ ὄρθρον *διάταξις περιλαμβανομένη καὶ εἰς τὰ προϋχούσαντα
Συντάγματα.*

Σελ. 29 ἐν τέλει τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 6 νά τεθῆ ὑποσημείωσις ὑπ' ἀριθ. 3 ὡς
ἑξῆς: ὄρα κατωτ. σ. 323.

Σελ. 41 στιχ. 21 μετὰ τὴν λέξιν ἄλλης, νά συνεχισθῶσι τὰ ἑξῆς: κατὰ δὲ τὸ
ἄρθρον 2 § 2 κώδικος νόμου περί εἰσπράξεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων (Δ. 24 Αὐγ. 1931:
<Τίτλος πρὸς εἰσπράξιν εἶναι: α') Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους βεβαίωσις καὶ ὑπὸ
τῶν ἄρμοδιῶν διοικητικῶν ἀρχῶν προσδιορισμὸς τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ, τοῦ εἴδους
τοῦ ἐσόδου καὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν ὀφείλεται. β') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἀποδεικνυομένη ὀφειλή·
γ') Ἡ ἐξ ἐγγράφων ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων παρεχόντων βεβαίωσιν περί τῆς ὑπάρξεως
τῆς ὀφειλῆς καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 255 Πολ. Δικ.>.

Σελ. 61. Μετὰ τὸν στιχ. 6 προσθετέα τὰ ἑξῆς: ν. 5561 τοῦ 1932, περί συμπλη-
ρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 5415, περί προ-
σωρινῆς διοικήσεως κτλ., ἄρθρον 2. <Αἱ πιστώσεις ὧν ἐν ἀνεπαρκειᾷ ἀλλ' ἄνευ ἐπεκ-
τάσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ λοιποὺς ὄρους τοῦ νόμου 1555 ἐπιτρέπεται
ἢ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναπλήρωσις καὶ αἱ πιστώ-
σεις ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἐκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῶν καὶ ἐπιτροπικῶν σημει-
οῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῇ συναπτομένη εἰς τὸ τεῦχος τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ καταστάσει, τροποποιουμένην ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
Οἰκονομικῶν>.

Σελ. 105 στιχ. 11 καὶ 16, ἀντὶ 4786 ἀνάγνωθι: 4796.

Σελ. 115 στιχ. 20 καὶ 25 ἀντὶ 3376 ἀνάγνωθι: 3779.

Σελ. 213 μετὰ τὸν στιχ. 12 προσθετέα τὰ ἑξῆς: ν. 5127 τοῦ 1931. *ἄρθρον*
4. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1168 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: <Ἐν κατεπιγούσῃ ἀνάγκῃ
ἀμέσου πληρωμῆς δαπάνης τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκο-
νομικῶν ἢ τῆ ἐντολῆ αὐτοῦ εἰς τοὺς τμηματάρχας τῶν ἐιδικῶν Λογιστηρίων, ὅπως
ἐντέλλωνται τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους χρηματικῶν ἐνταλμάτων
προπληρωμῆς καὶ προσωρινῶν, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῶν δευτερευόντων δια-

τακτῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐνταλμάτων τούτων εἰς τὰ ταμεῖα ἢ εἰς τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας.—Ἡ ὡς ἄνω ἐνέργεια συγχωρεῖται καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου θεωρήσεως τῶν οἰκείων ἐνταλμάτων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκδόντος τὸ ἐντάλμα ὑπουργοῦ καὶ ὑπ' εὐθύνην τούτου ὡς πρὸς τὴν θεωρήσιν».

Σελ. 282 στ. 2 προστίθενται τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὸ *ἄρθρον μόνον τοῦ ν. 5455* τοῦ 1932: «Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 21 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπρ. 1923 περὶ ἀνομοῆς συντάξεως ἔνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας προστίθεται:—«Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχώρησις συντάξεως εἰς Ἀωνόμους Τραπεζιτικὰς Ἑταιρείας καταβλημένου κεφαλαίου τοῦλάχιστον 50.000.000 δραμῶν ἢ εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ὀρισθησόμενα διὰ διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς κατασχέσεως τῶν συντάξεων μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου παρὰ τῶν αὐτῶν ἀνωμόνων τραπεζιτικῶν ἑταιρειῶν διὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐκχωρηθείσας συντάξεις».

Σελ. 287 εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου καὶ πρὸ τοῦ κεφ. Θ' προσθετὰ τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὸν ν. 4506 τοῦ 1930, διαλαμβάνοντα περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασιῶν καὶ ὄρισαντα σχετικὰς ἀποδοχὰς, ὥριση: «Αἱ ἀποδοχαὶ πάσης φύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς οὐδεμίαν κατάσχεσιν ὑπόκεινται, πλην διατροφῆς τέκνων, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους».

Κατὰ ὑποβληθέν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τῶν ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς 3000 δραχ. μηνιαίως μέχρι τοῦ 1]5 αὐτῶν δι' ἀπαιτήσεις προερχομένας ἐκ προμηθείας παρ' αὐτῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ τροφίμων.

Σελ. 298 ἀντὶ ἄρθρον 18 ἀνάγνωθι: ἄρθρον 118.

Σελ. 323 μετὰ τὸ ἄρθρον 140 ἀνάγνωθι καὶ τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 1 Κώδικος νόμων περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων (Δ. 24 Αὐγ. 1931): «Ἡ εἰσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Διευθυντὰς τῶν Δημοσίων Ταμείων, τοὺς εἰδικοὺς Ταμίας, τοὺς Δημοσίους Εἰσπράκτορας ἢ καὶ εἰς ἕτερα ὄργανα, κατὰ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ὀριζόμενα, ἐνεργεῖται δὲ πάντοτε βάσει νομίμου τίτλου».

Σελ. 428 στιχ. 33 προσθετὰ ἐν τέλει τῆς παραγράφου καὶ τὰ ἐξῆς: Σχετικαὶ διατάξεις ἐπὶ τῆς εὐθύνης ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων εἰνε καὶ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 75—82 τοῦ Κώδικος εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων (Δ. 24 Αὐγ. 1931) περιλαμβανόμενα. Κατὰ τὸ ἄρθρον 80: «Οἱ διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἰνε ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἰσπραξίν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσιν ὅτι ἔλαβον ἔγκαιρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπονται.—Ἐν περιπτώσει ἀδιαιολογήτου καθυστέρησεως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5000 δραμῶν ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.—Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τιμωρία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγὴν αὐτοῦ.—Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως οἱ διευθυνταὶ τῶν Ταμείων διώκονται: πειθαρχικῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐὰν 1) παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας πορθεσίαν πρὸς εἰσπραξίν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτοῖς ἐσόδων.—2) παρέλειψαν νὰ ζητήσωσι παρ' αὐτῶν λογοδοσίαν ἢ νὰ ἐκδώσωσιν ἀπόφασιν κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον.—3) Παρέλειψαν νὰ καταγγέλλωσιν τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν». Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διαγραφόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 82, δι' οὗ καὶ καταργεῖται ἢ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀστικὴ εὐθύνη ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 75—81 παρα-

λείψων, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ εἰσπράξεων ἐνεργουμένων παρὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν, οὔτινες καταδικάζονται καὶ ἀστικῶς ἐφ' ὅσον εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς δὲν ᾔθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις.

Σελ. 448 στιχ. 30 ἐν τέλει τῆς παραγράφου προσθετέα τὰ ἐξῆς: Κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ν. 5541 τοῦ 1932 «ὁ καταλογισμὸς ἐλλειμμάτων ἢ φθορῶν ἢ ἀνωμαλιῶν κλπ. ὀλικῶν εἰς βᾶρος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ἄλλων δικαιουμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων τῆς στρατ. ὑπηρεσίας γίνεται βάσει τιμῶν τῶν ὀλικῶν ὀριζομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τούτου.—Ὡς τιμὴ καταλογισμοῦ τοῦ ἐλλείματος κλπ. λαμβάνεται ἢ ὡς ἄνω ἰσχύουσα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξακριβώσεως τοῦ ἐλλείματος, τῆς ἀπώλειας κλπ. Ἡμέρα ἐξακριβώσεως τοῦ ἐλλείματος θεωρεῖται: ἀναλόγως ἢ ἡ ἡμέρα παραδόσεως ἢ διαλύσεως διαχειρίσεως ἢ ἡ ἡμέρα ἐπιθεωρήσεως ἢ ἄλλης διοικητικῆς πράξεως, καθ' ἣν ἐξηκριθῶθι τὸ ἐλλείμμα, ἢ φθορὰ ἢ ἡ ἀπώλεια».

Σελ. 464 ἀντὶ ἄρθρον 125, 126, 127 ἀνάγνωθι: 215, 216, 217.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

*Αρθρα	σελ.	*Αρθρα	σελ.
> 1	5	101, 102, 103, 104, 105	293
> 2	13	> 106, 107, 108, 109, 110, 111	294
> 3, 4	15	> 112, 113, 114	295
> 5	24	> 115, 116	296
> 6	29	> 117, 118, 119	298
> 7	41	> 120	299
> 8, 9	51	> 121	300
> 10	52	> 122, 123, 124, 125	301
> 11	53	> 126, 127	302
> 12	54	> 128	303
> 13	55	> 129	305
> 14	56	> 130, 131, 132	306
> 15, 16	57	> 133, 134, 135	312
> 17, 18, 19	58	> 136	314
> 20	61	> 137	319
> 21, 22, 23	62	> 138	322
> 24	63	> 139, 140, 141	323
> 25	66	> 142	400
> 26, 27	67	> 143	405
> 28	108	> 144	409
> 29	111	> 145	410
> 30	113	> 146	411
> 31	128	> 147, 148, 149	413
> 32	132	> 150, 151	414
> 33, 34	136	> 152	422
> 35	198	> 153	427
> 36	202	> 154, 155	429
> 37 38,	213	> 156, 157, 158	430
> 39	214	> 159, 160 161	431
> 40	215	> 162	432
> 41, 42	219	> 163	434
> 43	220	> 164, 165, 166, 167, 168	435
> 44	221	> 169, 170, 171, 172, 173	436
> 45	223	> 174, 175,	437
> 46, 47	226	> 176, 177, 178	438
> 48	243	> 179	439
> 49, 50, 51, 52, 53	446	> 180	440
> 54, 55	250	> 181	441
> 56, 57, 58, 59, 60	251	> 182, 183	442
> 61, 62, 63, 64	252	> 184, 185, 186, 187, 188, 189	443
> 65	254	> 190, 191, 192, 193	444
> 66	256	> 194, 195, 196	445
> 67, 68, 69	257	> 197	446
> 70	260	> 198, 199	447
> 71, 72, 73, 74	262	> 200, 201	450
> 75, 76, 77, 78	263	> 202, 203	452
> 79, 80, 81	264	> 204	453
> 82, 83	267	> 205	454
> 84	268	> 206	455
> 85	273	> 207	456
> 86	276	> 208, 209	457
> 87, 88	280	> 210	459
> 89	287	> 211, 212, 213, 214	463
> 90, 91, 92, 93, 94	288	> 215, 216, 217	464
> 95	291	> 218, 219, 220, 221, 222, 223	465
> 96, 97, 98, 99, 100	292	> 224	467

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελίς
3

Πρόλογος

Α.—ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Νόμος ΣΙΒ'.—Περί διοικήσεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κράτους.	
Ὁ λογιστικὸς νόμος—νομοθετικὴ ἐξέλιξις αὐτοῦ—ἰσχύς αὐτοῦ—τά ἐποπτικά ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ—ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν—Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ.	5—12

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Κεφ. Α'. —Γενικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.—δ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους—οἰκονομικὸν ἔτος—χρῆσις—Κατάθεσις καὶ ψήφισις προϋπολογισμοῦ—ἔλλειψις προϋπολογισμοῦ—Κατάρτισις προϋπολογισμοῦ.	13—29
Κεφ. Β'. —Ἐσοδα.—Βεβαίωσις ἐσόδων—εἰσπραξις ἐσόδων—ἐπιστροφῇ ἀχρεωσότητος εἰσπραχθέντος.	29—50
Κεφ. Γ'. —Ἐξοδα.—1. Πιστώσις τακτικαί—τακτικὴ πίστωσις—ἐπαναφορά πιστώσεων—μεταφορὰ πιστώσεων.	51—57 57—58
2. Πιστώσις ἀναπληρωματικαί	58—61
3. Πιστώσις ἔκτακτοι.	61
4. Πιστώσις συμπληρωματικαί.	62—63
5. Εἰδικότητος τῶν πιστώσεων κατὰ χρῆσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.	63—66
6. Ὑπηρεσίαι χρήζουσαι εἰδικοῦ νόμου.	66—67
Κεφ. Δ'. —Χρηματικά μνηστὰι αἰτήσεσις—Διανομὴ πιστώσεων.	
Κεφ. Ε'. —Ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων.—1. Γενικαί διατάξεις—ἐκκαθάρισις—ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ἀναλήψεως δαπανῶν—ἔγκρισις δαπανῶν—συμφωνία περὶ τόκων ἢ προμηθεΐας τραπεζικῆς—προπληρωμαί εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτάς	67—113
2. Προσωπικόν.—Πολλαπλοῦς μισθὸς—ἐκκαθάρισις μισθῶν—ἄδειαι ὑπαλλήλων—παραίτησις—ἀπόλυσις ὑπαλλήλων.	113—136 136—202
3. Ὑλικόν.—Προμήθειαι.	
Κεφ. ΣΤ'. —Ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.—χρηματικὸν ἔνταλμα—προληπτικὸς ἔλεγχος—νομιμότης χρημ. ἐντάλματος. — δικαιολογικά χρημ. ἐντάλματος.—ἀσυνιδίεαστον διατάκτου καὶ πληρωτοῦ—δημόσιος ὑπόλογος.	202—220
Κεφ. Ζ'. —Πληρωμὴ τῶν ἐξόδων.—1. Πληρωμαί εἰς πιστωτάς τοῦ Δημοσίου.—πληρωμή.	220—223 223—226
2. Προκαταβολαί εἰς τὸ στρατιωτικόν καὶ ναυτικόν—πάγια προκαταβολαί.	
3. Προπληρωμαί διαφόρων δημοσίων ἐξόδων—προπληρωμαί—τακτοποιητέαι πληρωμαί	226—250
Κεφ. Η'. —Ἀπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως καὶ κύρωσις αὐτοῦ.	250
1. Γενικαί διατάξεις	251
2. Ἐσοδα	251
3. Εἰσπρακτέα κλεισμένων χρήσεων	251
4. Ἐξοδα	251

5. Κλεισις τῶν πιστώσεων	252
6. Πληρωτέα ὑπόλοιπα καὶ ἔκπτώσεις τῶν δικαιωμάτων *Απολογισμὸς—ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ ὑπόλοιπα—παραγραφή—κλεισις τῆς χρήσεως	252—264
7. Παραγραφαί, κατασχέσεις καὶ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρῶν τινῶν τοῦ Δημοσίου	264
Πληρωμὴ συνταξέων—ἔκπτώσεις—ἔκπτώσεις τόκων—φόρων—χρηματικὰ γραμμάτια—γραμμάτια συμφητισμοῦ—ἀντίγραφα ἀποδεικτικῶν πληρω- μῆς—κατάσχσεις ὀφειλῶν Δημοσίου—ἀκατάσχετον ὀφειλῶν Δημοσίου	264—287
Κεφ. Θ'. —Λογαριασμοὶ ὑπουργῶν.—1. Γενικαὶ διατάξεις	287
2. Γενικὸς λογαρισμὸς τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως	288
3. Λογαριασμὸς τῶν ἐξόδων ἐκάστου ὑπουργείου	291
Κεφ. I. —Εἰδικοὶ κατάλογοι δημοσιεῦμενοι μετὰ τῶν λογαριασμῶν τῶν ὑπουργῶν.—1. Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν	292
2. Ὑπουργείου Δικαιοσύνης	292
3. Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν	292
4. Ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως	292
5. Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν	293
6. Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν	293
7. Διατάξεις κοινὰ εἰς διάφορα ὑπουργεῖα	294
Κεφ. IA' —Διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν τῶν Ὑπουργείων	295
Γενικὸς ἰσολογισμὸς	296—297
Κεφ. IB. —Εἰδικαὶ διατάξεις περὶ τοῦ Δημοσίου χρέους.—1. Δάνεια	297
2. Συντάξεις	298—305
3. Ἐγγυοδοσίαι	305—312
Κεφ. II' —Δάνεια καὶ προκαταβολαί	312—313

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

Κεφ. IA' —Λογιστικὸν τῶν διατακτῶν	315
Εἰδικὰ Λογιστήρια	315—323
Καφ. IE' —Λογιστικὸν τῶν ταμιῶν καὶ εἰσπρακτόρων	323
1. Ἐπαρχιακοὶ ταμίαι	323
Λογιστικὸν ταμιῶν—πρωτόκολλον Γενῦσης—Τράπεζα Ἑλλάδος—συγκέν- τρωσις εἰσπράξεων—πληρωμῶν—ἀποστολαὶ χρημάτων	323—405
α') Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος	405
Λογιστικὸν τῶν ταμιῶν	405—413
β') Ἀπόδοσις λογαριασμῶν	413
γ') Εὐθὺνῆ	427
Λογοδοσία ταμιῶν	413—434
2. Εἰδικοὶ ταμίαι	434
α') Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος	434—436
β') Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ	436
γ') Εὐθὺνῆ	436—437
3. Εἰσπρακτορες	437
α') Βιβλία, ἐγγραφαὶ καὶ ἔλεγχος	438—439
β') Ἀπόδοσις λογαριασμοῦ	439

γ') Εϋθύνη	440—441
4. Εισπρακτορες δημοσίων φόρων εις είδη	441
α') Βιβλία, έγγραφαί και έλεγχος	442—443
β') Απόδοσις λογαριασμού	443
γ' Εϋθύνη	443—444
5. Κεντρικόν ταμείον	444
6. Γενικαί διατάξεις περί υπολόγων	445
α') Έγκαθιδρυσις	445
β') Βιβλία, έγγραφαί και έλεγχος	445—450
γ') Απόδοσις λογαριασμού	450—452
δ') Εϋθύνη	452—455
ε') Πειθαρχικά ποιναι	455—459
Κεφ. ΙΓ'. —Γενικόν Λογιστήριον	459—462

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ — ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΓΠΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κεφ. ΙΖ'. —Έλεγχος δικαστικός	463—464
Κεφ. ΙΗ'. —Έλεγχος Διοικητικός	464
1. Ένιαυσια έκθεσις πρὸς τὸν Βασιλέα	464—465
2. Δημόσια διαδηλώσις τοῦ Συνεδρίου	465—466

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ — ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ 467

Β' Ν. ΓΤΟΔ' τοῦ 1909	467—475
Γ' Ν. ΓΧΟΑ' τοῦ 1910	475—376
Δ' Ν. 1555 τοῦ 1918	476—491

Ε'. ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

I. —Α. 15 Ὀκτωβρίου 1852, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περί λογιστικοῦ νόμου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν Ἰπουργείων.	491—513
Α. 9 Μαΐου 1923, περί τροποποιήσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτ. 1852 τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περί λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ λογιστικὸν τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων.	513—514
II. —Α. 15 Ὀκτ. 1852 περί προκαταβολῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ ταμεία.	514—516
III. —Α. 15 Ὀκτ. 1852, πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περί λογιστικοῦ νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις.	516—517
Παραγραφὴ ἀπαιτήσεων Δημοσίου	517—519
Διαγραφὴ ἀπαιτήσεων Δημοσίου.	519—520
Πληρωμὴ συντάξεων.	520—525
1. Περὶ τῶν ἀξιών, εἰς ἃς ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξις τῶν δημοσίων ἐσόδων	525
2. Περὶ τόκων ὑπερῆμερίας	525
3. Περὶ συμφητισμοῦ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν αὐτοῦ	525
Μεταρρυθμίσεις λογιστικοῦ νόμου	526—546
Διορθώσεις καὶ προσθήκαι	547—549
Ἐδρετήριο ἀρθρῶν λογιστικοῦ νόμου	551—552

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘ' ΥΛΗΝ

Α

- Ἄδεια ὑπαλλήλων**· 128—132 δρα ὑπάλληλος.
Ἀίτησις χρηματικῆ μηνιαία· 66.
Ἀκατάσχετον ὀφειλῶν Δημοσίου· 281-287 δρα κατάσχεσις.
Ἀνάληψις δαπανῶν· πόλις δικαιούται εἰς ἀνάληψιν 68. ἔγκρισις ὑπουργοῦ πρὸς ἐπίτροπον ἢ ὑφισταμένως ἀρχῆς ὅπως ἀναλάβωσιν ὑποχρεώσεις 76. ἐντὸς τίνων ὀρίων ἐνεργεῖται ἢ ἀνάληψις 68 69-70 ἐξαιρέσεις 69. ἄκυρος ἢ ἄνευ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων ἀνάληψις 70. 83. 84. 85. 88. 89. ἐπιτροπὴ ἐλέγχου ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 70. 73. καταχώρησις ἀναλήψεως 71-72. βιβλίον καταχώρησεως 71. ἔγγραφαί 74. 75. 76. 77. 84. 87. 94. ὑποχρεώσεις προϊσταμένου ἐδικῶν λογιστηρίων 72. θεώρησις πράξεων ἀναλήψεως πρὸς ἐδικὸν λογιστηρίου 71. 72. 77. ἀρνήσις θεώρησεως 72. ἐπιγεύουσαι καὶ ἀνεπίδεκτοι ἀναβολῆς ἀνάγκαι στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ 72. 77. ἀνάληψις δαπανῶν βαρυνουσῶν καὶ ἐπομένως χρήσις 72. 77. 84. ἀναληφθεῖσα δαπάνη μὴ πραγματοποιησμένη 73. 77. 78 διαγραφαί, περιορισμοὶ 75. 80. δαπάναι διαρκεῖς καὶ περιοδικῶς χαρακτῆρος 74. 79. 84. 86. 87. ἀνάληψις ὑποχρεώσεως τμηματικῶς καὶ κατὰ δόσεις πληρωνομένη 75. 79. συγχρονισμὸς ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως καὶ ἐνιολῆς 75. 76. μηνιαία καταστάσεις ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων 73. 80. συμπληρωτικὴ ἀνάληψις 84. 86.
Ἀντίγραφα ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς· 273—276 δρα γραμμάτια.
Ἀπαιτήσεων ἐκ φόρων παραγραφή· 267. 278 δρα παραγραφή.
Ἀπολογισμὸς· 250. 251. 252 περιεχόμενον 252 σύνταξις ἐλεγχος, κύρωσις 252. 253. 254. συνταγματικοὶ ὅρισμοι 254. αἱ νεώτεροι διατάξεις 535—538. 545. 546
Ἀπόλυσις ὑπαλλήλων· δρα ὑπάλληλος.
Ἀποστολὴ χρημάτων· 400—404 περιουσιόνοτα 400 τίς κανονίζει τὴν μετακίνησιν 400. 402. πῶς ἐνεργεῖται ἢ ἀποστολὴ 400. 401. 402. 403. 404. πῶς ἐνεργεῖται ἢ παραλαβὴ 401. 402. 403. 404. ὁδηγία κινήσεως κεφαλαίων 402. 403. 404.
Ἀπώλεια ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς· δρα γραμμάτια.

Β

- Βεβαίωσις ἐσόδων**· 30—40 δρα ἔσοδα.
Βιβλίον γενικοῦ δημοσίου χρέους· 297.
Βιβλίων κυρίων διατακτῶν καὶ Γ. Δ. Δ. Δ. κλείσιμον 538.

Γ

- Γενικὰ διατάξεις περὶ ὑπολόγων**· 445—459 δρα ὑπόλογος δημοσίου.
Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ· 10—12. κεντρικόν ὄργανον δημοσίου λογιστικοῦ 10. 11. καθήκοντα καὶ ἀρμοδιότης 11. 459. 460. 461. 462. τρόπος ἀκκήσεως τῆς ἐποπτείας 12. 460. μεταθεσις διοικητικοῦ ἐλέγχου εἰς ἐλεγκτικόν συνέδριον 461.
Γενικὸν Λογιστήριον· δρα Γεν. Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ.
Γενικὸς ἰσολογισμὸς διαχειρίσεως· 295—297 δρα ἰσολογισμὸς.
Γραμμάτια· χρηματικὰ 269. 270. 273. 276. 407. 410. 411 συμπληρωσὶς 268. 269. 270. 271. 272. 273. 276. 323. 323. 324. παραλαβῆς 407. 409. 410. 411. ἀπώλεια 273. 274. 275. 276. 412. ἀντίγραφα 273. 274. 275. 276. γραμμάτια παραδόσεως 409. θεώρησις γραμματίων 410. 411. ἀριθμησις 411. παρακαταθήκης 324.

Δ

- Δάνεια**· δρα δημοσίον χρέος.
Δάνεια καὶ προκαταβολαί· τὸ Δημοσίον δανείζει δυνάμει ἐδικῶν νόμων 312. ἔγγραφη δανείων τούτων 312. κατάστασις δανείων καὶ προκαταβολῶν υποβάλλεται εἰς Βουλὴν καὶ πέμπεται εἰς ἐλεγκτικόν Συνέδριον 312. ἔγγυθις Δημοσίου 313.
Δαπάναι· δρα ἔσοδα.
Δημόσιον Λογιστικόν· δρα λογιστικόν.
Δημόσιος ὑπόλογος· 299—220 δρα ὑπόλογος.

Διαγραφή απαιτήσεων Δημοσίου 519—520.

Διανομή πιστώσεων 66.

Διατάγματα εκτελεστικά λογιστικοῦ νόμου 491—517.

Διατάκτης 219. λογιστικὸν 314. δευτερευόντων 67. 69. 96. 102. 219. 317. 319. 320. 321. 322. 323. ἀσυμβίβαστον διατάκτου καὶ πληρωτοῦ 219. δαπάναι κυρίων διατακτῶν. 90. 91. 92. 93. 94. δαπάναι δευτερευόντων διατακτῶν 96. 97.

Διαχείρισις δημοσίου θησαυροῦ 404.

Δικαιολογητικά χρηματικοῦ ἐντάλλματος 214—218 δρα ἔξοδα.

Δημόσιον χρέος 297—312 γενικὸν βιβλίον 297—298, ἐτήσια γενικὴ κατάσταση 298
δρα ἐγγυοδοσίαι, συντάξεις.

Ε

Ἐγγυοδοσίαι: κοινὸς λογαριασμός—ἐγγραφή εἰς ἴδιον βιβλίον 305.306 προνόμιον δα-
νεισάντων 306. ἐτήσιος λογαριασμός εἰς ἐλεγκτικὸν Συνέδριον 306. ταμειον παρα-
καταθηκῶν 306. Δ. 24 Ἀδγ. 1836, περὶ ἐγγυήσεως δοτέας παρὰ ὑπαλλήλων 306—
312. ἐγγυήσις δικαστικῶν ὑπαλλήλων 307—312. ἐγγυήσις γυναικός 309. τί πρέ-
πει νὰ διαλαμβάνη τὸ ἐγγυοδοτικὸν συμβόλαιον 309. ἐγγυοδοσιῶν τόκοι 267. ἐγγύ-
ησις ὑπολόγων 445.

Ἐγκρίσις δαπανῶν 96—108 δρα ἔξοδα.

Εἰδικὰ Λογιστήρια 314—323 δρα Λογιστήρια εἰδικά.

Εἰδικοί Ταμίαι 434—437 δρα ταμίαι.

Εἰδικαὶ πιστώσεις 64—66 δρα πιστώσεις.

Εἰδικότης τῶν πιστώσεων 63. δρα πιστώσεις.

Εἰσπράκτορες 323. 437—441. καθήκοντα 437 προϋποθέσεις εἰσπράξεως 437. 438.
συνέπειαι μὴ προσηκούσης εἰσπράξεως 438. πότε παραβιβάζουν τὰ εἰσπραττόμενα 438.
βιβλία, ἐγγραφαί, ἔλεγχος 438. 439. ἀπόδοσις λογαριασμοῦ 439. εὐθῆναι 440. 441.
εἰσπράκτορες δημοσίων φόρων εἰς εἶδη 441—444.

Εἴσπραξις ἐσόδων 40. 42 δρα ἔσοδα.

Ἐκκαθάρισις μισθῶν 115—128 δρα ὑπάλληλος.

Ἐκκαθάρισις ἐξόδων. 67—68 δρα ἔξοδα.

Ἐκπτώσις ἐκ δικαιώματος συντάξεως 264 δρα συντάξεις.

Ἐκπτώσις τόκων—φόρων 267. 268 δρα παραγραφή.

Ἐκχώρησις συντάξεως 267.

Ἐκχώρησις χρημάτων 276. 280.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον 463—466. ἐκ συντάξεων 300—301. ἔλεγχος δικαστικὸς
463—464. ἔλεγχος διοικητικὸς 464—465. ἐκθεσις 464. διαδήλωσις 464. 466.

Ἐλλειψις προϋπολογισμοῦ 25—28 δρα προϋπολογισμός.

Ἐνεργητικά ὑπόλοιπα 254—257 δρα χρήσις.

Ἐντάλλα χρηματικόν δρα ἔξοδα—πληρωμαί.

Ἐξοδα 51—54. ἢ ἐγκρίσις εἰς τίνα ἀνήκει 90. 96. 97. 99. προϋποθέσεις καὶ ὅροι ἐγ-
κρίσεως 90. 91. 96. 97. 98. 99. 100. ποῖος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως 94.
ἐνέργειαι μετὰ τὴν ἐγκρίσιν 94. 95. 98. 99. 100. δαπάναι δευτερευόντων διατακτῶν
96. 97. 102. ἐξουσιοδότησις ἐγκρίσεως 91. 92. 96. 101. 102. ὑπηρεσία ἐγκρίσεως
καὶ ἐκκαθάρσεως δαπανῶν 99. 100. 105. 106. 107. ἐγγραφον ἐγκρίσεως 99. ψηφι-
σμα 104. 105. ὁδηγία Γ. Διευθ. Δημοσ. Λογιστικοῦ ἐπὶ ἐφαρμογῆς ν. 4766 ἐγκρί-
σεως καὶ ἐκκαθάρσεως δαπανῶν 100. 101. 102. 103. ἐκκαθάρσις 67 τίς ἐνεργεῖ
τὴν ἐκκαθάρσιν 67. προϋποθέσεις ἐκκαθάρσεως 67. 103. αἱ διάφοροι ἐνέργειαι
τῆς ἐκκαθάρσεως 67. περιεχόμενον τίτλων ἐκκαθάρσεως 67. ἐντολὴ πρὸς πληρω-
μὴν 202. χρηματικὸν ἐντάλλα 202—204. 541.542. διακρίσις 202. 213. πότε ἐπιτρέ-
πεται ἔκδοσις ἐπιτροπικῶν ἐνταλλάτων 203. 532.533. ἐννοια χρηματικοῦ ἐντάλλματος
κατὰ νομολογίαν Α. Π. 203. θεώρησις χρημ. ἐντάλλματος 204—213. ν. ΑΥΟΖ' (ἄρθρ.

- β) 204. ν. 1937 περί ενεργείας προληπτικού ελέγχου 204—208. ν. δ. 31 'Ιουλ. 1926 επί προληπτικού ελέγχου 208—210 ν. ΓΧΟΑ' άρθρ. 2 επέκτασις προληπτικού ελέγχου 210. εντάλματα μη υποκείμενα εις προληπτικόν έλεγχον 211. εντάλματα Λογιστηρίου Χωροφυλακής 211. ν. δ. 24 Μαΐου 1923 προληπτικός έλεγχος παρά Γενικαίς Διευθύνσεσι 211. 212. ή σπουδαιότης τοῦ θεσμοῦ προληπτικού ελέγχου 212. τυπικός—οὔσιαστικός έλεγχος 212. 213. νομολογία 'Ελεγκτικῶν συνεδρίου 213. πού εκάίζονται τὰ χρημ. εντάλματα 213. 214. δικαιολογητικά εντάλματος 214—218. άκύρωσις δικαιολογητικῶν 218. 219. διά ποῖον ποσόν εκδίδονται τὰ εντάλματα 214. 215. πληρωμή εντάλματος δρα πληρωμαί.
- Ἐπιαναφορά πιστώσεων** 55—56 δρα πιστώσεις.
- Ἐπιστροφή άχρεωστικῶς εισπραχθέντος** 43—50' δρα εισπραξις.
- Ἐπιτεία ἐπὶ τῆς ἀνάληψις δαπανῶν** 68—90 δρα ἀνάληψις δαπανῶν.
- Ἐποπτικά ὄργανα Δημοσίου λογιστικῶν** 10—13 δρα λογιστικῶν δημοσίων.
- Ἐσοδα** εισπραξις 29 548. ἀποδεικτικά εισπράξεως 29 νόμιμος τίτλος εισπράξεως 29 547. νόμιμος τίτλος βεβαίωσης 30 βεβαίωσις 30—33 χρηματικός κατάλογος ή χρηματικοί τίτλοι εισπρακτικῶν εσόδων 34. 35. τριπλότυπον ἀποδεικτικῶν παραλαβῆς 35. μεταβολαί εισπρακτικῶν 35—40 διαγραφή εισπραχθέντος εσόδου 40 519. 520. εισπραξις 40. 41. 42. νόμιμος εισπραξις 41. 42. ἔλλειψις νομίμου τίτλου καθιστώσα άκυρον τήν πληρωμήν 41. επιστροφή άχρεωστικῶς εισπραχθέντος 42—50 εισπραξις φόρου άνευ νόμου 42. εισαγωγικοί δασμοί 42. έννοια συνταγματικῆς διατάξεως 42. συνέπειαι εισπράξεως άνευ νόμου 42. εισπραξις φόρου πέραν ὀφειλομένου ή μη ὀφειλομένου ἀποτελεῖ ὄλον 50. βεβαίωσις εσόδων παρελθόντων οίκον. ἐτῶν 256. εκδουσις γραμματίου παραλαβῆς δι' εισπραξίν 409 εισπραξις παρά ταμιῶν 323. εισπραξις παρά εισπρακτορος 323. αξίαι, εις ἃς ενεργεῖται ή εισπραξις 525.
- Ἐργολάβων δημοσίων ἔργων τόκοι** 110. 111.
- Ἐργων κατασκευή** δρα πιστώσεις ειδικαί.
- Ἐργων δημοσίων πιστοποιήσεις καί πληρωμαί** 111. 112.
- Προπληρωμαί** 70. 111. 112.
- Ἐργων δημοσίων κατασκευή καί συντήρησις** 198.
- Εὐθύνη ταμιῶν δι' ἔγκαιρον εἴσπραξιν** 427. 428. 429. 430 δρα ταμίαι.
- Εὐθύνη ταμιῶν διὰ πληρωμάς** 428. 429 430. 431 δρα ταμίαι.
- Εὐθύνη ταμιῶν διὰ διαχειρίσιν εισπρακτικῶν** 432. 433. 434. δρα ταμίαι.
- ⊙
- Θησαυρός δημοσίου** 404 ή διαχειρίσις τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ενεργεῖται ὑπό τῶν δημοσίων ταμιῶν καί τοῦ παρά τῆ Γ. Δ. Δημοσίου Λογιστικῶν Γραφείου τῶν Συμφηριστῶν 404.
- I
- Ἴσολογισμός γενικός τῆς διαχειρίσεως** 296. 297. περιεχόμενον γενικοῦ ἱσολογισμοῦ 296. 297. τί ἐμφανίζει 296. πίνακες ἀναλυτικοί 296. κατάρτισις 297. έλεγχος 297. κύρωσις ὑπό Βουλῆς 297. αἱ νεώτεραι διατάξεις 538—541.
- K
- Κατάσχεσις ὀφειλῶν δημοσίου** 276—280 παρά τινι ενεργεῖται κατάσχεσις 276. 280. προϋποθέσεις καί ὅροι κατασχέσεως 276. 277. ἔλλειψις τῶν προϋποθέσεων καί ὅρων συνεπάγει άκυρότητα 276. 277 τίνες ἀπαιτήσεις κατάσχονται 277, 278, 548 ἀπαγόρευσις κατασχέσεως 277. 278. 281. 282. 283. 283. 284. 285. 286. 287. 548. συνέπειαι 278. 279. άκυρότης κατασχέσεως ἐπὶ παραλείψει ἐγέρσεως τῆς περὶ κύρους κατασχέσεως άγωγῆς 279 ὀποχρέωσις ταμίου ἐπὶ κατασχέσεως 279. 280. ἀνακοπή 279 κατάσχεσις συντάξεως 267. 301. παραγραφή ἀνανέωσις κατασχέσεως 280.
- Κεντρικῶν ταμείων** 214 δρα ταμείον.
- Κεφαλαίων κίνησις** 402. 403. 404 δρα καί χρημάτων ἀποστολαί.

Κλεισίς τῆς χρήσεως· 262-264 δρα χρήσις.

Λ

Λογαριασμοὶ ὑπουργῶν· 287—295 τίνες καλοῦνται λογαριασμοὶ ὑπουργῶν 287. ποῖος ὁ σκοπὸς 287. πῶς συντάσσονται καὶ τί περιλαμβάνουσι 287. 288. 291. 294. 295. εἰς πόσας κατηγορίας διακρίνονται 287. ὁ γενικὸς λογαριασμὸς τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως 288. 289. 290. 291. οἱ μετὰ τῶν λογαριασμῶν δημοσιευόμενοι εἰδικοί κατάλογοι 292. 293. 294. διοικητικὴ προεξέτασις καὶ ἔλεγχος τῶν λογαριασμῶν 295. 296.

Λογιστήρια εἰδικά· ὡς ἐποπτικά ὄργανα τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ 11. 12. καθήκοντα ἐπὶ ἀναλήψεως δαπανῶν 68-74. 90. 94. κατὰ τίνα τρόπον λειτουργοῦν τὰ εἰδικὰ λογιστήρια 314. 315. 318. τίνα καθήκοντα ἀσκοῦσι γενικῶς 314. 315. 316. τὰ παρ' ἐκάστη Νομαρχία λογιστικά γραφεῖα 316. τὰ παρ' ἐκάστη Γενικῆ Διοικήσει εἰδικὰ λογιστήρια 316. 317. ἀρμοδιότης εἰδικῶν λογιστηρίων ὑπουργείων 317. 318. τὰ παρὰ τοῖς εἰδικοῖς λογιστηρίοις τηρούμενα βιβλία 318. 319. τὰ παρὰ τοῖς δευτερευούσι διατάχταις τηρούμενα βιβλία 320-321. ὑποχρεώσεις δευτερευόντων διατακτῶν ἐπὶ τῶν διαχειριζομένων πιστώσεων 321. 322. 323.

Λογιστήριον Γενικόν· δρα Γενικὴ Διεύθ. Δημ. Λογιστικοῦ.

Λογιστικὸν Δημόσιον· διοικήσις καὶ λογιστικὸν 5. ἱστορία 5. 6. ἐποπτικά ὄργανα 10. 11. 12. κεντρικὸν ὄργανον δημ. λογ. 10. 11. νομοθετήματα 13. δρα καὶ λογ. νόμος. δημοσίου λογιστικοῦ νέον σύστημα 325.

Λογιστικὸν ταμείων· 405—413 δρα ταμίαι.

Λογιστικὸν ταμιῶν· 323—405 δρα ταμίαι.

Λογιστικὸς νόμος· ἱστορικὴ ἐξέλιξις 5. 6. ν. ΣΙΒ' 5. μεταρρυθμίσεις—συμπληρώσεις 6. 7. 8. 9. 526—528 ἐκτελεστικά διατάγματα 9. ἐπείτασις ἰσχύος εἰς Ν. Χώρας 9. ἔκτασις ἰσχύος 9. περιεχόμενον καὶ κατανομὴ αὐτοῦ 13. δρα καὶ μεταρρυθμίσεις λογ. νόμου.

Λογιστικοῦ Δημοσίου Γεν. Διευθ. δρα Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Λογοδοσία· ὑποβολὴ λογαριασμῶν 422. 423. ἐκδίκαισις 423. 424. 425. 426 συγκέντρωσις 427. δρα ὑπόλογος.

Λογοδοσία ταμιῶν· 413—434 δρα ὑπόλογος.

Μ

Μεταρρυθμίσεις λογιστικοῦ νόμου. γενικὴ γραμμὴ 226. 527. αἰτιολογικὴ ἔκθεσις 527. 528. μεταρρυθμιστικαὶ διατάξεις 522—546.

Μεταφορὰ πιστώσεων· 57· δρα πιστώσεις.

Μητρεῶν συνταξιούχων· 298. 299 δρα σύνταξις.

Μητρεῶν ὑπαλλήλων· δρα ὑπάλληλος.

Μισθός· δρα ὑπάλληλος.

Μισθώσεις ἀκινήτων· δρα προμήθεια.

Ν

Νομικὰ πρόσωπα· 22. 533. 534.

Νόμιμος τίτλος βεβαιώσεως· 36 δρα ἔσοδα.

Νόμιμος τίτλος εἰσπράξεως· 41, δρα ἔσοδα.

Νομιμότης χηματικοῦ ἐντάλματος· 213 δρα ἔσοδα.

Νόμος ΓΤΟΔ· 467—474.

Νόμος ΓΧΟΑ· 475—476.

Νόμος 1555· 477—491.

Οικονομικὸν ἔτος· 15—24. ἔρισμός 16 ἀντικείμενον 16. 19. διάρκεια 19—22. 530 ὁδηγία Γ. Δ. Α. 21—24.

Π

Πάγια προκαταβολαί· ἔννοια καὶ σκοπός 225. 226 ὑπουργεῖου Στρατιωτικῶν 223.

224, 225. *ὕπουργου Ναυτικῶν* 226. *πάγια προκαταβολαί* 226.

Παθητικά ὑπόλοιπα. 254—257 *ὄρα χρήσις.*

Παραγραφή 257. ἐπιθροαίς παραγραφῆς ἐπὶ ὀφειλῶν Δημοσίου 257. 258. ἔναρξις παραγραφῆς 258. συμπλήρωσις χρόνου παραγραφῆς 258. διάρκειά παραγραφῆς 258. 359. παραγραφαί βραχυτέραι τῆς πενταετοῦς 259. 260. ὀφειλαί Δημοσίου ὑποκείμενα· εἰς παραγραφήν λογ. v. 260. δικηκοπή—ἀναστολή παραγραφῆς 260. 261. ἐμπόδια ἀρχῶν 261. παραγραφή ἀπαιτήσεως κατὰ Δημοσίου ἀναγνώρισεως διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως 261. 262. παραγραφή ἐπὶ διαδοχῆς 262. παραγραφή συντάξεων 264. 305. παραγραφή τόκων 267. παραγραφή ἀπαιτήσεως ἐκ φόρων 267. 268. παραγραφή ἀποστολῆς χρημάτων 268. 269. παραγραφή ἀπαιτήσεων Δημοσίου 517—519.

Παράιτησις ὑπαλλήλων· ὄρα ὑπάλληλος.

Πιστώσεις· Τακτικά 51. μὴ εἰδικεύσεις 51. αἰτήσις πιστώσεως δι' ἔξοδον μὴ προβλεφθέν 51. 52. ἐξάντησις πιστώσεως 52. ὑπέρβασις πιστώσεως 52. 53. 54. οἱ καθ' ὑπέρβασιν συναλλαχθέντες 53. ἀπαγόρευσις χρησιμοποιοῦσεως ἐσόδων ἢ πόρων πρόσδεξιόν πιστώσεως ἔκτακτοι πιστώσεις διὰ διατάγματος 52. 60. 61. 535. ἐπαναφορά πιστώσεων 54. 55. 56. v. 54. 71. μεταφορὰ πιστώσεων 56. 57. ἀναπληρωματικά πιστώσεις 57. 58. 59. 60 536 συμπληρωματικά πιστώσεις 61. εἰδικότης πιστώσεων κατὰ χρήσιν, κεφάλαιον καὶ ἄρθρον 62. 63. 532 εἰδικαὶ πιστώσεις 63. 64. 65. 66. διανομή πιστώσεων 66.

Πληρωμαὶ ἐντάλματος· 220. 541. 542. 547. 548. πότε ἐπιτρέπεται ἀναβολὴ πληρωμῆς 221. 222. τί ἐξετάζει ὁ ταμίης πρὸ τῆς πληρωμῆς 222. εἰς τίνα ἀνεργεταί ἢ πληρωμῆ 222. 323. προκαταβολαὶ εἰς στρατιωτικά ταμεῖα 223. 224. 225. 226. προπληρωμαὶ 226. 227. 241. 243—244. 532. 533. νομ. διάταγμα τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923 περὶ προπληρωμῶν 227—236. v. 51. 27 τοῦ 1931 ἄρθρ. 3 ἐπιτακτικά καὶ ἐπιέγουσαι ἀνάγκαι 236. ὀδηγία· Γ. Δ. Δ. Α. ἐπὶ προπληρωμῶν 236. 237. 238. 242 ἀποφάσεις τοῦ ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν περὶ προπληρωμῶν ἰδίᾳ ἀρμοδιότητι ταμίου 238. 239. 240. 241. 250. προσωρινὰ χρηματικά ἐντάλματα 242. 243. τακτοποιητέα· πληρωμαὶ 247. 248. 249. πληρωμὴ συντάξεων ὄρα συντάξεις. πληρωμαὶ διὰ μεταφορᾶς τῆ μεσολαβῆσις τραπέζης Ἑλλάδος 405. πληρωμῶν συγκέντρωσις 328—400 πληρωμαὶ κλεισεθῆσεως χρήσεως 254. 545. 546. χρηματικά ἐντάλματα ἐκδιδομένα ἐπ' ὀνόματι Ἑθνικῆς τραπέζης 324. ταμίης 323. 324. πολλαπλοῦς μισθὸς ὄρα ὑπάλληλος.

Προληπτικὸς ἔλεγχος· 284—213 ὄρα ἔξοδα.

Προμηθεῖας τραπεζῶν συμφωνία· 108.

Προμηθεῖαι· ἔγκρισις 97. 98. 101. διατάξεις λογ. v. 136. 137. 138. ὀπόρριφις 138. ὀηρεσία κρατικῶν προμηθειῶν 139. 140. Ν. Δ. 29 Δεκεμβρίου 1925 139—145. v. 4010 τοῦ 1929 146—156—Ν. Δ. 11 Μαΐου 1929 157. v. 4609 τοῦ 1930 157—160 Δ. 27 Φεβρ. 1926, ἐκτελεστικόν Ν. Δ. 29 Δεκ. 1925 160—171. Δ. 23 Μαΐου 1929 ἐκτελεστικόν v. 4010. 171—177. Μίσθωσις ἀκινήτων 177. 178. 179. Δ. 18. Φεβρ. 1932, περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὀηρεσιῶν 179—195. ἢ σημασία τῶν προμηθειῶν 195. αἱ δημοπρασίαι 195. ἐξαιρέσεις 195. 196. 197. προμηθεῖαι δι' ἀνάγκας στρατοῦ ἢ ναυτικοῦ 197. 198. προμηθεῖαι ἐκτὸς ἐπικρατείας 198. ἐργασίαι δι' ἐπιτασίας ἢ ἡμερομισθίων 198. προμηθεῖαι παρὰ συνταξιομῶν 199—202. συνδρομαὶ εἰς βέλγια 202, προπληρωμαὶ ὄρα πληρωμαὶ προπληρωμαὶ εἰς ἐργολάβους ἢ προμηθευτάς 111.

Προσωρινὴ διοίκησις ἐσόδων καὶ ἐξόδων· ὄρα προϋπολογισμός.

Προϋπολογισμός· γενικὸς προϋπολογισμός τοῦ Κράτους 13. περιεχόμενον 13. 14. 529. 531 διαιρέσεις 13. 28. 531. 532. μορφή 14 ταξινόμησις 14. 15. 531. 532 ὀποβολὴ εἰς Βουλὰς 24 χρόνος ὀποβολῆς 26. 534. 535. συζήτησις καὶ ψήφισις 24. 25. 26. κύρωσις 24. ἔλλειψις ἢ προσωρινὴ διαχείρισις 26. 27. σχέδιον 27. κατάρτις 28.

πρωτόκολλον Γενεύης 324—328. δρισμός προϋπολογισμοῦ 531.532.

Προϋπολογισμός ειδικῶν ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν 533.544.

Σ

Συγκέντρωσις εἰσπράξεων πληρωμῶν 328—400 ὁδηγία: 19 Νοεμβρίου 1928 328—354 ταμεῖα εἰς τὴν ἔθραν τῶν ὀποιῶν ὑπάρχει ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τραπέζης Ἑλλάδος. εἰσπραξίς 328—331 πληρωμαὶ 331—332 προπληρωμαὶ διαταγῆ ὑπουργοῦ 333 προπληρωμαὶ ἐνεργούμενα παρὰ τῶν ταμείων 333, 334, 335. ταμεῖα εἰς τὴν ἔθραν τῶν ὀποιῶν δὲν ὑπάρχει ὑποκατάστημα τραπέζης Ἑλλάδος 335. χρηματιστικοὶ λογαριασμοὶ 335—339 λοιποὶ χρηματιστικοὶ λογαριασμοὶ 339—354. ὁδηγία: 14 Μαΐου 1930. 354—366 ὁδηγία: 20 Ἰανουαρ. 1932. 366—398 ὁδηγία: 10 Μαΐου 1933. 398—400.

Συμφωνία προμηθείας τραπεζικῆς 108.

Συμφωνία περὶ τόκων ὄρα τόκος.

Συμψηφισμός 29. 525.

Συνδρομὴ εἰς βιβλία ὄρα προμήθειαι.

Συνέδριον ἐλεγκτικόν ὄρα ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Συντάξεις 298—305. συντάξεις διαγραφῆ 264, 267. συντάξεις ἔκπτωσις κληρονόμων καὶ δικαιοδόχων 264, 267. πληρωμῆ 264, 303, 304, 305, 265, 266, 267 520—525. συντάξεις κατάσχσεις καὶ ἐκχώρησις 267, 301, 548 μητρώον συνταξιοῦχων 298. δικαιολογικὸς λόγος συντάξεως 298. προαπαιτούμενα ἀπονομῆς συντάξεως 299. συνταγματικὴ διάταξις 299. κατηγορίαι συντάξεων 300. ἀπονομῆ 300, 301. συντάξεις πληρεφούσια 301. διπλῆ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ μισθός 302, 303. χρήσις εἰς ἣν καταλογίζονται αἱ θεθουλευμένα συντάξεις 305. παραγραφῆ 305. καθορισμός συντάξεων 118.

Τ

Τακτοποιητέαι πληρωμαί 247—249 ὄρα πληρωμαί

Ταμεῖα ὄρα ταμεία.

Ταμεία ἐπαρχιακοί 323. εἰσπραξίς 323. πληρωμῆ 323, 324. ἀρμοδιότης ταμείων 404, 405. ὀργάνωσις 405. ταμείων λογιστικόν 405. βιβλία 405, 406, 408, 409, 412. πρωτοσημειώσεων 406. καθημερινόν 406. καθολικόν 406. τριπλότυπον παραλαβῆς εἰσπρακτέων 406, 407. ἔγγραφῆς εἰσπρακτέων 407. τριπλότυπον γραμματίων παραλαβῆς 407, 409, 410, 411, 412. τριπλότυπον χρηματικῶν γραμματίων 407, 409, 410, 411, 412. βιβλίον ἐπιτροπικῶν ἐνταλαμάτων 407, 408. βιβλία διαχείρισεως ἐνόμων 408. ἀριθμοὶς βιβλίων 408, 411, 412. ἔγγραφαὶ 408. γραμμάτια παραδόσεως 410 κλεισίμον βιβλίων 412. ἔγγραφαὶ 413. ἀπόδοσις λογαριασμῶν 413. χρόνος λογοδοσίας 414, 415. τί πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ὁ λογαριασμός 414, 415. εἰς τί συνίσταται 414, 415. πῶς εἶδεται 415. πῶς εἶδεται 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427. εὐθὺνη δι' εἰσπράξεις 427, 428, 429, 430, 548. διὰ πληρωμῆς μισθοῦ εὐθὺνη 116, 548 εὐθὺνη διὰ πληρωμῆς 428, 429, 430, 431. εὐθὺνη δι' εἰσπράκτορας 429, 432. ἀπόφαισις ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν περὶ εὐθουνης 429, 430. εὐθὺναι ταμίου κατὰ ὀργανισμόν ταμείων 432, 433, 434. εἰδικοὶ ταμεία 323, 434, 435. βιβλία ἔγγραφαὶ ἔλεγχος εἰδικῶν ταμείων 435, 436. ἀπόδοσις λογαριασμῶν εἰδικῶν ταμείων 436. εὐθὺνη εἰδικῶν ταμείων 426—437. κεντρικόν ταμεῖον 444. παράδοσις ταμείου 135. ταμίας διατάκτης 219. διευθύνται ταμείων διατάκται 219. ὄρα καὶ ἐσοδα—ἐξοδα—εἰσπραξίς—πληρωμαί—ὑπόλογος δημοσίου.

Τόκοι συμφωνία τόκων 108, 109. τόκος ὑπερμερίας 108, 109, 110. 525 τόκος ἐργολάβων δημοσίων ἔργων 110, 111. παραγραφῆ 267.

Τράπεζα Ἑλλάδος 324, 325. Σχέσις τραπέζης καὶ Κράτους 325, 326. ἐργασίαι τραπέζης 326—327. συγκέντρωσις λογαριασμῶν εἰς τράπεζαν 326—400.

Τραπεζικῆς προμηθείας συμφωνία 108.

Τριπλότυπον ἀποδεικτικόν παραλαβῆς 406. 407. ὄρα ταμίαι.

Υ

- * *Υλικόν* ἔλλειψις ὄλικου 448. 548. 549.
- * *Υπάλληλος* μητρῶν 74. 78. 79. 120. μισθός 113. 118. πολλαπλοῦς μισθός 113. 114. συνταγματικοὶ καὶ νομοθετικοὶ περιορισμοὶ μισθοῦ 113. 114. ἔννοια ὀργανικοῦ μισθοῦ 113, 114. ἔννοια ἀμοιβῶν καὶ ἀπολαυῶν ἕνεκα παροχῆς ὀπηρεσιῶν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ 113. 114, ταὐτόχρονος χορήγησις μισθοῦ καὶ συντάξεως 115. ἐγκαθάρσις μισθῶν 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 542. 543. πληρωμὴ μισθῶν 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 542. 543. μεταβολαὶ καταστάσεως ὀπαλλήλου 117. 119. 125. ἀπόλυσις 117. 125. 132. 133. 134. κρατήσεις 121. 126. ἔνταλμα 121. 122. 125. εὐθῆναι 122. 123. 124. 125. λογοδοσία 123. παραίτησις 125. 132. 133. 134. 135. θάνατος 125. μεταθέσις 125. 126. 135. ἀποζημίωσις προέδρου Δημοκρατίας 127. ἀποδοχαὶ προέδρου καὶ μελῶν ὀπουργικοῦ συμβουλίου 127, ἀποζημίωσις βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν 127. ἄξια: 128. 129. 130. 131. 132. 136. καταχώρησις εἰς Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως μεταβολῶν καταστάσεως ὀπαλλήλων 133. 134. 136. προβιδαρισμός 135. ὀποβιδαρισμός 135. παράδοσις ταμείου 135. ἐγκατάλειψις θέσεως 136.
- * *Υπηρεσία*: αὐτοτελεῖς εἰδικαὶ τὴν αὐτὴν διαχειριστικὴν περίοδον ἔχουσι πρὸς τὴν κρατικὴν 22.
- * *Υπόλογος* ὀρισμός τοῦ δημοσίου ὀπολόγου 219. 220. ἐγκαθίδρυσις ὀπολόγου 445. ἐγγύησις 445. βιβλία ὀπολόγων 445. τὰ βιβλία τοῦ δημοσίου ὀπολόγου κτῆμα τοῦ Δημοσίου 445. 446. καταμέτρησις χρημάτων 446. 447. ὀποχρεώσεις ὀπολόγου ἔναντι ἐπιθεωρητῶν 447. ἔλλειψις χρημάτων ἢ χαρτοσήμου 447. 448. 449. 450. ἔλλειψις ὄλικου 448. 449. 450. πλεονάσματα 448. ἀπόδοσις λογαριασμοῦ 450. 451. εὐθῆνη 452. 453. 454. 455. ἀπομάκρυνσις ὀπολόγου ἐκ τῆς θέσεώς του 453. 454. 455. παθητικὴ καταδίωξις 455. 456. 457. ἀπόλυσις ὀπολόγου 457. 458. 459. εὐθῆνη διὰ πληρωμᾶς μισθοῦ 116. 543. 544.
- * *Υπόλοιπα* ἐνεργητικά 16. 17. 255. 256. 529. 530. 531. 544. παθητικά 17. 255. 256. 530. 531. 544. 545. 546.
- * *Υπουργὸς Οἰκονομικῶν* γενικὴ ἐπίθεσις 10. 12. 104. 105. ὀποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν εἰς Βουλὴν 24. εὐθῆνη δι' ὀπέρβασιν πιστώσεων 54. εὐθῆνη διὰ πληρωμᾶς 68. καθήκοντα ἐπὶ ἀναλήψεως δαπανῶν 72. δικαιώματα ἐπὶ ἐγκρίσεως δαπανῶν 90. 94. 100. 101. 104. 105. φροντίς διὰ πληρωμᾶς 220. 324. ὀποχρεώσεις διὰ μητρῶν συνταξιούχων 299. ἀρμοδιότης ὀπουργοῦ νὰ καταργῇ δαπάνας 547.

Φ

Φόρων ἀπαιτήσεις παραγραφὴ 967 268.

Χ

- Χρέος δημοσίου* 297. 298 ὄρα δημοσίον χρέος.
- Χρηματικὰ γραμμάτια*: ὄρα γραμμάτια.
- Χρηματικὸν ἔνταλμα*: ὄρα ἔξοδα πληρωμαί.
- Χρηματικὰ ἐντάλματα προσωρινὰ*: ὄρα πληρωμαί.
- Χρημάτων ἀποστολαί*: ὄρα ἀποστολαὶ χρημάτων.
- Χρήσις*: τί περιλαμβάνει ἢ χρῆσις 15. 16. 17. 19. 20. 21. 529. 530. διάρκεια χρήσεως 15. 16. 20. 21. 22. ἔργα 17. 18. 19. ἀποδόσεις καὶ ἐπιστροφαι 17. ἀντικείμενον τῆς χρήσεως 16. 17. 19. προσωπικότης 17. 18. διακρίσεις χρήσεως 21. ὄρηγίαι ἐπὶ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ χρήσεως 21. 22. 23. 24. χρήσεως κλεισταὶ 262. 263. 264. χρήσις ἐπὶ συντάξεως 305. χρήσεως κλεισθεύουσας πληρωμαί 254.